Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen III: Π–Σ

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Hartmut Erbse
Alexander Kleinlogel

Band 11/3

Walter de Gruyter · Berlin · New York
2005

Hesychii
Alexandrini
Lexicon

Volumen III
Π–Σ

editionem post Kurt Latte continuans

recensuit et emendavit

Peter Allan Hansen

Walter de Gruyter · Berlin · New York
2005

Der Druck wurde gefördert mit Mitteln der
Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung

♾ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 3-11-017852-4

Bibliografische Information Der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <http://dnb.ddb.de> abrufbar.

Printed in Germany
Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Die Herausgeber und der Verlag Walter de Gruyter
widmen den vorliegenden Band dem Gedächtnis von

Prof. Dr. Hartmut Erbse (1915–2004)

in Dankbarkeit für seine großen Verdienste um die Reihe,
die er mitbegründet und mit seinem unerschöpflichen
wissenschaftlichen Rat über lange Jahre hinweg
begleitet und gefördert hat.

Contents

Preface by the Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*

This volume is hereby presented to the public as the third of five volumes planned to constitute the edition of Hesychius' *Lexicon*. The edition has a long history, affected by two world wars and by the vicissitudes of Kurt Latte, the original editor (1891–1964). It had its beginnings exactly ninety years ago. A few years earlier, Prof. A. B. Drachmann, of Copenhagen, had assumed the direction of *Corpus Lexicographorum Graecorum*, originally planned by Prof. Georg Wentzel, Berlin. Subsequently, on the recommendation of Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff, Drachmann entrusted Latte, then in his early twenties, with the edition of Hesychius. In May 1914, Drachmann and Latte signed an editorial contract with the Leipzig publishing house B. G. Teubner. The First World War, the postwar economic distress, Latte's persecution by the National Socialist regime, then the Second World War and the crises that followed, all conspired to retard the editorial work, but Latte managed to continue even under the extreme difficulties he had to undergo during wartime.[1] The fact that the work could be carried on at all was mainly due to support from the Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*, established in 1926 by the Royal Danish Academy of Sciences and Letters on the suggestion of A. B. Drachmann. The Commission adopted the Hesychius edition as one of its projects and supported it with all means available.[2]

So, in spite of every adversity, the first volume of Latte's edition eventually appeared in 1953, published by the firm of Einar Munksgaard in Copenhagen with support from the Rask-Ørsted Foundation. In 1964, Latte had completed the second volume, but on July 18 he died without having finished the proofreading. The rest of that difficult and responsible task was taken over by Prof. Kaj Barr, the current chairman of the Commission; details about this part of the work can be found in the postscript to the second volume (p. 824), signed by Barr and by Prof. Franz Blatt, the other member of the Commission. The volume appeared in

---

1 Cf. C. J. Classen: "Kurt Latte", in *Die Klassische Philologie an der Georg-August-Universität Göttingen*, ed. C. J. Classen, Göttingen 1989, p. 207 ff.

2 Cf. A. Lomholt: *Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab 1742–1942. Samlinger til Selskabets Historie II*, Copenhagen 1950, pp. 282–285.

1966 in Copenhagen, still published by Munksgaard, and supported by the Carlsberg Foundation and the Rask-Ørsted Foundation.

In the postscript to the second volume, the Commission mentions the work already done by Latte in preparation of a third and final volume, and tells about its efforts to have the edition carried to completion. Eventually, but not until 1987, the Commission, then chaired by Prof. Johnny Christensen, succeeded in securing the services of the Oxford-based Danish scholar, Dr. Peter Allan Hansen, for this task. His work was made economically possible by means of grants from the Carlsberg Foundation, and later from the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung* in Cologne (cf. Dr. Hansen's preface, p. XIII below). The Commission wishes to extend its sincere thanks to both Foundations for this support.

At the end of 2003, Dr. Hansen had completed the part of the manuscript covering the letters π–σ. Since by then he was working under the strain of a developing chronic illness, the Commission decided to publish this part as the third volume of the edition. The obvious choice of a publisher was no longer available, as the Munksgaard publishing house had ceased to exist. By a lucky coincidence, however, Klaus Alpers, member of the Commission, also belonged to the editorial board of the series *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*, published by Walter de Gruyter (Berlin and New York. The board consisted of K. Alpers, Prof. Alexander Kleinlogel and the late Prof. Hartmut Erbse). This opened the possibility of entrusting the edition to that reputable publishing company. At the same time, Ian C. Cunningham's edition of Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, the extensive lexicon closely related to Hesychius, had just been published in the *SGLG* series. This had the desirable effect that a set of computer programs, specially developed by A. Kleinlogel to prepare the Συναγωγή for typesetting, could be used again for the Hesychius text. The printing was made possible by a further grant from the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung,* for which the Commission once more expresses its thanks.

Ian C. Cunningham, Minard (Argyll, Scotland), formerly Edinburgh, has kindly consented to carry out the rest of the edition, in co-operation with Dr. Hansen as concerns the parts where the latter has done preparatory work, and independently as concerns the rest. In this way, the continuation of the edition should be ensured as far as is humanly possible.

Next to the Foundations already mentioned, the Commission wishes to thank Prof. Dr. Dr. h.c. Rudolf Smend, formerly President of the *Akademie der Wissenschaften zu Göttingen,* and Prof. Dr. Gustav Adolf Lehmann, currently Vice-President of the same Academy, for their vigorous and effective efforts in applying for the subsidies granted by the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung*, which have been crucial

for the project. But first and foremost our thanks are due to Dr. Peter Allan Hansen, the editor of this volume, who, bad health notwithstanding, has completed the manuscript with great energy and spirit of mind.

Copenhagen, September 2004

The Royal Danish Academy of Sciences and Letters
The Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*

Klaus Alpers   Mogens Herman Hansen   Fritz S. Pedersen

Preface by the Editor

Kurt Latte (1891–1964) edited Hesychius α–ο in two volumes that appeared in 1953 and (posthumously) 1966. In March 1987, the Danish Academy's Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum* entrusted me with editing the remaining 13,844 glosses. I have been working on this task since July 1988. It has been decided to publish the letters π–σ (8,239 glosses) now rather than wait for τ–ω (the final 5,605 glosses). I trust that the reader will benefit from this solution.

Prof. Klaus Alpers (member of the Commission and supervisor of the project), Hamburg; Mr. Ian C. Cunningham, Minard (Argyll, Scotland); Prof. Rudolf Kassel, Cologne; Dr. Martin L. West, All Souls College, Oxford, have read and commented on the parts here published. Mr. Cunningham also read the proofs. Prof. Holger Friis Johansen (member of the Commission), Aarhus, had likewise agreed to read my manuscript as produced; he read and sent me substantial notes on π 1–2407; in late April 1996, I sent him glosses π 2408–3100, out of which he read and commented on nos. 2408–2797 before his death on November 2nd 1996.

My work has received substantial financial help from the Carlsberg Foundation (Carlsbergfondet) in Copenhagen, which gave me eight years' support from 1988 onwards and also financed the acquisition of computer equipment. The support from the Carlsberg Foundation was secured by the Commission (chairman Prof. Johnny C. Christensen; other members see above and below). As with my *Carmina epigraphica Graeca*, the help and cooperation of Mrs. Gunver Kyhn must be specially recorded.

In the autumn of 1998, the backing of the Akademie der Wissenschaften zu Göttingen, combined with the generosity of the Fritz Thyssen Stiftung at Cologne, resulted in my being given a stipend for a four year period. Professors Alpers (see above) and Thor A. Bak, Copenhagen (Secretary of the Danish Academy), were instrumental in obtaining this. The latter also secured grants in March and April 1998 for me from Aksel Tovborg Jensens Legat and Niels Bohr Legatet. In addition to the four year stipend, the Fritz Thyssen Stiftung contributed towards the printing costs.

The Jowett Copyright Trustees (chairman Prof. Jasper Griffin) granted help with copying and proofreading in 1998 and 2003. In 2003, assistance with the proofreading was also granted by the Classics Faculty (chairman Mr. Peter G. McC. Brown).

Prof. Alexander Kleinlogel converted my Macintosh manuscript.

Dr. Charles V. Crowther accepted my account of the project for the website of the Centre for the Study of Ancient Documents in 1997. He also helped with a number of computer related problems.

Ms. Justine T. Wolfenden helped with a crucial part of the final proofreading.

Mr. Fritz Saaby Pedersen, Copenhagen/Odense (member of the Commission), known to the reader already from the prefaces of my CEG, helped by organising endless applications and doing endless essential liaising with people in Copenhagen and elsewhere.

To my regret, I have not kept a systematic log of all the people that have answered queries; saved me from miscellaneous scholarly and practical blunders; given, lent or sold me books; sent me offprints; generally stayed in touch. I mention a few here, and hope that there are not too many major omissions in the following alphabetical list: my sister Mrs. Kirsten Beicher, Dr. Adam Bülow-Jacobsen, Prof. C.J. Classen, Dr. Walter E.H. Cockle, Dr. Hélène Cuvigny, Prof. Emanuele Dettori, Prof. Hartmut Erbse†, Mrs. Pia Grüner, Mr. Gavin W. Hannah, Dr. Mogens Herman Hansen, Prof. Michael W. Haslam, Mr. Adrian S. Hollis, Mrs. Herma Latte, Dr. John Lundon, Prof. Benedetto Marzullo, Prof. Robert C.T. Parker, Prof. Peter J. Parsons, Prof. Peter J. Rhodes, Prof. Donald A. Russell, Prof. Robert W. Sharples, Prof. Renzo Tosi, Prof. Heinz Wenzel†, Mr. Noel D. Worswick.

I last visited my parents in Copenhagen in 1996. The state of their health and mine has sadly prevented further personal contact. Their total belief in my pursuits is here recorded.

My wife Estella has contributed time and energy beyond all reasonable boundaries and expectations, assisted until the autumn of 2003 by our younger son Richard.

21 Leckford Road, Oxford — Peter Allan Hansen
13.11.2002 & 22.03.2004

Corrigenda et Addenda to Latte's Prolegomena to Hesychii Alexandrini Lexicon Vol. I: Α–Δ*

Latte's Prolegomena are of great importance not only for the Lexicon of Hesychius itself, but in addition, because of numerous new discoveries, also for Greek lexicography in late antiquity and the Byzantine period. However several of the hypotheses and claims put forward by Latte have been proved by the results of later research to be mistaken. Nevertheless they are, though long since refuted, still regarded as the apparently accepted position of scholarship, not least because of Latte's great authority. The opportunity, now that volume III of the edition of Hesychius is being produced, may therefore be employed to identify the most important and basic of those assumptions of Latte which have been shown to be mistaken, and to refer to the places in the literature in which corrections have been presented.

The following detailed and extended reviews of the first two volumes edited by Latte are of fundamental significance, and they are taken into account below. On Vol. I: H. Erbse, *BZ* 48, 1955, 130–138 (= Erbse I). On Vol. II: H. Erbse, *BZ* 61, 1968, 71–77 (= Erbse II). On Vol. II (but also on the Prolegomena of Vol. I): W. Bühler, *Gnomon* 42, 1970, 339–354 (= Bühler).[1]

It is serious that, as both Erbse II 76, and Bühler 345 were obliged to stress, Latte's statements on the readings of the Marcianus are in disturbing numbers unreliable, and this in fact also applies to the reports of the manuscripts of the Cyril glossary.[2]

Numerous conjectures, not only on the letters Α–Ο, were published in *Museum Criticum*, edited by B. Marzullo, vols. I (1966) to XXXII–XXXV

---

* Translated into English by Ian C. Cunningham.

1 The Prolegomena (like the apparatuses of the edition) contain relatively many misprints, cf. the list of errors in Erbse I 132 n. 1 (cf. 138), and K. Alpers, *Theognostos*, Περὶ Ὀρθογραφίας. *Überlieferung, Quellen und Text der Kanones 1–84*, Diss. Hamburg 1964, 52 n. 5. I have noted the following additional ones (the correction in each case in brackets): VIII, 4: p. 92 Boiss. (p. 493 Boiss.); XI, 13: gl. δ 1896 (gl. δ 1887); XVI, 26: 1891/2 (1892/3); XVII, 29: 323 (H 323); XLIV, 20: 1924 (1925); XLVIII, 4: quaternio prima (quaternio primus); XLVIII, 21: Anecdotis Oxon. (Anecdotis Paris.); IL, 32: 15 (14).

2 Bühler's summary (346): "Nach allem muß festgestellt werden, daß L.s Ausgabe kein absolut zuverlässiges Bild des Marcianus vermittelt. Wer genauen Aufschluß über die Überlieferung sucht, muß zur Kontrolle von L.s Angaben doch noch auf die Handschrift selbst zurückgreifen." On the accuracy of Latte's statements on the Cyril glosses see Bühler 342 f.

(1997–2000),[3] and are listed in the General Index in vol. XXXII–XXXV, 1997–2000, 249–251.

On Proll. VIII, 27 ff.: Latte's interpretation of Hesychius' preface, 2, 31 (τῶν ᾿Αριστάρχου καὶ ᾿Αππίωνος καὶ ῾Ηλιοδώρου λέξεων) is convincingly corrected by Erbse I 132 f.:[4] the examples adduced by Latte "stammen, mit unwesentlichen Verkürzungen, aus Apoll. Soph. … Hesych scheint in der Tat … nur an Apoll. Soph. zu denken, den er ebenso exzerpierte, wie dies bereits Diogenian getan hatte."

On Proll. IX, 3 with n. 1: Latte disputes the genuineness of the Homeric glossary handed down under the name of Apion, which was edited by A. Ludwich. Alpers, *Theognostos* (n. 1 above) 54–56, argues against Latte ("… sehr wahrscheinlich, … daß dieses Glossar, wenigstens zu Teilen, auf Apion zurückgeht."). The problem is fully and thoroughly investigated by S. Neitzel, *Apions* Γλῶσσαι ῾Ομηρικαί, in: *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*, vol. 3, Berlin and New York 1977, 301–326. Cf. 325: "Wenn wir anerkennen, daß das Glossar auf Apion zurückgeht, so ist damit nicht ausgeschlossen, daß es durch spätere Abschreiber Veränderungen verschiedener Art (Verkürzungen, aber auch Ergänzungen) erfahren hat."[5]

On Proll. XVI f.: The *Orthography* of Theognostus and the Antistoicharion of Vatic. gr. 23 (= r). Latte's view, that Theognostus depends on the Antistoicharion that is preserved in r, is proved wrong by Alpers, *Theognostos* (as above), 34–40.[6] r's sources were a text of Hesychius already interpolated from Cyril and an Etymologicum. Theognostus on the other hand used a Cyril glossary, which was closely related to the Cyril manuscripts AS (Alpers, op. cit. 48 ff.); thus the contacts both with Hesychius and with r are explained.[7] Latte's statements in the text and in the

---

3 Latte's words (XXXIX, 35–37 and XL n.) are a very just admonition, which applies also to Latte himself, cf. Erbse I 136 f.

4 Approved by H. Lloyd–Jones, *Class. Rev.* 19, 1969, 50 f.

5 Neitzel's fragment *35 (231 f.; 317 f.) should be deleted, as the supposed indication of authorship, ᾿Αππίων, in the gloss εὐνή of the Etymologicum Genuinum is based on an error by Reitzenstein (*Gesch. d. griech. Etymologika* 103 n. 1). The marginal note α^{π} in cod. B does not mean ᾿Απίων, but ἀπ(ορία), see K. Alpers, 'Eine byzantinische Enzyklopädie des 9. Jahrhunderts', in: G. Cavallo et al. (edd.), *Scritture, libri e testi nelle aree provinciali di Bisanzio*, vol. I, Spoleto 1991, 266.

6 Approved by Lloyd–Jones (n. 4 above), 51. Cf. Bühler 353.

7 The Antistoicharion of Vatic. gr. 23 was most recently treated in detail by J. Schneider, *Les Traités orthographiques grecs antiques et byzantins* [*Corpus Christianorum*: *Lingua Patrum* III]. Turnhout, 1999, 526–572. Schneider shows that the source of the Antistoicharion in r was not the Etymologicum Genuinum (as assumed by Alpers), but in fact the Etymologicum Magnum. Cf. also K. Alpers, 'Die griechischen Orthographien aus Spätantike und byzantinischer Zeit', *BZ* 97, 2004, 1–50 (review article on Schneider, here: 38). Latte's judgement on Theognostus (XVII, 5 f.): "Theognostus, homo stultus et indoctus, pleraque tam foede mutilavit, ut vix agnosci possint", is therefore groundless.

apparatus on readings of r are often inaccurate, defective and incorrect;[8] not infrequently he has cited glosses in r which derive from the Etymologicum used there and have nothing to do with Hesychius.[9]

On Proll. XVII, 16 ff.: Homeric paraphrase H. Latte could not produce proof that H used Hesychius; the paraphrase might also have used Diogenian.

On Proll. XVIII, 13 ff.: Arethas. It is not improbable that the manuscript of Hesychius which Arethas[10] used was more complete than the codex Marcianus available to us, as S. Kougéas has plausibly suggested on the basis of Arethas' scholium on Lucian, *Lexiphanes* 21, p. 202. 5 Rabe: σιληπορδεῖν· παρὰ Σώφρονι (fr. 163 K.–A.) τὸ στρηνιᾶν καὶ ἁβρύνεσθαι compared to Hsch. σ 641: σιληπορδεῖν· σιληπορδῆσαι· στρηνιᾶν, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν.[11]

On Proll. XXI, 8 ff.: The codex Cantabr. Univ. Libr. 2626 (Nn III 15) contains not, as Latte states, the commentary of Thomas Magister on Aristophanes, but that of Triclinius: on this see below on Proll. XXIV f.

On Proll. XXI, 19 ff.: Interpolations from Hesychius in the Λέξεις ῥητορικαί (the 5th lexicon in Bekker's *Anecdota*; in Coisl. 345 of the 10th century) = q. It is worth stressing that D. Ruhnken already recognised that q has been massively interpolated from Hesychius.[12] When Latte

---

8 Cf. Bühler 352 (above).

9 Alpers (n. 1 above) 40 n. 4. In the present vol. III, Hansen has very rarely cited r (cf. his judgement below p. XXXI n. 3 under the heading "Latte").

10 That the Pausanias scholia (*Pausaniae Graeciae descriptio*, rec. F. Spiro, vol. III, Leipzig 1903, reprint Stuttgart 1959), 218–222, derive from Arethas, has been shown by Spiro: 'Ein Leser des Pausanias', in: *Festschr. Johannes Vahlen*, Berlin 1900, 131–138. A. Diller wrongly tried to dispute it: 'Pausanias in the Middle Ages', *TAPhA* 87, 1956, 87–97, printed again in: D. Harlfinger (ed.), *Griechische Kodikologie und Textüberlieferung*, Darmstadt 1980, 484–500 (here: 494). His arguments are at the decisive points demonstrably false. The parts of the scholia which derive from the Etymologicum Genuinum cannot derive from its manuscript B (Laur. S. Marci 304), as Diller assumes, since the Et. Gen. text which the scholiast used was more complete than B (and also A), as the scholium on Paus. 1. 2. 5 (219. 20 f. Spiro) shows: its words παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω Ἐλευσίς (which are proved to be genuine by the Etymologicum Magnum 329. 36) are lacking in B (and A) (cf. R. Reitzenstein, *Hermes* 29, 1894, 233). Further, the Marcianus of Hesychius was not written about 1492 in Florence by Caesar Strategus, as Diller claims; see below n. 24.

11 S. B. Kougéas, Ὁ Καισαρείας Ἀρέθας καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, Athens 1913 (reprint Athens n. d.), 56 n. 8. It is the Hesychius gloss σ 641 which has been used in the Lucian scholium. Certainly another gloss in Hesychius (σ 632 σιλαπορδῆσαι· ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν) also relates to the same fragment of Sophron, and both glosses derive from Diogenian (Hansen has rightly referred both to the source Diogenian), but only the gloss σ 641 has both the lemma σιληπορδεῖν and the interpretation στρηνιᾶν in common with the scholium. Possibly in σ 641 σιληπορδῆσαι is to be corrected to σιλαπορδῆσαι (from the form in the lemma of σ 632). Why Kaibel however (followed by Kassel on Sophron fr. 163 K.–A.) preferred to write out in full σ 632 and not σ 641 beside the Lucian scholium (and to name σ 632 only as a parallel), is not discernible. On the meaning of σιληπορδεῖν see P. Maas, *Kl. Schriften*, Munich 1973, 214–218.

12 See D. Ruhnken in J. Alberti, *Hesychius* II, Leiden 1766, IV (printed again in M. Schmidt, *Hesychius* IV, XV): "Hoc Lexicon, decimo seculo in membrana scriptum, sive Codicis illius libra-

speaks of "compilator quinti lexici Bekkeriani", that is somewhat inaccurate: for the compiler of q, who brought together the two parts Bk^{V1} and Bk^{V2}, did not introduce the Hesychius glosses, but the Hesychius interpolations belong to a later stage. G. Wentzel recognised that the compilation Bk^{V1} + Bk^{V2}, still without the Hesychius interpolations, was used by the compiler of the "erweiterte Συναγωγή".[13]

Addendum after Proll. XXII, 6: A user of Hesychius not known to Latte. A. Kleinlogel has discovered (and kindly allowed to be mentioned here),[14] that in the Thucydides manuscript F (codex Monacensis gr. 430, formerly Augustanus, dated by Kleinlogel to the end of the 10th century; the manuscript was at one time in the possession of Maximus Planudes)[15] numerous glosses are found, foreign to the scholia but integrated into the base layer of the scholia, which obviously derive from a lexicon, and this, as analysis reveals with certainty, was Hesychius, as it is clearly a case of the combination of Diogenian and Cyril glosses, thus Hesychius already interpolated from Cyril. The interpolations must have been already present in one of the predecessors of F. The Hesychius glosses in F have occasionally considerable value for the establishment of the text of Hesychius.

On Proll. XXII, 7 ff. (also XXV, 3 f. and XLVII, 2 f.): Latte's claim that some manuscripts of the Cyril glossary, especially S (Laurent. plut. 57, 39), have been interpolated from Hesychius, is a serious error; it was controverted by Alpers.[16] A clear indication that Hesychius was interpo-

rius sive alius eo antiquior, passim interpolarat Hesychii glossis." Ruhnken also already recognised that the readings of the interpolations in q are often superior to those of the Marcianus.

13 G. Wentzel, 'Beiträge zur Geschichte der griechischen Lexikographen', in: *Sitzungsber. d. kgl. preuß. Akad. d. Wiss.* 1895 (printed again in K. Latte–H. Erbse, *Lexica Graeca Minora*, Hildesheim 1965), 484 [= 8].

14 Cf. also already A. Kleinlogel, 'Beobachtungen zu den Thukydidesscholien I', *Philologus* 108, 1964, 245 with n. 4.

15 See S. Kugéas, 'Zur Geschichte der Münchner Thukydideshandschrift Augustanus F', *BZ* 16, 1907, 588–609 (here: 608); cf. N. G. Wilson, *Scholars of Byzantium*, London and Baltimore 1983, 235.

16 Alpers (as n. 1 above), 52 f., approved by Bühler 353: "jedenfalls dürfte die Kyrillhandschrift S nicht aus Hesych interpoliert sein, wie ebenfalls Alpers, a. O. dargelegt hat und wie ich aus eigener Erfahrung vollauf bestätigen kann: der Zusammenhang mit der Kyrillhandschrift A ist so groß, daß man nicht die eine Hesych als Vorlage dienen und die andere von Hesych abhängen lassen kann." That the "Cyrill–Rezension", which was "in den Hesych fast vollständig hineininterpoliert","mit A (AS) aufs nächste verwandt war", was rightly stressed by A. B. Drachmann, *Die Überlieferung des Cyrillglossars*, København 1936 (*Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, Historisk-filologiske Meddelelser* XXI, 5), 32. That Latte's assumption was wrong, was already noticed by Ada Adler who in a letter to Drachmann (of September 9, 1931) wrote that she was glad about Drachmann's observation that late Cyril mss. contain Diogenian rather than borrowings from Hesychius, and that she had always had the impression that Latte's assumption was precipitate ("Jeg er glad for, at De nu ogsaa tror, at de sene Cyriller indeholder Diogenian og ikke Laan fra Hesych. Jeg har altid haft Fornemmelsen af, at Lattes antagelse herom var forhastet").

lated from Cyril (AS), not the other way round, Cyril S (AS) from Hesychius, is provided by the Hesychius gloss μ 2021 μώδα· ἄλφιτα σίτου. Obviously μώΔα is an error for μώΛα, yet the error in Hesychius derives from Cyril and has originated there, as Theognost. gl. 60. 19 (p. 103. 20) Alp. proves, where the gloss (which Latte could not have known) μωδαί· ἄλφιτα is transmitted. It has already the misreading Λ > Δ, but still stands in the correct alphabetical position between μωκίζω and μῶλος. The interpolator of Hesychius has added the erroneous word in the now "correct" alphabetical position, viz. between Μωαβ and μῶδιξ.[17] That S contains much good material that derives from Diogenian (Latte XXIII, 6 ff.) is correct, the same can be stated for Theognostus' Cyril, which has particularly close contacts with S.[18] It must be mentioned in exculpation of Latte, that he could not have known the new glossary material of Theognostus, which was first published in 1964 after his death.

On Proll. XXIII, 28 and L, 6 ff.: The Cyril manuscript p (Paris. gr. 2655).[19] With p it is a case of a Cyril massively interpolated from the lexicon of 'Zonaras', as Alpers has shown.[20] The "familia π" (i.e. p and Mosqu.) must therefore be used for the Cyril glossary and for Hesychius with the greatest caution and only for those glosses which do not derive from Zon.[21] A very important parchment manuscript of Cyril, which is possibly the oldest of all extant but nevertheless was noticed neither by

---

17 A further example, where an error in S is the prerequisite for the situation in Hesychius, is provided by the gloss ε 3874 ἐξηρημένην, discussed by Latte XXVIII, 19–23.

18 See Alpers (n. 1 above), 49 f. and 57 f.

19 On it cf. Drachmann (n. 16 above), 15–17. Drachmann has already observed (17) that the text is "ein stark geänderter Cyrill, mit vielen Zutaten und Auslassungen".

20 K. Alpers, "'Zonarae' Lexicon", in: *RE* X A, 1972, col. 758–760. The cod. Mosquensis discussed by Latte XXIII, 31 and L, 7 ff. is copied from p. The glosses in Drachmann's specimens which are printed from p alone, derive almost without exception from Zon. On the other hand that π may also be interpolated from Hesychius, as Latte XXIII, 31 ff. suspects, is highly unlikely (at XXIV, 3 he rightly takes it as possible "ut Hesychius e π additamenta acceperit"). In general Latte's suggestions that certain Cyril manuscripts are interpolated from Hesychius are to be treated with the greatest scepticism. On the other hand some manuscripts of Zonaras are interpolated from Cyril, such as Barocc. 95, cf. K. Alpers, 'Ein Handschriftenfund zum Cyrill–Glossar in der Staats- und Universitätsbibliothek Bremen', in: *Lexicographica Byzantina* (*Byzantina Vindobonensia* vol. XX), Vienna 1991, 12 n. 8. Closely connected with Barocc. 95 is Scorial. y III 8 (= Esc. gr. 331). J. A. Cramer printed extracts from the Barocc. in his *An. Par.* IV, Oxford 1842, 197–201.

21 Latte's arguments for π being interpolated from Hesychius are not valid. 1) The gloss of Mosqu. (cited XXIII, 34) ΑΑΝΔΙΧΑ has nothing to do with the Hesychius gloss α 20 ΑΑΝΑΙΜΑ (the reference "Mosq." here is to be deleted), but belongs to δ 1181 διάνδιχα. – 2) ΑΝΑΘΕΗΝ α 4297: as the same error stands also in the gloss, probably deriving from Diogenian, in w (α 4297: ἀναθέης) it proves nothing for Latte's argument. Since the glosses 1) and 2) have been removed from Latte's proof, and the glosses 3) ΑΖΑΠΑ and 4) βάβακα are not Homeric glosses, Latte's conclusion becomes untenable (he himself at XXIV, 2 f. ventures a contrary supposition). On Hansen's restricted use of Latte's "familia quarta" in the present volume cf. below p. XXXI n. 3 under the heading "Latte".

Reitzenstein nor by Drachmann or Latte, was first discovered in 1988 by Alpers in Bremen: Bremen Manuskripte c. 11.[22]

On Proll. XXIV, 26 ff.: origin and date of the codex Marcianus gr. 622. Here a completely new situation has arisen from the fact that O. L. Smith has made the highly important discovery that the Marcianus was written by the same hand as the codex Holkhamensis gr. 88, which contains the eight plays of Aristophanes in the edition of Demetrius Triclinius.[23] On the basis of the watermarks both manuscripts are dated to about 1430.[24] That Triclinius (ca. 1280–1340) used a manuscript of Hesychius, thus a predecessor of the Marcianus, is revealed by a scholium on Aristophanes *Nubes* 540 in the Cambridge manuscript Ct 2, University Library MS. 2626 = Nn.III 15, part 2, f. 66^{r}, where Hesychius is mentioned by name.[25] Wilson has shown that the Cantabrigensis contains not, as Latte XXI, 10 supposed, the commentary of Thomas Magister, but that of Triclinius, and that the mention of Hesychius is to be found also in other manuscripts of the Recensio Tricliniana, such as the above-mentioned Holkh. gr. 88 and Vatic. gr. 1294.[26] These facts and Wilson's observation,[27] "The script, however, shows no sign whatever of Italo-Greek origin", speak distinctly against Latte's supposition, that the Marcianus "ex

---

22 Alpers (n. 20 above), 11–52 (here 11 f. an overview of the work on the Cyril glossary after Drachmann, especially by M. Naoumides). The codex, which was written possibly about 900, perhaps even in the late 9th century in Constantinople (probably in the Studiu monastery), belongs in its alphabetically arranged core to Drachmann's family g (in part contacts with AS are also found), but has been extended by massive non-alphabetic additions. That the manuscript was overlooked by Reitzenstein, Drachmann and Latte is the more surprising in that M. Schmidt mentions it in the 4th volume of his edition of Hesychius (Halle 1862), XLVI and on 361–364 printed extracts from it.

23 O. L. Smith, *Maia* 27, 1975, 205. One can easily be convinced that Smith's identification is obvious, if one compares the specimen from the Marcianus of Hesychius which is to be found in Erbse II after 72, with those from the Holkhamensis of Aristophanes which were published by N. G. Wilson, *Mediaeval Greek Bookhands*, Cambridge/Mass. 1972, plate 73 (cf. the commentary on it in the text section 33) and by id. in *Scholia in Aristophanem*, Pars I, Fasc. IB: *Scholia in Aristophanis Acharnenses*, Groningen 1975, frontispiece. A description of the Holkhamensis is given by Wilson, *Class. Quart.* 56 (n. s. 12), 1962, 32–47. On Triclinius and the Holkham. cf. also Wilson (n. 15 above), 252.

24 N. G. Wilson, 'On the Transmission of the Greek Lexica', *GRBS* 23, 1982, 369–373 (here: 'The Transmission of Hesychius', 372 f.). In *Mediaeval Greek Bookhands* (n. 23 above), commentary 33 he called it "c. 1400–1430". Hence the claim of A. Diller, mentioned in n. 10, that the Marcianus of Hesychius was written about 1492 in Florence by Caesar Strategus, is rendered groundless.

25 Schol. Thom.–Triclin. ad Aristoph., *Nubes* 540 d (*Scholia in Aristophanem* Pars I, Fasc. 3, 2, p. 85 Koster) τρία ἦσαν εἴδη ὀρχήσεως, ὥς καὶ Ἡσύχιος ὁ Ἰλούστριός φησιν· ἐμμέλεια μὲν τραγική, σίκκινις σατυρική, κόρδαξ δὲ κωμική, ἥτις αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφῦν. Cf. Hsch. σ 618 and ε 2367, as well as κ 3592. Triclinius has here wrongly ascribed to the lexicographer Hesychius of Alexandria the epithet Ἰλλούστριος, which belongs to the historian Hesychius of Miletus (cf. e. g. Photius, *Bibliotheca* 69, p. 34 a 38).

26 Wilson (n. 24 above), 373.

27 Wilson (n. 24 above), 373.

Italia meridionali apportatus esse videtur." Since, as Wilson states, the activity of Triclinius is limited to Thessalonica and Constantinople,[28] the Hesychius used by him must have originated in the capital, where indeed a codex is attested for the early 10th century by Arethas.[29]

On Proll. XXX, 8 ff.: Latte's statements on the readings in Vatic. gr. 23 (r) and in Theognostus are incorrect. Hesychius and r have a serious and decisive conjunctive error against Theognostus: in Hsch. ζ 179 (from Diogenian) the tradition is ζοφοδερκίας· σκοτόδειπνος, λαθροφάγος, in r (fol. 24ʳ, line 5 f.) ζοφοδερκίας ὁ σκοτοδεῖπνος (sic) καὶ λαθροφάγος. Theognostus is free from this error,[30] in him it reads (Cramer, *An. Ox.* II 20. 10): ζοφοδορπίας· λαθροφάγος.

On Proll. XXXI n. 1: strict alphabetical order. Latte writes that he knows of no alphabetisation going beyond three- or four-letter order "ante Photii aetatem". Ll. W. Daly has corrected[31] this statement and referred to examples of complete alphabetisation before Hesychius, e. g. in Pliny, Galen (in his lexicon to Hippocrates) and in Stephanus of Byzantium.

On Proll. XXXVIII ff. Latte's editorial principles. A difficult problem is raised by Latte's deletions, to which to a great extent the so-called "doublets" and "double glosses" belong; these he placed in square brackets ([…]) and thus deleted them. Hansen, in continuing Latte's edition, has for reasons of consistency mostly adhered to Latte's practice in the present volume. For the remainder of the edition, the following considerations should be taken into account. Words are correctly athetised, which have clearly been moved to a false position, often in such a manner that it cannot be stated where they originally belonged.[32] A dif-

---

28 Wilson (n. 24 above), 372: "His operations are not known to have extended beyond Salonica and the capital."

29 That an Onomasticum Sacrum, which is transmitted in the Italo-Greek miscellany codex Vatic. gr. 1456 (probably end of the 10th century), belongs to the interpolations in Hesychius, does not prove that the interpolating must have taken place in South Italy, since the Onomasticum certainly does not originate from the writer of the Vaticanus. A copy of the Vaticanus is the codex Bodleianus Auct. T. II. 11, discussed by Latte XLVIII, 20 ff. An exact description of the very varied content of the Vatic. and the Bodl. is given in the Hamburg dissertation of Kleoniki Pavlidou, *Ein frühbyzantinisches Bibelglossar.* Λέξεις ἀποστολικαὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ ἁγίου Παύλου (Hamburg 2002, to appear shortly in the series *Serta Graeca*) as no. 68 (Vatic.) and 39 (Bodl.). Dr Pavlidou's investigation has confirmed Mercati's claim that the Bodl. is a copy of the Vatic., and particularly that 39 quires of the original Vatic. (ιε′ to νγ′, i. e. folios 110–420) are lost (cf. also Latte IL, 18).

30 Cf. Alpers (n. 1 above), 37, and (n. 7 above), 39. On the different forms ζοφοδορπίδας / ζοφοδορπίας cf. Lobel–Page on Alcaeus, fr. 429.

31 Lloyd W. Daly, *Contributions to a History of Alphabetization in Antiquity and the Middle Ages*, Brussels 1967 (*Collection Latomus* vol. XC), 67 (cf. on Daly the review by K. Alpers, *Gnomon* 47, 1975, 113–117).

32 Such a case is e. g. the gloss ι 918: ἴση μοῖρα· ἀγαθὴ μερίς. [καὶ κύριον ὄνομα, ἡ τοῦ Ἡλίου γυνή].

ferent situation is presented by "doublets", of which the one is nothing other than a seemingly gross corruption of a second.[33] Here the use of deletion brackets is methodologically questionable, and Latte himself in such cases often inserted a † instead of brackets.[34] Most of these cases are found in Hesychius glosses which derive from Cyril and were already corrupt there. Latte's references with "v.l. gl. xyz" indicate normally similar and related glosses, but virtually never identical ones; thus the correct form which is to be deduced from the corruption †ἰσιγέον mentioned in n. 33, εἰσιτέον, is not found in Hesychius. The original gloss εἰσιτέον which is to be deduced is however very interesting, as this form is extraordinarily rarely attested[35] and is found elsewhere in no Greek lexicon. The Cyril lexicon's sources were unalphabetised "word lists" to various authors, which followed the respective texts (among them in particular elementary glossaries on Homer and Euripides). It followed from that, that the same word, which occurred several times in the glossed text, was also explained several times in the respective grammatical form. When several such "word lists" were brought together in one lexicon and alphabetised in accordance with a three-letter ordering system, the double or multiple glosses thereby created were retained in place (as one can easily see in the specimens edited by Drachmann), and miswritten and especially itacistically corrupted lemmata were positioned according to their actual spelling. It is necessary to mark these corruptions with † and to refer in the apparatus to the correct original form; it is however methodologically not allowed to delete them as "interpolations"; for then one is deleting an (ostensible) interpolation in an interpolation, and it would be required to athetise all Cyril glosses as interpolations. The user of Latte's Hesychius volumes must certainly not ignore these bracketed and athetised glosses as worthless additions, but must himself critically examine the individual case. But Latte's scalpel, on the pretext of setting aside ostensible doublets, has quite often cut into valuable sound flesh. An example of this. In the two consecutive Diogenian glosses ε 2307: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδῃ (fr. 590) καὶ Σκίρωνι (fr. 681) ἔμβολα. τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους and ε 2308: ἔμβολον· Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 334 K.–A.) τὸ αἰδοῖον. [ἀρρενικῶς δέ φασι τὸν τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα, τὸ περιτιθέμενον

---

33 An example of these "ghost words" (Erbse II, 72): gl. ι 931 *[ἰσιγέον· πορευτέον] A, on which Latte says in the apparatus: "h. e. ιτεον". More correct would have been (as Meineke already saw, cf. Schmidt's apparatus) εἰσιτέον. A somewhat different example is the above-mentioned gloss μ 2021 †μώδα, which equally ought not to have been deleted.

34 That he acted very inconsistently in this was noted by Erbse II 72.

35 On the CD–ROM (Version E) of the Thes. Ling. Graec. in Irvine there are only a fragment of Menander (*Citharista* 63, p. 63 Sandbach) and three passages in Iamblichus (*vita Pythag.* 23. 105 and *Protrept.* p. 106. 21 and p. 109. 10 Pistelli).

κατὰ τὴν πρῷραν. καὶ ἔμβολον τοῦ θυρίου] the words placed in brackets are deleted with the explanation "incl. altera forma gl. 2307". But there is not even the semblance of a justification for throwing out the valuable and inoffensive passage, which in addition is only very vaguely connected with the gloss ε 2307. The condemned wording was certainly found already in Diogenian, as the (shortened) Diogenian gloss in the lexicon of Photius ε 702 proves: ἔμβολος· τὸ αἰδοῖον. ἀρρενικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὸν τῆς νεώς, σπάνιον δὲ οὐδετέρως.[36]

On Proll. XLII, 35: The λέξις κωμική in Pap. Oxy. 1801. An important treatment and new edition was provided by W. Luppe, 'Das Komikerglossar Pap. Oxy. 1801', *Philologus* 111, 1967, 86–109, the text is also edited by C. Austin, *Comicorum Graecorum Fragmenta in Papyris Reperta*, Berlin and New York 1973, no. 343 (340–344). M. Naoumides came out in favour of Theon's authorship, discussed by Latte: 'Ὁ P. Oxy. 1801 καὶ ὁ Θέων', in: Χάρις Βουρβέρῃ, Athens 1964, 329–335. A further comic glossary preserved on papyrus (P. Sorb. 2243), which Latte could not have known and which likewise is closely related to Hesychius, was published in 1966; the text is now in Austin, op. cit. no. 342 (339 f.).

On Proll. XLIV, 16: End of direct knowledge of Diogenian. Erbse I 133, has put forward for discussion the possibility that Eustathius too belongs among the users of Diogenian, and adduces some passages which make this suggestion probable.

On Proll. XLIV, 31: According to information from A. Kleinlogel, there is something to be said for the idea that in a part of the Thucydides scholia (in the so-called Corpus Φ) Diogenian could also have been used.

On Proll. XLVIII, 20: On the codex Bodl. auct. T. II.11 see above n. 29.

On Proll. L, 6 ff.: see above on Proll. XXIII, 28.

Klaus Alpers

[36] Ultimately the two Diogenian glosses must go back to two of his (probably indirect) sources: the tragic gloss ε 2307 to the Τραγικὴ Λέξις of Didymus, the comic gloss ε 2308 to his Κωμικὴ Λέξις.

Abbreviations

Manuscript of Hesychius

H	=	codex unicus of Hesychius, Marcianus Gr. 622 (c. 1430), see Alpers above p. xx
H^{ac}	=	H, ante correctorem
H^{c}	=	H, corrector
α̣ω̣	=	H, uncertain letters

Manuscripts of Cyril and Σ

K or *	=	Cyrilli glossarium, ed. A.B. Drachmann (unpublished). For details of the (families of) manuscripts see Latte's prol. xliv–li and A.B. Drachmann, Die Überlieferung des Cyrillglossars, Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, historisk-filologiske Meddelelser 21, 5, København 1936[1]
vg	=	two families of Cyril manuscripts, see K or * with note 1
A	=	Vallicellianus E 11 (early 10th century), see Latte's prol. p. xlvi; Alpers on cod. Brem. p. 31; above K or * with note 1
Brem.	=	Bremensis, ms. c. 11 (late 9th century); see Alpers, Byzantina Vindobonensia 20 (Lexicographica Byzantina), Wien 1991, 1–52; Schm. vol. 4, 2 p. xlvi; Alb. vol. 1 pp. xxxiv–v; excerpts Schm. vol. 4, 1 pp. 361–4 and passim; Biel ap. Alb. passim
Z	=	Madrid, Bibl. Univ., Z–22 no. 116 (10th/11th century); see M. Naoumides, GRBS 9, 1968, 267–90
Σ	=	Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, ed. I.C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003[2]

---

1 References in the text may be exemplified from the gloss 'παγετῷ· ψύχει vg^{5}A^{13}'. The letters 'vgA' refer to manuscripts or families of manuscripts. The numbers refer to the numbering of the gloss in Drachmann's edition; in the above example, the gloss occurs in section ΠΑΓ as number 5 (with reference to families v and g) and 13 (with reference to ms. A). If a gloss is found in a section that does not correspond to the first three letters of the lemma, the section heading is added explicitly (e.g. 'παιπαλόεντος· … A^{πεπ47}'). References in round brackets indicate a different case etc. of an otherwise identical or similar gloss, whereas those in square brackets have less immediate similarity.

My text follows Latte in placing an asterisk * in front (or occasionally in the middle) of an entry to indicate the same as the K used in the apparatus. It should be specially noted that Schm. has a completely different use of the asterisk, namely to precede glosses that are found *extra ordinem* (including many that are only one place adrift) as well as some Homeric, Euripidean, and biblical glosses that do comply with the alphabetical order (Schm. vol. 4, 2 p. xxxix); and that the old editions (including Alberti) use the asterisk to reproduce Musurus' crux (which draws attention to a corruption, often consisting of the loss of one or more words).

2 Cunningham made the relevant parts of Σ (with definitive numbering) available to me in December 1990. The edition is based upon four manuscripts A (Paris, Bibl. Nat., Coisl. Gr. 347), B (Paris, Bibl. Nat., Coisl. Gr. 345, edited by L. Bachmann, Anecdota Graeca 1, Leipzig 1828; the letter α was also edited by I. Bekker, Anecdota Graeca 1, Berlin 1814, 319–476), C (Cracow, Bibl. Jagiellońska, inv. no. 2626), D (Paris, Bibl. Nat., Suppl. Gr. 1243 I) plus Su and Ph plus other material less frequently cited.

Other Manuscripts

q	=	quintum lexicon Bekkeri (Λέξεις ῥητορικαί), Paris, Bibl. Nat. Coisl. Gr. 345 (10th century), Anecdota Graeca, ed. I. Bekker, 1, Berlin 1814, 197–318, interpolated from Hesychius, see Latte's prol. p. xxi and Alpers above p. xvii f.
r	=	Antistoecharium Vat. Gr. 23 (14th century), interpolated from Hesychius, see Latte's prol. xvi and Alpers above p. xvi n. 7, p. xvii n. 9 and p. xxi; see also below p. xxxi n. 3
b	=	cod. Bodl. auct. T II 11 (14th century), see Latte's prol. p. xlviii and Alpers above p. xxi n. 29

General Abbreviations

add.	=	addidit
cf.	=	confer
cft.	=	confert, conferunt
coll.	=	collato, -a, -is
contin.	=	continuat
corr.	=	correxit
corrupt.	=	corruptum, -o, -is
del.	=	delevit, -erunt
dittogr.	=	dittographia
expl.	=	explicatio, -onem, -onis, -one; explicavit
ft.	=	fortasse
gl.	=	a gloss from the same letter, unless a different letter is given
h. e.	=	hoc est
l.	=	legendum
lac.	=	lacuna, -am
l. c.	=	loco citato
l. l.	=	loco laudato
om.	=	omisit, -erunt
rubr.	=	rubricator
v. l.	=	varia lectio
⌊ ⌋	=	beginning (or end) of words covered by the following references to Cyril, see Latte's prol. p. xxxvii

Marginal Notes

Ap. S.	=	Apollonius Sophista
Att.	=	Atticistae
D	=	Diogenianus
Eur.	=	Euripides, paraphrase and scholia vulgata
Greg. Naz.	=	Gregorius Nazianzenus
Hom.	=	Homer, scholia vulgata and paraphrase
K	=	glossa(e) Cyrilliana(e); see *Manuscripts of Cyril and Σ* above
LXX	=	Veteris Testamenti versio Graeca
N. T.	=	Novum Testamentum
On.Sacr.	=	Onomastica sacra
Prov.	=	Proverbiorum syllogae

Sources and Parallels

Ael. Dion.	=	Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 93–151
Ammon.	=	Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
anon. in Arist. soph. el.	=	anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis, ed. M. Hayduck, Commentaria in Aristotelem Graeca 23, 4, Berlin 1884, 1–68
An.Ox.	=	Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1835–7
An.Par.	=	Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecae Regiae Parisiensis, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1839–41
Antiatt.	=	Antiatticista, ed. I. Bekker, Anecdota Graeca 1, Leipzig 1828, 75–116
Apio	=	Apions Γλῶσσαι Ὁμηρικαί, ed. S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 1977, 212–300
Ap. S.	=	Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833
Ar.Byz.	=	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986
Arcad.	=	Ἀρκαδίου Περὶ τόνων, ed. E. H. Barker, Leipzig 1820 = Ἐπιτομὴ τῆς καθολικῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ, ed. M. Schmidt, Jena 1860 (with Barker's page numbers repeated in the margin)
Choerob.	=	Choeroboscus, Ὀρθογραφία, ed. J. A. Cramer, An.Ox. 2, 1835, 167–281
Choerob. in Theodos.	=	Choeroboscus, Prolegomena in Theodosii canones, ed. A. Hilgard, Grammatici Graeci, 4, 1–2, Leipzig 1904
Didym.	=	Didymi fragmenta, coll. M. Schmidt, Leipzig 1854
Diosc. mat. med.	=	Dioscorides, De materia medica, ed. M. Wellmann, 1–3, Berlin 1906–14
E. Gen.	=	Etymologicum Genuinum, preserved in mss. A (Vaticanus Gr. 1818, 10th century, unpublished; concerning extracts and readings, see Cunningham's edn. of Σ p. 22 note 29) and B (Laurentianus S. Marci 304, 10th century; full collation with Gaisford's EM published by Miller Mél. 1–318). See K. Alpers, Bericht über Stand und Methode der Ausgabe des Etymologicum Genuinum. (Mit einer Ausgabe des Buchstaben Λ), Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, historisk-filologiske Meddelelser 44, 3, København 1969
E. Gud.	=	Etymologicum Graecae Linguae Gudianum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818
EM	=	Etymologicon Magnum, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
Ep.Hom.	=	Epimerismi Homerici, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 1, 1835, 1–451
Erot.	=	Erotiani Vocum Hippocraticarum collectio, ed. E. Nachmanson, Göteborg and Uppsala 1918
Eust. Il.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Iliadem, ed. M. van der Valk, 1–4, Leiden 1971–87
Eust. Od.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Odysseam, ed. G. Stallbaum, 1–2, Leipzig 1825–6
Galen. lex.	=	Galenus, Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio, Galeni opera omnia, ed. C. G. Kühn, 19, Leipzig 1830, 62–157
gl. Eur.	=	glossae in Euripidem, in: Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1897–91, passim
gl. Ezech.; gl. Iob; gl. Prov.; gl. Sir.	=	glossae ineditae in Ezechiel; Iob; Proverbia; Siraciden (see Latte's prol. p. xlv note 3)

gl. Hdt.	=	Ἡροδότου λέξεις, in: Herodotus, ed H. Stein, 2, Berlin 1871, 443–482 = Lex.Gr. min. 191–230
gl. Lat.	=	Glossaria Latina, 1–5, edd. W.-M. Lindsay et al., Paris 1926–31
gl. N. T.	=	Glossarium Graecum in sacros novi foederis libros, ed. J. Alberti, Leiden 1735
gl. Oct.	=	Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου, ed. J. Benediktsson, Classica et Mediaevalia 1, 1938, 243–80
gl. Psalm.	=	Glossae in Psalmos, ed. I. C. G. Ernesti, in: Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785, 199–306
Greg. Cor.	=	Gregorii Corinthii et al. De Graecae linguae dialectis, rec. et cum notis G. Koenii et al. ed. G. H. Schaefer, Leipzig 1811
Harp.	=	Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, ed. G. Dindorf, Oxford 1853 (K. = ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991, without the epitome)
Heliod.	=	The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, HSCP 95, 1993, 1–64
Hdn.	=	Herodiani Technici reliquiae, ed. A. Lentz, 1–2 in 3 vols., Leipzig 1867–70 [apart from the two following items, this compilation should be treated with the utmost caution; cf. H. W. Chandler, Greek Accentuation, 2nd edn., Oxford 1881, p. xx]; lect. sol. (Π. μονήρους λέξεως), ed. Lentz, l. c. 2, 908–52; Π. διχρ(όνων), ed. Lentz, l. c. 2, 7–20; ἐπιμερισμοί (epim. = partitiones), ed. J. F. Boissonade, London 1819; Π. τῶν ζητουμένων κατὰ πάσης κλίσεως ὀνόματος (ἡμαρτ. λέξ.), ed. J. A. Cramer, An.Ox. 3, 1836, 246–62; Le Philétæros attribué à Hérodien, ed. A. Dain, Paris 1954; see also above under Arcad.
Ioh. Alex. De accent.	=	Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως Τονικὰ παραγγέλματα, ed. G. Dindorf, Leipzig 1825
Ioh. Mal. chronogr.	=	Ioannis Malalae chronographia, ed. L. Dindorf, Bonn 1831
Lex.Cantabr.	=	Lexicon Cantabrigiense, in: Ph, edd. R. Porson and P. P. Dobree 663–77 = E. O. Houtsma, diss. Leiden 1870 (Lex.Gr. Min. 61–139)
Lex.Gr. min.	=	Lexica Graeca Minora, edd. K. Latte and H. Erbse, Hildesheim 1965
Moer.	=	Moeris, Ἀττικιστής, ed. I. Bekker, Harpocration et Moeris, Berlin 1833, 187–213 (H. = ed. D. U. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998)
Miller Mél.	=	E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1866
Paus.	=	Pausanias Atticista, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 152–221
Ph	=	Photii Lexicon, edd. R. Porson and P. P. Dobree, Cambridge 1822
Phryn. ecl.	=	Die Ekloge des Phrynichus, ed. E. Fischer, SGLG 1, Berlin–New York 1974
Phryn. praep. soph.	=	Phrynichi Praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
Poll.	=	Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, 1–3, Leipzig 1900–37
Prov.Bodl.	=	Proverbia e cod. Bodleiano, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1836, 1–120
Schol. (unspecif.)	=	Scholia Didymi in Homerum, viz. in Iliadem ed. J. Lascaris, Roma 1517 and in Odysseam, ed. F. Asolani, Venezia 1528; both reprinted by J. Barnes in: Ὁμήρου Ἰλιάς. Homeri Ilias and Ὁμήρου Ὀδυσσεία. Homeri Odyssea, 1–2, Cambridge 1711
Schol. AbT	=	Scholia Graeca in Iliadem (Scholia vetera), ed. H. Erbse, 1–7, Berlin–New York 1969–88
Schol. BEPQSV	=	Scholia in Odysseam, ed. G. Dindorf, Oxford 1855

Schol. Ael. n. an.	=	Scholia in Aeliani De natura animalium, in: E. A. De Stefani, Scholia codicis Laurentiani LXXXVI, 7 in Aeliani Hist. Animal., SIFC 7, 1899, 414; E. A. De Stefani, Palamedis grammatici fragmentum, SIFC 10, 1902, 40
Schol. Aesch.	=	Scholia in Aeschylum, ed. O.L. Smith, I and II 2, Leipzig 1976 and 1982; Scholia in Persas, ed. O. Dähnhardt, Leipzig 1894; Scholia in Prometheum vinctum, ed. C.J. Herington, Leiden 1972
Schol. Aeschin.	=	Scholia in Aeschinem, ed. M.R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
Schol. Ap. Rh.	=	Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
Schol. Ar.	=	Scholia in Aristophanem, ed. F. Dübner, Paris 1842; edd. W. J. W. Koster et al., Groningen 1960–
Schol. Arat.	=	Scholia in Aratum, ed. J. Martin, Stuttgart 1974
Schol. Callim.	=	Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, 2, Oxford 1953, 41–79
Schol. Clem. Al.	=	Scholia in Clementem Alexandrinum, in: Clemens Alexandrinus, edd. O. Stählin and U. Treu, 1, 3rd edn., Die griechischen christlichen Schriftsteller 12, Berlin 1972, 295–340
Schol. Dion. perieget.	=	Scholia in Dionysium periegetam, in: Geographi Graeci minores, ed. K.Müller, 2, Paris 1861, 427–57
Schol. et gl.Eur.	=	Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91
Schol. Hes. op.	=	Scholia vetera in Hesiodi opera et dies, ed. A. Pertusi, Milano 1955
Schol. Hes. th.	=	Scholia vetera in Hesiodi theogoniam, ed. L. di Gregorio, Milano 1975
Schol. Luc.	=	Scholia in Lucianum , ed. H. Rabe, Leipzig 1906
Schol. et paraphr.Lycophr.	=	Scholia et paraphrases in Lycophronem, in: Lycophronis Alexandra, ed. E. Scheer, Berlin 1881–1908
Schol. Nic. al.	=	Scholia in Nicandri Alexipharmaca, ed. M. Geymonat, Milano 1974
Schol. Nic. ther.	=	Scholia in Nicandri Theriaca, ed. A. Crugnola, Milano 1951
Schol. Opp.	=	Scholia in Oppianum, ed. U. C. Bussemaker, in: Scholia in Theocritum, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243–364
Schol. Paus.	=	Scholia in Pausaniam, ed. F. Spiro in his edition, 3, Leipzig 1903, 218–22
Schol. Pind.	=	Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, 1–3, Leipzig 1903–27
Schol. Plat.	=	Scholia Platonica, ed. G. C. Greene, Haverford 1938
Schol. Soph.	=	Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888
Schol. Theocr.	=	Scholia in Theocritum vetera, ed. C. Wendel, Leipzig 1914
Schol. Thuc.	=	Scholia in Thucydidem ed. C. Hude, Leipzig 1927
Schol. Xen.	=	Scholia in Xenophontis Anabasin, in: expeditio Cyri, ed. L. Dindorf, 2nd edn., Oxford 1855, 381–96
St.Byz.	=	Stephani Byzantii Ethnicorum quae supersunt, ed. A. Meineke, Berlin 1849
Su	=	Suidas (= Suda), Lexicon, ed. A. Adler, 1–5, Berlin 1928–38
Suet. convic.	=	Suetonius, De conviciis. Π. βλασφημιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 48–63 [Miller Mél. 413–26]
Suet. lud.	=	Suetonius, De ludis. Περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 64–73 [Miller Mél. 435–6]
Theogn.	=	Theognostus, Π. ὀρθογραφίας, can. 1^{1}–84^{10}, ed. K. Alpers, diss. Hamburg 1964, 68–115; can. 1^{1}–46^{10} and can. 87 (beginning missing)–1003, ed. J. A. Cramer, An.Ox. 2, 1835, 1–165

Tim. lex.	=	Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum, ed. D. Ruhnken, 2nd edn., Leipzig 1828
Zenob. Ath.	=	Zenobius Athous, ed Miller Mél. 349–84
Zenob. vulg.	=	Zenobius vulgatus, edd. E.L. a Leutsch et F.G. Schneidewin, CPG 1, 1–175
Zonar.	=	Ioannis Zonarae Lexicon, ed. J.A.H. Tittmann, Leipzig 1808

Names and Publications

Ahr. Dial.	=	H.L. Ahrens, De Graecae linguae dialectis, 1–2, Göttingen 1839–1843
Alb.	=	J. Alberti, in his edition of Hesychius, 1–2, Leiden 1746–66
Ald.	=	editio Aldina, Venezia 1514; see Mus.
Baun. 1911	=	J. Baunack, Philologus 70, 1911, 353–96. 449–91
Baun. 1914–16	=	J. Baunack, Philologus 73, 1914–16, 19–60. 180–236
Bourguet Dial.Lac.	=	É. Bourguet, Le dialecte laconien, Paris 1927
CEG	=	Carmina epigraphica Graeca, ed. P.A. Hansen, 1–2, Texte und Kommentare 12 & 15, Berlin–New York 1983–89
CGF	=	Comicorum Graecorum fragmenta, 1, 1, ed. G. Kaibel, Berlin 1899; 2nd edn. with addenda (by K. Latte) 1958
Cob. Coll. crit.	=	C.G. Cobet, Collectanea critica, Leiden 1878
Cob. Nov. lect.	=	C.G. Cobet, Novae lectiones, Leiden 1858
Cob. Var. lect.	=	C.G. Cobet, Variae lectiones, 2nd edn., Leiden 1873
Cor.	=	A. Coraës, Opera posthuma (= A. Κοραῆ τὰ μετὰ θάνατον εὑρεθέντα), 7, Athenai 1889
CPG	=	Corpus paroemiographorum Graecorum, edd. E.L. a Leutsch et F.G. Schneidewin, 1–2, Göttingen 1839–51
D.I.	=	Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften, edd. H. Collitz and F. Bechtel, 1–4, Göttingen 1884–1915
Dind., G.	=	G. Dindorf, entries and additions in the third edition of H. Stephanus' Thesaurus Graecae Linguae, 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65
Dind., L.	=	L. Dindorf, entries and additions in the third edition of H. Stephanus' Thesaurus Graecae Linguae, 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65
Ditt. Or.Gr.	=	W. [sic] Dittenberger, Orientis Graeci inscriptiones selectae, 1–2, Leipzig 1903–05
Ditt. Syll.	=	G. Dittenberger, Sylloge inscriptionum Graecarum, 3rd edn., Leipzig 1915–24
Drachmann	=	A.B. Drachmann, notes in the margin of his unpublished edition of Cyril; see above *Manuscripts of Cyril and Σ*, K or *
Ducang.	=	C. du Fresne du Cange, Glossarium ad scriptores mediæ & infimæ Græcitatis, 1–2, Lyon 1688
Ebeling	=	H. Ebeling, Lexicon Homericum, Leipzig 1880–85
ed. 1520	=	editio Hesychii Florentina
ed. 1521	=	editio Hesychii Hagenoensis
Ernesti	=	I.C.G. Ernesti, Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785
FCG	=	Fragmenta comicorum Graecorum, ed. A. Meineke, 1–5 in 7 vols., Berlin 1839–57
FGE	=	Further Greek Epigrams, ed. D.L. Page, Cambridge 1981
FGrHist	=	Die Fragmente der griechischen Historiker, ed. F. Jacoby, Berlin or Leiden 1923–
FHG	=	Fragmenta historicorum Graecorum, edd. C. and T. Mueller, 1–5, Paris 1841–73

Frisk	=	H. Frisk, Griechisches etymologisches Wörterbuch, 1–3, Indogermanische Bibliothek, II. Reihe, Heidelberg 1960–72
GVI	=	Griechische Vers–Inschriften, ed. W. Peek, 1, Berlin 1955
Hoffm. Maked.	=	O. Hoffmann, Die Makedonen, Göttingen 1906
K.–A.		(after a fragment number:) see PCG
Lampe	=	G. W. H. Lampe, A Patristic Greek Lexicon, Oxford 1961
Latte	=	Manuscript readings added by Kurt Latte in his set of Schm. They have been used as an important supplement and corrective to my own readings and to those of Schow, in a manuscript that is sometimes very difficult to read because of Musurus' alterations[3]
Lob. Aglaoph.	=	C. A. Lobeck, Aglaophamus, Königsberg 1829
Lob. El.	=	C. A. Lobeck, Pathologiae Graeci sermonis elementa, 1–2, Königsberg 1853–62
Lob. Paral.	=	C. A. Lobeck, Paralipomena grammaticae Graecae, Leipzig 1837
Lob. Phryn.	=	C. A. Lobeck, in his edition of Phrynichus' Ἐκλογή, Leipzig 1820
Lob. Prol.	=	C. A. Lobeck, Pathologiae sermonis Graeci prolegomena, Leipzig 1843
Lob. Rhem.	=	C. A. Lobeck, Ῥηματικόν, Königsberg 1846
LSJ	=	H. G. Liddell and R. Scott, A Greek–English Lexicon, new (9th) edn. by H. Stuart Jones, Oxford 1925–40, with Revised Supplement (3rd edn.) by P. G. W. Glare, Oxford 1996
Mein. Anal.Alex.	=	A. Meineke, Analecta Alexandrina, Berlin 1843
Mein. 1857	=	A. Meineke, Philologus 12, 1857, 602–33
Mein. 1858	=	A. Meineke, Philologus 13, 1858, 508–64. 616–17
Mus.	=	M. Musurus, corrections and alterations written in the only surviving manuscript ('H') of Hesychius, which was used by Musurus for the printing of the editio princeps (the Aldine edition, Venezia 1514)[4]
Naoum.		see above *Manuscripts of Cyril and Σ*, K or *
PCG	=	Poetae comici Graeci, edd. R. Kassel and C. Austin, Berlin–New York 1983–
Pears.	=	J. Pearson, Adversaria Hesychiana, Oxford 1844
PMG	=	Poetae melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxford 1962
PMGF	=	Poetarum melicorum Graecorum fragmenta, ed. M. Davies, 1, Oxford 1991
Preger	=	T. Preger, Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae, Leipzig 1891
Schm.	=	M. Schmidt, in his edition of Hesychius, 1–5, Jena 1858–68[5]

---

3 Latte's set also contains some conjectures (two are found in my text, another ten or so in my apparatus) and the occasional reference to Theogn., Prov.Bodl., Greg. Naz., etc. There are fairly comprehensive references to the antistoecharium r (Latte's prol. pp. xvi. lii). I do not share Latte's enthusiasm for this manuscript in the context of editing Hesychius, and have made very little use of it. I have also largely ignored Latte's 'familia quarta' of Cyril, as well as various other manuscripts also listed by Latte on p. lii (both the 'familia quarta' and the other manuscripts are excerpted erratically and mainly in the earlier sections of π–σ). All of these would have added very little of use for Hesychius.

4 Those of Musurus' alterations that first appear in the Aldine, are indicated with 'Ald.' rather than 'Mus.'.

5 His ed. min., Jena 1864 (2nd edn. 1867), although used by e. g. Wilamowitz as his *Handexemplar* for making emendations (cf. Latte's prol. p. xl), should be avoided (see e. g. on gl. π 3121). I have taken over Schm.'s numbering for π–ω unchanged; glosses ending in 'a, b, c' were thus numbered by Schm., whereas a few ending in 'x, y, z' owe their existence to necessary modifications made by me.

Schow	=	N. Schow, Hesychii Lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam, Leipzig 1792
Schr.	=	C. Schrevelius, in his edition of Hesychius, Leiden 1668
Schwyzer	=	Dialectorum Graecarum exempla epigraphica potiora, ed. E. Schwyzer, Leipzig 1923
Schwyzer Gr.	=	E. Schwyzer, Griechische Grammatik, 1, München 1939
SH	=	Supplementum Hellenisticum, edd. H. Lloyd-Jones and P. Parsons, Texte und Kommentare 10, Berlin–New York 1983
SGLG	=	Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker
SLG	=	Supplementum lyricis Graecis, ed. D. Page, Oxford 1974
Strecker	=	C. Strecker, De Lycophrone, Euphronio, Eratosthene, diss. Gryph. 1884
Thes.	=	H. Stephanus, Thesaurus Graecae Linguae, 3rd edn., edd. C.B. Hase et al., 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65; see also Dindorf
Threatte	=	L. Threatte, The Grammar of Attic Inscriptions, 1–2, Berlin–New York 1980–96
Thumb	=	A. Thumb, Handbuch der griechischen Dialekte, 2nd edn. by E. Kieckers and A. Scherer, 1–2, Indogermanische Bibliothek, I. Reihe, 8, Heidelberg 1932–59
Toepffer Att.Gen.	=	J. Toepffer, Attische Genealogie, Berlin 1889
trag. ad. fr. … K.–S.	=	Tragicorum Graecorum Fragmenta, 2: Fragmenta adespota, ed. R. Kannicht – B. Snell, Göttingen 1981
VS	=	Die Fragmente der Vorsokratiker, edd. H. Diels and W. Kranz, 6th edn., 1–3, Berlin 1951–52

Supplementary List of Names[6]

Abresch, (F. L.)
Ahr(ens, H. L.)
Alb(erti, J.)
Arcer(ius, J.)
Arnald(us [d'Arnaut], G.)
Barnes (J.)
Baun(ack. J.)
Bentl(ey, R.)
Bernard(us, E.)
Bernh(ardy, G.)
Biel(ius, J. C.)
Bos, (L.)
Brodæus, (J.)
Brun(o, T.)
Cas(aubon, I.)
Cleric(us [Leclerc], J.)
Cob(et, C. G.)
Cor(ais [or Korais or Coray], A.)
Dind(orf), G.
Dind(orf), L.
Ditt(enberger, G. or W.)
Dobree, (P. P.)
D'Orvill(ius, J. P.)
Ernesti, (J. C. G.)
Flor(ent. Christianus [Chrestien])
Fung(er, J.)
Gron(ovius, J. F.)
G(uyet, F.) [rather than G(ronovius, J. F.) v. Alb. vol. 1 p. xix])
Guyet, (F.)
Heins(ius, D.)
Hemsterh(usius, T.)
Herm(ann, G.)
Hoffm(ann, O.)
Holstenius ([Holstein], L.)
HSt(ephanus [Estienne], H.)
Jens(ius, J.)
Jun(ius, H.)
Jungerm(ann, G.)
Kust(er, L.)
Leopard(us, P.)
Lind(en, J. A.)

6 Most of these names belong to scholars mentioned by Alberti.

Maussac, (P. J.)
Meibom, (M.)
Menag(ius, A. [G. Ménage])
Mun(c)k(er, T.)
Mus(urus, M.)
Naoum(ides, M.)
Palm(erius [Le Paulmier], J.)
Perg(er, J. V.)
Phav(orinus Camers [Varino])
Piers(on, J.)
Pric(aeus [Price], J.)
Porson, (R.)
Ruhnk(en, D.)
Salm(asius [Saumaise], C.)
Scal(iger, J.)
Schm(idt, M.)
Schr(evelius, C.)
Schweigh(äuser, J.)
Sop(ingius, G.)
Sorb(erius, S.)
Spanh(eim, E.)
Stanley, (T.)
Suicer(us, J. C.)
Sylb(urg, F.)
Taylor, (J.)
Toll(ius, J.)
Toup(ius, J.)
Triller, (T. W.)
Valck(enaer, L. C.)
Vales(ius [Valois], H.)
Verw(eius, J.)
Voss(ius, I.)
Wil(amowitz-Moellendorff, U. von)

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen III: Π–Σ

Π

1 Παμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν (fr. 2 K.–A.)· ʽὡς σφοδρῶς [ἡ] Αἰγυπτώδης, †Σόχαρ..†, Παμύλης᾽ D

2 Παῦπις· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. Λεύκων Φράτερσιν (fr. 1 K.–A.)· ʽἀτὰρ ὦ Μεγάκλεες †ὕσθάτου† Παάπιδος Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε᾽ D

3 παγαίη· κύων. Σκυθιστί D

4 πάγανα· σφῦρα. καὶ 〈…〉 ἡ Ἀργὼ ἐπάγη D

5 παγανός· ἰδιώτης, ἄφρων

6 παγάς· γῆ τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν

7 πάγασα· θύρα. καὶ Παγασαί D

8 Παγασίτης· Ἀπόλλων παρὰ Ἀχαιοῖς ἐν Παγασ[σ]αῖς, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς D

9 παγετός· κρύσταλλος. ψῦχος (Xen. cyneg. 5,1) [κρημνός, σκόπελος] D

10 *παγετῷ· ψύχει $vg^{5}A^{13}$. κρυμῷ (Gen. 31,40 . .) vg^{5} LXX

11 *πάγη· παγίς (Σ). ποδάγρα. βρόχος

12 *πάγη δέ τις· παγίς δέ τις (Archil. fr. dub. 311 W.) $vg^{2}A^{10}$

13 *πάγην· παγίδα [ἢ ὑψηλὸν τόπον] [A^{12}]

14 παγῆναι· στερεωθῆναι

15 [παγγάς· πλάνος]

16 πάγιον· στερεόν. πιστόν. κάτοχον. βέβαιον. ἀσφαλές (Plat. Epin. 984 d) D

17 παγηνός· ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός D

---

1 Ph 375,14 v. Παμύλης **4+7** EM (E. Gen.) 646,39; Schol. Hes. scut. 70; Schol. Ap. Rh. 1,238; Strab. 9,5,15 p. 436 C.; cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 18,13 **7** v. ad gl. 4 **11–13** Σ π 1

---

1 Παμύλης] cf. gl. 254 | [ἡ] Mein. | Αἰγυπτώδης] Αἰγυπτιώδης Mein. | σόχαρ.. H (σόχαρις Mus.; σόχαρεν H^{ac} et σόχαριν H^{c}, Latte dubitanter)] Σώχαρις (nomen exstat e. g. D. I. 2564,14. Schwyzer 683,9) Mein. FCG 3,375, Σωχάρης id. ib. 5,87 **2** ὁ Μεγάκλεες H: Fritzsche | ὕσθάτου] οἶσθά που Fritzsche, οἶσθ᾽ ἃ τοῦ Mein. | τἀκπώματα] τἀκπώμαθ᾽ ἃ Kock | κατεδήδωκε H: Mus. **3** cf. gll. σ 826. 1377. 1395 **4+7** ft. gl. 4 πάγασα (extra ordinem)· σφῦρα. καὶ 〈τόπος ἔνθα〉 ἡ Ἀργὼ ἐπάγη et gl. 7 πάγασα· σφῦρα. καὶ Παγασαί. cf. ad gl. 7 | σφύρα H: accent. Hansen **5** παγανός] Lat. paganus **6** cf. gl. 2145 **7** πάγασα] sing. Πάγασα i. q. Παγασαί legitur EM (E. Gen.) (gen. -ης). Plin. n. h. 4,29. cet. | θύρα] ft. σφύρα, cf. gl. 4 cum adn. **8** [σ] Mus. **9** κρημνός, σκόπελος] ad gl. 28 pertinent **11** Alb. cft. gl. 2658 **13** ἢ ὑψηλὸν τόπον (ὑψηλων τοπων [sine ἢ] A male) explicat πάγον (non πάγην) **15** παγγάς] ft. πλαγγάς?; πλαγκτάς· πλάνους Lob. Rhem. 88,23, sed γγ > γκτ displicet (cf. gl. 2409)

18 παγκαρπία· πανσπερμία (Autocl. FGrHist 353 F 1)
D **19** παγκράδη· ἀπὸ τῆς κράδης τῶν συκῶν
D **20** παγκρατής· Ζεύς. Ἀθηναῖοι (Aesch. Eum. 918)
D **21** παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιον· τὸ αὐτό. τὸ τρὶς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόριον, ὅ ἐστι πόα. ἢ διαπαντός
22 *παγκρατιασταί· ἀθληταί (vg[1]A[8]), πύκται (g[1]A[8])
D **23** πάγκυφος· ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει (Ar. fr. 747 K.–A.)
D **24** παγελός· ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστράγαλος
D **25** παγ⟨κ⟩λάδια· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ
Eur. **26** *πάγον εὐτειχῆ· τετειχισμένον ἐν ὄρει (Eur. Andr. 1009) A[9]
Ap. S. **27** *πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν (ε 405; . .) Σ
D + LXX **28** *πάγος· ὄχθος. βουνός (Archil. fr. 176, 1 W.). ⌞ψῦχος (Exod. 16, 14) A[14]
D **29** παγουλίρ· μάρμαρος. ἢ †μικακύς†
Greg. Naz. **30** πάγουρος· εἶδος καρκίνου (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 714 [37, 576, 11 M.])
D **31** Πάγχαιος· Ζεύς (Callim. fr. 191, 10 Pf.)
Ap. S. **32** *πάγχυ· παντελῶς (E 24 . .) vg[3]A[11]
33 [παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον]
34 †παγχυρισμός· πολυσύγκριτος†
35 παγῶν· πηγῶν
36 †παδήσχεαι· σχίζαι†
37 [παλλία· ἀγών. οἱ δὲ τὸ παλεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ πᾶν]
N. T. **38** *παθήματα· συμφοραί (Ep. Rom. 8, 18) (A[1])
D **39** παθαίνεσθαι· δεινοπαθεῖν
D **40** παθιώταρ· συγγενοῦς [τελευταίου]

---

22 EM 647, 3 **26** Σ π 6; cf. Schol. Eur. **27** = Σ π 5 = Ap. S. 126, 4; cf. Schol. **30** cf. EM 646, 51 **31** cf. Theogn. can. 282 (p. 52, 13 C.) **32** = Ap. S. 126, 5; EM 647, 1; cf. Schol. **39** Ph

---

18 Autocl.] Anticl. cod. FGrHist 140 F 22 (Athen. 11, 473 b), corr. Schwartz RE 1 (2), 2426, unde FGrHist 373 F 1 cum p. 743 **20** cf. gl. 361 **21** πλησιάζειν] πλησιάζειν ⟨τῇ γῇ⟩ Mein. 1858 p. 548 (qui addit: 'verwechslung des παγκράτιον mit dem τριαγμός') **22** contin. H: nov. gl. Mus. **23** cf. gl. α 7851 **25** Παγλαδία H: Alb. post Vales., cf. RE | δοδίοις H: Mus. **26** παγὸν· ἐν τείχει κτλ. H: A | τετειχισμένον] sc. τόπον, cf. Schol. Eur.; -ην sc. πόλιν ΑΣ **28** Archil.] cf. gl. ε 1921 | ψῦχος] cf. gl. 9 **29** παγούαιρ H: Schm. (Lac. pro πηγυλίς) | μικακύς] μίκαρκυς Schm. **30** Greg. Naz.] cf. gl. λ 1259 (1265 Schm.); originem vidit Schm., de forma glossae λ 1259 v. G. Björck Das Alpha impurum, 1950, 338 | cf. gl. 1150 **31** πάγχαρος H: Corsin. (qui ci. Παγχαῖος ut ap. Theogn. exstat; πάγχαιο[hoc accentu pap. Callimachi) **33** contin. H: nov. gl. Alb. | dittogr. gl. 91 **36** σχύζαι H: Mus. **37** dittogr. gl. 243 | παλλία] παδίλια (h. e. παλίλια) ordo | de glossa emendanda v. gl. 243 **39** δεινοπαθεῖν] οὐ δεινοπαθεῖν Ph **40** πα[θι]ώταρ· ⟨συγγενής + nov. gl. πα[θι]ώτα·⟩ συγγενοῦς coniecerim (-α· -οῦς + -αρ· -ής Mein. 1857 p. 618, ad haplographiam explanandam minus aptum. ordo grammaticus interdum perperam exhibetur). de glossa cf. gl. 1174 | τελευταίου] τελευταί[ου] scribend. et ad gl. 38 transponend. esse susp. Schm.

41 *⟩πάζιον· λίθος A^{1-2} πολύτιμος (Exod. 28, 17) LXX
42 Παιὰν Ζεύς· τιμᾶται ἐν Ῥόδῳ. ἢ *εἶδος ᾠδῆς Σ D+K
43 Παιάναι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες. ἢ *ᾠδὴ ἐπὶ ἀ⟨πα⟩λλαγῇ κακῶν (A^{38}) ἢ αἰσχροῦ τινος D+K
44 *παιᾶνας· κώμους. εὐφημίας $vg^{4}A^{24}$, ᾠδάς, ὕμνους εἰς θεόν
45 *Παιανιέ[ν]α[ι]· ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς (Aeschin. 3, 51) A^{20}
46 παιᾶνι στυγνῷ· θρηνητικῷ ὕμνῳ (Eur. Tr. 126) A^{31} Eur.
47 παιδαγωγία· παιδεία, διδασκαλία
48 παιδαγωγός· παιδευτής. καὶ τὰ ὅμοια
49 παιδάκιμα· μειράκια (Plat. com. fr. 222 K.–A.)
50 †παῖδαι†· ἡμέραι τινές D
51 παῖδα δέ μοι· τὴν θυγατέρα δέ μοι (Α 20) Hom.
52 παιδάρια· τὰ μείζονα. καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα
53 παιδαλήθριον· παιδασκάριον D
54 παιδαριήματα· παιδάρια D
55 παιδαριώδη· ἀσύνετα (Plat. Phileb. 14 d) D
56 παιδέρως· οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος· οἱ δὲ μύρου εἶδος (Alex. fr. 103, 18 K.–A.) D
57 *παιδεία· ἀγωγὴ ὠφέλιμος $vg^{19}A^{36}$. διδαχή (Prov. 1, 2) LXX
58 παῖδες· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι
59 παιδεύειν· τρέφειν, παιδοτροφεῖν
60 †παιδεώτις†· παιδοκτόνος
61 παιδεία· πεῖρα. νουθεσία (Prov. 3, 11 = Ep. Hebr. 12, 5) LXX=N.T.
62 παιδικά· τὰ [ἱ]ἐρωτικά. καὶ οἱ [ἱ]ἐρώμενοι (Soph. fr. 153 R. Plat. conv. 178e). ⟨καὶ⟩ ἐπὶ τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας (Eupol. fr. 356 K.–A. Cratin. fr. 278 K.–A.) Att.?
63 παιδικέωρ· ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης D

---

42 Σ π 7; Schol. A 473 **44** Σ π 8 **49** Poll. 2, 9 **51** cf. Schol. **52** Ph **56** Ph | Plin. n. h. 37, 84; cf. Orph. lith. 282 | cf. Alciphr. 2, 8, 3; Ael. v. h. 9, 9 **59** Ph **62** Σ π 9 (Ael. Dion. π 1)

---

41 πάζιον H (π om. rubr., add. Mus.) = A] h. e. τοπάζιον (ἢ τοπάζιον add. Mus); de gll. perperam decurtatis cf. gll. 997. 1206. 1385. 2337. 2405. 2443. 2574. 3054. ϱ 31. 138. 140. 229. 247. 311. 315. 367. 542. 369. σ 489. 1361. 1484. 1638. 1824. 1832. 1876. 2873. τ 747; v. etiam ad gl. ϱ 327 **42** παιὰν· Ζεὺς τιμᾶται κτλ. H: interpunct. Schm. **43** παιάναι] h. e. duae glossae παιανίαι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες (cf. IG 5, 1, 210, 52. 212, 50) et παιάν· ᾠδὴ ἐπὶ ἀ⟨πα⟩λλαγῇ κακῶν ἢ αἰσχροῦ τινος; cf. παιανα (sic)· ῳδη επι απαλλαγῃ κακων A, et gl. 42 | παίανας H: Mus. | ἀλλαγῇ H: A **45** παιανιέναι H: Mus., cf. παιανιαια A **46** παιανιστύγνω H: A **48** contin. H: nov. gl. Mus. **49** παιδάκιμα] h. e. παλλάκια (Mein. 1858 p. 548), cf. gl. 229 et Poll. **50** παῖδαι] ἐπίβδαι Ruhnk.; cf. gl. ε et LSJ **53** παιδαλήθριον· παιδασκάριον] h. e. παιδισκάριον· παῖδα θήλειαν (Schm.; παιδισκ. pro παιδασκ. iam Scal., cf. gl. 65) **56** ἀλλήματα H: Ph; cf. ad gl. 2395 **58** θυληκά H: Mus. **60** παιδεώτις H et ordo] παιδολέτις G. Dind. **61** παιδεία] παιδία vel παιδιά ordo, per errorem **62** ἱερωτικὰ et ἱερωμένοι H: Mus. | ⟨καὶ⟩ Hansen **63** παιδικέωρ] cf. παιδισκιαρός IG 5, 1, 133. Meister D. I. 4453 παιδικεωρός hic scribere voluit

D **64** παιδίνορ· παιδίσκη

Att. **65** παιδισκάριον· τὸ κοράσιον. Ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λίθος, ᾧ πρὸς ταλασιουργίαν χρῶνται

D **66** παιδίσκοι· οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες (cf. Xen. Hell. 5,4,32)

67 *παῖδνες· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ [vg^{18}A^{35}]

Ap. S. + D **68** παιδνός· νεογνὸς παῖς (φ 21). νέος ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ἢ ⟨ὁ⟩ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις. ἄφρων, νήπιος (Aesch. Ag. 479)

D **69** παιδοβάτιον· εἶδος ἀμπέλου

Hom. **70** παιδόθεν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας (ν 295 v.l.)

71 παιδοκομίας· παιδοτροφίας

72 *παιδοκόμ[εν]ος· ὁμοίως r[A^{25}]

D **73** παιδοκόρης Ἑρμῆς· τιμᾶται ἐν Μεταποντίοις

Eur. **74** παιδολέτρια· *παιδοφόνος (Eur. Med. 849?) (v^{7}A^{28})[g^{7}]

Eur. **75** παιδολέτερον· *παιδοφόνον (Eur. Med. 849?) v[g]^{7}A^{28}

D **76** παιδονόμος· ἀρχή τις παρὰ Λάκωσι (Xen. Lac. 2,2)

77 παιδοπίπας· ἀρσενοβάτης r, ἀνδροβά[ν]της

78 παιδός· ἀκμῆς

79 *παιδοτρίβαι· ἀλεῖπται. γυμνασταί (Plat. Gorg. 504 a) (vg^{5}A^{26})

80 παιδοτριβοῦσι· παιδεύουσι. καὶ τὰ ὅμοια

D **81** παιδῶνας· τοὺς μισθοῦ[ς] ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι

D **82** †παιδονίκται†· οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας

83 *παίει· τύπτει vg^{1}A^{22}, πλήττει A^{22}, κρούει vg^{1}A^{22}. δέρει. ἢ ἐσθίει (Ar. Ach. 835)

Ap. S. **84** παιήονα· ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾀδόμενον (Α 473 . .)· ποτὲ δὲ θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν θεῶν (Ε 899 cf. 401) [ἢ ᾠδή. ἢ ἔθνος]

---

65 cf. Ph; (Philippid. fr. 37 K.–A. et Ael. Dion. π 2) **68** Ap. S. 126,6; cf. Schol. = Su **70** cf. Schol.; Schol. BQVH **77** cf. Schol. Ar. Equ. 407 (Cratin. fr. 484 K.–A.) **79** Σ π 12; cf. Schol. Plat. Lys. 207 d **83** Σ π 14 | ἐσθίει] Schol. Ar. et Ph 370,9 **84** Ap. S. 126,7; cf. Scholl. Α 473; Ε 401

---

65 ὃν H: Mus. **67** παῖδνες] h. e. παιᾶνες, cf. K (παιωνες) et gl. 111 **68** νεογμὸς H: Ap. S. | ἢ παρὰ H: M. L. West; ὁ παρὰ Mus. **70** v.l. gl. 1200 **72** παιδοκομένος H: r | ὁμοίως] sc. ἡ παιδοτρόφος (r) **73** παιδοκόρης· Ἑρμῆς τιμᾶται κτλ. H: interpunct. Hansen; formam παιδοκόρης habet H ut vid. (παιδοκόρος (sic) Mus.). de term. cf. λειοκόρης gl. λ 565 **74** παιδολέτρια] h. e. παιδολέτειρα? (vg(A)) **75** παιδολέτερον] h. e. παιδολέτειραν? (A(vg)) **77** ἀρσενοβάτης] ἀρσενόματος H: r | ἀνδροβάντας H: Mus.; de nom. sing. cf. gl. 924 et παιδοπίπης EM 654,56 **78** ἀκμῆς] h. e. ἀκμαζούσης? (Perg., coll. gl. 100) **79** ἀλῆπται H: Mus., cf. K **81** παιδῶνας] h. e. ft. παιδαρίωνας, cf. gl. 4034 (Thes. post Alb.) | μιστοὺς H: Salm., cf. gl. 4034 **82** παιδονίκται] παιδώνακτες Heins. **84** θεῶν] θεὸν H: Ap. S. | ἢ ᾠ. ἢ ἔ.] cf. ft. ᾠδῆς εἶδος Schol. Α 473, sed de ἔθνος cf. etiam gl. 90

85	πεζός· τοῖς ποσί (Ε 13 . .)	Hom.
86	παιη⟨ο⟩σύνη· ἰατρεία	D
87	παιητέον· πληκτέον	
88	παιλαγρέται· ἀρχή τις, ἐπὶ ἱππέων	D
89	παιλλός· ἄρρην, νήπιος	
89x	(= 101 Schm.) [παίμματα· πλακούντια]	
90	Παίονες· ἔθνος βαρβαρικόν (Κ 428 . .). *δοῦλοι (A^{27}) [καὶ ἰατροί]	Ap. S. + K
91	παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον	D?
92	παιπάλλειν· σείειν	
93	παιπαλᾶν· περισκοπεῖν. ἐρευνᾶν	
94	*παιπάλη· ἄλευρον λεπτόν, τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου, ἢ τὸ τυχόν [$vg^{16}A^{33-4}$]	
95	παιπάλημα· ποικίλος ἐν κακίᾳ (Aeschin. 2, 40. Aeschr. SH fr. 4, 8 = AP 7, 345, 8)	Att.
96	πάϊν· παῖδα (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 32 [37, 404, 5 M.] . .)	Greg. Naz.
97	παιπαλόεσσαν· ὑψηλήν· ‛ἔστην δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών’ (κ 97). καὶ τραχεῖαν. τινὲς δὲ σκολιάν	Hom.
98	*παιπαλόεντος· τραχέος (Ν 17) $A^{41}g^{πεπ7}A^{πεπ47}$	Ap. S.
99	παιπάσσουσα· παντὶ φαινομένη (Β 450)	Hom.
100	*παῖς· πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινος. καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος. καὶ ἀντὶ τοῦ παρθένος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ⌊ἄρτι ἀκμάζων A^{23}	
101	v. gl. 89x	
102	παῖσα⟨ι⟩· ὃ ἡμεῖς παῖξαι (Ar. Ran. 388)	Att.
102a	†παισαρεύματα†· περικόμματα	D?
103	†παιρεύς· παιρέτης†	D?
103a	παίσατε· ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τοῦ παίξατε (θ 251), ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνδοτε	Hom.

---

86 ⟨ο⟩ Mus. | cf. gl. 908 **90** Ap. S. 126, 11 **94** Σ π 15 **95** Σ π 16; EM 657, 31 **97** Schol. **98** Ap. S. 126, 12; Schol.; EM 658, 2 **102** = Schol. Ar.; Su; Moer. 206, 2 [π 4 H.]; Phryn. ecl. 211 **103a** cf. Schol.; Eust. Od. 1594, 46 [1, 295, 12 St.]; Schol. Ar. Ran. 388; Su; Phryn. ecl. 211

---

88 παιλαγρέται] παιδαγρέται Ruhnk. (παῖδες sunt equites ἔφηβοι Lacedaemonii, cf. LSJ v. ἱππαγρέται et gl. ι 776), πωλαγρέται Voss. **89** cf. IG 7, 700–708 (Tanagr.) **89x** παίμμα (sic) H et term. τα Mus. ut vid.] h. e. πέμματα (K), v. l. gl. 1375; Schm., coll. Athen. 14, 646 f, in παισά mutare mavult **90** καὶ ἰατροί] v. gll. 111–12 **91** παῖον] h. e. πάγιον (gl. 16), forma vel recentior (Hemsterh.) vel dialectica (Baun. 1911 p. 468) **92–3** cf. Frisk 2, 461 **94** cf. gl. 1063 **97** ὑψιλὴν H: Mus. | ἔστι H: Schr. post Mus. | cf. gl. 1430 **98** τραχύν H: K Ap. S. Schol. gl. 1429 **99** παιπάσσουσα] h. e. παιφάσσουσα (Mus.), cf. gl. 108 | Β 450] cf. gll. σ 2724. δ 1678 **100** contin. H: nov. gl. Mus. **102** contin. H: nov. gl. Mus. | παίσα H: Mus. | ὃ] ὅπερ Schol. Ar. **102a** παισαρεύματα] περισαρώματα Angli in Thes.; περιαιρέματα Schm., coll. Schol. Ar. Equ. 770 | περικόμματα] περικορήματα Thes. **103** παισαρεύς (cf. gl. 102 a et ordinem)· περιαιρέτης] περαιεύς· περατής Mein. 1858 p. 548 **103a** παίσαται H: Mus. | παιξᾶται H: Mus.

104 *παῖς θ᾽ ἅμα· ⟨καὶ ὁ παῖς ἅμα⟩ v[g][10]A[30]
D **104x** παισὶν ἅμα· ⟨…⟩ (Mosch. 4, 29)
D **104a** παίσδῃ· παιδαριεύῃ (Alcm. PMGF fr. 58, 1?)
Hom. + D **105** Παισός· πόλις (E 612). καὶ ποταμός
106 [παιτάσας· ἁπλώσας]
107 [παίταυρα· σίγνα]
Ap. S. **108** παιφάσσειν· πυκνὰ ἀπ᾽ ἄλλου ἐπ᾽ ἄλλον ὁρμᾶν, ἐνθουσιαστικῶς ἔχειν, σπεύδειν, θορυβεῖν, πηδᾶν (cf. B 450)
109 παίω· δέρω. τύπτω, κρούω, πλήττω (Aesch. Ag. 1384)
110 *παιώνιον· φάρμακον καταπαῦον ὀδύνας vg[14]A[42]
111 *Παίων· ὄνομα. καὶ ⌊ἰατρός (Aesch. Ag. 99 . .) vg[12. 18]A[32]Σ. ὁ δὲ ⌊ἀλαλαγμὸς παιωνισμός (Thuc. 7, 44, 6 codd.) [Σ]. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός
112 παιῶνες· τὰ αὐτά
D **113** παιώνια· φάρμακα ἰατρικά. ἢ θεραπεῖαι (Aesch. Ag. 848)
D **114** παιώνιον· ἴασιν. θεραπείαν (Soph. Tr. 1208)
D **115** Παιώνιος· Διόνυσος
D **116** παιωνίσαντες· ἀλαλάξαντες (Thuc. 4, 43, 3)
117 †πακοτή· ἀποσκοτ̣ί̣†
Eur. **118** πακτά· ἡρμοσμένα. πεπηγμένα (Eur. fr. 1003 N.)
D **119** Πακτωλός· ὄνομα ποταμοῦ
120 πάλα· ζώνη
121 *πάλαι· ποτέ vg[13]A[42]
D **122** παλ[λ]άθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις (Hdt. 4, 23, 3)
LXX **123** *παλάθαι· σύκων μαζία (1. Regn. 25, 18 . .) (A[47])[vg[14]]
LXX **124** παλαιά· ἀλφιτισμός. οἱ δὲ †ποσισίτου† (Lev. 25, 22)
125 παλαιγενεῖς· πρεσβῦται
126 παλαιθέου· παλαιᾶς θεοῦ
D **127** παλαιοθέτης· παλαιοπράγμων. δραστήριος

---

105 Strab. 13, 1, 19 p. 589 C.; Eust. Il. 356, 4 [2, 159, 3 V.] **108** Ap. S. 126, 14 **111** Σ π 20 **116** EM 657, 17 **122** gl. Hdt.; Su π 37 fin. **123** cf. Σ π 22 **126** = Ph **127** = Ph

---

104–104x παῖς θάμα (παις θ᾽ ἅμα K)· παίει ἅμα H: Hansen (⟨και ὁ παις ἅμα⟩ e vA sumpsi, cf. ἅμα τε παις g; nov. gl. παισὶν ἅμα post Schm. exhibeo). praeterea pro παῖς θ᾽ ἅμα legendum esse ⟨ἄ⟩παις θ᾽ ἅμα putat Schm., coll. Eur. Hec. 810, quod propter K reieci **104a** παῖς δὴ H: Mus.; παίσδει Alcm. codd., παίσδεις Mein. ad Theocr. 14, 8 | παιδαριεύῃ] παιδαριεύεται Bergk **106** v. l. gl. 2049 **107** v. l. gl. 2053 **108** ἀπ᾽] δι᾽ H: Ap. S. | cf. gl. 99 **110** cf. gl. 114 **111** παιονισμός H: Schr. **113** cf. gll. 1431. 2197. δ 1941 **114** cf. gl. 110 **117** ἀποσκοτ̣ί̣] ἀποσκοπή Mus. (de voce v. Lampe) **118** πεπηρμένα H: Schm. **120** conferunt πάλλα gl. 227 (cf. παλίζεσθαι pro παλλ- gl. 175) **121** παλαι· ποτε αρχηθεν vg, unde Schm. ad gl. 1096 (cuius expl. est πάλαι ποτέ) vult πάλαι ποτέ· ἀρχῆθεν **122** παλλάθη H: ordo et Alb. **124** ποσισίτου] βρῶσιν σίτου Ernesti **125** παλαιγένης H: Mus.

128 παλαιδέτης· πρεσβύτης. ὁ συνήθης. ὁ παλαιετής D
129 παλαιόν· ἀρχαῖον. σαθρόν
130 παλαιός· ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος ἤδη, ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος (Ar. Lys. 988) D
131 Παλαίμων· ὁ Ἡρακλῆς (Lycophr. 663) D
132 παλαιόρ· μωρός (Ar. Lys. 988 cod. R) D
133 πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ· πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, ὅ ἐστι μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου (Π 441 ..) Hom.
134 Παλαίπολις· τὸ παλαιὸν Ἄργος D
135 πάλαισμα· κακοτεχνία (Aeschin. 3,205) D
136 παλαισμοσύνη· πάλη (Ψ 701 ..) Hom.
137 *παλαιστή· παλάμη τὸ τεττάρων δακτύλων μέτρον [A[46]], καὶ ἡ A[46] σπιθαμή A[46](vg[12])
138 παλαίστρα· ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται D
139 παλαίτερον· παλαιοτέρων ἱστοριῶν vg[10]A[31]
140 παλαιφάγου· πάλαι ἐσθιομένης (τ 163; cf. ib. v.l.) Ap.S.
141 παλαίφατα· ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα (ι 507 ..). οἱ δὲ πάλαι τέλος ἔχοντα Hom.
142 πάλη· ἀγών (Ψ 635. cf. ft. Ar. fr. 570,2 K.–A.) Hom. + D?
143 †παλαιῶς· ῥάπισμα. καὶ παλαιά†
144 παλαιῷ φωτί· πρεσβύτῃ γεγονότι (Ξ 136) Hom.
145 †παλακῖνος· πολεμιστήριος† (Sophr. fr. 119 K.–A.) D?
146 παλάμαι· αἱ χεῖρες (Α 238 ..). καὶ αἱ τέχναι, ἐπεὶ δι' αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα (Soph. Phil. 177) Ap.S.
147 *παλάμη· τέχνη (Hdt. 8,19,1). ⌊χείρ (α 104 ..) A[21] D + Hom.
148 παλαμήσας· τεχνάσας. ἐργάσας D
149 παλαμήσασθαι· τεχνάσασθαι. καὶ τὰ ὅμοια (cf. Ar. Pac. 94) Ap.S.
149a παλαμίς· τεχνίτης, παρὰ τοῖς Σαλαμ⟨ι⟩νίοις D
150 παλαμέων· τεχνῶν D

---

130 cf. Schol. Ar.; Theogn. can. 270 (p. 50,3 C.) = Su π 74 **131** EM 511,28; Schol. Lycophr. **137** Σ π 24; cf. Poll. 2,257 **140** Apio ap. Ap.S. 127,1; cf. Schol. HQV **141** cf. Schol. **145** cf. E.Gud. 450,18 **146** Ap.S. 127,7; EM 649,6; Su; cf. Σ π 29; Schol.; Schol. Soph. **147** cf. Schol. Su **149** Ap.S. 127,9; cf. Σ π 27

---

128 παλαιδέτης] h.e. παλαιοετής (Cas., cf. ordinem) **129** ἀρχαῖον] cf. gl. α 7574, pace Schm. **130** παλαιός] v. ad gl. 132 | ἄφρων, ὁ καὶ] ὁ ἄφρων καὶ G. Dind. **132** παλαίωρ H: ordo et Voss., cf. Ar. cod. R (πάλαι ὄρ); melius sed contra ordinem παλεόρ; cf. παλεός Ar. codd. ΓΒ et Schol. Ar. et Theogn. can. 270 (p. 50,3 C.) = Su π 74 | cf. gl. 130 **134** πάλαι πόλις H: Mus. | παλαιὸν] cf. e.g. St. Byz. 666,3. 683,13; πάλαι[ον] Schm., coll. gl. ι 631 **138** cf. gl. 159 **140** παλαιφάτου H (cf. gl. ο 1558) = Ap.S.: ed. 1521, suadentibus explicatione (quae eadem est atque expl. Apionis ap. Ap.S.) et ordine et varia ap. Schol. HQV lectione **145** ft. παλλακῖνος (cf. E.Gud.) πολεμιστήριος· ⟨...⟩ (Schm.) **148** τεχνώσας H: Thes., cf. gl. 149 **149** τεχνώσασθαι H: Ap.S. **149a** παλαμὶς H = Ph] πάλαμις Mein. 1857 p. 619 | Σαλαμνίοις H: Mein.

D **151** παλαμναῖος· ἀποτρόπαιος. σκληρός. φονεύς, ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελών. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ

152 *παλανὸν ἀφρόν· πεπηγότα ἀφρόν A^{35}

Ap. S. **153** παλάξαι· βρέξαι· ἔνθεν καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ. ἢ μαλάξαι, συνθραῦσαι

Hom. **154** *παλάσσετο· διεβρέχετο A^{59}. ἐφύρετο. ἐμολύνετο. ἀνεπίμπλατο. ἐμαλάσσετο (E 100 . .)

D **155** π⟨α⟩λάσια· τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ̄ π⟨α⟩λάθια καὶ παλάθη

D **156** παλαστῶσαι· χειροτονῆσαι

D **157** παλαχή· ἀρχή (Nic. ther. 449). λῆξις. μοῖρα. γενεά

158 παλαχῆθεν· ἐκ γενεᾶς. ἐκ παλαιοῦ

159 παλαίστρα· ἀγωνία

160 *παλεύεται· θηρεύεται A^{51}, ἀγρεύεται

D **161** παλεύσας· τὰ αὐτά. καὶ ὑπαγαγόμενος· ʽπαράνομον γάμον παλεύσας᾽. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιστερῶν. λέγονται γὰρ παλεύτριαι αὗται αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰ ἤγουν ἐνεδρεύουσαι (cf. Eubul. fr. 82, 1 K.–A.)

D **162** παλευταί· οἱ τὰ λίνα ἱστῶντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται

D **163** παλημάτιον· τὸ λεπτὸν ἄλευρον (Ar. fr. 700 K.–A.)

Att. **164** πάλην· ἄλευρα. καὶ σποδός (Pherecr. fr. 66 K.–A.). τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου

165 *παλαμναῖος· φονεύς. ἀντίθετος θεῷ. μεμιασμένος vg^{9}A^{27}

D **166** παλήσειε· διαφθαρείη (Hdt. 8, 21, 1)

167 †παλιτοῦ· τῆ† πλίνθος

168 *πάλθοις· τόξοις. σφενδόναις A^{38}

169 παλίβολος· ἄστατος, *εὐμετάβολος Σ, ἢ εὐμετάβλητος

D **170** παλι⟨γ⟩γλώσσῳ· βλασφήμῳ (Soph. El. 641?)

D **171** παλιγκάπηλος· ὁ μετάβολος. ὁ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν (Ar. Plut. 1156). ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας

---

151 Ph 371, 13 et extra ordinem 374, 23 **153** Ap. S. 126, 35 **154** Schol. **155** Ph **157** Schol. Nic. **160** cf. Ph 371, 27 v. παλεύετε **161** cf. Ph 372, 3 = Su π 75 v. παλεῦσαι; Phryn. praep. soph. 102, 1 **162** cf. Ph 372, 1 v. παλευτά **163** = Ph; cf. Poll. 6, 62 **164** Schol. K 7; Eust. Il. 786, 20. 898, 7 [3, 4, 9. 370, 20 V.] (Ael. Dion. π 5) **165** = EM 647, 48; Σ π 26 **169** Σ π 35 **171** Ph; EM 648, 49; Schol. Ar.

---

151 ἀνεχόμενος H: Salm. | cf. gl. 165 **152** v. l. gl. 1284, cf. gl. 1285 | ἀφρόν^{1}] v. ad gl. 1284 **153** παλέξαι H: ordo et Ap. S. | συνθράσαι H: Ap. S. **155** πλασία H (π om. rubr., add. Mus.): Ph | πλάθια H: Vales., cf. Ph **157** παλάχη H: accent. Alb. in app. | Voss. Kust. cft. gl. ε 1579 **159** παλαίστρα] παλέστρα ordo | cf. gl. 138 **161** Eubul.] cf. gl. 4500 **164** λεπτότερον H: Eust. **165** cf. gl. 151 **166** διαφθείρειε H: G. Dind. **167** παλιτοῦ· τῆ] παλιτούτη· Mus. fere; παλητούτη· Salm., cf. ordinem; non liquet **168** πάλθοις] παλτοῖς G., cf. gl. 261 | cf. gl. 350 **169** παλίβολος] h. e. παλίμβολος, cf. gll. 181–2 et Σ **170** παλιγλώσσω H: ordo et Schm.

172 παλίγκλαστον· σκολιόν. αὐστηρόν. δύστροπον

173 παλίγκοτα· οὐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια (Antiph. soph. VS 87 B 49 [2,358,5]) D

174 παλίγκοτος πλάνη· ⟨...⟩

175 παλίζεσθαι· σφαιρίζειν D

176 Παλικοί· Ἀδράνῳ δύο γεννῶνται υἱοὶ Παλικοί, οἳ νῦν τῆς Συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες, οἱ καλούμενοι Παλικοί, οἱ καὶ κατοικήσαντες αὐτή⟨ν⟩ D

177 *παλίλλογα· παλινσύλλεκτα (Α 126) A^{30} Hom.

178 *παλιλλογία· ταυτολογία vg^{11}A^{39}

179 *παλίμβιος· ὡς ἐξ ἀναβιώσεως Σ

180 παλίμβολον κήρυκα· τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὐκ εὖ. γνώμονα γὰρ δηλοῖ (com. ad. fr. 404 K.–A.) D

181 *παλίμβολος· ἀκατάλληλος vg^{6}A^{25}, ἀνάρμοστος vg^{6}. ἀπερίστατος [g^{6}]. τρίπρατος. ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος, κοῦφός τε καὶ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ᾽ ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων (Men. Sicyon. 11)

182 *παλίμβολος· ἀδόκιμος Σ, ἀνελεύθερος

183 παλιμπετές· εἰς τοὐπίσω πεπτωκός (ε 27; Π 395) Ap.S.

184 παλιμπετής· ὀπισθόρμητος, ἢ ἐναντιοπετής

185 παλιμπλαχθέντας· ὀπίσω πλανητούς, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας (Α 59) Hom.

186 †παλιμπόρους· βάκχους† D?

187 παλιμπρυμνηδόν· οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν. προῆλθεν εἰς τοὔμπροσθεν ἀνακάμπτουσα, ὡς ἐπὶ πρύμναν κροῦσαι (ft. v.l. Eur. IT 1395) Eur?

---

177 = Σ π 30; EM 648,52; Schol. **178** = Σ π 31 **179** = Σ π 33 **181** EM 648,55; Harp. 232,14 [π 5 K.]; Suet. convic. 12,248 T. (p. 425 M.) et ap. Eust. Il. 725,33 [2,623,6 V.] **182** Σ π 35; nomen Κλήμης additur ap. Ph = Su **183** Ap.S. 126,34; Schol. Π 395; cf. Schol. ε 27 **184** Σ π 36 **185** Ap.S. 126,28; Schol.

---

174 παλιγκώα· πλάνη H: corr. et lac. agn. Mein. 1858 p. 548 **175** παλίζεσθαι] h.e. παλλίζεσθαι, cf. gl. 227 | σφερίζειν H: Mus. **176** Ἀδράνῳ] v. RE. aliter Aesch. Aetn. (v. fr. 7 R.) | κατρωκήσαντες H: Phav. | αὐτῇ H: Verw. **177** spatium unius litterae et παλιλλόγα (sic accent.) H (pro spatio unius litterae et αλιλλόγα, quare rubricator π non addidit): Mus. | παλινσύλλεκτα] παλισύλλεκτα Schol. et Σ, πάλιν σύλλεκτα EM **179** ἐξ̣ναβάσεως (unum verbum) H ut vid. (ἐξα- Mus.): Σ **180** παλίμβολον· κήρυκα. H: Schm. | εὐγνώμονα H: Vales.; ‘Intellege gnomona, horologium solarium, quem comicus poeta aliquis propter inconstantiam mutabilem praeconem appellaverat’ Schm. **181** τρίπατρος H: Eust. | aut ἀκατάλληλος^{2} delend. (Alb.) aut novum lemma ⟨παλίμβολος⟩ inserend. post βέβαιος (non cum Alb. post τρίπρατος, ut ex Eust. intelligitur) **183** πεπτωκός Ap.S. (cf. ε 27), πεπτωκότας Schol. Π 395 **185** παλιμπλαχθέντας] cf. gl. 2419, sed γ om. etiam sescenti codd. Homeri. cf. gll. 2496. 208 **186** παλιμπώρους H: Salm. | ft. παλιμπόρους βάκχους· ⟨...⟩ (Schm.) **187** παλιμπρυμνιδόν H: Mus. | οἷον] οἷον κατὰ M.L. West | πρύμνας H: Schm.

188 παλιμπυγηδόν· τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν

189 *παλίμφημα· κακόφημα, ⌊δύσφημα Σ(vg[17]), βλάσφημα (vg[17]A[55])

Ap. S. **190** *πάλιν· εἰς τοὐπίσω (N 3; A 116 ..) A[40]. Ἀρίσταρχος τὸ πλέον πάλιν τοπικῶς χρῆσθαί φησι τὸν ποιητήν, καὶ οὐχ, ὡς ἡμεῖς, χρονικῶς

D **191** παλινάγγελος· ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ ἀπὸ τούτου ἑτέραν φάσιν ἐπιφέρῃ

192 *παλινάγρετα· εὐμετάβλητα A[26], τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα A[37]

Ap. S. **193** παλινάγρετον· παλίλληπτον. μεταμελητόν (A 526)

194 παλιναίρετον· ἐπεσκευασμένον, καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ ⟨κε⟩καινοποιημένον. *παλινσύρραπτον A[28]

195 παλινδαές· παλίγγνωστον

196 *παλινδ[ε]ινία· [πάλιν γεννῆσαι] ἡ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων A[52]

197 *παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην vg[19]A[58]

D **198** παλινδικία· ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη

199 *παλιγγενεσία· τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι vg[1]A[21], ἢ ἀνακαινισθῆναι vg[1]

200 παλινδίνητον· συνεχές

201 παλινδορία· τὸ σκῦτος. Πλάτων Σύρφακι (fr. 180 K.–A.)· ‛σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίᾳ παίσας αὐτοῦ καταθήσω᾽

202 *παλινδρομεῖ· ἀνατρέχει. ⌊ὑποστρέφει (Σ)[v[4]]

Hom. **203** πάλιν ἐρέει· ἐναντιωθήσεται. ἢ ἀντερεῖ (I 56)

Hom. + Greg. Naz. **204** *παλίνορσος· ὀπισθόρμητος g[παμ3]. πάλιν ὑποστρέψας (Γ 33. Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 123 [37, 456, 4 M.])

D **205** παλινδία· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη

D **208** παλιμπλάκτοισιν· ὀπισθορμήτοις (Aesch. PV 838 codd.)

D **206** παλινοιωνίαι· ἐκ δευτέρου μαντεῖαι

D **207** παλίνπιττα· ἑφθὴ πίττα

209 †παλινσάγης· χήρα γυνή†

---

188 cf. Arist. p. an. 659[a]20 **189** Σ π 37; EM 648, 51 **190** Ap. S. 126, 26; Schol. A 116 **193** Ap. S. 127, 3; Schol.; cf. EM 648, 25 **194** Ph 372, 20 = Su π 98 v. παλιναίρετα **197** = Σ π 40 **201** Ph **202** Σ π 41 **204** Σ π 43; EM 648, 27 **207** cf. Diosc. mat. med. 1, 72, 5; Plin. n. h. 24, 40

---

188 παλιμπαγηδὸν H: Voss. **191** πάλιν ἄγγελος H: Mus. | ὑποστροφῆς H: Mus. | φασὶν H: Schm. | ἐπιφέρειν H: Mus. **192** ἐκμεταμελῶς H: Mus. **194** ⟨κε⟩ Mus. | παλινσύγγραπτον H = A: Hansen (post Vales. παλισύρραπτον) **195** παλινδεὲς H: Voss. **196** παλινδεινία H = A: HSt. | πάλιν γεννῆσαι H = A: del. Salm. | ἢ H: Mus. **198** cf. gl. 205 **200** συνεχές] συνεχὲς ⟨σαλευόμενον⟩? Schm. **201** σκύτος H: accent. Hansen; v. ad gl. σ 1202 | συρφακίσαι μνωμοχθῆραι H: Porson **205** παλινδία] h. e. παλινδικία (Schm., cf. gl. 198) **208** παλιμπλάκτοισιν (παλιν- ordo)] cf. ad gl. 185 **206** πάλιν οἰωνίαι H: G. Dind. **207** cf. gl. 625 **209** πάλιν γαμηθεῖσα add. Mein. ap. Schm.

210 παλίνσκιος· σύνσκιος (Isae. fr. 112 S.), σκοτεινός (Archil. fr. 36 W.), ζοφώδης (Soph. fr. 289 R.). τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλινκάπηλος παλίμπρα[κ]τος D
211 παλίντιτα· ὀπισθέκτι[σ]τα, ὅ ἐστιν ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν δώσοντα (α 379 . .) Hom.
212 παλίντονα· ὀπισ⟨θ⟩ότονα (Θ 266 . .), ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα τρεπόμενα (Aesch. Cho. 162 cod.) Hom. + D
213 παλιντριβεῖ· κακεντρεχεῖ (Soph. Phil. 448) D
214 παλιντροπά[σ]ασθαι· εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι (Π 95 v.l.) Hom.
215 *παλινοστήσας· εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών A^{53}
216 *παλινῳδίαν· ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν $v(g)^{2}A^{22}$. ἢ δόγμα τῷ πρώην ἐναντίον (Isocr. 10, 64. Plat. Phaedr. 243 b [Stesich. PMGF fr. 192]) $[vg^{2}]$
217 [παλίνωξις· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις]
218 †παλινώρους· ἄκοντας†
219 παλίνωρον ⟨ἐξεκόκκισεν⟩· εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν (Ar. Ach. 1179 v.l.) D
220 παλίουρος· κάδος, ἀντλητήρ. καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον D
221 παλιρρόθιον· παλιρροοῦν. ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός, ἢ *εἰς τοὐπίσω φερόμενον (ε 430 . .) [Σ] Ap.S. + K
222 παλίρρυτον· εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον D
223 παλίσσυτοι· ἀναχωρήσαντες D
224 παλίσσυτον· ἐξ ὑποστροφῆς (Soph. OT 193) D
225 *παλίωξις· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔσχατον διῶκται γένωνται (Μ 71 . .) [Σ] Ap.S.
226 πάλκος· πηλός
227 πάλλα· σφαῖρα ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη (ζ 115 v.l.) Hom.
228 Παλλάδος πρόσωπον· στατήρ, ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα ⟨…⟩ D
229 παλλάκιον· μειράκιον (Plat. com. fr. 222 K.–A.) Att.

---

210 Harp. 232, 7 [π 4 K.]; Ph 374, 10 + 373, 25 = Su π 104–5 **211** cf. Schol. **213** cf. Su π 107 v. παλιντριβῆ **214** Ap. S. 127, 18; Nicias ap. Schol. A; cf. Schol. **215** Ph = Su **216** EM 648, 38; cf. Σ π 45; Schol. Plat. **218** cf. Ph 374, 15 v. παλιώρους **219** Schol. Ar.; cf. Su **221** Σ π 46; Ap. S. 127, 11; Schol. **225** Σ π 47; Ap. S. 127, 5; EM 648, 41 **227** Dionysod. ap. Eust. Od. 1554, 31 [1, 242, 15–16 St.] **228** cf. Ph; Poll. 9, 75–6 (Eubul. fr. 5 K.–A.) **229** Poll. 2, 9; cf. Eust. Od. 1419, 51 [1, 61, 41 St.] (Ael. Dion. π 7)

---

210 [κ] Voss. **211** contin. H: nov. gl. Ald. | [σ] Mus. **212** ὀπισοτόνα H: Arcer. | Aesch.] cf. gll. 2336. σ 2960 **213** h. e. παλιντριβῆ (ut Su)· κακεντρεχῆ **214** παλιντροπάσασθαι H: Nicias ap. Schol. A, cf. Ap. Rh. 4, 165 **216** τὸ … ἐναντίω H: Mus. | Stesich.] cf. gl. 1548 **217** v.l. gl. 225 **218** cf. παλιώρους· ἀκοντιστάς Ph **219** παλίνωρον] cf. gl. α 3770 | ἐξεκόκκισεν Hansen e Schol. Ar. **220** κάδος, ἀντλητήρ] cf. gl. α 5520 **221** ὁρμηκὸς H: Ap. S. | παλιρρόουν H: accent. M. L. West **226** πάλκος] παλός Alb. **227** cf. gl. 175 | ναμάτων H: Mus. **228** ⟨…⟩] lac. agnovit Schm., ⟨ἔχων⟩ M. L. West, e. g. **229** cf. gl. 49

230 παλλακός· ἐρ[ρ]ώμενος

D **231** Παλλάντιος· Ζεύς ἐν Τραπεζοῦντι

D **232** Παλλαντίς· ἡ Τριτωνὶς λίμνη

Hom. **233** *Παλλάς· Ἀθηνᾶ A^{57}, ἡ παίουσα τοὺς αὐλούς (Α 400 . .; Pind. Pyth. 12, 13=7)

234 παλλάσσειν· ταράσσειν. βρέχειν. μολύνειν

D **235** παλλάχανον· κρόμμυον. Ἀσκαλωνῖται

Hom. **236** πάλλεν· ἔβαλεν (Γ 324 . .). ἐκράδαινεν (Ε 304)

237 *πάλλει· κινεῖ[ται], ἅλλεται A^{29}

Hom. **238** πάλλειν· κινεῖν. πηδᾶν. κληροῦν. κραδαίνειν. στρέφειν (Π 142 . .)

Hom. **239** πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. καὶ τὰ ὅμοια (Χ 452)

240 *πάλλεσθαι· κληροῦσθαι. ⌊ἅλλεσθαι A^{36}

Eur. **241** πάλλευκον· εὐήμερον (Eur. Hec. 500)

D **242** Παλληνί[α]ς· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Χαλκίδι

D **243** Παλλία· ἀγών, οἱ μὲν τῷ Πάλει[ν], ἔνιοι δὲ τῷ Παν⟨ί⟩

Att. **244** πάλληξ· βούπαις

D **245** παλλιχίαρ· πεμμάτιόν τι παρὰ Λάκωσι

Hom. **246** πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. κραδαίνεται. κινεῖται. σφύζει (Χ 452)

Hom. **247** πάλλον· ἔσειον. καὶ τὰ ὅμοια (Γ 316 . .)

Hom. **248** *πάλλων· κινῶν ($vg^{5}A^{23}$)[A^{33}], ταράσσων (Γ 19 . .)

Hom. **249** *παλλομένων· κληρουμένων (Ο 191) [Σ]

D **250** παλλύτας· ὄργανον βασανιστήριον

D **251** πάλμη· γέρρον

252 *παλμός· τρόμος (Nic. ther. 744). σεισμός Σ. καὶ τὰ ὅμοια

D **253** παλμυός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς (Lycophr. 691. cf. Hippon. passim)

254 Παλμύτης· Αἰγύπτιος θεός

255 πάλνης· πλάνης. ἀπάτης (1. Ep. Ioh. 4, 6?)

256 †παλλωΐα· τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα†

---

230 cf. Ph **233** cf. Ap. S. 126, 29 **237** Σ π 48 **244** Ar. Byz. fr. 42 S.; Eust. Od. 1788, 56 [2, 108, 18 St.]; (Ael. Dion. π 8); plura ap. Slater; cf. D. I. 5704, 7 **247** Schol. **248** Schol. **249** cf. Σ π 49 **252** = Σ π 50 **253** Schol. Lycophr.; cf. Radt ad Aesch. fr. 437

---

230 ἐρρωμένος H: Mus. fere; ἐρωμένου Schm. **233** παίουσα (πάλλουσα Heins.) τοὺς αὐλούς] ἀπὸ τοῦ παίειν τοὺς λαούς Ap. S. (Apio) **234** παλλάσσειν] h. e. παλάσσειν. cf. gll. 153–4 **235** cf. Kassel–Austin ad Philem. fr. 29 **236** ἔλαβεν· ἐκέρδαινεν H: Voss., cf. gll. 238. 246 **237** κινεῖται H: Σ, cf. gl. 238 **239** v. l. gl. 246 **241** ἀνήμερον H: Mein. 1858 p. 548 **242** [α] G. Dind., cf. gl. 926 | χαλκίτη H: Guyet et Palm. **243** in dittographia gl. 37 Mus. multa emendavit, hanc glossam non correxit | Παλλία] h. e. Παλλίλια (ordo) vel potius Παλίλια (Mus.), Lat. Palilia/Parilia | δὲ τὸ παλεῖν H: Mus. (μὲν pro δὲ et τῷ pro τὸ [τῇ Guyet, sed non opus est]) et Salm. (Πάλει [Πάληιτι Mus.]) | τὸ πᾶν H: Mus. **246** cf. gl. 239 **251** πάλμη] Lat. parma **253** πάλμυς· βασιλεύς· οἱ δὲ πατήρ audacius ci. G. Dind., melius πάλμυς· βασιλεὺς πατήρ (sine οἱ δὲ) Schm. **254** v. l. gl. 1 **255** h. e. [πάλνης] πλάνης· ἀπάτης (G.; Alb. cft. gl. 2452)

257 πάλ[λ]ος· κλῆρος. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, πρὸς τὴν ἄρ[νη]σιν τοῦ λαγχάνοντος. καὶ τό· ʻκλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντεςʼ (Γ 316 . .) Ap.S.

258 *πάλ[λ]ος ἔζευξεν· ⟨κλῆρος ἔζευξεν⟩ (Eur. Tr. 263) A^{32} Eur.

259 [*παλλουμένων· κληρουμένων A^{54}]

260 †πάλοις· τοῦ πάλλεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια†

261 παλτά· ἀκόντια (Aesch. fr. 16 R.). λόγχαι (Xen. Anab. 1, 8, 3) D

262 πάλτο· ἥλατο. ἀπέβη (Ο 645) Hom.

263 παλτόν· κληρωτήν D

264 παλτῶν· ἀκοντίων D

265 παλύνας· τὸ λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλών, τὴν λεγομένην χυτήν (Soph. Ant. 247). εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου· ʻἐπὶ δ᾽ ἄλ[λ]φιτα λευκὰ[νειν] παλύνεινʼ (κ 520) πάσσει⟨ν⟩ D + Hom.

266 παμβῶτις τύχη· ἐλπὶς παντοτρόφος (trag. ad. fr. 252 K.–S.) D

267 Παμισός· ποταμός (Hdt. 7, 129, 2. Eur. fr. 1083, 11 N.) D Eur.

268 παμμάκαρ· κατὰ πάντα μακαριστός

269 παμμέγεθες· λίαν μέγα (e. g. Plat. Parm. 164 d. Timocl. fr. 8, 14 K.–A.) D

270 *παμμελέσιν· ἐνμελέσι. γλυκ[ερ]έσιν (3. Macc. 7, 16) A^{11} LXX

271 *παμμήστορα· πάντων τεχνίτην vg^{6}A^{12}

272 *πάμπαν· παντελῶς.⌋ ὁλοτελῶς. ⌊ὁμοίως. ὄντως (Α 422 . .) vg^{1}A^{9} Hom.

273 †Πάμπανον†· ἡ Δημήτηρ ἐν Ἡρακλείᾳ D

274 παμπήδην· ὁλοσχερῶς. *παντελῶς (Aesch. Pers. 729. fr. 154 a, 16 R. Soph. Ai. 916) Σ D

275 παμπησ[σ]ία· πᾶσα ἡ ὕπαρξις (Eur. Ion 1305) Eur.

276 παμποίκιλος· πολύτροπος

277 *πάμπρωτον· πάντων πρῶτον (δ 577 . .) (g$^{\pi\alpha\varrho 7}$) Hom.

278 παμφάγος· πάντα δαπανῶν (Alcm. PMGF fr. 17, 4) D

279 παμφαές· φαιδρότατον. πάντα φωτίζον (Eur. Tr. 548) Eur.

280 παμφαίνειν· λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν (Ε 6 . .) Hom.

281 παμφαλύζει· τρέμει (iamb. ad. fr. 60 W.) D

282 παμφανάᾳ· λάμπει D

---

257 Ap. S. 126, 19; Σ π 51 **258** gl. Eur. **261** cf. Su; Poll. 1, 138 **265** Schol. Soph. | cf. Ap. S. 127, 10 **267** Poll. 6, 148; cf. Theogn. can. 404 (p. 73, 16 C.) **271** = Σ π 55 **272** Σ π 56; EM 650, 22 Schol. **274** Σ π 57; Schol. Soph. **276** cf. Vett. Val. 1, 3, 41 Pingree

---

257 παλλὸς κληρὸς H: Ap. S. Σ | ἄρνησιν H: Ap. S. | χάλκησε H: Mus. **258** contin. H: nov. gl. G. Dind. | πάλλος H = A: ordo et G. Dind. | κλῆρος ἔζευξεν A | Eur. Tr. 263] cf. gll. σ 1800. 1904 **259** v. l. gl. 249 | παλλουμένων] παλουμένων A **260** del. Mus., ft. v. l. gl. 257 | πάλοις] πάλαις rubricator **263** cf. gll. 238 cet. **265** χύτην H: Mus. | ἄλλφιτα H: Mus. | [νειν] Mus. | ⟨ν⟩ Mus. **266** παμβῶτις τύχῃ (vel τύχοι) ἐλπίς· παντοτρόφος ⟨…⟩ Schm. **270** ἐνμελέσι] εμμελεσι A | γλυκερέσιν H = A: Hansen (γλυκεροῖς Mus.) **273** Πάμπανον] Παμπάμων Ruhnk. **275** [σ] Sop. **278** Alcm.] cf. gl. 1176 **281** v. l. gl. β 180 (ft. Hippon., cf. Degani ad fr. 42 a 3)

Hom. **283** *παμφανόωντα· λαμπρόν, ⌊πάντοθεν λάμποντα (Ε 295 . .) [g^{παρ12}]
284 *παμφαοῦς· πάντα φωτιζούσης vg^{8}A^{15}
285 *παμφθόγγῳ· παμφώνῳ A^{16}
D **286** πάμφι· παντάπασι
D **287** Παμφίδες· γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ Πάμφω τὸ γένος ἔχουσαι
288 *παμφόρῳ· πάντα φέροντι (vg^{4}A^{10})
D **289** παμ[μ]ωχίων· κεκτημένος
D **290** παμῶχος· ὁ κύριος. Ἰταλοί. καὶ ἡ δεκάς [καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία [καὶ] τὸν πατέρα]
291 πᾶν· ὅλον. τὸ πᾶν· τὸ ὅλον
D **292** παναγῆ· καθαρά. ἅγια
293 *παναγής· καθαρός vg^{27}A^{71}, κατὰ πᾶν ἁγνός (Callim. fr. 228, 36 Pf.) A^{71}[g^{27}]
294 †παναγιστίας· παναγίας†
D **295** πάναγρα· [πανάγρια,] ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἁδρὰ θηρεύεται
Hom. **296** *πανάγρου· τοῦ πάντα ἀγρεύοντος (Ε 487) A^{75}
Att. **297** Παναθήναια· ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγών (Plat. Parm. 127 a)
D **298** παναιεῖς· Ἀθήνησιν ἱέρειαι
Hom. **299** παναίθῃσιν· ὅλαις λαμπραῖς· ʽπαναίθῃσι⟨ν⟩ κορύθεσ⟨σ⟩ιʼ (Ξ 372)
300 πάναιθον· λαμπρόν
301 παναίθετος· πάντα ἀπαραίτητος
D **302** παναίγυλος· πανκάκουργος
D **303** παναιΐα· ἱέρεια, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί
D **304** Παναῖ[ν]οι· ἔθνος Θρᾴκιον (Thuc. 2, 101, 3)
Hom. **305** *παναίολος· παμποίκιλος (Δ 186 . .) A^{54}(g^{παρ10})
306 *πανάκεια· θεραπεία (Callim. h. Ap. 40. cf. Ar. Plut. 702) Σ
D **307** πάν⟨ακ⟩ες· βοτάνη τις, ἣ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται (Nic. ther. 565 . .)

---

283 Schol. **293** Ph **295** cf. Zonar. 1512 **296** = Schol.; Poll. 1, 97. 9, 12. 10, 132; Zonar. 1512 **297** Schol. Plat. (Paus. π 4) **298** Poll. 1, 35; q 212, 32 **299** cf. Schol. **304** cf. St. Byz. **305** = Schol. **306** = Σ π 62; cf. Schol. Ar. **307** Diosc. mat. med. 3, 48–51; cf. Schol. Nic.

---

285 παμφθόνω H: A (πανφωνῳ) **287** πάμφου H: Schm. dubitanter post Sop.; cf. RE v. Pamphos (Πάμφως) **289** παμμωχιῶν H: Guyet (accent. Ahr. Dial. 2, 108 not. 1), coll. ordine et gl. 290. cf. Schwyzer 62, 14. 168 et Frisk 2, 507 **290** δεκάς] numerus Pythagoreus (e. g. Philol. VS 44 B 11; Ἰταλοί sunt et 'Itali' et 'Pythagorei', cf. e. g. Empedocl. VS 31 B 136) | [καὶ … πατέρα] Schm. post Thes. | [καὶ] Thes. | cf. gl. 2949 **294** παναγιστίας] cf. ft. Lampe et Thes. **295** [πανάγρια] Hemsterh.; etiam de πανάγρια per errorem pro δίκτυα a scriba posito cogitare licet **298** παναιεῖς] h. e. παναγεῖς (Mein. FCG 2, 421, coll. Poll. et ⟨π⟩αναγεῖς Bk. [⟨π⟩ add. Mein.]), cf. gl. 303 **299** nov. gl. παναίθυσι· κορύθεσι H: corr. et contin. Mus. (⟨ν⟩ add. Alb.) **301** παναίθετος] h. e. πανάθεστος (Ruhnk.), cf. gl. α 1570 = SH fr. ad. 1066 **302** παναίγυλος] h. e. παναίσυλος (Ruhnk. et Pears.), cf. gll. 469. 1518. 4027. ϱ 11 **303** παναιΐα] h. e. παναγία (Lob. Phryn. 106), cf. gl. 298 **304** [ν] Voss. | θράκεον H: Mus. **307** πανὲς H: Mus.

308 Πάνακτος· ἡ ὀρίγανος (cf. Nic. ther. 626). καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ (Dem. 54, 3. Men. fr. 419 K.–A.) D
309 *παναλκές· ἰσχυρόν A^{42}. παντοδύναμον (cf. Aesch. Sept. 166 v.l.)
310 πανάμερος· δι' ὅλης ἡμέρας (Soph. Tr. 660 codd. cum Schol.) D
311 πανάμωμος· ἀρεστός (Plat. Prot. 345 c = Simon. PMG fr. 542, 24) D
312 πανάποτμος· ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτμος, ὅ ἐστι παντελῶς κακόμορος (Ω 255 . . Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 360 [37, 997, 3 M.]) Hom.+ Greg. Naz.
313 *παναρμόνιον· εἶδος ὀργάνου, ⌊ἐξ ὅλου τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία (Alex. fr. 300 K.–A. Plat. rep. 399 c . .) vg^{2}A^{13}
314 πανάργυρον· ὅλον ἀργυροῦν (ι 203) Hom.
315 πανασκηθέα· πάντα ὑγιῆ
316 παναφήλικα· πάντων ὁμηλίκων ἀπεληλαμένον ἐκτός (Χ 490) Ap. S.
317 Παναχαιῶν· πάντων Ἑλλήνων (Β 404 . .) Hom.
318 παναώριον· πάντων ἀωρότατον. καὶ ἄμοιρον. ἢ κατὰ πάντα ἄωρον (Ω 540) Ap. S.
319 *πανδαισία· ἡ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονὰ[ι]ς παρέχουσα ⌊εὐωχία, ἢ πολυτελὴς τράπεζα (Ar. Pac. 565. Isae. fr. 100 S.) [vg^{14}A^{41}]
320 πανδαισίαν· τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν τράπεζαν (Greg. Naz. epist. 5, 2 G. [37, 28, 28 M.]) Greg. Naz.
321 πανδαμάτωρ· ὁ πάντας δαμάζων (Ω 5 . .) Hom.
322 πανδαμικοί· παιδικοὶ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς D
323 πάνδεια· ἑορτὴ Ἀθήνησι (Dem. 21, 8–9) D
324 *πανδερκεῖς· πάντα ὁρῶντες vg^{11}
325 πᾶν δ' ἦμαρ· δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας (Α 592 . .) Hom.
326 *πανδημεί· σὺν παντὶ τῷ δήμῳ (Hdt. 6, 63, 3 . .) vg^{7}A^{37}
327 πανδήμιος· ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος (σ 1) Ap. S.
328 *πανδήμου· δημοσίας, κοινῆς vg^{4}A^{33}
329 πανδοκ⟨ε⟩ῖον· πανδοχ⟨ε⟩ῖον
330 πάνδοξ· ὁ ἐν πανδοχ⟨ε⟩ίῳ οἰκῶν
331 πανδοῦρα ἢ πανδουρίς· ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον D
332 Πανδοσία· πόλις τῆς Ἠπείρου (Dem. 7, 32) καὶ Ἰταλίας D

---

308 cf. Harp. 235, 3 [π 15 K.]; unde epitom. = Ph = Su; St. Byz. **309** cf. Schol. Aesch. Sept. 166 b; etiam Athen. 5, 190 f epitom. (cod. A παναλκὲς) **310** cf. Ph **313** Su; cf. Ph 388, 26 **316** Ap. S. 127, 19; cf. Schol. **317** = Schol. **318** Ap. S. 127, 13 **319** Σ π 68; cf. 69 **323** Harp. 234, 4 [π 11 K.] = Ph 376, 26 (cf. 22) = Su π 173; q 292, 10; EM 651, 21 **324** = Σ π 71 **325** Schol. **327** = Ap. S. 127, 23 **331** Poll. 4, 60; Athen. 4, 183 f **332** cf. Harp. 234, 5 [π 12 K.]; Ph = Su (etiam Su τ 768 v. τόνον); St. Byz.; Strab. 6, 1, 5 p. 256 C.

---

308 Alb. cft. gl. σ 1401 **316** παναφίληκα H: Ap. S. | ὁμιλήκων H: Ap. S. | ἀπεληλαμένον ἐκτός] ἀπεληλασμένον Ap. S. **319** ἐσθήσεσιν ἡδοναῖς H: Mus. **323** πανδεία H: Su EM. melius sed contra ordinem πάνδια (Harp. Ph q) **325** πανδήμαρ H: Mus. **329** ⟨ε⟩^{1} Alb. | ⟨ε⟩^{2} Mus. **330** ⟨ε⟩ Mus. **331** ἡ H: Mus.

N.T. **333** *πανδοχεύς· ἐπιδέξιος A^{70}, ὁ πάντας δεχόμενος (Ev. Luc. 10, 35)

D **334** πανδώρα· ἡ γῆ, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα (Ar. Av. 971)

D **335** πάνεια· κεχορτασμένη (Blaes. fr. 1. Dinol. fr. 6. Rhinth. fr. 1 K–A.?)

336 πανείπας· ἀναιδής

337 πανέξαλλον· ἐν πᾶσιν ἀλλότριον

338 [παναίολος· παμποίκιλος]

D **339** πᾶνες· τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ⟨οὕτως⟩ ἔλεγον

340 [πανέψιον· πᾶσι συναπτόν]

341 *πανήγυρις· ἔπαινος. ἑορτή A^{81}. θέατρον

342 *πανημαδόν· διὰ βίου A^{76}

Hom. **343** πανημέριος· οὐχ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τι⟨ς⟩ ἂν ἄρξηται μέρους· ἢ καὶ *δι' ὅλης τῆς ἡμέρας vg^{24}, καταχρηστικῶς (P 180 .. cf. A 472 ..)

344 πανήρεα· πᾶσιν ἀρέσκοντα

345 πανήρεσι· κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις

346 πανῆρες· πᾶσιν ἀρέσκον. ποικίλον. παμμήχανον

D **347** πανήπορος· πανάπορος, ἐνδεής

D **348** πανθρ⟨ό⟩ωι δήμῳ· παρρησίαν ἄγοντι δήμῳ, πάντα θροοῦντι, ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι

349 πάνθρυλ⟨λ⟩[ι]ον· τὸ πάντα θρυλ⟨λ⟩οῦν

350 *†πανθύλην†· μονογενῆ τοῖς τόξοις ἢ σφενδοναῖς A^{52}

Hom. **351** πανθυμαδόν· πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ (σ 33)

Hom. **352** πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· περὶ πάντα τὸν τῆς μηνίδος χρόνον (Π 202)

D **353** Πανία· ἡ Πελοπόν⟨ν⟩ησος

---

333 EM 650, 33 **334** Schol. Ar. **341** EM 650, 37 **343** cf. Ap. S. 127, 12 = Schol. A 472 **351** Schol. **352** cf. Schol.

---

334 cf. gll. ζ 93. α 5096 **335** κεχορτασμένη] κεχορτασμένα Sop., coll. Athen. 3, 111 c **336** πανείπας] πᾶν εἴπας Schm.; πανίτας Ruhnk., coll. gl. ι 1083 ἴτας· ὁ ἀναιδής (ὁαιδής H: corr. Mus. reiciente iniuria Latte) (cf. etiam ἴτης· ἰταμός. κτλ. gl. ι 1091 [Schol. Ar. Nub. 445 Ph Su] et ιταμος· αναιδης. κτλ. vg^{3}S^{11}) **338** dittogr. gl. 305 | πανέολος ordo, falso **339** ⟨οὕτως⟩ Alb. **340** h. e. πανόψιον· πᾶσι σύνοπτον | v. l. gl. 384 **342** πανήδαμον H: A **343** τι H: Mus. **345** πανηρίαισι H: Mein. 1857 p. 616 **347** πανήπορος] ft. poeta aliquis metri causa perperam excogitavit; cf. gl. α 6581 ἄπορος· ἐνδεής et η 546 ἤμορος· ἄμοιρος **348** πάνθρωι H: ordo et G. et Voss.; -ωι valet aut -ῳ (Mus.; de iota adscripto in Hsch. cf. gll. ρ 46. 49?. 50–1. 64. 68. 419. σ 146. 200. 227. 699. 868. 1382. 2883. τ 747 [et ω 99]. υ 581. ω 83 (cod.). 84. 86. 88. 94. 95 (ordo). 101 (ordo); π 2088. 2166; π 2891) aut -ωϊ **349** πανθρύλιον H: Hansen; πάνθρυλον Thes.; πανθρύλλιον Mus. | θρυλοῦν H: Mus. **350** πανθύλην] πανθοιδην A | cf. ft. gl. 168 **353** Πανία] nonnulli errorem pro Ἀπία esse putant. sed Schm. cft. Πανίας βήσσας (?Arcadiae Peloponnesi) gl. 354 et Πανίας (Πανία[ς] Wecklein) αἶ[σ]α (σ del. Schm.)· ἀπὸ τοῦ Πανός Ph | πεδοπόνησος H: Mus.

354 πανίας βήσσας· ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ (fr. 98 R.) [καὶ ὁ λευκὸς πάντη. ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός] D

355 πανικτόν· Ἕρμιππος Στρατιώταις (fr. 54 K.–A.)· ʽὥρα τοίνυν μετ᾽ ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κωπητῆρα λαβόντα καὶ προσκεφάλαιον, ἵν᾽ ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάζῃς. ἀλλ᾽ οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτόν᾽ D

356 πάνιον· αὐτόχρουν. ὁμόχρουν. λευκόν. καθαρόν. ⟨καὶ ⟨πάνιος·⟩ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός⟩ D

357 *πανίῳ δαίμονι· μανιώ⟨δει⟩ δαίμονι A^{72}

358 πανιώνιον· ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν Ἰωνίᾳ (e.g. Hdt. 1,148,1) D

359 *πάγκαλος· ἐξ ὅλου ($vg^{παν5}$)[$A^{παν34}$], κατὰ πάντα ($A^{παν50}$) καλός (Plat. conv. 204b . .) ($vg^{παν5}A^{παν50}$)[$A^{παν34}$]

360 πανκαρπία· πανσπερμία

361 πανκρατής· πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων, καὶ βασιλεύων (Soph. OC 609. Ai. 675) D

362 πάντα· ὅλα

363 †παννόας†· ὁ ἀπόπληκτος. καὶ ἀδολέσχης

364 παννυχίη· δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός (Ψ 105 . .) Hom.

365 *παννυχίς· ἑορτὴ νυκτερινή A^{68}

366 ⟨πανοικεί·⟩ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ (Act. 16,34) $vg^{25}A^{66}$ N.T.

367 πανόλβιος· παμμακάριστος. ⟨ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων⟩ (Theognid. 441) D

368 [πανομαλφαίῳ]

369 *πανομφαῖον· πεφημισμένον A^{45} [ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων]

370 *πανομφαίῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται $vg^{19}A^{53}$, τουτέστι κληδών (Θ 250) Hom.

371 Πανόπη· πόλις Φωκίδος (Β 520) Hom.

372 *πανόπτης· πολυόφθαλμος A^{55}. Ζεύς. Ἀχαιός (TrGF 20 F 53) K + D

373 πάνοπτος· ὁ πανταχόθεν φαινόμενος D

374 †πανορμίη†· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος D

---

359 cf. Σ π 2 **366** Su **370** Σ π 74; cf. Ap. S. 127,22; EM 650,44; Schol. **371** St. Byz.; Schol. **372** Σ π 75; Ph

---

354 ἀπὸ] ἐπὶ H: Mus. | [καὶ … καθαρός] Schm. (ἢ ὁ λευκός del. iam Alb.); cf. gl. 356 **355** τὸν (sic) κοπητῆρα H: Mus. | ἐς τὴν] ἐστὶ H: Mus. | ῥοθίαξις H: Blomf. (ῥοθιάξῃς Dorice Mus.) | πρωκτόν] verba insequentia exscripsit ut puto; quae alii alia suppleverunt ap. Kassel–Austin legere licet **356** καὶ ⟨πάνιος⟩· ὁ … καθαρός] πάνιος addidi, cetera e gl. 354 transposui **357** πανιωδαίμονι· μανιωδαίμονι H: A **358** Ἀπόλλωνος] h.e. Ποσειδῶνος (Mein. 1858 p. 534) **359** πάγκαλος] πανκ- ordo ap. H et A **360** v.l. gl. 18 **361** cf. gl. 20 **363** παννόας] ft. σάννας (Schm.); v. ad gl. σ 175 **364** διόλης H: Mus. **366** πανοικεί K **367** ἢ … ἀποστρέφων e gl. 369 huc transp. Viger. **368** v.l. gl. 370 **369** ἢ … ἀποστρέφων] v. ad gl. 367 **370** ἀναφαίνεται H = Σ: K Ap. S. **372** ἀχαιοί H: Uhrlichs. idem error TrGF 20 F 41

D **375** Πανὸ⟨ς⟩ σκῶλον· ὄνομα σχήματος, †ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου ἢ πεπληγὼς ἄντρον τι λέγεται σχῆμα†

D **376** Πανὸ⟨ς⟩ σκότος· οἷον νυκτερινὰς φαντασίας ⟨…⟩

377 [πανόσπρια· σύνοδος]

378 *πανοσπρία· συμμιγὴς πληθύς. σύνοδος A^{44}

379 *πᾶν ὁτιοῦν· οἷον δή ποτ᾽ οὖν vg^{20}A^{56}, πᾶν τὸ τυχόν vg^{20}

380 *πανοῦργος· πάντα μανθάνων A^{63}. δόλιος, ⌊πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος vg^{8}A^{38}

D **381** πανουλεύς· ἐξώλης

382 πανούριος· πάντα οὔριος

D **383** Πάνοψ· ἥρως Ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεώς, καὶ ἄγαλμα, καὶ κρήνη (Plat. Lys. 203 a)

Hom. **384** *πανόψιον· πάντων ὁρώντων A^{73}. πᾶσι σύνοπτον. λαμπρόν (Φ 397)

D **385** πανσαγία· πανοπλία (Soph. Ant. 108)

386 *πανσθενεστάτῳ· ἰσχυροτάτῳ A^{39}(vg^{12})

Hom. **387** πανσυδίῃ· ὁμοῦ πάντες (B 12 . .)

Prov. **388** πάντα κάλων σείει· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων

Prov. **389** πάντα κινήσας πέτρον· παροιμία

Prov. **390** πάντα λίθον κινεῖν· παροιμία, ἧς μέμνηται Ἀρίσταρχος. ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς παρὰ Σαλαμῖνι ⟨…⟩

D **391** παντάνα· τρυβλίον (Sophr. fr. 12 K.–A.)

Hom. **392** πάντα δ᾽ ἀπὸ ⟨π⟩λευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ᾽ ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ (Λ 437)

393 *παντάπασι· παντελῶς vg^{26}A^{67}. ὅλως

D **394** πανταρκέα· πᾶσι βοηθόν

D **395** πανταρκής· ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν [vg^{29}A^{77}] (Aesch. Pers. 855)

D **396** [ὁ] παντάσκιος· ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων

---

375 Ph **376** cf. Ph 378, 1 **380** Σ π 78 **383** Ph **384** cf. EM 650, 39 **385** EM 650, 52; Schol. Soph.; Schol. Ar. Ach. 574; Su σ 23 v. σάγμα **386** Σ π 79 **388** Prov. Bodl. 756 = Zenob. vulg. 5, 62 = Ph 378, 14 = Su (Paus. π 6); Schol. Plat. Sis. 389 c **389** Prov. Bodl. 755 (Diogen. 7, 42) **390** Prov. Bodl. 757 = Zenob. vulg. 5, 63; cf. Ph = Su (Paus. π 6) **391** Poll. 6, 90. 10, 107 **393** Ph

---

375 πανοσκῶλον H: Vales., cf. Ph Πανὸς σκῶλος· ὄνομα σχήματος | ἢ H: Mus. | ὄντρον H: Mus. | ὅταν … σχῆμα] locus desperatus; ft. ὁ Πὰν ἀπὸ σκώλου πεπληγὼς εἰς ἄντρον τι λέγεται ⟨…⟩ σχῆμα vel sim. (⟨ὁ Πὰν⟩ et ⟨εἰς⟩ Perg.; [οἱ] Vales.; [ῇ] Hansen). glossam elapsam ⟨Πανὸς αὐλίον⟩ (Ar. Lys. 721)· ἄντρον τι λέγεται ft. latere putat Schm. **376** πανόσκοτος H: Mus. | ⟨…⟩ Schm. **377** v. l. gl. 378 **378** πανοστρία H: A, cf. gl. 377. Σ π 77. Poll. 1, 248 **379** πανοτηροῦν H: K | δηποτοῦν H = A: vg **380** πάντα^{2}] ὁ παντα K **381** cf. gl. 432 **383** ἀττικῶς H: Alb., coll. Ph **384** σύναπτον H: Salm.; cf. gl. 340 **388** παντάκαλον H: Prov. | πᾶσι H: Prov. **389** πτερὸν H: Prov. **390** ⟨…⟩] v. Prov. **391** παντάνα] h. e. πατάνα (Guyet), cf. Poll. et gl. 1298 | cf. gl. 1094 **392** ἀπόλευρον H: Mus. **393** ὅλος H: Alb. **396** ὁ παντάσκιος] contin. H: nov. gl. Mus., deleto ὁ

397 *πανταχῶς· πάντα τρόπον (e.g. Plat. Parm. 143 c. Men. fr. 225, 5 K.–A.) A^{78}
398 παντελές· παντελῶς, ὁλοτελῶς (e.g. Ev. Luc. 13, 11?) N.T.
399 παντελής· ὁλοτελής [καὶ]
400 παντεπόπτης· ὁ πάντα καθορῶν
401 πάντες· ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι
402 *πάντεσ⟨σ⟩ιν· ὑπὲρ πάντων A^{57}
403 *παντευχία· πανοπλία (Aesch. Sept. 31) Σ(vg^{17}A^{46})
404 *πάντη· πάντως A^{60}. πανταχοῦ A^{61}, πάντοθεν (A 384)
405 *πάντη τε· πάντως [vg^{21}A^{58}]
406 πάντη· πανταχοῦ †ἑκάστῳ†
407 *παντὶ σθένει· ὅλῃ,⌋ πάσῃ ⌊δυνάμει (Thuc. 1, 86, 3 . .) vg^{16}A^{43}
408 *παντί τῳ· παντί τινι (Soph. Phil. 174. Hdt. 7, 210, 2) A^{51}
409 παντοδαποῖς· διαφόροις D
410 *παντοδαπός· παντοῖος. σύμμικτος (Aesch. Sept. 357) A^{80}
411 *παντοδαπῶν· παντοίων. καὶ διαφόρων vg^{3}A^{32}
412 πάντοθεν· πανταχόθεν, ἐξ ἑκάστου τόπου (N 28 . .) Hom.
413 πάντοθι· πανταχοῦ (Arat. 743)
414 παντοίων· πάντων. πολυτρόπων (B 397 . .) Hom.
415 παντοκράτωρ· ὁ θεός, πάντων κρατῶν (2. Ep. Cor. 6. 18 . . 2. Regn. 5, 10 . .) N.T. LXX
416 παντομάντειραι· μοῖραι D
417 *πάντοσε· εἰς πάντα τόπον v^{6}. πανταχοῦ (ρ 366; Γ 347. E 508 . .) vg^{6}A^{35} Ap.S.
418 πάντοσ᾽[ε] ἐΐσην· πανταχόσε στρογγύλην (Γ 347 . .) Hom.
419 παντο[ν]ῖα· παντοδαπά Hom.
420 πάντων· πάντως
421 πάντων· ὑπὲρ πάντας
422 πάντων ἐκπαγλότατε· ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε (A 146 . .) Hom.
423 πάντως· ἰσοδυναμεῖ ἀληθείᾳ. κυρίως

---

400 cf. Schol. Ar. Ach. 435 **403** = Σ π 81 = Schol. Aesch. Sept. 31 l **404** Schol. **407** Σ π 82 **408** = Σ π 83 **410** Schol. Aesch. Sept. 357 b **417** Σ π 85; Ap.S. 127, 15; Schol. E 508 **418** cf. Ap.S. 127, 16 **422** cf. Schol.

---

398 ad locutionem εἰς τὸ παντελές? **399–400** καὶ παντεπόπτης contin. H: nov. gl. Alb., deleto καὶ **402** πάντεσιν H: A **403** Aesch. Sept. 31] cf. gl. σ 1362 **404** cf. gll. 406; 405. 430 | πάντη πάντως (Plat. saepius)· πανταχοῦ, πάντοθεν Schm., sed cf. A **405** πάντη τε ⟨καὶ⟩ πάντως· ⟨...⟩? Schm., cf. gl. 430 **406** cf. gll. 404; 405. 430 | ἑκάστω] ⟨ἐν⟩ ἑκάστῳ ⟨τόπῳ⟩ Mein. 1858 p. 548; ἑκασταχοῦ M.L. West **411** παντοδᾶπι H: K **413** παντόθι H: accent. Hansen **416** παντομάντειραι] h.e. παντοκράντειραι (Lob. Aglaoph. 816), cf. LSJ v. κράντειρα **418** παντόσε· εἰσίν + nov. gl. παντόθησι· στρογγύλοις H: corr. et contin. Mus. (excepto -ην bis Jens. post -ης Mus.) **419** παντόνια H: Alb. (utraque vox extra ordinem), cf. gll. 414 (ubi Schol. Hom. explicant παντοδαπῶν) et 410–11. Ahr. Dial. 1, 159, coll. An. Ox. 4, 329, 26, vocem Aeolicam παντώνια ordini aliquantulum aptiorem mavult; cf. gl. ε 6584 **422** ἐκπλαγώτατε H: Mus. **423** ἴσως δυνάμει H: Schm.

Ap. S. **424** πάντως θαρσαλέῃ· κατὰ πάντα θρασεῖα (τ 91)

Hom. **425** πανυπερτάτη· πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων (ι 25)

426 πανυπείροχον· πάντων μέγιστον

D **427** πάνυσσα· ⟨σ⟩τρόφος. ἀναδέσμη. οἱ δὲ κειρίαν, ᾗ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι

Eur. **428** *πανύστατον· πάντων ἔσχατον (Eur. Med. 1041) g^{22}Σ(A^{59})

429 *παννυχίους· δι' ὅλης νυκτός A^{48}(vg^{18})

430 *πάντη τε καὶ πάντως· κατὰ λόγον καὶ τρόπον πάντα vg^{21}[A^{58}]

D **431** πανώλεθρον· ἐξῶλες, πανῶλες (Ar. Vesp. 1239)

432 *πανώλης· πανώλεθρος, ἐξώλης $vg^{13}A^{40}$, ἀπολλύμενος (Aesch. Pers. 732)

D + K **433** πάξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον (Herond. 7, 114). ἢ *τέλος ἔχει[ν] (Diph. com. fr. 96, 2 K.–A. Men. Epitr. 657 Koerte = 987 Sandbach) A^{1}

D **434** Πάξοι· νῆσοι κατὰ Ἰταλίαν (Polyb. 2, 10, 1)

435 *παππάζοιεν· πατέρα καλοῖεν (com. ad. fr. dub. 405 K.–A.) A^{1}

436 [παπαίδην· παντελῶς]

D **437** πάπας· πατρὸς ὑποκόρισμα

Hom. **439** πάππα· προσφώνησις παι⟨δὸ⟩ς πρὸς πατέρα (ζ 57)

D **438** παπαῖ· σχετλιασμός (Ar. Plut. 220)

440 [παππίζοιεν· πατέρα καλεῖν]

Hom. **441** παππάζουσιν· πατέρα προσαγορεύουσιν. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα (Ε 408)

D et Att. **442** πάππος· ἄκανθα· ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ, [καὶ] ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται, καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει (Soph. fr. 868 R. Eubul. fr. 106, 16–20 K.–A.). σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος (Ar. Av. 765). καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα. καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γενεί⟨ῳ⟩ τρίχωσιν

---

424 = Ap. S. 127, 30 **428** = Σ π 86 **432** Σ π 87 = Schol. Aesch. **433** Athen. 2, 67 d **434** = Ph; cf. Plin. n. h. 4, 52; Plut. def. or. 419 b **435** Σ π 88; cf. Ap. S. 127, 25; Schol. E 408 **437** Eusgt. Il. 565, 14–17 [2, 111, 3–7 V.] **439** cf. Ap. S. 127, 26; EM 651, 5; Schol. **438** cf. Schol. Ar. **441** cf. Ap. S. 127, 25 **442** ἄκανθα] Athen. 10, 450 a–b | ὀρνέου εἶδος] Ael. n. an. 3, 30; Schol. Ar. | πατρὸς ἢ μ. π.] Poll. 3, 16 | τὴν … τρίχωσιν] cf. Schol. AbT ad Ω 348 et LSJ et Ael. Dion. π 12

---

427 τροφὸς H: Lob. Prol. 417 **430** παντός H: Mein. 1857 p. 616, cf. vg | cf. gll. 405; 404. 406 | expl.] παντα λογον και τροπον. παντως vg, παντως A **431** πανόλεθρον H: Mus. **432** πανόλεθρος H: K | cf. gl. 381 **433** ὑπόδημα (ὑπὸ δήμω H: Mus.) εὐπόδητον] locum male intellexit lexicographus quidam (qui ft. etiam gl. 1359 e vs. 116 festinantius debito excerptam male explicavit). Lat. baxea falso adducunt Sop. alii | ἔχειν H: A **434** παζοίνης· οἱ H: Ph **435** παππάζοιεν] παπάζοιεν ordo et Σ | πατέρα H = $AΣ^{b}$] παρα- Σ | καλεῖν H: $AΣ^{b}$ cf. Σ **436** v. l. gl. 274 **439** nov. gl. παῖς H: corr. et contin. Mus. **440** dittogr. gl. 435 | παππίζοιεν] cf. gl. 435; de voce παππίζω cf. Ar. Vesp. 609 (unde Su ε 341. π 261) et Eust. Il. 565, 20. 32 [2, 111, 9. 112, 7 V.] (Ael. Dion. π 11) | καλεῖν] v. ad gl. 435 **442** ἐπ' ἂν H: Mus. | [καὶ] G. | γένει H: ed. 1521

443 *παπταίνειν· περιβλέπειν ($g^{παρ3}$)[A^3] πάντη (Soph. Ai. 11. cf. Δ 200 . .) Hom.?
444 παπταίνοντα· ὁρῶντα (Choeril. epic. SH fr. 317, 5) D
445 παπταίνει· περισκοπεῖ (Pind. Pyth. 3, 39=22) D
446 *παπτήνας· περισκοπήσας (Δ 497 . .) A^2 Hom.
447 *πάρα· ἐγγύς A^{245}. πάρεστι (Ε 603 . .) A^{266} Hom.
448 παραβαίνοντας· ἀρνητικούς. ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας (Psalm. 118, 119) LXX
449 *παραβαλεῖς· ἀπατήσεις. ⌊παραθήσεις. παραδώσεις $v^{123}A^{377}$
450 παραβαλλόμεναι· ἐξαπατῶσαι. παρακα⟨τα⟩τιθέμεναι (Eur. Andr. 289) Eur.
451 παραβαλλόμενος· ἐναποκινδυνεύων, ὅ ἐστι παραβόλως μαχόμενος (Ι 322) Hom.
452 παράβολον· παράδοξον (Hdt. 9, 45, 3) D
453 παραβαλοῦ· ἀνάπαυσαι. ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά (Ar. Ran. 180. 269) D
454 *παραβάλω· συγκρίνω, παραθῶ (A^{424}), ὅμοιον
455 *παραβαλών·⌋ ὁμοίως ⌊παραθείς A^{424}
456 *παραβεβαῶτες· παραβεβηκότες (Ν 708) A^{285} Hom.
457 *παραβλέπων· στραβός A^{405}
458 *παραβλήδην· ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς Σ. ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες (Δ 6) Hom.
459 *παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος $vg^{77}A^{279}$
460 *παραβλητικός· παραβάλλων (Porph. ad Δ 6 p. 315 S.) A^{425}
461 *παραβλῶπας· παρορῶντας A^{235}
462 παραβλῶπες· ὁμοίως, διάστροφοι, τὰς ὄψεις διαστρέφοντες, καὶ παραβλέποντες (Ι 503) Hom.

---

443 Ap. S. 127, 24 EM 651, 9; cf. Schol. **447** Ap. S. 128, 22; Schol. **449** Σ π 90 **450** cf. Ph **453** cf. Ph 380, 3 (= Su π 271) + 10 **458** Σ π 93; Ap. S. 128, 5; Palamedes ap. Schol. Ap. Rh. 4, 1562–3 b; cf. Schol. **459** Σ π 94 **461–2** cf. Σ π 95 (masc. plur.) **462** cf. Ap. S. 128, 18; Schol.

---

443 παππαίνειν H: Mus., cf. Ap. S. | παντί H: Mus., cf. Ap. S. **445** παπταιγγεῖ H: G. **446** contin. H: nov. gl. Mus. **449** ft. duae glossae προβαλεῖ· ἀπατήσεις et παραβαλεῖς· παραθήσεις. παραδώσεις (Thes. 6, 211 a) **450** ⟨τα⟩ Mus. **451** παράβολος H: Perg. et Voss. **454** παραβαλῶ H: Hansen, coll. παραθῶ et gl. 455 et A παραβαλων· συγκρινας. παραθεις | συγκρίνω (aor. subi.)] συγκρινῶ Mus., verbo παραθῶ non agnito. cf. A | nov. gl. παρὰ θῶ (i. e. θεῷ) H: corr. et contin. Toll., cf. gl. 455 et A | ὅμοιον] cf. e. g. gll. 1613. ρ 300 **455** cf. ad gl. 454 **456** παραβεβαῶτες] h. e. παρβεβαῶτε (Schm., παρβεβαωτες iam A) **458** nov. gl. παραλογιστικῶς H: contin. Σ Ap. S. **460** παραβλητικοῖς ἐχρῆτο λόγοις παραβάλλων κτλ. Porph. **461** sc. ὀφθαλμούς, invito Homero; cf. gl. 462 **462** παραβλῶπες] sc. Λιταί | expl.] παραβλέπουσαι Ap. S.; παρηγμέναι, διάστροφοι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινὸν φαίνεσθαι, προσίασιν οἰκτροὶ τὰ σχήματα αὑτῶν καὶ τὰς θέας ἔχοντες Schol., unde forma masc. intelligitur; de homine etiam Ael. fr. 325 [Su σ 759]

N. T. LXX **463** *παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις (Ev. Matth. 13, 24 .. Psalm. 43 (44), 15 ..) vg[60]A[238]

N. T. **464** *παραβουλευσάμενος· εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς (Ep. Phil. 2, 30 v. l. Ioh. Chrys. in Ep. Phil. hom. 9, 3 [62, 249–250 M.]) A[327]

465 *παραβραβευθείς· καταρραγείς. παραμεληθείς A[281]

466 παραβραβεύων· παρακρίνων

467 *παραβύουσαν· παρακαμ⟨μ⟩ύουσαν [A[234]]

K? + D **468** *παράβυστον· λάθρα γινόμενον,⌋ ἀπόκρυφον. ⌊ἀποκεκρυμμένον [Σ]. ἢ μικρὸν κλινίδιον, παρατιθέμενον τῇ μεγάλῃ (Hyperid. fr. 170 S.), ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον (Antiph. fr. 43 S. Timocl. fr. 28 K.–A.)

469 [παραγάγγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ]

Hom. **470** *παρ᾽ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο· παρὰ τοῦ λαμπροῦ Τιθωνοῦ (Λ 1) A[252]

D **471** πάρα γε· ἐγγὺς δέ. ἢ κόψον (Euphr. fr. 9, 15 K.–A. et Men. Epitr. 229 Koerte = 405 Sandbach?)

N. T. **472** *παράγει· παρέρχεται (1. Ep. Cor. 7, 31) A[373]. παραπέμπεται. φυλάσσεται. εἰσπορεύεται

473 *παραγκωνίσασθαι· ἀποστρέψαι (g[48]A[214])

474 *παραγόρευσιν· ἄρνησιν A[204]

475 *παραγράφεται· ἐμβάλλεται A[417]

476 *παραγραφή· ζημία [A[416]]

D **477** παραγράψαι· ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γραμμάτων τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι

478 *παραγράψεται· οὐ παραδέξεται A[201]

479 παραγυμνῶσαι· φανεροποιῆσαι

480 *παραγωγαί· ἀπάται. ⌊χρήσεις (Dem. 23, 95) (A[349])

D **481** παραγώδας· χιτὼν παρὰ Πάρθοις

Hom. **482** πάρα δε· ἐγγὺς δέ (Α 611 ..)

483 *παραδέδρομα[ι]· παρεμνήσθην A[427]

LXX **484** *παραδειχθέν· φανερωθέν (Exod. 27, 8) A[342]

D **485** παράδειγμα· ὑπόδειγμα. ἢ παρασκευασθέν τι ἔλαττον εἰς μείζονα

---

463 = Σ π 96 = An. Ox. 2, 464, 16; cf. EM 654, 28 **467** cf. Σ π 97 **468** Σ π 98; EM 651, 50; q 292, 24; Su π 301; Harp. 237, 1 [π 21 K.]; Ph = Su π 302; Poll. 3, 43. 8, 121 **473** Σ π 99 **475** cf. Σ π 102; Schol. Soph. OT 906 **480** Schol. Dem.; cf. Su

---

467 παραβύουσαν H = A] h. e. παραμύουσαν (Ruhnk., coll. gll. μ 1930. 1933) | ⟨μ⟩ Mus.; vox exstat gl. μ 1874 et Σ μ 313 v. μυωπιζόμενος **469** v. l. gl. 657; cf. gl. 302 **470** παραγαύου τιθώνοιο H: Mus. **471** ft. παρά γε (h. e. παρὰ δέ, v. l. gl. 482)· ἐγγὺς δέ + nov. gl. πάραγε· κόψον (κύψον Alb.); Toll. mavult πάραγε· ἐγγὺς ἄγε. ἢ κόψον **473** παραγκονήσασθαι H: HSt. | cf. Alciphr. 1, 6, 3 **476** cf. παραγραφει· ζημιοι A **477** τραπεζήτου H: Mus. **480** ἀπάτου H: Mus., cf. Schol. Dem. **481** παραγώγας H: Scal., cf. Lyd. mag. παραγώδης (2, 13) et παραγαύδης (1, 17); Lat. paragauda (v. RE) | παρὰ Πάρθοις] Frisk 3, 166 **483** παραδέδρωμαι H (παραδεδρομαι A): Schm.

486 παραδειχθῶ· †οὐ φαίνομαι†

487 παράδεισος· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, οἷς ἐστιν ἐμπεριπατεῖν (com. ad. fr. 523 K.– A). ἢ τόπος [ἔνυδρος ἤτοι] εὔυδρος, ἐν ᾧ περίπατοι. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις D

488 *πάρα δέ σοι· πάρεστι δέ σοι A^{419}

489 *παραδήμῳ· ἐξακούστῳ A^{418}

490 *παραδειγματίσαι· φανερῶσαι. θριαμβεῦσαι (Ev. Matth. 1, 19) (A^{163}) N. T.

491 *παρὰ δίκη⟨ν⟩· παρὰ τὸ δίκαιον A^{184}

492 παρὰ δόξαν· παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν

493 *παράδοξον· θαυμαστόν Σ. ἀπροσδόκητον v^{118}A^{361}Σ[vg^{29}]

494 *παράδοξος· ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος A^{189}(g^{29})[v^{29}]

495 παράδοσις· ἄγραφος διδασκαλία (Ev. Matth. 15, 2. 1. Ep. Cor. 11, 2) N. T.

496 παραδόσεων· διδασκαλιῶν (Ep. Gal. 1, 14) A^{374} N. T.

497 *παραδραθέειν· παρακοιμηθῆναι (Ξ 163) A^{452} Hom.

498 *παραζηλῶν· παροξύνων v^{158}A^{449}, παρεξισ[ωθ]ῶν

499 παραζωστρίς· μικρὰ μάχαιρα D

500 παραθαλπόμενος· παραθερμαινόμενος (cf. Eur. Med. 143) Eur.?

500x ⟨παραθάλλων·⟩ παρακμάζων D

500y ⟨παραθάλπων⟩· παραμυθούμενος

501 *παραθεῖ· παρατρέχει (Xen. Anab. 4, 7, 12) vg^{34}A^{271}

502 *παράθεμα· ἐπίθεμα A^{390}

503 *παραθέουσι· παρατρέχουσι A^{194}

504 *παραθήγειν· ἀκονᾶν, παροξύνειν v^{5}g^{παν28}A^{162}

505 *παραθήκη· παρακαταθήκη (Plat. com. fr. 173 K.–A.?) [v^{156}] [παράθου]

506 *παραθῆται· ἐκβάλλῃ (Xen. Hier. 1, 19) A^{506}

507 *παρὰ θῖνα· παρὰ τὸν αἰγιαλόν (A 34 . .) vg^{93}A^{420} Hom.

508 παραθέντες· ἐκβληθέντες

509 παραθράν⟨ι⟩ος· κώπη τις ἐν ταῖς παραθράνοις D

---

487 Ph | καὶ … κατάλυσις] cf. Diod. Sic. 16, 41, 5 **490** cf. gl. N. T. **491** = Σ π 105 **493** = Σ π 106 **495** gl. N. T. 1. Ep. Cor. 11, 2 **497** cf. Schol. **498** Σ π 107 **503** = Σ π 108 **504** = Σ π 109 **505** cf. Ph; Phryn. ecl. 286 **507** Schol. **509** παραθράνοις] Poll. 1, 88

---

486 οὐ φαίνομαι] ὑποφαίνομαι Toll. **487** οἷον ἔστιν ἐμπεριπατὴς H: Mein. 1858 p. 549; de ἐμπεριπατεῖν 'insultare' cf. Plut. Quomodo adulat. 57 a (Mein. FCG 5, 1, 124). 65 f. 53 b | [ἔνυδρος ἤτοι] Alb. **488** παραδέσοι H: A **489** παραδήμῳ] Alb. ci. περιδήλῳ **491** παραδίκη H: A **494** cf. gl. 514 **498** [ωθ] Mus. **500x–500y** nov. gl. παρακμάζων· παραμυθούμενος H: Hansen post G. Dind. 6, 255 a | παραθάλλων ft. excidit quia in παραθάλπων corruptum extra ordinem legebatur (cf. θάλλει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ gl. θ 40 eiusque v. l. pravam θάλπει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ gl. θ 56) | παραθάλπων addidi, cf. gl. θ 59 θάλπω· θερμαίνω. παραμυθοῦμαι (propter pass. παραθαλπόμενος verbum παραμυθούμενος cum gl. 500 coniungere non licet) **506** παραθῆται] παρωθῆται Kust., coll. gll. 1027. 1042, sed cf. gl. 508 | ἐκβάλλει H: Mus., cf. εκβαλῃ A **508** παραθέντες] παρωσθέντες Kust., cf. ad gl. 506 **509** παράθραυος (sic) H: Toll. post Voss. alios | παραθρόνοις H: Toll., cf. Poll.

Greg. Naz. **510** παραθρέξ⟨ε⟩ιας· παραδράμοις (Greg. Naz. c. 1,2,2,11 [37,579,3 M.])

511 [παραθῶτε· ἐκβάλλει]

Hom. **512** παρα⟨ι⟩βάται· οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι, οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων (Ψ 132)

D **513** παρ᾽ αἴγειρον θέα· Ἐρατοσθένης φησί (fr. 3 Strecker), ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα (αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος) ἐγγὺς τῶν ἰκρίων. ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἴκρια, ἅ ἐστιν ὀρθὰ ξύλα, ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας οἷον βαθμούς, ἐφ᾽ αἷς ἐκαθέζοντο, πρὸ[ς] το⟨ῦ⟩ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον (Cratin. fr. 372 K.–A.)

514 *παράδοξος· θαυμαστός vg^{29}. ἐπάξιος (g^{29}). καὶ ⌞ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος A^{189}(g^{29})[v^{29}]

D **515** Παραίλεως· ὄρος ἐγγὺς μ ρ θ ν̅

516 *παραινεῖ· συμβουλεύει A^{447}

D **517** παραιθένατα· τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἤγουν ἐπὶ τὸν καρπόν

D **518** παραικάτια· αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις

519 παραίνεσις· συμβουλή, νουθεσία, σωφρονισμός

520 παραίπαιμα· παρακοπή

Hom. **521** *παραὶ ποσί· παρὰ τοῖς ποσί (Ο 280) A^{254}

522 παραιρεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται

Att. **523** παραιρήμ[μ]ατα· παράρματα ἱματίων (Thuc. 4,48,3)

524 *παραιροῦνται· ἀφαιροῦνται A^{215}

Hom. **525** παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός· ἠγωνίασ⟨αν⟩, καὶ κατέπεσαν τῇ γνώμῃ (Ο 280) [ἢ ποσίν]

D **526** παρα⟨ι⟩σαβάζειν· παραμεμηνέναι. ἀπὸ τοῦ Σάβου (com. ad. fr. dub. 524 K.–A.)

---

513 Σ^{b} α 497 et 1651 vv. αἰγείρου θέα καὶ ἡ παρ᾽ αἴγειρον θέα et ἀπ᾽ αἰγείρου θέα καὶ παρ᾽ αἴγειρον (Eust. Od. 1523,55 [1,199,45 St.]); Ph 81,16 v. θέαν παρ᾽ αἴγειρον; Hsch. gll. α 1695 (= Su αι 35). θ 166; cf. praeterea Kassel–Austin ad Cratin. **523** cf. Schol. Thuc.; Moer. 206,17 [π 18 H.]; Ph; Poll. 7,64 (Ael. Dion. π 15) **524** = Σ π 113 **526** Ph 383,16

---

510 παραθρεξίας (ut vid.; vix -θρο- ut Schow, minime -θρα- ut Ald.)· παραδραμείας H: Toll. | παραθρ.] h.e. παρθρ. (Schm.) **511** v.l. gl. 506 **512** παραβάται H: Schr. **513** παραιγείρο̣ (sic accent.) H (̣ est ν ut vid. [Schow]; υ non fuit): Bernhardy Eratosthenica 229, cf. testt.; παρ᾽ αἰγείρου Mus. | ὑφ᾽ αἷς H: Mus.; ἐφ᾽ οἷς Kassel–Austin | πρὸς τὸ H: Mus. **514** παράδοξος] παραίδοξος ordo | θαυμαστός. ἐπάξιος] θαύματος ἐπάξιος Heins., cf. e.g. Eur. Bacch. 716; θαυμαστός. ⟨θαύματος⟩ ἐπάξιος H. Friis Johansen | v.l. gl. 494 **515** glossa obscura (Αἰγάλεως· ὄ. ἐ. Σαλαμῖνος Mein. 1858 p. 549) | μ ρ θ ν̅ (sic)] Μαραθῶνος Mus. **517** παραιθέματα H: Brun. | cf. Poll. 2,143–4 **519** cf. gl. 827 **520** παρακωπή H: HSt. | cf. gll. 609–11 **521** παραίποσι H: Mus., cf. gl. 525 **522** παραινεῖται H: Schow, cf. gl. 524 | ὀλίγω H: Alb., coll. gl. 850 **523** [μ] Mus. | παράμματα H: G. Dind. **525** κάμπεσαι H: Mus. | ⟨αν⟩ Schow | [ἢ ποσίν] Schow | cf. gl. 521 **526** παρασαβάζειε H: ordo Hesychii paeneque Photii (αι) et cod. Photii (αι et -ειν) | παραμεμημέναι H: Thes.

527 παραίσιμα· ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων (Δ 381 v.l.) Hom.
528 [παρίσομαι]
529 *παρ⟨α⟩ΐσ⟨σ⟩οντα· παρατρέχοντα (Greg. Naz. c. 2,1,1,91 [37,977,2 M.]) g^{133} Greg. Naz.
530 *παραίτησιν· παράκλησιν $A^{345}(v^{2})$
531 παραίφασις· ἀπολογία. *παραλογισμός. παραμυθία A^{408}. συμβουλία. παρηγορία. ⸤παραίνεσις (Λ 793 . .) (A^{244}) Hom.
532 παραιφάσσει· τινάσσει. πηδᾷ. παρακινεῖ. καὶ τὰ ὅμοια
533 παραιφηλ[λ]ούμεθα· παραγόμεθα
534 παρακαίρια· παράκ⟨αι⟩ρα (Hes. op. 329) D
535 *παρακαταθήκη· ἐνέχυρον A^{446}
536 *παρακατέλεκτο· παρακατέκειτο (Ι 565 . .) A^{467} Hom.
537 *παρακεκλημένοι· παραμυθηθέντες A^{380}, παρακληθέντες (Psalm. 125,1) $vg^{103}A^{380}(A^{318})$ LXX
538 παρακεκόαται· παρανοεῖ
539 *παρακεκομμένον· ἄνανδρον A^{421}
540 *παρακέκρο⟨υ⟩νται τῶν φρενῶν· ⟨παρ⟩ηλλάττοντο (com. ad. fr. 650 K.–A.) (v^{35})
541 *παρακελεύ[σ]εσθαι· προτρέψασθαι $A^{453}(v^{157})$
542 παρακελεύουσιν· ἐπιτρέπουσιν
543 παρακεχόρδικεν· παρήλλαχεν. παρήμαρτεν (com. ad. fr. 525 K.–A.) Att.
544 παρακεώμεθα· ἐγκείμενοι ὦμεν
545 παράκλητον· πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον (Ev. Ioh. 14,16 . .) N.T.
546 *παρακλήτορες· παραμυθηταί (Iob 16,2) A^{362} LXX
547 παρακλιδόν· ἕνα παρ᾽ ἕνα. παρακεκλιμένος. παρατετραμ⟨μ⟩ένος· ‘παρακλιδόν, οὐδ᾽ ἀπατήσω’ (δ 348 . .) Ap. S.
548 παρὰ κληῖδος ἱμάντα· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγομένου κλείθρου, δι᾽ οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι (δ 802) Hom.
549 παρακοᾶν· παρανοεῖν

---

531 Schol.; cf. Su **534** cf. EM 652,3 **535** = Σ π 117 **536** cf. Schol. **537** cf. gl. Psalm. 302 Ernesti **538** Ph; Su **540** Phryn. praep. soph. 103,1 **541** cf. Σ π 119 **543** cf. Ph = Su **547** Ap. S. 127,32 **549** Ph = Su

---

528–9 παρίσομαι· παρίσοντα, παρατρέχοντα H: Hansen post Schow. παρίσομαι et παρίσοντα sunt error et correctio prava | παρ⟨α⟩ΐσ⟨σ⟩οντα g et ordo et significatio **531** cf. gl. 1022 | nov. gl. παρηγορία H: contin. Voss. **533** παραιφηλλεύμεθα H: Mus. ([λ]) et Alb. (ου) **534** παράκρα H: Mus. **536** παρακατέλεκτο H = A] h.e. παρκατέλεκτο (Schm.), cf. gl. 947 et Schol. **538** cf. παρακοᾶν· παρανοεῖν Ph Su **540** παρακέκρονται· τῶν φρενῶν ἠλλάττοντο H: Mein. 1858 p. 549, cf. Phryn.; Kaibel De Phrynicho sophista, 1899,31 pro ἠλλάττοντο susp. ἠλλωτρίωνται **541** παρακελεύσεσθαι H: ordo et A **547** παρακληδὸν¹ H: Ap. S. | nov. gl. παρακεκλημένος· παρατετραμένος H: contin. Ap. S. (qui etiam -κλι- et -μμ- habet) | nov. gl. παρακληδὸν·² H: contin. Alb. in app. (ι pro η iam Mus.) **548** παρακλήιδος H: Mus. **549** παρανοεῖν] παρανοᾶν H: Ph

Hom. **550** *παρακοίτης· ὁ ⌊ἀνήρ (Z 430) A^{434}(g^{81}). γυνὴ γαμετή, παλλακίς· παράκοιτις (Δ 60 . .) [$A^{289}vg^{80}$]

D **551** παρακονᾶν· τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς (com. ad. fr. dub. 406 K.–A.)

552 *παρακόπτει· μαίνεται (Hippocr. morb. 2, 63 [7, 96, 21 L.]. cf. Eur. Hipp. 238) A^{426}

D **553** παρακόρ[ρ]ησον· παρακάλλυνον (com. ad.?)

554 *παρακόττει· παραφρονεῖ A^{426}

555 *παράκουσις· ἀπάτη (Dem. 23, 175) [παρενεγκεῖν] A^{422}

556 *παρακροτήσαντες· παραθαρσύναντες (Ios. b. Iud. 4, 19) A^{440}

557 *παρακροτῶν· παροξύνων (Heraclit. alleg. 63, 1?) A^{441}

558 *παρακρούει· πλανᾷ, ἐξαπατᾷ A^{332}

D **559** παρακρουσθέντες· παραλογισθέντες (Dem. 43, 10)

D **560** παρακρουσιχοίνικος· παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν (com. ad. 777 K.–A.)

561 παράκρουστος· μωρός

D **562** παράκτης· ὁ τῶν κυνηγῶν τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων

Prov. **563** παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ· ἡ παροιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία

LXX **564** παραλαλοῦντος· ⟨…⟩ (Psalm. 43, 17)

Hom. **565** *παρὰ λαπάρη⟨ν⟩· παρὰ τὴν λαγόνα (Γ 359 . .) $vg^{70}A^{260}$

D **566** παραλέ⟨λε⟩ξαι· παρὰ τὸ τὰς ὑπερεχούσας ⟨τρίχας⟩ ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν (Ar. Eccl. 904)

D? **567** παραληρούντων· μωρὰ λαλούντων (com. ad.?)

D **568** Παραλία· ἡ Ἀττική. ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς Πάραλος (e. g. Ar. Av. 1204. Thuc. 3, 33, 1–2. 78. 1)

D **569** παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος· παραθαλάσσιος

---

550 Σ π 121; cf. Schol. Z 430 | Schol. Δ 60 **551** cf. Ph = Su **553** cf. Phryn. ecl. 83 v. σάρωσον **555** Su **556** cf. Σ π 122 **558** cf. EM 652, 48 **560** Ph; Poll. 4, 169 **563** Su; cf. Ph; Diogen. 7, 43 cum adn.; Cratin. 6, 3 K.–A. cum adn. **564** cf. Didym. Caec. comment. in Psalm. 40–44, 4 ad loc. **565** = Schol. **566** Ph 386, 3. 395, 11 vv. παραλέγειν et παρέλεξας; cf. Poll. 2, 35 **568** Πάραλος] cf. Ph 386, 24. 387, 4; Su π 387–8; Schol. Ar.

---

550 γυνὴ κτλ.] i. e. 'nupta et paelex παράκοιτις dicuntur', cf. παρακοιτις· παλλακις. γαμετη vg, παρακοιτις· παλλακις. γυνη A; Mus. significationem intellexit, sed correctione eius καὶ παράκοιτις· γυνὴ γαμετή, παλλακίς non est opus; de verbis inversis cf. e. g. gll. 4093. σ 274. 429. 1242. 2223. ψ 54 et Su κ 2416 **552** cf. gll. μ 1741. 2064. π 609 **553** παρακόρρυσον H: Mus. **554** παρακοττεῖ (H: accent. Schm.)] dial. (Schm.) potius quam error (Sop. Salm.) pro παρακόπτει; cf. Buck 86, 2; Thumb 1, 160. 2, 60–1 | A habet παρακοπτει· μαινεται (cf. gl. 552), παραφρονει **555** παράκουσις H (= A) et ordo] h. e. παράκρουσις (HSt.; Alb. cft. Su) | [παρενεγκεῖν] Alb. **556** cf. gl. 798 **564** contin. H: nov. gl. Toll. | ⟨…⟩] ⟨φλυαροῦντος⟩ Toll. **565** παρὰ¹ H = K] παραὶ Hom. cum Schol. | λαπάρῃ H: K **566** παραλέξαι H: Schm. | init. expl. παρὰ τὸ etiam gl. 2167 | τρίχας Ph | παραλέγειν] ἐκλέγειν Ph **568** Πάραλος] παραλός (per compendium scriptum) H ut vid.; lectio Schowii παραλόγος (sic) vel παραλόγως reicienda est | de nominibus navium cf. gll. 571. σ 104; π 697

570 παραλαλεῖ· φλυαρεῖ μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ (Men. fr. 186, 4 K.–A.)
571 Παραλίτης· ὁ ἀπὸ τῆς Παράλου· ἡ δὲ ⟨Πάραλός⟩ ἐστιν ἱερὰ ναῦς D
572 παραλλαγῆς· ἐναλλαγῆς, ἀλλοιώσεως
573 *παραλλάξαι· διάβηθι, πάρελθε (v. app.) A^{378} LXX
574 παραλλάξας· ἐνηλλαγμένως (v. app.). παρελθών D
575 *παρ᾽ ἀλλήλαις· ἐγγὺς ἀλλήλων A^{255}
576 *παράλληλον· ἀκόλουθον v[g]^{37}A$^{198.292}$, ὅμοιον v[g]^{37} τῷ μεταξὺ ὄν
577 *παραλογισμός· ἀπάτη λογισμοῦ vg^{84}A^{293}
578 *παραλογιστής· ἀπατεών (Greg. Naz. or. 21, 32 [35, 1121, 1 M.]) vg^{30}A^{190} Greg. Naz.
579 παράλογον· ἀλόγιστον
580 πάραλ[ι]οι· οἱ τὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς Ἀττικῆς D
581 παραλουργεῖς· οἱ ἧττον[ες] ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι· ὡσεὶ λέγοι τις· παραβαφής. ἁλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος D
582 παραλούς· παρακρατηθείς. συσχεθείς
583 παραλυθῆναι· ἀπολυθῆναι
584 παραλύομαι· παροιμιωδῶς· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο (Ar. frr. 59. 537 K.–A.) Prov.
585 [παραλώματα· τὰ ἔξωθεν]
586 παραλώματα· τὰ ἔξωθεν τῶν †μρ̅ών† ⟨σ⟩κεπάσματα
587 *παραμαρτών· ἀποτυχών A^{280}
588 παραμήνας· παραναγνούς
589 *παραμείψας· παραλλάξας vg^{36}A^{197}
590 παραμεῦσαι· παραλλάξαι. ἐκτραπῆναι
591 Παραμήνη· ἡ τῶν θεῶν †μήρα†. Λυδοί D

---

571 Poll. 8, 116 | ἱερὰ ναῦς] cf. Ph 387, 4; Su π 387 **573** cf. Σ π 123; gl. Prov. **576** Σ π 125 **577** = Σ π 124 **578** = Σ π 126 **580** Ph = Su **584** Prov. Bodl. 758 [= append. 4, 53]; cf. Ph (Paus. π 9) = Su π 392 (cf. etiam π 337); Poll. 7, 168 **589** = Σ π 128 **590** Ph 446, 8

---

571 ἡ δὲ ⟨Πάραλος⟩ Hansen, lacuna a Schm. agnita; ἥ [δὲ] M. W. Haslam | cf. gl. 568 cum adn. **573** h. e. παραλλάξαι (inf.)· ⟨…⟩ (Plat. Theaet. 194 a. Dan. [vers. Theodot.] 6, 16 [15]) + nov. gl. *⟨παράλλαξον·⟩ διάβηθι, ⌊πάρελθε (Prov. 4, 15) vg^{56}A^{225}Σ (Schm. post alios) **574** h. e. παραλλάξ· ἐνηλλαγμένως (e. g. Soph. Ai. 1087. Thuc. 2, 102, 4) + nov. gl. παραλλάξας· παρελθών (Gron.) **575** παραλλήλαις H = A: Thes. 6, 318 c **576** τῷ] τὸ H: Mus. **577** λογισμός H: K **580** παραλιοὶ H: Heins., cf. Ph **581** [ες] Meibom | λέγει H: Meibom, coll. gl. 834 **584** παραλύομαι H et ordo = Prov. Bodl.] h. e. παραλοῦμαι (Vales.), cf. Ph = Su | παρελύοντο H (παραλύονται Prov. Bodl.)] h. e. παρελοῦντο (Scal. Heins.) **585** dittogr. initii glossae 586 **586** παραλώματα] cf. gll. κ 1043. λ 1507 | μρ̅ών H (= Mus.)] μήρων Sop.; μερῶν Latte, coll. gl. 620; μιτρῶν Perg. post Voss.; ἱματίων Scal.; τεσσαρακοντηρῶν Schm. (qui putat παραλώματα i. q. παραρρύματα esse, v. gl. 649 cum adn.; v. etiam gl. κ 1043); μητέρων Ald. | κεπασμάτων H: Mus. **588** παραμήνας] h. e. παραννείμας (extra ordinem), i. q. παρανανείμας (Lob. Phryn. 218), cf. Theocr. 18, 48 et gl. α 5226; praeterea CEG 1, 108, 2. Su α 1972. Gow ad Theocr. **589** παραμήξας H: ordo et K **590** cf. gl. 3317 **591** Παραμήνη] παρὰ Μήνῃ Mein. 1858 p. 549 | μήρα] μοῖρα Mus., μήτηρ Mein.

592 παραμείψεται· γειτνιάσει

Hom. **593** παρ᾽ ἄμμι· παρ᾽ ἐμοί (Ι 427 . .)

Hom. **594** *παραμνείσω· παραμένοντι καὶ καταπραΰνοντι τὸ μένος, ἤγουν δύναμιν (Λ 639. κ 235) A[302]

595 *παράμονος· καρτερός A[436]

LXX N.T. **596** παραμυθίαν· παράκλησιν (Sap. 19,12. 1. Ep. Cor. 14,3)

Hom. **597** *παραμυ⟨θή⟩σασθαι· συμβουλεῦσαι (Ι 684) Σ

Hom. **598** *παρὰ ναῦφιν· παρὰ τῶν νεῶν (Μ 225 . .) A[429]

Hom. **599** παρὰ νῆας· παρὰ τὰς ναῦς (Α 347 . .)

Hom. **600** παρὰ νηυσί· παρὰ τοῖς πλοίοις (Α 26 . .)

601 παράνοια· ὑπερηφανία

602 παράνομος· ἄνομος, ἄδικος, ἄθεσμος. ⟨καὶ παρανομία·⟩ ἁμαρτία

Hom. **603** πάραντα· τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ (Ψ 116)

D **604** παράνυμφος· νυμφεύτρια

LXX **605** *παραξιφίς· μάχαιρα (2. Regn. 5,8) A[335]

D **606** παρ[αρ]άορος· σειραφόρος

D **607** παραός· ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων

D **608** παράπαγος· μάνδαλος θύρας

609 παραπαίει· παρακόπτει, μαίνεται, *ληρεῖ (Σ), παραφρονεῖ (Ioh. Chrys. in Ep. Rom. hom. 20,2 [60,599,50 M.]) A[454]

610 *παραπαίοντος· ὁμοίως (Ioh. Chrys. in 1. Ep. Cor. hom. 36,2 [61,308,39 M.]?) vg[39]A[202]

611 παράπαιστος· παραπλήξ. ἢ παρειμένος

612 *παράπαν· παντελῶς, καθόλου v[120]A[365]

N.T. LXX **613** *παρὰ πάντας· ὑπὲρ πάντας (Ev. Luc. 13,2. 4. LXX passim) A[339]

614 *παραπασσόμενος· ἐπιβαλλόμενος (A[291])

D **615** παραπείσῃ· παραπαίξῃ (Plat. leg. 892 d?)

616 *παραπέμποντες· ἀπωθούμενοι A[348]

Greg. Naz. **617** παραπεπ[ε]ίθοιμι· παραπείθοιμι (Greg. Naz. c. 1,2,1,348 [37,548, 10 M.])

---

594 cf. Scholl.; Ap. S. 134,13; Athen. 1,30 b; Σ[b] π 828; Schol. Ar. Equ. 107 **597** Σ π 129 **604** Moer. 204,9 [ν 10 H.]; cf. gl. ν 715 **609** cf. Σ π 130

---

592 παραμείψεται] παραμίξεται Mein. 1858 p. 513, coll. ordine **593** παράμμι H: Mus. **594** παραμνείσω] h. e. πραμνείῳ (Schm.), cf. Scholl. | cf. gl. 3196 **597** παραμύσασθαι H: Mus., cf. Σ et praeterea gl. 727 **598** cf. gl. ν 160 **600** cf. gl. ν 544 **602** ⟨καὶ παρανομία·⟩ Hansen, post Alb. qui ⟨nov. gl. παρανομία·⟩ contra ordinem ci. **606** παραραόρος H: Mus. **608** cf. gl. 1002 **609** de Ioh. Chrys. cf. gll. 627 (et 610) **610** παραποιόντως H: K | ὁμοίως] ληρουντος. παραφρονουντος K | de Ioh. Chrys. cf. gl. 609 **614** παραπασθόμενος H: A **615** παραπείσῃ] παραπαίσῃ Alb. (contra ordinem sed ft. recte), coll. gl. 103 a; cf. etiam Tim. lex. v. προσέπαισε (Thes. 6,348 b) et gl. 102 cum testt. **616** ἀποθούμενοι H: Mus. **617** παραπεπείθοιμι (H: ε falsum del. Mus.)] h. e. παρπεπίθοιμι (Schm.) | παραθείθοιμι H: Mus.

618 *παραπεπλεγμένως· συμπεπλεγμένως [A[431.213]]

619 *παραπετάσματα· παρακαλύμ⟨μ⟩ατα (Am. 2, 8) (vg[85]A[294]) LXX

620 παράπηχυ[ν] ἱμάτιον· τὸ παρ᾽ ἑκάτερον [μέρον] μέρος ἔχον πορφύραν (Machon. fr. 18, 412 + 416 Gow) D

621 *παραπικραίνων· παροργίζων (Ezech. 2, 5 . .) A[393] LXX

622 *παραπλαγιάσας· πλαγιασάμενος A[211]

623 παραπλάγξασα· παρακρουσθῆναι ποιήσασα (τ 187) Hom.

624 παραπλασμός· ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος D

625 παραπλέξαι· ἐνπλέξαι

626 παραπλάσματα· τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις D

627 παραπλῆγος· μανιώδους (Ioh. Chrys. in Ep. Rom. hom. 20, 2 [60, 599, 50 M.])

628 παραπλῆγας· τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλούς. ἢ πέτρας (ε 418 . .) Hom.

629 *παραπλήγων· μαινομένων (vg[40]A[207])

630 παραπληγία· παρακοπή

631 *παραπλήξ· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμ⟨μ⟩ένος vg[6], μανιώδης, παρακόπτων, παραφρονῶν (Aeschin. epist. 11, 13)

632 *παραπληξία· μανία (Deut. 28, 28) A[226] LXX

633 παραπλήσιος· ἐμφερής, ὅμοιος

634 παραπλῆτ⟨τ⟩ον· ἐκπλῆττον

635 παραπλόκαμος· ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας D

636 παραπλομένοισι· παροῦσι

637 †παραπλόνεσι†· παρὰ πολλοῖς

638 παραπλῴζειν· τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι

639 *παρὰ πόδα· εὐθέως (Soph. Phil. 838) A[199]. ἐγγύθεν (cf. Ψ 866) K + Hom.

640 *παρὰ ποδί· παρὰ τοῖς ποσί (Pind. Ol. 1, 118=74 . .) A[468]

---

618 cf. Su σ 933 lin. 6 v. σπειρηδόν **619** Σ π 131 **620** Ph; Athen. 13, 582 d vss. 11 + 15; cf. Poll. 7, 53 **622** Σ π 133 **625** Ph **630** Phryn. praep. soph. 23, 15 **631** = Σ π 134 = EM 652, 2 **632** = Σ π 136

---

618 cf. παραπεπλεγμενης· συμπεπλασμενης A[431] et παραπεπλασμενης· συμπεπλεγμενης A[213] (de confusione πλεγ/πλασ cf. Kassel Kl. Schr. 358) **619** ⟨μ⟩ Mus., cf. K **620** παραπῆχυν H: Ph = Athen. | [μέρον] om. Ph **622** πλαγιασάμενος] πλασαμενος A = Σ **623** παραπλέξασα H: Voss.; αγ corrupt. > αι > ε est (Schm.) **625** ἐνπλέξαι] de νπ cf. gll. ε 3272 et 3280–1 (H et ordo). π 207. 1817. ρ 343. cet.; Ph μπ habet **626** Sop. cft. gl. 853 **627** παράπληγος H: Mus. | μανιώδης H ut vid.: Mus. | de Ioh. Chrys. cf. gl. 609 **630** cf. gl. 632 **631** βεβλαμένος H: vg **634** παραπλῆγον H: Voss., cf. ordinem **636** παραπλομένοισι] forma est vocis πέλομαι (Thes.), cf. LSJ et Frisk 2, 500; correctione παριοῦσι pro παροῦσι explicationis (Ruhnk., coll. Ap. Rh. 3, 1150 et Schol.) opus non est **637** παραπλόνεσι] παρὰ πλειόνεσι Mus., παρὰ πλεόνεσσι Gron., παρὰ πλεύνεσι Mein. ap. Schm. **638** παραπλῴζειν] de iota cf. EM 677, 20. Theogn. can. 859 (p. 142, 24 C.); cf. praeterea Σ π 499 πλοΐζει· πορεύεται. πλοῦς γὰρ ἡ ὁδός **640** παρὰ ποδί] h. e. πὰρ ποδί, pace A (παραι ποδι)

641 παρὰ πολύ· πολύ (Ar. Plut. 445)

Greg. Naz.? **642** παραποιεῖν· παραπράττειν (Greg. Naz. or. 4, 77 [35, 604, 18 M.]?)

D **643** παραποιήσασθαι· παρασφραγίσαι

644 παραπρονοῆσαι· ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι

645 *παραπομπή· μετακομιδή A^{315}

D **646** παραρεῖν· φληναφᾶν (Eupol. fr. 392, 6 K.–A.)

Hom. **647** παραρητοί· παραινετικοί, σύμβουλοι, παραμυθητικοί (I 526)

Hom. **648** παραρητοῖσι· παραμυθηταῖς (N 726)

LXX? **649** *παραρύματα· δέρρεις (Xen. Hell. 1, 6, 19. Exod. 35, 11) vg^{127}A^{389}

650 παραρτίζεσθαι· παρασκευάζεσθαι

LXX **651** *παραρυῇς· μετεωρισθῇς A^{357}, παραπέσῃς (Prov. 3, 21) v^{116}A^{357}

D+LXX **652** παράρυμα· Σοφοκλῆς Πολυξένῃ (fr. 527 R.)· 'παράρυμα ποδός', ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ῥάμματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν (cf. Xen. Hell. 1, 6, 19. Exod. 35, 11). οἱ δὲ ὑπόδημα

D **653** παραρυμίς· τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν

654 παραρύτειν· παρε⟨γ⟩χεῖν

N. T. **655** παραρυῶμεν· ἐξολισθῶμεν (Ep. Hebr. 2, 1)

656 παραρυόμενον· παραπεσό[μενο]ν, παραρυέν

657 *παρασάγγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ (Hdt. 6, 42, 2) vg^{145}A^{415}

D **658** παρασάγγῃ· ⟨ἀγ⟩γέλῳ· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτως λέγουσι (Soph. fr. 125 R. cf. fr. 520 R. et Eur. fr. 686 N.)

D **659** παρασάγγης· μέτρον ὁδοῦ, τριάκοντα σταδίους ἔχον

---

647 Schol. A **648** cf. Schol.; Ap. S. 128, 24; Σ π 138 **649** Σ π 139 **655** cf. gl. N. T. **657** Σ π 141 **658** EM (E. Gen. B) 652, 12; E. Gud. 452, 30; Miller Mél. (Claud. Casil.) 397; Lex. Cantabr. 674, 25 Porson–Dobree = 23 (Lex. Gr. min. 83), 6 Houtsma v. ὀροσάγγης

---

646 παραρεῖν] παραρρεῖν Mein. FCG 2, 547 | φληναφεῖν H: Kassel–Austin **647** παραρητοί] παραρρητοί Mus., cf. Schol. A | παραμυθητικοί] παραμυθητοί Mus. (nihil nisi Schol. A ad loc., ubi de accentu -ός agitur, conferri potest), sed Homerum male intellexit lexicographus quidam (cf. verba παραινετικοί, σύμβουλοι), quare nihil mutandum **648** παραρυτοῖσι H: Ap. S., cf. Schol. (-ρρη-) | παραμυθήταις H: accent. G. Dind., coll. gl. 546; παραμυθητικοῖς Schol. et Ap. S., παραμυθήμασιν Σ **649** παραρύματα H = vg] παραρρύματα ordo? et AΣ^{b}; utraque forma in inscrr. exstat, cf. Threatte 1, 521 | post δέρρεις] add. σκεπάσματα ΚΣ **651** παραρυείς· μετεωρισθείς H ut vid. = A: Mus. | παραπέσῃς H= v] παραπεσεις A | cf. gl. μ 1248 **652** παράρυμα^{1}] παραρύμα H: Mus. | παράρυμα^{2}] παρὰ ῥύμα H: Schr. | ἅρματος H: Toll. **654** παραρυτεῖν H: accent. corr. Schm., cf. voces ἀρύτω et ἐπαρύτω | παρέχειν H: Schm. in app. qui etiam παραχεῖν praebet **655** ἐξωλισθῶμεν H: Alb. **656** [μενο] Schm. | παράρυεν H: Mus. **657** cf. gl. 469 **658** παρασαγγιλόγω· H: P. N. Papageorgios Κριτικά 23, cf. testt. (quae ap. Radt post alios laudantur) | '… It is not likely that Soph. and Eur. made the blunder of confusing παρασάγγης with ἄγγαρος or ἀστάνδης. But it may well be that, in describing or referring to the oriental couriers and the stages they successively traversed (Hdt. 8. 98), they spoke of the latter in such a way as to cause a misunderstanding in the minds of too literal readers' A. C. Pearson. **659** λ′ H: expl. Mus.

660 *παρασαρῶσαι· ⟨…⟩ †ἐροὴ† δὲ καὶ κάλυθρον ἢ κάλλυντρον τὸ σάρον. καὶ κόρηθρον [vg^{92}A^{303} (v. app.)] καλεῖται
661 παρασεσυρμένοι· παρελκυσμένοι, ὑπεσκελισμένοι
662 παράσημα· τεράστια D
663 *παρασημαίνει· παραχαράττει A$^{186.217}$. παραδηλοῖ [A^{217}]
664 παράσημον· *ἀδόκιμον (vg^{71}A^{265}), κίβδηλον (Aesch. Ag. 781. Ar. Ach. 518. cf. Eur. Hipp. 1115) A^{169}. ἀπὸ τῶν [καὶ] νομισμάτων ⟨ὧν⟩ τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται (Dem. 24, 213. cf. 18, 242)
665 παράσιτοι· ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογήν (Crat. Athen. FGrHist 362 F 7) D
666 *παράσιτος· κοσσοτράπεζος vg^{128}A^{395}
667 *παρασιωπῶν· μακροθυμῶν A^{343}
668 *παρασκευάζεται· εὐτρεπίζεται A^{462}, ἑτοιμάζεται
669 παρασπάς· φυτὸν ἀπεσπασμένον D
670 παρασπάσησθε· ἀφέλησθε
671 *παρασπίζουσα· συνοῦσ⟨α⟩ A^{264}. συνοικοῦσα (Eur. Phoen. 1435) Eur.
672 *παρασπιστής· παρεστὼς ὁπλίτης (Aesch. fr. 303, 1 R. Eur. Cycl. 6) A^{457} Eur.
673 *παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς συνθήκας vg^{54}A^{222}
674 *παρασπονδοῦντες· ἐχθραίνοντες. πολεμοῦντες A^{296}
675 *παρασπῶν· συλῶν A^{458}
676 παραστάδες· οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετ[ρ]αμένοι κίονες (Cratin. fr. 42 K.–A.) D
677 *παρασταδόν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἢ παραστάντες, ἢ ⌊παραστατικῶς, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον (Ο 22 . .) A^{459} Hom.

---

663 cf. Σ π 142; Poll. 3, 86 **664** Harp. 239, 13 [π 30 K.] (unde Schol. b Dem. 24, 213); Schol. Eur.; Σ π 143; cf. Schol. Ar.; Poll. 3, 86 **665** Athen. 6, 235 b; Ph; Poll. 6, 35 **666** = Σ π 144 **669** cf. Theophr. h. pl. 2, 2, 3–4 **672** = Σ π 145 **673** = Σ π 146; cf. q 289, 24 **676** Poll. 7, 122. 10, 25; cf. 1, 20 **677** Σ π 148

---

660 glossa valde corrupta | ⟨…⟩ ἐροὴ δὲ καὶ] ⟨παρακορῆσαι ἢ καλλῦναι (cf. gl. 553). λέγεται⟩ δὲ καὶ vel sim. suppleverim, deleto ἐροὴ quod non intelligo. ap. K legimus παρασαρωσαι· κορηθρον και καλυνθρον το σαρον vg^{92} et παρασαρωσαι· κορηθρον δε και καλλυντρον καλλυθρον το σαρον A^{303} | κάλυθρον] cf. καλλυθρον A^{303} et καλυθρα g^{καλ16}S^{καλ63}. θ etiam Lev. 23, 40 et Didym. Caec. passim legitur; de formis cf. etiam gl. σ 225 cum adn. | κάλλυντρος H: K | σ̅ρ̅ον H: K, cf. gl. σ 225 | κόριθρον H: K **664** ἀπὸ τὸ (sic) καὶ νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται H: Hansen, coll. Harp. | aliter ἀπὸ τὸ καὶ] ἄτοπον. καὶ M. L. West, ἀπὸ τούτου καὶ τῶν Mus. (cf. gl. τ 1492), παρὰ τὸ καὶ (et λέγεσθαι) Mein. ap. Schm. | Harp. habet παράσημος ῥήτωρ· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος [18, 242]. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα κτλ. ὅτι γὰρ ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον, δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστοκράτους [immo κατὰ Τιμοκράτους, sc. 24, 213] **665** … ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τ. τ. ἱ. σ. ἐκλογὴν αἱρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν τι παρασίτων. κτλ. Athen. (Crat.) | ἐκδοχὴν H: Athen. (= Ph = Poll.) **670** παρασπάσησθαι· ἀφελῆσθαι H: G. Dind. **671** σύνους H: Heins. **676** [ρ] Schm. | Cratin.] cf. gl. 2714 **677** παρὰ σταδόν H: Mus. | παραστατικοὶ H: ΑΣ

D **678** παρασταθμίδες· τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιγγι

D **679** †παράστανον†· λόγχη

680 παράστασις· φυγή. καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι

D **681** παραστάται· τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα. καὶ οἱ πρὸς τὰς ὤας στήμονες

682 *παραστάτην· προστάτην (Aesch. Ag. 1079? Ar. Thesm. 370?) A[286]

683 παραστάτησον· παραστάτης γενοῦ. νίκησον

D **684** παραστατίς· ἀγγεῖον θερμαντικόν

685 παραστέλλεται· ἀναστέλλεται

686 πα⟨ρα⟩στέλλων· ἀναστέλλων

687 παραστησάμενος· μετακαλεσάμενος

D **688** παραστίζουσα ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθείς· ἐπ⟨ε⟩ὶ τῶν †ἀνακλυσετῶν† ἀφυστερούντων τὰ ὀνόματα παρέστικται. Σώφρων δὲ κεντήματά φησιν (fr. 135 K.–A.). ἄλλοι, ὡς ἀπόντα τινὰ παραστίζουσα, σημειουμένη

D **689** παραστόρνυσθαι· [καὶ] τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος καὶ [τὸ] παράστρωτον

LXX **690** *παρασυνεβλήθη· ὡμοιώθη (Psalm. 48, 13. 21) vg[115]A[355]

691 παρασύρει· χαυνοῖ. παρατρέπει

692 *παρασυρέντες· παρατραπέντες A[288]

693 παρασυρῶ· παρατρέψω. καὶ τὰ ὅμοια

Hom. **694** παρά σφιν ἢ *παρά σφισιν· παρ᾽ [ἑ]αὐτοῖς (E 195 .. Hdt. 8, 68, β, 2; Θ 504. Hdt. 1, 73, 5. Thuc. 1, 115, 5 ..) vg[21]A[178]

695 παράχασον· ἀναχώρησον

696 *παρασχεδιαζομένη· παραχαραττομένη [A[287]]

---

688 cf. Poll. 8, 115 **694** Σ π 150 = K

---

680 παραπήσασθαι H: Mus. **682** ft. παραστατεῖν· προστατεῖν (A) | προστάτην] πρωτοστάτην Salm. (cf. Su v. παραστάται pp. 42 = 855 Adler), vix recte **684** cf. expl. παραστάτης, χαλκός gl. 3889 (ubi πυριστάτης χαλκός ci. Salm.) **686** παστέλλων H: Mus. **688** glossa valde corrupta | παραστίζουσα· ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθεὶς H: interpunctionem movit Hansen, post Schm. qui minus recte παραστίζουσα [ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθείς]· exhibet | παραστίζουσα[1]] cf. ἐπιστιχθεῖσαν gl. ε 5257 | παραστίζων] cf. καταστίζων gl. κ 1437 | ἐπὶ H: Salm., cf. gl. ι 785 (= Su ι 524) | ἀνακλυσετῶν ἀφυστερούντων] sunt verbum corruptum per errorem non deletum et coniectura falsa, ut putaverim. pro ἀνακλ. (quod del. Schm.) ἀφυστ. coniecerim ἀτακτούντων, coll. gl. ι 785 [= Su ι 524] et κ 1437). contra, coniecerunt (servata voce ἀφυστερούντων) ἀτακτούντων καὶ ἀφυστερούντων Kust., ἀνακληθέντων ἀφυστερούντων Jungerm., cf. τὰ τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα Poll. 8, 115 | Σώφρων κτλ.] cf. gll. κ 1437–8 | τινὰ] del. Schm. | παραστίζουσα[2]] παραστήσουσα (sine interpunct.) H: Heins.; nov. gl. παραστίζουσα· Schm. in app. dubitanter, post Jungerm. **689** παραστόρνυται H: Perg. | [καὶ] et [τὸ] Hansen | παράστροτον H: Mus. **693** παρασύρω H: Thes. 6, 400 d **694** ἑαυτοῖς H: KΣ ad παρά σφισιν **695** ἀναχώρισον H: Alb. | Alb. cft. gl. 888 (ad quam v. adn.). cf. etiam gll. 4080. ε 7586

697 *παράταξις· πόλεμος (Psalm. 143, 1) [g^{130}A^{379}]. φάλαγξ. καὶ ὄνομα LXX+D
698 *παρατάσσεται· ἐν πολέμῳ ἀνθίσταται (1. Chron. 19, 17) A^{297} LXX
699 παρατατικός· ἐκτεταμένος
700 *παρατέθηγμαι· παρηκόνημαι. παρωξύνθην (cf. Aristaen. 1, 14, 15 Mazal) vg^{53}A^{220}
701 παρατεθηγμένος· ἠκονημένος
702 *παρατείνει· παρέλκει A^{261}. πλατύνει
703 παρατεκτήναιτο· παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν (Ξ 54) Hom.
704 παρατενεῖς· ἀπολεῖς (Men. Sam. 421. 544)
705 *παρατέτακται· ἡτοίμασται (Zach. 1, 6. Mal. 1, 4) A^{363} LXX
706 *παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων v(g)^{15}A^{167}, παραφυλάξεων
707 παρατούριον· ἀντίπανον. κράσπεδον
708 *παραχαράκτης· διαστροφεύς, παρατρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων vg^{23}
709 *παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων v(g)^{15}A^{167}
710 παρατρέπει· παρηγορεῖ (Ap. Rh. 3, 902?) D
711 παρατρέχει· παρέρχεται
712 παρὰ τὸ εἰκός· παρὰ τὸ δέον (Thuc. 2, 62, 1)
713 *παρατρέψαι· παρενέγκαι. πορθῆσαι (A^{437})
714 παρατρέψας· παρελάσας (Ψ 398 . .) Hom.
715 *παρατροπαῖς· μεταβολαῖς (vg^{90})A^{301}
716 παρατροπέων· παρατρέπων. παραλογιζόμενος (δ 465) Hom.
717 *παρατρύζει· παραφωνεῖ vg^{155}A^{443}. γογγύζει
718 παρατρύζουσι· γογγύζουσι. καὶ τὰ ὅμοια
719 παρατρωπῶσι· παρατρέπουσι, παραπ⟨ε⟩ίθουσι τῆς ὀργῆς (I 500) Hom.
720 *παρατ[ρ]υχών· παρών A^{410}
721 παραύδα· παραφώνει, παρηγόρει (λ 488 . .) Hom.

---

697 An. Ox. 2, 464, 14; gl. Psalm. 303 Ernesti **700** cf. Σ π 153 **704** Tim. lex. = Ph = Su **708** Σ π 158; cf. Schol. Ar. Ach. 517 **709** Σ π 154 **716** Schol.; Eust. Od. 1505, 30 [1, 177, 29 St.]; Schol.; Ap. Rh. 3, 946 **717** Σ π 155 **719** Schol.; EM 770, 58 **721** Schol.

---

697 ὄνομα] nomen navis longae Atheniensium IG 2/3^{2}, 1614, a, 20 | de nominibus navium cf. gll. 568. 571. σ 104 **700** spatium unius litterae et παρατέθηγμαι H (pro spatio unius litterae et αρατέθηγμαι, quare rubricator π non addidit): H^{c} **701** contin. H: nov. gl. Mus. **703** παρατεκτείνετο H: Mus. **704** expl.] ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρελκύσεις Tim. lex. = Ph = Su; cf. gl. 702 **705** ἡτοίμασθαι H: Mus. **706** v. l. gl. 709 **707** cf. Su ἀντιπαράτωρα· ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις **709** cf. gl. 706 **710** παραγορεῖ H: Mus., cf. gll. 894; 721 **716** παρατρέπων] παρατροπῶν H: Hansen, coll. Eust. et Schol. Ap. Rh.; παρατρωπῶν Mus., non recte **719** παρατροπῶν H: Schol. = EM; παρατρωπῶσ᾽ Schm., sed cf. ad gl. 4517 | παραπίθουσι H: Alb., coll. Schol. (= EM) **720** παρατυχὼν H: A **721** πάραυδα· παραφωνεῖ, παρηγορεῖ H: Jens.

D **722** παραύλια· τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἷον πρόχωρα
D **723** πάραυλος· ʽπάραυλος ʽΕλλησποντίς, ὡρα⟨ία⟩ θέρουςʼ (Soph. fr. 503, 2 R.), ἡ κατὰ θέρος ἀκμάζουσα
724 *παραυτά· παραχρῆμα vg^{94}A^{304}, εὐθέως vg$^{27.94}$A$^{183.304}$, παραυτίκα (Aesch. Ag. 737) vg^{94}A^{304}
Hom. **725** παρ᾽ αὐτόφι· παρ᾽ αὐτῷ (M 302 . .)
726 παραυχενίζων· παρακλίνων
Ap. S. **727** *παράφημι· παραινῶ, παραμυθοῦμαι A^{461}, συμβουλεύω (A 577)
Hom. **728** *παραφθαίησι· παραδράμοι (K 346) A^{463}
D **729** παράφορα· παρατετραμμένα (Plat. Soph. 228 c)
D **730** †παράφορμα†· ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ
731 παράφορος· *παραφερόμενος [vg^{8}A^{165}]. παρόμοιος. ἐξεστηκώς
Eur. **732** *παράφρων· ἀνόητος (Soph. El. 473. Eur. Hipp. 232) vg^{43}A^{212}
D **733** παραχαράσσον· παραλλάσσον, παρασημαῖνον
LXX **734** παρὰ χεῖρα· μετὰ χεῖρα, ἐν χερσί (Tob. 11, 4)
735 *παραχρᾶται· κακῶς λέγει A^{307}
736 παραχρῆμα· παραυτίκα. [ἀθρόως] εὐθέως
737 *παραχωρημάτων· ἐκβολῶν A^{370}
D **738** παραψίδες· τὰ μεγάλα τρύβλια
Eur. **739** *παραψυχή· παραμυθία (Eur. Hec. 280) (vg^{96}A^{306})
D **740** παρδακῶν· διύγρων
Hom. **741** *παρδαλέην· παρδάλεως δοράν (Γ 17) (A^{298})
D **742** πάρδαλις· ποιὸς ὄρνις
Hom. **743** πὰρ δέ· παρὰ δέ (Γ 262 . .)
D **744** πάρδικος· ἡ οἰκοδομὴ τῆς καθέδρας
745 παρεᾶσαι· πλαγιάσαι
Hom. **746** παρέβασκε· παρεβάτει (Λ 104)
747 παρεβλήδην· ἐρεθιστικῶς

---

722 Ph **725** Schol. **726** cf. Ph **727** Ap. S. 127, 28; Schol. **728** Schol.; EM 792, 30 **731** cf. Σ π 157 **736** Su **738** cf. Phryn. ecl. 147 et praep. soph. 103, 10; Moer. 206, 14 [π 15 H.] **739** = Schol. Eur. **740** cf. Schol. Ar. Pac. 1148 **741** cf. Schol. **742** Arist. h. an. 617^{b}6 (πάρδαλος)

---

723 ὥρα H: Athen. | cf. gll. 2177 et θ 80 **724** παραυτά] πάραυτα Mus., ut gll. α 8393. 8467 | Aesch.] cf. gll. 2875 et σ 695 **725** παραυτόφι H: Jens. | αὐτῷ] h. e. αὐτοῖς. cf. Scholl. M 302. Ψ 640 **726** παρακλίνων] παρακρούων Ph **727** nov. gl. παραμυθοῦμαι H: contin. Alb. **728** παραδραμεῖ H (-ῃ A): Schol., cf. EM **730** παράφορμα] παραφορμά Schm.; παραφόρημα Voss., Thes. cft. δορυφόρημα **731** παραφερόμενος] cf. K ὁ παρ᾽ ἑαυτον και ὑπο δαιμονος παραφερομενος | παρόμοιος] παράνοος Heins. | ἐξεστηκός H: Mus. **736** [ἀθρόως] Cob. Nov. lect. 731, coll. Su **738** de significatione (LSJ s. v. II) cf. gl. 1001; Athen. 9, 367e–f; Phryn. ecl. (ubi παροψίς i. q. Attice τρύβλιον vel λεκάριον esse dicitur) et praep. soph.; Moer. | de forma παραψ. pro παροψ. cf. Artem. 1, 74; P. Lond. 1, 124, 2; Gloss. Lat. 3, 271, 5 **740** παρδάκων H: Schm. | cf. gl. 1013 | cf. Frisk 2, 473 **742** ft. πάρδαλος, cf. Arist. **747** cf. gl. 458

748 παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις ⟨ἐν⟩τεταγμένος. δημοποίητος παῖς D

749 *παρέγγραπτος· νόθος (vg^{51}A^{218}). παρεγγεγραμμένος (Greg. Naz. or. 29, 18 [36, 97, 24 M.] . .) Greg. Naz.

750 *παρεγγραφέντων· ῥᾳδιουργηθέντων A^{438}

751 *παρεγγυᾷ· παραγγέλλει. διαδίδωσιν vg^{25}A^{181}

752 *παρεγγυᾶται· λέγει.⌋ παραδίδωσιν. ⌊ἐντέλλεται. παραινεῖ. διδάσκει. προλέγει. παραγγέλλει. διαβεβαιοῦται vg^{88}A^{299}. ἢ παρεγγυᾷ (Xen. Lac. 11, 8) A^{299}

753 *παρεγγυήσαντος· παρασχόντος (Xen. Anab. 4, 7, 25?) A^{205}

754 παρεγχρίψεται· ἐγγίσει, προσπελάσει D

755 *παρ' αἰδοίῃσι· παρὰ ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις (Z 250 . .) A^{249} Hom.

756 *πάρεδρον· παρακαθήμενον. παραμένον (1. Ep. Cor. 7, 35) v^{119}(A^{362}). σύνθρονον (Sap. 9, 4) N. T. LXX

757 πάρεδρος· ἀρχή τις καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδοσθαι ὑπὲρ τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι D

758 παρέζεο· παρακαθέζου (A 407) Hom.

759 *παρεζόμενος· παρακαθήμενος (E 889 . .) [vg^{67}A^{257}] Hom.

760 παρεθείς· ἐκβληθείς (Phil. leg. Gai. 267). ἢ ἐάσας

761 *παρεθεωροῦντο· κατεφρονοῦντο (Act. 6, 1) A^{384} N. T.

762 *παρεθήγοντο· παρωξύνοντο (Phil. Flacc. 182) A^{444}

763 *παρειά· γνάθος vg^{148}A$^{423.(460)}$

764 *πάρει· ἦλθες (Ev. Matth. 26, 50) vg^{106}A^{331} N. T.

765 παρεῖαι ὄφεις· ὄφεων εἴδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων· ταῦτα δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους (Dem. 18, 260. cf. Cratin. fr. 241 K.–A.) D

766 παρείθη· παρελύθη, ἐχαυνώθη. ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη. *ἐάθη (Ψ 868) vg^{31}A^{191} Hom.

767 παρείεμαι· παραλέλυμαι, ἐκλέλυμαι

---

748 EM 654, 37; Su = Ph **749** Σ π 160–1; EM 654, 39 **751** Σ π 162 **753** Σ π 163 **758** = Schol. **761** = gl. N. T. **763** Σ π 166 **765** Harp. 238, 9 [π 26 K.]; Schol. Ar. Plut. 690; cf. Ph = Su **766** Su π 522. 587

---

748 παραγεγραμμένος H: ordo et EM, cf. Ph = Su | τεταγμένος H = EM: Schm. | 'παῖς refer ad νόθος [gl. 749]' Schm. **749** παραγέγραπτος H ut vid.: Ald. post Mus., cf. K | παραγεγραμμένος H: Alb., cf. gl. 748 **751** παραγγελύει H: K | διαδίδωσιν] παραδιδωσιν K, cf. gl. 752 **752** παρεγγυᾷ] παρεγγύς H = A: Voss. **753** παρεγγυήσαντος H = Ph] παρεγγυήσοντος Σ **754** παρεγχρίψηται H ut vid.: Mus.; de μ omisso cf. e. g. gll. ε 358–9 **755** παραιδοίησι H (παρεδοίησι ordo): A | τοῖς H: A **756** παρακαθίμενον H: K | παραμένον] παραμενοντα A, παρήμενον Heins., sed cf. gl. ε 7058 | σύνθρονος H: Voss. Biel. **759** παρακαθήμενος] παρακαθεζομενος K, cf. gl. 758 **760** ft. παρεθείς· ἐκλυθείς (Bos, coll. gl. 772; Alb. addit gl. 773 et Σ π 165 παρεθέντος, sed etiam contra cft. gl. 815) + nov. gl. παρείς· ἐάσας (Kust., coll. gl. 783); de ἐάσας Schm. addit 'nisi malis ἐαθείς' (M. L. West cft. gl. 766) **764** cf. gl. ε 7568 **766** cf. gl. 896 | expl.] ειαθη vg, ειαθη η παρελθη A **767** v. l. gl. 772 | Ph παρείεμαι (παρίεμαι Tim. lex., recte)· παραιτοῦμαι huc non attinet

D **768** παρεικάθῃ· παρέλθῃ (Plat. Soph. 254d) [παρελύθη]

D **769** παρείκαμεν· παρεπέμψαμεν

D **770** παρείκει· παρέρχεται (Pind. Pyth. 6,43)

771 *παρείκουλον· ἀπόφασις ἄρχοντος [A^{406}]

LXX + Eur. **772** *παρεῖμαι· παραλέλυμαι (Ierem. 20,9) vg^{121}A$^{224.366}$, ἐκλέλυμαι (Eur. Phoen. 852 v.l.) A^{224}

Eur. LXX Greg. Naz. **773** *παρειμένος· παραλελυμένος g^{62}(vg^{1}A^{159}), ἐκλελυμένος, ⌊παράλυτος (e.g. Eur. Cycl. 591. Sir. 4,29. Greg. Naz. or. 40,23 [36,405,32 M.]. cf. Ep. Hebr. 12,12) A^{239}. παρεωραμένος Σ. τετελευτηκώς. ἢ καταπεφρονημένος

774 *παρειμένως· καταφρονητικῶς vg^{52}A^{219}, ὁμοίως

775 [πάρειμι· ἐῶ ἢ παραλελυμένος]

Greg. Naz. **776** παρείμην· εὑρέθην. ὑπῆρχον (Greg. Naz. or. 26,2 [35,1229,19 M.])

777 παρεῖναι· ἐᾶσαι

778 *παρεῖξαι· παραχωρῆσαι A^{175}

Hom. **779** παρείπῃ· παραλογίσηται (A 555)

Hom.? **780** παρειπεῖν· παραμυθήσασθαι. *παραινέσαι. παραπείσειν (A^{464}). παραλογίσασθαι (Z 62 ..?)

781 παρειμένων· παρεωραμένων (Ios. b. Iud. 6,394)

Hom. **782** *παρεῖρξαν· ἐκώλυσαν (Λ 615?) A^{309}

783 *παρείς· ἐάσας vg^{32}A^{195}Σ, ἀφείς g^{32}Σ, καταλιπών vg^{32}

Greg. Naz. **784** *παρείσακτον· ἀλλότριον (Greg. Naz. or. 31,21 [36,156,35 M.]) (vg^{55}A^{228})

D **785** παρείσανον· κράσπεδον, ἀκρωτήριον

786 *παρείσῃ· παραστίκης A^{347}

LXX **787** παρείσθωσαν· παραλυέσθωσαν (Sophon. 3,16)

788 *πάρεισιν· εἰσίν A^{394}

789 *παρεισκρίνεται· παρεισέρχεται (vg^{24})A^{180}. παρεισβάλλει (vg^{24})

790 *παρεισρέων· παρεισερχόμενος (Diogen. Laert. 7,25) A^{465}

---

768 Ph; Su **772** Schol. Eur. **773** Σ π 170; cf. gl. N.T. 184 **780** Σ π 172; Schol. **783** Σ π 173 **784** = Σ π 174 **789** Σ π 175

---

768 παρείεται H: Bernh., coll. Ph | expl.] παρέλθῃ Ph, παρελύθῃ Su (παρελύθη ap. Hsch. e gl. 766 perperam repetitum esse vidit Bernh.) **769** παρείκαμεν] Schm. putat dial. [immo errorem putaverim] pro παρήκαμεν, coll. gl. 3717; cf. Σ π 203 παρήκαμεν· ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν | de expl. cf. gl. 931 (Alb.) **770** παρείκει] dial. [aut error; cf. ad gl. 769] pro παρίκει (Schm.) aut παρήκει (Alb.). cf. gl. 934 (Alb.) **771** παρείκουλον] Lat. periculum | ἄρχοντα H: A | expl.] αρχοντος επιθανατιος (sine αποφασις) A **773** τετελευτηκὸς H: Mus. **775** πάρειμι] h.e. παρίημι, v.l. gl. 932 | ἢ παραλελυμένος] e gl. 773 repetitum **776** παρείμην] h.e. παρήμην (Schm.) **780** nov. gl. παραινέσαι H: contin. Alb. | παραπείσειν] h.e. παραπεῖσαι (G.), cf. παραπεισας A **782** παρεῖρξαν] παρήϊξαν Schm., coll. gll. 897. 910 **786** παραστίκης] παραστηκεις A **789** παρεισκρίνεται] παρεισκρίνει vgΣ

791 *πάρειτε· παρέλθατε (Plat. Phaedr. 261 a) A[387]
792 *παρεκίρνα· παρέμισγε A[466]
793 *παρεκλήθη· παρεμυθή⟨θη⟩ (Gen. 24,67 .. 2. Ep. Cor. 7,7) A[338] LXX N. T.
794 *παρέκλυσε· παρῆλθεν (ʽἕτερος ἑρμηνευτής᾿ Psalm. 123,4 ap. Ioh. Chrys. in Psalm., Psalm. 123 cap. 2 [55,355,4 M.]) A[372] ʻLXXʼ
795 παρὲκ νόον ἤγαγεν [ἤγαγέ μου]· τὸν νοῦν παρελογίσατό μου (K 391) Hom.
796 παρὲκ μίτον· παρὰ τὸ⟨ν⟩ μίτον (Ψ 762) Hom.
797 παρεκνημ[εν]οῦντο· παρε[πι]πορεύοντο ἐπιπόνως (Hippon. fr. 95,9 W. = 98,9 Degani) D
798 παρεκρότει· παρώξυνεν (Ios. b. Iud. 3,153 ..)
799 *παρεκρούσατο· ἐχλεύασεν A[338]. παρεψηφίσατο. διεσκέδασεν (Gen. 31,7) LXX
800 *παρεκτικόν· παρεχόμενον (A[330])
801 παρεκόπτου· ἠφάνιζες (Ar. Equ. 807 ..) D
802 *παρέλαβες· ἐπαιδεύθης (Ep. Col. 4,17) (A[375]) N. T.
803 παρελάσας· παραδραμών (Xen. Cyr. 7,1,18) D
804 παρελέγετο· παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν (cf. Act. 27,13) N. T.
805 παρελέξατο· ἐκοιμήθη. παρεκλίθη (B 515 ..). ἢ παρεπλέξατο· τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὲς παραλέξασθαι ⟨καὶ⟩ λέξασθαι λέγουσιν Hom.
806 παρελεύσεαι· παραδραμεῖς· καὶ παραλογίσῃ[ς] (A 132) Hom.
807 *παρελεύσεται· παραδράμῃ, παρέλθῃ (cf. A 132 [Ap. S.]) A[274] Ap. S.
808 *παρεληλυθότας· παραβαίνοντας A[368]
809 παρελθόντων· εἰσελθόντων
810 παρέλκεται· διατρίβει
811 *παρέλκον· περισσόν A[173]. περιττόν g[69]Σ. βραδύ. ⌊παρατεῖνον g[69]Σ
812 *παρέλκυσις· βράδος A[353], βραδύτης (Iob 25,3) g[108] LXX

---

791 cf. Σ π 176 **797** Tzetz. exeg. Il. A 17 **806** cf. Eust. Il. 65,43–5 [1,105,17–20 V.]; Ap. S. 128,26 **807** Ap. S. 128,26; cf. Schol.; Eust. Il. 65,43–5 [1,105,17–20 V.] **809** Ph **811** Σ π 180

---

791 πάρειτε H (cf. gl. α 5919) = AΣ] h. e. πάριτε, cf. gl. 946 (Alb.); praeterea gll. α 6197. ι 1085. σ 1362 et 2643 | παρέλθατε (sic) (παρηλθατε A)] cf. gll. α 5919. δ 1576. σ 2643 **793** παρεμύθη H: A **794** παρέκλησε H: Biel.; correctio et explicatio intelliguntur ex Ioh. Chrys. l. c. ʽἄρα κτλ.᾿ (LXX Psalm. 123,4). ἕτερος ἑρμηνευτής φησι· ʽτότε ἂν τὰ ὕδατα παρέκλυσεν [κατεπόντισεν LXX] ἡμᾶς, ὡς φάραγξ παρελθόντα [διῆλθεν LXX] κατὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.᾿ ʽἄρα κτλ.᾿ (LXX Psalm. 123,5). ἕτερός φησι· ʽτότε παρῆλθον [διῆλθεν LXX] ὑπὲρ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὡς τὰ ὕδατα ὑπερήφανοι.᾿ **795** παρέκνοον H: Mus. | [ἤγαγέ μου] Hansen **796** παρεκμητὸν H: Arcer. | παρατομητόν H: Sop. **797** παρεκναμένουντο H: Tzetz.; ο vocis κνημόω in dubio non est; cf. gll. (δ 1556). ε 1539. 3675. κ 3112. 3114–15. Callim. fr. 193,33 Pf. (Degani et al.) | παρεπιπορεύοντο H: G. Dind., coll. Tzetz. ἐπορεύοντο **798** cf. gl. 556 **799** nov. gl. παρεψηφίσατο H: contin. Voss. **805** παρεκλήθη H: Alb. | τινὰς H: Alb. | ⟨καὶ⟩ Mus. **806** παραλογίσεις H: Mus. **807** παρελεύσεται] errore lexicographi alicuius pro παρελεύσεαι scriptum esse ex Ap. S., additis Schol. et Eust., intelligitur, cf. gll. 2398. υ 764; neque hanc glossam neque gl. ο 1800 ad N. T. vel LXX attinere putaverim | παραδράμει H: Mus. **811** παράτινων H: Mus.

LXX **813** *παρελογίσασθε· ἠπα[ν]τήσατε A[227]Σ, ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε (Ios. 9,22)

LXX **814** *παρελύθησαν· ἠσθένησαν (Ierem. 6,24. 27,15. 43) A[367]

LXX **815** *παρέλυσε· καθεῖλεν, ἐξέβαλεν (Ierem. 26,15) A[442]

816 *παρεμβάλ⟨λ⟩ει· παρεντίθησιν (Plut. mal. Hdt. 855 c) A[333]

LXX **817** παρεμβάλ⟨λ⟩ει· ἐπισκέπει (Psalm. 33,8 sicut ap. Origen. comm. in Ev. Matth. lib. 13 cap. 26 [13,1166 a, 14–16 M.] et Euseb. comm. in Psalm. 23,1157 b M. laudatur)

D **818** παρεμβάλ[λ]οιτο κλῆρον· συγκληρώσαιτο (trag. ad. fr. 253 K.–S.)

LXX **819** *παρεμβολή· στρατόπεδον vg[73]. παράταξις. στῖφος στρατιᾶς, ἢ πλῆθος. ἢ οἴκησιν. ἢ ⌊κάστρον (Theophil. com. fr. 9 K.–A. Crit. com. fr. 1 K.–A. LXX saepissime [e.g. Psalm. 26,3]) g[73]A[276]

D **820** παρεμπίνειν· τὸ ἐκτὸς λόγου πίνειν

Hom. **821** πάρ' ἔμοιγε· πάρεισι γάρ μοι (A 174)

D **822** παρεμφάρακτος· ἀσελγής. πέρπερος

D **823** παρεμφαίνεσθαι· παραδηλοῦσθαι (Arist. phys. 212ᵃ8)

824 παρεμφερές· ὅμοιον

825 παρ' ἕν· κατὰ τὸ ἑξῆς (Dem. 9,2)

826 παρενδοθῇ· παρατεθῇ

827 παραίνεσις· συμβουλία. διδασκαλία

828 παρενεγκεῖν· παραθεῖναι. παραβαλεῖν

Ap. S. **829** παρενήνεον· [παρανιέων] παρετίθεσαν ἀθρόως. παρεσώρευον (α 147)

D **830** παρένθετος· παρείσακτος

831 παρενθῆκαι· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτά. ἢ ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων· παρεντιθέασι γὰρ τοῖς φορτικοῖς κοῦφα. ⟨ἢ⟩ ἀπὸ τῶν καμιν⟨έ⟩ων· τοῖς γὰρ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθε⟨ν⟩ται καὶ λεπτά

D **832** παρέντες· παραλείψαντες, ἐάσαντες

Hom. **833** *πάρεξ· χωρίς (Hdt. 1,14,1 ..) vg[79], ἐκτός (K 349 ..) vg[79]A[284]

Att.? **834** πα⟨ρ⟩εξειρεσίαν· τὸ κατὰ τὴν πρῴραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡσεὶ λέγοι τις, πάρεξ τῆς εἰρεσίας (Thuc. 4,12,1. 7,34,5)

---

813 Σ π 183 **819** Σ π 185; Poll. 8,19; An. Ox. 2,464,12 = gl. Psalm. 303 Ernesti **821** = Schol. **822** cf. Gloss. Lat. 2,99,53 **826** Ph **829** = Ap. S. 127,31; Schol. **831** Ph **833** cf. Ap. S. 128,20; EM 652,38; Hdn. dict. sol. 2,931,32 L. **834** = Schol. Thuc. 7,34,5; cf. 4,12,1; cf. Ph = Su; (Ael. Dion. π 20)

---

813 ἠπαντήσατε H: ed. 1521 **814** παρελήθησαν H: Mus. (Latte) **815** Ierem.] cf. gl. 814 **816** παρεμβαλεῖ H: A **817** παρεμβάλει H: Thes. 6,473 a **818** [λ] Thes. 6,473 a et Mein. 1858 p. 549 **820** ἐκ τοῦ H: Thes. **821** πάρεμοι γε H ut vid.: Mus. **825** παρὲν H: Meibom **826** παρενδατῆ H = Ph: Alb. | παρατιθῆ H: Ph **827** παραίνεσις] παρένεσις ordo | cf. gl. 519 **829** παρανιέων non habet Ap. S., del. Mus. **831** ἀπὸ[1]] ἢ ἀπὸ Schm., non necesse (cf. gll. ε 5956. 6809. ι 738. κ 4700. τ 598. υ 181) | ⟨ἢ⟩ Hansen | καμίνων H: Mein. ap. Schm. | πιναπίσκοι H: Jun. Salm. | ⟨ν⟩ Mus. **834** παεξειρεσίον (sic) H: Schol. Thuc. | κοπῶν H: Schol. Thuc. | παρ ἐξ H ut vid.: Schol. Thuc.

835 *παρελέξατο· παρεκοιμήθη (B 515 . .) $g^{137}A^{248}$ Hom.
836 παρεξηυλημένος· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων, ἀμυδρόν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατα⟨τε⟩τριμμέναι ἐξηυλῆσθαι λέγονται (Ar. Ach. 681) Prov.; Att.?
837 *παρὲξ ὁδοῦ· ἔξω τῆς ὁδοῦ (K 349) A^{430} Hom.
838 παρὲξ εἴποιμι· παρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι (δ 348 . .) Hom.
839 πάρεξ τὸ θεῖον χρῆμα· ἔξω τῆς μίξεως (Archil. fr. S 478 (a), 15 P. = 196 a, 15 W.^{2})
840 *παρεοικός· παρόμοιον ($v^{153}A^{445}$)
841 παρεόντα· παρόντα (ξ 145 . .) Hom.
842 παρέπαφεν· παρέπεισεν (Ξ 360) Hom.
843 παρεπίδημος· πάροικος (Gen. 23, 4) LXX
844 παρεπλάγχθη· παρεκρούσθη (O 464) Hom.
845 *παρεπτάμενα· περιττά A^{314}
846 παρεπτάμενον· περιττόν
847 πάρεργον· νόθον, ὡς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων D
848 [παρεργότατα· κατερρογότατα]
849 παρέργως· ἀκαίρως. ῥαθύμως
850 [παρενεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται]
851 *παρ᾽ ἐρινεόν· παρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν (Z 433 . .) A^{250} Hom.
852 παρερ⟨ρ⟩έωσαν· παρετάξαντο, ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κυρίως δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν D
853 παρερ⟨ρ⟩υπωμένα βιβλία· οἷς κηροὺς προσπλάσσομεν, πρὸς τὸ ζητῆσαί τινα D
854 παρέρχεται· ὑπερβάλλε[τα]ι (μ 62) Hom.
855 *παρερρωγότα· κατερρωγότα (Ios. b. Iud. 3, 258. Plut. Alex. 17, 6) A^{313}
856 παρεστιγμένη γῆ· ἐφ᾽ ᾗ τις ὀφείλει δάνειον· καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ D
857 πάρεσαν· παρῆσαν (Λ 75) Hom.
858 παρεσθίεται· παραβιβρώσκεται
859 *πάρεσιν· ἄφε[ω]σιν $vg^{20}A^{176.(383)}$, συγχώρησιν (Ep. Rom. 3, 25) $vg^{20}(A^{383})$ N. T.

---

835 Schol.; Su **836** Zenob. vulg. 5, 65; Prov. Bodl. 759; Su; cf. Ph; Schol. Ar.; (Ael. Dion. π 21) **837** = Schol.; cf. EM 652, 45 **842** Schol. **851** Schol. **854** Σ π 191 **859** gl. N. T.

---

835 v. l. gl. 805 **836** κατατρημμέναι H: Sop. e gl. ε 3884 (cf. etiam Zenob. vulg. et Su) | ἐξηυλίσθαι H: Zenob. vulg. Su **837** πάρεξ H: Schm. **838** παρεξείποιμι H: Heins. **839** πάρεξ H: accent. παρὲξ Archil. | Archil.] cf. gl. 1449 **840** παρεοικός] παρεοικώς Mus. | παρόμοιος H: K **842** παρέπαφεν] h. e. παρήπαφεν, cf. gl. 912 (Schm.) **844** παρεπλέγχθη H: Valcken. Jens. **848** v. l. gl. 855? **850** v. l. gl. 522 **851** παρερίνεον H: Mus. **852** παρερέωσαν H: ordo et Voss. **853** Alb. cft. gl. 626 | ⟨ρ⟩ Mus.; de ρρ cf. gll. ε 2947. ι 592. κ 1822. μ 818. contra, gl. κ 1821 **854** ὑπερβάλλεται H: Σ **856** contin. H: nov. gl. Alb. | παρεσταμένη H: Cob. Mnemos. n. s. 3, 1875, 292 **859** ἀφέωσιν H: gl. N. T. = K

Hom. **860** *παρέσεσται· πάρεσται (I 135; A 213 . .) A^{282}
861 πάρεσμεν· ἤλθομεν
862 πάρεσο· παραγενοῦ
863 *παρεσόμεθα· παρεγενόμεθα (v^{74})
864 *παρεσόμενος· παρεῖναι μέλλων (v)g^{74}A^{277}
D **865** παρέσσ⟨ε⟩υα· παρώρμησα
D **865x** ⟨παρεσσυμένη·⟩ παραγινομένη
866 *παρέσσυται· παρέρχεται (A^{258})
D **867** παρεσπονδημένοι· ἔκθεσμοι. παράνομ[εν]οι
868 παρεστέλλετο· παρεγίνετο
Hom. **869** παρέστη[σεν]· παρεγένετο. ἐπέστη (O 442 . .)
Hom. **870** πάρεστιν· ἐστὶν ἐγγύς (Θ 294 . .)
Hom. **871** *παρέσφηλεν· παρεφαίνετο A^{251}. ἀποτυχεῖν ἐποίησεν (Θ 311)
872 παρέσφαλεν· ὁμοίως (Pind. Nem. 11, 41=31)
873 παρέσχεν· ἔδωκεν
874 παρετάξατο· ἐν πολέμῳ τέθνηκεν
LXX **875** *παρετάξαντο· ἐπολέμησαν (Iud. 5, 19; . .) A^{336}
876 παρέτμηξεν· ἐξηφάνισεν
877 πάρετος· παραλελυμένος
D **878** παρετρώπασκε· παρετρέπετο
879 *παρευημερεῖσθαι· νικᾶσθαι (Phil. leg. Gai. 151) A^{414}
880 *παρευημερηθείς· παροραθείς (Phil. Flacc. 31) g^{102}A^{317}
881 *παρευθύνουσι· βιάζονται A^{196}. παραφέρουσιν A^{232}
882 παρευθύνωσιν· ὁμοίως
883 *παρευνάζων· παρακοιτάζων (A^{411})
884 *παρεφάσεις· παραινέσεις A^{244}
Greg. Naz. **885** παρεφασίησι· παραμυθίαις (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 113 [37, 455, 7 M.] . .)
LXX **886** *παρεφέρετο· ἐδαιμονίζετο (1. Regn. 21, 14) A^{346}
D **887** παρέφησε· παρεγράψατο. ἠπάτησεν
888 παρεχάσατο· παρεχώρησεν

---

860 Schol. I 135 **871** Σ π 194; Schol. **881** cf. Σ π 197

---

860 παρέσεσται] h. e. παρέσσεται (A) **861** παρέσμεθα H: Hansen, coll. παρεσμεν· αντι του ἱσταμεθα η εσμεν vg^{78} et παρεσμεν· αντι του παριστaμεθα A^{283} **862** cf. gl. ε 6277 **863** cf. παρεσομενον· … παραγενομενον v **864** παρεσόμενος] παρεσόμεθα H: gA (et accus. παρεσομενον· παρειναι μελλοντα … v) **865–865x** παρέσσυα· παρόρμησα. παραγινομένη H: Hansen post Mus. (qui, glossa non divisa, παρέσσ⟨ε⟩υα· παρώρμησα. ⟨καὶ παρεσσυμένη·⟩ παραγινομένη habet) | cf. ἔσσευα· ὥρμησα gl. ε 6190 **866** παρέσσεται· παρέσχεται H: Schow; παρεσσετε (sic)· παρεσχετε A; glossam del. Mus.; de παρέρχεται cf. gl. 711 **867** παρηνομένοι H: Schm., cf. gl. ε 1390 **869** παρέστησεν H (-ε Mus.): Mein. 1857 p. 616 | ἐξέστη H: Mein. **876** ἐξηφάνησεν H: Mus. **880** παρευημεριθεὶς H: K **881** βιάζονται] cf. Soph. Ai. 1069 cum Schol. | προσφέρουσιν H: A **884** παρεφάσεις] h. e. παραιφάσεις (A), cf. gl. 531 **885** παρεφασίῃσι] h. e. παραιφασίῃσι (Mus.) **888** παρεχάσετο H: Hansen (παρεχάσσατο Schm.), coll. gll. 695. 4080. ε 7586 et prava orthogr. (-)χᾱσ- ap. Eust. et Schol. Hom. saepius obvia; Mus. παρεχάζετο exhibet, cf. formas frequentes (ἐ)κάζετο/ἀνεκάζετο

889 παρέχει· δίδει (ο 490), χορηγεῖ Hom.
890 *παρῇ· ἔλθῃ vg[117]A[358]
891 πάρηβον· παρὰ Κτησί⟨ᾳ⟩, ξύλον τι (Ctes. FGrHist 688 F 45,298 (35) et 45 n, α. β) D
892 παρήγαγεν· ἤνεγκεν. ἢ ἠπάτησεν
893 παρηγοναῖς· παραγωγαῖς, ἀπάταις (4. Macc. 6, 1) LXX
894 παρηγορεῖ· παρακαλεῖ, παραμυθεῖ⟨ται⟩
895 *παρηέρθη· παρηνέχθη (Π 341) A[407] Ap. S.
896 [παρήθη· ἐάθη]
897 *παρήϊξαν· ἐκώλυον (Λ 615) A[242] Hom.
898 παρήϊον· ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος (Ψ 690). καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου τῶν ἵππων παρὰ γνάθον (Δ 142) Hom.
899 *παρῆκεν· ἀφῆκεν vg[16]g[47](A[168]), εἴασεν vg[16]A[210.(168)], ἔλειπεν
900 [παρήκτης· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ]
901 παρήθρει· παρηωρεῖτο
902 *παρῆκεν· εἴασεν vg[16]g[47]A[168], ἀφῆκεν vg[16]A[210], ἀπέλυσεν
903 παρήλασα· παρεφθεγξάμην. παρέβην
904 παρήλατοι· παραμύθιοι
905 παρῆλθ[ηκ]εν· ἧκεν. εἰσελήλυθεν
906 *παρήμενος· παρακαθήμενος (Α 488 . .) g[18]A[240]. ἔκλυτος Hom.
907 *παρημένων· παρενηνεγμένων A[326]
908 παρημοσύνη· θεραπεία D
909 παρηνέχθη· παρεκρεμάσθη
910 παρῇξαν· ἐκώλυσαν
911 *παρήορος· ὁ παραιωρούμενος (Η 156). ἄφρων (Ψ 603. Archil. fr. 130, 5 W.) A[409]. καὶ ἵππος ὁ παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἅρματος τρέχων (Π 471) A[259] Hom.
912 *παρήπαφεν· ἠπάτησεν. ἐξέστησεν (Ξ 360) A[246] Hom.

---

891 Phot. bibl. 47 a, 33; Apollon. hist. mirab. 17 **895** = Ap. S. 128,23; Schol.; (v. gl. 909 adn.) **906** Schol. **909** v. adn. **911** Ap. S. 128, 10; cf. Scholl. **912** cf. Ap. S. 128, 21; Schol.

---

889 δίδει] δίδωσι Mus., sine causa; cf. gll. 3973. ι 35 ἰάλλει· παρέχει. … δίδει. δ 231 μεταδίδει. α 5195 ἐνδίδει **891** παρῆβον H: Meurs. ad Apollon. | παρακτησὶ H: Schow **893** παρηγοναῖς] h. e. παρηγορίαις (Abresch et Heins.) | παραγώγως H: Mus., cf. gl. 480 **894** παραμυθεῖ H: Thes. 6, 501 d **896** v. l. gl. 766 **897** cf. gll. 910. 782 **898** παρείιον H ut vid. (Schow): Mus. **899–902** deletis gll. 900–1 et parte glossae 902 unam gl. tantum ap. Hsch. exstitisse et nihil nisi (899) παρῆκεν· ἀ., εἴ., ἔ., (902) ἀπέλυσεν servandum esse putat Schm. **900** v. l. gl. 1009; v. ad gl. 899 **901** παρήθρει] h. e. παρηέρθη (Alb., coll. gl. 895) | v. ad gl. 899 **902** v. l. gl. 899, q. v. **904** παράκλητοι· παραμυθηταί Schm. post Alb., cf. gll. 546. 596 **905** παρήλθηκεν H: Hansen post Schm. **906** ἔκλυτος] καὶ παρειμένος· ἔκλυτος Mus., cf. gl. 773 **907** παρημένων] h. e. παρηγμένων (A) | παρενενηγμένων H: A **908** παρημοσύνη] h. e. παιηοσύνη (Piers. Moer. p. xxi = xviii et, coll. gl. 86, Ruhnk.) **909** cf. gl. 895, quam explicant Schol. παρηνέχθη, παρεκρεμάσθη **910** v. l. gl. 897. cf. gl. 782 **911** ἵππος] ὁ ἵππος A | παρασυρεὶς H: A | ἐκτύς H ut vid.: A | Archil.] cf. βεβηκότας gl. β 411 ubi eiusdem loci vs. 3 a Latte iniuria spretus est **912** cf. gl. 842

913 παρηρία· μωρία

914 πάρηρος· ὁ μωρός

Greg. Naz.? **915** παρήσει⟨ν⟩ μοι δοκῶ· ⟨...⟩ (e.g. Euseb. praep. ev. 7, 8, 33 .. Greg. Naz. or. 31, 10 [36, 144, 25 M.])

916 πάρησιν· χαύνωσιν

917 *παρήσομεν· ἐάσομεν vg^{107}A^{351}. παράσχωμεν (A^{263}Σ)

918 παρήτασεν· ἐξήτασεν

919 παρηυμάρησαν· κατεφρόνησαν

Ap. S. **920** παρθέμενοι· παραθέμενοι, παραβάλλοντες ʽσφὰς γὰρ παρ[α]θέμενοι κεφαλάςʼ (β 237)

D **921** παρθενίας· ἀβυρτακῶδές τι πέμμα

Hom. **922** παρθενική· παρθένος (η 20; Σ 567 ..)

Hom. **923** παρθένιοι· οἱ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν ⟨παρ⟩θέ⟨ν⟩ων. καὶ οἱ ἐξ ἀνεκδότου λάθρα γεννώμενοι παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτούς (Π 180). καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας Παρθένιος (Β 854)

Ap. S. + K **924** *παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους⌋ ὀπιπεύων, οἷον περιβλέπων, ἢ ⌊ἀπατῶν (Λ 385) vg^{65}A^{243}

D **925** Παρθένοι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων (Phanodem. FGrHist 325 F 4. Phryn. com. fr. 31 K.–A.)

Eur. **926** Παρθένου Παλληνίδος· [ἱερεία] Ἀθηνᾶς. ἔστι γὰρ ἱερὸν Ἀθηνᾶς ἐν Παλληνίδι (Eur. Heraclid. 1031)

D **927** παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 264) παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτάς φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν (Epicharm. fr. 108, 2 K.–A.)

D **928** Παριανός· ἐξ ἐπιθέτου Πρίαπος

---

917 Σ π 206 **920** Ap. S. 128, 1; cf. Schol. **923** παρθένιοι· οἱ κατὰ … θεῶν] Strab. 6, 3, 2–3 pp. 278–80 C. (παρθεν[ε]ίαι); Arist. pol. 1306^{b}29 (παρθενίαι) | καὶ οἱ … αὐτούς] Ap. S. 128, 8; Ph 397, 1 v. παρθένιος; Su π 662 v. παρθένειος; Poll. 3, 21 (παρθενίας) **924** Ap. S. 128, 19; Σ π 208; cf. EM 654, 51 **925** Ph 397, 7 = Su π 668 **927** Athen. 4, 183 c; Poll. 4, 83

---

913 παρηρία] h. e. παρηορία (HSt., coll. gl. 911) **914** πάρηρος] h. e. παρήορος (HSt., cf. gl. 911) **915** παρήσει μοι· δοκῶ H: Mus. | textum Musuri recte exhibet sed locutionem e comicis sumptam esse perperam putat Mein. 1858 p. 536 (quem secuti sunt Schm. et Kock, formam codicis male accipientes); v. etiam Kassel–Austin ad com. ad. fr. dub. 407 **916** πάρησιν] h. e. πάρεσιν (Ruhnk.), cf. gl. 859 **917** παράσχομεν H: Mus. **920** παραβάλλοντες] παραβαλόντες Ap. S. | [α] Mus. **921** cf. gl. ν 315 (Schm.) **923** αὐτοῖς] sc. τοῖς Λάκωσι (anon. ap. Alb.) | θεῶν H: Simson; cf. ad gl. 1533 **924** παρθενοπίπας H = ΚΣ] παρθενοπῖπα Ap. S. = Hom. cum Schol., παρθενοπίπης EM **925** cetera ap. Ph = Su legere licet | Ἐρεχθέας H ut vid.: Ph | Phanodemus (v. Ph) gll. α 8818. γ 88. τ 253 nominatur **926** [ἱερεία] Elmsl. | ἱερὰ H: Schm. | παλλαινίδι H: Mus.; ἐν Παλληνίδι (sc. γῇ) i. q. ἐν Παλλήνῃ est. contra, ap. Athen. 6, 234 f locutio ἐν Παλληνίδι de templo usurpatur **927** παριαμμίδες H: Sop. alii | πεποιεῖσθαι H: Mus. | cf. gl. ι 46 **928** cf. RE 22 (2), 1914, 59 (Strab. ib. cit. nihil ad rem)

929 παριαύων· παρακοιμώμενος (I 336) Hom.
930 *παριδρύσαντες· παρακαθίσαντες A^{270}
931 *παρίεται· ἐᾷ, παραπέμπεται A^{329}
932 *παρίημι· ἐῶ, καταλιμπάνω vg^{19}A^{172}, συγχωρῶ, ἀφίημι
933 *παρίησιν· ἀφίησι, συγχωροῦσιν A^{174}
934 *παρικτόν· παρερχόμενον A^{311}
935 Πάροικοι· γένος τι Ἀθήνησιν D
936 παριλλαίνουσα· παρεμβλέπουσα. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί (com. ad. fr. dub. 528 K.–A.) D
937 [παριόν· πιστόν. κάτοχον]
938 *Πάριος· Πάριδος (Γ 325) A^{439} [πιστός. κάτοχος]
939 *παριππεύει· ἀφι⟨ί⟩ει αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει v^{141}A^{400}. παρατρέχει v^{141}(g^{33}). παρακολουθεῖ
940 παρ᾽ ἵππων· παρὰ τῶν ἵππων (Δ 500) Hom.
941 *παρίσθμια· τὰ περὶ τὸν φάρυγγα vg^{89}A^{300}
942 παρίστασθαι· τὸ ἁρπάζειν τοὺς παῖδας D
943 παρισώματα· ὁμοιοειδῆ (Cratin. Iun. fr. 7,4 K.–A.) D
944 παρίστατο· παρέστηκεν (B 244 ..) Hom.
945 παριστῶ· ἀποδείκνυμι (cf. Ioh. Damasc. or. de imag. 3,11 [94,1333 c M.])
946 πάριτε· ἔλθετε (Plat. Phaedr. 261 a) D
947 παρκατέλεκτο· παρεκοιμᾶτο (I 565. 664) Hom.
948 παρμέμβλωκε· πάρεστιν. ἢ παραμεμένηκεν. ἢ παραμεμόληκεν (Δ 11 ..) Ap.S.
949 πάρμη· Θ⟨ρ⟩άικιον ὅπ⟨λ⟩ον σκεπαστήριον, κονδότ⟨ε⟩ρον θυρεοῦ D
950 *Παρνάσιος· Φωκεύς (Eur. Tr. 10) A^{273} Eur.
951 Παρνασός· ὄρος Φωκίδος D
952 Πάρνηθος ὄχθος· ὄρος τὸ αὐτό (trag. ad.?) D

---

935 cf. ft. Zenob. vulg. 2,28 et Comm. Arist. Gr. 21 (2), 128,20 ad Arist. rhet. 1395^{a}19 (= Dur. et Crater. FGrHist 76 F 96. 342 F 21) **936** cf. Ph **939** Su **941** = Σ π 212; EM 653,57; cf. Schol. Nic. al. 80 **943** cf. Diogen. Laert. 8,37 = Su ξ 46 **947** cf. Schol. I 664 **948** Ap.S. 128,7; EM 654,56; Schol. **950** cf. Schol. Eur.

---

931 παρίεται] π om. rubr., add. Mus. | ἐᾷ] ἐᾶται Heins. **933** συγχωροῦσιν] 'Confundit παρίησιν cum παριεῖσιν' Schm.; συγχωρεῖ Mus. **934** cf. gl. 770 **935** cf. ft. prov. Ἀττικὸς πάροικος (v. testt.) (I.C. Cunningham) **936** παριλλενοῦσα H: Mus., cf. Ph | παρεμβλέπουσα] παραβλέπουσαν Ph, cf. Schol. Ar. Eccl. 498 = Su π 288. Poll. 2,52. Hsch. gl. π 462. Ap.S. 128,18. cet. | ἰλλοὶ H: Mus.; cf. gl. σ 642 **937** v.l. gl. 16 **938** h.e. Πάριος· Πάριδος + nov. gl. πάγιος· πιστός, κάτοχος (Schm.), cf. gll. 16. 937 **939** ἀφεῖ H: vA (cf. gl. 1832); ἀφίησιν Su | αὐτοὺς] την ταξιν v **941** περὶ τὸν] παρα την A (τὴν etiam Σ) | φάραγγα H: K **943** παρισόματα H: Mus. **946** cf. gl. 791 **947** παρκατελέκτω H: Mus. | cf. gl. 536 **948** παρκέμβλωκε H: Ap.S. **949** παρμηθαίκιον· H: Mein. fere ap. Schm. (de αι i. q. ᾳ v. ad gl. 348) | ὀπὸν H: Schm. | ⟨ε⟩ H. Friis Johansen; forma κονδότερον exstat e.g. Aët. iatr. 16,111 **950–1** Παρνασιος Φωκευς· Παρνασος της Φωκιδος ορος A **952** duo montes confunduntur

Hom. **953** Παρνησός· τὸ αὐτὸ ὄρος (τ 396 . .)

954 *πάρνοπες· ἀκρίδες (Ar. Av. 185. Ach. 150. Nicoph. com. fr. 1,2 K.–A. Dinarch. fr. 6,1 S.) $g^{104}A^{319}$

Prov. **955** Παρνόπη· Καλλιστράτης Ἀθήνησι ⟨…⟩ (com. ad. fr. 941 K.–A.)

Hom. **956** *πὰρ ξίφεος· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους (Γ 272 . .) A^{316}

957 *παροδικός· παρόδῳ χρώμενος $vg^{75}A^{278}$

D **958** πάροδος· μέρος τι τῆς νεώς

959 παροδούμενον· παροιμιαζόμενον. ᾀδόμενον

960 *παρόδους· διαβάσεις A^{334}

Ap. S. **961** *πάροιθεν· ἔξωθεν, ἔμπροσθεν A^{256}, ἐπὶ τόπου (Α 360. τ 227) καὶ χρόνου (Κ 476)

N. T. **962** *πάροικοι· ξένοι, παρεπίδημοι (Ep. Eph. 2,19) ($vg^{151}A^{435}$)

963 παροιμίαι· παραινέσεις, παραμυθίαι, νουθεσίαι, ἠθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν

964 *παροιμία· βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος A^{322}, οἷον παροδία. ⌊οἶμος γὰρ ἡ ὁδός $v^{59}A^{237.322}$

Eur. **965** παρ᾽ οἶμον· παρὰ τὴν ὁδόν λεγόμενος (Eur. Alc. 835). καὶ πάροιμος· ὁ γείτων

D **966** παροιμώσαντες· ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ

967 *παροινία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις $vg^{3}A^{161}$. καὶ ⌊οἱαδήποτε ἁμαρτία [$vg^{3}A^{161}$]

968 παροινίαι· κραιπάλαι. ὕβρεις ἀπὸ οἴνου (Phil. Flacc. 136)

969 παροινιάσαι· ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι

970 *πάροινος· ἁμαρτωλός. ⌊μεθυστής. ὑβριστής A^{397}, λοίδορος. ⌊ἔκλυτος (1. Ep. Tim. 3,3. Ep. Tit. 1,7) $vg^{26}A^{182}$

971 †πάροιος· πρᾶος†

---

954 Schol. Ar. Av. 82 (Nicoph.) (unde Su σ 256). 185. Ach. 150; Moer. 207,16 [π 47 H.]; Harp. 54,3 [α 219 K.] (Dinarch.); Ph **955** Zenob. Ath. 2,91 = Prov. Bodl. 753 [= append. 4,11] **956** Schol. **961** Σ π 213; Ap. S. 127,33; Schol. A 360 **964** Σ π 214 **965** Schol. Eur. **968** cf. Σ π 215

---

953 τὸ αὐτὸ ὄρος] sc. atque Παρνασός gl. 951 **955** Παρνόπη] Παρνόπης Valck. ap. Bühler et Lob. Prol. 387; Παρνοπίς Mein. FCG 4,700; Παρνοίτης Zenob. Ath. (codd. ML) (-ύτης Prov. Bodl.) | Καλλιστράτης H = Zenob. Ath. (codd. ML)] h. e. Καλλικράτης (Mein. 701, cf. Arist. Ath. pol. 28,3) | ἀθη$^{θθ'}$ H: Schm. in app., cf. Zenob. Ath. Ἀθήνησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνοίτης, κτλ.; Ἀθηναῖος Mus. **956** e Schol. πὰρ ξίφεος μέγα κουλεόν· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους θήκην male decurt. | ξιφεῶς H: A **959** παρῳδούμενον H: ordo et Mus.; vox παροδέω hic tantum reperitur, sed cf. expl. glossae παροιμία Hsch. gl. 964 et Σ π 214. ᾀδόμενον additum esse videtur postquam παροδούμενον male in παρῳδούμενον mutatum est **964** βιοφελὴς H: A | cf. ad gl. 959 **965** πάροιμον H: Mus.; cf. ad gl. 3846 | λεγόμενος] del. Mus., sed cf. expl. Schol. Eur. … λέγει … παρὰ τὴν ὁδὸν … quae hic male accommodata est **968** κρεπάλαι H: Mus. **970** μεθυστής H = A^{397}] cf. gll. κ 341. φ 649 (Schm.); $vg^{26}A^{182}$ habent μέθυσος, quae vox multo usitatior sexies ap. Hsch. legitur **971** πατροιός/πατροῖος· πατρωός/πατρῷος ci. Schm.

972 παροῖραι· ἡγούμεναι πρότεραι (Ψ 480) Hom.
973 *παροισθέντι· παρενεχθέντι vg^{57}A^{233}
974 *παροίσομεν· παρενέγκωμεν. παρακομίσομεν A^{396}
975 *παροιστρῆσαι· παροξῦναι, ἐρεθίσαι (cf. Hos. 4, 16) A^{216} LXX
976 *παροιστρήσουσι· μαίνονται (Ezech. 2, 6) A^{369} LXX
977 *παροιστρῶσαι· ἐρεθίζουσαι (Σ). ἐξεστηκυῖαι (Hos. 4, 16) v^{124} A^{381}(Σ) LXX
978 παροίτεροι· μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες (Ψ 459) Ap. S.
979 *παροκλάζοντες· γονατίζοντες A^{193}
980 *παρολκή· ὑπέρθεσις vg^{95}A^{305}
981 *παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ (Aret. caus. et sign. 2, 2, 1) Σ
982 παρομαρτοῦν· παρεπόμενον (Theodoret. Graec. affect. 2, 109)
983 *παρόν· ὑπάρχον A^{320}. συνόν
984 *παρόντα· προκείμενα A^{399}
985 παροξυνταί· οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί D
986 παροπαιδία· εἶδός τι πήρας D
987 παροπαίδιον· μικρὰ μάχαιρα D
988 *παρορμᾷ· προτρέπεται. διεγείρει. παροξύνει (Xen. Cyr. 2, 3, 12) g^{28}A^{187}
989 *παρ' ὅρμον· παρὰ τὸν λιμένα (Gen. 49, 13) A^{340} LXX
990 *πάρος· ἔμπροσθεν. πρότερον (A 453 . .) A^{401}[g^{68}] Hom.
991 πάρος γε· πρώην. καὶ τὰ ὅμοια (N 465 . .) Hom.
992 παροτρύνει· διεγείρει
993 *παρ' οὐδέν· εὔκολον g^{83}A^{290}. εὐχερές (e. g. Eur. Or. 569) Eur.
994 παρουσία· οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα [παρουσίαν]. καὶ μήποτε ἡ παρά πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρ[ε]ίᾳ (fr. 361 K.–A.) D
995 παρουφά· ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα (Phylarch. FGrHist 81 F 45. Clearch. fr. 48 W.) D

---

973 = Σ π 217 **976** cf. Theodoret. in Ezech. 81, 841, 1. 11 3 M. **977** Σ π 218 **978** = Ap. S. 128, 3; Schol. **979** Σ π 221 **980** = Σ π 222 **981** = Σ π 224 **988** Σ π 225 **990** = Schol. Σ π 226; Ap. S. 128, 2 **993** Σ π 227 **995** cf. Plut. apoph. Lac. 239 c; Athen. 12, 521 b (Syracus., Phylarch. FGrHist 81 F 45). 522 d (παρυφὴν cod. A et epitom., Tarent., Clearch. fr. 48 W.); Σ π 234 v. παρυφή

---

972 παροῖραι] h. e. παροίτεραι (Voss.); Alb. cft. gl. 978 | ἡγουμέναι H: Schm. **974** παρενέγκομεν H = A: Mus.; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. **977** παροιστρῶσαι H = K = gl. proph. ap. Alb.] h. e. παροιστρῶσα (Σ) **979** cf. gl. 1028 **981** cf. gl. ο 1802 **982** παρεισόμενον H: M. L. West **985** ἑταίρων H: Mus. **986** παροπαιδία] παροπλιδία? Hansen, cf. ad gl. 987. πάρη (i. q. πήρα) vix huc attinet **987** παροπαίδιον] παροπλίδιον Voss., παροπλάριον Schm., παρσπάθιον/παρασπάθιον dubitanter Mein. 1857 p. 619 (qui cft. gll. 499. 605 et vocem παραμηρίδιον) **994** [παρουσίαν] Schm. | ὑδρεία H (non recte legunt -αι Latte, -ας Schow): Mein. FCG 4, 209 **995** παράφα H: Voss. post Mus., cf. ordinem. de ου (ft. Lac. [Schm.] aut Tarent. aut Syracus.) cf. testt. | cf. gl. 1018

996 *παροχετεύει· παραπλαγιάζει A[185]Σ. προσεγγίζει. [περιπλησιάζει] παραφέρει (A[272]). παρορμᾷ
LXX 997 ⟩παρυστρίδες· αἱ τὸ ἔλαιον χέουσαι (Zach. 4,2. 12)
D 998 πάροχοι· παραβάται. παράπομποι, καὶ οἱ †συμπορεύοντες† τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους, καὶ παράνυμφοι (cf. Ar. Av. 1740)
D 999 πάροχος· παράνυμφος (Ar. Av. 1740)
1000 παροχῶν· δωρημάτων, χαρισμάτων (cf. Basil. Caes. epist. 2,6 [32,232 d M.])
1001 *παροψίς· ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον (Ar. fr. 191,2 K.–A.) A[323]
D 1002 πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος
D 1003 Πάρπαρος· ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο
Ap. S. 1004 παρπεπιθόντες· παραπείσαντες, παραλογισάμενοι (Ψ 37 . .)
Greg. Naz. 1005 πὰρ πυλεῶνα· παρὰ πυλεῶνα (Greg. Naz. c. 1,2,2,138 [37,589,10 M.])
Hom. 1006 *πὰρ πυμάτην· παρὰ τὴν ἐσχάτην (Σ 608) A[247]
Hom. 1007 Παρρασίη· πόλις Ἀρκαδίας (B 608)
D 1008 Παρράσιον· ὄρος Ἀρκαδίας (Callim. h. Dian. 99. Iov. 10)
1009 *παρρέκ⟨τ⟩ης· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ A[324]
1010 *παρρησία· ἐξουσία vg[142]. ἄδεια v[142]
D 1011 παρσουλακίρ· τὸν τρίβωνα, ὅταν γένηται ὡς θύλακος
D 1012 παρτάδες· ἄμπελοι
D 1013 πάρταξον· ὕγρανον. Λάκωνες
1014 παρτέλλεται· παραινεῖται
1015 παρτετύμβωται· παραφρονεῖ. ἡμάρτηκεν
Hom. 1016 πάρ τοι· πάρεστί σοι (I 43 . .)
D 1017 παρτομίς· μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον
D 1018 παρυφή· ὕφασμα
D 1019 παρυφίς· Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι (fr. 370 K.–A.)
D 1020 παρφάμεν· παραβῆναι ἅπαντα (Pind. Ol. 7,120=66)

---

996 Σ π 228 **997** Theodoret. in Zach. 81,1897,15 M. **998** cf. gl. ν 712; Schol. Ar. Av. 1737; Ph 52,22 = Su ζ 33 v. ζεῦγος; EM 409,34 **1001** = Σ π 232 **1003** cf. Plin. n. h. 4,17; Choerob. in Theodos. 1,297,6 **1004** Ap. S. 128,28 **1006** cf. Schol. **1007** Schol. **1008** Scholl. Callim. **1010** = Σ π 233 **1016** Schol. **1020** Schol. Pind.

---

996 παραπλησιάζει H: ΑΣ | [περιπλησιάζει] Alb. | nov. gl. παραφέρει H: contin. Voss. **997** παρυστρίδες] h. e. ἐπαρυστρίδες (Voss.), cf. Theodoret. et gl. ε 4239; de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **998** συμπορεύοντες] h. e. συμπορευόμενοι, nisi vox omnino corrupta est | παράνυμφοι] ⟨οἱ⟩ παράνυμφοι Schm. **1001** cf. gl. 738 **1002** cf. gl. 608 **1003** cf. Schwyzer 12,44. 63. RE s. v. **1009** παρρήκης H (παρρηκτης A, παρήκτης gl. 900): Lob. ad Soph. Ai. 445, coll. vocibus ῥέκτης et πανοῦργος. Schm. cft. gl. 336 **1011** παρσουλάκηρ H: Sop. fere (Lac. pro παραθυλακίς), coll. gl. 2258 **1012** v. l. gl. 1083 | παρτάδαι H: Salm., coll. gl. 1083 **1013** πάρταζον H: Ahr. Dial. 2,84 | cf. gl. 740 | Frisk 2,473 **1015** παρτετύμβει H: Hansen, coll. τετυμβωμένος Gloss. Lat. 2,39,38; Sop. cft. gl. τ 1632 et Eur. Med. 1209. Heraclid. 167; v. etiam Ar. Lys. 372 et (R. Kassel) Poll. 2,16 **1018** cf. gl. 995

1021 *παρφάμενος· παραπείσας A[262]. εἰπών. παρηγορήσας (β 189; M 249) Hom.
1022 πάρφασις· παραίνεσις. συμβουλία. παρηγορία (Ξ 217). ἢ ἀπάτη (Pind. Nem. 8, 54=32) Hom.
1023 παρφυσίδες· βάτραχοι D
1024 παρῶ· παραλείπω. ἢ συνῶ
1025 παρωάς· παρωαὶ λέγονται ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυρ⟨ρ⟩οί
1026 *παρῳδοῦντες· παρατραγῳδοῦντες. χλευάζοντες. ἢ ψέγοντες A[433]
1027 *παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες (Plut. Ag. et Cleom. 5, 5) vg[42]A[209](A[268])
1028 παρώκλασεν· ἐγονάτισεν
1029 παρωλένια· τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν D
1030 *παρώλισθεν· ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν (e. g. Greg. Nyss. 9, 121, 1 van Heck [46, 481 d M.]) vg[144]A[404]
1031 παρώλοφα· τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη D
1032 παρώμφημα· παρωνυμίασμα
1033 *παρώνυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον vg[143]A[403]
1034 πάρωος· εἶδός τι πυρ⟨ρ⟩οῦ χρώματος ἵππου D
1035 παρώπαλα· τὰ παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ⟨…⟩. ⟨…⟩ ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας D
1036 παρώπανος· ἐμβρόντητος
1037 παρώπια· τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἅ τινες ἀνθήλια λέγουσι, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς Att.
1038 *παρῶπται· παρεώραται vg[72]A[275]
1039 *παρῶπτο· παρεώρατο A[310]
1040 *πάρωρον· παράκαιρον A[392]
1041 *παρωσάμενος· ἀπωθήσας vg[17]A[170]. ἀποβαλών [vg[17]]

1021 παραπείσας] Schol. Od. **1025** cf. Ph 400, 15 v. παρῶαι; Arist. h. an. 630a29 **1026** cf. Σ π 237; Poll. 4, 32 **1027** = Σ π 228 **1029** cf. Poll. 2, 138 **1031** cf. Poll. 2, 135 **1033** = Σ π 239 **1037** Eust. Il. 914, 44. 1281, 2 [3, 422, 6. 4, 658, 5–6 V.]. Od. 1562, 40 [1, 253, 15 St.] (Ael. Dion. π 24); Ph = Su; Poll. 2, 53. 10, 54 **1039** = Σ π 240 **1040** Theophr. c. pl. 5, 1, 4. 6, 1 **1041–2** cf. Schol. Eur. Andr. 30

1021 εἰπών] παρειπών? Schm. **1022** cf. gl. 531 **1023** παρφυσίδες] ‘quasi παρειοφυσίδες, ἀπὸ τοῦ παρειὰς φυσᾶν’ Pears.; παρφύσι[δ]ες (‘βάτραχοι intellegendae sunt h. l. partes tenerrimae in media ungula equi’) Schm. in app., cf. LSJ v. βάτραχος III et vocem Anglicam ‘frog’ **1025** πυροί H: Schm. | cf. gl. 1034 **1026** λέγοντες H = A, cf. Σ: Faber **1027** παρῳδοῦντες H: K; cf. gl. 3820 cum adn. **1028** cf. gl. 979 **1031** cf. gl. 4476 **1032** παρώμφημα] παρόμφημα G. et Faber **1034** ⟨ρ⟩ Mus. | cf. gl. 1025 **1035** παρώπαλα] παρώπανα HSt., cf. gl. 1036 | περὶ τοῖς H: HSt. | ⟨…⟩[1]] ⟨τῶν ἵππων παρατιθέμενα δέρματα⟩ HSt. fere, coll. gl. 1037 | ⟨…⟩[2]] ⟨nomen auctoris ⟩ Alb. (cf. e. g. gll. 4524. κ 1371) **1036** παρόπανος H: ordo et HSt. **1037** cf. gl. 1035 | ἀνθήλια] ἀντ- Ph = Su (sed ἀνθ- Su α 2507) et Eust. ll. cc. (sed ἀνθ- Il. 734, 49 [2, 655, 3 V.]. Od. 1457, 43 [1, 113, 35 St.]) **1039** παρῶπτο] π om. rubr., add. Mus. | παρεωρῶτο H: A **1040** παρὰ καιρόν H: G. **1041** ἀποθήσας H: K

Eur. LXX **1042** *παρώσας· ἐάσας A^{230}. ὤσας, ⌊ὠθήσας v^{61}A^{230}. ἐκβαλών (Eur. Andr. 30. El. 1037. Or. 628. 2. Macc. 4, 11)

1043 *παρώσατο· ὤσατο. καὶ ⌊ὤθησεν (Ioh. Chrys. in Ev. Matth. hom. 61, 2 [58, 591, 19 M.]) A^{371}

1044 παρωσμένων· δεδιωγμένων

N.T. **1045** *παρώτρυναν· παρώξυναν (Act. 13, 50) vg^{41}A$^{208.385}$

Hom. **1046** παρῴχετο· παρῆλθεν. ἐπορεύετο (Δ 272 . .)

1047 παρωχετεύων· ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδρηγόν

N.T. **1048** *παρῳχημένας· παρελθούσας (cf. Act. 14, 16) A^{386}

1049 *πᾶς· ὅλος. ⌊ἕκαστος A^{15}

Hom. **1050** πᾶσαι· ὅλαι (B 809 . .)

Hom. + D **1051** πασ[σ]άμενος· γευσάμενος (α 124). κτησάμενος (Theognid. 146. Theocr. 15, 90. epigr. ap. Athen. 11, 465 d)

Hom. **1052** *πασάμην· ἐδεξάμην (Φ 76. Ω 641) A^{12}

Hom. **1053** πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν· πᾶσαν τὴν γῆν (Θ 1 . .)

D **1054** πάσ[σ]ανος· ἀρτοπώλης, ἢ ἀρτόπτης

Hom. **1055** *πάσ[σ]ασθαι· γεύσασθαι (I 487. T 160. cf. κ 384) vg^{6}A^{18}

D **1056** πάσατο· ἐγεύσατο. ἐκτήσατο (h. Cer. 50)

LXX **1057** *πασάτω· ῥανάτω (Exod. 9, 8) vg^{5}A^{16}

Hom. **1058** πᾶσι δέ κεν· παρὰ πάντων δέ (Δ 95)

D **1059** πᾶσις· κτῆσις (Philic. SH fr. 680, 29?)

1060 πάσκος· πηλός

1061 πάσμα· ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ [τοῦ] φυτὸν ⟨τὸ⟩ φύλλον. ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου

D **1062** πάσορ· πάθος. Λάκωνες

Att. **1063** πασπάλη· τὸ τυχόν. οἱ δὲ κέγχρον· ἢ ἄλευρα κρίθινα (Ar. Vesp. 91)

D **1064** Πασπάριος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Παρίοις καὶ Περγαμηνοῖς

1042 cf. Σ π 241 **1045** = Σ π 242 = gl. N.T. **1046** Schol. **1047** cf. Σ π 228 v. παροχετεύει (παροχεύει Ph) **1048** gl. N.T. **1050** Ap. S. 129, 3; EM 657, 22; Schol.; Schol. A **1051** Schol. Theocr. **1052** cf. Schol. (v. app.) **1053** Schol. **1055** Σ π 244 = schol. = EM 353, 53; Ap. S. 37, 33 **1058** Schol. **1061** Theophr. h. pl. 1, 2, 1 de voce μίσχος (unde gl. μ 1472) **1063** Ph; Moer. 208, 18 [π 81 H.]; Schol. Ar.; EM 650, 4. 661, 16 (Ael. Dion. π 25)

1047 παρωχετεύων] h. e. παροχετεύων (Mus., cf. Σ et gl. 996) | ὑδραγόν H: Hansen, coll. Σ et Hsch. gll. α 6912. ε 3968 **1051** [σ] Voss., cf. expl. alteram et ordinem **1052** ἐδεξάμην] ἐγευσάμην Scholl. **1053** expl.] ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Schol.; Hsch. saepius praepositionem non repetit (Alb., coll. gll. μ 1047. 1102) **1054** [σ] Voss. | ἀρτώπτης H: Mus. **1055** πάσσασθαι H (= κ 384): ordo et ΚΣ Ap. S. (= I 487. T 160; πᾰ-) **1056** πάσατο] πᾶσατ᾽ (sic) h. Cer. cod.; cf. ad gl. 4517 **1059** πᾶσις] vox in dubio non est (cf. gll. 2902–3 et Frisk 2, 507), quamvis incerta sint exempla (Philic. l. c. et trag. ad. fr. 724, 11 K.–S.) **1061** τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον H: Theophr. (unde gl. μ 1472) de voce μίσχος | cf. gll. 2017. μ 1471–3 **1062** πάσον H: Cas. **1063** cf. gl. 94 **1064** R. Kassel cft. τὴν Πασπαρειτῶν πλατεῖαν in inscr. Pergamen. Ditt. Or. Gr. 491, 8 (cum not. 3). cf. etiam RE 2 (1), 63

1065 πασσακίζουσα· πασσαλεύουσα D
1066 πασσακίῳ· πασσάλῳ (Ar. Ach. 763) D
1067 πάσσακον· πάσσαλον (com. ad.?) D
1068 πάσσαλερ· σφῆνας D
1069 πασσάλιον· τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον D
1070 πασσαλόφιν· τοῦ πασσάλου. ὁ δὲ σχηματισμὸς Βοιώτιος (Ω 268. θ 67. 105) Hom.
1071 πασσάριος· σταυρός D
1072 πάσσε· συνήθως ἡμῖν· ʽπάσσε δʼ ἅλ[λ]ὸς θείοι⟨ο⟩ κρατευτ⟨ά⟩ωνʼ (I 214) καὶ ἐνεποίκιλλε· ʽπολέας δʼ ἐνέπασσεν ἀέθλουςʼ (Γ 126). ἔνθεν καὶ παστός· τὸ γαμικὸν ποίκιλμα (e.g. AP 7,711,2) Ap.S.
1073 πάσσεται· ἐσθίει
1074 Πάσσηρος· ὁ τὴν Εἰρήνην κτίσας Ὑπερβόρ⟨ε⟩ιος. ἐκαλεῖτο δὲ Εἰρήνη καὶ Πελαγοῦσ⟨σ⟩α D
1075 πάσσονα· παχύτερον, ἢ πλατύτερον (θ 20 . .). καὶ πάσσους· †εἶναι† Ap.S.
1076 πάσσοντος· εἰς ἀέρα χέοντος, ἢ σκορπίζοντος, ἢ ῥίπτοντος (Psalm. 147,5) LXX
1077 *πασσυδίᾳ· ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ [A^{13}], ἢ ὁρμῇ (Eur. Tr. 797). τινὲς δὲ πανδημ⟨ε⟩ί (Xen. Hell. 4,4,9 . .) Eur.
1078 *πασσυδίῃ· ὁμοίως (B 12 . . v.l.) A^{13} Hom.
1079 πασσύριον· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς. ʽτὸ πασσύριον ἡμῶν ἁπάντων γένοςʼ D
1080 πασσύρως· ἄρδην. πανοικί
1081 *πάσσων· ῥίπτων A^{17}. χέων. σκορπίζων. ἐπιπάσσων (E 401) Hom.

1066 Ph; Schol. Ar. **1070** Schol. θ 67; Ap.S. 87,12 **1072** Ap.S. 128,33; EM 655,41. 657,26; Schol. Γ 126 | παστὸς] cf. Poll. 3,37 **1075** Ap.S. 128,30 **1077** cf. Σ π 245; gl. Eur. **1078** cf. Ap.S. 128,31

1066 πασσακίῳ·] h.e. πάσσακι· vel πάσσακι· τῷ (Schm. post alios, coll. Schol. Ar.) | cf. gll. 1067. 1084. porro gl. 2351 cum adn. **1067** πάσσακον] h.e. πάσσακα (Voss.) | cf. gl. 2351 cum adn. **1068** πάσσαλερ] h.e. πασσάλωρ (Lac. pro πασσάλους) (M.L. West) | σφῆκας H: Lob. Paral. 181 **1072** ἄλλος θεῖοι H: Sop. alii | κρατευτῶν H: Mus. | πολέας H = Hom.] πολλοὺς Ap.S. | ἐνέπασσεν] cf. gl. ε 2913 **1074** Πάσσηρος] Πάσσιρος Mus.; nomen ignotum est | κτήσας H: Vales. | ⟨ε⟩ Mus. | τε H: Schm. | insula Καλαύρεια saepius Εἰρήνη vocatur, Πελαγοῦσσα (⟨σ⟩ Schm.) nusquam **1075** πασσοὺς H: Mus.; interpunctionem add. Hansen | εἶναι] παχύτεροι vel sim. exspectaveris (Schm. ὁμοίως pro εἶναι ci., quae vox ab Hsch. non usurpatur ad explicandum verbum coniunctione καὶ additum) **1077–8** πασσυδιῃ· ὁμου πασαι πασῃ σπουδῃ η πανστρατιᾳ A **1077** πασσυδίᾳ] πανσυδίᾳ Eur. | ὁμοῦ] ὁμου πασαι A | ⟨ε⟩ Schm., cf. gl. 326 **1078** cf. gl. 387 **1079** πασσύριον] πασσυρεί Schm., coll. Poll. 9,143 πασσυδί (ὑπομίαρον γὰρ τὸ πανσυρεί); πάσσυρτον Mein. 1858 p. 551 | πασσυδίην] cf. πανσυδίην Su π 218 EM 650,55 | αἰωλεῖς. τὸ H: Mus. (lexicographus aliquis de dialecto confusus αἰολεῖς scripsit, scriba ut saepius αἰω- pro αἰο- posuit, cf. e.g. gll. 2028. 2035. σ 2780. φ 252); αἰαῖ, ὀλεῖς τὸ M.L. West; ἀπολεῖς τὸ Schm.; ἀπωλεῖτο Mein. **1081** contin. H: nov. gl. Voss. Perg. | ἐπιώσσων H: Voss. Perg.

Att. **1082** παστά· βρῶμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον. οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον (Eupol. fr. 380 K.–A. Ar. fr. 702 K.–A.)

1083 *παστάδες· παστοί (A^{19}), στοαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες. καὶ τόποι ἔνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τοῦ πάσ[σ]ασθαι. ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι· πάσαι γὰρ τὸ ποικῖλαι. καὶ ἔτνος ὅμοιον

1084 παστάξ· πάσσαλος

Greg. Naz. **1085** παστάς· στοά. προστάς. ⟨καὶ⟩ *παστάδας· νυμφῶν⟨ας⟩ (e.g. Greg. Naz. c. 1,2,3,73 [37,638,9 M.]) (vg^{7})

Eur. **1086** παστήρια· σπλάγχνα. τὰ ἐντοσθίδια. κοιλία (Eur. El. 835)

LXX **1087** *παστοφόριον· τὸ τὸν παστὸν φέρον A^{11}. ἢ οἰκονομία. ἢ συναγωγή. ἢ ναὸς εὐανθής (Ierem. 42,4. Esai. 22,15. 1. Esdr. 9,1)

1088 πασχαλκεύς· πολύτεχνος

1089 *πασχητιᾷ· πάσχειν θέλει vg^{2}A^{10} [ἢ] ἀκόλαστος, ἢ αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται

1090 πατ[τ]αγεῖ· ψοφεῖ. κτυπεῖ (Ar. Nub. 389)

Hom. **1091** *πάταγος· ψόφος A^{11}, κτύπος (N 283 ..)

D **1092** Πάταικοι· θε[ι]οὶ Φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν (Hdt. 3,37,2)

D **1093** πατάλους· πασσάλους (Ar. Vesp. 129. fr. 432 K.–A.)

D **1094** πάτανα· τρυβλία (Sophr. fr. 12 K.–A.)

D **1095** πατάνια· τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ πέδαχνα καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β̄ βατάνια λέγου-

---

1082 Ph; Eust. Il. 1278,54 [4,649,9 V.] (Ael. Dion. π 26) **1084** Eust. Il. 540,22. 1349,67 [2,59,9. 4,903,16 V.]. Od. 1428,64 [1,75,12 St.] **1087** Σ π 246 **1089** Σ π 247; cf. Athen. 5,187 c; Scholl. Ar. Plut. 176. Ran. 48; Clem. Al. protr. 34,4 **1090** Schol. rec. Ar. **1091** Σ π 248; Schol. **1092** gl. Hdt. = Su **1093** Poll. 10,173 **1094** Poll. 6,90. 10,107 **1095** Ph 401,24. 402,2 vv. πατάνια et πάταχνα; Athen. 1,28 c. 4,169 d–f. 9,396 a. 12,516e–f; Poll. 10,106–8; Antiatt. 84,13

1082 πάστα H: Ph Eust.; forma est semper neutr. pl. (Eust. cet.), nisi quod Poll. (= frr. Eupol. et Ar.) per errorem (ut puto) πασταί exhibet **1083** παστάδαι et συστάδαι H: HSt., cf. gl. 1012 | πασσάσθαι H: Schm.; cf. gl. 1055 **1084** παστάξ] h. e. πάσσαξ (G.); Voss. cft. gll. 1066–7 et nom. ap. Eust. **1085** πρὸς τὰς H: Salm. | ⟨καὶ⟩ Hansen | ⟨ας⟩ Schm. **1086** cf. gll. 1112. 1871. 2461. ε 2422 (Schm.) | παστήρια] παστηρίαν Eur. codd. | σπλάγχνα] exstat l. c. vs. 838 | ἐντοσθήδια H: Mus. **1088** πασχαλκεύς· πολύτεχνος] χαλκεύς· πᾶς πολύτεχνος Schm. in testt. ad gl. χ 72, ft. recte; παγχαλκεύς· πολύτεχνος HSt. (de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn.); πασιχαλκεύς· πολύτεχνος Mein. 1858 p. 549 **1089** θέλει. H: interpunct. una cum ἢ del. Alb. | ἢ ἀκόλαστος H: Alb., qui etiam ἢ ἀκόλαστός ⟨ἐστιν⟩ praebet; ἢ ἀκολαστεῖ H. Friis Johansen (cf. Lampe v. ἀκολαστέω) | αἰσχρᾶ ἡδονῆ H^{ac}: H^{c} | cf. gll. κ 4732; 2444. β 467. ο 435 **1090** ππατταγεῖ H (π om. rubr., add. Mus.): Jun. Salm. Jens. **1092** θεῖοι H: ed. 1521 | κατὰ τὰς πρύμνας] ἐν ταῖς πρύμναις gl. Hdt. = Su, sed ἐν τῇσι πρῴρῃσι Hdt. **1093** πατάλους H et ordo] h. e. παττάλους (Mus., cf. Poll.) **1094** cf. πάτανον (v. l. pro πατάνιον) Poll. 6,90 et praeterea gll. 1101. 1184. 1095. 2048, sed potius cum G. Dind. πατάνα· τρυβλίον cll. gll. 391 et 1298 scripserim **1095** παιδάχαια H: Salm., cf. gll. 1184 (et 1298) et Ph 402,2 v. πάταχνα | cf. gll. 2048; 1101; 1094. 391. etiam βατάνια (com. passim) β 318

σιν (frr. com. Eubul. 37, 2 et 1. 46. 130. Alex. 24, 3. 178, 9 et 18. Antiphan. 71, 1. 95, 2 K.–A.)

1096 †παταπῶ†· πάλαι ποτέ

1097 *Παταρ⟨η⟩ίς· πόλις καὶ ὄρος Λυκίας A^{20}

1098 πάτασσε· ὑπὸ ἀγωνίας ἐπλήσσετο, ἐταράττετο (Η 216 . .) Ap. S.

1099 *πατάσσει· πλήσσει A^{9}, κρούει. τρέμει, πηδᾷ, φοβεῖται, ἅλλεται (Ν 282). καὶ πατάξαι Hom.

1100 πατάσσω· ἠχῶ. δέρω, πλήσσω

1101 πάταχνον· σκεῦος λοπαδίῳ ἐμφερές D

1102 πατεῖ⟨σ⟩θε· ἐσθίετε

1103 πατεῖν· πορεύ[σ]εσθαι

1104 πατέοντο· ἐγεύοντο D

1105 *πατέουσι· καταπατοῦσι [g^{7}]

1106 πατεούσουσι· καταφρονήσουσιν

1107 πατερῆται· ἐσθίουσι (Hdt. 2, 37, 5 . .)

1108 πατέρες· πλούσιοι. ἢ πρόγονοι

1109 †πατευτικόν†· θηρευτικόν

1110 πατηνόν· πεπατημένον. κοινόν

1111 *πατήρ· ὁ φύσας A^{21}

1112 πατήρια· ἐγκοί[κ]λια. καὶ τῆς λη[μ]νοῦ μέρη τινά

1113 πατηταί· οἱ τραπηταί

1114 *πατίαι· χῶραι (v. ad gl. 1127) $vg^{6}A^{17}$

1115 πάτησαν· κατεπάτησαν (Δ 157) Hom.

1116 πατνή· καλὴ ὑπὸ Πάρθων D

1117 πατνώματα· στεγάσματα οἴκου (Hippol. in Cant., paraphr. ed. Richard 16, 1 ad Cant. 1, 17) LXX

1097 Dion. perieg. 129; St. Byz. 511, 13 **1098** Ap. S. 129, 5 **1099** Σ π 249 **1106** cf. Su π 782 v. πατήσας **1113** cf. P. Oxy. 1340 **1114** Σ π 253

1096 παταπῶ] πάλαι πόκ' Schm., sed v. ad gl. 4517 **1097** παταρίς H = A: Παταρηίς Voss., coll. παταρηίδα ἄκραν Dion. perieg. **1098** ἀγῶνος H: Ap. S. **1099** καὶ] ἢ H: Alb. **1101** σκευολοπαδίω H: Mus. | cf. gll. 2048; 1095. 1184. 1298; 1094. 391 **1102** πάτειθε· ἐσθίεται H: Faber **1103** [σ] Alb. **1104** ἐγένοντο H: HSt. **1105** πατεοῦσι H: Mus. **1106** πατεούσουσι] h. e. πατήσουσι (Alb.). contra, HSt. gll. 1105–6 in unam glossam πατέουσι· καταπατοῦσι, [πατεούσουσι,] καταφρον[ησ]οῦσιν contrahere vult **1107** πατερῆται] h. e. πατέονται (Faber) **1108** πλούσιοι] cf. Eur. fr. 659 (= Crit. VS 88 B 15 = TrGF 43 F 17), 4 N. (praesertim Schol. Eur. Or. 1197); Ph πάτορες· κτήτορες; Frisk 2, 507 **1109** πατευτικόν] παλευτικόν Alb., coll. gll. 160–2 **1110** πατηνόν (π om. rubr., add. Mus.)] πατητόν Lob. Prol. 193 et G. Dind. **1112** h. e. παστήρια· ἐγκοίλια (Schm., coll. gl. 1086) + nov. gl. πατητήρια· τῆς κτλ. (Schm. post Martin aliosque; vox valet σταφυλοβολεῖον ap. Harp. 278, 11–12 [σ 37 K.] (unde Su σ 1012 v. σταφυλή); vox ipsa σταφυλοβόλιον (-βολεῖον) est μέρος τι τῆς ληνοῦ ap. Hsch. σ 1672 [cf. etiam Ph]) | [κ] Schm. | λήμνου H: Martin Sop. alii **1113** τρυπηταί H: Schr., cf. gll. 1267. 1492 **1114** πατίαι (π om. rubr., add. Mus.)] h. e. πατριαί (K) | v. l. gl. 1127 **1117** πατνώματα (π om. rubr., add. Mus.)] cf. gl. φ 226

Hom. **1118** πάτον· ὁδὸν πεπατημένην (Ζ 202)
Hom. + D **1119** πάτος· ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός (ι 119). καὶ ἔνδυμα τῆς Ἥρας (Callim. fr. 66, 3 Pf.). καὶ κόπρος (Nic. al. 535. ther. 933)
LXX **1120** πατράδελφος· θεῖος πρὸς πατρός (1. Chron. 27, 32)
On. Sacr. **1121** Παῦλος· θαυμαστὸς ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος
1122 *πατραλοίας· ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων vg^{1}A^{8}, πατροτύπτης Σ. ⟨ὁμοίως⟩ καὶ τὸ μητραλοίας συντίθεται (Aesch. Eum. 210. 153. Ar. Nub. 911. Lys. 10, 8. cf. Plat. Phaed. 114 a) [g^{1}A^{8}]
D **1123** Πάτραι· πόλις τῆς Ἑλλάδος (Philem. fr. 95, 6 K.–A.)
1124 [*πατρέμβατοι· ὑψηλοί A^{17}]
1125 πάτρην· πόλιν ἐπαρχίας. φυλήν. πατρίδα
Hom. **1126** *πάτρης· πατρίδος (Α 30 . .). σημαίνει δὲ καὶ ⌊τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν (Ν 354) (Σ)
LXX N. T. **1127** *πατριαί· φυλαί (Exod. 6, 15. 1. Chron. 2, 55 . . Psalm. 21, 28 . . Act. 3, 25) vg^{6}A^{19}
Hom. **1128** πατρίδι· πατρῴᾳ (Γ 244 . .)
Hom. **1129** *πατρίδα γαῖαν· πατρῴαν γῆν (Β 140 . .) vg^{5}A^{14}
Hom. **1130** πατρίδος αἴης· πατρῴας γῆς (Β 162 . .)
1131 πάτριον· τὴν πομπήν
Hom. **1132** πατρίς· †φυλίς†. πατρίδος (α 407 . .)
D **1133** πατριώτης· παρὰ Ἀθηναίοις, ὁ βάρβαρος, καὶ ο⟨ὑ⟩ πολίτης (frr. com. Pherecr. 11, 2. Nicostr. 22, nomen fabulae. Nico 1, 2 K.–A. Plat. leg. 777 c)
D **1134** πατρόθεν πορδικάδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι
Hom. **1135** πατροκασιγνήτῳ· τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ (ν 342)
D **1136** πατρόπολις· ἡ πατρῴα οἰκία (Antiphan. fr. 219, 2 K.–A.)
1137 *πατρῴζουσαι· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι (com. ad. fr. dub. 647 K.–A.) (Σ)
Hom. **1138** πατρώϊον· τὸ τοῦ πατρός. καὶ ἀπὸ προγόνων (Β 46 . .)
Hom. **1139** *πατρώϊος· πατρικός (Ζ 215 . .) (A^{16})

1118 Ap. S. 129, 6; Schol. **1119** Σ π 250; Schol. Nic. al. 535 **1121** = Graeca fragmenta libri nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1205/6 **1122** Schol. rec. Ar. = Σ π 251; cf. Ap. S. 21, 16 **1126** Σ π 252; cf. Schol. N 354 **1127** Σ π 253 **1133** Ph 402, 12. 14; Schol. Luc. sol. 5. Poll. 3, 54; Antiatt. 113, 20 **1137** Σ π 254; Phryn. praep. soph. 102, 7 **1139** = Schol.

1121 nomen Pauli hic e voce Hebraica pele' Esai. 9, 5 derivatum est; in textu Hebraico legitur pele' ('admirabilis') jôʻēṣ ('consiliarius'); de ἐκλεκτὸς conferunt Act. 9, 15 (haec omnia Perg. Biel. alii) **1122** ⟨ὁμοίως⟩ καὶ Hansen (ὁμοιως δε και g; και αυτο δε και A) | μητρολοίας H: K | συντίθεται] συντεθειται (sic) A | cf. gll. 1140; α 3221–2. μ 1292 **1124** haec gl. et gl. 2064 sunt vv. ll. gl. 2063 **1126** γένεσιν] γέννησις Σ **1127** cf. gl. 1114 | πατριαι· χωραι. φυλαι. κτλ. K **1128** πατρῷα (-ῴα Mus.)· πατρίδι H: Voss. **1131** 'Respexit forte ad locum Scriptoris, qui pompam describens, κατὰ τὸν πάτριον νόμον dixerit, aut simile' Alb. **1132** φυλίς] φυλὴ Mus. **1133** πατριότης H: Ph | ο⟨ὑ⟩] ὁ H: Ph **1134** πατρόθεν· πορδικάδαι (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Palm. | πορδικάδαι] πορδακίδαι Mein. 1858 p. 550; alii alia **1137** πατροζοῦσαι H: Mus., cf. Σ

1140 πατρωλοίας· ὁ τὸν πατέρα τύπτων, ἢ κτε⟨ί⟩νων
1141 πάτρωνες· οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ Ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες ⟨...⟩ ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων· καὶ ἐκ τούτου οἱ ⟨τοῖς⟩ κρινομένοι⟨ς⟩ βοηθοὶ παραγινόμενοι (Plut. Rom. 13,3–8)
1142 πατρῷος Ζεύς· 'ναὶ ναὶ καταιδέσθη⟨τι⟩ πατρῷον Δία' (Ar. Nub. 1468) καὶ ἄλλοι πολλοί D
1143 *πατώσας· διατριβούσας A[10]
1144 παύεται· ἥσυχος γίνεται
1145 *παῦλα· ἄνεσις, ⌊ἀνάπαυσις (e.g. Soph. Tr. 1255. Ar. Lys. 772) Σ(vg[1]A[5])
1146 παῦνι· μικρόν (Hippon. fr. 79,16 W. = Degani). οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν
1147 παῦνις· ἀπόχρεως (cf. Hippon. l. c.)
1148 παῦνον· μέγα
1149 παῦρα· ὀλίγα, εὐ⟨α⟩ρίθμητα (Γ 214 . .) Hom.
1150 παυράκις· ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως (Theognid. 859. Greg. Naz. c. 1,2,1,709 [37,577,6 M.]) Greg. Naz.
1151 παυρακίς· τὴν πέμπτην Σαμοθρᾷκες καλοῦσιν D
1152 *παῦροι· ὀλίγοι (Λ 689 . .) (g[2]) Hom.
1152x ⟨παυρότεροι·⟩ ἐλάττους. ὀλιγώτεροι (Θ 56 . .) Hom.
1153 παυσιβάκτρων· ἰσχυρῶν, βακτηρίαις ⟨οὐ⟩ χρωμένων D
1154 παύσειεν· καταπαύσειεν (Α 192 . .) Hom.
1155 παυσικάπη· μηχάνημα τροχῷ ἐοικός, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον, ὡς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα (Ar. fr. 314 K.–A.) Att.

1140 cf. Su α 1417 **1145** Σ π 256 **1149** Schol. **1152x** Schol. **1155** Ph = Su; Eust. Il. 1280,37–9 [4,655,23–656,2 V.] (Ael. Dion. 29); Schol. Ar. Pac. 14; cf. Poll. 7,20. 10,112

1140 πατρωλοίας] h. e. πατραλοίας (Mus.) vel potius πατραλῴας (Schm.) | κτένων H: Mus. | v. l. gl. 1122 **1141** 'Confudit τοὺς Πατέρας καὶ τοὺς Πάτρωνας. Deest post ἑκατὸν ὄντες, Πατέρες ἐκαλοῦντο' Heins., tum etiam plura manifeste desiderantur | ϱ̅' H: expl. Mus. | ἐχόντων] ἔχοντες Heins., frustra in contextu manco | τρίτου οἱ κρινόμενοι H: Faber **1142** πάτρωος H: Mus. | καταιδέσθη H: Salm. | πατρώϊον H: Salm. **1143** πατώμας H (πατωμενας A)] h. e. ματώσας (Mein. FCG 2,305, cf. gl. μ 384) **1144** ἡσύχως H: Jens. **1146** παυνὶ H: Hippon. (M. L. West de loco me monuit); cf. gl. σ 1891 cum adn. | μικρόν] cf. gl. 1147 et (Schm.) voces παῦρον et παυρίδιον | μέγα] cf. gl. 1148 cum adn. **1147** παυνὶς· ἀποχρεῶς H: Mus. | ἀπόχρεως] 'minimi pretii' Degani ad Hippon. 79,16, post Bossi Mus. Crit. 13–14,1978–9,150 qui cft. ἀξιόχρεως; LSJ Suppl. s. v. ἀποχρηστεύομαι; cet. | cf. gll. 1146. 1148 **1148** παῦνον] contin. H: nov. gl. Jens.; ft. γαῦρον (Schm.), cf. gll. β 1298. γ 215. ε 5800 et Su γ 77 | cf. etiam gl. 1146 **1149** εὐρύθμητα H: Mus. **1150** παυράκις] παυράκι Theognis et Greg. Naz. | cf. gl. 30 **1151** παυράκις H: Mus. **1152–1152x** παῦροι· ὀλίγοι. ἔλαττοι. ὀλιγώτεροι H: Schm. post Voss. (ἐλάττους iam Mus.) **1153** ἰσχυρῶν βακτηρίων χρ. H: HSt. (βακτηρίαις) et Palm. (⟨οὐ⟩) **1154** παύσειεν] παύσιεν ordo **1155** εἶρον ὡς] ἥρωνος H: Mus., cf. Ph διεῖρον … ὡς

D **1156** Παυστήρια· ὄρη τῆς Ἀχαίας, ἐν οἷς ὁ Ὠρίων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα, ἢ φράγματα
Hom. **1157** *παυσωλή· ἀνάπαυσις A^{9}. τελευτή. κατάληξις (B 386)
Hom. **1158** *Παφλαγόνες· ἔθνος (N 656) A^{5}
1159 *παφλάζει· βράζει, ⌊ἀναζεῖ (Ar. Equ. 919. Eubul. fr. 108,2 K.–A.) (A^{4})
Hom. **1160** *παφλάζοντα· ἠχοῦντα, ⌊καχλάζοντα (N 798) g^{2}(A^{3}). ἀναβράζοντα, θερμαίνοντα
1161 παφών· κτείνας
Hom. **1163** *παχείᾳ⌋ χειρί· ⌊τῇ ἰσχυ⟨ρᾶ⟩ι (Γ 376) g^{2}
D **1162** παχείη δραχμή· τὸ δίδραχμον. Ἀχαιός (TrGF 20 F 55)
Hom. **1164** *πάχετον· παχύτ⟨ε⟩ρον (θ 187) (g^{1})
1165 πάχητες· πλούσιοι. παχεῖς
Hom. **1166** *πάχνη· ἡ ψυχρότης· ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἢ ⌊λεπτὴ χιών. ἢ παχεῖα δρόσος A^{7}. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους (ξ 476)
1167 παχνουμένης· ἀνιωμένης
Hom. **1168** *παχνοῦται· θυμοῦται. ⌊πήσσεται·⌋ παρὰ τὴν πάχνην. φρίσσει. ⌊λυπεῖται Σ, ἀνιᾶται (P 112)
D **1169** παχήμερον· τὸ Μενδήσιον λεγόμενον
1170 παχυμερῶς· ἁδρῶς, παχέως
1171 *παχύνοοι· παχὺν νοῦν ἔχοντες A^{5}, ἀνόητοι $g^{4}A^{5}$[$v^{παυ4}$]
1172 παχὺ⟨ν⟩ πόδα· τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργ[υρ]ίας οἰδήσαντα (Hes. op. 497)
D **1173** παχύτερον· ἁδρότερον. ⌊οὐκ ἀκριβῶς [A^{6}]
D **1174** π[ρ]αῶται· συγγενεῖς. οἰκεῖοι. Λάκωνες
1175 *πέαρ· γλαυκίας λιπαρόν A^{1}

1157 EM 656,37; Schol. **1159** Schol. Ar.; Su π 827 v. παφλάζοντα **1160** Σ π 257; Schol. **1163** Schol. **1164** = Schol.; EM 656,53 **1167** = Ph **1168** Σ π 258; Ap. S. 128,29; EM 656,55 **1171** cf. Σ π 259 **1173** cf. Σ π 260

1156 παυστίρεια H: Mus. | Ὠρίων] Ὀρέστης Mein. 1857 p. 631 **1157** κατέληξις H: Mus. **1160** παφλάζοντα] π om. rubr., add. Mus. **1161** παφῶν H: Mus.; cf. LSJ v. θείνω II **1162–3** ordinem formasque lemmatum codicis exhibeo. numeri sunt Schmidtii, qui, praeeunte Mein. 1858 p. 550, glossas emendavit facta earum inter se commutatione, lexicographum aliquem (non scribam) corrigens **1163** παχείᾳ] h. e. παχείῃ (Mein. = g) | ἰσχύι H: Mein. = g et Schol. **1162** παχείη] h. e. παχεῖα (Hansen, post Mein. qui dat. habet) | ἀχαιοί H: Mein. **1164** παχυτρον (sine accentu) H: Schol., cf. g **1165** πάχητες] cf. LSJ vv. πάχης I. παχύς II. Schol. Ar. Equ. 1139 … παχύς· πλούσιος … (Alb.). Thes. 6,635 d v. πάχης cft. ὑπερπάχητες Hippocr. aer. aqu. 15 [2,62,2 L.] cod. V | expl.] πλούσιος et παχύς in expl. gl. α 1214 coniunctim leguntur (Alb.) | παχεῖς] πα H^{c} in rasura **1166** πεσσεῖν H: Mus. **1169** παχήμερον·] παχή (quod 'ex analogia Aegyptiorum nominum conformatum erit πάχι vel πάχυ vel πάχνι')· μύρον Schm. | Μενδήσιον] cf. e.g. Diosc. mat. med. 1,59,3. Erot. v. μύρον Αἰγύπτιον. Galen. 12,570,7. 19,70,15 **1171** παχυννοὶ H (παχυνοι K): Guyet, cf. Σ **1172** παχυπόδα (sic) H: West ad Hes. | [υρ] West, cf. vs. 498 **1174** πραῶται H: ordo et Salm., cf. gl. 40 **1175** πέαρ] h. e. πῖαρ (G. alii, coll. gll. 2243 et ε 1619 et Su π 1548) | γλαυκέας, H: Hansen post Schm.; de herba γλαυκία vel γλαύκιον cf. gl. γ 603 et Paul. Aeg. 7,25,2,3 | A habet πεαρ γλαυκιας· λιπαρον

1176 πέδα· μετά (e.g. Alcm. PMGF fr. 17, 5). ἢ γῆ D

1177 πεδάγρετον· μεταμέλητον. μεταληπτόν. ποικίλον. μεταδίωκτον (Alcae. fr. 358, 7 V.) D

1178 πέδαι· δεσμά (N 36). περισκελίδες (Ar. fr. 332, 11 K.–A.). καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεὼς τοῖς πηδαλίοις καὶ τῷ ἱστῷ Hom.+D

1179 πέδαλα· ποικίλα

1180 πεδαλευόμενος· μεταμελόμενος. μεταδιωκόμενος (Alcae. fr. 358, 6 V.) D

1181 πεδανῷ ὕπνῳ· ἠπεδανῷ, κούφῳ. Ἴων Ἀγαμέμνονι (TrGF 19 F 4). τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ D

1182 πεδανός· ταπεινός, πεδεινός. ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός

1183 πεδάρσ[ε]ιον· μετέωρον. ὑψοῦ (cf. Aesch. PV 710. Ar. Av. 1197)

1184 πέδαχνα· τὰ ἐκπέταλα καὶ φι⟨α⟩λοειδῆ ποτήρια D

1185 πε⟨δα⟩χνοῦται· ἐξυπτίωται. καὶ τρυφᾷ

1186 πεδαωριστής· ἵππος φρυαγματίας. καὶ μετεωριστής D

1187 *πέδειλα· ὑποδήματα vg^{1}A^8

1188 πέδελθε· ἱκέτευσον. μέτελθε (Alcae.?) D

1189 πεδέλθῃ· ἱκετεύῃ. μετέρχηται (Alcae.?) D

1190 πέδευρα· ὕστερα. Λάκωνες (Alcm.) D

1191 πέδευρον· ὕστερον. πάλιν. ὀπίσω D

1192 *πέδη· εἶδος ἱππασίας (Xen. equu. 3, 5). καὶ περισκελίς (Philem. fr. 84 K.–A.) A^{11}. δεσμός (N 36) g^{6}A^{11} Hom.

1193 πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν (Δ 517 . .) Hom.

1194 *πεδῆται· πεπεδημένοι (tit. fabulae Calliae. Sap. 17, 2) A^{10} LXX

1195 πεδιάδα γῆν· τὴν Φωκίδα D

1178 Σ π 261; cf. EM 658, 18; Schol.; Moer. 208, 19 [π 82 H.] **1182** ὁ τῷ κτλ.] Ph 407, 1 = Su π 928 v. πελανοί fin. **1183** cf. Scholl. Aesch. et Ar. **1184** Ph 402, 2 v. πάταχνα **1192** cf. EM 658, 18; Schol.; Moer. 208, 19 [π 82 H.] **1194** Σ π 263

1176 πεδά (Frisk 2, 485) Dor./Aeol. pro μετά saepius obvium est, pluralem vocis πέδον non repperi | Alcm.] cf. gl. 278 **1177** cf. gll. 1180 (de Alcaeo, quem cito monente M. L. West); 192–3. α 4246 | μεταμέλητον] melius -όν ut gl. 193; cf. e.g. Lob. Paral. 478 | ποικίλον] cf. gl. 1179 **1178** cf. gl. 1192 **1179** cf. gl. 1177 **1180** πεδαλευόμενος] i. q. μετ-αλευόμενος (Voss. fere). Alb. cft. gl. 1177, ex eodem loco Alcaei sumptam ut nunc scimus. confirmant textus Alcaei litteram λ lemmatis, paraphrasis significationem **1181** ἢ πεδανῶ H: Arnald. et Bentl. | quod Schm. interpunctione codicis post ὕπνῳ amota πεδανῷ ὕπνῳ ⟨ἢ⟩ ἠπεδανῷ· κούφῳ. κτλ. praebet, nullius momenti est; cf. gl. 2024 cum adn. **1182** ὁ τῷ κτλ.] expl. vocis πελανός (Meurs., coll. gl. 1286), cf. testt. **1183** [ε] Mus. | μεταίωρον H: Mus. **1184** πεδαυνὰ H: Cas., cf. gll. 1095 (et 1298) | φιλοειδῆ H: ed. 1521, cf. gl. 1095 | cf. gll. 2048; 1101; 1094. 391 **1185** πεχνοῦται H: ordo et Mus., cf. gll. 1184. 2047 (cum Ph) **1186** πεδαωρίστης (H: accent. Mus.)] h.e. πεδαοριστής (Thes. 5, 922 c), cf. voces πεδάορος et πεδήορος **1187** πέδηλα H: Alb., coll. ordine et Eust. Il. 179, 24 [1, 275, 14 V.] (addend. Od. 1413, 35 [1, 53, 26 St.]); πέδιλα K | v.l. gl. 1199 **1188–9** cf. Alcae. fr. 129, 13 V. **1189** πεδελύει· ἱκετεύει μετέρχεται H: Mein. 1858 p. 550 **1190–1** cf. πεδά pro μετά Alcm. passim **1192** cf. gl. 1178 **1195** πεδιαδαγὴν H: Mus.

1196 πεδιᾶλαι· μεταπέμψασθαι. μεταβαλεῖν

1197 πεδιακὰ πρόβατα· πρόβατα ἀπὸ πεδίου, καὶ οὐ λειμῶνος (Lys. fr. 238 S.)

D **1198** πεδιάτιδες πύλαι· τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησί, ἅς τινες Ἐπιχηλὰς καλοῦσι

Hom. **1199** *πέδιλα· ὑποδήματα vg^{1}A^{8}. καὶ ἔστιν οἷον ποδόειλα (B 44 . .)

Hom. **1200** πεδόθεν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παίδων (ν 295)

D **1201** πεδοίκους· μετοίκους (cf. Pind. fr. 26?)

D **1202** πεδοίκου χελιδόν[ι]ος· συνοίκου. Αἰσχύλος Τροφοῖς (Aesch. fr. 246 d R.)

1203 *πέδον· γῆ vg^{2}(A^{9}), ἔδαφος (Ar. Nub. 573) vg^{2}

1204 πέδουρος· μετέωρος (cf. Aesch. Cho. 590 Schol.)

1205 πέδο⟨ρ⟩τα· ἡμέρα ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή

D **1206** ⟩πεδώ· ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει

Hom. **1207** πέζα· ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ, διὰ τὸ πρὸς τῷ πέδῳ ⟨...⟩. ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὤα, ἢ πρὸς τῷ πέδῳ τὰ κατώτατα μέρη (Ω 272)

D **1208** πεζὰς μόσχους· οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου (Eupol. fr. 184 K.–A.?)

D **1209** πεζεταίροις· τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις (Theodoret. in Ierem. 81, 617 b, 24 M. cf. Dem. 2, 27; Anaximen. FGrHist 72 F 4; Theopomp. ib. 115 F 348)

1210 πεζὴ λέξις· κοινὴ λέξις

1211 πεζήν· τὴν συνήθη, ἢ κοινήν

1212 πεζός· κοινός. ταπεινός. πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσιν

1197 Harp. 242, 7 [π 40 K.]; Ph = Su **1199** Σ π 262; Ap S. 129, 9; EM 658, 51; Schol. **1200** cf. Schol.; Schol. BQVH **1203** = Σ π 264; Schol. rec. Ar. **1204** Ph = Theogn. can. 31, 15 Alpers (p. 10, 19 C.) **1206** cf. Scholl. Ar. Lys. 913. Vesp. 857 **1207** cf. Ap. S. 129, 10 **1208** Ph 404, 16–17 (cum Arist. Ath. pol. fr. a Rose neglecto) **1209** cf. Harp. 243, 1 [π 43 K.] = Ph = Su π 912 (add. 911); EM 699, 46; Schol. Dem.; Poll. 1, 175 **1210** cf. e. g. Dion. Hal. comp. 1, 4

1196 μεταλαβεῖν H: Alb. **1197** ἀποδεδία H: Schm., coll. Harp. | cf. gl. 3339 **1198** πεδιάτινες· πύλαι. H: Mein. 1858 p. 550, cf. gl. δ 262. Mein. cft. Strab. 13, 1, 35 p. 598 C. | Θυμβραίου] sc. πεδίου (cf. Schol. T ad Ω 257) aut ἱεροῦ (cf. Eur. Rhes. 508: βωμόν) aut ποταμοῦ (cf. Nonn. Dion. 3, 347) | ἡλίω H: Mus. **1199** πεδήλα H (Schow): K Ap. S. | ὑπόδημα H: K Ap. S., cf. gl. 1187 | ποδόειδα H: Schm. post Mus., coll. ποδεῖον· εἴλημα τῶν ποδῶν Theogn. can. 778 (p. 128, 26 C.) **1200** cf. gl. 70 **1202** πεδοίκου· H: interpunctionem del. Scal. | χελιδόνιος H: ed. 1521 | αἰσχυλοτρόφοις H: Mus. | cf. Aesch. Ag. 57 **1205** πέδοτα H: Salm.; dial. pro μεθέορτα, Alb. cft. gl. μ 998 **1206** πεδῶ H: accent. et signum decurtationis Hansen post Latte (et Palm.) ad gl. κ 2941 ubi Ἐμπεδώ legitur (Latte etiam Scholl. Ar. cft.); de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **1207** πέδῳ^{1}] πεδῶ H: Mus. | ⟨...⟩] εἶναι G. | ἢ κτλ.] ἡ πρὸς τῷ πέδῳ ἤγουν κατὰ τὰ κατώτατα μέρη G. **1208** πέζας· μόσχους. H: Ph | cf. gl. 1215 **1209** πεζετέροις H: Heins. et Vales.; utraque forma ap. Schol. Dem. explicatur, sed πεζετερ- alibi exstare non videtur

1213 πεζοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν (fr. 246 R.). ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα D
1214 πεζῶν· τῶν ὁδευόντων (Δ 274 . .) Hom.
1215 πεζῷ γόῳ· τῷ ψιλῷ (trag. aut com. ad.?). καὶ πεζὰς ἑταίρας ἔλεγον τὰς μισθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου (Theopomp. FGrHist 115 F 213) D
1216 πιθανότης· πιστότης
1217 *πειθαρχήσαντες· πεισθέντες (Isocr. 4, 103. Act. 27, 21) A^{19} N.T.
1218 *πείθεο· πείθου (Α 214 . .) $vg^{1}A^{27}$ Hom.
1219 πείθεσθε· πείσθητε (ω 456) Hom.
1220 *πειθήνιοι· ὑπήκοοι $vg^{7}(v^{10})A^{31}$, πειθόμενοι ($g^{\pi\iota\theta 2}v^{\pi\iota\tau 8}$)$A^{31}$
1221 [*πειθήσας· πεισθείς A^{30}]
1222 *πειθή· πεισμονή, πίστις $vg^{18}A^{38}$
1223 πείθονται· πειθήνιοί εἰσιν (Α 79) Hom.
1224 πειθώ· ἡ ὀγδοάς D
1225 πεικαμμαῖς· ὀξείαις. καὶ λεπταῖς
1226 πείκειν· ξαίνειν (σ 316) Hom.
1227 πεῖκος· ἔριον. ξάμμα
1228 πεικόν· πικρόν, πευκεδανόν
1229 πειλός· πᾶν τὸ πεπιλωμένον
1230 πεινάων· πεινῶν (Γ 25) Hom.
1231 πειναρόν· ῥυπαρόν (Eupol. fr. 280, 2 K.–A.) D
1232 *πεινῆν· πεινᾶν A^{34}
1233 †πείρω· πέρας† Hom?
1234 vacat
1235 πειράζων· ἐνεδρεύων. λῃστεύων (ι 281) Hom.
1236 Πειραΐδαο· Πειραίου παιδός (Δ 228) Hom.

1213 Ph; Poll. 7, 51 **1215** πεζῷ γόῳ] Ph 405, 17 | πεζὰς ἑταίρας] Ph l. c., cf. 405, 1; Schol. Eur. Alc. 447; EM 658, 37 **1218** cf. Schol. **1226** Ap. S. 129, 31; Schol. Hes.; E. Gud. 456, 25; cf. Schol. σ 316 **1230** Schol.? **1231** Hdn. epim. 108, 10 Boiss. **1235** Schol.

1215 πελζολόγω H: Ph | φίλῳ H: Palm. | fragmentum ft. tragicum est (K. Alpers, coll. Soph. fr. 16 R.) | cf. gl. 1208 **1216** πιθανότης] πειθανότης ordo, non recte **1220** cf. gl. 1223 **1221** v. l. gl. 2268 | πειθήσας] π om. rubr., add. Mus. **1222** πειθή] h. e. πειθώ (K) | cf. gl. 2270 **1223** cf. gl. 1220 **1224** cf. ft. gl. 290 cum adn. **1225** πεικαμμαῖς] h. e. πευκαλίμαις, v. l. gl. 2086 (Schm., unde pro λεπταῖς ci. συνεταῖς id.) **1226** πεικεῖν H: Alb.; de πείκειν (non πείκετε) cf. Ap. S. | cf. Frisk 2, 492 et (Alb.) gl. 2276 **1227** πεικὸς H: Lob. Rhem. 292, coll. v. πέκος (quae exstat Su π 919 et [codd. GM] 1382. An. Ox. 3, 358, 11. EM 665, 51. 671, 51) et gl. 1226. cf. Frisk 2, 492 **1228** cf. gll. 2278. 2016. 2274 **1229** πειλός] h. e. πῖλος (HSt.), cf. gl. 2290 | πεπηλωμένον H: Mus. **1230** πεινέων H: ordo et Schol. **1231** πειναρόν] h. e. πιναρόν, cf. gll. 2314–15. 2317 **1232** πεινεῖν H = A (πεινειν ει·): Schm. **1233** πεῖραρ· πέρας Sop. (cf. ε 289 cum Schol. et gl. 2345 cum adn.); πείρα· πειρῶ (= Schol. δ 545) Schm.; πειρά· πέρας H. Friis Johansen (coll. Aesch. Cho. 860 cum Schol. et LSJ v. πέρας I) **1236** παῖδα H: Pears.; cf. ad gl. 2395

1237 †πειδαίρουσα· δέρουσα†
1238 πεῖραι· πειρατ⟨ε⟩ῖαι. δόλοι
Att. **1239** πειρᾶν· πειράζειν ⟨…⟩ (cf. Men. fr. 414 K.–A.)
Greg. Naz. **1240** *πεῖραν ποιούμενος· πειράζων (Greg. Naz. or. 43, 1, 2 [36, 493, 7 M.]) A[23]
1241 πείραντες· ἐκκεντήσαντες
Hom. **1242** πείρατα· πέρατα. τέλος (Η 102 . .)
1243 πειραταί· κακοῦργοι, λῃσταί. θηρευταὶ ἐν ὕδασι (Ios. b. Iud. 3, 429)
Hom. **1244** πειρᾶται· πεῖραν λαμβάνει, πειράζει. ἐπὶ δὲ λῃστῶν, πειρατεύεται (Β 193)
1245 πειρατήριον· τόπος λῃστῶν
1246 πειρεᾶσθε· πειράσθητε
Hom. **1247** πείρησαι· πείρασον (Α 302 . .)
Hom. **1248** πειρήσηται· πεῖραν λαμβάνῃ (φ 159 v. l.)
1249 πειρῆσθαι· ἔσθ᾽ ὅτε λῃστεῦσαι
1250 πειρήσομαι· πειράσομαι
Ap. S. **1251** πειρήσοντα[ι]· διάπειραν ληψόμενον (Μ 301 . .)
Hom. **1252** *πειρήτιζε· πείραζε (Η 235 . .) A[26]
Hom. **1253** πειρητίζειν· πειρᾶσθαι. πεφυσῆσθαι. πεφοβῆσθαι (π 313; Μ 47 . .)
D **1254** Πειριεῖς· νῆσος. καὶ Ἀστερία
D **1255** Πείρηθοι· νύμφαι ἐν Κύπρῳ
Hom. **1256** *πείρινθος· πλέγμα, τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης· τὸ πλινθίον, τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράγωνον (cf. Ω 190 . . et Ap. Rh. 3, 873) [A[25]]

1238 Su π 1448 **1239** Ph 405, 19; cf. Ph 406, 12 = Su π 1452 (Ael. Dion. π 30); Su 1462; Schol. Ar. Equ. 517; Schol. T [i.l.] ad Δ 66 **1242** Ap. S. 129, 14; Schol. **1243** cf. Su; EM 667, 43 **1245** cf. Strab. 14, 5, 7 p. 671 C. **1248** Eust. Od. 1905, 54 [2, 255, 39 St.] **1251** = Ap. S. 129, 20; Schol. **1253** Eust. Od. 1803, 39 [2, 125, 39 St.] ad π 313 **1256** EM 668, 21; cf. Schol.

1237 πείρουσα· δαίρουσα Voss. (de voce δαίρω cf. e. g. Su π 123); πεδαίρουσα· αἴρουσα Ruhnk. (π.· μεταίρουσα Alb.). πειδαίρουσα e πειραίδουσα (cf. ἐπὶ πείρᾳ δούς Men. fr. 114, 4 K.–A. πεῖραν δούς Dem. 36, 43. cet.) corruptum esse putat Pears., coll. ordine. nihil satis arridet **1238** πειρατίαι H: Salm. | δόλος H: Alb. **1239** πειρᾶν· τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ καὶ συνουσίαι· Μένανδρος Ph 405, 19 **1241** cf. gl. ε 4218 **1243** cf. gl. λ 834 **1244** πειρατεύεται] ft. πειρατεύει (Thes. 6, 672 d) **1246** πειρᾶσθε· ἐπειράσθητε Schm., coll. Aesch. Ag. 1401 **1248** πειρήθηξαι· πείραν (πεῖραν Mus.) λαμβάνη H: Schow (πειρήσηται καὶ ἴδηται ap. Eust. pro πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται repperi); possis etiam πειρηθῆναι· π. λαμβάνειν (Hansen dubitanter, coll. Υ 349 . .) aut πειρήθη· π. λαμβάνει (Schm. [expl. διάπειραν λαμβάνει vel ἐλάμβανε id. in app., cf. gl. 1251], coll. Τ 389) aut πειρήθητε· π. λαμβάνετε (Mus.) **1251** πειρήσονται H: Ap. S. **1254** Schm. vult Πειραιεύς· δῆμος + nov. gl. Πειρεσία· Ἀστέριον, coll. St. Byz. 138, 17 (Ἀστέριον, πόλις Θετταλίας … ἡ νῦν Πειρεσία) aliisque locis | Ἀστερία est Delus vel Creta vel Rhodus vel Homeri Ἀστερίς **1255** Πείρηθοι] Πείριθοι ordo | cf. RE s. v. **1256** πείρινθος] πειρινθα A (= Hom.), cf. gl. 2347; -ος ap. EM quoque nom. est, ap. Ap. Rh. gen. | πληνθίον H: A

1257 *πειρῶ· σπεῦδε A^{29}. πείραζε $vg^{5}A^{29}$
1258 πειρώμενος· πειράζων (Ε 129 . .) Hom.
1259 *πειρῶν τὴν παῖδα· πειράζων. διαφθείρων A^{36}
1260 πείσαντες· ποτίσαντες, ὑγράναντες
1261 πείσ[σ]εα· λειμῶνες. ἕλη. [πέδη] ποτάμ⟨ι⟩οι, π⟨ο⟩ιώδεις, ὑδατώδεις τόποι (Υ 9 = ζ 124) Hom.
1262 πείσ[σ]εα[ς] ποιήεντα· τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις (Υ 9 = ζ 124) Hom.
1263 πεῖσεν· [πείσει,] ἔπεισεν
1264 *πείσεσθαι· παθεῖν (σ 132) $vg^{3}A^{20}$ Hom.
1265 *πείσεται· ὑπομενεῖ (Λ 789 . .) A^{37} Hom.
1266 πείσῃ· πείσματι καὶ χώρᾳ· ʽτῷ δὲ μάλʼ ἐν πείσῃ κραδίη μένεʼ (υ 23) Hom.
1267 *πείσματα· σχοινία $g^{8}vg^{\pi\iota\sigma4}$ ἀπόγεια, πρυμνήσια. περιβόλαια (ζ 269 . .) Hom.
1268 *πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα (e.g. Plat. leg. 929 a) A^{22}
1269 *πείσονται· πάθωσι (Θ 154 . .) A^{21} Hom.
1270 *πείχισον· δοκίμασον (Psalm. 25, 2) $g^{\pi\upsilon\sigma9}A^{28}$ LXX
1271 (*)πεκούλιον· βαλάντιον (cf. Aster. Amasen. hom. 2, 6, 2 [40, 188 b M.]) [A^{1}]
1272 πεκτεῖ· κτενίζει. τίλλει. κείρει. ξαίνει D
1273 πεκτοῦμαι· †τρίχομαι†. τίλλομαι D
1274 πεκτούμενον· τιλλόμενον (Ar. Lys. 685). τίλλοντα. πεκτεῖν (Ar. Av. 714) γὰρ τὸ κείρειν D
1275 πελάγια· τὰ κρόταλα. ἡ δὲ †ῥίνος† πελαγία D
1276 πελαγίζειν· τοὺς ὀδόντας συγκρούειν. καὶ πλεῖν πέλαγος ἄβατον (Hyperid. fr. 290 S.). καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα D

1259 = Moer. 207, 2 [π 34 H.] **1261** cf. Ap. S. 129, 21 **1262** Schol. ζ 124; cf. Schol. Υ 9; Su π 1468; Eust. Il. 1193, 19 [4, 358, 6 V.] **1266** cf. Schol. **1267** Schol.; cf. EM 668, 39 **1268** = Σ π 270 **1269** Σ π 271 **1270** An. Ox. 2, 464, 20 = gl. Psalm. 304 Ernesti **1274** Schol. Ar. Lys. = Su; cf. Ph **1276** Ph; Antiatt. 111, 28

1259 cf. gl. 1450 | πειρῶν] πείρων Meister 2, 229 **1260** πείσαντες] h. e. πίσαντες (HSt., cf. gl. 2350) **1261** cf. gl. 2353 | [σ] Voss., cf. Ap. S. | [πέδη] Ruhnk. | ⟨ι⟩ Alb. | ⟨ο⟩ Salm., cf. gl. 2353 **1262** v. l. gl. 2354 | πείσσεας· ποιηέντα· H: Schol., cf. gl. 2354 | cf. etiam gl. 2502 **1263** πείσεν (sic)· πείσει, H: Hansen; alii alia | totam gl. del. Mus. **1264** de fut. per aor. explicato cf. gll. 3527. 4239. σ 2736 **1266** πεισματικὴ H: Alb. post G. et Voss., coll. gll. 2355. ε 3275 | τῷδε H: Alb. | κρὰ διήμεναι H: Mus. **1267** cf. gll. 2359. 4121 **1268** cf. gl. 2361 **1269** πάθουσι H: ΑΣ; de fut. per subi. explicato cf. gll. 974. 1911. 3847. 4239. ρ 75. ο 1940. υ 649 et Lob. ad Phryn. ecl. p. 723 **1270** πείχισον H = A] h. e. πύρωσον (g [et Schm., coll. An. Ox.]; cf. etiam gl. 4477 cum adn. et testt.) potius quam πείρασον (quod aeque ac πύρωσον Psalm. 25, 2 exstat) **1271** πεκούλιον] Lat. peculium | βαλάντιον] ληγατον A | totam gl. del. Mus. **1272** πέκτει H: Schm. | κτείνει H: Heins. Biel.; Alb. cft. gll. 1418–19. ε 1597 et EM 667, 40; cf. etiam gl. 2277 et Frisk 2, 492 **1273** τρίχομαι] τρίχωμα? M. L. West (coll. gl. 1419), unde coniecerim ⟨κτενίζομαι⟩ τρύχωμα; τρύχομαι? Latte **1275** τὰ κρόταλα] cf. gl. 1276 | ἡ δὲ ῥίνος] οἱ δὲ ῥίνη Mus.

D?+N.T. **1277** πέλαγος· μέγεθος, πλῆθος (e.g. Aesch. Pers. 433). βυθός, πλάτος θαλάσσης (Act. 27,5)

Hom. **1278** *πελάζειν· ἐγγίζειν vg², πλησιάζειν (E 766) vg²A¹¹

1279 πελαζόμενοι· ἐγγιζόμενοι

1280 πέλαιτον· τὸ ἐφικτόν. μέγιστον

D **1281** πέλα[ι]να· πόπανα, μειλίγματα (Antim. fr. 176 W. = 101 M.?)

D **1282** Πελάνα· ἡ Σαλαμίς. ἐν τοῖς Εὔκλου χρησμοῖς. ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἅλω ἀπάργματα, καὶ θυσίαι, καὶ πέμματα

1283 *πελανοί· πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια (Plat. leg. 782 c) A²⁶

1284 *πελανὸν ἀφρόν· τὸν περὶ τὴν γένυν ἀφρόν (Eur. Or. 220) A²⁷. ἢ πέμμα τι πλακουντῶδες (e.g. Sannyr. fr. 1,1 K.–A.)

Eur. **1285** *πελανός· πέ[μ]ψιν ἔχων ῥυπαράν A²⁵. ἢ τὸ ἐκ τῆς ⟨παι⟩πάλης πέμμα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι. καὶ τὸν περιπεπηγότα τῷ στόματι ἀφρόν (Eur. Or. 220)

D **1286** πέλανορ· τὸ τετράχαλκον. Λάκωνες

D **1287** πελαργικοὶ νόμοι· τὸ ἀντι[σ]τρέφειν τοὺς γονεῖς (Ar. Av. 1353)

D **1288** Πελαργικόν· ἀντὶ τοῦ Πελασγικόν. Πελαργοὺς γάρ φασι τὴν Ἀττικὴν οἰκῆσαι, ἀπὸ τῶν Πελασγῶν μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πτηνά (Ar. Av. 832)

D **1289** πελαργός· ἄγγος τι κεράμεον

LXX+Hom. **1290** *πέλας· γείτων (Prov. 27,2) g⁸. ἐγγύς, πλησίον (κ 516) vg⁸A¹⁸

Hom. **1291** πελάσαι· ἐγγίσαι, πλησιάσαι (χ 176)

D Greg. Naz. **1292** πελάσαιμι· προσεγγίσω (Callim. SH fr. 260 A, 7. Greg. Naz. c. 2,1,1,61 [37,974,11 M.])

1277 = gl. N.T. **1278** Σ π 272 **1283** Σ π 273; cf. EM 659,15; Schol. Ar. Ach. 246 = Su π 750 v. ἐλατήρ; Tim. lex.; Eust. Il. 1165,10 [4,263,13 V.]; (Paus. π 14) **1284** cf. Schol. Eur. **1285** cf. Harp. 243,10 [π 44 K.]; Ph = Su; Schol. Eur.; Tim. lex.; EM 659,15 **1287** Ph = Su **1288** cf. q 299,16 = EM 659,12 **1290** Σ π 274; Schol.

1280 πέλαιτον] πέλωρ αἴητον Schm., cf. Il. Σ 410 (ubi Schol. explicant πέλωρ μέγιστον); ἄπλετον G. Dind. | ἔφικτον (H: accent. Mus.)] ἀνέφικτον G. Dind. **1281** πέλαινα H: ordo et Guyet alii, coll. gll. 1282 fin.; 1283–6; ε 2430; πελάνεια Vogliano, contra ordinem, sed ft. recte siquidem ad Antim. spectat **1282** εὔκ₍.₎ (₍.₎ est lineola fortuita ut vid. [minime ε, ut Schow habet]) H: Schm.; Εὔκλος (RE v. Euklus) gll. ε 2520. κ 346. 692. σ 1140; Paus. perieg. 10,12,11. 14,6. 24,3; cet. nominatur | ἢ κτλ.] de πέλανα dicitur, cf. gll. 1281. 1283–5 | ἅλωα πράγματα H: Schm. **1283** θυσίας] θυσίαν ΑΣ **1284** πελανὸν· ἀφρὸν H: Voss., quod accepi (coll. gl. 152) ratus lexicographum quendam verbum πελανός (παλανός) pro adiectivo (oxyton.) perperam sumpsisse (cf. etiam gl. 1285 init.) | γένυν] γῆν H: Voss. **1285** πέμψιν H: A | πώλης H: Harp. alii | περιπεπηκότα H: Mus., cf. gl. 152 et Schol. Eur. **1286** πελάνορ H: accent. Mus. | cf. gll. 1182. ι 848 et Schol. Nic. al. 488 (Schm. alii) **1287** [σ] Mus., cf. gl. α 5453 et Ph = Su **1288** contin. H: nov. gl. Schm. | φησὶ H: Alb. | τῶν] τῆς H: Mus. | Πελασγῶν … τὰ πτηνά] h.e. πτηνῶν … τοὺς Πελασγούς (Alb. ad gl. 2492) **1289** ‘Quod et album et nigrum esset ut ciconia’ Voss., pace Ruhnk.

1293 Πελασγοί· οἱ Θεσσαλοί (Κ 429). καὶ Πελασγικὸν Ἄργος· ἡ Θεσσαλία[ν] ν[α]ῦν (Β 681). καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων. καὶ γένος ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον (τ 177) Ap. S. + Hom.
1294 πέλασε· προσήγγισεν (Δ 123 . .) Hom.
1295 πέλασσεν· ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἐπλησίασεν (Β 744 . .) Hom.
1296 Πελαστικόν· τειχίον οὕτω ἐν Ἀθήναις καλούμενον Τυρρηνῶν κτισάντων (Hellanic. FGrHist 4 F 4, 13–18. Thuc. 4, 109, 4) D
1297 πελάται· οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, ⟨λά⟩τρεις μίσθαρ⟨ν⟩οι· ἀπὸ τοῦ πέλας (Arist. Ath. pol. 2, 2. Plat. Euthyphr. 4 c). ἢ θρέμματα Att.
1298 πελάχνιν· τρυβλίον ἐκπέταλον D
1299 *πελδασταί· οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες A[34]
1300 πελεθοβάψ· Θεόδωρος ὁ κωμικὸς [ὁ] ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτόν φασι γεγονέναι (com. ad. fr. 351 K.–A.) D
1301 πελεθρίσματα· δρομήμα⟨τα⟩ D
1302 *πέλεθρον· μέτρον γῆς,⌋ ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ ⌊σταδίου[ς] ἑκ[α]τόν (λ 576; Φ 407) Σ Hom.
1303 Πελεθρόνιον· πολυφάρμακον D
1304 Πελεθρόνιος· ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος [δίδωσι. γίνεται] D
1305 *πέλει· ὑπάρχει, ἐστί g[πει15](v[πει17]g[πελ1]). ⟨δίδωσι. γίνεται⟩ (Γ 3 . .) Σ Hom.
1306 *πέλειαι· περιστεραί (μ 62 . .) g[4](A[15.32])v[πεν3]. καὶ αἱ ἐν [ε]Δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντειες (cf. Hdt. 2, 55–7) Hom. + D

1293 Ap. S. 129, 24; cf. Schol. K 429; Schol. Ap. Rh. 1, 580 **1297** Ph 407, 20; cf. Moer. 208, 7 [π 72 H.]; Poll. 3, 82. 4, 165; Schol. Plat.; (Ael. Dion. π 31) **1300** Arcad. 94, 13 **1302** Σ π 275; Ap. S. 129, 25; Schol. λ 576 **1304** cf. Schol. Nic. ther. 440 **1305** Σ π 276; Schol. **1306** Paus. perieg. 7, 21, 2. 10, 12, 10; Strab. 7, fr. 2; Eust. Od. 1760, 40–44 [2, 72, 29–33 St.]; cf. EM 659, 32

1293 οἱ Θεσσαλοί (= Ap. S.) falsum est; cf. Schol. et RE v. Pelasgoi | ἢ Θεσσαλίαν ναῦν H: Sop. alii, coll. Schol. Ap. Rh. **1296** Πελαστικόν] h. e. Πελασγικόν. Schm. cft. v. l. Π 233 ap. Schol. bT Πελασγικέ | cf. gl. 1288 et Pfeiffer ad Callim. fr. 97 **1297** τρεῖς μίσθαροι H: HSt. **1298** πελάχνιν] h. e. πεδάχνην (Hemsterh. [η iam Mus.], c f. gll. 1184. 1095; de fem. sing. gl. 391 adn.; praeterea gll. 2048. 1101. 1094) **1299** πελδασταί] h. e. πελτασταί (A) **1300** cf. gl. θ 267 (ubi cod. τοὺς πρώτους habet, pace Latte) | πελεθόβαψ H: accent. Arcad.; cf. Frisk 2, 763 | κωμικὸς] h. e. τραγικὸς (Mein. FCG 1, 523, coll. Arist. Pol. 1136[b]28. cet.) | [ὁ] Mein. | τινὲς κτλ.] v. Snell ad TrGF 1 p. 330 n. 265 **1301** πελέθρησμα· τὰ δρόμηκα H: Schm.; πελέθρισμα· τὸ δρόμημα Mus. | cf. gl. 2506 (Schm.) **1302** σταδίους ἑκατόν H: Σ Ap. S. Schol. | cf. gll. 2502. 2520 **1303** ποιησιφάρμακον H: G. Dind., cf. gl. 1304 **1304** πελεθροίνου H: G. Dind. **1304–5** δίδωσι. γίνεται post ἐστί transp. Alb., coll. gl. 1366, post πέλει Jens. | praeterea verbum δίδωσι non ad πέλει sed ad τελεῖ attinet (N. D. Worswick), cf. ad gl. 1366 **1306** ἐν ἐδωδώνῃ H: Mus.

D **1307** πελειοθρέμμονα νῆσον· 〈τὴν Σαλαμῖν[ι]α[ν] (Aesch. Pers. 309).〉 Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς καὶ πελειάς (h. an. 544^{b}2. 597^{b}3)

D **1308** πελείους 〈καὶ πελείας〉· Κῷοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας

LXX **1309** *πελεκάν· ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ τρυποῦν τὰ δένδρα (Anaxandr. fr. 42, 66 K.–A. Psalm. 101, 7) A^{35}

1310 *πελέκεα· πέλεκυν δίστομον (A^{17})

Hom. **1311** πέλεκκος· στελεός, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον (N 612)

D **1312** πέλεκρα· ἀξίνη

Hom. + D **1313** *πέλεκυς· ἀξίνη δίστομος (Γ 60 . .) A^{17}. ἢ στάθμιον ἑξαμν[ι]αῖον ἀρχαῖον· οἱ δὲ [δω]δεκαμν[ι]αῖον

D **1314** πελεκύστερον· τὸ στελεόν

Hom. **1315** πελεμίζειν· σείειν, κραδαίνειν (cf. Π 766)

Hom. **1316** *πελεμίχθη· διεσείσθη (Δ 535 . .) A^{πολ48}

Hom. **1317** πέλεν· ἦν, ὑπῆρχεν (Δ 450 . .)

D **1318** πελένα· ζεῦγος βοῶν

Hom. **1319** Πελεός· Ἀχαιὸς Φρίξῳ (TrGF 20 F 38). καὶ μήποτε τὴν παρ᾽ Ὁμήρῳ Πτελεόν (B 697). δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν

1320 [πελεστόθρην· νῆσον τὴν Σαλαμινίαν]

D **1321** †πελεσσύδραι†· συνστρέμματα ὑδάτων

Hom. **1322** *πέλεται· ὑπάρχει, γίνεται (A 284 . .) A^{42}

1307 Schol. Aesch. **1308** Strab. 7, frr. 1. 2; Eust. Od. 1760, 40–44 [2, 72, 29–33 St.] | Ἠπειρῶται] cf. Paus. perieg. 7, 21, 2 **1309** gl. Psalm. 303 Ernesti; An. Ox. 2, 464, 29 **1311** cf. Ap. S. 131, 3; Eust. Il. 949, 56 [3, 522, 11 V]; Poll. 10, 146 **1313** Eust. Od. 1878, 57–8 [2, 220, 40–1 St.] **1316** Schol.; cf. EM 659, 28 **1319** St. Byz. v. Πέλη **1322** Schol.

1307 πέλειον· θρέμμονα H: Mus. | νῆσον (sine interpunct.) H: νῆσον· Schr.; νῆσον. Alb. | 〈τὴν Σαλαμῖν[ι]α[ν]〉 corr. et huc e gl. 1320 transp. Schm. (in app.) post Arnald. et Alb., coll. Schol. Aesch. (τ. Σ. τὰς περιστερὰς ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων Schol. recent. B; similiter alia Scholl.) | Aesch. Pers. 309] cf. gl. σ 640 | περιστερᾶς καὶ πελειᾶς H: Mus. | Ἀριστοτέλης κτλ.] ad fin. gl. 1306 transponere vult Arnald. **1308** φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους … et Ὅτι κατὰ Θεσπρωτοὺς καὶ Μολοττοὺς τὰς γραίας πελ[ε]ίας καὶ τοὺς γέροντας πελίους, καθάπερ καὶ παρὰ Μακεδόσι … (Strab.) | 〈καὶ πελείους〉 Hansen post G. | Κῷοι] ft. Χάονες, cf. Hellanic. FGrHist 4 F 83. Schol. Ar. Equ. 78. cet.; aliter de Κῷοι cf. gll. 1327 et 1334 **1311** πελεκκὸς H: accent. Schm., coll. Poll.; alibi neutr. est (Eust. οὐδετέρως) **1313** ἑξαμνιαῖον H: Voss. | δωδεκαμνιαῖον H: Salm. ([δω], coll. gl. η 515 et Eust.) et Voss. ([ι]) | -μν[ι]αῖον potius quam -μν〈α〉ιαῖον recepi (pace LSJ), coll. gl. η 515 et Buck–Petersen 48. 52 **1315** πολεμίζειν H: ordo et Heins. alii **1316** πολεμίχθη H = A: ordo et Schol. EM **1319** cf. gl. 4189 **1320** v. l. gl. 1307 (Schm.; Arnald. vix recte πελειοτρόφον [excepto πελεοτρόφος Opp. cyneg. 353 v. l. ap. Schol. vox non reperitur] νῆσον, τὴν Σαλαμινίαν corrigit et omnia tamquam expl. ad gl. 1307 transp.) | Σαλαμινίαν] v. ad gl. 1307

1323 πελή⟨α⟩ρ· περιστεράς. καὶ πέρ[σι]κης τὸ ἥμισυ. Λάκωνες D
1324 πέληται· γένηται (Γ 287 . .) Hom.
1325 πέλη[τ]ος· γέρων D
1326 πελειάδες· περισteραί (Λ 634) Hom.
1327 *πέλιαι· μέλαιναι (Hippocr. Coa praesag. 566 [5, 712, 19 L.]) A^{19} περιστεραί, φάσσαι K+D
1328 πελιανόν· μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ τὴν χρόαν (v. gl. 1331) D
1329 πελιγᾶνες· οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί D
1330 πελίγξαι· ἐπιδραμεῖν
1331 *πελιδνόν· μέλαν $v^5g^6A^{13.30}$ ὡς μόλυβδος. ἢ ὕφαιμον (Thuc. 2, 49, 5 codd.; Nic. ther. 707) K
1332 πελίκαν· εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι (Cratin. fr. 88 K.–A.). ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη D
1334 *πελιοί· μέλανες, ὡς ὠχροὶ $A^{14}[v^7]$ ἢ χλωροί (Hippocr. Coa praesag. 483 [5, 692, 19 L.])
1333 Πελινναῖος· ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ D
1335 πελιτνόν· πελ[ε]ιόν (Thuc. 2, 49, 5, testt.) Att.
1336 πέλλα· λίθος D

1324 Schol. **1326** Σ π 277 **1329** Strab. 7, fr. 2 **1331** cf. Σ π 278; Schol. Thuc. **1332** Ph; Poll. 10, 67. 73. 78; Athen. 11, 495 a–b **1334** Σ π 279 **1335** Moer. 208, 8 [π 73 H.]; Ph 408, 4 (= Su π 945). 10; Eust. Il. 735, 58 [2, 658, 14 V.] (Ael. Dion. π 32) **1336** Schol. a Dem. 19, 155 (= 330)

1323 πέληρ H: Schm. (cui πελήαρ est i. q. accus. pl. πελείας), coll. Choerob. An. Ox. 2, 253, 30 locique emendatione Ahr. Dial. 2, 163 not. 14 | περιστερᾶς H: Schm. | περσικῆς H: Schm., coll. πέρκη σχιστή Antiphan. fr. 130, 2 K.–A. **1325** πελητὸς H: πέλησς (i. q. πέλειος) Schm. post Alb. qui cft. gl. 1308 **1326** πελειάδες] πελιάδες ordo **1327** h. e. πελιαί· μέλαιναι (= A; cf. gl. 1334) + nov. gl. πέλειαι· περιστεραί (= gl. 1306 init.), φάσσαι | de locutione conflata μέλαιναι περιστεραί cf. Hdt. ad gl. 1306 cit. | φράσθαι H: Mus. | de insula Coo cf. gll. 1308 et 1334 **1328** πελιανόν] h. e. πελιδνόν (HSt., coll. gl. 1331) **1329** πελιγάνες H: accent. Thes. | cf. πελιγόνας γοῦν καλοῦσιν ἐκεῖνοι (sc. Μακεδόνες) τοὺς ἐν τιμαῖς Strab. **1330** πελίγξαι] ἐπιλίγξαι Ruhnk. in addendis, coll. praesertim ἐπέλιξεν· ἐπέδραμεν gl. ε 4388; Schm. cft. etiam σωλίγξαι· δραμεῖν gl. σ 3070 et αὐλίξαι· … δραμεῖν gl. α 8304; forma ἐπιλίγξαι exstat Schol. V ad χ 278 **1331** πελιδνὸς· μέλανος μόλυβδος H: Voss. | cf. gll. 1328. 1335. 2185 **1332** πελικὰν H (πέλικαν Ph, πελικᾶν [FL] / πέλυκα [A] / πέλικα [BC] Poll. 10, 78, omnia nullius momenti): accent. Cas., recte quia forma Boeotica (vocis Boeoticae, Ph et Poll. 10, 73 cf. 78) πελίκᾱν (Att. πελίκην) e Thressis Cratini (Athen.) hic exhibetur. de Boeotiis huius fabulae cf. συοβοιωτοί fr. 77 K.–A. (cf. gl. σ 2754). Thressae ap. Hsch. etiam gll. α 6101. δ 1847. σ 2766 nominantur | πεπελεκίσθαι H: Ph et Poll. 10, 78 | λεκάνη] forma Hesychii incerta est; H habet cum formam Atticam λε- (λ 1 [sic cod., falso]. 568. π 1332. 4302) tum formam linguae communis λα- (ο 578. π 1353. σ 1668); cf. Su λ 46. 230 vv. λακάνη. λεκάνη **1334–3** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **1334** πέλιοι H: Σ | ὀχροὶ H: ΚΣ | de insula Coo cf. gll. 1308 et 1327 **1333** Πελινναῖον ὄρος Χίου saepius nominatur (v. RE 19 (1), 338–9), Ζεὺς Πελινναῖος hic tantum **1335** πελιδνὸν H: ordo et Sop. Voss. | [ε] Schm., coll. Moer. | cf. gll. 1328. 1331. 2185 **1336** cf. gll. φ 279. 281; Frisk 2, 499

1337 *πέλλαι· ἀγγεῖά τινα, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα [A[16]], οἷον πύελ[λ]οί τινες οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πύος, τουτέστι τὸ γάλα, εἰλεῖται (lyr. ad. PMG fr. 997, 8 = Pind. fr. 104b, 8)

D **1338** πελλαιόν· φαιόν. καὶ Μακεδονικόν

D **1339** Πελλάνιος· Ποσειδῶν ἐν Κυρήνῃ

D **1340** πελ⟨λ⟩αντῆρα· ἀμολγέα

D **1341** πελλᾶς· πέλ[λ]η[τ]ος, πρεσβύτης

Hom. **1342** *πέλλας⌋ καὶ πέλλαι· ⌊ποιμενικὰ ἀγγεῖα (Theocr. 1, 26. Π 642) [A[16]]

D **1343** πελλασταί· ὑποδήματα, ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται

1344 πελλαιχρὸν ἢ πελλαιχνόν· πυρρόν

D **1345** πελλήν· κούφην, καὶ φαιὰν τῷ χρώματι

Hom. **1346** Πελλήνη· πόλις ἐν Ἄργει (Β 574)

D **1347** Πελλ⟨ην⟩ικαὶ χλαῖναι· ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν Πελλήνῃ γινόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι

1348 πέλληον· στέψον

D **1349** πελλη⟨τή⟩ρ· πολυφάγος (com. ad.?). ἀμολγεύς

D **1350** πελλητῆρες· ὁμοίως

1351 πελλία· σπέλεθοι

1340 cf. Athen. 11, 495e **1341** cf. Arcad. 22, 2 **1342** Schol. Theocr.; Eust. Il. 1079, 54 [3, 910, 6 V.]; cf. Ap. S. 129, 23; EM 659, 41 **1343** v. gl. 1357 **1345** Schol. Theocr. 1, 26; EM 659, 37 **1347** Strab. 8, 7, 5 p. 386 C.; Ph; Eust. Il. 292, 6 [1, 450, 22 V.]; cf. Schol. Ar. Av. 1421; Su π 943 v. Πελλήνη; Schol. Pind. Ol. 7, 156a=86 .. **1349** Clitarch. glossogr. ap. Athen. 11, 495e

---

1337 πύος] cf. gl. 4377 cum adn. | γάλα[1]] μέγα H: Mus. | πύελλοι H: Mus. | cf. gl. 1342 **1338** h. e. πελλόν· φαιόν + nov. gl. Πελλαῖον· Μακεδονικόν (Hansen post Sop.; Alb. cft. gll. 1345. 1354) **1339** Πελλάνιος] ϝελλάνιος Bernh. ad Dion. perieg. p. 671 (Ἑλλήνιος de Iove saepius usurpatur, sed forma ϝελλ. pro Ἑλλ., praesertim Cyrenis usurpata, reicienda; praeterea de Π pro ϝ scripto nihil nisi mendum (?) Πάξος pro ϝάξος [Ὄαξος] Scyl. 47 cod. [cum apogrr.] repperi; cf. etiam ad gll. 1526. 2958. 4358); Πελλάνιος de Pellana Laconica (Paus. perieg. 3, 21, 2) intell. Höfer ap. Roscher 3, 1861–2. de dis ap. Cyrenenses v. etiam gll. ε 2096. 6720; de Neptuno ap. eosd. cf. Ἀμφίβαιος (i. q. Ἀμφίγαιος, γαιήοχος [Passow et LSJ])· ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις Schol. Lycophr. 749; CEG 2, 851 adn.; cet. **1340** πελάντηρα H: Sop. Voss., cf. ordinem (accent. Mus.) | cf. gll. 1349–50; praeterea Frisk 2, 499 **1341** πέλλας H: Lob. Prol. 506, coll. Arcad. | πέλητος H: Schm., coll. gl. 1325 **1342** πέλλαι] cf. gl. 1337 **1343** πελλασταί] h. e. πέλλυτρα (Thes. 6, 706c post alios, coll. gl. 1357) **1345** πελλήν· … φ. τ. χ.] sc. βοῦν, cf. testt.; Theocr. 5, 99 vix huc attinet | κούφην] σκάφην? Schm. **1347** contin. H: nov. gl. Jens. post Salm. | ⟨ην⟩ Strab. Ph **1348** 'Si mendo caret πέλληόν scribendum' Schm. **1349** πέλληρ H: Alb., coll. Athen. (-ῆρα; nom. -ήρ epitom.) et gl. 1350 (Frisk 2, 499 cft. vocem ἀντλητήρ); Sop. voluit πελλαντήρ, coll. gl. 1340 | com. ad.?] H. Friis Johansen; de ἀκρατεῖς 'definiti con nomi di recipienti di liquidi' cf. locos ap. Dettori Mus. Crit. 29, 1995, 281–2 laudatos (praesertim gl. α 4170) | ἀμολγός H: Sop., coll. gl. 1340. **1351** ἐπέλεθοι H: Voss., Alb. cft. gl. σ 1454; de litteris ε et σ inter se perperam commutatis id. cft. gll. α 1377. θ 834. ι 1032; addend. gll. σ 2863. 2880

1352 πέλλιξ· κράνος D
1353 πελλὶς ἢ πελλάς· λακάνη (Hippon. fr. 13, 1 W. = 21, 1 Degani) D
1354 πελλόν· φαιὸν χρῶμα, ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ
1355 †πελλοπλαύρατον†· ὀξύθυμον. ἢ ἔκλιμον
1356 πελλύρον· μετέωρον (Alcae. fr. 315 V.) D
1357 πέλλυτρα· οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ[ς] σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι εἰς τὸ μὴ ἐκ⟨σ⟩τραφῆναι (Aesch. fr. 259 R. cf. Soph. fr. 1152 R.) D
1358 πελλύτα καὶ πελλύτεμα· δεσμός D
1359 πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός (Herond. 7, 116? Eratosth. fr. 9 Powell?) D
1360 *Πελοπίδαι· Ἀγαμέμνονος γένος (Eur. Hel. 1242) [A^{24}] Eur.
1361 *Πελοπόννησος· πόλις τοῦ Ἄργους A^{41}
1362 πέλος· μέγα. τεράστι[κ]ον
1363 *πέλτη· εἶδος ὅπλου (A^{12}). δόρυ. ἢ μικρὰ ὅπλα
1364 *πέλτη· ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα (Eur. Rhes. 305. Alc. 498) A^{37}. ἢ ὅπλου σκέπασμα. ⌊ἀκόντιον (A^{38}) Eur.
1365 *πέλτης· Θρᾴκιον ὅπλον (Eur. Alc. 498). καὶ εἶδος ταρίχου (Diph. Siph. ap. Athen. 3, 121 b) A^{44} Eur.
1366 *πέλω· εἰμί $g^1v^{πει17}$. δίδωμι. γίνομαι (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 144 [37, 1363, 12 M.]) Greg. Naz.
1367 *πέλωρ· μέγα (A^{39}). ὑπερφυές (Σ 410 . .) Hom.
1368 πέλωρα· θηρία. δείματα. τέρατα. σημεῖα *μεγάλα (B 321. κ 219) A^{22} Hom.
1369 πελωρεύει· φανερῶς ποιεῖ
1370 πελώρης· τινὲς εἱμαρμένης

1353 Athen. 11, 495 c–e (nom. πελλίς epitom. 2, 2, 65, 19) **1357** Poll. 7, 91–2. 2, 196; 10, 50 **1362** cf. Σ π 283 **1364** Scholl. Eur. Rhes. 311 (cf. Scholl. Plat. leg. 813 d. epist. 348 b) (= Arist. fr. 498 Rose) et Alc. 498; EM 660, 26; cf. Ph **1365** Schol. Eur.; Su π 956 v. πέλτον **1367** Σ π 283 **1368** cf. Scholl.

1352 cf. gl. 2182 **1353** ἢ πελλάς] Il. Π 642 … πέλλας ap. Athen. (et epitom.) ante Hipponactem laudatur, unde neglegenter sumpsit qui excerpsit, ut vidit Schm. | λακάνη] cf. ad gl. 1332 **1354** cf. gll. 1338. 1345. 2289 **1355** πελλοπλαύρατον] πελλοπλαύραστον Ald., πελλοφλαύραστον Voss., πελλοπλευρίτην? Latte **1356** πελλύρον] h. e. πέδαυρον, Aeol. pro πεδάορον (Valck., coll. Alcae.; addend. Aesch. Cho. 590 et gl. 1186) **1357** πελλυταὶ H: Thes. 6, 706 c, coll. post alios Poll. | [ς] Mus., cf. gl. 1343 | ⟨σ⟩ Sop., coll. gl. 1343 **1358** v. l. gl. 1357 | πελλύτεμα] πελλύτημα G., πελλύτευμα HSt. **1359** lexicographum quendam male intellexisse aut Herond. (v. ad gl. 433) aut Eratosth. (v. gl. φ 48) putaverim **1360** ἀγαμέμνωνος H: Mus., cf. A | A habet Πελοπιδων (cf. Soph. El. 10. Xenarch. com. fr. 1, 3 K.–A.)· το γενος του Αγαμεμνονος **1361** ft. per lapsum calami pro Ἄργος· πόλις τῆς Πελοποννήσου? (H. Friis Johansen) **1362** πέλος] πέλωρ Mus. = Σ, cf. gl. 1367 | τεραστικόν H: Mus. = Σ **1364** πέλπη H: ed. 1520; cf. ad gl. 1366 | Eur. Rhes.] cf. gl. 2463 **1366** h. e. πέλω· εἰμί, γίνομαι + nov. gl. τελῶ· δίδωμι (N. D. Worswick, cf. gll. τ 413. 427. v. praeterea gll. π 1304–5. de errore τ > π cf. etiam gll. 1364. 3078–9. 4426; porro gll. 2065. 4265) | Greg. Naz.] cf. gll. ο 381. ϱ 234. σ 1843 **1369** πελωρεύει] κελωρύει Schneider lex. Gr. v. πελωρεύω, cf. gll. κ 2191–2

Hom. **1371** *πελώρια· μεγάλα, τερά⟨σ⟩τ⟨ι⟩α (Κ 439 . .) A^{33}

Hom. **1372** *πελώριος· μέγας Σ, δεινός (Γ 229 . .)

Hom. **1373** *πελώρου· θηρίου (κ 168) A^{31}

1374 *πέμμα· εἶδος πλακοῦντος. καὶ πᾶν πεπτόμενον A^{4}

LXX **1375** *πέμματα· ποικίλα ἐδέσματα. ⌞πλακούντι[κ]α (Plat. rep. 373 a. Hos. 3, 1) $vg^{1}A^{3}$

D **1376** πεμπά[υ]δος· πεντάδος (Plat. rep. 54 c. Xen. Hell. 7, 2, 6)

1377 πεμπαζόμενοι· ἐπιστρεφόμενοι. ἐκπληττόμενοι. μεριμνῶντες

1378 πεμπάς· τριακάς

1379 πεμπάσασα· ἐξαριθμήσασα

Hom. **1380** πε⟨μ⟩πάσσεται· κατὰ πέντε ἀριθμήσει· τὰ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει (δ 412 cf. 411)

D **1380a** πέμπε· Αἰολεῖς πέντε

D **1381** πέμπελον· στωμύλον, λάλον. οἱ δὲ λίαν γηραλέον (Lycophr. 682. 826)

1382 πέμποι· ἀναπέμποι (Sol. fr. 19, 4 W. = 11, 4 G.–P.)

Hom. **1383** πέμπουσιν· ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν, κατέπεμψαν (π 228 . .)

Hom. **1384** πεμπώβολα· πέντε ὀβελίσκους ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς (Α 463 = γ 460)

1385 ⟩πέμφελα· δύσκολα. τραχέα. βαθέα

D **1386** πεμφίδες· πομφόλυγες (Nic. ther. 273). καὶ πτηνῶν ψυχαί (Lycophr. 686)

1387 πεμφιδώδεις πυρετοί· φλυκταινώδεις πνευματίαι (Hippocr. epid. 6, 1, 14 [5, 274, 7 L.])

1371 Schol. **1372** Σ π 284; Ap. S. 129, 26; EM 659, 57 **1373** Schol. **1375** Σ π 287 = K **1380** Schol.; Schol. PQ; Ap. S. 129, 27; vit. Hom. Herodotea 37, lin. 537; Eust. Il. 135, 40 [1, 208, 15 V.]; cf. EM 660, 3 **1380a** v. ad gl. 1380 **1381** οἱ δὲ κτλ.] cf. Choerob. in Theodos. 1, 357, 33; Galen. 6, 380, 2; Su; EM 660, 6 **1384** Schol. A 463; Schol. BEQ ad γ 460; cf. Ap. S. 129, 29 **1386** Schol. Nic. **1387** cf. Galen. 17 a, 878, 12 . .

1371 μεγάλα τέρατα H = A: Schol. **1373** cf. μέγα θηρίον κ 171 **1375** πληθυντικά H: K, cf. gl. 89x; πλακουντικά Mein. 1858 p. 551, sed error codicis e littera κ primum omissa tum loco alieno inserta natus esse videtur **1376** [υ] H: Mus. **1377** contin. H: nov. gl. Scal. Jun. **1378** τριακάς] ὡς τριακάς Schm. **1380** πεπάσσεται H: Schol. et Ap. S. | τὸ H: Hansen, coll. Ap. S. Schol. PQ. vit. Hom. Eust. **1380a** πέντε] ε̅ H: expl. Mus. **1381** παμπέλον H: Mus.; de voce cf. Hollis ZPE 115, 1997, 56–7 praesertim nott. 5. 14 | γηραλέος H: Mus. | στωμῦλον H: accent. Mus. **1382** Sol.] cf. gl. α 7699 **1383** πέμπουσιν] cf. Ph 211, 17 v. λέγει (Schm.) **1384** πεμποβόλους H: Scholl. et Ap. S. (ω etiam ordo) **1385** πέμφελα] h. e. δυσπέμφελα (Alb., coll. gll. δ 2642. 2645. 2647); de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **1386** cf. gl. μ 832 | πεμφίδες] δ Lycophr. et Schol.; γ/ξ Nic. Scholiaque et Lycophr. v. l., cf. gl. 1388 | πεμφόλιγες H: Salm. (ο) et Mus. (υ), cf. Schol. Nic. | πτηνῶν] sic etiam gl. μ 832. legendum ft. πτηναὶ, cf. Schol. Lycophr. 686 … λεπταὶ καὶ ἀερώδεις αἱ ψυχαί (et Lycophr. 1106 [unde gl. 1388] πέμφιξ … πτερύξεται, ubi Schol. cft. Π 856) | cf. gll. σ 543 (cum adn.). 943. ψ 293 **1387** πεμφιδώδεις· πύθετοι. φλεκταινώδεις πνευματιαί H: Mus. (φλε- > φλυ- HSt.) | πεμφιδώδεις] πεμφιγ- ceteri (πεμφιγώδεες Hippocr.)

1388 πέμφιξ· πνοή (Soph. fr. 337 R. Aesch. fr. 195, 4 R.). ψυχή (Lycophr. 1106). καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες (Aesch. fr. 170, 1 R.) D
1389 πέμψις· ἐνεχυρασμός
1390 πενεῖν· πενητεύειν
1391 πενία· ἀχρημοσύνη, ἀπορία
1392 πένεται· πονεῖ, ἐνεργεῖ. ἀχρηματεῖ. κάμνει
1393 πενέσται· οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι οἵτινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις. ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι (e.g. Archem. FGrHist 424 F 1. Dem. 23, 199. Theocr. 16, 35. Eur. fr. 830 N. Xen. Hell. 2, 3, 36) D et Att.
1394 †πενειαδεῖν· κατεπιστατεῖν†
1395 πένης· ὁ αὐτοδιάκονος
1396 πένησσα· πτωχή (Ioh. Chrys. in 1. Ep. Cor. hom. 26, 8 [61, 223, 30 M.])
1397 πενθέριον· τὴν προῖκα. Θάσ[σ]ιοι D
1398 πενθερός· τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ (θ 582). καὶ πενθερὰ ἡ μήτηρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ (Soph. fr. 305 R.) Hom. + Att.
1399 *πένθος· συμφορά A[8]. θρῆνος, λύπη (A 362 . .) Hom.
1400 πέννα· πτερ[ν]ά
1401 πενόν· μεμελανωμένον
1402 *πένοντο· ἐνήργουν (Σ 558 . .) g[6] Hom.
1403 *πενταέτηρον· πέντε ἐτῶν (B 403 . .) A[7] Hom.
1404 πεντάσχοινον· στάδιον
1405 *πεντάχα· ἡ χείρ. ⌊ἢ πέντε μέρη (M 87) [Σ] Hom.
1406 πένταχος· τὸ ταλάρ⟨ι⟩ον. Βοιωτοί D
1407 πεντέκτενοι· ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα (Men. fr. 94 K.–A. cf. Antiphan. fr. 289 K.–A.) D
1408 πέντε κριταί· τοσοῦτοι τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον, οὐ μόνον Ἀθήνησιν (Lysipp. fr. 7 et Cratin. fr. 177 K.–A.), ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ (Epicharm. fr. 237 K.–A.) Prov.

1388 Ph; Galen. 17 a, 879, 8. 880, 2 et 8 **1393** Athen. 6, 264 a–c. 265 c. 271 b; Schol. Theocr.; Harp. 244, 16 [π 48 K.]; Ph; Su; cf. Σ π 289; EM 660, 23; Eust. Il. 295, 30 [1, 456, 23 V.]; (Paus. π 16) **1398** Ph 410, 4 = Su π 963 v. πενθερά; EM 220, 40; (Ael. Dion. π 34) **1399** Schol. **1402** = Schol.; EM 660, 17 **1403** = Σ π 290 **1405** Σ π 291; cf. Schol. **1407** Ph 418, 13 v. περίνησα (Men.); Poll. 7, 52 (Antiphan.); cf. Ph 410, 22 = Su π 974 v. πεντέκτενοι **1408** Zenob. vulg. 3, 64 (Ath. 3, 110) (unde brevius Su ε 1425 v. ἐν πέντε κτλ.), ut gl. ε 3277; cf. Ph

---

1388 ἀκτῖνας H: Mus. **1390** cf. πενηθείς Prov. 30, 9 (LSJ) et Lob. Rhem. 146 **1397** cf. IG 12, Suppl. 347, III, 4 | [σ] H: Mus. **1400** πέννα] Lat. penna | [ν] Ducang. **1401** πενόν] h. e. πελιόν (Ruhnk. post Voss.) | μεμελανομένον H: Mus. **1402** ἐνείργουν H: g **1403** πενταετηρῶν H: Mus. | cf. gl. 1410 **1405** ἡ χείρ] cf. gl. 1416 cum adn. (Sop. Alb.) | ε̅ (εἰς πέντε Mus.) μέρη] εἰς πέντε μέρη Σ; εἰς πέντε τάξεις Schol. **1406** τὸ τάλαρον H: Hansen (cf. LSJ et Schol. Ar. Nub. 226); τὸν τάλαρον Mus. **1407** πεντεκτένοι H ut vid.: accent. e Ph = Su correxi, term., quia etiam Ph et Su -οι habent, non mutavi; πεντεκτενῆ Mus.; Antiphan. habet πεντέκτενα | Men.] cf. gl. 1765 **1408** πέντε· κοιταὶ H (πεντεκοῖται· Mus.): Zenob. vulg. (= gl. ε 3277) | τοῖς κωμικοῖς H (= gl. ε 3277; cf. Ph): Zenob. vulg.

D **1409** Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται

Hom. **1410** πεντεστατήριον· πενταετῆ (B 403 . .)

D **1411** πεντεσύριγγον ξύλον· πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον, τέσσαρας μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο, μίαν δὲ δι' ἧς ὁ τράχηλος (Ar. Equ. 1049)

1412 *πεντετηρίς· πενταετηρίς (e. g. Thuc. 3, 104, 2) vg^{2}A^9

Ap. S. **1413** πεντηκοντόγυον· πεντήκοντα γύας ἔχον· οἷον πεντηκοντοπέλεθρον (I 579)

1414 πεντηκοντομέσοδμον· πολύστεγον. αἱ γὰρ μεσόδμαι στέγαι

1415 πεντηκοντόστολον· ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται

D **1416** πέντοζος· χείρ (Hes. op. 742)

D **1417** πεντόροβον· ἡ γλ[α]υκυσίδη

1418 πέξαι· κεῖραι, κτενίσαι

Ap. S.? **1419** *πεξαμένη· κτενισαμένη⌋ τὰς τρίχας, καὶ ⌊ξάνασα (Ξ 176) A^1

1420 πέξις· ψίλωσις, κουρά, ξύρησις

1421 †πεπάγουσα†· ἁπαλή

1422 πεπαιδεῦσθαι· πεπαιδοποιῆσθαι

LXX **1423** πέπαικεν· ἐπάταξεν (Hos. 6, 1 v. l.)

Prov. **1424** *πεπαίνεται· μελανοῦται. ὀπτᾶται A^{65}. μαλάσσεται. πέπειρον γίνεται. πραΰνεται (Ion TrGF 19 F 57. iamb. ad. fr. 7 D.)

Hom. **1425** πεπαλαγμένον· μεμολυσμένον 'αἵματι καὶ λύθρῳ' (Z 268). ἢ λελευκα⟨σ⟩μένον

1426 πεπαληκέναι· ἐκπεσεῖν

1427 πεπαλημέναι· βεβλαμ⟨μ⟩έναι

1428 πεπαλμένος· βεβλαμ⟨μ⟩ένος, ἔξαρθρος γεγονώς

1409 Ph **1410** Schol. **1411** Schol. Ar.; Ph; Su **1412** = Ph = Su **1413** Schol.; Ap. S. 131, 4; EM 242, 22 **1416** EM 660, 22; cf. 127, 39; cf. Schol. Hes. **1417** Diosc. mat. med. 3, 140, 1; Plin. n. h. 25, 29. 27, 84 **1418** Ph; Su π 2867 v. ἑπτάπεκτος; cf. Ap. S. 129, 31 **1419** Schol.; Ap. S. 129, 30; cf. Σ π 292 **1424** Plut. quaest. conv. 641 d. 658 c. fac. orb. lun. 929 a | Su β 410 v. βοτρυόδωρος = Prov. Coisl. 52 [= append. 1, 60] **1425** Ph; EM 611, 8 **1426** Ph 411, 20 πεπαλκέναι s. v. πεπαλμένος **1428** Ph

---

1409 πεντελεία H: Ph | cf. RE s. v. **1410** πεντεστατήριον] h. e. πενταέτηρον (Salm.; Alb. cft. Schol. B 403 πενταέτηρον· πενταετῆ et gl. 1403) **1411** διειρῶντο H: Scal. alii **1414** πεντήκοντο· μέσολμον H: Arcer. alii post Mus. et ed. 1521 | αἱ γὰρ] ἀργαὶ H: Arcer. alii | μαιοδμαὶ H: Mus. **1415** πεντηκοντόστυλον (cf. v. τετράστυλον)· … συνάγονται Alb., ft. recte **1416** cf. gl. ε 2352 ἐμῇ πεντόζῳ (πεντόχῳ H: Salm. Sop.)· χειρὶ ἐμῇ (Alb.) **1417** γλυκυσίδη, οἱ δὲ πεντόροβον (accus.) … Diosc., unde Hsch. accus. lemma cum nom. expl.; nom. vocis πεντόροβ. nusquam reperitur | γλαυκυσίδη H: Palm. alii, coll. Diosc. et Plin.; Alb. add. gl. γ 677 **1421** πεπάγουσα] πεπαίνουσα H. Friis Johansen (coll. Ar. Pac. 1163; forma exstat e. g. Theophr. h. pl. 3, 15, 3); πεπανθεῖσα Schm.; πέπανος M. L. West **1423** πέπαιξεν H: Biel. Perg. **1425** ⟨σ⟩ Voss. **1426** ἐκμεσεῖν H: Mus., cf. Ph expl. τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα et gll. ε 1581–2 (Alb. et Schm.) **1427** ⟨μ⟩ H^c aut Mus. **1428** πεπαλμένος H = Ph] h. e. πεπαλημένος (Salm.) | βεβλαμένος H: Mus., cf. Ph

1429 [πεπαλόεντος· τραχέος]

1430 πεπαλόεσσα· τραχεῖα (Ap. Rh. 4, 1635. cf. κ 97) Hom.?

1431 πεπαμένος· κεκτημένος (Aesch. Ag. 835) D

1432 [πέπανα· πλακούντια]

1433 *πεπᾶναι· πραῢναι (Ar. Vesp. 646) A^{36}

1434 *πεπανός· ὁ πολὺν χρόνον ἔχων, παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι A^{75}

1435 πεπαρεύσιμον· εὔφραστον, σαφές

1436 πεπαρεῖν· ἐνδεῖξαι, σημῆναι (Pind. Pyth. 2, 105=57) D

1437 πεπάρθαι· παρακεῖσθαι

1438 πέπαρμαι· δι᾽ ἥλου κατέχομαι. πεπερόνημαι. καθήλωμαι (Luc. podagr. 298)

1439 *πεπαρμένον· ἀνειρμένον [A^{66}]. πεπερονημένον Σ($vg^{12}A^{35}$). καθηλωμένον Σ. κατεσχημένον. ἐμπεπηγός. διαπεπερονημένον (Α 246 . .) Hom.

1440 *πεπαρῳνηκότων· ἀτακτησάντων. ὑβρισάντων A^{28}[vg^{9}]. παροινία γὰρ ἡ ὕβρις A^{28}

1441 *πεπᾶσθαι· κεκτῆσθαι (Sol. fr. 13, 7 W. = 1, 7 G.–P.) A^{49}

1442 πεπάσωται· π⟨ο⟩ιότητος γέμει

1443 πέπα[υ]στο[ι]· ἐγέγευστο. ἐπεπλήρωτο D

1444 πέπαυται· πεπράϋ⟨ν⟩ται (Esai. 26, 10) LXX

1445 πεπαχυσμέναις· πεπυκνωμέναις

1446 *πεπεδημένος· δεδεμένος A^{74}[$v^{πεδ7}$]

1447 πεπείθοιμεν· πείσοιμεν (Α 100 . .) Hom.

1448 πεπείθουσα· πείθουσα (Ο 26) Hom.

1449 πέπειρα· γραῖα (Anacr. iamb. fr. 5 W. Archil. fr. S 478 (a), 26 P. = 196 a, 26 W.^{2}) D

1450 πεπειρῆσθαι· γεγυμνάσθαι. ⟨δια⟩πεπαρθενεῦσθαι

1430 cf. Schol. κ 97 **1433** Schol. Ar. **1437** cf. Athen. 11, 488 c **1439** Σ π 294; Schol.; EM 661, 21 **1440** cf. Moer. 208, 22 [π 85 H.] **1442** cf. Sext. Emp. adv. math. 9, 335; Philopon. comm. in Arist. anal. prior. Comm. Arist. Gr. 13 (2), 343, 24 **1447** = Schol.; EM 661, 29 **1448** cf. Schol.

1429 πεπαλόεντος] h.e. παιπαλόεντος (Mus.), v.l. gl. 98 **1430** πεπαλόεσσα] h.e. παιπαλόεσσα (Mus.), cf. gl. 97 **1431** Aesch.] cf. gll. 113. 2197. δ 1941 **1432** v.l. gl. 3004 (Salm. Alb.) **1436** cf. gl. 1495 | πεπόρειν H: accent. Mus. **1438** ὅλου H: Kust. | nov. gl. πεπερόνημαι H: cont. Voss. | καθήλομαι H: Mus. **1439** nov. gl. πεπερονημένον H: contin. Voss. Kust. | καθηλομένον H: Mus. **1441** cf. gl. 2050 **1442** πεπάσωται] h.e. πεποίωται (I. C. Cunningham), cf. gll. 1488–9 et testt. | ⟨ο⟩ id. | γέμοι H: Mus. **1443** πέπαυστοι H: Mus., cf. gll. 1051. 1052 adn. 1055. ε 4421 **1444** voces παύω et πραΰνω iunctim in explicationibus exhibentur gll. ε 5795. 5798; Biel. citat LXX, Alb. vix recte Γ 134; praeterea Alb. etiam πέπανται dubitanter ci., coll. gll. 1424. 1433 (πέπανται a πεπαίνω exstat Olympiod. in Arist. cat. comm. 286, 26; πεπάνθαι Arist. probl. $925^{a}13$) | ⟨ν⟩ Alb. **1445** πεπλαχωμέναις H: Hansen post Mein. 1858 p. 508 (πεπαχυμμέναις), cf. ordinem | πεπυκνομέναις H: Mus. **1447** πεπείθοιμεν] h.e. πεπίθοιμεν (Schol.) **1448** πεπείθουσα] h.e. πεπιθοῦσα (Mus., cf. Schol.) **1449** Archil.] cf. gl. 839 **1450** ⟨δια⟩ Alb., coll. gll. δ 1202 et 1066 | de significatione cft. etiam gl. 1259

1451 *πέπειρον· πεπανθέν A^{34}, ὥριμον vg^{8}g^{παρ110}, ὠπτημένον A^{34}, ἀκμαῖον vg^{8}

1452 *πεπείρους· ἑψημένους, ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν ἤτοι σταφυλῆς (Eupol. fr. 40 K.–A.) A^{27}

N. T. Greg. Naz. **1453** πέπεισμαι· ἤλπισα. θαρρῶ (Ep. Rom. 8,38. 14,14. Greg. Naz. epist. 221,2 G. [37,361,6 M.])

LXX **1454** *πεπεμμένην· ζυμωθεῖσαν g^{4}A^{63}g^{πεμ2}, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γεναμένην (Lev. 2,4) [A^{62}]

1455 [πεπένεται· μαλάσσεται. καὶ τὰ ὅμοια]

1456 *πεπεραγκέναι· ἠνυκέναι A^{73}

1457 *πεπερασμένος· πεπληρωμένος vg^{10}A^{27}

Hom. **1458** πεπερημένος· ὁ πεπεραιωμένος (Φ 58)

1459 πέπευται· πέπεικται

1460 *πεπιεσμένος· τεθλιμμένος (Nic. al. 945) A^{53}

1461 [πεπλαγμένον· μεμολυσμένον]

1462 *πεπλαδηκώς· σεσηπώς (A^{32}Σ). ὑγρανθείς (Σ)

1463 *πεπλασμένον· μὴ ἀληθές A^{57}, ψεῦδος (Aeschin. 2,20. Phil. leg. Gai. 59)

1464 [πέπλαται· ἤπλωται]

1465 πέπληγε· πέπληκται (Luc. podagr. 115)

1466 πεπλεγμένον· ⟨κε⟩κοσμημένον. ἐκτενισμένον

Hom. **1467** πέπληγον· ἔτυπτον. ἐκρότουν (Ψ 363 ..)

Hom. **1468** πεπληγυῖα· πλήξασα (Ε 763 ..)

Hom. **1469** πεπληγώς· πλήσσων (Β 264 ..)

1470 πέπλησται· κύει

Hom. **1471** *πέπλον⌋ ἢ πέπλος· ⌊ἱμάτιον⌋ ἢ ἔνδυμα ⌊γυναικεῖον (Ε 734 ..) Σ[vg^{13}A^{68}]

1451 Σ π 296 **1452** Σ$^{b\ et\ Ph}$ α 2617 v. ἀχράδας; cf. Diosc. mat. med. 1,116,1. alex. 23 **1458** = Schol. **1462** Σ π 299 **1468** = Schol. **1469** cf. Schol. **1471** Σ π 301; Ap. S. 130,3; EM 661,43 Schol.

1451 πεπανθέν] cf. gl. 1424 **1452** ἑψημένους] h. e. ἑψημένας sc. ἀχράδας; ἑ. e Diosc. interpretari licet (v. plura ap. Kassel–Austin, ubi Hsch. addend.) | ἐπὶ κτλ.] κυριως δε επι οπωρας λαβειν ητοι σταφυλης A, sed κυριως δε additamentum esse videtur | λαβεῖν] del. Schm. **1454** glossa valde confusa. cf. πεπεμμενην· θυμωθεισαν (sic) g^{4}A^{63} (et nom. fem. g^{πεμ2}) et πεπεμμενος· εν κλιβανῳ αρτος γενομενος A^{62}; Lev. habet ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου …, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ … | ἄρτον] ὡς ἄρτον Jens. | γεναμένην] cf. gl. ν 347 et gl. π 1527 cum adn.; γενομένην Mus. (cf. A^{62}), sine causa | cf. gl. 2135 **1455** v. l. gl. 1424 **1456** πεπεραγκέναι] de perf. -αγκα ab -αίνω cf. gl. κ 2425 et πέφαγκεν Dinarch. or. 1,15 ..; A habet πεπερακεναι | ἠνεγκέναι H: A, cf. gll. δ 1617 [Voss.]. π 1535 [Alb.] et praesertim η 633 **1458** πεπερεομένος H: Schol. **1459** πέπικται· πέπεικται [immo expl. πέπεκται ut putaverim] Alb., coll. gll. 2276–7; πέπευσται· πέπυσται Ruhnk. **1461** v. l. gl. 1425 **1464** v. l. gl. 1513 **1465** πέπληγε] πέπληται H: Schm., cf. ordinem **1466** πεπληγμένον· κοσμημένον, ἐκτενισμένον πεπλεγμένον H: Voss. (⟨κε⟩ Jun. Jens.) **1470** πέπληκται H: Voss. | cf. gl. 2504

1472 [πεπνοίων· ἐνεργῶν, θεραπεύων]
1473 *πεπνυμένοι· σώφρονες, συνετοί (Theodot. Iud. SH fr. 759, 13) A^{70}
1474 πεπνυμένον στόμα· σεσωφρονισμένον. σιγηλόν
1475 *πεπνυμένος· φρόνιμος, ⌊συνετός (Γ 203 . .) Σ Hom.
1476 *πέπνυσαι· συνετὸς εἶ (Ω 377) vg^{16}A^{40} Hom.
1477 πέπνυται· συνετός ἐστι (κ 495 sicut ap. auctores [e. g. Plat. Menon. 100 a] plerumque laudatur) Hom.
1478 *πεποδήγημαι· δεδίδαγμαι A^{52}. ὡδήγημαι (vg^{18})
1479 [πεποιημένον· ποιότητα ἔχον]
1480 πεποίηται· πέπρακται (Ζ 56 . .) Hom.
1481 *πέποιθας· θαρρεῖς (Ar. Equ. 770. Ep. Rom. 2, 19) A^{64}(vg^{14})
1482 *πεποίθασιν· ἠλπίκασι A^{61}. πιστεύουσι. θαρροῦσιν (Δ 325) Hom.
1483 *πεπο⟨ι⟩θή⟨σ⟩εις· θαρρήσεις. πιστεύσεις A^{39}. ἐλπίσεις
1484 *πεποίθῃς· θαρρήσῃς (Α 524 . .) A^{60} Hom.
1485 πεποιθίαν· ἐλπίδα. προσδοκίαν
1486 πεποιθότατε· προσφιλέστατε. φίλε
1487 πεποιθώς· ἐλπίσας. πιστεύσας (Β 588 . .) Hom.
1488 πεποίωται· †ὅπου τις ῥέπει†
1489 *πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον vg^{23}A$^{33.58}$, ἢ περιδραξάμενον A^{58}
1490 *πεπόλιστο· ἔκτιστο (Υ 217) A^{59} Hom.
1491 *πέπομφα· ἔπεμψα (Men. Dysc. 72. Aeschin. epist. 5, 2) vg^{20}A^{55}
1492 *πέπον· προσφιλέστατε, προσηνέστατε (Ε 109 . .) A^{41}Σ. ἔκλυτε (A^{44}Σ), μαλακέ (Β 235 . .) (A^{44}) Hom.
1493 *πέπονθα· ἔπαθον (ρ 284) vg^{21}A^{56} Hom.
1494 *πεπορασμένος· φανερός (A^{54})
1495 πεπορεῖν· δοῦναι (Pind. Pyth. 2, 105=57 v. l.) D
1496 πεπορθῆσθαι· ἀπολωλέναι. συν⟨τε⟩τελέσθαι (Aesch. Ag. 591) D
1497 πεπορπημένη· τῇ περόνῃ συνεχομένη
1498 [πεπορωμένοι· τετυφλωμένοι]
1499 *πέποσθε· πεπόνθατε (Γ 99 . .) g^{22} Hom.
1500 [πέποσμαι· ἀκήκοα]

1475 Σ π 302; EM 122, 39 **1476** Schol. **1481** = Schol. Ar. = gl. N. T. **1488–9** cf. gl. 1442 **1489** Σ π 303 **1490** = Schol. **1492** Σ π 304–5; Scholl.; cf. EM 661, 51 **1497** cf. Su π 1016 **1499** = Schol.; EM 661, 14

1472 v. l. gl. 2743 **1475** πεπνιμένος H: Mus. **1478** ὁδήγημαι H: Alb. **1479** v. l. gl. 1489 **1483** πεποθήεις H: Mus. **1486** 'nihili vox' Ruhnk. qui expl. ad gl. 1492 referendam esse putat, sed ft. vox comica πεποιθοτ⟨ώτ⟩ατε latet (cf. vocem πεποιθότως) **1488** ὅπου τις ῥέπει] ποιότητα ἔχει exspectaveris (I. C. Cunningham, coll. gl. 1489; cf. etiam gl. 1442 cum adn.) **1489** cf. gll. 1488. 1442 **1492** cf. gl. ω 262 **1494** 'Pro πεφωραμένος' Alb., coll. gll. 2140. φ 1108–9. 1112–13. πεποραμενως A **1495** cf. gl. 1435 | πεπόρειν H: accent. Mus. **1496** ⟨τε⟩ Alb. **1497** πεπορπιμένη H: Mus. **1498** v. l. gl. 1529 **1500–1500x** πέποσμαι· ἀκήκοα ἥπτημαι H: Hansen post Mus. et Schow **1500** v. l. gl. 1522

1500x ⟨πεπόταμαι·⟩ ἵπταμαι
Hom. **1501** πεποτήα[ν]ται· ἵπτανται (Β 90)
D **1502** πεπραδῖλαι· εἶδος ἰχθύων
1503 πεπρημένος· πεφυσημένος
1504 *πεπράχαμεν· ἐπράξαμεν (Ar. Ran. 302) (g[6])
1505 †πεπράτορα†· θαυμάσια
D **1506** πεπρίλος· ἰχθὺς ποιός
1507 [πεπρυμένοι· συνετοί]
Eur. **1508** *πεπρωμένη· εἱμαρμένη (Eur. Hec. 43) vg[25]A[72]
Hom. **1509** *πεπρωμένον· μεμοιραμένον (Γ 309 . .) A[31]
Hom. **1510** πέπρωται· τετύπωται. ὥρισται [τὸ εἱμαρμένον ζήτει[ν]] (Σ 329)
1511 πεπρυτανευκώς· ἐπιμεμηνιευκώς. καὶ προανηλωκώς (com. ad. fr. dub. 408 K.–A.)
Hom. **1512** πέπτασθαι· ἀνεῷχθαι. περιέχειν (cf. ζ 45)
Hom. **1513** *πέπταται· ἥπλωται (ζ 45) vg[19]A[38]
1514 πέπτει· πραΰνεται τὴν τροφήν
1515 πεπτέον· φυλακτέον. †εὕρυτέον†
Hom. **1516** πεπτήνας· περιβλεψάμενος (Λ 546; Δ 497; . .)
Hom. **1517** πεπτηώς· δι' ἀσθένειαν καὶ δειλίαν πεπτωκώς (ξ 354 . .)
Eur.? **1518** πεπηγμένοι· μαθόντες, ἢ εἰδότες (e.g. Aesch. Ag. 1098. Eur. Andr. 1101)
Hom. **1519** πεπύθωνται· ἀκούσωσιν. Ἀττικῶς (Η 195 v.l.)
Hom. **1520** *πεπυκασμένα· ἐσκεπασμένα (Σ), περικεκαλυμμένα (Β 777 . .)
1521 πεπυρακτωμένα· πεπυρωμένα (Clem. Al. protr. 116, 4)
Hom. **1522** *πέπυσμαι· ἀκήκοα (vg[11]). ἔμαθον, ἴδον (λ 505)

1502 Ph; Theogn. can. 673 (p. 111, 12 C.) **1508** Σ π 306 **1510** cf. Schol. **1512** cf. Schol. **1513** = Σ π 308 **1516** Scholl. **1517** cf. Schol. **1519** cf. Schol. **1520** Σ π 309; Schol.

1500x ⟨πεπόταμαι·⟩ Hansen, coll. ordine (⟨πεπότημαι·⟩ Mein. 1857 p. 633), lacuna a Schow agnita | ἥπταμαι H: Schow **1501** πεποτίανται· ἥπτανται H: Mus. **1502** πεπραδίλαι H: accent. Schm., cf. gl. 2065; habent πεπραδίδαι Ph, πραδίλη Theogn. | cf. gl. 1506 **1503** cf. gl. 3274 **1504** lexicographus quidam forma vulgari pro Attica πεπράγαμεν ab Aristophane adhibita (cf. Moer. 206, 3 [π 5 H.]) perperam usus est **1505** πρεπτά· θέρατα θαυμαστά Schm. post Voss. qui cft. gll. 3238–9 **1506** πεπρίλος] h. e. πεπραδῖλος (Alb., coll. gll. 1502. 2065) | ἰχθῦς H: accent. Hansen; cod. plerumque ἰχθύς/ἰχθὺς habet. cf. praeterea Hdn. dict. sol. 2, 937, 3–4 L.; Arcad. 91, 11 **1507** v.l. gl. 1473 **1509** μεμωραμένον H: A **1510** τὸ κτλ. del. Schm. | εἱμαρμένον] h. e. εἱμαρμένη (Biel.), siquidem gl. ε 946 denotatur. εἱμαρμεν- saepius in expll. reperitur | ζητεῖν H: Heins., cf. gll. μ 1424. υ 943. χ 464. ψ 198; γ 875. ι 1196 **1512** ἀνεώχθη H: Mein. 1858 p. 513. Alb. cft. ἀνέωκται Schol. **1514** cf. gll. 2142. ε 4522 (Alb.) **1515** πεπτέον] h. e. πεπταντέον (M. L. West) | εὕρυτέον (sic)] εὕρυντέον (sic) Mus.; τηρητέον Schm. **1516** πεπτήνας] h. e. παπτήνας (Scholl.; Alb. cft. gl. 443) | cf. gl. α 4015 **1518** πεπηγμένοι] h. e. πεπυσμένοι (Palm. alii, coll. gl. 1518. cet.; πεπυγμένοι ordo; de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn.) **1519** Ἀττικῶς] cf. Latte ad gll. β 283. ο 483; Ἰακῶς Schm., cf. gll. κ 754. 3827 **1522** ἴδον] cf. H gll. ε 508. ο 1074 et satis multos locos orationis solutae auctorum eiusdem fere temporis (contra, εἶδον exstat in H gl. μ 255)

1523 *πεπύσμεθα· ἠκούσαμεν A^{30}[vg^{11}]. καὶ τὰ ὅμοια (Plat. Charm. 153 c)
1524 πεπυσμένος· ἰδών. καὶ τὰ ὅμοια
1525 *πέπυστο· ἠκηκόει (N 521 . .) A^{43} Hom.
1526 †πεπωγμένον†· κεκλασμένον
1527 πέπωκα· ἔπια (1. Regn. 1, 15) LXX
1528 πέπων· ἔκλυτος, ἀσθενής (e. g. Aesch. Eum. 66)
1529 πεπωρωμένοι· ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι (Ioh. Chrys. in Gen. hom. 5, 5 [53, 52, 54 M.])
1530 *πέρα· πλέον $vg^{34}A^{124}$. ἐπέκεινα. ὑπεράνω
1531 περάαν· διαπερᾶν (B 613 . .) Hom.
1532 Περαιβοί· ἔθνος Θεσσαλικόν (B 749) Hom.
1533 †περάγειν· διερρωγέρειν θεῷ†
1534 *περαίνει· ἐπὶ πέρας ἄγει. πληροῖ A^{259}. ἀνύει (Aesch. Suppl. 462)
1535 περαίνειν· ἐξανύειν. ἀποπληροῦν (e. g. Posidipp. com. fr. 15, 1 K.–A.) D
1536 περαῖνον· οἱ Πυθαγορικοὶ τοὺς περιτ⟨τ⟩οὺς ἀριθμούς D
1537 περ[ρ]αίτατον· πορρώτατον
1538 *περ[ρ]αιτέρω· πλείω ἔμπροσθεν. μετὰ τὸ τέλος ἄλλο $vg^{56}A^{191}$
1539 περαιωθῆναι· τελειωθῆναι
1540 πέρα λόγου· ὑπὲρ λόγον (Eur. IT 840. Cratin. fr. 69 K.–A.) Eur
1541 *πέρας· τὸ ⌊τέλος $vg^{28}A^{211}$. καὶ ἡ λύσις. καὶ τὸ τῆς γῆς πέρας
1542 περᾶσαι· διαβῆναι. ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατα τῆς γῆς. ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν
1543 *πέρατα· τὰ ⌊τέλη g^{29}
1544 πέρασας· εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης διεπέρασας. ἐπώλησας (Φ 78) Ap. S.

1525 = Σ π 310 **1526** cf. Aët. iatr. 7, 73 linn. 9–10 **1531** Schol. **1537–8** cf. EM 350, 13 **1541** EM 663, 10 **1544** = Ap. S. 130, 6 (nisi quod γῆς pro θαλάσσης habet); cf. 71, 13 | ἐπώλησας] = Schol.

1526 πεφωγμένον· κεκαυμένον Mein. ap. Schm., cf. Aet. | πεπωγμένον] περιαγμένον ci. Alb. (i. q. περιηγμένον an lapsus calami pro περιαγνύμενον? [neutrum explicationi satis aptum]); ϝεϝωγμένον ab ἄγνυμι Dettori Bollettino della Badia Greca di Grottaferrata n. s. 51 (Ὀπώρα. Studi P. Canart), 1997, 68–70 | κεχλασμένον H: Ald. **1527** ἔπια] cf. gll. 1454 (cum adn.). ε 4447. 5565. 7675. cet. Ioh. Mal. chronogr. 284, 15 (Schm.); ἔπιον Mus., sine causa **1530** πέρα] cf. ad gl. 1540 **1533** lectio certa est. forma vocis θεός interdum pro verbo alio neglegenter scripta est, cf. e. g. gl. 923. Mein. 1858 p. 513 ci. περιέαγεν (?)· διέρρωγε. Ῥίνθων; Schm. περάγην· διέρρωγα. Ῥίνθων. ‘coniectura incerta’ Kaibel ad fr. suum 21 (= fr. 18 K.–A.) **1534** πληρεῖ H: A | cf. gl. ζ 233 **1536** πέραινον (H: accent. M. L. West)] περαίνοντας? Schm., sine causa | περὶ τοὺς H: Schm., coll. gl. β 1383 **1537** περραίτατον H: ordo et Palm., cf. EM **1538** περραιτέρω H: ordo et K, cf. EM **1540** πέρα] de -α/-ᾳ cf. Schwyzer Gr. 1, 550. 2, 541; Ioh. Alex. De accent. 29, 25 (Hdn. pros. cath. 1, 490, 3 L.); Kassel–Austin ad Cratin. **1542** πέρατι H: Schm. **1544** πέρασας H = Ap. S.] h. e. πέρασσας

1545 περατεύει· ὀρ[γ]ίζει. στέλλει. τελεῖ
1546 περατουμένην· ἐκπληρουμένην
1547 *περγάμιον· δήμιον Σ
D **1548** Πέργαμα[ς]· ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου (Plat. Phaedr. 243 b = Stesich. PMGF fr. 192, 3. Eur. Tr. 599)
D **1549** Περγέα θεός· ἡ Ἄρτεμις
D **1550** περγοῦλον· ὀρνιθάριον ἄγριον. Λάκωνες
D **1551** πέργουν· πρέσβυν. οἱ αὐτοί
Prov. **1552** Πέρδικος καπηλεῖον· χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ ἦν. ἔνθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι
Hom. **1553** περιδώμεθα· συνθήκην παράσχωμεν (Ψ 485 v. l.)
1554 vacat
1555 περεούμενοι· τελε⟨ι⟩ούμενοι
D **1556** περεοῦσθαι· διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα
Hom. **1557** *περέτισαν· ἐτίμησαν (I 110) A[159]
Hom. **1558** περ⟨ῆ⟩σαι· διαπερᾶσαι (M 53)
1559 *περήτρια· ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν Σ ταῖς κεκτημέναις
Hom. **1560** πέρθαι· πορθηθῆναι (Π 708)
Hom. **1561** *πέρθετο· ἐπορθεῖτο (M 15) A[151]
Hom. **1562** πέρι· περισσόν (Δ 375 . .). περίεστι
1563 περιαγ[καμψ]αῖς· καμπαῖς
D **1564** περιαγγέλλειν· τὸ [μὴ] συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων
1565 περιάγει· περιφέρει. ἢ κάμπτει

1547 = Σ π 314 **1549** cf. Ph 72, 19 = Su η 425 v. ἡ Περγαία Ἄρτεμις; Strab. 14, 4, 2 p. 667 C. **1550** cf. Arist. h. an. 615a17–19 **1552** Prov. Bodl. 760 [= append. 4, 56]; cf. Schol. Ar. Av. 1292 **1559** Σ π 316 **1560** cf. Schol. **1562** cf. Ap. S. 129, 11–12; Σ π 317

1545 ὀργίζει H: Voss. | τελεῖ Ruhnk. **1548** πέργαμας H: Schm., cf. Schol. T ad H 21 Πέργαμα δέ φασιν οἱ νεώτεροι; Πέργαμος Mus. | Stesich.] cf. gl. 216 **1549** Περγέα· θεὸς H et ordo] h. e. Περγαία θεός· Jun. alii (interpunct. G.), coll. Ph Strab. cet. cf. RE 19 (1), 683. 699 vv. Pergai. Perge | ἢ H: Mus. **1550** v. l. gl. σ 1463 | ἄγριον. Λάκωνες] ἄργει λέγω H: Ahr. Dial. 2, 558–9 post Palm. et Alb., coll. gl. σ 1463 et forma manifeste Laconica. cf. Bourguet Dial. Lac. 138 not. 2. de significatione cf. gll. 1551. 3249. σ 1463–4 et Arist. (Salm. alii) **1551** πρέσβεις οἱ αὐτοί (sine interpunct.) H: Ahr. l. c., cf. gl. σ 1464; videtur error ortus esse postquam gl. 1550 corrupta est | cf. Frisk 2, 593 **1552** καὶ πηλὸς H: Jun. alii, coll. Ar. Av. 1292 cum Schol. | Kust. cft. gl. κ 2526 **1553** περιδόμεθα H: Mus.; περδ- ordo, falso | cf. gl. 1642 **1555** περεούμενοι] h. e. περαιούμενοι (Mus.) | ⟨ι⟩ Alb., coll. gl. 1539 **1556** περεοῦσθαι] h. e. περαιοῦσθαι (Mus.) **1557** περέτισαν] h. e. περ ἔτισαν (A, et G. Dind. 6, 956 c); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 1744. 3145. σ 717. τ 330. 570. 588. 661. 681. ω 458. θ 632; v. etiam gll. π 1757. ϱ 176. 191. 194. 327. 343. 524 **1558** ⟨ῆ⟩ Voss., coll. ordine **1559** παράτρια H: ordo et Σ; ‘lena, formosarum praedicatrix’ Voss.; alii alia proponunt; nihil satis placet | παραγγέλλουσα] περιαγγέλλουσα Σ **1563** [καμψ] Schm. (coll. Ph 414, 15 περιαγές· ἐπικαμπές), cf. Arat. 688 cum Schol. (ad vs. 685) **1564** [μὴ] Angli in Thes. 6, 778 a; περιαγγέλλειν est ‘funus indicere’ (Cas. ad Suet. Caes. 84, 1)

1566 *περιάγνυται· περικλᾶται.⌋ συντρίβεται. ⌊περιέρχεται. περιηχεῖ (Π 78) A[152] Ap.S.

1567 περιάγνυτο· περιεκλᾶτο. καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. c. 2,1,1,319 [37,994,5 M.]. cf. Hes. scut. 279) Greg.Naz.

1568 περιαγόρ⟨α⟩ιος· περίλογος. περιαγορευτής

1569 περιαδεῖς· περίρρυτοι. περίπνοοι

1570 *περιαθρεῖν· περισκοπεῖν (Phil. somn. 2,141 . .) vg[24]A[111]

1571 περιαίνυτο· περιελάμβανεν. περιεῖχεν

1572 *περίαλλος· τὸ ἰσχίον Σ †ὅταν εἰλεῖν†

1573 *περιαμησάμενος· θερίσας A[138]

1574 περιαμμάτων· περιάπ[α]των (Greg. Naz. or. 40,17 [36,381,6 M.]) Greg.Naz.

1575 *περιάοιδος· ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή Σ

1576 περίαπτα[ω]· περιάμματα[ω] (Plat. rep. 426b. Phil. leg. Gai. 98) D

1577 *περιαυθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται A[261], ἢ μεγαλοφρονεῖ [A[261]]

1578 *περιαυτίζεσθαι· τὸ ἐν αὐτῷ ἐνδιατρίβειν A[103](Σvg[16]), ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτῷ A[141]

1579 *περιαυτίζεται· μεγαλοφρονεῖ vg[16]A[172] (Greg. Nyss. epist. 17,28 [46,1065c M.])

1580 περὶ αὐτόν· πρὸς αὐτόν

1581 περιβάλλειν· περιλαμβάνειν. πείθειν. στρέφειν. εἰδέναι

1582 περιβάλλουσαν· ὁμοίως

1583 περιβάλλεσθαι· ὑπερβάλλεσθαι

1584 *περίβαρα· ὑποδήματα Σ

1585 *περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον (Ar. Lys. 45. 47. 53) [Σ]

1586 Περιβασώ· ἡ Ἀφροδίτη (Clem. Al. protr. 39,2) D

1566 Ap.S. 130,24; Schol.; cf. Σ π 318 **1568** cf. Ph = Su **1570** = Σ π 319 **1572** Arcad. 54,9 = Σ π 320 **1573** = Σ π 322 **1575** = Σ π 324 **1577** Σ π 325 **1578–9** cf. Σ π 326 **1581** cf. Ph **1584** = Σ π 329; Poll. 7,94 **1585** Σ π 330; Schol. Ar. Lys. 45

1566 περιάγνοιται H: A **1567** περιαγνοῖτο H: Mus. **1568** περιαγορίος H: Mus. (accent. Schm. post Bernh.), cf. Ph = Su (Alb.) | περίλογος] cf. gl. 1747 (Alb.) et Schol. rec. Ar. Nub. 129; περίλαλος Bernh., coll. λαλός Ph = Su; περισσολόγος HSt., cf. Su κ 2485 **1569** περιαδεῖς] περιαεῖς HSt., cf. gll. ε 6687 (εὐαής). 6684 (… οἱ δὲ εὐαής) et Soph. Phil. 828 cum Schol.; Lob. Paral. 155–6 lectionem codicis contra Herm. ad Soph. defendit, cf. gll. ε 6683 (εὐαδές H et ordo). 6684 (lemma εὐαδής) **1571** cf. GVI 1965,1 (LSJ) **1572** περίαλλος H = Arcad.] περίαλος Σ | ὅταν εἰλεῖν] aut 'aliunde inrepsit' (Alb.) aut aliquid excidit (Hansen; pro ὅταν post Lob. Prol. 95 ὅτι scripserim, παρὰ τὸ ci. M.L. West) **1573** περιαμηχάμενος H: AΣ | cf. gl. α 3640 (Alb.) **1574** περιαπατῶν H: Mus. **1575** ᾠδίς H: Σ **1576** περιάπταω· περιαμμάταω (sic) H: Schm.; περιάπτων· περιαμμάτων Mus. **1578** αὐτῶ H = Mus.[2]] ἑαυτῷ Mus.[1]; αυτῃ τῃ λεξει A[103] et Σ; τῃ αυτῃ λεξει vg[16] | cf. gl. 1681 **1580** Schm. cft. gll. 1662. 1706. 1999 **1586** περιβασῶ H: accent. Mus.; G. Dind. pro Clementis Alexandrini Περιβασίῃ ci. Περιβασοῖ

1587 περιβεβυσμένος· περιπεφραγμένος

Ap. S. **1588** περιβῆναι· πεπτωκότος ὑπερασπίσαι, ὑπερμαχῆσαι (Ε 21)

Hom. **1589** περίβησαν· ὑπερήσπισαν. καὶ τὰ ὅμοια (Ξ 424)

1590 περιβλέπεται· περισκοπεῖ (Phil. ebr. 158)

Eur. LXX **1591** *περίβλεπτος· ἔξοχος vg[89]A[262] (e.g. Eur. Herc. 508. Prov. 31,23) [περιβόητος]

1592 περιβόητος· ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων (Lys. 3,30–1)

1593 περιβολή· †περίβιοιος. περιδέρματος ὑπέρτιμος†

D **1594** περίβολοι· τείχη πόλεων, ἢ περίδρομοι (Thuc. 3,21,1)

Greg. Naz. **1595** περιβομβεῖσθαι· περιηχεῖσθαι (Greg. Naz. or. 27,2 [36,13,10 M.])

Hom. **1596** πέρι γάρ· περισσῶς γάρ (ξ 146; Ε 566 . .)

1597 *περιγηθής· περιχαρής (cf. Ap. Rh. 3,814. Empedocl. VS 31 B 27,4 = 28,2 v.l.) Σ

1598 περίγειος· πρὸς τὴν γῆν

1599 *περιγίνεται· περιοικεῖ A[156]. περιττεύει (cf. Ar. Plut. 554)

Hom. **1600** περιγλαγέας· γεγαλακτωμένας (Π 642)

1601 περιγλαγές· περίπλεω⟨ν⟩ γάλακτος

1602 περιγράφει· περιγίνεται [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] ἢ χωρεῖ ἢ συλλαμβάνεται ⟨ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν⟩

1603 περιγραφήν· περιαίρεσιν τοῦ πράγματος [ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν]

D **1604** περίγραφον· οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον περιέγραφον, καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως ⟨τοῦ⟩ λυτ⟨ρ⟩οῦν

1605 *περιγυρίδας· περιφερείας (Σ)

Hom. **1606** *περὶ δ᾽ ἄλλων· ὑπὲρ τοὺς ἄλλους (Δ 375 = δ 201) A[107]

1607 *περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι A[122]

D **1608** περιδαρδάπτειν· κατεσθίειν

Hom. **1609** περὶ δ᾽ ἐδρύ⟨φ⟩θη· περιεξέσθη (cf. Ψ 395)

1610 *περιδεής· περίφοβος vg[85]A[239]

1588 Ap. S. 130,22; Schol. **1591** Σ π 331 **1592** cf. Harp. 303,11 v. Φρυνώνδας [φ 30 K.] **1596** Ap. S. 129,11; Schol. Ε 566 **1597** = Σ π 332 **1599** Ph; Schol. Ar. **1600** Schol. bT **1603** cf. Ph 415,16 = Su π 1090 v. περιγράψαι **1605** Σ π 333 **1606** Schol. Δ 375 **1607** = Σ π 334 **1610** = Σ π 335

1588 ὑπερασπῆσαι H: Mus. **1589** ὑπερίσπησαν H: Mus. **1591** [περιβόητος] H. Friis Johansen, coll. gl. 1592 **1593** περιβολή· περιβόλαιον περὶ δέρματος [ὑπέρτιμος] Alb. (post Sop. Biel. alios), qui ὑπέρτιμος e gl. 1591 huc migravisse putat); περιβολή· περίβολος, περὶ δέρματος ὑπέρτιμος Voss.; περιβολή· ἡ περὶ δέρματος + nov. gl. περίβιοιος· ὑπέρτιμος Perg. (Schm. cft. gl. ε 5803) **1600** μεμαλακτωμένας H: Mus. **1601** ⟨ν⟩ Mus. **1602** [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] Mus., cf. gl. 1603 | ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν huc e gl. 1603 transp. Mus. | alioquin glossa vix sana est, sed περιγράφει· περιγίνεται propter gl. 1645 mutare non licet (pace Schm.). Alb. cft. gll. 1651. 1695–6 **1603** v. testt. | [ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν] ad gl. 1602 transp. Mus. **1604** περίγραφον] περιέγραφον (ut expl. sed contra ordinem) vel περιγράφειν Palm. | post περιέγραφον add. τόπον Cas. | λύτουν H: Hansen post Fung. (⟨τοῦ⟩) et Maussac (⟨ρ⟩), coll. gl. ε 5464; λύτρου Palm. **1609** περιδεδρύθη· περιέξεστι H: Mus., cf. gll. 1637. 1647 (Alb.)

1611 περιδείδιθι· φοβοῦ (Greg. Naz. c. 2,2,4,188 [37,1519,12 M.]) Greg. Naz.
1612 περιδείνεσθαι· περικινεῖσθαι. περιπορεύεσθαι. περιστρέφεσθαι. περιέρχεσθαι
1613 *περιδεινηθήτην· περιεστρέφοντο A^{251}, ὅμοιον (Χ 165) Hom.
1614 περιδεινήσεως· περιόδου. καὶ τὰ ὅμοια (Anaxag. VS 59 A 71)
1615 περιδεινηταί· περικινηταί. καὶ τὰ ὅμοια
1616 περιδεινόν· πειρατήν (cf. Plat. leg. 777 c) D
1617 περιδεινός· περιπαθής (cf. Plat. leg. 777 c) D
1618 *περιδεινοῦσι· περιστρέφουσιν A^{250}
1619 *περιδεινοῦντα· περιοδεύοντα A^{112}
1620 περίδειρον· τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου D
1621 ⟨περιδείσασα·⟩ περισσῶς δείσασα, περισσῶς εὐλαβηθεῖσα (Ο 123 ..) Hom.
1622 περιδεῖσθαι· συντείνεσθαι (Hermipp. fr. 76,1 K.–A.) D
1623 περὶ ⟨δὲ⟩ κλίσιον θέε πάντη· περιτετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιβέβλητο καὶ παρέκειτο κλίσιον, διὰ τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν (ω 208) Hom.
1624 περιδέξιον· φρόνιμον. ὀρθόν, μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιῶς περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων (Φ 163) Ap. S.
1625 περὶ ⟨δὲ⟩ πνο⟨ι⟩ή· ἡ πνοὴ δὲ τοῦ Βορρᾶ (Ε 697) Hom.
1626 *περιδέραια· περιτραχήλια (Ar. fr. 332,5 K.–A.) $vg^{55}A^{189}$. ἢ ἐνώτια

1614 Aët. doxogr. 2,13,3 (Plut. placit. phil. 888 d = Stob. 1,24,1 c = Euseb. praep. ev. 15,30,3) **1616** Ph 416,4 = Su π 1098 v. περιδήλιον | v. ad gl. 1617 **1617** Schol. Plat.; Athen. 6,264 f; Stob. 4,19,52 **1620** Poll. 2,135 **1621** cf. Schol. **1623** cf. Schol.; Ap. S. 100,19; EM 520,15 **1624** οἱ μὲν κτλ.] Ap. S. 130,20; cf. Schol. **1626** Σ π 338; cf. EM 663,46

1611 περιδείδηθι H: Mus. **1612** περιδείνεσθαι H et ordo] περιδίνεσθαι Mus., inserviens praecepto Choerobosci An. Ox. 2,196,24 sed non orthographiae lexicographi (cf. ad gl. 1646). de forma δ(ε)ίνω pro δ(ε)ινέω cf. gl. 1646; Hes. op. 598 cum Schol. Callim. fr. 255 Pf. (= SH 285,7) cum adn. Choerob. l. c. cet.; Lob. Rhem. 122 **1613** περιδεινήθη... H ut vid.: A (= Mus.) fere (περιδι-) **1614–15** περιδει- H et ordo] περιδι- Mus. **1615** περιδεινηταί· περικινηταί] περιδινῆται· περικινῆται Schm.; περιδεδίνηται· περικεκίνηται G. Dind. 6,809 d **1616** περίδεινον H: accent. Hansen; de accentu et ει v. ad gl. 1617 **1617** περιδεινός] de ει cf. codd. Plat. (cum Schol.) Athen. Stob. et ad gll. 1612. 1646; περιδήλιον (N > ΛΙ) ap. Ph = Su nihil adiuvat | περιπαθής] h. e. πειρατής (Salm. et Sop., cf. gl. 1616 et Schol. Plat.; Sop. etiam minus bene ci. περίπατος, quod commendat Alb., coll. gl. α 4709) **1618–19** περιδει-] h. e. περιδι- (A = Mus.) **1621** ⟨περιδείσασα·⟩ Mus. | nov. gl. περισσῶς δείσασα· H: contin. Mus. **1623** contin. περὶ κλησίον (sic accent.). θεὲ πάντη. nov. gl. περιτετείχιστο δὲ κλήσιον· H: Mus. fere, qui nov. gl. περὶ ⟨δὲ⟩ (cf. ordinem) κλίσιον θέε πάντη· περι⟨ε⟩τετείχιστο δὲ κλίσιον, voluit, perperam interpunctionem post κλησίον et rubricationem verbi περι- delendas esse oblitus (corr. ed. 1521) | περιτετείχιστο] περιετετείχιστο Mus., sine causa, cf. Ios. b. Iud. 7,429. cet. | περιβέβλητο] περιεβέβλητο Mus., sine causa, cf. gl. ε 6413 et praeterea Ios. b. Iud. 5,193 .. cet. | κλήσιον[3] H: Mus. **1624** περιδέζιον H: Mus. | δεξιῶς H = Ap. S. cod., cf. Schol.] h. e. δεξιὸς (Hansen, coll. Villoison ad Ap. S.) **1625** περιπνοὴ H: ordo et Voss. (⟨ι⟩ Hansen) **1626** περιδέρεα H: Mus.

Hom. **1627** *περὶ δ' ἐστέ· ὑπερέχετε δέ A^{184}. ἢ ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε (Α 258)
1628 περιδευκές· περισσῶς πεποικιλμένον
1629 περιδεῶν· ἐμφόβων
1630 περίδηλον· περιφανές. καλόν
1631 [περιδῆσαι· περιδύνασθαι]
1632 περίδοσιν· συνθήκην
D **1633** περίδου· σύνθου. τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ συνθήκης θέσιν (Diph. com. fr. 131 K.–A. Ar. Nub. 644. Ach. 772)
Hom. **1634** περὶ δουρί· περὶ τῷ δόρατι (Α 303 ..)
D + Hom. **1635** περίδρομοι· τοῦ δ[ε]ικτύου τὸ δ⟨ι⟩ειρόμενον σχοινίον, διὰ τὸ καὶ κάτω βρόχοις ⟨...⟩ (Xen. cyneg. 2,5 ..). καὶ πάντη περιεχόμενοι τόποις (cf. ξ 7). περιφερεῖς, στρογγύλοι (Ε 726. cf. Β 812)
D **1636** περιδρόμους τείχους· τοὺς περιβεβλημένους τείχο[υ]ς κύκλῳ
Hom.? **1637** *περιδρύφῃ· περιξέῃ (cf. Ψ 395) (A^{155})
1638 *περιδύεται· περιβάλλεται. κρύπτεται. εἰσδύεται A^{258}
1639 *περιδῦσαι· περιδῦν[ασ]αι (Hyperid. fr. 291 S. Ios. Ant. 9,257) A^{175}
Hom. **1640** περίδυσε· ἀπέδυσε (Λ 100)
1641 περιδύω· ὅμοιον
Hom. **1642** *περιδώμεθα· συνθώμεθα (Ψ 485 v.l.) Σ
1643 *περιβάλλων· ἐκύκλωσαν A^{207}
Hom. **1644** περιδώσομαι· συνθηκοποιήσομαι (ψ 78)
1645 περι⟨έ⟩γραψε· περιεγένετο

1633 Ph; cf. Schol. Ar. Nub.; Su; EM 663,50 **1634** Schol. **1635** Poll. 5,28 (de rete) | cf. Ap.S. 130,25 = Σ π 341; Scholl. **1638** Σ π 342 **1639** Poll. 7,44 **1642** = Σ π 343; Schol.; cf. Scholl. Ar. Nub. 644. Ach. 772. Equ. 791 **1643** cf. Su π 1122 v. περιέπτυξαν

1627 ὑπάρχεται H: Mus. | κρατεῖται H: Mus. **1628** cf. gll. 2843 (de significationibus huius vocis v. LSJ et Thes.); δ 450 et 722 (ubi, coll. EM 260,47. 43, apertum est neque ⟩δεικές neque [λαμπρόν] accipiendum esse); praeterea περιδευκές non est 'mire depravatum' e gl. 1749 ut voluit Ruhnk. **1630** περίδειλον H: HSt. **1631** v.l. gl. 1639 (Schm. post Mus.) **1632** cf. gl. 1633 **1633** περιδουσύνθου· H: Ph (nisi quod περίδου pro περιδοῦ posui post Kust. alios) | θέσ̣ H: Mus. **1635** [ε] et ⟨ι⟩ Mus., cf. Poll. | ⟨...⟩] inf. excidit (lacunam agn. Schm.) | π. π. τ.] π. περιεχόμενοι τόποι Mus.; π. περιεχόμενος τόπος. (addita interpunct.) Schm. (qui tamen π. π. τ. delere maluit); π. περιέρχεσθαι (περιέχεσθαι Ph = Su) δυνάμενος Σ = Ap.S. (post lemma περίδρομος). ad τόποις cf. ft. de dat. Eur. fr. 1083,2 N. Ap.Rh. 3,1085, de significatione vocis τόπος LSJ s.v. I, 1 ad fin. | πάντη ... στρογγύλοι] στρογγύλαι, περιφερεῖς Schol. Ε 726; περιφερής. στρογγύλος. πανταχόθεν περιτρέχεσθαι δυνάμενος Schol. Β 812 **1636** περιδρόμους τείχους] cf. τείχους ... περίδρομον Plat. Crit. 116b | περὶ τοὺς βεβλημένους H: G. Dind. 6,812a | τείχους² H: Hansen, coll. e.g. Ioh. Chrys. ad pop. Antioch. hom. 19,3 [49,192,2 M.]. Arist. pol. 1331ᵃ8 **1637** cf. gll. 1609. 1647; Il. Ψ 187; gll. δ 2447. 2450; Lob. Rhem. 40 | περιδρυφει· περιξεει A **1639** [ασ] Hansen | Hyperid.] v.l. Pollucis (cod. C) εὐριπίδης (sic) (unde Eur. fr. 1127 N.) nullius momenti est **1640** περίδυσο· ἀπόδυσο H: Alb. **1641** contin. H: nov. gl. Alb. **1642** cf. gll. 1553. δ 731 **1643** περιβάλλων] h.e. περιέβαλλον (A, Voss. cft. ordinem) vel potius περιέβαλον; περίβαλον M.L. West, contra ordinem, sed ft. recte; περίβαλλον Mus. **1645** περίγραψε H: ordo et Voss. | cf. gl. 1602 cum adn.

1646 περιέδεινε· περιεκύκλευεν D

1647 περιεδρύ⟨φ⟩θη· περιεξέσθη (cf. Ψ 395) Hom.

1648 περιεζόμενον· περιεχόμενον

1649 *περιέθει· περιέτρεχεν (cf. Porph. abst. 2, 54; unde Euseb. praep. ev. 4, 16, 2) A^{171}(vg^{91}A^{264})

1650 περιειλημμένως· περιεκτικῶς

1651 *περιείληπτο· περιεγέγραπτο. ἢ ἐκεκράτητο. ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι A^{93}

1652 περιεῖναι· περιττεύειν

1653 περιεῖπεν· ἐτημέλ[λ]ει (e. g. Hdt. 1, 73, 3. Theopomp. FGrHist 115 F 134. Phil. leg. Gai. 62 . .) D

1654 περιείργασμαι· περιττὸν ἐποίησα[ν] (Dem. 18, 72) D

1655 περιεκωκύ⟨ε⟩το· περιηχεῖτο D

1656 *περιεκτικόν· τὸ περιέχον. ἤτοι γενικόν [vg^{14}]. ἢ περιληπτικόν, ἐκ τοῦ περιλαβεῖν [A^{101}]. ἢ ὑπερέχον

1657 περιεκτικώταται· ὁμοίως (2. Macc. 1, 20) LXX

1658 περιεκτικώτερον· γενικώτερον

1659 *περίελε· κόψον A^{213}. ἔπαρον. ἀφελοῦ (Prov. 4, 24. Psalm. 118, 22. 39) g^{7}A^{213} LXX

1660 *περιελόμενος· ἐπάρας (Hdt. 3, 41, 2. Gen. 41, 42. Esth. 3, 10) A^{181}[vg^{53}] LXX

1661 *περιελιχμήσατο· τῇ γλώττῃ ⟨ἐ⟩σπόγγ[ε]ι⟨σε⟩ καὶ κάθηρεν (Favorin. fr. 20 Mensching = 51 Barigazzi) A^{240}

1662 περὶ ἐμέ· πρός με

1663 περιέπει· περιέρχεται. περιεργάζεται. *φυλάττει (e. g. Greg. Naz. or. 26, 2 [35, 1229, 31 M.]) (vg^{27}A^{118}A^{117}). θεραπεύει Greg. Naz.

1664 *περιέπειραν· ἔπηξαν (1. Ep. Tim. 6, 10) vg^{82}[A^{228}] N. T.

1665 *περιεπτισμένη· περιεξεσμένη. περικεκαθαρμένη [περικεκαθαρμένη] (vg^{25}A^{115})

1666 *περιέπων· ἐνεργῶν A^{170}

1654 cf. Schol. Dem. **1656** Σ π 345 **1659** gl. Prov. **1663** Σ π 346 **1665** Σ π 347 **1666** Σ π 346

1646 περιέδεινε] orthographiam -ει- codicis servavi, coll. gll. 1612 cum adn. 1613–15. 1619. δ 494–7. 499. 501–3. 506. 508. de term. -ε cf. gl. 1612 cum adn. **1647** περιεδρύθη· περιεξέστη H: Mus., cf. gll. ε 697. π 1609. 1637 **1653** ἔτι με$^{λλ'}$ H: G. Dind. 6, 818 d; vocibus περιέπω et τημελέω iunctim usus est Phil. leg. alleg. 1, 48. prov. 2, 4 **1654** ποιητὸν H: G. Dind. 6, 819 b, coll. gl. 1667 | [ν] Mus. **1655** περιεκόκυτο H: Thes. post Mus. **1656** περιβάλλειν H: Alb.; καταλαβειν (sic) A | ὑπερέχον] expl. ap. Σ est aut περιέχον (Σ$^{b\ Ph\ Su}$) aut ὑπερέχον (Σ$^{a\ c\ d}$) **1657** ὁμοῖαι H: Mus. **1659** περίελαι H: K **1660** expl.] περιεπαρας. αφελομενος vg **1661** σπόγγει H: Mein. 1858 p. 551, cf. A περιεσπογγισεν | κάθηρεν] ἐκάθηρεν Mein. post Mus., sine causa, cf. Schol. Ar. Nub. 1063 Schol. Pind. (vit. Pind.) 1, 6, 16 cet. et ft. gl. κ 2445 **1662** cf. gl. 1580 cum adn. **1665** περιεπτησμένη H: Mus., cf. K | [περικεκαθαρμένη] Mus.

D **1667** περιεργάσ[σ]ει· πράξει⟨ς⟩ περισσά (Dem. 4, 72)

1668 περίεργον· περιττόν. ἢ στρεβλόν

D **1669** περιερεῖα· καθάρσια (Ist. FGrHist 334 F 16)

1670 *περιερέττων· κωπηλατῶν A[121]

1671 *περιέσ[σ]ομαι· περιγενήσομαι (vg[12]v[41]A[143]), κρατήσω, νικήσω, κατισχύσω [ἢ] (Plat. Alc. I 119 c)

1671x *⟨περιεσόμενοι·⟩ μέλλοντες περιγενέσθαι (Hippocr. progn. 20 [2, 170, 13 L.]) A[99]

1672 περιεσπάσθη· ἐσείσθη. περιδέδεται (Greg. Nyss. in Eccles. hom. 8 [5, 448, 5 Alexander = 44, 752 a M.])

1673 *περιεσκεμμένος· ⟨ἠκριβωμένος⟩ (Greg. Nyss. Eunom. 1, 125. 437 Jaeger [45, 289 b. 385 c M.]) Σ

1674 [περιέσσων· κωπηλατῶν]

1675 *περιέσται· περιγενή⟨σε⟩ται vg[1]A[174][A[95]]. νικήσει v[1]A[95]

1676 *περιεστήξει· περισταθήσεται Σ. περιφράξει (A[128]), ἢ περικυκλώσει (Σ)

1677 περιεστοιχισμένοι· οἱ περιέχοντες (Ioh. Chrys. epist. 66 [52, 645, 18 M.]). καὶ περιεχόμενοι (Greg. Nyss. vit. Greg. Thaum. 46, 948 c M.)

1678 περιετέμοντο· περιήλασαν

1679 περιετίθουν· ἐκρέμων (Ioh. Chrys. epist. 125 [52, 684, 43 M.])

1680 περιέτυχον· συνέτυχον (Thuc. 8, 23, 4)

1681 [περιευτίζεσθαι· ἀποδοῦναι αὐτῷ]

1682 *περιέφραξαν· ἐσκέπασαν. ἐφύλαξαν (Theodoret. in Ezech. 81, 912, 10 M.) (A[209])

1683 περιέχομαί σου· ἀντιποιοῦμαί σου

LXX **1684** περίζωμα· περιβόλαιον (Ierem. 13, 1 . .)

1685 περιέχοντες· περιλαβόντες. καὶ τὰ ὅμοια

D **1686** περίζυξ· ὁμόζυγος, σύζυγος (Eupol. fr. 474 K.–A.)

D **1687** περιηγές· κυκλοτερές, περιφερές (cf. Opp. hal. 1, 216)

1669 Schol. Ar. Eccl. 128 = Su π 1307; 1306; cf. Σ π 351 v. περίεσι | v. etiam gll. 1883. 1885 **1670** = Σ π 348 **1671** cf. Σ π 353 = K **1671x** Galen. 18 b, 248, 4. 14 **1673** = Σ π 352 **1676** Σ π 355–6 **1680** Schol. Thuc. **1683** cf. Σ π 358 **1686** Phryn. praep. soph. 100, 3 **1687** cf. Schol. Opp. hal.; Eust. Il. 628, 29. 726, 18 [2, 256, 4. 625, 28 V.]. Od. 1500, 48. 1512, 11 [1, 171, 15. 185, 34 St.]

1667 περιεργάσσει H: G. Dind. 6, 819 b | ⟨ς⟩ id. **1669** περιερεῖα] h. e. περίστια (Toup., coll. testt. [e quibus eadem ratione correxit †περίεσι· καθαρά† Σ π 351]; etiam de περιέστια cogitare licet, cf. formam περιεστίαρχοι Poll. 8, 104 [cf. gl. 1883]) | καθαρσία H: accent. Toup. **1670** cf. gl. 1674 **1671–1671x** unam gl. H: post Schm. (in app.) divisi, coll. A[99] **1671** [σ] Schm. | [ἢ] Hansen **1671x** περιεσόμενοι· A **1673** ἠκριβωμένος Σ **1674** περιέσσων] h. e. περιερέσσων (Schow), v. l. gl. 1670 **1675** περιγένηται H: K **1676** περιεστιξεν· περιεφραξεν A | περικυκλώσει] cf. gl. 1884 **1678** Alb. cft. gl. 1905 **1679** ἐκρέμουν H: Jens. **1681** v. l. gl. 1578 **1684** περιβο^λ′ H: Mus.

1688 περιήγει· ἐζωγράφει
1689 περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτών (Antiphan. fr. 151,2 K.–A.) D
1690 *περιηγμένα· περιφερόμενα (cf. Basil. Caes. in hexaem. hom. 3,4 [29,60c M.]) A^{108}
1691 *περιήεσαν· περιήρχοντο [A^{135}]
1692 περιήθελεν· ἠγάπα (Φ 65 ..) Hom.
1693 †περιήθλουν· $ἀγα^{π'}$†
1694 περιηθέλησεν· ἠγάπησεν
1695 †περιήκασε†· περιώρυξεν. περιέγραψεν
1696 †περιήκοντα†· περιέγραψαν. ὤρυξαν
1697 περι⟨ή⟩λυσις· περίοδος (Hdt. 2,123,2) D
1698 περιημεκτεῖ· ἀγανακτεῖ, ἀνιᾶται, δυσκολαίνει (cf. Hdt. passim) D
1699 *περιῆν· ὑπῆρχεν vg^{9}. ἐπλεόναζεν
1700 περιηρημένον· κεκομμένον (Ioh. Chrys. in pasch. 3,3,9 Naut. [59,729 M.])
1701 περιῆρρον· περιῄεσαν (com. ad. fr. dub. 409 K.–A.) D
1702 *περιήσω· περιδώσω A^{153}
1703 *περιηχήθη· περιεψιθυρίσθη v^{37}($g^{37}A^{133}$)
1704 *περιθείης· μάθοις πειραθείς (Λ 386) A^{150} Hom.
1705 περιθείς· κύκλῳ θείς, ⟨ἢ⟩ περισσότερον [λάβεις]
1706 περὶ θεόν· πρὸς θεόν
1707 περιθειῶσαι· περικαθᾶραι, κυρίως θείῳ
1708 περιθέσθαι· περιποιήσασθαι. προσλαβέσθαι. κύκλῳ θεῖναι
1709 Περιθοῖδαι· δῆμος φυλῆς τῆς Οἰνηΐδος (Ephor. FGrHist 70 F 23) D
1710 περιθραυσθέντα· περιπεσόντα. ῥαγέντα (cf. Basil. Caes. irasc. hom. 1 fin. [31,356b M.])
1711 *περιθρεκτέον· περιδραμητέον (Plat. Theaet. 160e) A^{266}
1712 περιθυρεῖν· τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι
1713 περιΐδμεναι· περισσῶς εἰδέναι (N 728) Hom.

1689 = Ph 417,9 v. περιήτητος; Poll. 7,57 **1697** Stob. 1,49,12 **1699** Σ π 360 **1703** Σ π 361 **1707** Ph **1709** Ph = Su; St. Byz. **1712** cf. Ph; Ael. n. an. 1,11. 14 **1713** = Schol.

1688 περιηγεῖ H: Mus. | Vales. cft. περιήγησις Hdt. 2,73,2 **1689** περιήγητος (περιήτητος Ph per errorem)] accent. περιηγητός Poll.; vox adiect. est ap. Antiphan. et IG 2/3², 1514,43 χιτωνίσκος κτενωτὸς περιήγητος, male intellexerunt Hsch. (= Ph) et Poll. **1692–3** unam gl. $περιηθε^{λ'}$ (accent. sic ut vid.)· ἀγάπη περιήθλουν $ἀγα^{π'}$] περιήθελεν· ἠγάπα (sic etiam textus editorum meusque; cf. gll. 1694. ε 859. 6763. η 759) + nov. gl. περιήθελον· (rubr. et interpunct. a Mus. perperam omissas add. Schr.) ἠγάπων Mus. **1695–6** cf. ft. gll. 1602–4 **1697** περίλησις H: ordo et HSt.; Alb. cft. gll. η 398. 400 **1698** cf. gl. η 451 **1702** ‘Imo προήσω· προδώσω’ Schm., cf. gl. 3462 **1704** περιθείης] h.e. πειρηθείης (A) | $μα^{θ'}$ H (μαθεις A): Mus. | cf. ad gl. 1705 **1705** κυκλωθεὶς H: Schm., cf. gl. 1708 | ⟨ἢ⟩ Schm. in app. | λάβεις (sic; λάβοις Mus.) del. et ad gl. 1704 transponere vult Schm., ubi explicationem in λάβοις ⟨πεῖραν⟩ πειραθείης mutare vult, coll. Schol. πεῖραν λάβῃς, si recte intellexi **1706** cf. gl. 1580 cum adn. **1707** θείως H: G., cf. gl. θ 200 (Alb.) **1708** κυκλωθῆναι H: Schm., cf. gl. 1705

1714 *περιϊόντας· περιερχομένους A[119]
1715 *περιϊππεύοντας· περιτρέχοντας (A[144])
Eur. **1716** *περιίσσεται ὥρας· περιέρχεται τὰς ὥρας (Eur. Alc. 449) A[167]
1717 *περιϊστάμενος· κυκλεύσας A[192]
N.T. **1718** *περιΐστασο· κύκλευσον. ⌞σκόπησον. περίφευγε. ἀνάτρεπε (2. Ep. Tim. 2, 16 et Ep. Tit. 3, 9) vg[83]A[230]
1719 περιστοιχείωσαι· περίελθε
1720 *περιϊών· περιερχόμενος (vg[32])
LXX **1721** περικάθαρμα· 〈…〉 (Prov. 21, 18)
LXX **1722** *περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον (Deut. 18, 20) vg[84]A[232]
Hom. **1723** *περικαλλές· λίαν καλόν (Λ 632 . .) vg[22]A[110]
Hom. **1724** περικαλλέος· περισσῶς καλοῦ (ρ 343)
1725 περικάμπτεται· περικινεῖται (cf. Nonn. Dion. 6, 126 . .)
Hom. **1726** περὶ καπνῷ· περὶ τὸν καπνόν (Α 317)
D **1727** περικάρδιος ὑμήν· ὁ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ
D **1728** περικάρπιον· τὸ λέπυρον, σκέπασμα
D+K **1729** περικεφαλαία· ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθέτη. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ἢ *κάσ〈σ〉ις A[198][vg[69]]
1730 περικέχυται· περιείληφεν
Greg. Naz. **1731** περικήδεο· φείδου, φρόντισον (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 653 [37, 629, 11 M.])
Hom. **1732** περίκηλα· περισσῶς ξηρά. τὰ[ι] περικεκαυμένα (ε 240). περιεσχισμένα (cf. σ 309)
Hom. **1733** περὶ κῆρι· κατὰ ψυχήν (Ν 119; Δ 46 . .)

1714 Σ π 362 **1715** Σ π 363 **1722** = Σ π 366; cf. gl. Oct. **1723** = Σ π 367 **1724** cf. Schol. **1727** cf. Galen. placit. 6, 4, 11; anat. adm. 2, 593, 7; Poll. 2, 217 **1728** cf. e. g. Arist. anim. 412b2 **1729** Ph; Σ π 463 v. πηνήκη (πηνίκη Su) | μέρος κτλ.] Poll. 1, 86 **1732** Schol. P ad ε 240; Ap. S. 130, 32; EM 510, 29 **1733** Schol. T ad N 119

1715 cf. gll. 1832. 939 **1716** περιίσσεται] h. e. περινίσσεται (A; vox etiam A[125] exstat, ubi melius περιπορευεται. περιεχει explicatur) | ὥρας[1]] nec περινίσσεται nec hac significatione περιέρχεται cum obiecto exspectaveris. accusativus ἀειρομένας· περιερχομένας ex eodem loco sumptus gl. α 1308 (cod.) perperam pro genetivo exhibetur; Eur. (codd.) habet ὥρα/ὥρᾳ (ὥρα a Diggle retinetur, in gen. ὥρας a plerisque mutatur); Hase Thes. 6, 869 d v. περινίσσομαι vult περινίσσεται ὥρα· περιέρχεται ὥρα **1718** ἀνάτρεται H: Mus. **1719** glossam, quae extra ordinem legitur, Voss. cum gl. 1718 coniungere vult | Alb. cft. gll. 1884. 1887 **1724** περικαλλέως H: Jens. **1726** περικάπνω H: Mus. **1728** περικάρπιος H: Toup. **1729** περιθετικὸν μέρος H: G. Dind. 6, 844 b (nisi quod accent. -ετή in -έτη mutavi) | κάσις H = A: Sop., coll. Lat. cassis; cf. vg κρανος. κασσιδιον **1731** φρόντιζον (sine commate) H: Hansen (tempora saepe sic confuse adhibentur; cf. e. g. gl. α 4243); φρόντιζε G. Dind. 6, 844 c (forma exstat gll. ε 2403. 7664); φροντίζων Ald. **1732** ξηρᾶται et nov. gl. περικεκαυμένα· H: Mus. (interpunct. post ξηρά add. Alb.), cf. Schol. P ad ε 240 et Ap. S. | περιεσχισμένα] ‘error videtur glossographorum, ortus e σ 309’ Ebeling; cf. gl. ε 6925 (Schm.)

1734 περικλυτῷ· σφόδρα ἐνδόξῳ

1735 περικληζόμενος· δοξαζόμενος λίαν

1736 περικλύμ⟨εν⟩ος· ὁ Πλούτων. καὶ πόα ἡ καὶ κυκλάμινος D

1737 *περικλυτός· ἔνδοξος περισσῶς g^{60} καὶ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην (Α 607 . .) Hom.

1738 περικνημίς· σκεπαστήριον τῆς κνήμης (Dan. [vers. Theodot.] 3, 21) LXX

1739 περικόπται· κλῶπες. ληστ[ει]αί D

1740 περίκουροι· οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις D

1741 *περικτίονες· περίοικοι (A^{185}), γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες

1742 *περικτιόνεσ⟨σ⟩ι· περιοίκοις (Σ 212 . . Hdt. 7, 148, 3) A^{271} Hom.

1743 περίκυκλον· †ἵνα ὑπερεφῆ† (Μ 297. δ 792? Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 79 [37, 890, 6 M.]?) Hom.? Greg. Naz.?

1744 *περίκωμα· κοίμημα (Ξ 359. σ 201) A^{164} Hom.

1745 περικωδωνίσαι· ⟨περιβομβῆσαι (com. ad.?) D

1746 περικωνῆσαι·⟩ περιρ⟨ρ⟩ομβῆσαι. περιαγαγεῖν. σπογγίσαι (Ar. Vesp. 600). ἢ περιπισσῶσαι. Λάκωνες D

1747 περιλαβεῖν· περιβαλεῖν. καὶ τὰ ὅμοια

1737 cf. Schol. **1738** cf. Theodoret. in Dan. 81, 1324, 15 M. **1739** Ph **1742** = Schol.; Euseb. praep. ev. 6, 7, 4 **1744** Schol. Ξ 359 **1746** σπογγίσαι] cf. Ph 418, 9 v. περικονῆσαι | περιπισσῶσαι] cf. Schol. Ar. **1747** cf. Ph 415, 9 v. περίβαλε

1734 περικλυτῷ] περικλειτῷ Voss., cf. ordinem **1735** περικλυζόμενος· δοραζόμενος λίαν H: Palm. **1736** περίκλυμος H: Salm. | πλουτῶν H: G. Dind. 6, 848 a post Sop., coll. Κλύμενος, i. q. Ἅιδης (Su κ 1843; cet.) | κυκλαμένος H (κυκλάμενος gl. κ 4469): Mus. **1738** περικνήμης H: Mus. **1739** περικοῖται H: Ph | κλωπαὶ H: Ph | ληστεῖαι H: G. Dind. 6, 851 c **1740** Schm. cft. Su α 1733 **1742** περικτιόνεσι H (π om. rubr., add. Mus.): A **1743** ἵνα ὑπερεφῆ] [ἵνα] περιφερῆ Schm. in app. post alios, fortasse recte. K. Alpers cft. Schol. MQ ad δ 131 ὑπόκυκλον· … περίκυκλον, ὅ ἐστι κυκλοτερῆ. cf. praeterea Schol. M 297 περὶ κύκλον· ὥστε ἐκ τῆς ῥαφῆς κύκλον ἀποτελεῖσθαι; Schol. A ad M 297 … τὸ δὲ ΠΕΡΙΚΥΚΛΟΝ ἄμεινον δύο ποιεῖν, ʽπερὶʼ καὶ ʽκύκλονʼ, ἵνα ᾖ περὶ τὸν τῆς ἀσπίδος κύκλον …; Schol. δ 792 δόλιον περὶ κύκλον [scholiasta περίκυκλον perspicue voluit; v. etiam ad gl. 1744]· τὸ δίκτυον. contra, Schm. Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 79 adducens minus bonas coniecturas profert (vox ap. Greg. Naz. pro substantivo usurpata caudam explicatam pavonis denotat [Wernick. Thes. 6, 855 d, pace G. Dind. et Schm.]). alii alia **1744** περίκωμα] h. e. verba περὶ (tmesis) κῶμα a lexicographo quodam male intellecta; sic etiam gl. μ 152 cod.; editores utroque loco lemma (explicatione non mutata) ad textum vulgatum Homeri accommodantes ineptias praebent; cf. gl. 1557 cum adn. **1745–6** περικωδωνίσαι· ⟨περιβομβῆσαι. nov. gl. περικωνῆσαι·⟩ περιρ⟨ρ⟩ομβῆσαι. περιαγαγεῖν.] περικωδωνῆσαι· περιρομβῆσαι. nov. gl. περιαγαγεῖν· H: Schm. in app. post HSt., coll. gll. 1595. β 789–90; κ 4783–4. lectio codicis per haplographiam exstitit | ⟨περικωνῆσαι·⟩ περιρ⟨ρ⟩ομβῆσαι. κτλ.] cf. gll. 2365 πισσοκωνήτῳ πυρί· … κωνῆσαι δέ ἐστιν τὸ περιενεγκεῖν et κ 4849 κωνῆσαι· πισσοκωνῆσαι· καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν | σπογγίσαι] cf., post HSt., Ar. τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι᾿ ἡμῶν περικωνεῖ cum Schol. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων· κυρίως γὰρ περικωνῆσαί ἐστι τὸ πισσῶσαι τὰ κεράμια | περιρ⟨ρ⟩ομβῆσαι] περιρ- pro περιρρ- saepius in H reperitur

D **1748** περιλέγειν· τὰ περισσὰ φράζειν (Hermipp. fr. 89 K.–A.)
1749 περιλεγνές· περιποίκιλον
D **1750** περιλεσχήνευτος· περιβόητος. περιλάλητος (Hdt. 2, 135, 5)
1751 περιληπτικόν· ἐφαπτόμενον
1752 περιειλῆσαι· περι⟨σ⟩τρέψαι
1753 περιλιχμήσασα· περιλείξασα
1754 περιλυγίζεσθαι· περιστ⟨ρ⟩έφεσθαι
D **1755** περιμάχητον· ὑψηλόν, μέγα, ἰσχυρόν
Hom. **1756** περὶ μέν· περισσῶς μέν (Δ 257 . .)
Hom. **1757** περιμέ⟨ν⟩φασθαι· διαφερόντως λέγειν (Ι 100)
Hom. **1758** *περίμετρον· ὑπέρμετρον g^{59}, μέγα. τινὲς δὲ εὔκυκλον (β 95 . .)
Hom. **1759** περιμήκεος· μακροτάτου (Ν 63)
Hom. **1760** περίμηκες· ὑπερμέγεθες (ν 183)
K + Hom. **1761** *περιμήκετον· ὑψηλόν. ὑπέρμηκες (A^{272}). ἢ περισσῶς μακράν καὶ ὑψηλήν· ʽεἰς ἐλάτην ἀναβὰς περι[με]μήκετονʼ (Ξ 287)
Hom. **1762** περιμήκεϊ ῥάβδῳ· ἁλιευτικῷ καλάμῳ (κ 293 . .)
D **1763** περίνα· περίναιον. τὸ αἰδοῖον (Nic. ther. 586). ἀφʼ οὗ καὶ τὸ περαίνεσθαι
Hom. **1764** περινάμενα· πιπρασκόμενα (Σ 292)
D **1765** περίνησ[σαι]α· περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται (Men. fr. 94 K.–A. Antiphan. fr. 289 K.–A.)
D **1766** περίνεως· ὁ δεύτερος ἱστός. καὶ καθάπαξ τὰ διττὰ τῆς νεὼς σκεύη
D **1767** περίνησον· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ
Greg. Naz. **1768** *περινοεῖ· περισσῶς νοεῖ (Greg. Naz. or. 43, 41, 1 [36, 552, 1 M.]) $vg^{48}A^{168}$
1769 *περίνοια· μηχανή. τέχνη (Luc. Hipp. 4) $vg^{72}A^{200}$
D **1770** περινομαί[α]· περιφορα⟨ί⟩ (Men. fr. 566 K.–A.)

1748 Poll. 2, 125 **1756** Schol.; cf. Ap. S. 129, 11–12; Σ π 317 **1758** cf. Schol.; Ap. S. 130, 30 **1761** cf. Schol. **1763** Galen. lex. 19, 130, 14 (πήρινα); v. ad gl. 2225 **1764** = Schol. **1765** Ph; Poll. 7, 52 **1766** Ph 418, 16 **1768** Σ π 368 **1769** Σ π 369; Schol. Luc. **1770** Ph

---

1749 cf. gll. 1628. λ 495–6; Schol. Nic. ther. 726; Pfeiffer ad Callim. h. Dian. 12 **1750** περιποιητὸς H: Perg. **1752** glossa non suspecta (verba a Voss. et Schm. ordinis causa ficta reicienda). Alb. cft. gll. ε 864. 877. forma περιειλῆσαι exstat Athen. 15, 672 d. Galen. 18 a, 814, 13. Paul. Aeg. 6, 115, 2 | ⟨σ⟩ Voss. **1753** περιληχμήσασα H: Mus. | περιλήξασα H: Salm. **1754** ⟨ρ⟩ Jun. alii; Alb. cft. gll. λ 1332–3 **1756** περίμεν H: Mus. fere **1757** περιμέφασθαι H (περιμένφασθαι ordo)] h. e. περὶ μὲν φάσθαι (Mus.); de μὲν cf. gl. τ 330 cum adn. **1761** περιμήκετος· ὑψηλόν. ὑπέρμηκος H: Hansen; περιμηκετον· ὑψηλην. ὑπερμηκη A | [με] Mus. **1763** περίνα] πηρῖνα Nic. | περίνεον H: Heins. | Alb. cft. gll. 1771. 2225. ε 1917 (περίς cod.) **1764** περινάμενα] h. e. περνάμενα (Schol. et Mus., cf. gl. 1978) **1765** περινήσσαια H: Ph | cf. gll. 1767. 1407 | Men.] cf. gl. 1407 **1766** περινεῶς H: Ph | ὁ δεύτερος] ὁδεύεται H: Ph **1767** περινῆσον H: Heins. | cf. gl. 1765 **1770** [α] Alb., coll. Ph περινομαί· περιχωρίαι; cf. gl. 1954 | ⟨ί⟩ Alb.

1771 περίνος· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ἤγουν ὁ ταῦρος D

1772 *περινοστεῖ· περιέρχεται vg^{20}A^{126}

1773 *περινοστήσαντες· περιελθόντες, κυκλεύσαντες (Theodoret. e.g. Graec. affect. 9,68) A^{105}. ἢ ἐξιόντες

1774 περινοστοῦντι· περιστρεφομένῳ

1775 πέριξ· κύκλῳ (Act. 5,16) N.T.

1776 περίοδος· τὸ ἐκ διαλ⟨ε⟩ιμμάτων ἐπιπεσὸν νόσημα. ἢ *χρόνος. ἢ A^{196} κύκλος vg^{67}A^{196}. ἢ ἡ ἐν λόγοις, καὶ ἡ τῆς γῆς περιήγησις. καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων. καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰατροῖς. καὶ ἡ ᾠδή. καὶ μέτρον τι τῶν μετάλλων (Theophr. ap. Arist. fr. 261 Rose) D+K

1777 περιόδων· χρόνων. κύκλων

1778 *περιόδῳ· κυκλώσει A^{205}

1779 περιοίκιον· ὁ περὶ τὴν πόλιν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. τινὲς δὲ περίβολον (Isae. fr. 102 S.) D

1780 περιοίσει· ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου D

1781 περιοκωχή· περιοχή

1782 *περιοπή· ἀκρώ[τη]ρ⟨ε⟩ια.⌋ ὕψος. ⌊τόπος ὑψηλός [vg^{45}A^{146}]

1783 *περίοπτον· ἐπιφανῆ, ⌊πολυθέατον A^{142}, περίβλεπτον vg^{17}A^{104}

1784 περιορᾶν· ὑπερορᾶν

1785 περιόρια· ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ D

1786 περιόργως· ὑπεροργώντως. καὶ παρωρμημένως (Aesch. Ag. 216) D

1787 περιοριζόμενοι· περιεχόμενοι. γινωσκόμενοι. ἐξορισθένοντες

1788 *περιορίσαι· περινοῆσαι Σ

1789 *περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι A^{127}. ἐξορισθῆναι vg^{36}A^{127}

1790 περιοριστόν· περιγραπτόν

1791 περιουσία· πορισμός. πλῆθος

1792 *περιουσιασμοῦ· πλήθους A^{132}

1771 cf. Galen. lex. 19,130,4 **1775** = gl. N.T. **1776** μέτρον κτλ.] Poll. 7,99. 10,149 **1779** Ph 419,7; cf. Harp. 246,16 [π 58 K.] = Ph 419,9 = Su **1780** Ph = Su; (Ael. Dion. π 37) **1782** Σ π 374 **1783** Σ π 375 **1786** Ph **1788** = Σ π 376 **1789** Σ π 377 **1792** Σ π 381; EM 665,12

1771 περίνος] περίναιος Mus., sed cf. Galen. περινῷ· περινέῳ. κτλ. | cf. gl. 1763 cum adn. et Frisk 2,513 | ὁ ταῦρος] i. q. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, v. gl. τ 253 cum testt.; cf. etiam gll. 2225. 3265 **1776** ⟨ε⟩ Mus. | νόσημα] ὄνομα H: Heins. Schr. **1780** ἀνήσει H: Kust., coll. Ph = Su | νήσου H: Ph = Su **1781** περιοπή H: Alb. **1782** v.l. gl. 1964 | περιοπή H et ordo (Σ π 374 ordo tantum)] h.e. περιωπή (gl. 1964; K; Σ π 374 [textus, contra ordinem]; cf. EM) | ἀκρωτήρια H: gl. 1964 et KΣ **1785** περιορία H: accent. Schm., qui ‘Terminalia’ cft.; ‘Ordine requiritur περίοργα’ id. (i. q. περίϝοργα Meister 2,284 not. 1, coll. ὄργια et ϝεργ-) **1786** περιόργως H = Ph = Aesch. cum Schol.] περιοργῶς Heins. | ὑπεροργόντως H: HSt. | παρορμημένως H: Schr., cf. Ph **1787** ἐξωλισθένοντες H: M.L. West, coll. gl. 1789; ἐξολισθαίνοντες ed. 1521 (ο) et Mus. (αι)

LXX N. T. **1793** *περιούσιον· πολύ (A^{229}), περισσόν. ⌊περιποιητόν (Deut. 7,6 .. Ep. Tit. 2,14) [A^{229}]

1794 *περιούσιος· πλούσιος. πολύς A^{203}

N. T. LXX **1795** *περιοχή· περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις (Act. 8,32) Σ. καὶ ⌊φυλακή (1. Regn. 22,4 . .) (A^{212})[g^{71}]. καὶ ἡ παρὰ πάντων πολιορκία (Zach. 12,2. Ier. 19,9) A^{267}

LXX **1796** περιοχῆς· τετειχισμένης (Psalm. 30,22 . .)

1797 *περιόψεται· καταφρονήσει (Ar. Nub. 124) $vg^{51}A^{179}$

1798 *περιπαθῶς· συμπαθητικῶς A^{109}[vg^{21}]. λυπηρῶς. †διαπονηθείς†

D **1799** περιπαλαχθῆναι· περιπλακῆναι

Hom. **1800** περὶ πάντων· ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους (Α 287 . .)

1801 *περίπατοι· αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι. ἢ ⌊τόποι διακινήσεων [$vg^{78}A^{210}$]

D **1802** περὶ πέζαν· τὰ περὶ τοὺς πόδας

D **1803** περιπεζία· ταπείνωσις

1804 *περιπείρῃ· περικεντήσῃ (Ioh. Chrys. in Ep. Hebr. hom. 23,3 [63,163,30 M.]) A^{137}

1805 †περιπέπληκα†· περιπεπόληκα

1805x περιπέπληγμαι· ⟨...⟩ (cf. 3. Macc. 2,22)

1806 περιπετάσας· περιβαλών

D **1807** περιπεπλιγμένα· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν. οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσιν (Stratt. fr. 65,2 K.–A.)

1795 Σ π 379 **1796** cf. An. Ox. 2,464,24 = gl. Psalm. 303 Ernesti **1797** Σ π 380; Schol. Ar. **1798** Σ π 382 **1800** cf. Schol. **1804** cf. Σ π 383 **1807** cf. Poll. 2,172–3

1793 πολύ] πολύ⟨ν⟩? cf. πολυν. εκλεκτον (sc. λαόν; cf. 1. Ep. Petr. 2,9) A | περιποιητόν] sc. λαόν, ut e λαὸς εἰς περιποίησιν 1. Ep. Petr. 2,9 (Ernesti) et auct. eccl. passim intelligitur | Deut. 7,6] cf. gl. 3402 | cf. gll. 1794. 1968. 2012 **1794** cf. gll. 1793. 1968. 2012 **1795** περὶ πάντων H: A; del. Schm. tamquam e gl. 1800 perperam repetit. **1796** τετειχισμένης] h. e. τετειχισμένη (ad Psalm. 30,22) aut τετειχισμένην (ad Psalm. 59,11. 107,11. 140,3) (Alb. et Heins. post 'Scholia' ad 30,22 et 59,11). gl. Psalm. (testt.) eundem errorem atque Hsch. in expl. dissimili exhibent **1798** συμπαθητικῶς] συμπαθῶς ΚΣ | διαπονηθείς] ⟨nov. gl. περιπαθής·⟩ διαπονηθείς (Polyb. 8,18,8) Alb., invito ordine, coll. Su π 1230; διαπονηθείς legitur Hsch. gl. δ 1230 **1799** περιπαλαχθῆναι] cf. gll. ε 2411–12 (Schm.) **1800** ὑπὲρ πάντων H: Mus., cf. Schol. **1801** cf. gl. 487 **1805–1805x** (1:) unam gl. περιπέπληκα· περιπεπώληκα. περιπέπληγμαι H: divisit Alb. in app.; aliter coniecerim περιπέπληγα· [περιπεπώληκα.] περιπέπληγμαι | (2, ad gl. 1805:) περιπέπληκα] περιπέπληγα/περιπέπληχα (cf. gl. 1805x) vel περιπέπληθα; περιπεπήδηκα Schm. in app.; sed nihil explicationi aptum est | περιπεπώληκα H: Salm. | gl. 1805 ft. sic intelligend. περιπέπληγα· [περιπεπόληκα] ⟨...⟩ | (3, ad gl. 1805x:) contin. H: nov. gl. Alb. in app. | περιπέπληγμαι] περιπέπλιγμαι (cf. gll. 1807. 1810) vel περιπέπλησμαι Schm., sed vocem sanam esse crediderim **1807** μέλεσιν H: G. Dind. 6,898 d, cf. gll. 1810. 2600 | βεῖμα H: Mus. | πλέγμα H: G. Dind. post Salm. et Alb. | de πλίγμα. πλίξ. πλίσσομαι sim. cf. gll. 1810. 1818–19. 2593. 2600. 2604–6. κ 1342; Eust. Od. 1564,50–2 [1,256,4–5 St.]; Frisk 2,563

1808 περίπε[μ]πτον· τὸ περιπεπεμμένον
1809 περιπέτασθαι· ⟨…
1809x περι⟩πετάσας⟨·⟩ περιαπλώσας
1810 περιπεπλίχθαι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως (v. gl. 1807) D
1811 *περιπέτεια· ὑπόθεσις. ⌊σύμπτωσις A^{94}. σύμβασις $g^{8}v^{\pi\epsilon\pi 26}A^{94}$
1812 *περιπετεῖς· περιε[ρ]χόμενοι A^{166}. ἐναντίοι. ἢ προπετεῖς. ἢ περιπεσόντες
1813 *περιπετρίζεσθαι· περικρούεσθαι A^{193}
1814 [περίπετρον· πανταχόθεν ἐξέχον]
1815 περιπευκὲς [ἢ περίπευκος]· περισσῶς πικρόν, διὰ τὸ χρίεσθαι· πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη (Λ 845) Hom.
1816 †περιπῆγις†· πόρνος. μάχλος D
1817 περιπηγής· περιπαγείς, ἐνπαγείς (cf. Nic. al. 107) D
1818 [περιπλή..] περιπλίγδην· περιβάδην D
1819 περιπλίξ· περιειληφώς D
1820 περιπλέες· λίαν, πλεονάκις (Λ 395) Hom.
1821 περιπλομένων· περιπολουμένων, ἤγουν περιερχομένων (Σ 220 ..) Hom.
1822 περίπλους· περιόδους
1823 *περὶ πόδα· οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων A^{188}. ἢ ἀκριβῶς (Plat. com. frr. 137. 221 K.–A. praeterea e.g. Luc. hist. conscr. 14. Theodoret. in Regn. et Chron. 80, 529, 2 M.) A^{255}
1824 περὶ ποδός· ἀντὶ τοῦ ἁρμόζον καὶ περὶ πόδα· τὸ ἡρμοσμένον, ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων (v. gl. 1823)
1825 *περιποιεῖται· προξενεῖ (e.g. Prov. 6, 32) A^{214}. ζωοποιεῖ (e.g. Prov. 22, 9 a. Aeschin. 3, 251) LXX
1826 *περιποίησις· πλεονασμός (A^{227}), κτῆσις (1. Ep. Thess. 5, 9) (A^{131}) N. T.
1827 περιποιητικός· διοικητής D

1810 v. ad gl. 1807 **1811** Σ π 384; Sext. Emp. adv. math. 3, 3–4; cf. Arist. poet. $1452^{a}22$ **1815** Schol.; Ap. S. 130, 31 **1820** cf. Schol. **1821** Schol.; cf. EM 664, 36 **1823** Σ π 389; Poll. 2, 196. 7, 84 **1824** v. gl. 1823 **1826** Σ π 390

1808 [μ] Mus. **1809–1809x** unam gl. περιπετάσθαι· πετάσας περιαπλώσας H: Hansen post Schm. in app.; περι[πετάσθαι·]πετάσας⟨·⟩ περιαπλώσας Schm. in textu | περιπετάσθαι (H: accent. Hansen)] a περιπέταμαι i. q. περιπέτομαι | cf. gll. 1806. 2049. 2051 **1810** περιπεπλῆχθαι H: Voss. | cf. ad gl. 1807 **1812** [ρ] Blomf. ad Aesch. Ag. 233 **1813** περιπετρίζεσθαι] περιπτεριζεσθαι A **1814** v.l. gl. 1836 **1816** περιπῆγις] περιπυγίς Mus.; περιπυγής G.; 'Ordo postulat περιπηγάς' Voss. **1817** περιπηγείς H: G. Dind. | ἐνπαγείς] ἐμπαγείς Mus., sed v. ad gl. σ 2443 **1818** nov. gl. περιπλή.. (in H exstitisse περιπλήγη [sic] putaverim; περιπλη.. [sine accentu] Schow; περιπλη$^{\gamma\prime}$ Latte; Mus. coniecit περιπλήξ)· περιπλέγδην H: G. Dind. 6, 898 c (contin.) et Guyet (forma περιπλίγδην) | cf. ad gl. 1807 **1819** περίπληξ H: Alb. post HSt., cf. gll. 1807 (cum adn.) et 2604 **1820** περιπλεὲς H: accent. Tyrannio ap. Schol. A; περιπλέες Schol.; περὶ πλέες Hom. **1823** περίποδα H: A **1824** περίποδος H: Kuhn. | ἁρμόζων H: Schm., cf. gl. 1823

1828 περιπολεῖ· περιοδεύει, περιέρχεται, περιέπει, ἀναστρέφεται, περιπολεύει, κυκλεύει. καὶ τὰ ὅμοια

D **1829** περίπολος· φρουρός, ἔφορος

1830 *περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα, θεράπευε (Isocr. 2, 53) vg^{47}A^{160}

Prov. **1831** περιπόνηρος Ἀρτέμων (Ar. Ach. 850. cf. Anacr. PMG fr. 388, 5)· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ʽπεριφόρητος Ἀρτέμωνʼ (Anacr. PMG fr. 372, 2. Diph. com. fr. 35 K.–A.). εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο

1832 περιιππεύει· ἀφ⟨ί⟩ει αὑτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει

D **1833** περιπρωκτιῶσα· τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ (com. ad. fr. 410 K.–A.)

1834 περιπτύσσομαι· καταφιλῶ

LXX **1835** *περίπτερα· οἱ ἀποσπινθηρισμοί (Cant. 8, 6) vg^{87}A^{263}

1836 *περίπτερον· ὑψηλόν A^{217}, πανταχόθεν ἐξέχον (Am. 3, 15?) A^{234}[g^{88}]. ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν

1837 περιπτεύσαντες· περιδραμόντες (Polyb. 5, 73, 12)

D **1838** περιπτυχαί· περίβολοι (Eur. Hec. 1015. Phoen. 1357. trag. ad. fr. 91 K.–S.)

1839 περιπτύσσει· καταφιλεῖ

1840 *περίπυστα· διαβόητα vg^{79}A^{215}

1841 *περιραίνεσθαι· περι⟨ρ⟩αντίζεσθαι A^{97}. ῥαντίζεσθαι

D **1842** περιρέζειν· τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν

1843 περιρεμβεῦσαι· περιφθαρῆναι

Hom. **1844** περὶ ῥίον· περὶ τὸ ἀκρωτήριον (Θ 25)

Greg. Naz. **1845** περὶ ῥέθεσι· περὶ ταῖς παρειαῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 46, 33 [37, 1380, 6 M.])

Ap. S. **1846** περιρρηδής· περικεκλασμένος. περιστροβηθείς. οἱ δὲ περιερριμ⟨μ⟩ένος. ἢ ὑπτιασμένος (χ 84)

Hom. **1847** *περισα⟨ί⟩νοντες· κολακεύον⟨τ⟩ες. παρὰ τὸ σαίνειν, ὡς τῶν κυνῶν τὴν ⟨οὐρὰν⟩ κινούντων (κ 215) A^{102}[vg^{15}]

1830 = Σ π 391 **1831** Schol. Ar.; Zenob. Ath. 1, 64; Prov. Bodl. 739 [= append. 4, 32] **1835** Σ π 393 **1836** Σ π 394 **1840** Σ π 396 **1844** cf. Schol. **1846** Ap. S. 130, 7 **1847** Schol.

1828 nov. gl. περιέπει· H: contin. Voss. **1830** cf. gl. 1992 **1831** περὶ H: Mus. **1832** περιιππεύει] περιππεύει ordo | ἀφεῖ H: Hansen; cf. gl. 939 | cf. etiam gl. 1715 **1835** οἱ H = A] om. vgΣ **1836** ἐξέχον H = A = Σ] h. e. ἐξέχοντα (g^{88}), siquidem re vera ad Am. 3, 15 respicit glossa **1837** περιπτεύσαντες] h. e. περιππεύσαντες pro περιιππεύσαντες (Schm. post Alb.) **1838** περιπτηχαὶ H: Mus. **1840** περιπυστὰ H: Mus. **1841** περιραίνεσθαι] περιρραίνεσθαι Mus. | περιαντίζεσθαι H: A (περι⟨ρρ⟩αντίζεσθαι Alb.) | Schm. vult περιραντίζεσθαι (quod ap. Ioh. Chrys. in Ep. Hebr. hom. 19, 1 [63, 140, 21 M.] repperi)· περιραίνεσθαι (vocem non raram), ῥαντίζεσθαι **1843** περιρεμβαῦσαι H: Alb. **1845** ῥέθεσι] ῥεθέεσσι Greg. Naz. **1846** περιρρύδης H: Heins. alii (accent. iam Mus.) | περικυκλασμένος H: Mus. | nov. gl. περιστροβηθεὶς· H: contin. Vales. | ⟨μ⟩ Mus. **1847** περισάνοντες H: K; περισσαίνοντες Hom. | κολακεύονες H: K | περὶ H: A | οὐρὰν A

1848 περὶ σέ· περὶ σοῦ, ἐγγύς σου, γνησίως διάκειμαι

1849 *περὶ σεῖο· περὶ σοῦ (Γ 137 . .) A^{158}. καὶ †περιέσσιον†· περὶ σοῦ Hom.

1850 περισείρια· τὰ πλάγια τῆς γλώττης D

1851 *περίσημον· διαβόητον (Nic. ther. 19) (Σ)

1852 περισιγᾶν· ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου

1853 περισκαίρουσι· περισκαρίζουσι (Opp. cyneg. 1,143 [SH fr. ad. 1096]) D

1854 *περισκελές· σκληρόν, δυσχερές Σ. ἢ ⌊μέχρι τῶν ποδῶν (Lev. 6,3. 16,4) (A^{173}) LXX

1855 περισκέπτῳ· πάντοθεν ὁρωμένῳ. οἱ δὲ μόνῳ, κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ᾽ αὐτοῦ περισκέψασθαι (α 426 . .) Ap. S.

1856 περίσκεψις· βάσανος D

1857 *περισκήπτειν· περιθλίβειν A^{154}

1858 *περισοβεῖν· ἐν κύκλῳ πίνειν. ἢ ⌊περιτρέχειν.⌋ ἢ φωνεῖν. ἢ ⌊διώκειν (Ar. Av. 1425) (A^{238})

1859 περισσομένη· πορθουμένη

1860 [περίσονται· περιποιήσονται]

1861 *περισσοεπήσει· περισσολογήσει A^{147}

1862 περισπάσασθαι· περιποιήσασθαι

1863 περισπερχοῦ⟨ς⟩ βοῆς· ὑπερεπειγούσης (trag. ad. fr. 254 K.–S.) D

1864 περισπερχής· περιώδυνος (Opp. hal. 5,145. Opp. cyneg. 4,218) D

1865 *περισκελῆ· β⟨ρ⟩ακ[κ]ία, φιμινάλια (Exod. 28,42) vg^{50} LXX

1866 περὶ σπονδῶν· περὶ εἰρήνης (e.g. Ar. Equ. 669. 671)

1867 περισταδόν· περιστάντες (N 551) Hom.

1868 περίστενος· οὕτως δράκων καλεῖται D

1869 *περισταλείς· κοσμηθείς,⌋ ἤτοι ⌊ταφείς (Hegesipp. AP 13,12,8) A^{222}

1870 περισταλαδόν· περισταζόμενον, περιρ⟨ρ⟩εόμενον τῷ χόλῳ (Nic. al. 475)

1850 Poll. 2,107 **1851** Σ π 399 **1854** Σ π 400 **1855** Ap. S. 130,29; cf. Schol.; EM 664,46 **1858** Athen. 11,504 a; cf. Ph 421,22 v. περισο (sic) **1861** Σ π 406 **1865** Σ π 401; gl. Oct. **1867** cf. Σ π 407 **1868** Σ π 410

1849 περιέσσιον] περὶ σέο Mus. **1850** περισείρια] h. e. παράσειρα (Alb. post HSt., coll. Poll.) **1852** περισιγᾶν] h. e. περισπᾶν (Lob. Phryn. 415) **1854** περισκελές] cf. gl. 1897 | περισκελης (sc. χιτών?)· ὁ μεχρι των ποδων A. Alb. cft. gl. 1865 **1855** περισκέπω H: Ap. S. **1856** περισκεψὶς H: Mus. **1859** περισσομένη] περθομένη Schm. **1860** v. l. gl. 3037 (Kust.; ‘περισπάσονται correxeram olim’ Alb., coll. gl. 1862) **1863** περισπέκτου H: Mus. (ρχ) et Alb. app. ad gl. 1864 (ς) (Mein. 1858 p. 551 putat ft. v. l. vet. Soph. El. 798, ubi nunc πολυγλώσσου legimus); περισπεύστου? Schm. | ὑπὲρ ἐπειγούσης H: Mus. **1865** περισκε$^{\lambda\lambda'}$ H: vgΣ | βακκία H: vg | φιμινάλια] sic etiam gl. α 4473 cod., recte, et Su φ 460 v. φιμινάλια; Lat. fĕminalia | Alb. cft. gl. 1854 **1866** περίσπονδον H: Mus. **1868** περιστενὸς H: accent. Schm. post Alb., coll. Σ | ‘An draco animal? an Draco, nomen viri?’ Alb.; Schm. cft. nomen serpentis/draconis Σθένιος Porph. ap. Schol. B 308 **1869** ἤτοι] τουτ᾽ εστιν A **1870** περιστάραδον H: Voss. (accent. Lob. Paral. 153); περιστολάδην codd. Nic. et Schol. | ⟨ρ⟩ Mus.

D **1871** περιστατήρια· σπλάγχνα

1872 περιστατόν· τὸ ἀναστατόν

1873 *περίστασις· θλῖψις A^{225}, ἀνάγκη, μέριμνα

1874 περιστεγανόν· περισσῶς στεγανόν

Greg. Naz. **1875** περιστένειν· ἔκθυμον εἶναι (Greg. Naz. or. 42, 24 [36, 488, 7 M.])

1876 *περιστείληται· περικαλύψηται A^{136}

Eur. LXX **1877** *περίστειλον· συγκάλυψον (Eur. Herc. 1360. Or. 1066. Sir. 38, 16) g^{4}A^{233}. συνάγαγε A^{233}

1878 *περιστέλ⟨λ⟩ει· καλύπτει A^{187}. συστέλλει A^{187}(g^{3}). κοσμεῖ [A^{219}]. σκέπει. φυλάττει. περιβάλλει

1879 *περιστελοῦμεν· τὰ αὐτά [A^{98}]

Hom. **1880** *πε⟨ρι⟩στένεται· πάνυ στενοχωρεῖ (Π 163) [A^{241}]

LXX **1881** *περιστήθιον· ἱερατικὸν ἔνδυμα (Exod. 28, 4) A^{231}

D **1882** περιστέρια· κοσμάρια ποιά (com. ad. fr. 784 K.–A.)

D **1883** περιστίαρχος· ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν (Ar. Eccl. 128)

Hom. **1884** *περιστίξαι· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχειν (cf. δ 277) Σ

D **1885** περίστιον· ἐπὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποστρέψωσι, καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσωσιν

D **1886** περιστλεγγίσαι· περιξύσαι· στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα

1887 *περιστοιχίσαντες· περιλαβόντες A^{176}

1888 *περιστολή· περιβολή A^{145}. ἔνδυμα

D **1889** περιστόμιον· ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ

1890 [περὶ στοῶν· περὶ στύλων]

D **1891** περίστροφος· ὁ †τῆς ὑποσφραγίδος† τόπος

1892 *περίστῳον· περίστυλον A^{254}

1876 cf. Σ π 408; Phryn. praep. soph. 105, 18 **1880** cf. Σ π 409 **1881** gl. Oct. **1882** Poll. 5, 101; Ph 422, 17 v. περιστέρνιον **1883** Ph = Su π 1306; cf. Schol. Ar. = Su π 1307; Poll. 8, 104; Schol. Aeschin. 1, 23 **1884** = Σ π 411; cf. Schol. **1887** cf. Σ π 412 **1888** Σ π 413 **1890** EM 665, 1 **1892** = Σ π 414; Moer. 206, 10 [π 11 H.]; Poll. 1, 78

1871 περιστατήρια] περισταλτήρια Voss.; (περὶ) παστήρια Schm., coll. gl. 1086 **1872** fontem non repperi (e voce τὸ intelligitur neque Theopomp. com. fr. 42 K.–A. neque Dinarch. fr. 12, 1 S. significari) | de accentibus ambigitur; quos praebet H exhibeo **1874** περισταγανὸν H ut vid. (Latte): Mus. | στέγανον H: Mus. **1875** περιγενεῖν H: Mus. **1878** περιστελεῖ H (cf. A^{219}): A^{187} | περιστελει σε· κοσμει σε A^{219} **1880** ⟨ρι⟩ Mus. | στενοχορεῖ H: Mus. **1882** περιστέρια] sing. περιστέριον Ph cod. **1883** cf. gll. 1669. 1885 **1884** περιστίξαι H et ordo = Σ eiusque ordo] περίστειξας Hom. (περίστιξας Schol. Q) | στίχειν] στείχειν Schol.; στίχος Σ | περικυκλῶσαι] cf. gl. 1676 **1885** περιστητὸν H: Schm., cf. ad gl. 1669 **1886** στλεγγὶς κτλ.] cf. gll. α 6061. σ 1884 **1890** v.l. gl. 1892 | Mus. vult περιστόων ('imo περιστῴων' Schm. [cf. EM et gll. 1892. ο 1196], περιστοίων Mein. ap. Schm.)· περιστύλων. Lob. Phryn. p. 495 not. † -στο- defendit, coll. codd. passim et vocibus τετράστοος. -ον **1891** glossa obscura. 'Exspectes potius ὁ ὑπὸ τῆς σφραγῖδος' G. Dind. 8, 443 a **1892** περίστοον H: ordo et A; cf. ad gll. 1890. 3387

1893 περισύρει· σύρει (Greg. Nyss. Eunom. 1,551. 2,195 Jaeger [45,421 b. 976 a M.])
1894 περίσφατα· τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπονείδιστα, καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια (trag. ad.?) D
1895 περισφάτως· περιωδύνως. περιβοήτως (trag. ad. fr. 333 K.–S.) D
1896 †περισχαδόν†· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχόν (com. ad. fr. 411 K.–A.). καὶ †φησίμορφον† ψίαθον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας D
1897 *περισχελές· δυσχερές A^{243}
1898 περίσχεο· φροντίδα ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν· ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ ὑπερμάχησαι (Α 393) Hom.
1899 *περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι Σ
1900 περίσχετο· ἠγάπησεν. ἐφείσατο (cf. Mosch. 2,11)
1901 περισχιδεῖς· εἶδος ὑποδήματος εὐτελές (com. ad. fr. dub. 530 K.–A.) D
1902 περισχόμεθα· περισσῶς ἐ[ρ]χόμεθα. ἀντιλαμβανόμεθα (ι 199) Ap. S.?
1903 *περισχών· περιτείνας. ἢ ἐπισχών A^{180}
1904 περιτάμνεσθαι· περιορίσαι τι διὰ τῆς αὔλακος (cf. Hdt. 4,159,4)
1905 περιταμνόμενον· περιελαύνοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων (λ 402. Eur. fr. 473,2 N. codd.) Hom. Eur.
1906 περί τ' ἀμφί· κύκλῳ, πέριξ (Ρ 760) Hom.
1907 πε[ρι]ρί τ' εἰμί· ὑπερέχω. ὑπερφρονῶ (Θ 27) Hom.
1908 *περιτελλομένων· πληρουμένων. ⌊περιερχομένων (Β 551) Σ Hom.
1909 περὶ τέρμα βαλούσας· περιελ⟨ασ⟩άσας τὸν καμπτῆρα (Ψ 462) Hom.
1910 περιτετάσθαι· ἡπλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη D
1911 *περιτεύξεται· συντύχῃ. ἢ περιπεσεῖται Σ
1912 *περιτευξοίμεθα· περιτύχοιμεν $vg^{49}A^{169}$
1913 *περιτευξόμενος· περιτυχεῖν μέλλων $vg^{10}A^{96}$

1895 Ph **1899** = Σ π 415 **1901** cf. Ph 423,26 v. περισχιδές **1902** Ap. S. 130,26 **1905** Schol. **1908** Σ π 417 Schol. **1909** Schol. **1911** = Σ π 418

1893 περισυρεῖ· συρεῖ H: Mus. **1895** περισφάτως ἔχων· περιωδύνως Ph **1896** πτωχὸν καὶ φησίμορφον (sine interpunct.)] πτωχόν. καὶ φορμίον (φορμὸν post Heins. scripserim) ἢ Schm. in app.; πτωχὸν καὶ φθισίμορφον (vox ignota) + nov. gl. ⟨…·⟩ Mein. FCG 4,702, quod a Kassel–Austin accipitur **1897** v.l. gl. 1854 (formam dialecti Creticae esse putat Schm., coll. gl. α 7974) **1898** ποιῆσαι H: Mus. | ὑπερμάχησον H: Mus. **1901** περισχιλεῖς H: Mus., cf. Ephipp. FGrHist 126 F 5; Alb. cft. etiam λεπτοσχιδεῖς Poll. 7,85. 87 (Cephisod. fr. 4 K.–A.) **1902** [ρ] Voss. alii; cf. ἔσχομεν Ap. S. (Alb.) **1905** vox μεταφορικῶς ad locum Euripidis potius quam Homeri spectat. Euripides utique consulto usus est forma et significatione Homerica (Nauck iniuria in περιτεμνόμενον mutavit) **1907** περιρίτημι H: Mus. **1909** λαβοῦσας H: Schol. | ⟨ασ⟩ Schm.; περιελθούσας Schol. **1910** cf. gll. τ 574. 28 | ἐπὶ] ὑπὸ Schm., coll. gll. 1960 (addend. υ 554) **1911** συντύχῃ] de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. | περιπέσηται H: Σ

1914 περιτεύοντες· συλ[λ]ῶντες

1915 περὶ τὴν λέξιν· ἐν αὐτῇ τῇ λέξει (Isocr. 5, 27, 4. 94, 2)

D **1916** περί[πε]τια καὶ περιῆτες· περιῆτες μὲν οἱ φύλακες, περί[πε]τ[ε]ια δὲ Μακεδονικὴ ἑορτή

1917 περιτίθεται· περιβάλλεται

1918 περιτομίς· [μέρος τι τῆς νεώς] ⟨…⟩

D **1919** περιτόναιον· μέρος τι τῆς νεώς. καὶ τὸ δέρτρον

1920 περιτρέπεται· ἰλιγγιᾷ

Ap. S. **1921** περιτρέφετο· περιεπήσσετο (ξ 477; cf. Ε 903). ὅθεν καὶ τροφαλίς· τὸ πεπηγμένον ⟨γάλα⟩

1922 *περιτριβομένων· †παρεσομένων† A^{139}

D **1923** περίτριμμα ⟨τῆς ἀγορᾶς⟩· τετριμ⟨μ⟩ένον (Dem. 18, 127)

Ap. S. + K **1924** περιτροπέων· περιτρεπόμενος. μέλλων τελειοῦσθαι. ἢ *περιερχόμενος (Β 295) A^{186}

D **1925** περιτρόπου· ἴλιγγος

Hom. **1926** περὶ τρόπιος· ἐπάνω τῆς τρόπιδος (ε 130) [τῆς ἀγορᾶς]

Hom. **1927** περιτροπόωντες· περιχωροῦντες (ι 465)

Hom. **1928** περίτροχον· στρογγύλον (Ψ 455)

1929 περιττοί· περισσοί, περίεργοι

D **1930** περιφάλλια· πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν

1931 περιφάνεια· λαμπρότης, δόξα

1932 περιφανέστερον· ἐμφανέστερον

LXX **1933** *περιφέρεια· διαστροφή (Eccles. 9, 3) A^{216}. κύκλος $vg^{80}A^{216}$

1934 *περιφερές· στρογγύλον (e.g. Plat. Tim. 44 d. Arist. cael. 298^a7) $vg^{76}A^{224}$

LXX **1935** περιφέρεται· πλανᾶται (Prov. 10, 24)

1936 περιφερόμενα· λαλούμενα

1937 περίφημος· ὀνομαστός

D **1938** Περιφήτης· ὁ κορυνήτης (cf. Plut. Thes. 8, 1)

1919 μέρος κτλ.] Poll. 1, 89. 92 | δέρτρον] Erot. fr. 19 **1921** Ap. S. 130, 14 ad Ε 903; cf. Schol. ib. **1923** Schol. Ar. Nub. 260; Su τ 989 v. τρίμμα **1924** Schol.; Ap. S. 130, 19 **1934** Σ π 420 **1938** cf. Apollod. 3, 16, 1

1914 περιτεύοντες] h. e. πειρατεύοντες (G. Dind. 6, 954 a) | [λ] Mus. **1916** περιπέτια et περιπέτεια H: Voss., coll. ordine; cf. gl. τ 737 et RE vv. Peritia. Peritios; voces περίτια et περιῆτες nusquam alibi repperi **1918** περιτομίς] περιστομίς vel περιτομῆς Schm. | expl.] scriba partem glossae 1919 pro explicatione glossae 1918 per errorem posuit (Schm.) **1919** περιτόνεον H: Heins., coll. Poll. | δένδρον H: Meibom Triller, coll. gl. δ 695 **1920** Alb. cft. gl. 1925 **1921** τροφαλίς] cf. gl. τ 1508 | γάλα Ap. S. **1922** παρεσομένων] ταρασσομένων? Schm. **1923** τῆς ἀγορᾶς e gl. 1926 huc revocandum esse vidit Vales. | ⟨μ⟩ Mus.; ft. τετριμμένος (Heins.) quia nom. in Dem. legitur, sed cf. etiam e. g. Su … περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν (sc. Aeschinem) καλεῖ **1925** Alb. cft. gl. 1920 **1926** περιτρόπιος H: Schm. | τρόπιδος H: Mus. | τῆς ἀγορᾶς e gl. 1923 huc migravit (Vales.) **1929** περίερχοι H: Voss. alii | Alb. cft. gl. 1668 **1930** παρασφαλλία H ut vid.: Mus. (et accent. Herter RE s. v.) **1938** cf. RE v. Periphetes n. 1

1939 περιφθείρεται· τὰς φθεῖρας συλλέγει. ἢ μειοῦται, ἐλαττοῦται D
1940 *περιφοιτῶντα· περιερχόμενον Σ($vg^{44}A^{140}$). περιγινόμενον
1941 *περιφορά· ἡ κατὰ κύκλον κίνησις $g^{33}v^{54}A^{183}$
1942 περιφοραί· ὁμοίως
1943 *περιφορᾶς· περισπασμοῦ. πλάνης A^{246}
1944 *περιφραδέως· περιπεφρασμένως. ἐμπείρως (Α 466) A^{157} Hom.
1945 περιφραστικῶς· δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα
1946 *περιφρονεῖς· περισσοφρονεῖς A^{130}, ὑπερφρονεῖς (Σ)
1947 *περίφρων· σωφρονέστατος, ἢ περισσῶς φρονῶν, ⌊συνετώτατος (Hes. scut. 297. 313. cf. Ε 412; α 329 . .) g^{61} Hom.
1948 περιφῦναι· περιλαβεῖν, περιπλακῆν⟨αι⟩ (ω 236) Hom.
1949 περιχαρής· χαιρόμενος. γελωτοποιός (e.g. Ar. Vesp. 1477. Diph. com. fr. 42, 19 K.–A. Soph. Ai. 693) D
1950 περιχάσκειν· ἀνοῖξαι τὸ στόμα (Greg. Naz. or. 13, 4 [35, 856, 26 M.]) Greg. Naz.
1951 *περιχεύας χρυσόν· περιπλάσας χρυσίῳ (Κ 294 = γ 384) [A^{163}] Hom.
1952 περιχειλοῦντες· ἀντὶ τοῦ ἄδην κορεσθέντες
1953 *περιχλα⟨ι⟩νίζεται· περικαλύπτεται. καλλωπίζεται. ἢ παραστρατεύεται A^{190}
1954 περιχόραι· περιχορεῖαι D
1955 περιχορίζειν ἐνόπλως· συντόνως ὀρχεῖσθαι D
1956 περὶ χροΐ· περὶ τῷ σώματι (Η 207 . .) Hom.
1957 *περὶ χροῒ ἕσσατο· περιεβάλ[λ]ετο (Η 207) A^{161} Hom.
1958 περιχωρεῖ· συμμίσγεται (Greg. Naz. or. 18, 42 [35, 1041, 4 M.]) Greg. Naz.
1959 περιχώρησον· μέτρησον. περίστησον

1939 τὰς] cf. Moer. 212, 12 [φ 22 H.]; Phryn. ecl. 276 **1940** Σ π 421 **1941** Σ π 422 **1946** Σ π 423 **1947** cf. Schol. Ε 412; Σ π 424 **1948** cf. Σ π 425 **1953** cf. Σ π 426 **1957** Schol.

1939 de interpretatione cf. Men. Dysc. 101–2. φθεῖρας 'pineas' (non 'pedicula') valere mihi persuasum habeo, coll. etiam gll. φ 378. 407 (aliquantulum aliter 383) et Schol. Β 868 Φθειρῶν ὄρος· … οἱ δέ, ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβίλια οὕτως λέγονται, ἃ καὶ πιτυοκάμπας φασίν | τὰς] τοὺς Mus., sed cf. Moer. (θηλυκῶς Ἕλληνες) et Phryn. **1946** περισωφρονεῖς H: A **1947** περισσῶν H: ed. 1521, cf. περισσῶς φρονοῦσα Schol. (praeterea gl. 1768); περισσόφρων Σ et Schol. **1948** περιπλακεῖν H: Thes. 6, 979 a, cf. gl. 1799 **1949** expl.] χαιρόμενος pro χαίρων (quod gl. γ 496 exstat) nihil miri habet (cf. gl. ε 2991 et auctores eiusdem fere temporis passim), sed γελωτοποιός vix exspectaveris **1951** χρυσόν] χρυσῷ H = A: Jens. | περιποθῶ H: Perg.; περιπάσας Mus. **1952** περιχειλοῦντες (περιχιλοῦντες ordo [Hsch. et χειλ (e.g. gll. χ 250. 254–6) et χιλ (e.g. gll. χ 464. 467) utitur])] h.e. περιλείχοντες (K. Alpers, coll. Eupol. fr. 60, 2 K.–A. [ubi de sensu obscoeno verbi περιλείξας v. Kassel–Austin post Mein. FCG 5, 1, 1844, 34]) | ἀντιάδην H: Kust. **1953** περικλανίζεται H = A: Voss., cf. Σ | παραστρατεύεται H = A] παραστραγγεύεται? Alb. **1954** cf. gl. 1770 cum adn. | περιχαρές· περιχάρειαι? Schm. **1955** περιχορίζειν· ἐνόπλως (sine interpunct. insequ.) H: M. L. West **1957** περιχρυέσσατο H: Mus. (ἕσσατο Alb. pro ἔσσατο Musuri) | περιεβάλλετο H = A: Schol.

N. T. **1960** *περίψημα· περικατάμαγμα. ἀντίλυτρα A^{208}, ἀντίψυχα (A^{248}). ἢ ⌊ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων (1. Ep. Cor. 4, 13) vg^{74}A^{248}

1961 *περίψυκτος· περιπόθητος, ⌊ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος [A^{206}]

D **1962** περιώγανα· ἐπίσσωτρα. οἱ δὲ τὰς κνημίας αἳ περιπήγνυνται ταῖς ἁμάξαις

1963 περιώκαλα· ὑπέρσεμνα, ὑπερβαλλόντως καλά

Hom. **1964** *περιωπή· ἄποψις. ⌊τόπος ὑψηλός,⌋ ὅθεν ἐστὶ περισκοπῆσαι. ⌊ἀκρώρεια (Ξ 8 . .) vg^{45}A^{146}

1965 *περιωπῆς· προσόψεως A^{246}

1966 *περιώσας· ὠθήσας A^{134}. ζώσας

1967 *περιῶσιν· ζῶσιν A^{178}. ὑπάρχωσιν

Ap. S. **1968** *περιώσ[σ]ιον· περιωσ[σ]ίως. περισσῶς. ⌊περισσόν A^{129}. μέγα, ἢ πολύ (Δ 359. π 203)

1969 *περκάζει· μελανίζει.⌋ ποικίλλει. ἢ ⌊πεπαίνεται (cf. Callim. h. 5, 76. Am. 9, 13) A^{194}

D **1970** περκαίνειν· διαποικίλλεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια

D **1971** πέρκανα· τὰ ἱστοῦ περιπλέγματα

Ap. S. **1972** περκνόν· μελανόν. ποικίλον (Ω 316)

1973 *περκνός· γλαυκός. ⌊μέλας Σ. καὶ τὰ ὅμοια (Nic. ther. 129. Lycophr. 260)

D **1974** περκώματα· τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα

Hom. **1975** Πέρκωσος καὶ Περκώτη· πόλις (B 835. Λ 229. O 548; cf. B 831 . .)

D **1976** Περμησός· ποταμός (Hes. th. 5; unde Nic. ther. 12)

D **1977** πέρναται· πωλεῖται (Ar. Equ. 176)

Hom. **1978** *περνάμενα· πωλούμενα (Σ 292) A^{252}

1960 Σ π 427; cf. gl. N. T. **1964** Σ π 428; Schol.; Ap. S. 130, 23 **1966** Σ π 429 **1968** Ap. S. 130, 17; EM 665, 28; cf. Scholl. **1969** Σ π 430; cf. Theophr. c. pl. 3, 16, 3; Diosc. mat. med. 5, 2, 1 **1972** Ap. S. 130, 12; cf. Schol. **1973** Σ π 431; cf. Schol. Nic. **1974** cf. Schol. Nic. ther. 858 **1975** cf. Scholl.; Su **1976** Scholl. Hes. et Nic.

1960 περικατάμαγμα] κάταγμα Σ (immo κατάμαγμα ut iam Kust.); περικαθάρματα τοῦ κόσμου N. T.; cf. LSJ vv. καταμάσσω. περικαταμάσσω | πάντων] insertum propter N. T. πάντων περίψημα (Heins. fere) **1961** περιψύκτης] H: Sop. **1962** περιώγανα] ft. ab ἄγω (Frisk 2, 1143, coll. voce ἀγωγή); vel ab ἄγνυμι, cf. vocem ἰωγή (Lob. Prol. 183, coll. Lat. 'anfractus' i. q. 'circuitus' cet.); 'Sunt qui dicta existiment quasi περιόχανα' HSt. | ἐπίσσωτρα] gl. ε 5221; cf. etiam gl. σ 3095 cum adn. | περὶ πήνυνται H: Mus. | cf. gl. ω 18 **1963** περιώκαλα] h. e. περισσόκαλα (vix περισσοκαλλέα quamquam περισσοκαλ⟨λ⟩εῖς Cratin. fr. 256, 4 K.–A. exstat) huc translatum postquam corruptum est (HSt.) **1964** cf. gl. 1782 **1966** περιώσας] sc. nom. sing. a περιωθέω et Dor. accus. pl. pro περιούσας (Alb.) **1968** περιώσσιον H: A Ap. S. | περιωσσίως H: Ap. S. | nov. gl. περισσὸν· H: contin. Schm., cf. A et gl. 1793 | cf. gll. 2012. 1793–4 **1971** v. l. gl. 2089 (Salm.) **1972** cf. gll. 3190. 3229 **1975** Πέρκωσος] nomen spurium urbis Περκώτη per errorem lexicographi alicuius (non scribae) exortum; mendum simile Περκώσιον· τόπος ap. Su **1976** πέρμησος H: accent. Mus. fere; -σ- pro -σσ- etiam Schol. Hes.; v. praeterea RE v. Permessos **1977** περνᾶται H: Thes. 6, 994 a (recte, etiamsi Adler Su π 1359 περνᾶται praebet) **1978** cf. gl. 1764

1979 *περνᾶς· πωλεῖς (Hippon. fr. 52 W. = 55 Degani sicut ap. Su laudatur) ($g^{64}A^{253}$)
1980 πέρναξ· θρίδαξ
1981 Πέρνη· ἔνιοι μετὰ τοῦ τ̄ Πτέρνη. εἶναι γάρ τι ἀκρωτήριον τῆς Αἰγίνης οὕτω προσαγορευόμενον D
1982 περνᾶν· ἐμπολᾶν D
1983 πέρνησον· πώλησον D
1984 περομνύναι· ἐλέγχεσθαι
1985 περόναι· πόρπαι (σ 293). καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ (Hippocr. loc. hom. 6 [6, 286, 10 L.]) Hom.
1986 περόνη· ῥαφίς (τ 226) Hom.
1987 περονήσατο· ἐπορπήσατο, ἐπερονήσατο, διείρατο (Κ 133) Hom.
1988 περόσχια· τὰ ῥάκη D
1989 *πέρπερα· προπετῆ ($vg^{66}A^{195}$)
1990 *περπερεύεται· κατεπαίρεται (1. Ep. Cor. 13, 4) $vg^{81}A^{237}$ N.T.
1991 *πέρπερος· μετὰ βλακίας ἐπαιρόμενος (Polyb. 32, 2, 5. 39, 1, 3) Σ
1992 περὶ πολλοῦ ποιεῖ⟨ται⟩· τιμᾷ, θεραπεύεται
1993 Πέρ⟨ρ⟩αμος· βασιλεύς (Alcae. fr. 42, 2 V. Sapph. fr. 44, 16 V.) D
1994 περ⟨ρ⟩εθήκατο· περιεθήκατο
1995 Περρεύς· ἥρ⟨ως⟩, ὃς Ἀθήνησι τιμᾶται D
1996 *περρέχειν· ὑπερέχειν (cf. Sapph. fr. 96, 9 V.) (A^{177}) D
1997 †περρησηππίαν†· τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον
1998 Περρίδαι· τῆς Ἀττικῆς δῆμος ἐν Ἀφίδναις D

1979 Erot. 112, 6 **1985** Schol. | cf. Poll. 2, 191 **1989** cf. Σ π 432 **1990** EM 665, 33. 37 **1991** Σ π 432; EM 665, 33. 37 **1993** cf. EM 665, 39; Ep. Hom. An. Ox. 1, 45, 14–15; Choerob. ib. 2, 275, 23. 26 (Hdn. 2, 303, 12. 23. 605, 2. 5 L.); Schol. Hes. op. 664

1979 περνᾶς] ita Hippon. ap. Su χ 90 v. χαραδριός (Hippon. habet περνάς ap. Schol. Plat. Gorg. 494 b [πέρνας ap. Schol. Ar. Av. 266], unde West et Degani post alios [forma περνάς exstat X 45 et Herond. 3, 74]; περνάς· πωλῶν ap. $g^{64}A^{253}$ = Erot. 112, 6 vix ad Hippon. spectat) **1980** Schm. cft. gl. τ 545 **1981** του^τ' (i. e. τούτου) H: H^mg **1982** περνεῖν H: Mus., cf. Su π 2174 et Eust. Il. 1144, 19 [4, 181, 1 V.]; περνῆν Schm., coll. ordine | ἐμπωλᾶν H: Degani Mus. Crit. 10–12, 1975–7, 273–4 **1984** περομνύναι] dial. (Ahr. Dial. 2, 357) **1985** περοναὶ H: accent. Mus. **1986** cf. gl. ρ 147 **1988** ‘Η. e. τά τ’ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει’ Schm., cf. gl. ο 1474 (Voss.); περ- dial. pro περι- (Ahr. Dial. 2, 357) **1989** περπερᾶ· προτρέπει H: Schm. post Hammond et Alb., cf. περπερος· προπετης K (π.· … π. Σ) **1991** cf. com. ad. fr. dub. 360 K.–A. | ἐπαιρόμενος] ἐπηρμένος Σ **1992** contin. H: nov. gl. ed. 1521 (περιπολλοῦ H: Alb.); ordo falso περ pro περὶ postulat (Alb.) | ⟨ται⟩ Mus. | cf. gl. 1830 **1993** πέραμος H: ordo et Hdn., ut Alcae.; Sapph. unum ρ habet **1994** περεθήκατο H: ordo et Mus.; de forma Lesbia cf. gll. 1993. 1996 **1995** ἥρ⟨ως⟩, ὃς] πρὸς H: M. L. West post G. Dind. alios, cf. gl. ν 566 | Περρεύς] i. q. Περσεύς est, cf. vasa Attica picta Threatte 535; RE v. Perreus **1996** περρεχοις· ὑπερεχοις (h. e. περρεχοισ’ [cf. Sapph., ubi ρ⟨ρ⟩ certa propter metrum ratione editur]· ὑπερεχουσ’) A **1997** περρησηππίαν] περρησιππίαν Mus. (vox ignota) | ἀνατρέπουσαν] ἀνατρέχουσαν LSJ s. v. περρησιππίαν **1998** contin. H: nov. gl. Palm. Vales. | ἀφίδναις H: Sop. alii | v. RE s. v.

1999 πέρ σε· πρός σε
Hom. **2000** πέρσαντες· ὀλέσαντες, πορθήσαντες, ἀνελόντες (ε 107 ..)
Hom. **2001** πέρσας· τὰ αὐτά (Β 660 ..). καὶ τὸ ἔθνος
D **2002** Πέρσης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα
D **2003** Περσίδα· πόλιν Περσικήν. ὅ ἐστιν ὑπόδημα
D **2004** Περσιθέα· ἡ Ἀφροδίτη
D **2005** περσικά· εἴδη καρύων. ἢ εὐτελῆ ὑποδήματα (Ar. Lys. 229–30). καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι. καὶ ὄρχησις Περσική (cf. Ar. Thesm. 1175. Xen. Anab. 6, 1, 10)
D **2006** περσικὸς ὄρνις· ὁ ἀλεκτρυών (Ar. Av. 485. 707)
D **2007** πέρσος· [ὁ] ἰχθὺς ποιὸς ἐν Ἐρυθρᾷ γινόμενος
D **2008** περ⟨υ⟩σινὸν ἔφηβον· τὸν ἐξ ἐφήβων
N.T. **2009** πέρυσι· ὁ παρεληλυθὼς χρόνος (2. Ep. Cor. 8, 10. 9, 2) [vg68A197]
D **2010** Πέρφερες· θεωροί (Hdt. 4, 33, 3)
D **2011** Περφίλα· Σωσίβιος (FGrHist 595 F 17). κύριον ὄνομα
2012 περώσιον· μέγα
Hom. **2013** πεσέεσθαι· πεσεῖσθαι (Ι 235 ..)
Eur. **2014** *πέσημα· πτῶμα (Eur. Phoen. 640) Σ
D **2015** πεσκέων· δερμάτων
D **2016** πέσκον· πικρόν. ἢ κῴδιον, ἢ δέρμα (Nic. ther. 549)
D **2017** πέσμα ⟨ἢ⟩ πεῖσμα [ἢ]· μίσχος. ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται
Hom. **2018** *πεσέονται· πεσοῦνται (Λ 824) A3
2019 †πέσσαι†· πεῖσαι. ἢ πάσχειν. καὶ νέμειν, καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ

2000 Schol. **2001** Schol. **2003** cf. ft. Su π 1378 v. Περσίς **2005** εἴδη καρύων] cf. IG 2/3², 1013, 18; Theophr. h. pl. 3, 6, 2 | εὐτελῆ ὑ.] cf. Schol. Ar. Lys.; Ph; St. Byz. 119, 2 | ὀρθαὶ βακτηρίαι] cf. Poll. 10, 173 | ὄρχησις Περσική] cf. Schol. Thesm.; Poll. 4, 100; Athen. 1, 16 a **2006** cf. Su α 1114. π 1377 **2007** Ael. n. an. 3, 28 **2008** Poll. 2, 9 **2014** = Σ π 433; Schol. Eur. **2015** = Ph **2016** Su; EM 665, 50; cf. Schol. Nic. **2017** cf. Theophr. h. pl. 1, 2, 1

1999 περσὲ H: Faber, cf. gl. 1580 cum adn. **2002** Alb. cft. gl. σ 2776 **2003** ὅ ἐστιν ὑπόδημα] additamentum nugatorium ad verbum Περσικήν spectans e margine irrepsisse puto; alii alia; cf. gl. 2005 **2004** Περσιθέα] Schm. vult Περσία· θεά (melius est Περσία θεά·), coll. Diod. Sic. 5, 77, 7–8. Paus. perieg. 7, 6, 6. Plut. Luc. 24, 4, ubi Diana (non Venus) nominatur **2005** περσιμὰ H: Salm. alii **2007** cf. gl. σ 2055 | πέρσος] accus. περσέα Ael. | [ὁ] Hansen **2008** περσινὸν· ἔφηβον τὸν ἐξ ἐ. H: HSt. (⟨υ⟩, coll. Poll.) et Thes. 6, 1003 c (interpunct.) **2009** παρεληλυθὸς H: Mus. **2011** Περφίλα] nomen exstat IG 5, 1, 209, 22 | Σωσίβιος] gll. η 310 et σ 165 nominatur; v. etiam gl. 2410 **2012** περώσιον] dial. (Ahr. Dial. 2, 357) pro περιώσιον (gl. 1968) **2015** v. ad gl. 2016 **2016** h. e. πεικόν· πικρόν (cf. gl. 1228) + nov. gl. πέσκος· κώδιον, ἢ δέρμα (cf. v.l. gl. μ 911) (Sop. Heins. Alb.) | cf. Frisk 2, 213. 519 **2017** πέσμα· πίεσμα. ἢ H: G. Dind. 6, 1004 a post Schneider ad Theophr.; Dind. cft. Geopon. 10, 56, 2. 4 de forma πεῖσμα | μόσχος H: Vales. Salm., coll. gl. 1472 (e Theophr.) | cf. gl. 1061 **2018** πεσοῦνται] πεσοῦσιν H = A: Schm. dubitanter in app. **2019** πέσσαι] πέσσειν M. L. West, contra ordinem, sed ft. recte

2020 πεσσὰ πεντέγραμμα[τα] καὶ κύβων βολαί· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ (fr. 429 R.). παρόσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον. διαφέρει δὲ πετ⟨τ⟩εία κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναρ⟨ρ⟩ίπτουσιν· ἐν δὲ τῇ πετ⟨τ⟩είᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι D

2021 πέσσει· πεπαίνει (η 119). θεραπεύει. *κατέχει A[5]. καταπραΰνει (Δ 513 . .) Hom.

2022 *πεσ⟨σ⟩έμεν· πέσ⟨σ⟩ειν (Β 237) A[4] Hom.

2023 *πέσσεται· ὀπτᾶται (Exod. 16,23) ($g^{πεσ2}$). Ἀρκάδες. ὀπτήσει LXX + D

2024 πεσσεύων μετατίθεσο· τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον

2025 *πεσσήματα· πτώσεις (Aesch. Suppl. 937. Eur. Andr. 652) A[6] Eur.

2026 πεσσήματος· πτώσεως, πτώματος (Eur. IT 315) Eur.

2027 πεσσοῖς· πεττοῖς. βολίοις, κύβοις (Pind. fr. 129,6) D

2028 πέσ⟨σ⟩ον· ὅρος· χωρίον Κύπριοι· πεδίον Αἰολεῖς· τινὲς ὁμαλές D

2029 πεσσός· οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους, αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ D

2030 *πεσσοῖσι· τοῖς κύβοις (A[7])· παρὰ τὸ πίπτειν αὐτούς (α 107) Hom.

2031 πέσσω· ὀπτήσω ἄρτον D

2032 πέσσυμπτον· σκυτ⟨ε⟩ῖον D

2033 πεσσύπτη· σκυτεύρια D

2034 πέσσυρα, πίσυρα· τέσσαρα D

2035 πέσσυρες· τέσσαρες. Αἰολεῖς D

2036 πεσών· πάσχων D

2037 πέτα· πτῶσις. †στάχυα†

2038 *πετάζει· ἁπλοῖ. σκεπάζει (A[15])

2020 Poll. 9,97 **2021** Scholl.; EM 666,8 **2023** gl. Oct. **2024** Ph; cf. Eust. Od. 1396,63 [1,28,6–7 St.] **2025** cf. Choerob. in Theodos. 2,143,15; Plut. curios. 517e. fac. orb. lun. 937f **2029** Poll. 2,71 **2030** Schol.; cf. Σ π 434

2020 πέσσα· πέντε γράμματα H: Mus. (interpunct. del. Schr.), cf. Poll. | forma πεντέγραμμα habet Poll., πεντάγραμμα ceteri testes (v. Radt ad Soph.) | βολῆς H: omnes ceteri testes; βολάς Mus. | ἀναριπτοῦσιν H: Mus. (accent. Alb.) **2022** πέσεμεν· πεσεῖν H: ordo et A **2023** πέσσεται· ὀπτᾶται H = gl. Oct.] πέσσετε LXX | ἄρκαδες H: accent. Mus. | ὁ πτήσει (vel ὁπτήσει) H: ed. 1521; de futuro explicationis cf. gl. 2031 **2024** πεσσεύων· μετατίθεσο τὴν κτλ. H: interpunct. Schm. (μετατίθεσο ad expl. subaudiend. ut saepius fit; cf. gll. 1181. τ 817) | μετατίθεσο] μετατίθησι Ph | πρὸς] ἐπὶ Ph **2025** πεσσήματα] h. e. πεσήματα (A, cf. gl. 2014) **2026** πεσσήματος] h. e. πεσήματος (Thes. 6,1004a; Alb. cft. gl. 2014) **2028** ⟨σ⟩ Voss. | αἰωλεῖς H: Mus. | ὁμαλίς H: Martin **2031** de futuro explicationis cf. gl. 2023 **2032** πέσσυμπτον] πεσσύγγιον Schm., post Salm. et Sop. qui cft. gll. 2374–5 | σκύτιον H: HSt. **2033** Schm. ci. πέσσυγγοι· σκυτεῖς et (coll. Moer. 206,30 [π 30 H.] v. πεττύκια) πεσσύκια· σκυτάρια | σκυτεύρια] σκυτάρια Voss., σκυτεύτρια HSt. **2034** πέσσυρα· πίσυρα τέσσαρα H: interpunct. Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. **2035** αἰωλεῖς H: Voss. **2036** πεσών] ft. i. q. πασών, Lac. pro παθών (Schm. ad gl. 2019 post Alb.) **2037** στάχυα] στάχυες Mus., assentiente H. Friis Johansen qui ad gl. 2041 transponendum esse putat; ταχεῖα (sine interpunct. anteced.) Schm.

D **2039** πεταί· τὰ μετέωρα. ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες

D **2040** πέταλα· ὀνόματα θήλεια. καὶ βοῦς

2041 πέταλ[λ]α· οὐδετέρως τὰ φύλλα

2042 v. post gl. 2046

2043 πεταλίζειν· βλαστεῖν. φυλλολογεῖν

D **2044** πετ[τ]αλισμός· ὁ διὰ φύλ⟨λ⟩ων ὀστρακισμὸς γινόμενος

Hom. **2045** *πέταλ[λ]ον· φύλλον (B 312) (A^{16}). καὶ τῆς ἐπιγλωσσίδος τὸ καλύπτον τὸ στόμα

2046 †πεταλωτόν†· ἀκμαιότατον. εὐειδέστατον

D **2042** πεταλίδων· ὑ[ι]ῶν. μετῆκται ⟨δὲ⟩ ἀπὸ τῶν μόσχων. πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται (Achae. TrGF 20 F 8)

D **2047** πεταλοῦνται· ἐξυπτιοῦνται. τρυφῶσιν (Ar. fr. 301 K.–A.)

D **2048** πέτακνον· ποτήριον ἐκπέταλον. ⟨τὸ⟩ δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον (Alex. fr. 60, 2 K.–A.)

Hom. **2049** πετάσας· ἁπλώσας. τανύσας (α 130; Δ 523 . .)

Eur. **2050** *πετᾶσθαι γαμβρόν· κεκτῆσθαι (Eur. Andr. 641) A^{11}

Hom. **2051** πετάσειεν· ἀναπετάσειεν. ἁπλώσειεν. κουφίσειεν. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω (σ 160)

D **2052** πέτασος· τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα

2053 *πέταυρα· σίγνα A^{14}

LXX **2054** *πέταυρον· εἶδος παγίδος (Prov. 9, 18) g^{1}[v^{1}A^{7}]

D **2055** πετελκές· καμπύλον

Hom. **2056** *πετεηνῶν· πετεινῶν (B 459 . .) A^{10}(A^{13})

Hom. **2057** *πετέσθην· ἐπέτοντο, δυϊκῶς (E 366 . .) A^{9}

2044 Diod. Sic. 11, 87, 2 **2045** Schol.; EM 666, 29; cf. Σ π 435 **2042** Athen. 9, 376 a–b **2047** Ph 426, 10 v. πεταχνοῦνται; Athen. 11, 496 a **2048** Ph 426, 9 v. πέταχνον; Athen. 11, 496 a **2049** Schol. α 130 **2050** cf. Schol. Eur. **2053** = Σ π 436 **2054** gl. Prov.; cf. Σ π 437 v. πέτευρον **2056** = Schol.

2039 πεταί· τὰ] πεταιτά· Mus. fere | μετέωρα. ἀμπελουργία] μετέωρα ἀμπελουργεῖα Schm. **2040** Πετάλη (nomen fabulae Pherecratis)· ὄνομα θηλείας κτλ. Mein. FCG 1, 86; πετάλα (accent. iam Mus.)· ὄνομά τι. καὶ βοῦς θήλεια Schm. | βοῦς] cf. gl. 2042 **2041** [λ] Guyet Voss. **2042** v. post gl. 2046 **2044** [τ] Mus. | φίλων H: Mus. **2045** [λ] Guyet Voss., cf. A et EM **2046** πεταλωτόν] πεταλώτατον Hemsterh., πελώτατον vel τελεώτατον Schm., μέγα ἄωτον Ruhnk., nihil arridet **2042** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii | υἱῶν H: Scal. alii (interpunct. Hansen) | μεταίη H: Nauck (et ⟨δὲ⟩ Hansen); cf. e. g. gl. 161 **2047** πεταλοῦνται] h. e. πεταχνοῦνται (Ph; Athen. πενταχνευταί perperam praebet), cf. gl. 1185 | ἐξυπτοοῦνται H: Ph, cf. gl. 1185 **2048** ⟨τὸ⟩ Hemsterh. | cf. gll. 1095. 1184. 1298; 1101; 1094. 391 **2049** πετάσας H = Schol. α 130] πετάσσας Hom. **2050** πετᾶσθαι·] h. e. πεπᾶσθαι (Mus.; Alb. cft. gl. 1441; interpunct. del. Salm.); de errore π > τ cf. gl. 2065 cum adn. | γάμβραι (sine interpunct. insequ.) H: Salm. **2051** κουφήσειεν H: Mus. **2052** φρόνημα H: Sop. alii **2053** σίγνα H = AΣ] τίγνα Mus. hic et gl. 107; Lat. tigna nusquam, σίγνα (sc. militaria) saepius ap. Graecos reperitur | cf. gll. 2054. 2058 **2055** πετελκές] πετεακές Voss., cf. ordinem; περιαγές? Schm.

2058 πέτευρον· σανίς, ἐφ᾽ ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται (Ar. fr. 872 K.–A.)· καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ. καὶ ὄργανον ποιόν. καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ. ἔστι δὲ λεπτόν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον ᾖ. πέτευρον λέγεται, ἢ καὶ πέντευρον D
2059 Πετε[υ]ών· πόλις (B 500) Hom.
2060 πετήλας· τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας D
2061 πετηλίς· ἀκρίς D
2062 πετηνίς· κόρις D
2063 πέτραι ἠλίβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι (Π 35 . .) Hom.
2064 [πετρέμβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί]
2065 πετραδεῖλαι· οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς, οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων D
2066 †πετρεφράμη†· θ[ε]ρασεῖα. θερμή
2067 πέτρη τ᾽ Ὠλενίη· πόλις (B 617) Hom.
2068 *πέτρον· λίθον (Π 734) A^{12} Hom.
2069 *πετ⟨τ⟩ειᾷ· παίζει A^{20}
2070 πετ⟨τ⟩εία· διὰ κύβων παιδιά (Plat. leg. 820 d) D
2071 πετ⟨τ⟩είαις· κύβοις, τάβλαις, παιδι[λ]αῖς (Phil. leg. Gai. 1) D
2072 *πεττεύει· διαπαίζει. μεταστρέφει A^{21}. κυβᾷ (cf. Plat. Alc. I 110e. rep. 487 b. Xen. Mem. 3, 9, 9. Phil. vit. Mos. 1, 31)
2073 Πέτρος· ἐπιλύων. ἐπιγινώσκων. οὗτος καὶ Σίμων καὶ Κηφᾶς καὶ Συμεὼν ἐλέγετο (N. T. passim) N. T.
2074 *πεττοί· βόλια v^{3}A^{19}g^{περ92}, ἐν οἷς ταβλίζουσι A^{19}
2075 *πεττεύουσι· κυβεύουσιν A^{17}
2076 πέττουσιν· ἕψοῦσιν (Ar. Eccles. 223 b?) D
2077 πευδρία· ἀρτοθήκη D
2078 πεύθεται· πυνθάνεται. ἀκούει

2058 Poll. 10, 156; Ph (cum K.–A. l. c.) **2059** St. Byz. **2063** cf. Schol. **2065** Ph 412, 23 v. πεπραδίδαι **2070** cf. Ph; Schol. Plat. **2071** Σ π 19 v. παιττείαις (Su π 1392 habet πεττείαις) **2073** cf. gl. N. T. p. 24 **2074** = Σ π 442 (Su gl. π 1397 s. v. πέττουσα) **2078** cf. EM 666, 53

2058 μεταιώρω H: Mus. | πέντευρον] πέταυρον Voss. | cf. gll. 2053–4; Frisk 2, 521; Pfeiffer ad Callim. fr. 186, 4**2059** πετευὼν H: Mus. **2063** cf. gll. 1124. 2064 **2064** haec gl. et gl. 1124 sunt vv. ll. gl. 2063 **2065** πετραδεῖλαι] h. e. πεπραδῖλαι (Salm., coll. gl. 1502); de errore π > τ cf. gll. 2050. 3330. 3765. 4464. τ 451–2; v. praeterea gl. π 1366 cum adn. | οἱ μ. τ. ἀ.] cf. πορδαί ap. Ph l. c. et Frisk 2, 511 v. πέρδομαι | v. ad gl. 1502 **2066** πετρεφράμη] 'Vide et v. πευκαλίμη [gl. 2087], cum eadem interpretatione' Alb. | θερασεία. θέρμη H: Mus. **2069** πετειᾷ H: ordo et Voss., cf. πεττεια· παιζειν (sic) A **2070** πετειᾶ H: ordo et Guyet Voss., cf. Ph | διὰ] ἡ διὰ Mus., cf. Ph **2071** πετείαις H: ordo et Voss. (= Phil.); παιττείας Σ | παιδιλαῖς H: Σ **2072** διαπαίζει] αί ex ε corr. H in scribendo **2073** nomen Petri hic e voce Hebraica ptr 'exponere, interpretari' Gen. 40, 8 . . derivatum est (Sop. Voss. alii, coll. Origeniano lexico nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1299/1300 Πέτρος· ἐπιγνώμων ἢ ἐπιλύων ἢ ὑπακούων) **2074** ταυλίζουσι H: ΑΣ, cf. gll. 2071. ε 4460. 7368. κ 4368 **2076** de significatione cf. ft. gll. 2142–3 **2077** cf. gl. σ 711

Hom. **2079** *πεύθετο· ἤκουεν (π 411) (A^{8}). ἐπυνθάνετο (Λ 21)
2080 πεύθη· πεῦσις. ἐρώτησις
D **2081** πευθῆνες· πευσταὶ περίεργοι (Luc. Phal. 1, 10)
D **2082** πευθείς· ἑψηθείς
Eur. **2083** *πευΐδας· λαμπάδας (Eur. Tr. 351) A^{6}
D **2084** πευκαλεῖται· ξηραίνεται. ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστέας (Aristias TrGF 9 F 7?)
D **2085** πευκάλεον· ⟨ὀ⟩ξηρὸν ἀγγεῖον
Hom. **2086** πευκαλίμαις· συνεταῖς. ὀξείαις. πικραῖς. ἢ ἀγαθαῖς (Θ 366 . .)
2087 πευκαλίμη· θερμή. θρασεῖα. καὶ φλεγμαίνουσα
Hom. **2088** *πευκαλίμησι· πυκναῖς. συνεταῖς A^{7}. καὶ τὰ ὅμοια (Ξ 165 . .)
D **2089** πευκάνα· †πευκονία†. ἱστοῦ παράπλεγμα. †τροχιαί†
Hom. **2090** *πευκεδανόν· ⟨ἐχε⟩πευκές. πικρόν (K 8 [v. Ap. S. 130, 34]) vg^{4}(A^{10})
D **2091** Πευκέτιοι· οἱ περὶ τὸ[ν] Βρεντέσιον οἰκοῦντες
Eur. **2092** πεύκινο⟨ν⟩ δάκρυ[ν]· πίσσαν (Eur. Med. 1200)
2093 †πεύκλα†· ἁματροχιαί
2094 *πεῦσις· ἐρώτησις (e. g. Phil. quod deter. 57, 3) v^{2} [ἀπόκρισις]
Hom. **2095** *πεύσομαι· ἐρωτήσω Σ[$vg^{1}A^{5}$]. ἀκούσω. ἐρευνήσω. ⌊μάθω (ψ 262) $vg^{1}A^{5}$
2096 *πευστός· ὑπήκοος A^{9}

2081 Schol. Luc. MΩ **2083** cf. Su π 1412 **2086** Schol.; Ap. S. 130, 34; cf. Eust. Il. 1194, 50 [4, 363, 8 V.] **2087** cf. Eust. Il. 1006, 60 [3, 704, 31 V.]; Su **2088** Schol.; Ap. S. 130, 34 **2090** Ap. S. 130, 34. 80, 18; Eust. Il. 42, 33 [1, 69, 3–4 V.]; cf. Schol. **2091** Strab. 6, 3, 1 p. 277 C. **2095** Σ π 443; cf. Schol.

2079 ἤκουεν] ἤκουσεν A **2080** cf. gll. 2094. 4480. 4482 **2081** Luc. accus. habet, sed expl. Schol. Luc. MΩ nom. πευσταὶ περίεργοι οἵ τε μανδάτορες (-ωρες codd.) | πιστοὶ H: Hansen post Toll., coll. Schol. Luc. **2082** πευθείς] h. e. πεφθείς (Voss.), cf. gl. 2142 **2083** πευΐδας H = A] h. e. πεύκας (Sop.), cf. Su (Alb.) **2084** Ἀριστέας] Ἀριστίας Wagner; Ἀμερίας Schm. **2085** πευκάλεον] accent. πευκαλέον Mus. | ξηρὸν H: Schm. dubitanter qui scribit 'Nisi ξηραίνεται praecederet, suaderem ὀξηρὸν ἀγγεῖον'; me quidem iudice ea ipsa res errorem genuit. cf. Soph. fr. 306 R.; Ar. fr. 743 K.–A.; Schol. Ar. Vesp. 1509; AP 12, 108, 4. hoc modo ft. vox πευκάλεον e gl. 2086 πευκαλίμαις· … ὀξείαις. πικραῖς (… πικραῖς. παρὰ τὴν πεύκην Schol.) … intelligi potest **2086** πευκαλίμαις (-μαῖς H: Mus.)] πευκαλίμῃσιν Hom. cum Schol. | πικραῖς H = Schol.] πυκναῖς gl. 2088 | cf. etiam gll. 1225. 2066 **2088** πευκαλιμήισι H: accent. Mus.; cf. ad gl. 348 | πυκναῖς H = Schol.] πικραῖς gl. 2086 **2089** v. l. gl. 1971 (Salm.) | πευκονία … τροχιαί (τροχίαι H: accent. Mus., cf. Arcad. 100, 3)] πευκονία in ἐν κονίᾳ mutandum et post Salm. (ad gl. 2093) una cum voce τροχιαί referendum censet Schm. ad gl. 2093, coll. Ψ 505–6 et voce ἁματροχιαί [LSJ s. v. 2] saepius pro ἁρματροχιαί usurpata. cf. etiam gll. τ 1527–8 **2090** πευκέδανον H: Mus. | ⟨ἐχε⟩ Mus., cf. Ap. S. 80, 18 et Eust. **2091** [ν] Schm. **2092** πευκινοδάκρυν H: Sop. **2093** cf. gl. 2089 cum adn.; πεύκλα] πεύκινα? H. Friis Johansen | ἁματροχίαι H: accent. Mus., cf. Schol. A ad Ψ 422 **2094** [ἀπόκρισις] Hansen (vox perperam addita est quia π. et ἀ. saepe iunctim usurpantur, e. g. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν); Schm. de ἀνάκρισις cogitat, quod reiciendum videtur | cf. gl. 2080 cum adn. **2096** πευστής (i. q. πευθήν)· ἐπήκοος Schm. in app., cf. Ph 426, 26 πευθῆνες· ἐπήκοοι

2097 *πέφανται· πεφανέρωνται (cf. Β 122 . .) [A^{32}]. ἢ πεφονευμένοι εἰσίν (Ε 531 . .) Hom.
2098 πεφά[υ]σθαι· πεφονεῦ[ε]σθαι, καὶ ἀνηρῆσθαι. ὅθεν καὶ φάσγανον (Ω 254) Ap. S.
2099 πεφασμένον· φανερόν. ἀνῃρημένον. ἢ *πεφανερωμένον (Ξ 127) Σ(A^{23}) Hom.
2100 *πεφάσσουσα· ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα (Β 450) A^{37} Hom.
2101 πέφαται· εἴρηται (Ap. Rh. 2, 500 codd. et Schol.; . .). τέθνηκεν, ἀνῄρηται, *πεφόνευται (Ο 140; Ρ 164. Τ 27; . .) A^{29} D Hom.
2102 πεφαύλικεν· ἤμβλυκεν
2103 *πεφαυλισμένον· ἀποδεδοκιμασμένον vg^{15}A^{35}
2104 *πεφενάκ⟨ικ⟩εν· ἠπάτησεν (Dem. 2, 7. 19, 72. 23, 162) vg^{1}
2105 *πεφενακισμένος· ἐξηπατημένος vg^{8}A^{19}
2106 *πέφη· ἐφάνη. †ἢ πεφύκασι† A^{38}
2107 πεφήμωσο· παῦσον. φιμώθητι (Ev. Marc. 4, 39) N. T.
2108 [πεφήνακεν· ἠπάτησεν]
2109 *πέφηνεν· ἐφανερώθη vg^{9}A^{26}, ἐφάνη. ὑπῆρχεν (e. g. Aesch. PV 111. Eur. Hipp. 593)
2109a πεφηνώς· ἕτοιμος. φανερός
2110 πεφήσεαι· τολμήσεις, ὑπομενεῖς. τεθνήξῃ (Ν 829. χ 217) Hom.
2111 πεφήσεται· φανεροποιήσεται (Ρ 155) Hom.
2112 πεφιδέσθαι· φείσασθαι (Φ 101) Hom.
2113 πεφλάζει· βράζει D
2114 πεφλοιδώς· τὸν φλοιὸν ἀποβαλών D
2115 πεφλοιδέναι· φλυκταινοῦσθαι D
2116 πέφνειν· κτείνειν D
2117 *πέφνεν· ἀνεῖλεν vg^{3}, ἐφόνευσεν (Ν 363 . .) g^{3} Hom.
2118 πεφοβημένοι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι (Ο 4 . .) Hom.
2119 πεφοβῆσθαι· κεκοσμῆσθαι, κομᾶν. δεδοικέναι

2097 Schol. Ε 531; EM 667, 15 **2098** Ap. S. 131, 2; cf. Schol. **2099** Σ π 444 **2100** Schol. **2101** cf. Schol. Ap. Rh. | Scholl. Ρ 164. Τ 27 **2104** = Σ π 445 **2109** Σ π 446 **2118** = Schol.

2097 πεφανέρωνται H = Schol. Ε 531] h. e. πεφανέρωται (A) **2098** πεφαῦσθαι H: Ap. S. | πεφονεύεσθαι H: Ap. S. **2100** πεφάσσουσα] h. e. παιφάσσουσα (Mus., cf. gl. 99 cum adn.) **2101** cf. gl. η 683 **2102** πεφαύλαγεν H: Voss. **2104** πεφένακεν H: vg | Schm. vult aut πεφενάκ⟨ικ⟩εν· ἠπάτηκεν (de perfecto cf. Dem. 19, 220) aut [π]ἐφενάκ⟨ισ⟩εν· ἠπάτησεν (de ἐφενάκισεν cf. proverbium Zenob. vulg. 1, 44 et Σ α 1193 v. ἄχρι κόρου) **2106** ἐφάνη] cf. gl. 2109 **2107** πεφήμωσο] h. e. πεφίμωσο (Mus.) **2108** v. l. gl. 2104 **2109a** πεφηνὸς H: Alb. **2110** τεθνήξεις H: Mus. **2112** πεφείδεσθαι H: HSt. **2113** v. l. gl. 1159 **2114** πέφλοιδος H: HSt. | cf. Frisk 2, 1027 et Latte Mantissa vol. 1 p. 504 ad gll. δ 1216. ε 7327. 7504 **2115** φλεκτενεῖσθαι H: Voss. post Mus. | cf. ad gl. 1214 **2119** πεφοβεῖσθαι H: Mus. | κομᾶν et δεδοικέναι] Alb. cft. gll. 2128. φ 670

2120 *πεφοινιγμένη· ᾑματωμένη, πεπυρ⟨ρ⟩ωμένη, ἀπὸ φόνου ἢ φοίνικος (v[7]A[18])

2121 πεφοιτηκότες· παραγενόμενοι

2122 πεφορημένα· ἐνηνεγμένα, πεπληρωμένα, κεχορτασμένα (Euseb. praep. ev. 15, 17, 6)

2123 πεφορύνθαι· μεμιάνθαι, μεμολύνθαι

Hom. **2124** πέφραδεν· εἶπεν. ἐσήμηνεν (Ξ 500)

Hom. **2125** πεφράδοι· διασημήνειεν. εἴποι (Ξ 335)

2126 πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν (Aesch. fr. 438 R.)

Hom. **2127** πεφρίκασι· δεδοίκασι (Λ 383 . .)

D **2128** πεφρικέναι· δεδοικέναι, πεφοβῆσθαι [πεφρικέναι] (Ios. b. Iud. 4, 182)

LXX + Hom. **2129** *πεφρυγμένον· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον (Lev. 23, 14) (A[34]). ἢ πεφ⟨ε⟩υγότα (Ζ 488 . .)

Hom. **2130** πεφυγμένος· πεφευγώς (α 18)

Hom. **2131** *πεφυζότες· μετὰ δέους φεύγοντες (Φ 6 . .) A[28]

2132 *πεφύκαμεν· ἐσμέν A[30], ὑπάρχο[ι]μεν

2133 *πέφυκεν· ὑπάρχει. ἐγένετο A[24]

2134 *πεφυκώς· ὑπάρχων Σ(vg[9]A[21])

LXX **2135** *πεφυραμένους· μεμιγμένους (Lev. 2, 4) vg[13]A[33]

Eur. **2136** πεφυρμένοι· μεμιασμένοι (Eur. El. 1173. Or. 1411)

D **2137** πέφυρται· μεμία⟨ν⟩ται

D **2138** πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριῶν⟨αι⟩ (Ar. Ach. 526)

N. T. **2139** πεφυσιωμένους· ὠγκωμένους. κενοδοξοῦντας. *ἐπηρμένους (1. Ep. Cor. 5, 2 sicut ap. Ioh. Chrys. in Matth. hom. 2, 6 [57, 31, 29 M.] laudatur) (g[16]A[36])

2140 *πεφωραμένα· ἐλ[λ]ηλεγμένα A[25]. κατειλ[λ]ημμένα. φωρᾶσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι

2122 Σ π 447 **2124** Schol. **2125** Schol.; Ap. S. 131, 6 (cum Apione) **2126** Ph **2129** Σ π 449 | ἢ πεφυγότα] Schol. **2130** cf. Schol. **2133** Σ π 450 **2134** Σ π 451 **2138** cf. Ph **2140** cf. anon. in Arist. soph. el. 113

2120 αἱματωμένη H: Mus. | ⟨ρ⟩ Voss. **2122** καὶ χορτασμένα H: Mus. **2125** διασημήνεις H: Perg. (-ν addidi; error fuit ειεν > ειε > εις) | εἶπεν H: Perg.; Alb. cft. Schol. et Ap. S. **2126** πρὸς ἀκτικήν H: Ph; locutio ἐπὶ τῆς προσεκτικῆς δυνάμεως exstat Porph. in Plat. Tim. 2, fr. 75, 5 (= Procl. in Plat. Tim. 2, 306, 1) **2128** nov. gl. πεφοβεῖσθαι (-ῆ- Jens.)· πεφρικέναι H: contin. Alb. in app., deleto πεφρικέναι[2]; Jens. vult nov. gl. πεφρικέναι· πεφοβῆσθαι **2129** h. e. πεφρυγμένον· τὸ κτλ. + nov. gl. πεφυγμένον· πεφευγότα | πεφυγότα H = Schol.: Hansen; cf. gl. 2130 **2130** πέφευγος H: Mus., cf. διαπεφυγώς Schol. **2132** [ι] ed. 1521 **2135** Lev.] cf. gl. 1454 **2137** ⟨ν⟩ Salm. **2138** ἐντερίων H: Hansen post Palm.; cf. Ph … φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι **2140** πεφορωμένα H: A, cf. ordinem | ἐλληλεγμένα H: A | κατειλλημμένα H: Mus.

2141 πέχαρι· ἔλαφος. Ἀμερίας D
2142 πέψαι· ἑψῆσαι, ἡδὺ κατασκευάσαι, ἢ πραῧναι
2143 *πέψις· ἀρτοποιία (g^1A^2)
2144 *πῇ· ποῦ $vg^{\pi\eta\delta 2}A^{\pi\eta\delta 5}$, πῶς, εἰς τίνα τόπον (Ζ 377. ρ 219; Γ 400 . .) Ap.S.
2145 πηγάδα· τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γενομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν D
2146 πηγάζει· ἀναβλύζει D
2147 πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί D
2148 πηγαῖον· τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται
2149 πηγαῖον ὕδωρ· περικαθαῖρον, τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον D
2150 πηγεσιμάλλῳ· εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλ⟨λ⟩ούς· πηγὸν γὰρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν· οἱ δὲ μέλαν (Γ 197) Ap.S.
2151 πηγόν· οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν. καὶ εὐτραφῆ, ἢ μέγα (Ι 124. 266. ε 388. ψ 235. Callim. h. Dian. 90. Lycophr. 336) Hom.
2152 πηγυλίς· ψυχρά, παγετώδης (ξ 476) Hom.
2153 Πήδαιον· πόλις (Ν 172). καὶ ὄνομα κύριον (Ε 69) Hom.
2154 πηδάλια· τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες (Arist. h. an. 532^a29. 535^b12) D
2155 *πηδαλίοις· οἴαξιν (Ar. Equ. 542) A^4
2156 *πηδαλιο⟨υ⟩χούμενοι· κυβερνώμενοι· παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχήν A^3

2142 cf. Σ π 453 **2144** Ap. S. 131, 8; Σ π 454; cf. Schol. Γ 400; Ep. Hom. An. Ox. 1, 352, 3 = EM 669, 10 **2147** cf. Poll. 2, 71 **2148** Schol. Eur. Alc. 98–9 **2150** Ap. S. 131, 14; EM 669, 17; Ep. Hom. An. Ox. 1, 358, 1 | πηγὸν γὰρ κτλ.] v. ad gl. 2151 **2151** Porph. Quaest. Hom. Il. p. 57 Schr., ad Γ 197; Schol. ε 388; EM 669, 25; cf. etiam: de εὐτραφῆ Ap. S. 131, 14; Su, de μέλαν Schol. AbT ad Γ 197; Schol. bT ad I 124; Antim. fr. 145 W. = 185 M. (= Porph.); Schol. Callim. vol. 2, 104, 52 Pf., de λευκόν Scholl. Callim. h. Dian. 90 et Lycophr. 336, de μέγα Schol. bT ad I 124 **2152** Ap. S. 131, 13 = Schol.; Schol. V = Schol. Ap. Rh. 2, 737 **2153** cf. Scholl. A ad E 69 et AT ad N 172 **2155** cf. Schol. Ar.; Σ π 455

2141 πέχαρι] πέχαρις Mus. | cf. gll. 3039. 3189. 3229. 3524. 4031. 4263 | Ἀμερίας] cf. gll. β 28. 47. κ 414. 445. 577. π 2246. σ 259. 287. 1295. 2983. τ 336. υ 876; etiam gl. ρ 118 cum adn.; Hoffm. Mak. praesertim p. 14 **2142** cf. gll. 1514. ε 4522 **2144** ποῦ H = K = Σ = Ep. Hom.] 'Minus accurate grammatici' Thes. 6, 1029 c; cf. Moer. 207, 18 [π 49 H.] ποῖ Ἀττικοί, ποῦ κοινόν **2145** cf. gl. 6 **2146** cf. gll. 758. 1233 **2147** πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν·] πηγαί· τῶν ὀφθαλμῶν Schm. **2148** ἀρδάνιον] cf. gll. α 7086. 7091; Poll. 8, 66; Frisk 1, 135 **2149** πηγαῖον· ὕδωρ. H: ed. 1521 **2150** πηγεσεμάλλω H: Ap. S. | μαλούς H: Ap. S. | cf. ad gl. 2151 **2151** εὐτραφῆ] sc. ἵππον, ad I 124. 266; εὐτραφές gl. 2150 | de significatione glossae v. testt.; ὀστέα πηγά GVI 1827, 5 minime ossa alba sunt sed ossa sepulta postquam rogo nigra reddita sunt, pace Livrea ZPE 40, 1980, 30; iocum Stratonis fr. 1, 36–39 K.–A. non intelligo **2152** ψυχρία H: Schol. V **2153** πηδαῖος H: Schm., cf. Scholl. ll. cc. **2156** πηδαλιοχούμενοι H: A | τῶν πηδαλίων H: A

Hom. **2157** Πήδασος· πόλις (Ζ 35 . .), καὶ ἔθνος βαρβαρικόν (cf. Hdt. 1, 175. 8, 104). καὶ κύριον ὄνομα (Ζ 21), καὶ ἵππου (Π 152. 467)

D + Hom. **2158** πῇ δή· ἄρα πῶ⟨ς⟩ (Plat. passim, e.g. Phaed. 82 b), ποῦ δή (Β 339 . .)

2159 πῆδον· πηδάλιον

Ap. S. **2160** πῆδος· τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ἀπὸ τοῦ παίειν. οἱ δὲ πήδινον εἶναι ξύλον εὔθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευήν. γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ· ʻμέγα δ᾽ ἔβραχε πήδινοςʼ (Ε 838 v.l.). [τε] καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος

D **2161** πηδύειν· νάειν. βλύζειν. βρύειν

D **2162** πηδύειν· πηγάζειν. ὀμβροῦν. ἱδροῦν

D **2163** πηδυλίς· πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει (Callim. fr. 67, 12 Pf.)

Ap. S. **2164** πηδῷ· τῷ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου (η 328 . .)

D **2165** πήθων· πήθηκος (Pind. Pyth. 2, 132=72)

2166 πήιποκα· ⟨πώποτε⟩ (Theocr. 1, 66 codd. 8, 34. 11, 68. com. ad. fr. 1035, 11 K.–A. epigr. ap. Poll. 4, 102)

D **2167** πηκτὰ δάκρυα· παρὰ τὸ πεπηγέναι· ⟨ἢ⟩ ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα

2168 πηκταί· θύραι. καὶ εὔπηκτοι· εὔθυραι

D **2169** πηκτίδες καὶ σύριγγες· ὄργανα μουσικά (Hdt. 1, 17, 1)

2170 *πηκτίδος· πανδουρίου v^{2}A^{4}g^{πηλ2}

2171 *πηκτίς· πανδούριον vg^{1}A^{3}. ψαλτήριον. σύριγξ. ⌊ὄργανον (Hdt. 1, 17, 1) vg^{1}

D **2172** πηκτόν· ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον

Hom. **2173** *πηκτὸν ἄροτρον· τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων. εἰσὶ γὰρ καὶ μονόβολα (Κ 353 . .) A^{5}

D **2174** πηκτὸς θάνατος· ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν (trag. ad. fr. 255 K.–S.)

2157 Strab. 7, 7, 2 p. 321 C. 13, 1, 59 p. 611 C. cet. **2160** Apio et alii ap. Ap. S. 131, 15; Eust. Il. 613, 9 [2, 213, 13–14 V.] **2164** Schol.; Ap. S. 131, 15 **2165** cf. Schol. Pind. **2171** Σ π 456; cf. gl. Hdt. **2173** cf. EM 173, 16 **2174** Ph

---

2158 πηδὴ· ἄρα. H: Mus. (interpunct. post ἄρα del. Hansen); πὴ δὴ ἄρα· Alb. (sed πῇ δή et δὴ ἄρα ap. Hom. ceterosque auctores saepius repperi, πὴ δὴ ἄρα (ῥα) nusquam) | πῶ H: Schm. (qui etiam comma add.) | πῇ δή … πῶ⟨ς⟩] cf. πῇ δὴ καὶ πῶς Plat. Phileb. 41e | ποῦ] cf. ad gl. 2144 **2159** aliter Su πηδόν· τὴν κώπην **2160** πῆδος] rectius πηδός Heins., coll. Eust. οἱ … παλαιοὶ ἀντὶ φήγινος πήδινος γράφουσιν, εἰπόντες ὅτι πῆδος εἶδος ξύλου. ὅθεν καὶ πηδὸς ἡ πλάτη, ὡς ἐκ τοιούτου ξύλου σκευασθεῖσα; Alb. cft. gl. 2164 et Su ad gl. 2159 laud. | ἔβρεχε H: Mus. | [τε] Schm. **2161–3** πηδυ-] h. e. πιδυ- (Thes. 6, 1063 c–d et Schm. post alios), cf. Frisk 2, 533 **2165** h. e. πίθων· πίθηκος (Mus.) **2166** πῆι· ποκα H: Hansen post Toup.; de ι cf. ad gl. π 348; Ahr. Dial. 2, 363 **2167** πηκτὰ· H: Voss. | ⟨ἢ⟩ Schm. **2168** πηκταὶ· θύραι·] πηκταὶ θύραι· Heins., sed cf. ft. Eur. fr. 1003 N. et Ar. Ach. 479; πηκταὶ λύραι· Schm. dubitanter, coll. Soph. fr. 238 R. | καὶ] αἱ Heins. | εὔθυραι] εὔθυροι Mus.; θύραι L. Dind. 3, 2286 b **2171** σύριξ H: ed. 1520 **2173** β H: expl. Mus. | μονόβολα] cf. gl. α 8403 et Schol. Hes. op. 433

2175 Πηλαγόνες· γέροντες, παλαιοί, γηγενεῖς (Callim. h. Iov. 3) D
2176 πῆλαι· κραδᾶ[ι]ναι, σεῖσαι (Π 142 . .) Hom.
2177 πηλαμύς· διὰ τοῦ ῡ. ἰχθὺς ἐν Πόντῳ (Soph. fr. 503, 1 R.) D
2178 πῆλεν· ἔπαλ⟨λ⟩εν (Ζ 474) Hom.
2179 Πηλέως μάχαιρα· παροιμία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης (p. 240 fr. 11 N. = fr. 357 S.) ἀναγράφει οὕτω· μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι (cf. Hes. fr. 209; Anacr. PMG fr. 497; Pind. Nem. 4, 91–5=56–9; Ar. Nub. 1063) Prov.
2180 Πηληιάδεω· τοῦ Πηλέως παιδός (Α 1 . .) Hom.
2181 πηληκίσματα· φενακίσματα D
2182 *πήληξ· περικεφαλαία Α[πολ52], ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι (Ν 805 . .). καὶ δῆμος (Aeschin. 3, 139) Ap. S. + D
2183 Πηλιάδα· τὸ δόρυ (Π 143 . .) Ap. S.
2184 Πηλιάς· ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ (Υ 277)· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν Ap. S.
2185 πηλιδνόν· πελιδνόν
2186 πηλίκον· οἷον, ὁποῖον, ποταπόν. διάφορον
2187 *πηλίκοις· διαφόροις Α[3]. καὶ τὰ ὅμοια (Ep. Galat. 6, 11)
2188 πηλίναις· χοϊκαῖς D
2189 *πήλινος· ἐκ πηλοῦ Α[4], χοϊκός (Arist. metaph. 1035ᵃ32)
2190 Πήλιον· ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ (Β 757 . .). καὶ Πάλιον (Pind. Pyth. 3, 7=4 . .) Hom. + D
2191 πηλός· οἶνος. Ἴωνες (Soph. fr. 783 R.). ἔνθεν καὶ κάπηλος· ὁ τὸν οἶνον πωλῶν D
2192 πηλὸς ἀϊδνός· περὶ τὴν Λιβύην ἐστὶ τόπος. καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν (SH fr. ad. 1097) D

2175 cf. Schol. Callim.; EM 669, 51 **2176** = Schol. **2177** Ph **2178** cf. Schol. **2179** Ph; Su; Prov. Bodl. 761 [= append. 4, 57]; cf. Zenob. vulg. 5, 20 et Ath. 2, 79 (Anacr. et Pind.); Eust. Il. 1101, 63 [4, 37, 10–11 V.] (Ar. com.); Scholl. Pind. et Ar. (Paus. π 20) **2180** = Schol. **2182** περικεφαλαία κτλ.] = Ap. S. 131, 18; EM 670, 32; cf. Σ π 457 | δῆμος] Harp. 249, 12 [π 67 K.]; St. Byz. **2183** Ap. S. 131, 19 **2184** Ap. S. 131, 19 **2187** cf. Ioh. Chrys. in Ep. Galat. comm. 6, 3 [61, 678, 19 M.] **2189** cf. gl. χ 589 **2190** Πάλιον] cf. Schol. Pind. **2191** cf. EM 490, 4. 546, 5. 670, 35; Su κ 337; Eust. Il. 158, 45 [1, 245, 8 V.]

2175 γέροντες] h. e. γίγαντες (Bentl., coll. Schol. Callim.) | παλαιοί] Πελλαῖοι Schm. | γὰρ γενεῖς H: Mus. (cf. testt.); πηλογενεῖς Schm. **2176** κραδαίναι H: Schol. **2177** cf. gll. 723 et θ 80 **2178** contin. H: nov. gl. Mus. | ⟨λ⟩ Alb., coll. Schol. **2179** Ἀριστοφάνης] i. e. Ar. Byz., ut Nauck e voce ἀναγράφει intellexit | τῇ] ἐν τῇ Ph, ἐπὶ τῇ Su | plura ap. Ph legere licet **2180** πηλιάδες H: Schol. | παῖδες H: Schol. **2181** πηληκίσματα] h. e. πηνηκίσματα (Alb., coll. gl. 2206) **2182** πήλιξ H: A **2183** Πηλιάδα] Π. ⟨μελίην⟩ Schm. ex Hom., sed cf. Πηληϊάδα (sic)· τὸ δόρυ ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως … Ap. S. **2185** contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gll. 1328. 1331. 1335 **2189** cf. gl. χ 589 **2190** καὶ πήλιον H: Schm. in app. (de alia forma in fine addita cf. e. g. gl. 2256); καὶ πόλις Munk. **2192** Alb. cft. gl. α 1780

2193 *πήλυξ· ῥαγάς vg^{1}A^{5}
Hom. **2194** *πῆμα· βλάβη g^{3}. ἀναπημονή (Γ 50 . .)
Hom. **2195** *πημαίνει· βλάπτει A^{7}, κακοποιεῖ (Ο 42)
2196 πημαινούσης· κακούσης. καὶ τὰ ὅμοια
2197 *πήμασι· κακοῖς (Aesch. Ag. 836) (A^{6})
2197x *πήμασι· βλάβαις (vg^{1})
Hom. **2198** πῆ μέματον· ποῦ προθυμεῖσθε (Θ 413)
2199 πῆμος· πηνίκα
D **2200** πῆν· πῆ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν
2201 ʼπήνα· ἀπήνη
Hom. **2202** *Πηνειός· ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ (Β 752 . .) [A^{5}]
2203 Πηνελόπη· ὄνομα κύριον
D **2204** πηνέλοψ· ὄρνις ποιός (Ar. Av. 298. 1302)
D **2205** πηνηκίζειν· ἀπατᾶν (cf. Cratin. fr. 398 K.–A.)
D **2206** πηνηκισμάτων· φενακισμάτων
2207 *†πήνειον· τὸ ἀνάπτειν λέγεται ἡ ἐργασία† A^{2}
D **2208** πηνία· ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως
2209 *πηνίκα· πότε A^{1}Σ [ἢ ⌊τότε A^{1}]
2210 πηνίκα δέ· ὅτε δέ. ἢ πότε δέ
2211 *πηνίκη· θρίξ [A^{4}]. ἐμπλοκή (com. ad. fr. 225 K.–A.)
Hom. **2212** *πηνίον· πανούκλιον. ἢ ⌊ἄτρακτος, εἰς ὃν εἱλεῖται ἡ κρόκη (Ψ 762) A^{3}

2193 = Σ π 459 **2194** Σ π 458; EM 670,47 **2195** Σ π 460; Schol. **2198** Schol. **2202** Schol. **2204** cf. schol. Ar. Av. 1302 **2205** Σ π 463 s.v. πηνήκη **2208** Poll. 6,79 **2209** Σ π 464 **2210** Phryn. ecl. 30 **2211** cf. Σ π 463; (Paus. π 21) **2212** Σ π 465

2193 Schm. cft. gl. ϱ 10 **2194** ἀναπημονή] ἄτη. πημονή HSt.; Alb. cft. gl. α 8074 et Su π 1523 **2197–2197x** unam gl. πήμασι κακοῖς· πήμασι βλάβαις H (memor πῆμα κακόν Homeri? [Alb.]): divisit Alb. in app. ('… Deinde eadem vox aliunde, ut sæpe, repetitur') post Schr. | Aesch.] cf. gll. 113. 1431. δ 1947 **2198** πημεμάτων H: Mus. | προθυμεῖσθαι H: Mus. **2200** πῆκαι· πῆν· H: Alb. | cf. ἐπιπῆν (i. q. ἐπιπάσσειν) IG 4^{2}, 1,121,119 et Frisk 2,478 | κατάπασσε] καταπάσσαι H: Lob. Rhem. 104; καταπάσσει Alb. **2201** πηνὰ· ἀπηνή H: Alb. (ʾ; de aphaeresi cf. gll. 2336. 2384. ϱ 559; v. etiam gl. 41 cum adn.) et Mus. (accentt.) **2204** πήνελοψ H: accent. Mus. **2205** πηνικίζειν H: ordo et Σ; cf. gl. δ 1220 cod. cum adn.; etiam gll. 2206. 2181 et Kassel–Austin ad Cratin. frr. 304. 398 **2206** πηνικισμάτων H: ordo et Voss.; cf. gll. 2205. 2181 **2207** πηνη· το ἅπτειν λεγεται ἐργασια A | πήνειον· τὸ ἀνάπτειν] πηνίον· τὸ ἀνάπτειν· Voss. (interpunct. post ἀνάπτειν Mus.); πηνίον τʾ ἀνάπτειν· (verba cuiusdam auctoris) Palm.; πήνην· [τὸ ἀνάπτειν.] Schm., verba τὸ ἀ. ad gl. 2205 referenda putans. aliquid excidisse censeo **2208** πήνια^{1} H: Vales., coll. Poll. | ἐντίθεται … ἔστι] ἐνετίθετο (sic Bethe sine adn., ἐπετίθετο priores) … ἦν Poll. | πήνια^{2} H: Mus. **2209** ποτὲ H: Σ | [ἢ τότε] Schm. **2210** ὅτε δὲ] del. Schm., sed cf. Themist. or. 26 p. 331 a H. | ποτὲ H: Schm. **2211** πηνικὴ H (: accent. Mus.) et ordo] πηνήκη AΣ; cf. gll. 2205–6 cum adn. | πλοκεῖ H: Mus. **2212** πανούκλιον] vox Latina, cf. Gloss. Lat. 2,524,1 Panucla. panuclin (h.e. πανούκλι(ο)ν). 393,32 πανουκλα panicula | ἄδρακτος H: AΣ

2213 [Πηνιός· ποταμός]
2214 πῆνος· ὕφασμα D
2215 πηνώμενον· πηνιζόμενον. τριβόμενον
2216 *πῆξαι· κατασκευάσαι v^{1}g^{πηρ1}. στῆσαι (ε 163 . .) Hom.
2217 πήξας· στήσας. βαλών. κατασκευάσας (Γ 217. λ 129) Hom.
2218 πῆξε θυμόν· ἔπληξε τὴν ψυχήν (Ξ 40 v.l.) Hom.
2219 *πηοί· συγγενεῖς v^{1}A^{1}g^{πημ4}, οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι (Γ 163 . .). ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι. ἀνδρεῖοι Hom.
2220 πήραξον· ἀφόδευσον (com. ad. fr. dub. 412 K.–A.) D
2221 Πηρεφόνεια· Περσεφόνεια. Λάκωνες D
2222 πηρία· Ἀ⟨σ⟩πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ D
2223 Πηρίη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ (cf. B 766 v.l.) Hom.
2224 πήριξ· πέρδιξ. Κρῆτες D
2225 πηρίς· ὄσχη, κήλη, αἰδοῖον (Nic. ther. 586). καὶ ἱερείου ταυρία D
2226 πηροῖς· βλάπτοις
2227 πηρόν· ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμ⟨μ⟩ένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ⟨…⟩ τὸν ⟨ἐ⟩νεὸν καὶ ἄφωνον, προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν (B 599) Hom.
2228 *πῆρον· τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα (B 599) (g^{2}A^{4}v^{πημ2}) Hom.
2229 πήρωσις· βλάβη, λύπη (AP 9, 359, 7). τύφλωσις
2230 *†πήσασθαι†· μέμψασθαι A^{1}
2231 πήτεα· πίτυρα D
2232 πητεῖται· πιτυρίαι ἄρτοι. Λάκωνες D
2233 *πήχεων· πηχῶν A^{1}
2234 πῆχυς· νεῦρον, ἢ τὸ τοῦ τόξου μέσον (Λ 375 . .)· ἔνιοι τὰ ἄκρα. κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών. ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς Hom. + D
2235 *πηῶν· φίλων. ⌊συγγενῶν (Callim. fr. 59 [SH fr. 265], 20 Pf.) g^{1}

2215 = Ph **2218** cf. Schol. **2219** Schol.; Ap. S. 131, 22; EM 669, 37 **2223** Schol. pap. 2 Erbse; Eust. Il. 341, 38. 339, 28 [1, 534, 15. 530, 20 V.]; cf. Schol. **2225** cf. Choerob. An. Ox. 2, 248, 30; EM 671, 3; Galen. lex. 19, 130, 14; Schol. Nic. **2227** cf. Schol.; EM 671, 1 **2228** Σ π 466 **2229** Su **2233** cf. Moer. 208, 13 [π 77 H.]; Ph

---

2213 v.l. gl. 2202 **2214** πηνὸς (H: accent. Mus.)] i. q. πήνισμα (gl. β 1273; Ar. Ran. 1315 cum Schol.; Su) **2215** πηνόμενον H: Ph **2219** οἱ καὶ H: Schol. et Ap. S. **2220** forma Cretica, a πέρδομαι, cf. gl. 2224 cum adn. **2221** πηρεφονεία H: accent. Schm. | περσεφονεία H: accent. Alb. **2222** ⟨σ⟩ HSt. **2223** Πηρίη (contin. H: nov. gl. Schm.)] h. e. Πηρείη (v.l. B 766; v. edd. Homeri et RE Suppl. 7, 885) **2224** Thumb 1, 158; Frisk 2, 511 **2225** πηρίς] accus. πηρῖνα Nic. | cf. gl. 1763 cum adn. | ταυρία] cf. gll. 1771. 3265 **2227** ἔνιοι] ἐνεὸν H: Schm. | ⟨μ⟩ Mus. | ⟨…⟩] ⟨. καὶ ὀξυτόνως μὲν⟩ Schm. in app.; ⟨nov. gl. πηρόν·⟩ Alb. in app., qui tum vix recte ordine inverso (… προπερισπωμένως δὲ ⟨πῆρον⟩ τὸν τυφλόν [πῆρον·] τὸν παντάπασι …) glossam 2228 adiunxit | νεὸν H: Mus. **2228** πῆρον H = Ph] πηρὸν Mus. (cf. Schol. Ab), sed v. gl. 2227 fin. **2230** πήσασθαι] πειρήσασθαι H. Friis Johansen; μωμήσασθαι Schm. (Callim. h. Dian. 222) **2231** πήτεα] πίτεα G., πίτυα Lob. Prol. 274 | πήτυρα H: Mus. | cf. gl. 2356 **2232** πητεῖται] πιτῖται Lob. Prol. 274 et Thes. 6, 1057 b | πητύριοι H: Meurs. | cf. gl. 2357

2236 *πιαζόμενος· θλιβόμενος (A^{4})
LXX **2237** *πιαίνει· σιτεύει A^{7}, λιπαίνει (Xenophan. 2, 22. Prov. 15, 30) vg^{3}A^{7}
LXX **2238** *πιανάτω· λιπανάτω (Psalm. 19, 4) g^{2}
2239 *πιαινέτω· λιπαινέτω A^{6}(v$^{\pi\iota\tau 6}$)
2240 πιαλέον· λιπαρόν (Opp. cyneg. 2, 179. cf. 1, 86)
2241 [πιανεῖ στυγνῷ· τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ]
D **2242** πιαλόν· παράλευκον
D + Ap. S. **2243** πῖαρ· τὸ κράτιστον. καὶ στέαρ. ἢ *τὸ πέρας (ε 289 v.l. [Apio ap. Ap. S. 131, 28]). καὶ λιπαρόν (Λ 550 . .) vg^{1}A^{5}
2244 †πιάτοις†· τὸ ἄσημον ἀργύριον
D **2245** πίγγαλος· σαῦρος ὁ καλούμενος χαλκίς
D **2246** πίγγα· νεόσσιον. Ἀμερίας γλαυκόν
2247 *πίδακες· σταγόνες. πηγαί (Leon. Tarent. AP 6, 334, 2) vg^{1}A^{3}
D **2248** πιδακοέσσης· καθύγρου
Hom. **2249** πῖδαξ· λιβάς, κρήνη, ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγή, *ἄκρον ὕδατος (Π 825) A^{6}
2250 *πίδαξι· πηγαῖς (Hdt. 4, 198, 2) vg^{2}A^{4}
Ap. S. **2251** πιδηέσσης· καθύδρου, πιδακώδους. καὶ ἡμεῖς πιδᾶν λέγομεν τὸ ἀναβάλλειν ὑγρόν (Λ 183)
2252 [πίδναται· προσπελάζει]
2253 †Πιδώ†· δῆμος †ἐν τῇ θάκῃ†
Hom. **2254** *πιέειν· πιεῖν (Δ 263 . .) A^{8}
Hom. **2255** πιέζειν· κατέχειν. θλίβειν, σφίγγειν. μαλάσσειν. *βαρεῖν (δ 419 . .) vg^{2}A^{6}
Hom. **2256** *πιερά· λιπαρά vg^{1}A^{5}. εὐδαίμονα, πλούσια. καὶ πιείρῃ (Τ 180)
Hom. Eur. **2257** *Πιερία· ὄρος A^{9} (Ξ 226. ε 50; Eur. Bacch. 410) [ἢ λιπαρά]

2237 cf. Moer. 208, 21 [π 84 H.] **2238** cf. An. Ox. 2, 464, 9 **2240** cf. Schol. Opp. cyn. 1, 86 **2243** Ap. S. 131, 23. 28; EM 670, 14 **2247** Σ π 468; EM 671, 19 **2249** Σ π 469 **2251** Ap. S. 131, 24; EM 671, 31 | πιδᾶν] Choerob. An. Ox. 2, 249, 4 **2255** EM 671, 24; cf. Σ π 470 **2256** πιείρῃ] cf. Schol. Τ 180; Ap. S. 131, 26 **2257** Scholl. Ξ 226. ε 50; EM 671, 35; cf. Σ π 472

2236 πιεζόμενος H: ordo et ed. 1521 **2239** v. l. gl. 2238? **2241** v. l. gl. 46 **2242** πιαλόν] Thes. 6, 1061 b cft. πίαλος Arcad. 54, 24 **2243** cf. gl. ε 1619 **2244** ἄσιμον H: Mus. **2245** cf. gll. 2335 (Salm.) et ζ 155 (Alb.) | Hoffm. Mak. 14 cft. gl. 2246, expl. poster. **2246** πιγγανεόσσιον· H: Alb. (Schm. πίγγα⟨ν⟩ pro πίγγα mavult, ordinis causa; idem cft. etiam gl. σ 1495) | Ἀμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | γλαυκόν] Hoff. Mak. 14 cft. gl. 2245 **2247** πήγξ H: ΚΣ, cf. EM et gll. 2249–50 | Leon. Tarent.] cf. gll. ρ 485. 577. σ 436 **2251** πιδειήσσης vel πιδυιέσσης H: Mus., cf. Ap. S. | καθύδρου] καθύγρου Ap. S. et EM | spatium unius litterae et ιδακώδους H per errorem: Mus. | πίδαν H: Ruhnk. | ἀναβάλλον H: Ruhnk. **2252** v. l. gl. 2285 **2253** πιδωδῆμος· H: Mus. (qui πιδὼ scripsit sed interpunctionem mutare oblitus est, corr. Schr.) | ἐν τῇ θάκῃ] ἐν Ἰθάκῃ Mus.; in ἐν τῇ Θρᾴκῃ mutare et ad gl. 2257 transponere vult Schm. **2256** πιερὰ H = K: Mus.[1] (πίερα Mus.[2], falso) | πιειρῆ H: accent. Schm. post Mus. **2257** [ἢ λιπαρά] Schm. post Alb., coll. gl. 2256 | v. ad gl. 2253

2258 *Πιερίδες· αἱ μοῦσαι ἐν Μακεδονίᾳ vg^{3}A^{10} (e.g. Hes. scut. 206. Sol. fr. 13,2 W. = 1,2 G.–P. Eur. Med. 831)

2259 Πιερίη· ἡ ἀκρώρεια τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὄρους (Ξ 226. ε 50. Hes. op. 1) Hom.

2260 *πιέσαι· πιάσαι A^{11}

2261 *πιεσθείς· δαμασθείς (θ 336) g^{4}A^{7}v^{πιτ7} Hom.

2262 πιῆναι· ὠφελῆσαι. αὐξῆσαι

2263 *πιθάκναι καὶ πιθάκνια· οἱ μικροὶ πίθοι (vg^{1}A^3). καὶ σιπύαι (Ar. Equ. 792. Ion TrGF 19 F 10,1. Dem. 30,28; Eubul. fr. 130 K.–A. Hyperid. fr. 293 S.) K+D

2264 πιθανάς· εὐπίστους (Plat. rep. 568c. Men. Heros 77)

2265 πιθανολογία· διάλεξις ἀληθής (Ep. Col. 2,4) N.T.

2266 πιθανόν· ἀληθινόν. πιστόν. εὐπ⟨ε⟩ιθές

2267 †Πιθήνης· πόλις†

2268 πιθήσας· πιστεύσας. π⟨ε⟩ισθείς. πιστωθείς (Δ 398) Ap.S.

2269 πιθάρχει· πίσθητι (Phil. Ios. 64)

2270 [πιθοῖ· πισμονή, πίστις]

2271 πιθοίγια· ἑορτὴ Ἀθήνησι D

2272 [πιθραύσκεται· φανεροῦται]

2273 πιθών· π⟨ε⟩ίσας (e.g. Ar. Plut. 949)

2274 πικᾶσι· πικραῖς D

2275 πικέλα· πίσσα. Ῥωμαῖοι

2276 [πίκειν· ξαίνειν]

2277 πίκεται· κτενίζεται D

2278 πικόν· πικρόν. Χαλδαῖοι D

2279 *πικρόν· χαλεπόν vg^{1}A^2. ἀργαλέον (Δ 118 ..) Hom.

2280 πικρῶς· κατακόρως. ἀκρατῶς (Ev. Matth. 26,75) N.T.

2281 πίλημα· ζώνη. μίτρα (Callim. frr. 292,2. 304,2 Pf.) D

2282 πιλιπαγμός· ποιά τις φωνή D

2258 Σ π 471 **2259** cf. Scholl. Ξ 226. ε 50; Σ π 472 **2263** Σ π 473; Schol. Dem.; cf. Schol. Ar. **2268** Ap.S. 131,32 **2271** cf. Harp. 306,16 v. χόες [χ 9 K.]; Plut. quaest. conv. 655e. 735e; Schol. Hes. op. 368 **2273** Schol. Ar. **2279** Schol.; EM 671,50

2258 ἐν Μακεδονίᾳ] cf. gl. 2859 cum Scholl. Ξ 226. ε 50 **2259** πιέρι̣ (ultima littera neque α neque ν neque ον neque ου fuisse videtur) H: Mus.; Schm. ci. Πιέριον, coll. Thuc. 5,13,1 **2262** πιῆλαι H: Lob. Rhem. 234 et Thes. 6,1061a **2263** σηπυῖαι H: Voss. Perg. **2266** ⟨ε⟩ Jun. **2268** ⟨ε⟩ Mus., cf. gl. 1221 (Alb.) **2269** h.e. πειθάρχει· πείσθητι (Mus.), cf. gl. 1217 (Alb.) **2270** v.l. gl. 1222 **2271** πιθοίπα H: HSt. | cf. RE s.v. **2272** v.l. gl. 2399 **2273** πίθων H: Heins. | ⟨ε⟩ Mus. **2274** πικᾶσι] forma Dorica vel Aeolica; de dat. plur. sine ι cf. CEG 1,138,3; praeterea Att. -ασι/-ησι (Threatte 2,96–7); de voce cf. gll. 2278. 1228. 2016 | πικροῖς H: ed. 1521 **2275** πικέλα] Lat. picula (v. Georges[8] et Lewis–Short s.v.) a pix (Hansen post H. Friis Johansen et I.C. Cunningham) **2276** v.l. gl. 1226 (Alb.) **2277** πίκεται] h.e. πείκεται (= πέκεται), cf. gl. 2276 **2278** v.l. gl. 1228 (Alb.; Schm. cft. etiam gl. 2274) | Χαλδαῖοι] Χαλκιδεῖς Scal. **2280** ἀκράτως H: accent. Mus. **2281** πίλιμα H: Mus. | μήτρα H: Mus. | Callim.] cf. gl. ε 751 **2282** πιλιπαγμός] πιπαλιγνός Alb., coll. gl. 2335

D **2283** πίλνα· προσήγγιζεν
D **2284** πίλναι· προσεγγίσαι
Hom. **2285** πίλναται· προσπελάζει (Τ 93. Plat. conv. 195 d)
D **2286** πιλνάμενον· ἐμπελαζόμενον, πηγνύμενον (Nic. al. 314)
D **2287** πίλνασθαι· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, προσάγειν
Hom. **2288** *πίλνατο· προσεπέλαζεν, προσήγγιζε A^4. καὶ τὰ ὅμοια (Ψ 368)
D **2289** πιλνόν· φαιόν. Κύπριοι
2290 *πίλοις· πιλωτοῖς A^{5}Σ
D **2291** πιλός· κοχλιός
D **2292** πῖλος χαλκοῦς· εἶδος περικεφαλαίας (Ar. Lys. 562)
2293 *πιμελή· στέαρ vg^{1}A^{11}, πιότης, λίπος A^{11} (Hdt. 2,40,2. 47,3. Soph. Ant. 1011)
2294 *πιμελής· εὐτραφής. λιπαρός A^{10}
2295 *πιμέντα· φάρμακα A^{12}
2296 *πιμεντάριος· φαρμακὸς καὶ μυρεψός vg^{3}A^{13}
2297 *πίμπλαμαι· πληροῦμαι (AP 9,577,4) A^7
Hom. **2298** πίμπλαντο· ἐπληροῦντο (Α 104 . .)
2299 *πίμπλαται· πληροῦται (Aesch. Pers. 133) vg^{2}A^8
Eur. **2300** πιμπράν⟨αι⟩· ἐμπυρίζειν. φυσᾶν. καίειν (Eur. Tr. 81)
N. T. **2301** πίμπρασθαι· ⟨…⟩ (Act. 28,6)
2302 *πίμπραται· ⟨καίεται vg^{4}A^{9}Σ. ἐμπυρίζεται (Nic. al. 345. 477. 600. ther. 306) vg^{4}Σ⟩
D **2303** †πεμφθοί†· ὀφθαλμῶν τὰ μελανά. Ἠλεῖοι
D **2304** πῖνα· εἶδος ἰχθύος. καὶ ὀστ⟨ρ⟩εῶδες κογχύλιον
Hom. **2305** πίνακας· τὰς σανίδας (α 141 . .). καὶ τὰ θραύσματα τῶν [ορ]νεῶν (μ 67). ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους (cf. Ζ 169. Aesch. Suppl. 946). καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτοτόμων τραπεζῶν λίθοι. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων

2285 Schol. Plat. **2286** Schol. Nic. **2288** = Schol. **2290** = Σ π 475; EM 671,56 **2292** Ph **2293** EM 672,19 **2298** = Schol.; EM 672,14 **2299** = Schol. Aesch. **2302** Schol. Nic. al. 477; Σ π 477 **2304** cf. Ph; Su; Choerob. An. Ox. 2,250,14 **2305** καὶ οἱ ἐπὶ κτλ.] cf. Theophr. h. pl. 5,5,1

2283 πίλνα] i. q. ἐπίλνα e loco ignoto citatum (forma praes. activa πιλνᾷ [vel πίλνα] ap. Hes. op. 510 exstat, sed expl. ad hunc locum non quadrat) an v.l. gl. 2288? **2284** πίλναι] πιλνάναι? Schm., ft. recte **2286** πιγνύμενον H: Schol. Nic. **2287** πίλνασθαι] π om. rubr., add. Mus. **2288** προσέγγιζε H: Mus. **2289** cf. gl. 1354 **2290** πιλοῖς H: accent. Schm., cf. Σ **2291** Schm. ci. σέσιλος· κοχλίας? (cf. gl. 441) **2292** πιλὸς H: Mus. **2295** πιμέντα] Lat. pigmenta **2296** πιμεντάριος] Lat. pigmentarius **2297** πίμπλαμαι] πιπλαμαι A **2300** πίμπραν H (πιμπρᾶν Mus., cf. Aesch. Pers. 810 v.l.): Hansen post Schm. | Eur.] cf. gll. 2591. τ 1394 **2301–3** unam gl. πιμπρᾶσθαι (πίμπρασθαι Mus.)· πίμπραται πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν τὰ μελανὰ ἠλεῖοι H: in tres glossas divisit Schm. (gl. 2302 seiungere voluit iam Voss.) **2301** ⟨…⟩ Schm. **2302** ⟨καίεται. ἐμπυρίζεται⟩ Hansen e K, lacuna a Schm. agnita **2304** πίνα H: accent. Schm.; vox saepius ap. comicos reperitur, ubi forma est πίννα aut πίννη | ⟨ρ⟩ Jun. alii | cf. gl. 2318 **2305** ὀρνέων H: Pears.; locutio τὰ θραύσματα τῶν νεῶν exstat etiam Schol. Aesch. Pers. 425 | σκυτίνων H: Schneider ad Theophr. l. c.; σκυτοτομικῶν G. Dind. 6,1093 a

2306 *πίνακες· ἀναγραφαί vg^{1}A^{8}. εἰκόνες
2307 πινακίδες· ὄρχησις ποιά
2308 πινάκιον· τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν (e.g. Dem. 8,28) D
2309 πίνακι πτυκτῷ· δέλτῳ (Z 169) Hom.
2310 πινακίρ· πινακίσκος D
2311 πίνακος κουρά· τὰ τμήματα, καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων D
2312 πινακοπώλης· ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν, τὰ λεπτὰ ὁρμαθίζοντες (Ar. Av. 14) D
2313 πίναξ· ζωγραφία. *ἱστορία g^{6}v$^{\pi\iota\tau5}$. ἀναγραφή. περιοχή
2314 *πιναρά· ταπεινά, εὐτελῆ vg^{5}A^{15}Σ, ἐλάχιστα. ⌞ῥυπαρά (Luc. gall. 14) Σ
2315 πιναρός· ῥυπαρός. εὐτελής, ἐλάχιστος (Luc. Tim. 7) D
2316 *πίνος· ῥύπος vg^{2}A^{12}. καὶ τὰ ὅμοια (Soph. OC 1259)
2317 πινόεν· ῥυπαρόν. πιναρόν (Ap. Rh. 2,301) D
2318 πινοτήρης· πινοφύλαξ λεγόμενος. πῖνα δὲ εἶδος ὀστρέου (Ar. Vesp. 1510) D
2319 *πινυμένην· συνετήν A^{10}
2320 πίνυσις· σύνεσις
2321 πινυτή· σύνεσις, φρόνησις (υ 228; . .) Hom.
2322 *πινυτήν· σωφροσύνην (H 289 . .) A^{13} Hom.
2323 *πινυτός· σώφρων, συνετός (α 229) v(g)^{4}[A$^{13-14}$] Hom.
2324 πινυτόφρων· σωφρονέστατος, συνετώτατος
2325 *πινυτῶς· οὕτως φρονῶν (Epicr. fr. 10,6 K.–A.) A^{16}
2326 *πινῶδες· ῥυπαρόν (Eur. Or. 225. Hippocr. mul. 1,75. 2,185 [8,170,4. 366,12 L.]. hum. 10 [5,490,12 L.]) vg^{3}A$^{9.(11)}$. ξηρόν (A^{11}) Eur.
2327 πινωδία· ἀκαθαρσία D
2328 πιόμενα· ποτιζόμενα (N 493) Hom.
2329 *πίονα· λιπαρά vg^{2}A^{7}. πλούσια (A 40 . .) g^{2} Hom.
2330 πίονα ἔργα· τὰ γεωργικὰ κατ᾿ ἐξοχήν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα (M 283 . .) Ap. S.

2308 Ph 429,27. 430,7; EM 672,33; q 299,3 **2312** Schol. Ar.; Ph; Su; Poll. 7,197 **2313** cf. EM 672,23 **2314** Σ π 479 **2315** EM 672,39 **2316** cf. Scholl. Ar. Ach. 426. Eur. Or. 225; Erot. 105,18 **2321** Schol.; EM 672,54; cf. Ap. S. 131,34 **2322** Schol.; cf. Ap. S. 131,34 **2323** = Schol.; EM 672,51 **2326** cf. Σ π 480; Erot. 105,18 (ad Hippocr. hum. 10); Schol. Eur. **2329** Schol. **2330** Ap. S. 132,3; cf. Schol.

2307 πινακίδες H: Jungerm., coll. Poll.; gen. sing. πινακίδος Schm. (Alb. cft. πινακίδα Athen. 14,629 f) **2309** πυκτῶ (sine interpunct.) H: Sop. alii **2310** πινακίρ] Lac. pro πινακίς (Schm.) **2311** πίνακος· κουρὰ (sine interpunct. insequ.) H: Schr. **2312** expl.] ἀντὶ τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν Schol. Ar. | ὁρμαθίζοντα H: Mus. **2315** Luc.] cf. gl. σ 850 **2318** πίνα H: accent. Schm. | cf. gl. 2304 cum adn. **2327** πινώδια H: accent. Mus. **2330** ὄργανα H: Ap. S. | τὰ γεωμετρικὰ H: Ap. S.; νῦν, γεώργια Schol.

2331 *πίος· εὐσεβής A^{8}

D **2332** πίονες· στεατῖται πλακοῦντες

Hom. **2333** *πίονος· λιπαροῦ A^{10}. ἀγρίου. εὐτραφοῦς (I 207). πλουσίου. μεγάλου (E 512) (omnia, vg$A^{2-11\ passim}$)

Hom. **2334** πιότατον· λιπαρώτατον (I 577 ..)

D **2335** πιπαλίς· ἡ παρά τισι χαλκίς, παρὰ δὲ ἐνίοις σαύρα

D **2336** ᾽πιπάλ⟨λ⟩ων· κραδαίνων, πάλλων (Aesch. Cho. 162)

Hom. **2337** ⟩πίπαν· τὸν ἀκριβῆ τοξότην (Λ 385)

Att. **2338** πιπίζειν· κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν (Ar. Av. 307)

D **2339** Πίπλ⟨ε⟩ιαι· αἱ Μοῦσαι ἐν τῷ Μακεδονικῷ ᾽Ολύμπ[ι]ῳ, ἀπὸ κρήνης Πιπλ⟨ε⟩ίας

LXX **2340** *πιπλῶν· πληρῶν (Sir. 24,25) $v^{πιν7}g^{1}A^{2}$

2341 †πίπον†· ἄκρον

D **2342** πιπράσκει· πωλεῖ (Ios. b. Iud. 3,540–1)

Hom. **2343** *πίπτωσι· φονεύωνται (A 243 ..) A^{3}

D **2344** πιπώ· ὄρνεον πολέμι[κ]ον, ὥς τινες, ἐρωδιῷ (Antim. fr. 158 W. = 164 M.)

Ap.S.? **2345** *πῖραρ ἐπαλλάξαντες· ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας (N 359) [$A^{πει23}$]

2346 πιπνύοντα· χωλεύοντα (A 600 ..)

D **2347** πίρινθα· βῆμα. καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης πλέγμα, τὸ πλινθίον (Ω 190 ..)

D **2348** πιρίσσας· ἐλέφας

D **2349** Πίσα[ι]· πόλις, ὅπου τὰ ᾽Ολύμπια ἐπιτελεῖται (e.g. Pind. Ol. 2,4=3)

2333 Scholl. **2334** Schol. **2338** Schol. Ar. Av. 307. Thesm. 393; Ph 430,21; Su β 297. π 1634. οι 128; (Paus. π 22) **2344** Arist. h. an. $609^{a}30$; Ant. Lib. 14,4 **2345** Ap.S. 129,16 **2349** cf. St. Byz.

2331 πιὸς H: Mus.; Lat. pius **2332** στεατιταὶ H: accent. Schm. post Mus.; i. q. σταιτῖται (Athen. 3,110b–c. 14,646b. Su π 1015) | cf. ft. gl. α 7529 **2334** πιώτατον H: Voss. **2335** cf. ad gl. 2245 **2336** πιπάλων H: Schm. (qui post Robortell. et Turneb. ad Aesch. et Lob. El. 1,158 add. ᾽; cf. ad gl. 2201) et HSt. (⟨λ⟩) | Aesch.] cf. gll. 212. σ 2960 **2337** πιπὰν (H: accent. Ald.)] h.e. παρθενοπίπαν (Lob. Paral. 542, coll. gll. 924. ο 1006); cf. Frisk 2,403; de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. | expl.] e Λ 385 intelligitur **2339** πιπλίαι et πιπλίας H (cf. ordinem): G. Dind. 6,1087d post alios; forma sine μ reperitur ap. Strab. 9,2,25 p. 410 C. v.l. et auctores Latinos | ὀλυμπίω H: Mus. | cf. RE v. Pimpleia **2340** πιπλῶν H = g] h.e. πιμπλῶν (vA), cf. gl. 2297 **2341** πίπον] ἄποπτον? Schm., πρηών? M.L. West **2343** φονεύονται H: A **2344** πιπῶ H: accent. HSt. | πολεμικὸν H: Jun. | ἐράδιος H: Jun. Gesner **2345** πίγαρ· ἐπαλλάξαντες ὅταν κτλ. H: Voss. post alios, coll. ordine (interpunct. Alb., cf. A); forma πεῖραρ ap. Hsch. non reperitur; de littera ι pro ει in codice usurpata ordineque confirmata cf. e.g. gll. 2269. 2359 | πειραρ επαλλαξαντες· το περας εναλλαξαντες A | cf. gl. 1233 **2346** πιπνύοντα] h.e. ποιπνύοντα (Mus.), cf. gl. 2741 | σχολεύοντα H: Palm.; explicatio mala, cf. gl. 2741 **2347** πίρινθα] h.e. πείρινθα (Mus.); cf. gl. 1256 **2348** M.L. West cft. Accad. pîru ‘elephas’ **2349** πίσαι H: Schm. (qui Πῖσα; accentum Pindaricum codicis mutare nolui)

2350 πῖσαι· ποτίσαι (Hippocr. frequentissime) D
2351 πισάκιον· περιστόμιον D
2352 πισάκνα· πιθάκνη D
2353 πίσεα· κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ (Υ 9 = ζ 124) Hom.
2354 πίσεα π⟨ο⟩ιήεντα· διύγρους τόπους (Υ 9 = ζ 124) Hom.
2355 [πίσῃ· πίσματι]
2356 πίσυα· πίτυρα. Ἀχαιοί D
2357 †πισῆσαι†· πιτυρίαι ἄρτοι D
2358 †πίσειρα†· ἀγγεῖα D
2359 *πίσματα· τὰ ἀγκύρεια σχοινία (ζ 269 . .) Σ Hom.
2360 πισμός· πιστήρ. ποτίστρα. ληνός
2361 πισόμενον· †γενησόμενον†. παθησόμενον (e.g. Plat. leg. 929 a) D
2362 πίσορ· πίθος. Λάκωνες D
2363 πισσᾶται· οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν (Ctes. FGrHist 688 F 14, 88 (43)) D
2364 πισσοκωνίας· Διόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι (Cratin. fr. 397 K.–A.) D
2365 πισσοκωνήτῳ πυρί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστιν τὸ περιενεγκεῖν (Aesch. fr. 118 R.) D
2366 *πιστά· βέβαια (Β 124 . .) A[10] Hom.
2367 Πίστα· Πίστειρα πόλις. οὕτως εἶπεν (Aesch. Pers. 2) D

2350 = Ph = Erot. 116, 6; Scholl. Ψ 9. ζ 124; Schol. Pind. Isthm. 16, 108=75 **2354** cf. EM 673, 17; Su π 1638; v. ad gl. 1262 **2359** Σ π 269 **2365** cf. Ph **2367** Schol. Aesch.

2350 πίσαι H: accent. Schm. | cf. gll. 1260. 2371 **2351** Lob. Prol. 310 not. 4 cft. gll. 4481 et 3175; si recte, vox περιστόμιον e gl. φ 749 intelligitur | praeterea forma Laconica vocis πιθήκιον ultro se offert (cf. e.g. gll. 2352. 2362); an os vasis fictilis formam vel imaginem simioli exhibens, cuius mentionem comicus aliquis fecerit, vel sim.? | cf. praeterea gll. 1066–7. 1084 **2352** glossa Laconica | cf. gl. 2263 **2353** cf. gl. 1261 | πισέα H: accent. Salm. Voss. post Mus. **2354** v.l. gl. 1262 | πίσεα· πιήεντα (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (⟨ο⟩) et ed. 1521 (interpunct. post π⟨ο⟩ιήεντα, deleta interpunct. post πίσεα) **2355** v.l. gl. 1266 **2356** πίσυα] πίσηα Voss. (cf. ordinem), πίσιρα Schm. | πίτηρα H: Mus. | cf. gl. 2231 **2357** πισῆσαι] πισιρῖται Schm.; cf. gl. 2232 | πυτηρινοὶ H: Hansen, coll. gl. 2232 **2358** πίσειρα] πίσυρα Mus., πίσηρα Voss., πίσιρα Thes. 6, 1074 b (cf. ordinem); Alb. cft. gll. 2362 (et 2352) | πισσήρεα vel πισσηρὰ ἀγγεῖα· ⟨...⟩ 'Alii' ap. Schm. **2359** πίσματα] h.e. πείσματα (Σ), cf. gl. 1267 | ἀγκύραια H: Ph[c] (M.L. West cft. σχοινία ἀγκύρεια IG 2/3[2], 1609, 101); ἀγκύρια Σ. cf. τὰ σχοινία τῆς ἀγκύρας Schol. Ap. Rh. 1, 1277 et τὰ ἀπόγεια σχοινία vel sim. Hsch. alibique saepius **2360** λῖνος H: Mus. | cf. gl. 2369 **2361** πισόμενον] h.e. πεισόμενον (Mus.), cf. gl. 1268 | γενησόμενον] ⟨...⟩ (e.g. adiect.) γενησόμενον H. Friis Johansen; 'ad (ἐ)πεσσόμενον refert Meinek.' Schm. **2363** πισσᾶται] ft. πισ(σ)ᾶγαι (Parisienses ap. Alb., coll. Ctes. πισάγας, -αν) **2364** πισσοκονίας H: Mus., cf. codicis πισσοκωνίαν insequ. | αἰόδοτος H: Mein.; de Diodoto cf. Kassel–Austin | cf. gll. 2365. κ 4849. δ 1106 **2365** πισσοκονήτω πυρὶ πίσσῃ χρίουσιν· H: interpunct. Schow | πισσοκονήτω H: Mus. | κωνίσαι H: Heins., cf. gl. κ 4849 | cf. etiam gll. 2364. δ 1106 **2367** πιστήρα H: Bos alii, coll. Schol. | οὕτως εἶπεν] 'supple omissum nomen, Αἰσχύλος' Alb.

2368 *πιστήν· γνώμην βεβαίαν vg^3A^{12}[A^{11}]

D **2369** πιστήρ· ληνός

2370 *πίστις· ἀπόδειξις A^{11}

Eur. **2371** πιστήριον· ποτιστήριον. πῖσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. καὶ πῖστραι· αἱ ποτίστραι (Eur. Cycl. 47)

Hom. **2372** πιστός· εὐπειθής (O 437 . .)

2373 πιστούμενος· πιστὰ [τε] ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν

D **2374** πισύγγιον· σκυτ⟨ε⟩ῖον (cf. com. ad. fr. 801 K.–A.)

D **2375** πισύγγων· σκυτέων (cf. com. ad. fr. 801 K.–A.)

Ap.S. **2376** *πίσυνοι· πεποιθότες, πεπιστευκότες (Θ 226 . .) (vg^2A^5)

Hom. **2377** *πίσυνος· πεποιθώς, πιστεύων, θαρρῶν (E 205 . .) vg^2A^5

Ap.S. **2378** *πίσυρας· τέσσαρας (O 680 . .) g^1A^7

D **2379** πισύρων· τὸ αὐτό (Nic. al. 148. ther. 710. Arat. 1, 478. SH fr. ad. 1015)

2380 *†πίσω†· πράξω A^9

Hom. **2381** πιστώσαντο· [στῶ] πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν (Z 233)

D **2382** Πιτανάτης στρατός· ὁ τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν Μενέλαον, ὃς ἦν Πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν. ἔστι δὲ ἡ Πιτάνη φυλή

D **2383** Πιτανάτης· ὁ Πιτανάτης λόγος αὐτοσχεδιάζεται, οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις (Thuc. 1, 20, 3). Πιτανάτῃ δὲ ἀγῶνι γυμνικῷ ἐν Πιτάνῃ ἀγομένῳ

2384 *ʼπιτίμια· τὰς ἀξίας τιμωρίας ⟨ἐ⟩πιτίμιά φασιν (Aesch. Pers. 823. Eur. Hec. 1086. Soph. El. 915. 1382) [A^{11}]

Ap.S. **2385** πιτνάς· ἐκτείνων (λ 392) [τίμιά φασιν]

2371 Ph | πῖστραι] Su; cf. EM 673, 27; Strab. 8, 3, 31 p. 356 C. **2374** = Ph; Poll. 7, 82 **2375** Poll. 7, 82 **2376** Ap. S. 131, 31; cf. EM 673, 29 **2378** = Ap. S. 131, 30 = Schol. **2379** cf. Schol. Nic. al. 148 **2381** Schol. **2382–3** Ph 431, 5 v. Πιτάνη **2383** cf. Schol. Thuc.; v. praeterea Hdt. 9, 53, 3 (et Hdn. hist. 4, 8, 3) **2384** Su ε 2699–2700. λ 582. τ 104 **2385** = Ap. S. 132, 1 = Schol.

2368 glossis 2368 et 2369 per errorem inter se commutatis, πιστὴν· (sic H) ordinis causa falso pro πίστιν· scriptum est, ut puto, cf. K (πιστιν· γνωμην βεβαιαν vg^3A^{12} et πιστις· … βεβαιον φρονημα A^{11}); contra, Alb. interpunctione mutata πιστὴν γνώμην· βεβαίαν praebet **2369** λῖνος H: Mus. | cf. gl. 2360 **2371** cf. gl. 2350 cum testt. | πίσαι et πίστραι H: accentt. Schm. **2373** [τε] Hansen, monentibus H. Friis Johansen et I. C. Cunningham **2374** σκυτίον H: HSt. | cf. gll. 2032. 2375 **2375** contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gll. 2374 et ft. 2032 **2376** πισυνοὶ H: accent. Ap. S. **2378** πισύρας H: Ap. S. = Schol. **2379** πισύρω· τῶ αὐτῶ H: Schow **2380** ‘an πείσω’ Drachmann ad K **2381** [στῶ] Mus. **2382** Πιτανάτης· στρατὸς H: interpunct. movit Schm. post Gale (Hsch. ‘Apud aliquem poëtam reperisse videtur, Πιτανήτης στρατός’ [Alb.]; ‘Tragicus aliquis?’ [Schm.]) | ἐστράτευσεν H: Mus. **2383** διʾ ἀγῶνι H: ed. 1521 **2384** $πιτίμια^1$ H = A: ʾ add. HSt.; cf. ad gl. 2201 | $πιτίμια^2$ H: G., cf. A expl. τα επιτιμια. τας αξιας τιμωριας. … | Aesch.] cf. gl. ε 6893 ad Pers. 828 **2385** πίτνας H: accent. Schol. et Ap. S. | [τίμιά φασιν] e gl. 2384 perperam repetit. (Sop. Heins. alii)

2386 *πιτνεῖ· πίπτει (Eur. duodecies, e. g. Hec. 23. Aesch. Ag. 1128. Pind. Ol. 2, 42=23) (A^{10}) [ἐκτείνει] Eur.
2387 *πίττῃ· πίσσῃ A^{16}(vg^{4})
2388 *πιτυδάνη· ἀσκὸς μικρός $vg^{3}A^{15}$
2389 Πιτύ⟨ε⟩ια· πόλις Θρᾴκης (Β 829) Hom.
2390 *πιτύλοιν· ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων (Eur. Tr. 817) A^{9} Eur.
2390a *πιτύλοιν· ψόφοις ὑδάτων (Eur. Tr. 817) A^{12} Eur.
2391 *πιτύλοις· ταῖς καταφοραῖς τῶν⌋ [ὑδάτων] ⌊τειχέων (Eur. Tr. 817) A^{9}. καὶ τοῖς ⌊ψόφοις⌋ τῶν ⌊ὑδάτων (A^{12}) Eur.
2392 πίτυλος· ὀρνιθάριόν τι ἄγριον. ἢ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται (Eur. Tr. 1236) Eur.
2393 πιτύλους· οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν· οἱ δὲ ναυτικοὶ τὸ πρὸς κέλευμα ἐλάσαι (cf. Eur. fr. 12, 64 Page [Hypsipyl. fr. I, iii, 11 Bond]. Tr. 1123) Eur.
2394 [*πιτύνη· κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων vg^{1}[$A^{πυτ1}$]]
2395 *πίτυρα· τὰ τῶν σίτων ἢ κριθῶν φλοιά (Theocr. 2, 33. Dem. 18, 259) A^{14}
2396 πίτυς· δένδρον, ἐμφερὲς πεύκῃ (Ν 390 . .) Hom.
2397 πιφαλλίς· πίφιγξ D
2398 πιφαύσκε[τ]ο· φαῖνε, λέγε (Φ 99. 333) Hom.
2399 *πιφαύσκεται· φανεροῦται A^{5}, διασαφεῖ, φανεροποιεῖ (Ο 97 . .) A^{7} Hom.
2400 πιφαυσκόμενος· σημαίνων, λέγων (Μ 280 . .) Ap. S.

2386 Scholl. Eur. Pind. **2388** Σ 483 **2390a** gl. Eur. **2392** Poll. 2, 147 **2394** = Ph 429, 8 **2400** cf. Ap. S. 132, 2

2386 πιτνεῖ] sic etiam Hdn. ap. EM 673, 36 (2, 290, 10 L.) et codd. auctorum scholiorumque frequenter; melius cum Schm. πίτνει | [ἐκτείνει] Schm. (significatio apta est glossae 2385, non huic glossae) **2387** add. Αττικως K **2388** πιτυδάνη] πιτυάνη ΚΣ **2390** πιτυλίῃ H: Schm. (-οιν > -ιν > -ιη); πιτυλοις A | τειχέων] τειχων A **2390a** πιτυλεῖν H: A | ψόφοις ὑδάτων] cf. gl. Eur. πίτυλον λέγει τὴν συνεχῆ τῶν κωπῶν φοράν; cf., contra, ad gl. 2391 **2391** [ὑδάτων] Hansen, coll. gl. 2390 et A^{9} | τοῖς ⌊ψόφοις⌋ τῶν ⌊ὑδάτων] 'must I think rest on misinterpretation' Barrett ad Eur. Hipp. 1464 **2392** v. l. gl. 4485 | πιτυλὸς H: accent. Mus. et gl. 4485 | πικρῶς H: Alb. post alios, coll. gl. 4485 et Poll. **2393** πιτυλοὺς H: accent. Mus. | προσκέλευμα H: Schr. **2394** v. l. gl. 4486 fin. | πιτύνη H = vg (πιγύνη Ph^{ac} eiusque ordo, πηγύνη Ph^{c})] h. e. πυτίνη (gl. 4486 et A) | πογρίων H: K **2395** τὰ … φλοιά] de neutr. pro masc. nihil nisi πιτυρα· το φλοιον του σιτου η κριθης … codicis A conferri potest; ὁ … φλοιός Hansen (nom. bene cum diversis casibus fontium congruit; de -ος in -α corrupt. cf. e. g. gll. 56. 1236. 2216. 4071 a. σ 818. 848. 1669? 2223); τὸν … φλοιόν Thes. 8, 950 c **2396** πιτὺς H: Mus. **2397** πέφιγξ H: ed. 1520 alii, coll. gl. 2403 cum testt.; ε pro ι etiam in verbo insequ. perperam legitur **2398** πεφαύσκετο H: Mus. (ι, cf. verbum anteced.) et Jens. ([τ], cf. gll. 807 cum adn. et υ 764) | φαῖνε λέγε H^{ac} ut vid., id quod addito commate in textu exhibeo (cf. gl. 2400); φαῖνε^{ων} λέγε^{ων} H^{c} ut vid. ('Interpretatio olim ita exarata erat: φαῖνε^{ων} λέγε^{ων}. Legere potes: φαῖνε λέγων. et ratione inversa: φαίνων λέγε' Schow); φαῖνε λέγων Mus.

2401 πιφαύσκω· παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω, σημαίνω (Aesch. Eum. 620)

Ap. S. **2402** πιφαύσκων· ἐμφανίζων, παραδεικνύων, σημαίνων, λέγων. καὶ τὰ ὅμοια (Κ 502 ..)

D **2403** πίφιγξ· κορύδαλος

2404 [πιφραύσκων· πιφαύσκων. λέγων, ἐμφανίζων]

2405 ⟩πίχειρον· ἀνταπόδοσις

2406 πίχυος· βραχεῖον μέτρον

2407 *πίων· λιπαρά[ν] A[1]

Eur. **2408** *πλαγάν· πληγήν (Aesch. Sept. 895. Ag. 367. Eur. Med. 851) vg[3]A[19]

Hom.? **2409** Πλάγγας· τὰς Συμπληγάδας πέτρας (μ 61 ..)

D **2410** πλαγγόνιον· μύρον τι παρὰ Ἀθηναίοις (Polemo FHG 3, 134, fr. 64. Sosib. FGrHist 595 F 9)

D **2411** πλαγγών· κήρινόν τι κοροκόσμιον (Callim. h. Cer. 91), σφαῖρα, καλαθίς. καὶ πλαγγόνες· κεκρύφαλοι

LXX **2412** πλαγιάσαι· παραλογίσασθαι. πλανῆσαι (cf. Ezech. 15, 4)

LXX **2413** *πλάγιοι· δόλιοι (Lev. 26, 21 ..) A[27]

2414 *πλαγίως· δολίως vg[2]. μὴ φανερῶς. ἀσυμφανῶς. αἰνιγματωδῶς A[30]

D **2415** πλαγκτά· καμπτά [πλαγκτά]

Hom. **2416** Πλαγκταί· οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, ⟨ἀπὸ⟩ τοῦ πλάζεσθαι αὐτάς· ἃς ἔνιοι Συμπληγάδας καλοῦσιν (μ 61 ..)

Hom. **2417** πλαγκτέ· παράφρων, καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν (φ 363)

2418 *πλαγκ⟨τ⟩όν· ἀνόητον, τὰς φρένας βεβλαμμένον, ⌊πλανώμενον A[25]

2402 Schol.; Ap. S. 132, 5; EM 673, 49 **2403** cf. Arist. h. an. 610a11; Ant. Lib. 20, 8; Choerob. An. Ox. 2, 249, 32; EM 673, 56 **2407** EM 674, 1 **2408** Scholl. Aesch. Sept. et Eur. **2410** cf. Hellad. ap. Phot. bibl. 532 b, 16 **2411** Ph; cf. Schol. Callim. **2414** Σ π 485 **2417** cf. Schol.

2403 cf. gl. 2397 **2404** v. l. gl. 2402 **2405** πίχυρον H: Hansen (de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn.) post Mus. qui ᾽πίχειρον habet (cf. gl. 2201 cum adn.; sed sing. ἐπίχειρον ap. poetas non repperi), v. l. gl. ε 5421 (Alb. post alios) **2406** h. e. πήχυς· βραχίων, μέτρον (Schm.), cf. gll. 4099. κ 4334 **2407** λιπαράν H: A, qui habet πιων· λιπαρα. ευτραφης. πολυβοτος. de expl. cf. Schol. Q ad ι 35 γαῖα … πίων καὶ λιπαρά. praeterea πίων plerumque voce λιπαρός explicatur (gl. κ 1654; EM; Scholl. in Hom. aliosque) **2409** Πλάγγας] h. e. Πλαγκτάς (Thes. 6, 1141 c, coll. post G. gl. 2416); Lob. Paral. 109 glossam sanam (a Πλάγξ; cf. gl. 2457) esse putat, cf. ad gl. 2438 | πέτρους H: Mus. **2410** Ἀθηναίοις] immo Ἠλείοις (Polemo et Sosib., cf. Hellad.) | Sosib.] cf. ad gl. 2011 **2411** πλάγγων H: accent. Mus. | καλαθίς] Alb. cft. κάχαλις gl. κ 1933 **2415** πλεγκτὰ· H: ordo et Schr. | [πλαγκτά] (del. Schm.)] vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis; cf. ad gll. 3086. ρ 176. 371. 459 **2416** ⟨ἀπὸ⟩ Heins. | Συμπληγάδας] cf. gl. σ 2338 **2417** παράφρων] ‘scrib. παράφρον’ Jens. **2418** πλαγκὸν H: ordo et A

2419 *πλαγχθέντες· πληγέντες. πλανηθέντες (ν 278) A[17] Hom.
2420 πλάγχθη· ἐστράφη. καὶ τὰ ὅμοια (Λ 351) Hom.
2421 *πλαδαρόν· νοτερόν, ὕπομβρον. ⌊χαῦνον vg[1]A[13], ἀσθενές. ⌊ὑγρόν (Hippocr. vet. med. 14–15 [1, 602, 10. 606, 5. 8. 10. 14 L.]) vg[1]A[13]
2422 *πλαδαρώτερος· ἐκλυτώτερος A[29]. καὶ τὰ ὅμοια (Hippocr. acut. 16 [2, 352, 10 L.])
2423 πλαδ⟨δ⟩ιῇ· ματαΐζει. σοβαρεύεται (Ar. Lys. 990. cf. 171) D
2424 πλαδῶσαν· ὑγράν
2425 *πλαδῶσιν· ὑγροῖς A[14]. λιπανθεῖσιν. ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστερεωμέναι
2426 *πλάζεσθαι· πλανᾶσθαι (g[12]), ἀποσφάλλεσθαι (π 151) Hom.
2427 πλαζόμενος· ἐγγίσας. ἢ πλανώμενος (π 64) Hom.
2428 πλάζουσι· πλανῶσι. διαμαρτάνουσι τῶν ἐπιθυμιῶν. σφάλλουσι (Β 132) Hom.
2429 *πλάζων· πλανῶν (Ρ 751) A[31] Hom.
2430 πλάθανον· κύκλον, ἐφ᾽ οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας (Theocr. 15, 115. Nic. fr. 70, 2) D
2431 πλαθείς· προσπελασθείς. δοθείς D
2432 *πλαθεῖσα· τὰ αὐτά (Eur. e. g. Tr. 203) A[21] Eur.
2433 πλάθεται· παραγίνεται, προσπελάζει (Preger 150, 2 = FGE 1669) D
2434 *πλάθους· πλήθους vg[8]A[20]
2435 πλαῖσι· κλῆσι
2436 πλαίσια· πλινθία (Ar. Ran. 800) D
2437 πλαίσιον· ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις (Plat. com. fr. 160 K.–A.). καὶ πίναξ. καὶ *πλινθίον Σ. καὶ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα D
2438 †πλαίτερ†· πέτραι. οἱ δὲ †πάτερ†

2419 Schol. **2421** Σ π 486 **2422** Galen. 15, 685, 7 **2423** cf. Schol. Ar. Lys. 171 **2425** Σ π 487 **2426** cf. Ap. S. 132, 6 **2428** EM 674, 16; Schol. **2429** Schol. **2430** Ph 431, 20 v. πλάδανον; Poll. 6, 74. 10, 112 **2436** Schol. Ar. **2437** Schol. Ael. n. an. 6, 41, De Stefani 1899; Σ π 489; Ph = Su

---

2420 cf. gl. 2496 **2421** Hippocr.] cf. gl. σ 2053 **2423** πλαδιηματαΐζει· H: Mus. (Schm. post Alb. ⟨δ⟩ add.). explicatio postulat πλαδδιῇ, Ar. Lys. 990 imperat. πλαδδίη habet, utrumque Lac. **2425** πλαδόσαν H: A | σάρκαι H: Mus. **2426** ἀπολφαλέσθαι H[ac] (ἀποσφαλέσθαι H[c]): Mus. **2431** de πλα-/πλη- i. q. πελα-/πελη- cf. LSJ vv. πελάζω. πλάθω; Frisk 2, 495; Lob. El. 1, 237–8; gll. 2432–3. 2485. 2486 (cum adn.). 2541. 2543. 2573. 2587. 2595. 2597. 3866. α 6225. δ 302. ε 5462. τ 368 **2435** h. e. κλαῖσι· κλεισί (Hansen post Salm. alios, coll. gl. κ 2856 et Pind. Pyth. 8, 4); Schm. vult κλᾶισαι· κλεῖσαι, coll. gl. κ 2858 **2436** contin. H: nov. gl. Alb. **2438** πλαίτερ (sic)] forma Laconica (sic iam Alb.; cf. e. g. gll. ζ 173. 199); 'Cui Lobeckius persuaserit πλάγγες pro πλαγκταί dictum esse [gl. 2409], poterit πλάγγερ conicere' Schm.; λάϊγγερ? M. L. West | πάτερ] πλάτερ Alb., sed utraque forma ei suspecta; idem cft. gll. 2457. 2455. 2416

2439 πλάκα ἡλιακή⟨ν⟩· τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ *τὴν ἡλιακὴν ⟨περιφέρειαν⟩ A[23]. πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν †κοινήν†, ἢ τὴν γῆν (Aesch. Prom. Solut.?)

LXX **2440** πλάκας· δέλτους (Exod. 31, 18)

Hom. **2441** πλακάτην· ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον (α 357 .. Z 491)

Eur.? **2442** Πλακία· χώρα παρὰ τὴν Θρᾴκην, εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι (Eur. Hec. 8?)

D **2443** ⟩πλακίῃσιν· ἁμαρτίαις (Ap. Rh. 4, 1017. 1082)

D **2444** πλακίς· κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων

Hom. **2445** Πλάκος· ὄρος τῆς Κιλικίας. τινὲς δὲ Πλακούσιον λέγουσιν (Z 396)

D **2446** πλακοῦς· ἐκτὸς τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρου μαλάχης (Phaenias fr. 44 W.)

D **2447** πλακτήρ· τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον

2448 *πλάκτρον· πλάνημα. †πλῆθος†. ἢ τὸ πλῆκτρον (Soph. fr. 152, 1 R. Pind. Nem. 5, 44=24) A[22]

D **2449** πλάκτος· παράφρων (Aesch. Ag. 593). πεπλανημένος

D **2450** πλανίς· τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα

D **2451** πλάνα· τριακάς

N.T. **2452** πλάνη· ἀπάτη (Ev. Matth. 27, 64)

D+LXX? **2453** πλανῆται· ἀστέρες †τρέχουσιν ἐπισήμοις†. ἤτοι μετανάστ[ε]αι (e.g. Hos. 9, 17)

2439 cf. Ph 432, 2 v. πλάκα **2441** = Schol. α 357; cf. ib. Z 491; Ap. S. 83, 8 **2443** Schol. Ap. Rh. 4, 1082 **2445** cf. Schol. **2446** Athen. 2, 58 d **2447** cf. Hdn. dict. sol. 2, 922, 31 L. πληκτήρ

2439 ἡλιακὴ· H: A | περιφερειαν A | post τὴν ἡλιακήν interpunxit Phav. | κοινήν] κοιλίαν? Schm., cf. gl. 2457 | Aesch. Prom. Solut.] v. West ZPE 113, 1996, 21 'The phrase πλάκα ⟨θ'⟩ ἡλιακήν would fit sweetly in this context', sc. 'the anapaestic prologue of the Prometheus Lyomenos' (frr. 191–2 R.) **2441** πλακάτην] h. e. ἠλακάτην (Guyet alii) | ἐριουργικὸν] ἐριουργὸν Schol. α 357 **2442** Πλακία· χώρα] Πλάκα (accus. a πλάξ)· χώραν Palm., coll. Χερσονησίαν πλάκα Eur. Hec. 8; glossa neque ad Hdt. 1, 57, 2 neque ad Sapph. fr. 44, 6 V. quadrat | Ἀθηναίους H: Mus. **2443** πλακίῃσιν] h. e. ἀμπλακίῃσιν (Kust., coll. gl. α 3806); de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **2444** τῇ] ἐν τῇ Schm. **2445** cf. gl. υ 720 **2446** ἐκτὸς … καὶ] 'i. e. præter significationem placentæ; præterquam quod significet placentam, etjam' cet. Meibom post Voss., coll. gl. τ 1378 | ἡμέρου H = Athen.] ἡμε^ρ' codicis valet ἡμέρου, term. falsam -ας add. Mus. **2447** πλάκτηρ (H: accent. Mus.)] cf. vv. πληκτήρ et πλῆκτρον (v. testt.) | ἀλεκτρυῶνος H: Mus. **2448** πλάκτρον] πλᾶκτρον Mus., explicationi additiciae ἢ τὸ πλῆκτρον tantum inserviens | 'Significatio prior, πλάνημα, pertinet ad πλάκτρον, a πλάζω' Alb.; de γ ante κτ et χθ omisso cf. gll. 185. 208. 2449. 2496 | πλῆκτρον] πλεκτρόν H: G. **2449** πλάκτος] h. e. πλαγκτός, cf. gll. 2417–18 (Salm. fere) et ad gl. 2448 **2452** cf. gl. 255 **2453** πλανῆται] 'Confundi videntur πλάνητες et πλανήταις, nec opus est ἀστράσι corrigatur' Schm. | post ἀστέρες interpunxit Schm. | τρέχουσιν] ft. τρέχοντες (Biel.) | ἐπισήμοις] ἐπίσημοι Mus. fere | [ε] Mus.

2454 πλάνος· πλανήτης, ἀπατεών (Ev. Matth. 27, 63) N T.
2455 πλαν⟨ύτ⟩των· ἄφρων, ἄνους (cf. Ar. Av. 3) [καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα] D?
2456 πλανύττων· πλανῶν (cf. Ar. Av. 3) D
2457 πλάξ· ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὄρος (cf. Soph. Tr. 273). καὶ τὰ μεμαζωμένα. καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἢ πλάκας τῆς κοιλίας. καὶ ἡ γαστήρ D
2458 πλαριᾶν· μίγνυσθαι D
2459 πλάσμα· σχηματισμός. ψεῦσμα (Dem. 36, 33). ἢ κτίσμα (Esai. 29, 16; unde Ep. Rom. 9, 20) D + N. T.
2460 πλασταρεύοντες· πλάσσοντες D
2461 [πλαστηρία· πλαγχνία]
2462 πλάστιγγι· †ἰσχία† (Aesch. Cho. 290? Plat. rep. 550e?)
2463 *πλάστιγξ· μάστιγξ (Aesch. Cho. 290). ἢ ⌊τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον (Eur. Rhes. 303. Plat. rep. 550e) A[16]Σ. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον (Antiphan. fr. 57, 6–7. 9 K.–A. Critias VS 88 B 1, 9). καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα
2464 *πλαστουργήσαντα· πλάσσαντα, ποιήσαντα (cf. Ioh. Damasc. hom. in fic. arefact. 1 [96, 576 d M.]) A[26]
2465 πλάστρα· ἐνώτια (Ar. fr. 332, 10 K.–A.). καὶ θεῶν τύποι D
2466 πλα[σ]τά· προσπελαστά (Aesch. Eum. 53?) D
2467 πλαταγώνιον· τὸ τῆς μήκωνος καὶ τῆς ἀνεμώνης φύλλον (Theocr. 11, 57. Nic. fr. 74, 43) D
2468 πλαταγωνίσας· ἀποληκυθίσας, καὶ ψοφήσας D
2469 πλαταγεῖν· κροτεῖν (cf. Theocr. 8, 88) D

2456 cf. Ph; Schol. Ar.; Su **2457** cf. Ph 432, 1–2 vv. πλάξ. πλάκα | ὄρος] cf. Schol. Soph. | πλάκας τῆς κοιλίας] cf. Arist. p. an. 675ᵃ28 **2459** σχηματισμός] cf. Plut. Dem. 9, 2 **2463** Σ π 488; EM 674, 20 **2466** = Ph; Arcad. 79, 13 **2467** Ph = Su; Schol. Theocr. 11, 57; cf. ib. 2, 29; Ios. Ant. 3, 177 **2469** cf. Schol. Theocr.

2455 πλάντων H: Hansen post Schm., coll. gl. 2456 | καὶ κτλ.] del. Schm., dittogr. e gl. 2457 **2456** πλανύττειν· πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν Ph **2457** ὄρος.] μέρος (sine interpunct.) H: Schm., cf. Schol. Soph. | μεμαζόμενα H: Mus., cf. gl. μ 56 (μαζόντα H: ordo et Mus.) et praeterea LSJ v. μαζάω | ἡ πλατεῖα πέτρα] cf. gl. 2409 cum adn. | ἢ κτλ.] cf. ft. gl. 2439 cum adn.; Alb. cft. gl. ε 5455 **2458** πλαριᾶν] dial. pro πλησιᾶν, i. q. πλησιάζειν (Sop.); Alb. cft. gl. μ 1856 **2459** σχηματισμός] cf. gl. σ 2997 et testt. **2460** Lob. Prol. 258 not. 13 cft. μυθαρευόμενος Stob. 4, 21 a, 17 **2461** v. l. gl. 1086, q. v. **2462** contin. H: nov. gl. Schm. **2463** μάστιγξ] γ exstat etiam gll. β 973. κ 2233 (cod.). 2266 (cod.). 2338 (cod.). 3640 (cod.). λ 383. 1496 (cod.). μ 256. ν 259. σ 1226; de significatione Schm. cft. πλήστιγγας· νάρθηκας, παρὰ τὸ πλήσσειν Galen. lex. 19, 131, 11 | Eur. Rhes. 303] cf. gl. 1364 **2465** τόποι H: Salm. alii, cf. gl. τ 1663 **2466** πλαστὰ H: ordo et Ph, cf. Arcad. πλατός; πλαστοῖσι Aesch. codd., σ del. Elmsl. **2467** cf. gll. ε 5456. β 674 (Sop. et Alb.) **2468** πλαταγωνήσας H: ordo et Schm. | Alb. cft. gll. ε 5456. β 678. λ 856 **2469** cf. gl. ε 5456

D **2470** πλάται· τῶν σπαθῶν τὰ πλατέα (Ar. Thesm. 772)
2471 †πλαταῖς†· τὸ ὠμοθετῆσαι
D **2472** πλαταμών· τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος (Dion. perieg. 626). οἱ δὲ λεωπετρία (e.g. h. Merc. 128. Ap.Rh. 1,365). οἱ δὲ ὀλισθηρὰ πέτρα (Arat. 993)
2473 *πλάταν· [πληγήν. ἢ] ⌊πλοῖον (A[24])
Hom. **2474** πλατάνιστον· πλάτανον (B 310)
D **2475** πλάτανος· δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν
Hom. **2476** πλατέα· τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα, μεγάλα (B 474)
D **2477** πλατεάζειν· ἀλαζονεύεσθαι. φενακίζειν
D **2478** πλατεῖα· κόσμος τις
D **2479** πλατειάδδοντες· οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις
D **2480** πλατεῖαι· καρποὶ τῶν χειρῶν
LXX **2481** πλατείαις· ῥύμαις, ἀγοραῖς (LXX duodetricies, cf. praesertim Esai. 15,3 et Cant. 3,2)
D **2482** πλατειάσαι· τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι (Pherecr. fr. 258 K.–A.)
D **2483** πλάτη· ἡ ὠμοπλάτη (Hippocr. loc. hom. 6 [6,286,8 L.]). καὶ ἡ θαλασσ⟨ί⟩α
D **2484** πλάτιγξ· τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ

2472 τόπος κτλ.] Ph; cf. Schol. Dion. perieg. (v. app.); Eust. ad eund. | ὀλισθηρὰ πέτρα] cf. Galen. lex. 19,131,4; Schol. Arat. **2473** πλοῖον] cf. Su π 1702–3 v. πλάτη **2474** Schol. **2476** Schol. **2477** Ph = Su **2482** Ph 432,19 v. πλατιάσαι **2483** cf. Erot. 108,11; Poll. 2,181 et 133 | cf. Eust. Od. 1675,51 [1,403,2 St.]

2471 πλαταῖς] propter τὸ puto substantivum aliquod hic latere (non infinitivum); contra, Palm. vult πλαταΐσαι | ὁμοθετῆσαι H: Mus. **2472** ἐπιθαλάττιος] ὑποθαλάττιος Schm., citans Cor. vers. Gall. Strab. vol. 4,2 p. 14 [sic citand.] (sed Cor. l.c. et de la Porte du Theil ib. vol. 2 p. 161 nihil ad rem Hesychiumve afferunt). nihil mutandum; de significatione ap. Hsch. cf. Ph … τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον; et siquidem ad Dion. perieg. pertinet, cf. Schol. ms. Dion. perieg. ap. Bernhardy p. 695 πλαταμῶνα· κάθυγρον τόπον, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς λειούμενον τοῖς κύμασι τοῦ αἰγιαλοῦ μέρος; Eust. ad loc. οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα· κυρίως δὲ ὁ πλαταμὼν ἐπὶ θαλάσσης λέγεσθαι εἴωθεν ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας (Schol. Dion. perieg. πλαταμὼν κυρίως λέγεται ἐπὶ θαλάσσης πέτρας ὑποκειμένας ἐχούσης) | fin.] cf. Galen. ἔφαλος vel ὕφαλος πέτρα λεία **2473** πληγήν] ad πλαγάν (gl. 2408) (non πλάταν); del. Alb. in app. **2474** πλατανιστρὸν H: Mus. **2477** πλατεάζειν] h.e. πλατειάζειν (Kust.; cf. ad gl. 2482); πλατιάζειν Ph = Su | ἀλαζωνεύεσθαι H: Ph, cf. gll. 1276. 2489 **2478** πλατεία H: accent. Schm. **2479** πλατεία δάοντες H: Alb.; πλαγιάδδοντες Ahr. Dial. 2,97, coll. Poll. 3,155, extra ordinem sed ft. recte; cf. ad gl. 3542 | τοῖς ἐφήβοις] ἐν τοῖς ἐφηβείοις Ahr. **2482** πλατειάσαι] πλατῆορ H: Ph (qui πλατι- habet; πλατει- ordo Hesychii et Alb., Kassel–Austin cft. Ph ε 749 = Su ε 1023) | πλατεῖαι H: accent. Ph | πατάξαι] παῖσαι Ph | Alb. cft. gl. ε 3280 | praeterea Schm. putat duas glossas πλατῆορ ('quid significaverit ignoratur')· ⟨…⟩ et ⟨πλατειάσαι·⟩ τὸ κτλ. hic latere, si modo recte intellexi **2483** θάλασσα H: Pears., coll. Eust. et gl. κ 3644 **2483–4** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **2484** πλάτιγξ] h.e. πλάτυγξ (Schneider lex. Gr., coll. gl. 2489)

2485 πλᾶτιν γυναικῶν· τὴν ἄθροισιν D
2486 πλᾶτις· ἡ γυνή (Ar. Ach. 132. Aesch. fr. dub. 451 l, 26 R. Lycophr. 821. 1294). ἢ ἄπιστος, κλώψ. σύνοδος, ἄθροισμα D
2487 πλατίστακος· γυναικεῖον αἰδοῖον. καὶ ἰχθὺς ποιός D
2488 πλατορόα· θυσία. Λίνδιοι D
2489 πλατυγίζειν· καταλαζονεύεσθαι. ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις καὶ τῆς θαλάσσης (Ar. Equ. 830) D
2490 πλατύνειν· μηρύειν
2491 πλατύ· μέγα. εὐρύ. ἁλμυρόν D
2492 πλατὺν Ἑλλήσποντον· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τ⟨ρ⟩οπικῶς λέγων (P 432) Ap.S.
2493 [πλατύ· μέγα, εὐρύ. ἁλμυρόν]
2493x [πλατὺν Ἑλλήσποντον· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τοπικῶς λέγων]
2494 πλατὺ ὕδωρ· τὸ ἁλμυρόν D
2495 πλάτων· χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὀρὸν ἀντλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσ⟨σ⟩ωσιν D
2496 πλάχθη· ἐπλανήθη (α 2) Hom.
2497 *πλέα· πλήρη Σ
2498 πλατύρ· δοῦλος. ἢ δῆμος D
2499 πλᾶτυς· ἡ τῶν λοχώντων ἄθροισις D
2500 πλέαι, πλεῖαι· πλήρεις
2501 πλεγματεύεσθαι· ἐμπλέκεσθαι D

2486 Schol. Ar.; Su; cf. Scholl. Lycophr. **2487** γ. αἰ.] Ph | ἰχθὺς] cf. Athen. 3, 118 c. 7, 308 f **2489** Schol. Ar. **2491** ἁλμυρόν] cf. Arist. meteor. 358a28. b4 **2492** Ap. S. 132, 8; cf. Schol. H 86 **2494** cf. Athen. 2, 41 b (qui tamen πλατὺν Ἑλλήσποντον male intellexit) et ad gl. 2491 **2496** = Schol. **2497** Σ π 491

2485 πλατιγυναικῶν· H: Palm. alii, cf. gll. 2486. 2499. 2545. 2549; πλᾶτιν· γυναῖκα. ἢ Schm. **2486** contin. H: nov. gl. Alb. | πλατὶς ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος, κλὼψ σύνοδος ἄθροισμα H | πλατὶς H: accent. Schm. in app., coll. Lycophr.; cf. etiam Ar. cum Schol. et Su; de πλατ- i. q. πελατ- cf. Frisk 2, 495, et Lob. El. 1, 237 qui cft. v. ἐμπελάτειρα; v. praeterea ad gl. 2431 | γυνὴ ἡ H: Alb. in app. | κλώψ] Alb. cft. gl. 2477 | fin.] cf. gll. 2485. 2499. 2545. 2549 **2487** αἰδοῖον] οἰκεῖον H: Ph **2489** καὶ τῆς θαλάσσης] e Scholio Ar. τί θαλαττοκοπεῖς· … πλατυγίζειν … ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάττης intelligitur **2491** cf. gl. 2494 **2492** οὐ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κ. τ. Τ. μ. τ. Ἑ., ἀ. τ. μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λ.· κατὰ γὰρ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον πλατύς ἐστιν Ἑλλήσποντος Ap. S.; Alb. cft. gl. 1288 de ordine ap. Hsch. inverso | τοπικῶς H: Ap. S. **2493** dittogr. gl. 2491, del. Schm. post Alb. **2493x** dittogr. gl. 2492, del. Mus. **2494** cf. gl. 2491 **2495** συμπήσωσιν H: Mus. **2496** πλάχθη] πλάγχθη Mus., cf. gl. 2420; sed v. ad gl. 185 **2497** contin. H: nov. gl. Mus. | πλείη H: Σ **2498** πλατύρ] duas glossas conflatas esse vidit Alb., coll. gll. 1297 (de δοῦλος; de πλατ- pro πελατ- cf. gll. 2485–6 et Lob. El. 1, 237; Schm. vult πλάτηρ) et 2549 (de δῆμος) **2499** πλατὺς H: accent. I. C. Cunningham; πλάτυς Mus. | λοχόντων H: Mus. | cf. gll. 2485–6; etiam gll. 2545. 2549 **2500** πλέαι· πλεῖαι, H: interpunct. Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. | cf. gl. 2503

2502 *πλέθρα· μέτρα γῆς. ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους A[4]vg[πλα7]
Ap. S. **2503** *πλεῖαι· [ἢ πλείη.] ⌊πλήρεις (B 226 . .) A[6]
D **2504** πλείην· τὴν ἔγκυον
2505 *πλεῖν· πλέειν v[1]A[7]
D **2506** πλέθρισμα· δρόμημα
2507 πλεῖον, πλέον· Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσιν
Hom. **2508** πλεῖον· πλῆρες (A 165)
D **2509** πλείονες· οἱ τετελευτηκότες (e. g. Ar. Eccl. 1073)
2510 πλειόνει· σπείρει
Hom. **2511** πλειοτέρῃ σὺν χειρί· πλείονι καὶ πλουσιωτέρᾳ. ἢ σὺν πλείοσι χρήμασι (λ 359)
Ap. S. **2512** πλείου· πλήρους· ʽἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ[σι] πλείου[ς] ἀφυσσάμενοιʼ (K 578–9) καί· ʽἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμοςʼ (δ 319)
D **2513** πλεῖς τὴ⟨ν⟩ [ἥ] θάλασσα⟨ν· …⟩ (Antiphan. fr. 100, 4 K.–A.)
D **2514** πλειστηριαζόμενος· ὑπερβαλλόμενος. καὶ τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον
2515 *πλειστηριάσαντες· πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσαντο (Lys. fr. 15 S. cf. Plat. com. fr. 18 K.–A.) A[8]
2516 *πλειστηριασμός· ὑπερθεματισμός A[9]
D **2517** πλειστοβολεῖν· παίζειν ἀστραγάλοις
D **2518** Πλεῖστος· ποταμὸς ἐν Δελφοῖς (e. g. Ap. Rh. 2, 711)

2502 Σ π 494; cf. ad gl. 2520 **2503** Ap. S. 132, 12 = Schol. **2506** Ph **2509** cf. Schol. Ar. = Su π 1735; Eust. Od. 1382, 9 [1, 5, 45 St.] **2511** cf. Schol. **2512** Ap. S. 132, 21; cf. Schol. δ 319 **2514** cf. Poll. 7, 14. 4, 164 **2515** q 296, 17 = EM 675, 18; Σ π 495 (sing.; sing. et [alia expl. ex Harp. 250, 8 (π 70 K.) contract.] pl. Ph 433, 9–12 = Su π 1738) **2517** Ph 433, 13; ib. 14 = Su π 1738 fin.; Poll. 7, 206. 9, 95. 110. 117 **2518** Ph; Schol. Ap. Rh. 2, 711; cf. EM 676, 5

2502 μέτρα γῆς] cf. gll. 2520. 1302 | διύγρους κτλ.] cf. gl. 1262 **2503** [ἢ πλείη.] Schm. | cf. gl. 2500 **2506** πλέθρισμα] cf. v. πλεθρίζων Theophr. char. 23, 2, cod. | δρόμημα] δράμημα Ph | Schm. cft. gl. 1301 **2507** πλεῖον· πλέον (sine interpunct. insequ.) H: Hansen (simili modo gll. 2034. 2500. 3151. ϱ 143. 178. 346 [post Baun.]. σ 464. 998 [monente I. C. Cunningham]. 1358 [monente M. L. West]. 2379 correxi, gl. ο 396 correxit Latte); ⟨πλεῖν καὶ⟩ πλεῖον· πλέον. Heins. **2510** West post Sittl et Mazon ad Hes. op. 617 hac gl. adducta (ut ipse me monuit), verbum πλειών interpretatus est ‘that which fills up or multiplies’; πλείονι· πλήρει? Alb., vix recte **2511** πλειοτερὴ· σὺν χειρὶ (sine interpunct. insequ.) H: Alb. | συμπλείωσι H: Mus. (ο) et Schr. (σὺν) **2512** contin. H: nov. gl. Mus. | ἀθήνησι πλείους H: Mus. | ἐγγυσσαμένη H: Heins. Jens., coll. Hom. text. vulg. (ἀφυσσόμενοι Aristarch.) | ἀνδρῶν δυσμενέων] δυσμενέων δʼ ἀνδρῶν Hom. | δῆμος H: Mus. **2513** πλείστη· ἡ θάλασσα H: Schm. | Antiphan.] cf. gl. 2520 **2514** καὶ] καὶ ⟨πλειστηριάζειν⟩ Alb., coll. Poll., sed v. e. g. q ad gl. 2515 **2517** πλειστοβάλειν H: Meurs. alii, coll. Ph 433, 12 πλειστοβολεῖν· διαπαίζειν et Ph 433, 13 = Su π 1738 fin. πλειστοβολεῖν· λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί; Cob. Mnemos. 8, 1859, 54 pro duabus glossis Photii vult πλειστοβολίνδα παίζειν· τὸ πλειστοβολεῖν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί, unde Schm. ad Hsch. ci. πλειστοβολίνδα· παίζειν ἀστραγάλοις (melius π. παίζειν· ἀστραγάλοις), coll. Poll. (de advv. -ίνδα v. e. g. Ar. Equ. 855 et Antiphan. fr. 278 K.–A.). Schm. cft. πλειστοβόλος Leon. Tarent. AP 7, 422, 3, quod ad coniecturam Meursii bene quadrat **2518** Πλεῖστος] accent. sic H = Ph cod. = Schol. Ap. Rh. q. v.

2519 πλειώ⟨ν⟩· ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι (Hes. op. 617) D
2520 πλέθρον· ποδῶν ἑκατόν (Antiphan. fr. 100, 3 K.–A.) D
2520x ⟨πλέθρον·⟩ πήχεις ἑξήκοντα ἓξ καὶ πόδα ἕνα (Antiphan. fr. 100, 3 K.–A.) D?
2521 πλέκει· μηχανᾶται (cf. Aesch. Cho. 220. fr. 373 R. Eur. Andr. 66. Plat. conv. 203 d) D
2522 πλέκεται· μαστιγοῦται. συκοφαντεῖται D
2523 πλέκος· πλέγμα (Ar. Pac. 528. cf. Ach. 454) D
2524 πλεκτή· σειρὰ ἡ ἐξ ἱμάντων (Plat. com. fr. 19, 1 K.–A.) D
2525 πλένναι· μύξαι (Hippocr. mul. 1, 58 [8, 116, 11 L.]. prorrh. 2, 30 [9, 60, 20 L.]) D
2526 †πλέμνιον†· ἀρχαῖον. πλῆρες
2527 πλεονασμός· ἐπίδοσις
2528 πλεονέκτα· βίαιε (cf. Basil. Caes. sermones de mor. 32, 1196 a M.)
2529 πλεονεξία· τὸ πλέον τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν D
2530 πλευμονία· νόσος ἡ ἐρωτική (com. ad. fr. dub. 531 K.–A.) D
2531 πλευρῖτις· νόσος ὀλεθρία D
2532 Πλευρών· πόλις τῆς Αἰτωλίας (Β 639) Hom.
2533 πλεφίδερ· ἡ πεφρυγμένη σησαμίς D
2534 πλεφίς· σησαμίς D
2535 *πλέῳ· πλήρεις (Soph. Ai. 1112) A[5.10]. καὶ πλέω· τὸ κολυμβῶ
2536 πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων· πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι. ὁ τρόπος ἀναστροφῆς (Κ 252–3) Hom.
2537 πλέως· πλήρης (e.g. Ar. Equ. 1129) D
2538 πλήγανον· βακτηρία D
2539 πληγάς· δρέπανον (cf. Or. Sib. 5, 222) D

2519 Su; cf. Schol. Hes. op. **2520** cf. Schol. Xen. Anab. 7, 8, 26 **2520x** Σ π 494, fin.; Ph = Su **2523** = Ph; Scholl. Ar.; Su **2524** Poll. 10, 142 **2525** cf. Galen. lex. 19, 131, 7; Erot. fr. 15 **2530** = (accus.) Ph **2532** Schol. **2535** Schol. Soph. **2536** cf. Schol.; Schol. bT; Porph. ad K 252–3, lin. 105 Schr. **2537** cf. Schol. Ar.

2519 πλείω H: Mus. **2520** ϱ H: expl. Hansen | post ϱ finis versus (spatium viginti fere litt.) vacat | cf. gll. 2520x. 2502. 1302 | Antiphan.] cf. gl. 2513 **2520x** nov. gl. (quae in initio versus incipit) πῆχυς· H: suppl. et corr. Hansen, coll. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ἑξήκοντα ἓξ δίμοιρον Σ π 494 fin. (similia Schol. E 245); cf. etiam πλέθρον· … ἐστὶ πηχῶν ξη′ (sic) Ph = Su | ξ̄ϛ̄ H: expl. Hansen | cf. ad gl. 2520 **2524** πλεκτὴ σειρὰ· H: Jungerm. **2525** cf. gl. β 694 **2526** πλέμνιον] 'annis plenum' Alb., qui cft. gll. 2540. 2559. 2566. 2598; de πλῆρες cf. gll. 2557–8 | i. q. πλήσμιον Lob. Prol. 169 **2530** Mein. FCG 4, 659–60 τὴν ἐρωτικήν Photii recte defendit, coll. Soph. fr. 941, 7 R., sed perperam πλευμονίαν νόσον· pro πλευμονίαν· νόσον interpunxit | πλευμονία] λ pro ν Atticum est, cf. Moer. 207, 1 [π 33 H.] **2533** πλεφίλερ H: Alb. in app. (Lac. pro πλεφίδες), coll. gl. 2534 **2535** πλεώ· πλήρης H: A **2536** πλέω … μοιράων] πλεώνυξ· τῶν δύνυρα (sine interpunct. insequ.) H: Sop. post Mus. (πλέω [non πλέω⟨ν⟩] Schm. post Guyet et Alb., coll. gl. α 7890; text. vulg. Hom.; Schol.; Schol. bT; Porph.) | πλειώμερος H: Mus.

2540 πληγεῖον· παλαιόν

D **2541** πληγενεῖς· οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί

Hom. **2542** πλήγη· ἐξεπλάγη (N 394 . .)

Hom. **2543** πλήθει· πελάζει. ἢ κρείττονι ἀριθμῷ (P 330)

Hom. **2544** πλήθει πρόσθε βαλόντες· τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεργηθέντες, ὅ ἐστιν βοηθηθέντες. ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων. δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες (Ψ 639)

2545 πλῆθος· ἀθροισμός, ὄχλος

2546 *πλήθουσα· πλεονάζουσα, πλήρης (Aesch. Pers. 420) $g^{7}(v^{7}A^{25})$

Hom. **2547** *πλήθουσαν· πλήρη (Σ 484) $v^{7}A^{25}(g^{7})$

2548 *πλῆθρον· κλῆθρον [ἢ εἶδος μέτρου] A^{26}

Hom. **2549** πληθύς· ὄχλος, δῆμος (B 278 . .)

Hom. **2550** *Πληϊάδες· πλ⟨ε⟩ιάδες. ἔστι δὲ ⌊ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ Ταύρου [A^{27}], ὀνομασθέντα ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης (Σ 486)

2551 *πλήκτης· μάχιμος ($vg^{5}A^{25}$), ὑβριστής

Hom. **2552** *πληκτίζεσθαι· μάχεσθαι, ὑβρίζειν (Φ 499)

D **2553** πληγέντε· ἀπεγνωσμένοι. ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντριβῇ καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι

D **2554** πληκτικώτερον· ὑβριστικώτερον (Arist. h. an. $608^{b}11$)

D **2555** πλῆκτρα· τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί

K+D **2556** *πλῆκτρον· τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς A^{28}. ἢ τὸ προσπελάζον ἢ τὸ πλῆσσον. καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει· καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν

D **2557** πλῆμα· πλήρωμα

D **2558** πλημαθῆναι· πλησθῆναι

D **2559** πλημαινόν· παλαιόν

2542 cf. Schol. **2544** cf. Schol.; Schol. A **2550** cf. Schol. **2552** Schol. bT; Eust. Il. 1248, 59 [4, 545, 10 V.] **2557** = Ph

---

2540 cf. ad gl. 2526 **2541** ‘A πέλας, unde πλησίον, et γένος’ Alb.; cf. ad gl. 2431 **2543** πελάζει] Alb. cft. gl. 2431, ad quam v. adn. **2544** πλήθει πρόσδε (H: Mus.)· βαλόντες (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schr. **2548** πλῆθρον] Schm. cft. πλῆτρον (i. q. τὸ πηδάλιον) et πλήθριον Alcm. PMGF fr. 86; de π pro κ id. aliique cft. Κλαζομεναί/Πλαζομεναί et Κύδνα/Πύδνα (St. Byz. 369, 18–19. 390, 8). O. Schneider Philolog. 2, 1847, 216 cft. gl. β 662 | κλῆθρον] cf. Su κ 1771 κλήθρη· ὄνομα δένδρου (‘alnus glutinosus’). καὶ κλῆθρον· τὸ φυτόν; formas κλῆ⟨θ⟩ρος Philostr. Jun. imag. 400, 9 K., κλήθρου Eust. Od. 1523, 35 [1, 199, 21 St.] inter arbores nominant; κλῆθρον· τερέβινθος Gloss. Lat. 3, 264, 50; in explicatione Hesychiana forma Attica κλῇθρον pro κλεῖθρον (quam habet A) vix exstabat; de forma ap. Poll. 7, 107 parum constat | fin.] ad πλέθρον (gl. 2520) (non πλῆθρον), ut vidit HSt.; cf. gl. α 5936 = Ap. S. 38, 17 **2550** πλιάδες H: Mus. **2553** πληγεῖτε H: Pears., recte ut puto, quamquam neque lemma ordini neque, ut voluit Pears., explicatio Homero (Θ 455, ubi Schol. πληγεῖσαι) apta est **2556** ἐν] del. I. C. Cunningham | τὰς χορδάς] χορδας ὁ κιθαριζων cod. Brem.; τις χορδάς Barnes **2559** cf. gl. 2526 cum adn.

2560 πλημμελεῖ[ς]· [ἐκμελεῖς] οὐ συνῳδὰ λέγει. *ἁμαρτάνει (vg^{2}A^{18})

2561 πλημ⟨μ⟩ελής· ⟨ἐκμελής.⟩ ἀμελής. ἢ †πο[π]λεῖον πλάσσον†. καὶ τὰ ὅμοια D

2562 *πλημμύρα· ῥεῦσις ὕδατος, ⌊πλῆθος ⟨ὑδάτων⟩ (Iob 40,23) vg^{6}A^{24} LXX

2563 πλήμνη· ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τῆς σύριγγος. ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος (Ψ 339). καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεόμενον Ap.S.

2564 πλῆμνος· ἀφρός D

2565 *πλῆμναι⌋ δέ· ⌊αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες (Ε 726) A^{20} Hom.

2566 πλήμνῳ· παλαιῷ D

2567 πλημμυρεῖ· πέπληθεν D

2568 *πλημμυρίς· τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης [vg^{6}], ἡ ἐπίρρυσις· οἱ δὲ πλήμ[ν]η· ‛πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο᾽ (ι 486) Ap.S.

2569 πλημ⟨μ⟩ῦρον· μεστόν, πεπληρωμένον D

2570 πλημοχόη· τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας (Critias VS 88 B 17,1 / TrGF 43 F 2,1 = Eur. fr. 592,1 N.) D

2571 *πλήν· ἐκτός (θ 207) v^{4}A^{22}, ὅμως vg^{4}A^{22} Hom.

2572 πληνοδίᾳ· παρανόμῳ. τετιμημένῃ. τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκῳ D

2573 πλῆντο· προσεπέλασαν (Ξ 468). καὶ ἐπλήσθησαν (θ 57) Ap.S. + ?

2574 ⟩πληνώδους· ἀσθενοῦς (Hippocr. morb. sacr. 2 [6,364,17 L.]) D

2575 πλῆξαι· πατάξαι ἐκ χειρός (Β 266 . .) Ap.S.

2576 πλήξαντα καὶ πληγέντα· εἰκόνα ξυλίνην ὁ Δαίδαλος χαριστήριον τῆς Ἰκάρου ταφῆς ⟨…⟩ Att.

2562 cf. Hdn. epim. 110,16 Boiss. **2563** Ap.S. 132,13; cf. EM 676,38. 40; Schol.; Schol. Ap.Rh. 1,757; Erot. 109,3 **2565** cf. Σ π 496; Erot. 109,3; Schol. **2568** Ap.S. 132,15 **2570** Athen. 11,496 a–b; Poll. 10,74 **2573** Ap.S. 132,22; EM 676,46 **2575** Ap.S. 132,14 **2576** Eust. Il. 882,40 [3,321,5 V.] (Paus. π 24); Apollod. 2,6,3

2560 πλημμελεῖς H: Schm. | ἐκμελεῖς del. Schow, v. ad gl. 2561 | συνωδᾶ H: accent. Mus. **2561** πλημελὴς H: Schow | ἐκμελής e gl. 2560 huc transp. Schow, mutata terminatione | πο in fine versus codicis exstat, tum sequitur nov. gl. πλεῖον, π posteriore perperam a rubricatore in initio versus addito; cf. gl. 4115; π. πλ.] πλεῖον πράσσων? H. Friis Johansen | totam gl. del. Mus. **2562** ὑδάτων K **2563–6** glossae extra ordinem atque nullo inter se ordine positae **2563** τοῦ σύριγγος H: Mus. **2564** Lob. Prol. 180 cft. gl. 1284 **2565** contin. H: nov. gl. Schm.; δέ neglegenter ex Homero una cum lemmate sumptum est **2566** cf. gl. 2526 cum adn. **2567** πλημμυρεῖ] πλημμύρει Alb. **2568** πλύμνη H: Alb. post Brun., coll. Su π 1755; πλήμνη Mus., non recte | πόντου H: Schm. post Alb. **2569** πλημυρὸν H: ordo et Mus., cf. gll. 2562. 2567–8 (accent. Lob. Prol. 273) **2572** τετιμημένῃ] ἠτιμημένῃ I.C. Cunningham **2574** πληνώδους] h.e. σπληνώδους (Pears. alii); Hippocr. -εος habet, sed -ους sicut ap. Theophil. Protospath. corp. hum. fabr. 5,31,39 laudatur; de gll. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **2576** contin. H: nov. gl. Perg. | δὲ δαλὸς H: ed. 1521 | ⟨…⟩] cetera ap. Eust. narrantur

D **2577** πληξάρα· παραγναθί⟨δι⟩ον
Hom. **2578** πλήξας· τύψας (Π 332 . .). θαυμάσας
Hom. **2579** πλήξιππος· ἱππότης, ἱππικός (cf. Β 104 . .)
Hom. **2580** πληξίππῳ· τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους· δι᾽ οὗ τὸν ἱππότην δηλοῖ (Β 104)
2581 πλήρωμα· πλῆθος, ἀναπλήρωμα
D **2582** πλήρωμα· ναῦς τραγική
2583 *πληρωτής· ἐράνου συναγωγός (Dem. 21, 101 et 185. 25, 21. Dinarch. fr. 62, 2 S.) Σ
N. T. **2584** πληροφορία· βεβαιότης (e. g. Ep. Hebr. 6, 11. 10, 22)
2585 πληρώσας· πλήσας
2586 *πλησιαίτερον· ⟨ἐγγύτερον⟩ (Xen. Mem. 2, 1, 21) vg^{3}A^{21}
Hom. **2587** *πλησίον· ἐγγύς (Γ 115 . .) A^{29}
2588 *πλησιφαής· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα vg^{9}A^{30}
2589 πλησμοναῖς· ὑπερβολαῖς. ἢ ⟨…⟩ πεπληρωμέναις
Hom. **2590** πλησίστιον· τὸν ἄνεμον πληροῦντα τὸ ἱστίον (λ 7 . .)
2591 *πλῆσον· πλήρωσον (Eur. Tr. 81) g^{10}
2592 πλήσσων· ῥηγνύων, σχίζων. τύπτων, ἀδικῶν, βλάπτων
Ap. S. **2593** *πλήσσοντο· διέβαινον (ζ 318 v. l.) g^{16}
D **2594** πλητήσαντα· δηλοῦντα
2595 *πλήτης· πλησιαστής A^{17}
D **2596** πλητίνες· δέλτοι
Hom. **2597** πλῆτο· ἐπλήσθη (Ρ 499 . .). ἤγγισεν (Ξ 438)
D **2598** πλήτομον· παλαιόν. Ἀκαρνᾶνες
D **2599** Πληάδα· πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ

2583 = Σ π 497; Harp. 250, 11 [π 71 K.] **2587** = Su; cf. Schol. **2588** = Σ π 498 **2590** cf. Su; Schol. **2593** Ap. S. 132, 16; cf. Schol. **2595** cf. Ep. Hom. An. Ox. 1, 343, 8

2577 παραγλάθιον H (περιγλάθιον Mus., compendio male intellecto): Hansen, coll. Eust. Il. 67, 43. 456, 16 [1, 108, 8. 721, 17 V.] **2578** θαυμάσας] Schm. vidit verbum perperam additum esse; significat enim ἐκπλαγείς, cf. gl. ε 1623 **2579** πλὴξ ἵππος H: Palm. alii **2582** ναῦς τραγική] originem locutionis peculiarem ignoro, sed explicationem sanam esse mihi persuasum habeo (significatio esse potuit e. g. 'navis plena maerentium' aut 'plena histrionum'; sine causa coniciunt στρατηγική Heins. Voss. [Cor. 124 cft. Lys. 21, 10], Θρᾳκική Perg., φορτική Triller); ναῦς. τραγικοί? M. L. West. de πλήρωμα cf. H. Cuvigny, ZPE 110, 1996, 169–73, de ναῦς τραγική Hansen ap. eandem p. 170 not. 8 **2586** πλησιέτερον H: A | ⟨ἐγγύτερον⟩ Sop. e K **2587** contin. H: nov. gl. Heins. **2589** πλησμοναῖς] hanc formam duodevicies ap. auctores med. eccl. al. repperi; Schm. cft. ἐν πλησμοναῖς Κύπρις Plut. tuend. sanit. 126 c, sed plur. per lapsum calami posuit Plut. (cf. Eur. fr. 895 N.; Antiphan. fr. 238, 3 K.–A.; Men. sent. 231. 263 J.; Nauck ad Eur.) | ⟨…⟩ πεπληρωμέναις] lacunam agnovi monentibus H. Friis Johansen et I. C. Cunningham, post Schm. cuius πεπληρωμένοις πεινῶσι? non arridet **2590** pro substantivo accipit etiam Su **2591** Eur.] cf. gll. 2300. τ 1394 **2593** πλήσσοντο] π om. rubr., add. Mus. | v. l. gl. 2606 | cf. gl. 1807 (cum adn.) **2595** cf. ad gl. 2431 **2598** cf. gl. 2526 cum adn. | ἀκαρνάνες H: accent. Mus. **2599** πληάδα (Πλιάδα ordo)] h. e. Πλειάδα (Mus.)

2600 πλίγμα· βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ παλαιόντων, ὅταν περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατ⟨ατρ⟩έχωσιν (Hippocr.?) D
2601 πλινθεύεται· ἐξαπατᾶται. ἐπὶ ἀναισθήτων D
2602 πλινθίδες· δοκίδες D
2603 *πλίνθος· μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος. ἢ πηλὸς ὀπτηθείς A[1]
2604 πλίξ· τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα· τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν D
2605 πλίξαντα· διαναβάντα, καὶ ἀναστάντα, καὶ διαβάντα D
2606 *πλίσσοντο· διέβαινον (ζ 318) [g[16]] Hom.
2607 πλειστάκις· πλεονάκις, πολλάκις
2608 Πλοάδες· τῶν ἐν Ὀρχομενῷ ⟨νήσων⟩ τινὲς οὕτω καλοῦνται D
2609 πλοιάρια· πλοῖα μικρά (Men. fr. 64,9 K.–A.). ἢ ὑποδήματα ποιά D
2610 *πλόϊμα[τα]· τὰ πλῷ πεμπόμενα A[5][vg[2]]
2611 πλόκαμα· τὰ περιόστεα νεῦρα D
2612 *πλόκαμοι· κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι (Pind. Pyth. 4,147=82. Callim. fr. 110,47 Pf. cf. Ξ 176) (A[4]) Hom.?
2613 πλοκαμώδεα ⟨…⟩· τὸν οὗλον βόστρυχον D
2614 πλόκος· πλόκαμος (Eur. Med. 1186. El. 527) Eur.
2615 πλόκιον· εἶδος περιδεραίου (Cant. 7,6. tit. fabulae Menandri) LXX vel D
2616 πλοκίων· πεπλεγμένων, ⟨δολίων⟩ (N 295 v.l.) Hom.
2617 πλόμενον· φανέν. γεννώμενον [δολίων] D
2618 †πλουᾶται· πλουθήσεται†

2600 Ph; v. ad gl. 2604 **2601** Ph = Su **2604** cf. Schol. Ar. Ach. 218; Schol. BHPQT ad ζ 318; Su π 1771. 1779; Eust. Od. 1564,49–53 [1,256,3–6 St.] **2606** Schol.; cf. Ap. S. 132,16; Eust. Od. 1564,48 [1,256,2 St.] **2608** Theophr. h. pl. 4,12,4. cf. 10,1–2 **2609** ὑποδήματα ποιά] Ph; Poll. 7,93 **2610** Σ π 500 **2612** cf. Schol. Pind. **2613** cf. Ph **2616** = Schol. H; Eust. Od. 1741,58. 1742,24 [2,50,1. 28–9 St.]

2600 πλῆγμα H = Ph: Mus. (cf. testt. ad gl. 2604), cf. gll. 1807 (cum adn.) et 2604 | παραβάντες H: Cob. Oratio de arte cet. 1847,152, coll. voce περιβάδην (sim. id. Mnemos. 8,1859,55 et Var. lect.[2] 135); διαβάντες Bos (I. C. Cunningham cft. gl. 2605 et Schol. ζ 318) | κατέχωσιν H: Heins. | Hippocr.] Schol. Hom. et Eust. ll. cc. **2601** ἐπὶ ἀναισθήτων] ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ Ph = Su **2604** glossam in margine inferiore add. eadem manus quae gl. σ 1871 addidit | cf. gll. 1807 (cum adn.) et 2600 **2605** πλήξαντα H: Mus., cf. ordinem | cf. gl. 1807 cum adn. **2606** πλήσσοντο H (cf. gl. 2593): Mus., cf. ordinem | cf. gl. 1807 cum adn. **2607** πλειστάκις] πλιστάκις ordo **2608** τῶν ἐπερχομένων τινὲς (interpunct. ante τῶν, non ante τινὲς) H: Hansen post Schm., cf. gll. 4192. κ 2401. λ 945. μ 1007 **2610** πλοΐματα H: K **2612** πλοκαμους· κονδυλους τριχων το πεπλεγμενον A **2613** πλοκαμώδεα H: Hansen post G. Dind. 6,1236 c, qui vocem βοστρυχώδης recte cft. sed perperam βόστρυχον pro ⟨…⟩ supplet; πλοκαμῖδα (cf. Theocr. 13,7) Schneider lex. Gr. v. πλοκαμώδης, cf. Ph πλοκαμίς· ὁ οὗλος βόστρυχος | οὐλὸν H: accent. Mus., cf. Ph **2615** περιδερέου H: Mus. **2616** δολίων huc e gl. 2617 transp. Schm., cf. N 292–3 et Eust. **2617** πλόμενον] dat. sing. masc. exstat Euphor. fr. 58,1 P. | γεννώμενον] γενόμενον Schr. | δολίων] del. Schm., v. ad gl. 2616; δῆλον Mus. **2618** Schm. putat ft. duo lemmata sine expll. esse, sc. errorem pro πλύνεται et formam Lac. vel Boeot. i. q. πλυθήσεται

2619 [πλοῦγε· καὶ δεῖ οὐδόλως]

D **2620** πλοῦς· πλοῦς τῆς νεὼς τὸ περιγράφον, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει. ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον (Antim. fr. 106 W. = 77 M. Nic. ther. 295)

D **2621** πλουσιόδωρος· πλουσίως χαριζόμενος

Eur.? **2622** πλούσιον· θαλασσ[ι]οειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ (cf. Eur. fr. 316, 3 N.)

D **2623** Πλουτεύς· ὁ Ἅιδης (Mosch. 3, 22. 118. 126)

2624 πλούσιος· χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος

Hom. **2625** πλοῦτος· ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία, καὶ ἡ πανσπερμία (ω 486)

D **2626** Πλούτων· ὁ καταχθόνιος δαίμων (Ar. Ran. 163. 765. 784. Aristophont. fr. 12, 4 K.–A. Plat. Gorg. 523 a)

Hom. **2627** *πλοχμοί· πλόκαμοι A^3, ἐμπλοκαί (P 52)

D **2628** πλύνει· καθαίρει (Ar. Plut. 166)

2629 *πλύνεται· βλασφημεῖται, λοιδορεῖται A^7

Hom. **2630** *πλυνοί· πύελοι, ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον [Σ]· ἢ βόθρον, ὅπου πλύνουσι (X 153 . .)

D **2631** πλύνον καταπλυντήριζε καὶ πλυνθήσομαι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι (com. ad. fr. 413 K.–A.)

D **2632** πλυντήρια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς τιμῇ ἄγουσιν (Lycurg. fr. 44 S. Xen. Hell. 1, 4, 12)

D **2633** πλυσμός· πλυτήρ

Ap. S.? **2634** *πλῶον· ἔπλεον (Φ 302) g^4

Greg. Naz.? **2635** πλώει· ⟨πλέει⟩ (Opp. hal. 3, 416. Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 685 [37, 574, 8 M.])

Ap. S. **2636** [πλῶεν· ἔπλεον]

2637 πλώσσειν· φθείρεσθαι

D **2638** πλῶτες· ἰχθύες τινές (Epicharm. fr. 41, 2 K.–A.; Polemo FHG 3, 140, fr. 82. Opp. hal. 3, 63)

2620 Schol. Nic.; Schol. Ap. Rh. 3, 1150 **2627** Schol. **2629** Σ π 502 **2630** Σ π 503; EM 677, 18 **2631** cf. Phryn. praep. soph. 101, 7; Schol. Ar. Plut. 1061; Poll. 7, 38 **2632** Ph 127, 25 v. καλλυντήρια; id. 435, 9 = Su; Harp. 251, 5 [π 73 K.]; q 270, 3 **2634** cf. Ap. S. 132, 20 **2635** = Schol. Opp. hal. **2636** = Ap. S. 132, 20 **2638** Arcad. 126, 22; Theogn. can. 812 (p. 135, 21 C.); Schol. Opp. hal.; Ph

---

2619 v.l. gl. 2809 | πολλοῦγε καὶ δεῖ· οὐδ᾽ ὅλως Mus. **2620** περίγραφον H: accent. I. C. Cunningham **2622** θαλασσιοειδὲς H: Voss. **2624** π om. rubr., add. Mus. **2627** πλόχμοι H: accent. Mus., cf. Schol. **2631** πλῦνον· καταπλυντήριζε. καὶ H: Mein. FCG 4, 647; accent. πλύνον (Mein., cf. Schol. Ar.) potius quam πλυνὸν (Schm.) | πλυνθήσομαι] πλυθήσομαι Mein. **2632** πλυντηρία H: Alb. | ἀγλαύρω H: Leopard. | θυγατρὶ H: Schm. | τιμὴν H: Leopard. **2635–6** unam gl. πλώει· πλῶεν ἔπλεον H: divisit, πλέει addidit (cf. Schol. Opp.), post ἔπλεον interpunxit Alb. in app.; gl. 2636 (= Ap. S.) est v.l. gl. 2634 **2637** ‘forte dixerat aliquis πλώσειν pro φθερεῖσθαι sensu abeundi’ Schm.

2639 πλωτή· κινουμένη, καὶ ἐπιπλέουσα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Ap.S.
Αἰό⟨λου⟩ νήσου τίθησιν (κ 3)

2640 *πλωτῆρες· ναῦται (e.g. Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 173 [37, 1041, 15 M.]. Greg.Naz.
cf. Ar. Eccl. 1087) $vg^{1}A^{5}$

2641 *πλωτόν· πλεόμενον (Iob 40, 31. Opp. hal. 1, 2. cf. Soph. fr. 941, 9 R. LXX vel D
Hecat. Abd. FGrHist 264 F 25, 30, 8) Σ

2642 *πνεῖ· πνέει A^{8}. πνείηται πνείει A^{5}

2643 *πνεῦμα οὔριον· ἄγγελος ἄσαρκος (cf. N.T. passim) Eur.+N.T.
[$A^{7}g^{3}A^{9}v^{\pi\lambda\upsilon 5}$] οὔρ[αν]ιος ἄνεμος (Eur. Hel. 406. 1663). ψυχή. δαίμων [$g^{3}v^{\pi\lambda\upsilon 5}$] [λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα]

2644 πνεύματος αἴτιος· ὁ πνεύμων. ⟨… λέγονται πνεύμονες καὶ D
θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα⟩

2645 *πνεύσας· ὀργισθείς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων A^{6}[$g^{4}v^{\pi\lambda\upsilon 4}$]

2646 πνιγεύς· ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν (Ar. fr. 64 K.–A.). καὶ τοῦ ὑδραυλι- D
κοῦ ὀργάνου μέρος. ἢ κλίβανος (Ar. Nub. 96)

2647 *πνῖγος· θάλπος. ⌊καῦμα (Thuc. 7, 87, 1. cf. Plat. Phaedr. 258e) $A^{1}v^{\pi\lambda\upsilon 6}$

2648 πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστιν δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν (Hdt. D
2, 92, 5)

2649 πνοή· ἀνάψυξις

2650 πνοήπουν· ταχύ D

2639 Ap.S. 132, 18 **2640** Su gl. π 2071 v. πορθμεῖς, Aristophanem laudans **2641** = Σ π 504; Hdn. epim. 113, 10 Boiss. **2643** cf. EM 679, 17 **2644** λέγονται κτλ.] Arist. p. an. 681ª18; cf. Plat. Phileb. 21 c **2645** Σ π 505 **2646** EM 677, 33. 38 | φιμὸς] cf. Poll. 10, 54 | ὑδραυλικοῦ ὀργάνου] cf. Heron. pneum. 1, 42 | κλίβανος] Schol. Ar. **2647** Σ π 507 = Schol. Thuc. = K; Schol. Plat.

2639 αἰονήσου H: Mus., cf. Ap. S. **2642** enumerationem formarum potius quam lemma explicationemque esse putaverim; cf. πνει· πνεει ὡς ζει ζεει ῥει ῥεει πλει πλεει A^{8} et πνειειται· πνειει A^{5}; post Alb. et Schm. ft. tres glossas hic latere conicias, sc. πνέει· πνεῖ (ε 469) + nov. gl. πνείηται· ⟨πνέῃ⟩ vel πνεῖ[η]ται· ⟨πνεῖ⟩ (Mnesimach. fr. 4, 57 K.–A.) + nov. gl. πνείει· ⟨πνεῖ⟩ (P 447. σ 131) **2643** H habet πνεῦμα· οὔριον. ἄγγελος ἄσαρκος οὐράνιον, ἄνεμος ψύχος (sic) δαίμων. λέγονται κτλ.; duae glossae conflatae sunt, sc. πνεῦμα οὔριον· οὔριος ἄνεμος et πνεῦμα· ἄγγελος ἄσαρκος. ψυχή. δαίμων; verba λέγονται κτλ. e gl. 2644 huc migraverunt (haec fere omnia Heins.) | οὔρ[αν]ιος] οὐράνιον codicis per compendium οὐνῑον scriptum est; οὐράνιος Mus. perperam. cf. gl. σ 3102 | ψύχος (H: Heins.)] Voss. cft. K **2644** πνεύματος αἴτιος· ὁ πνεύμων] ⟨πνεύμων·⟩ πνεύματος αἴτιος ὁ πνεύμων Heins.; πνεύμων· ὁ πνεύματος αἴτιος Schm.; cf. ad gl. 2846 | λέγονται κτλ. huc e gl. 2643 transp. Heins.; inter πνεύμων et λέγονται excidisse ⟨καὶ πνεύμονες θαλάττιοι (vel sim.)· …⟩ puto (contra, Heins., transpositione facta, nihil nisi λέγονται in λέγονται ⟨δὲ⟩ mutandum esse censuit); cf. ad gl. 2763 **2646** πνηγεὺς H: H^{c} | κλίβανος] κρίβανος Schol. Ar. **2647** πνίγος H: accent. Schm., cf. Phryn. ecl. 77 et Moer. 207, 7 [π 38 H.] (Thes. 6, 1266 b–c) **2650** πνοήπουν] sc. ζῷον vel sim. (cf. e.g. ζῷον ὑπόπουν Arist. metaph. 1038ª22); aut neutrum a lexicographo aliquo in formis -ους -οδα κτλ. explicandis usurpatum (cf. ἀελλόπουν Eust. Il. 1033, 40 [3, 772, 14 V.] ad ἀελλόπο(υ)ς spectans)

D **2651** πνόος· φθόγγος. πνοή

D **2652** Πνύξ· τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, νυνὶ δὲ ἅπαξ, ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν (e.g. Ar. Ach. 20)

Hom.? **2653** πνῦτο· ἔπνευσεν. ἐνόησεν (cf. Λ 359. Χ 475. ε 458. ω 349) [καὶ πόα· καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν]

D **2654** πνυτός· ἔμφρων, σώφρων

2655 *πόα· βοτάνη ἑκάστη vg[1]A[2], ⟨καὶ πόα καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν⟩

D **2656** ποαλίς· εἶδος πικρίδος

D **2657** ποάστριαι· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ ⟨αἱ⟩ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ᾽ ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι (titt. fabularum Phrynichi et ?Magnetis. cf. Archipp. fr. 46, 2 K.–A.)

D? **2658** ποδάγρα· τὸ τῶν ποδῶν πάθος (Hedyl. AP 11, 414, 2). καὶ πάγη (Xen. Cyr. 1, 6, 28. SH fr. ad. 1147. 4. Macc. 11, 10)

D **2659** ποδαγκώνιδας· συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας ἢ πράττοντας

D **2660** ποδάνεμοι· ταχεῖς (Crat. com. fr. 32, 3 K.–A.)

2661 *ποδαπόν· ποταπόν (v[4]), ὁποῖον

Hom.? **2662** ποδάργης· λευκόπους. ταχύς

D **2663** ποδάρκεϊ μόσχῳ· ⟨…⟩ (SH fr. ad. 1098)

Ap. S. **2664** ποδάρκης· ὠκὺς τοῖς ποσίν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος (Α 121 . .)

Hom. **2665** πόδας ὠκύς· τοῖς ποσὶ ταχύς (Α 58 . .)

2653 cf. Schol. Χ 475 **2655** Σ π 508 | τὸ ἀπὸ κτλ.] cf. Theophr. h. pl. 1, 3, 1 **2657** cf. Ph **2658** πάγη] cf. Poll. 5, 32 **2659** cf. Ph. 445, 9 v. ποταγωγίδες **2664** Ap. S. 132, 23; cf. Schol. **2665** = Schol.

2652 πνὶξ H: Arcer. alii **2653** πνύτο H: accent. M.L. West | καὶ πόα κτλ.] v. ad gl. 2655 **2654** πνυτός] h. e. πινυτός (Alb., coll. gl. 2323); de forma πνυτός cf. Schol. vet. in Od. ed. Ludw. ad α 213. 229 **2655** καὶ πόα κτλ. huc e gl. 2653 transp. Voss. post Palm. et Heins. | Voss. cft. gl. 2706 **2656** πικρίδος] cf. Plin. n. h. 21, 105 (Schm.) **2657** ⟨αἱ⟩ R. Kassel **2658** Alb. cft. gl. 11 **2659** ποδαγκώνιδας] h. e. ποταγωγίδας (Sop., coll. Ar. pol. 1313[b]13 … αἱ ποταγωγίδες καλούμεναι; Thes. cft. Ph 445, 9 ποταγωγίδες· ⟨συκο⟩φάνται ἢ μηνυταί), i. q. προσαγωγίδας, quae vox exstat ap. Plut. Dion. 28, 1. curios. 523 a (accus. pl. masc.). ‘improbabilis forma προσαγωγίδης. videntur mulieres fuisse qui in hominum suspectorum familiaritatem se insinuarent’ Kaibel CGF 1, 1 p. 202 n. 37 | ἢ τοὺς] ἢ ⟨μηνυτὰς μηνύοντας⟩ τοὺς Kaibel **2660** cf. gll. 2672. 2678 **2662** ‘ἀργὸς capitur et pro Albus et pro Celer’ HSt. (de ‘Celer’ cf. Homeri κύνες πόδας ἀργοί). Alb. ft. recte glossam ex Homero male intellecto sumptam esse putat (‘Confudit itaque Noster Genitivum Ποδάργης, id est λευκόποδος, cum sequenti Nominat. Ποδάρκης’), coll. Scholl. Τ 400 Ποδάργης· τοῖς ποσὶν ἐπαρκούσης, ταχείας et Π 150 … Ποδάργη. τινὲς δέ φασιν Ἅρπυια Ποδάργη, ἵν᾽ ᾖ ὄνομα φορβάδος, λευκοὺς πόδας ἐχούσης **2663** ποδάρκει· μόσχω H: Mein. 1857 p. 619; πόρτακι· μόσχῳ (tamquam v.l. gl. 3071) Salm.

2666 ποδαύρου· ἐρρωμένου τοὺς πόδας D
2667 ποδεῖα· ἐνειλήμ[μ]ατα ποδῶν (Crat. com. fr. 41 K.–A. Critias VS 88 B 65), ἤγουν φασκίας D
2668 πόδες Ἴδης· τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ δένδρα (Υ 59) Hom.
2669 *ποδηγῶν· ὁδηγῶν, παιδαγωγῶν (Lycophr. 965) A^{9}vg^{1}
2670 ποδηνεκέα[ν]· τελείαν. βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διϊκνεῖσθαι (Ο 646 v.l.) [τινὲς δὲ τὴν ναῦν] Ap.S.
2671 *ποδηνεκές· μέχρι τῶν ποδῶν (Κ 24. 178; Ο 646 vulg.) A^{11} Hom.
2672 ποδήνεμος· ὑπόπτερος. ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα (Β 786 . .) Hom.
2673 *ποδήρη⟨ς⟩ στολή· τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκλωσμένον A^{12}
2674 ποδήρης· ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη, ταῖς κώπαις. ἤτοι πολύπους. ἢ *μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια (cf. e.g. Sir. 27,8) A^{10} D+LXX
2675 ποδιάζειν· τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν D
2676 πόδικε· πρόσριψον D
2677 ποδίκρα· ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη. Λάκωνες D
2678 ποδίνεμος· ταχύπους καὶ ἀελλόπους (Β 786 . .) Hom.
2679 ποδοκάκ⟨κ⟩η· ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται (Dem. 24,105. Lys. 10,16), οἷον ποδοκατοχή. τὰ διὰ τῶν ποδῶν εἰλήμ[μ]ατα. Πλάτων (fr. 281 K.–A.). καὶ ἤτοι ποδοκάκ⟨κ⟩η παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου ⟨κ⟩, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή D
2680 ποδοκέας· ταχεῖς τοῖς ποσίν (Β 764) Hom.
2681 ποδοκείῃ· τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι (Β 792) Hom.

2667 Ph; Poll. 2,196. 7,91–2. 10,50; Theogn. can. 778 (p. 128,16. 26 C.) **2670** Ap.S. 132,27 **2671** Schol. K 24. O 646 **2672** Schol.; cf. Ap.S. 132,26 **2674** ἡ ναῦς … κώπαις] Eust. Od. 1515,29 [1,189,21 St.] | μέχρι κτλ.] gl. Sir. = A; cf. Σ π 509 **2679** Harp. 251,14 [π 76 K.] = Ph 436,11 = Su π 1848; q 292,21; EM 678,13; cf. Theon. prog. 13; Schol. Ar. Equ. 367; Poll. 8,72 **2681** expl. = Schol.

2666 cf. vv. αὖρι (Schm.) et αὐριβάτας (Alb.) Aesch. frr. 420. 280 R. **2667** πόδεα H ut vid.: Schm. post Schow, coll. Theogn. | ἐνειλήμματα H = Ph: Hansen, coll. gll. ε 2183. 2240–1 **2668** πόδες· ἰδεῖς (sine interpunct. insequ.) H: Mus. fere **2670** ποδηνεκέαν H: Ap.S. | fin.] pertinet ad v. ποδήρης (gl. 2674) (Schm.) **2672** cf. gll. 2672. 2660 **2673** ποδήρη H: A | κεκολλισμένον H: A **2674** ἱμάτια] ἱμάτιον A **2676** πόδικε] h.e. πόδδικε, i. q. ποτίδικε (πρόσδικε) (Salm.), cf. gll. α 4707 (Alb.) et δ 1815 (Kust.) **2677** Sop. cft. ποδισμός Poll. 4,99 **2678** ποδίνεμος] h.e. ποδήνεμος (Mus., cf. gl. 2672) | ἀελλόπις H: Mus. | cf. gl. 2660 **2679** glossa admodum confusa. vide Harp. ποδοκάκκη· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (24,105). τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπήν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ᾽ ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα· φησὶ γὰρ ʽἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαιʼ (10,16) | ποδοκάκη^{1} H: Kassel–Austin, cf. Harp.; de voce cf. Frisk 1,757 v. κάκαλα | ποδοκατόχη H bis: accent. Schr. post Vales. | τὰ … εἰλήμματα] Plat. com. fascias pedules quasdam rusticas per iocum ποδοκάκκην vocavit | διὰ] del. Heins., ft. recte | εἰλήμματα H: Alb. in app., cf. ad gl. 2667 | ⟨κ⟩ Vales. | ποδοκάκη^{2} H: Vales. **2680** ποδοκέας] h.e. ποδωκέας (Mus.) **2681** ποδοκείῃ] h.e. ποδωκείῃσι (ω Mus. et ⟨σι⟩ Alb.)

D **2682** †ποδὸς ῥυτίς†· τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι (SH fr. ad. 1099)
D **2683** ποδοστράβαι· παγίδες, στραγγαλιαί (Xen. cyneg. 9, 11)
D **2684** ποδοστράβη· τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμ⟨μ⟩ατα τῶν ποδῶν (com. ad. fr. 779 K.–A. Hyperid. frr. 6. 66 S.). ἄλλοι τὴν τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην (Xen. cyneg. 9, 11)
D **2685** ποδοτρόχαλος· ὁ τῷ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν
Hom. **2686** ποδώκης· ὠκύς, ταχὺς τοῖς ποσί (K 316 . .)
D **2687** ποδώνυχος· ἐσθὴς ἱερὰ τῆς Πανδρόσου
2688 *ποεῖν· ποιεῖν A^{1}
2689 *ποηφαγία· βοτανοφαγία A^{1}vg^{ποδ2}
2690 *ποθεινή· ἀγαπητή A^{1}vg^{ποδ8}
Hom. **2691** ποθέεσκεν· ἐπόθει. ἐπεζήτει (A 492)
2692 πόθεν· ἀπὸ τίνος μέρους (Dem. 18, 47). ἢ μεθ᾽ ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ οὔ[τω]
Hom. **2693** *ποθέοντες· ποθοῦντες. ⌊ζητοῦντες (B 778 . .; v.l. E 234) (g^{ποδ5})
2694 ποθεῖ· ζητεῖ. ἐπιποθεῖ
2695 *πόθημα· ἀγάπη. καὶ ⟨ζ⟩ήτησις A^{3}
2696 †ποθήνυτο· προσήσθη†
Hom. **2697** *πόθι· ποῦ (α 178 . .) Σ. ὅπου
Hom. **2698** ποθί· πού (A 128 . .). πόθος (A 240 . .)
D **2699** ποθολκίς· ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων
Hom.+D **2700** πόθος· ἔρως. ζήτησις. ἐπιπόθησις (P 439 . .). καὶ φυτόν τι
2701 ποῖ· εἰς τίνα τόπον. τὸ δὲ ποῦ· ἐν τίνι τόπῳ
2702 *ποῖ γῆς· εἰς ποῖον⌋ γῆς ⌊τόπον (e.g. Ar. Ran. 48. 85) vg^{4}A^{15}
D **2703** ποία· [ποίησις] ἡ βοτανώδης ὕλη. ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς
Hom. **2704** Ποιάντιον· Ποίαντος παῖδα (γ 190)
2705 ποιεῖσθαι· προσποιεῖσθαι (Plat. Theag. 128 b)

2684 Harp. 251, 9 [π 75 K.]; Ph 436, 15 = Su π 1849; EM 678, 26; Poll. 4, 182; cf. Scholl. Ar. Equ. 367 et Dem. 24, 105 **2687** Poll. 10, 191; Ph 436, 21 **2691** Schol. **2693** cf. Scholl. **2697** Σ π 512; Schol. **2700** φυτόν τι] Theophr. h. pl. 6, 8, 3; unde Athen. 15, 679 c **2701** Ph

---

2682 ποδὸς ῥυτίς] ποδόρρυτις Voss., adv. ποδορρυτί Hemsterh., ποδόρρυσις Kust. **2683** στραγγαλιαί] cf. gl. σ 1953 **2684** στρέματα H: EM | ποδῶν] ποδῶν ξύλον EM **2687** ποδώνυμος H: Sop. alii, coll. Poll. ποδώνυχον; πανδώνυχον (ποδώ- ordo) Ph, per lapsum calami scribae alicuius propter πανδ- explicationis **2688** πόειν H: Mus. **2692** ποθέν· ἀπό τινος H: accentt. Jens.; Schm. cft. gl. 2809 | οὕτω H: Cob. Coll. crit. 31, cf. gl. 4504; οὔτι vel οὔτοι Hemsterh., explicationi Hesychianae non apta; οὔπω M. L. West | Dem.] cf. gl. 2809 **2695** ἤτησις H: A **2696** ποθίγνυτο (Dorice pro προσίγνυτο, a προσικνέομαι)· προσκαθέσθη (error pro προσεκαθέσθη?) Schm. (cf. gl. 3802), vix recte **2698** h. e. ποθί· πού + nov. gl. ποθή· πόθος (Alb.) | πόθι· ποῦ H: Schm. **2699** ‘Dorice pro προσολκὶς, quoniam habenâ adtrahuntur jumenta’ Alb., coll. gl. ο 582, cui Schm. add. gll. ο 577. θ 632 **2701** εἴς τινα H = Ph: Mus. | ἔν τινι H = Ph: Mus. **2703** [ποίησις] Schm. dubitanter **2705** Thes. 6, 1299 a

2706 ποίη· πόα (σ 370. cf. Ξ 347. ι 449)· πόα δέ ἐστιν ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ ποία (cf. α 406 . .) Hom.

2707 *ποιεύμην· ἐποιούμην (I 495). ⌊†ἐπιθεύμην† A^{26} Hom.

2708 ποιήεντα· [εὐβοτάνῳ ἑλώδει] ποίαν ἔχοντα, σιτοφόρον (B 503) Ap.S.

2709 ⟨ποιήεντι· εὐβοτάνῳ, ἑλώδει⟩ (Mnaseas orac. Delph. 374,12 P.–W. Soph. OC 157) D

2710 *ποιήεσ⟨σ⟩αν· βοτάνας ἔχουσαν (I 150) A^{14} Hom.

2711 ποίην· πόαν. βοτάνην (Ξ 347) A^{21} Hom.

2712 ποῖ κῆχος· οἷον ποῦ γῆς. εἰς τίνα τόπον (Ar. fr. 671 K.–A. Pherecr. fr. 175 K.–A.) D

2713 *ποικάζουσαι· σκεπάζουσαι ($A^{πυκ9}$)

2714 ποικίλα· πεποικιλμένα, ⟨κε⟩καλλωπισμένα (Cratin. fr. 42 K.–A.) D

2715 ποικιλεύς· ποικιλτής (Alex. fr. 329 K.–A.) D

2716 *ποικιλομήτης· ποικίλα βουλευόμενος A^{12}[vg^{3}], συνετός (Λ 482 . .) Hom.

2717 *ποικίλον· ἱμάτιον ⌊ζωγραφητόν (Cratin. fr. 40,2 K.–A.) $vg^{5}A^{16}$

2718 ποικιλόστερνος· ποικιλόβουλος D

2719 ποικιλίς· ὄρνις ποιός D

2720 *ποικιλτικὴν· πολυμιταρικὴν $vg^{8}A^{17}$ τέχνην (Phil. somn. 1,208 . . cf. Iob 38,36) LXX

2721 ποικίλον· ἀπα⟨τη⟩λόν. πυκνόν. συνετόν (θ 448) Hom.

2722 *ποικίλως· πολυτρόπως (e.g. Ar. Equ. 196. Alex. fr. 115,20 K.–A.) A^{18}

2723 *ποιμαντική· ἡ τῶν ποιμένων ⟨τέχνη⟩ (e.g. Greg. Naz. or. 5,29 [35,701,1 M.]) (A^{9}) Greg. Naz.

2724 ποιμάνωρ· ποιμήν. ἢ βασιλεύς (Aesch. Pers. 241) D

2706 cf. Schol. ι 449 **2708** = Ap.S. 132,30 **2711** Schol.; cf. Σ π 514 **2712** Ep.Hom. An. Ox. 1,344,27; EM 682,52; Moer. 201,16 [ϰ 39 H.]; cf. Ph 436,9–10 **2715** Poll. 7,34 **2716** cf. Σ π 516 **2717** cf. Ph; Poll. 4,116. 7,47; q 289,22 **2719** cf. Arist. h. an. $609^{a}6$; Schol. Theocr. 7,141 **2720** Σ π 517; Poll. 7,34; cf. Tim. lex. **2724** Theogn. can. 129 (p. 23,17 C.)

2706 cf. gl. 2653 **2707** ἐποιούμην] ἐποιεύμην H: Mus. | ἐπιθεύμην] del. Schm. **2708** [εὐβοτάνῳ ἑλώδει] Alb., v. ad gl. 2709 | σιτοφόρον] cf. Σ π 513 v. ποιήεσ(σ)αν **2709** Schow post Jens. et Alb. εὐβοτάνῳ, ἑλώδει huc e gl. 2708 transp., inserto post σιτοφόρον novo lemmate ποιήεντι· **2710** ποιήεσαν H (cf. Σ π 513): Mus. **2712** cf. gll. ϰ 2585. π 3166 | ποῦ] cf. ad gl. 2144 **2713** ποικάζουσαι] h.e. πυκάζουσαι (Salm. Kust.); Alb. cft. gll. 4318–19 **2714** καλλωπισμένα H: Mus. | Cratin.] cf. gl. 676 **2715** ποικιλτίς H: Mus. **2716** συνετά H: Biel., coll. expl. cod. Brem. ποικιλοβουλος (= vgΣ), συνετος; cf. ad gl. 2395 **2717** ποικίλον ἱμάτιον· H: interpunct. Kassel–Austin, coll. Ph; Poll.; q **2718** ποικιλόστερον· ποικιλόβουλος Ph **2720** ποικιλτικὴν H = KΣ] ποικιλτικὴν ⟨ἐπιστήμην⟩ Alb., coll. Iob; sed ποικιλτικὴν τέχνην vel ποικιλτικήν saepius reperitur | πολυμηταρικὴν H: KΣ **2721** ἁπαλὸν H: Schm. **2723** ⟨τέχνη⟩ H. Friis Johansen | ποιμαντικης· της των ποιμενων A^{9}, ποιμαντικης· διδασκαλικης vg^{1} **2724** contin. H: nov. gl. Mus.

D **2725** Ποιμενίδαι· γένος ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς
Hom. **2726** ποιμένα λαῶν· βασιλέα τῶν ὄχλων (A 263 ..)
Ap. S. **2727** ποιμήν· βασιλεύς (A 263 ..). καὶ ὁ τῶν προβάτων (E 137 ..)
D **2728** ποινά· ποιά. Λάκωνες
2729 *Ποιναῖς ἐφικταῖς· Ἐρινύσι A^{23}, τιμωρίαις (trag. ad. fr. 256 K.–S.) A^{11}
D **2730** ποινᾶσθαι· ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισίν τις λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥυσιάζεσθαι
Eur. **2731** ποινάτορας· τιμωρούς (Eur. El. 268)
Ap. S. **2732** *ποινή· ἀν⟨τ⟩έκτισις A^{25} ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεά (E 266. I 629. N 659). καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις
2733 ποινηλατήσας· ἐλάσας
Hom. **2734** *ποινήν· ἀντέκτισιν A^{10}, τιμωρίαν $vg^{2}A^{10}$ τοῦ ἐπιτιμίου (E 266. I 629 ..)
D **2735** ποινήματα· τιμωρήματα
2736 ποῖοι· ποταποί, ἢ οἱ ποῖοι
2737 ποιότης· χρῶμα. ἡδονή. νό⟨σ⟩τος
2738 ποίου· τίνος
2739 ποιπνυός· θεράπων
2740 ποιπν[ε]ύει· ὑπουργεῖ, διακονεῖ
Hom. **2741** ποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα, θεραπεύοντα (A 600 ..)
D **2742** ποιπνύτροισι· σπουδαίοις
2743 *ποιπνύων· ἐνεργῶν (Pind. Pyth. 10, 101=64. Nic. al. 446) $A^{27.πεπ69}$, θεραπεύων $A^{πεπ69}$
2744 ποίσει· φθερεῖ
D **2745** ποίφυγμα· σχῆμα ὀρχηστικόν (Aesch. Sept. 280?)
D **2746** ποιφύξαι· ἐκφοβῆσαι

2726 = Schol. **2727** Ap. S. 133, 8; cf. Schol. A 263 **2732** Scholl.; Ap. S. 132, 29; cf. EM 678, 57 **2734** Σ π 518; Scholl. **2740** Theogn. can. 129 (p. 23, 16 C.); EM 679, 12 **2741** Schol.; EM 679, 12 **2743** EM 679, 12 **2745** Theogn. can. 129 (p. 23, 17 C.) **2746** cf. Su π 3103 v. ποιφύσσω

2726 λάων H: accent. Mus. | βασιλεὺς H: Schol.; nom. pro accus. per attractionem ad -εύς explicationum glossarum 2724. (2725). 2727 scriptus est **2728** ποινά] de ν cf. gll. δ 744. φ 639 (Schm.) et Bourguet Dial. Lac. 145 not. 2 **2729** ποιναῖς· ἐφικταῖς. H: interpunct. HSt. | ἐφικταῖς (‘attacking’ LSJ; ft. potius ‘quae pervenerunt vel pervenient’?)] φρικταῖς Hemsterh.; ἀφύκτοις Schm. **2730** συριάζεσθαι H: Hemsterh. **2732** ἀνέκτισις H: A Ap. S. **2735** ποινώματα H: HSt. (contra ordinem) **2736** ποιοὶ H: accent. Hansen | οἱ ποῖοι] ὁποῖοι? Alb. **2737** νότος H: Alb., coll. gl. α 6364 **2738** τινός H: Schm. **2739** ποιπνυός] ‘Im Ausgang verderbt’ Frisk 2, 574; ποιπνύων Schm. **2740** ποιπνεύει H: Theogn., cf. ordinem **2741** Alb. cft. gl. 2346 **2743** Alb. cft. gl. 1472 **2744** ποίσει] h. e. πύσει (G.); Alb. cft. gl. 4479 | φθέρει H: accent. Mus. **2745** expl.] σχῆμα ποικίλον Theogn.

2747 ποιφυξεῖς· ἐκφοβήσεις (Sophr. tit. fr. 49 K.–A.). καὶ τὸ φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσσειν D

2748 ποιφύσσει· φοβεῖ D

2749 ποιῶδες· βοτανῶδες

2750 ποκάδες· τρίχες (Ar. Thesm. 567. cf. Pherecr. fr. 259 K.–A.). ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι, ὅθεν καὶ πόκος D

2751 *πόκος· τὸ ἔριον προβάτου (Μ 451) (A[1]) Hom.

2752 [πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος]

2753 *πολέας· πολλούς (Α 559 ..) A[101], ἀπ᾽ εὐθείας τῆς πολύς, ὡς ταχύς. ἀπὸ δὲ τῆς πολλὸς πίπτει πολ⟨λο⟩ύς, ἀπὸ τῆς πολλὸν πολλάκις Hom.

2754 πολεῖν· νέμειν. βόσκειν

2755 πόλ⟨ε⟩ι ἄκρῃ· ἀκροπόλει (Ζ 88 ..) Hom.

2756 *πολ[λ]εῖς· πολλούς (Λ 708; et saepius v.l. aut vulg.) A[99] Hom.

2757 πόλεις παίζειν· παροιμιῶδες. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ πόλεσι (cf. Cratin. fr. 61,3 K.–A. Plat. rep. 422e) Prov.

2758 πολέμαρχος· ἄρχων πολέμων (e.g. Aesch. Cho. 1072) D

2759 πολεμίζων· πολεμῶν, μαχόμενος (Α 168 ..) Hom.

2760 πολεμίων· πολεμικῶν

2761 πολεμικόν· μέλος τι τῶν πολεμικῶν τεταραγμένον D

2762 *πολέμιος· ἐχθρός vg[21]A[69]

2763 πολεμιστήρια (Ar. Nub. 28)· ⟨...⟩ ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεταί τις ἵππος πολεμιστής (cf. Theocr. 15,51) D

2764 πολέμ⟨ο⟩ιο γεφύρας· τὰς συμβο[υ]λὰς καὶ συζεύξεις (Δ 371) Hom.

2765 πολέμ⟨ο⟩ιο τέρας· σημεῖον πολέμου (Λ 4) Hom.

2766 πόλεμος· ὁ πάντα διοικῶν λόγος (cf. Heraclit. VS 22 B 53 [1,162,7])

2747 Schol. Nic. ther. 180; Eust. Il. 160,34 [1,248,9 V.] **2750** Ph 437,21 v. πλοκάδες; cf. Schol. Ar.; Poll. 2,28 **2753** Schol.; Su **2755** Schol. **2756** Su; EM 679,55 **2757** Zenob. vulg. 5,67 (Ath. 3,16); Prov. Bodl. 762; Poll. 9,98–9; cf. Ph; Schol. Plat.; Su σ 1911 v. πόλις (Paus. π 26) **2759** Schol. **2761** Tryph. fr. 109 Velsen (Athen. 14,618 c) **2763** πολεμιστής] Ph; q 289,6

2747 ποιφύξεις H: accent. Kaibel | [ἐκ τοῦ] Schm. **2750** ποκάδες H = Photii ordo, cf. Poll. cod. M] πλοκάδες Ph, cf. Poll. codd. ceteros **2752** dittogr. gl. 2800 | πολλὰ] πολὰ ordo falso, ut vidit Voss. **2753** πόλεας H: accent. Mus. | τῆς[1]] τις H: Mus. | πολὺς H: Schm. **2755** πολιάκρι H: Mus. **2756** πολλεῖς H = Su: ordo et A **2757** πολυπαίζειν H: Prov. | ψήφαις H: Prov. | de ludo v. RE v. Lusoria tabula 1973–5 **2758** πολεμάρχος H: accent. Mus. **2759** contin. H: nov. gl. Alb. **2763** ⟨...⟩] lac. agn. Mein. ad Theocr.; idem vult ⟨ἀγῶνές τινες ἱππικοὶ καὶ τὰ ἅρματα τὰ⟩ ἐν τοῖς ἀγῶσι. λέγεται ⟨καί⟩ τις ἵ. π., interpunctione ante λέγεται addita; ft. ⟨... (Ar. Nub. 28). καὶ⟩ ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεται κτλ.? cf. ad gl. 2644 | πολεμιστήρια] IG 2/3[2], 2311,58 | ἵππος πολεμιστής] IG 2/3[2], 956,82. 957,65. 958,85. 2316,29; Ditt. Syll. 697, H, 2–3; cet. **2764** πολεμιογεφύρας H: Mus. | συμβουλὰς H: Mus. **2765** πολεμιοτέρας H: Sop. alii

Hom. **2767** πολέες· πολεῖς (Β 417 . .)
Hom. **2768** πολέμου στόμα· τὸ ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου (Τ 313)
Hom. **2769** πολεύειν· ⟨σ⟩τρέφειν. οἰκεῖν (χ 223). περιέχειν. θεραπεύειν. περιάγειν
Hom. **2770** πολέος· πολλοῦ (Δ 244 . .)
Hom. **2771** πολέος πεδίοιο· διὰ τοῦ μεγίστου πεδίου (Δ 244 . .)
Hom. **2772** *πόληος· πόλεως (Π 395 . .) A^{46}
2773 πολιά· γῆρας
Hom. **2774** *πολυβοῦται· πολλὰς ἔχοντες βόας (Ι 154) A^{50}
2775 [πολίετον· ἀκρόπολιν]
Hom. **2776** *πολιῆς· λευκῆς (Α 350 . .) A^{97}
Eur. **2777** πολιῆται· πολῖται, ἀστοί (Eur. El. 119)
Hom. **2778** πολιήτας· πολίτας, ἀστικούς (Β 806)
D **2779** πόλιν· τὴν χώραν (Hes. op. 527. Stesich. PMGF fr. 263)
Hom. **2780** πόλιν Μύνητος· Λυρνησσόν (Τ 296)
Hom. **2781** πολιοῖο· λευκοῦ (Κ 334 . .)
Hom. **2782** πολιόν· λευκόν (Ι 366 . .)
Ap. S. **2783** πολιόν τε σίδηρον· τὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν. ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται. ἢ τίμιον ἀκουστέον (Ι 366 . .)
2784 *πολιορκία· φυλακή Σ. περικαθήμενοι (e. g. Thuc. 1, 98, 4). συγκλεισμός. ⌊πόρθησις πόλεως $vg^{25}A^{98}$
Hom.? **2785** *πολιός· γέρων (Ar. Lys. 595. cf. ω 499) vg^{11}
2786 *πολιοῦχοι· οἱ τὴν πόλιν σῴζοντες ($vg^{6}A^{33}$), καὶ ⌊οἱ ἄρχοντες αὐτῆς (Aesch. Sept. 312. 822) ($A^{38.76}$)
D **2787** πόλις· τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ νῆσον (Ar. Pac. 251)
Hom. **2788** πολίσσαμεν· τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν (Η 453)
2789 πολιτεία· ἡ πόλις. ἢ βίος. [ἢ ὄνομα κύριον.] καὶ ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ πρᾶξις
2790 πολιτεύεται· πράττει. ἀναστρέφεται
2791 *πολιτεύμασι· ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι (Dem. 18, 109 . .) A^{96}

2774 Schol. **2776** Schol. **2778** Schol. **2781** Schol. **2783** Ap. S. 132, 33 (cum Apione) **2784** Σ π 520 **2786** cf. Σ π 521 **2787** Schol. Ar.; Harp. 173, 6 v. Κεῖοι [κ 34 K.] **2788** EM 680, 9 **2791** = Σ π 522

2767 πόλεες H: accent. Mus. **2769** τρέφειν H: Voss. **2770** πόλεος H: accent. Mus. **2771** πόλεος H: accent. Mus. **2772** πολῆος H: accent. Mus. **2774** πολυβοῦται] πολιβοῦται ordo falso, ut viderunt Salm. Voss. **2775** πολίετον] h. e. πτολίεθρον (G., coll. gl. 4237) **2777** πολιεῖται H ut vid.: Mus. **2780** πολινμόρνητος H: Mus. | λύρνησσον H: accent. Mus.; H habet λύρνησον gl. λ 1433 **2787** πολιστὴν H: Vales. Voss. | habet lemma nominativum Aristophanis, explicatio accusativum Scholii **2789** ἡ] ἢ H: Hansen; de ἡ … ἢ cf. gl. 319 | [ἢ ὄνομα κύριον.] Schm.

2792 πολίτης· ὁ συμπολιτευόμενός τινι καὶ συνών (cf. O 558. X 429 . .) Hom.
2793 *πολιτικός· ἀστεῖος μετὰ τέχνης τινός vg^{26}A^{102}, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος A^{93}
2794 πολιτογραφεῖ· †πολιτικὰ γράφει†
2795 *πολίχνια· πολύδρ[ε]ια vg^{13}v^{20}A^{67}, πόλ⟨ε⟩ις (Ios. b. Iud. 4, 551) A^{67}
2796 πολίων· πολλῶν. καὶ τῶν πόλεων (A 125 . .) D + Hom.
2797 πολλά· πολλαχῇ· ʿπολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε[α]ʾ (Φ 551) Ap. S.
2798 πολλὰ δέ· πυκνῶς, συνεχῶς δέ (Z 2 . .) Ap. S.
2799 *πολλαπ⟨λ⟩οῦν· πολλαπλασίονα (Plat. Tim. 75 b) vg^{10}A^{45}
2800 *πολλὰ χαίρει⟨ν⟩ φράσας· ἀποταξάμενος (Phil. Flacc. 101. leg. Gai. 65) A^{90}
2801 πολλαχρόν· καλόν
2802 *πολλέων· πολλῶν (B 131 . .) A^{92} Hom.
2803 πολλέων· πολυκίνητος
2804 Πόλλιος· οἶνος λευκός (Arist. fr. 585 Rose) D
2805 πολλὴ φαρέτρα· πολλοὶ τοξόται (trag. ad. fr. 257 K.–S.) D
2806 πολλόγειος· ἡ ψιθ[ε]ία σταφυλή D
2807 πολλὸ⟨ν⟩ μᾶλ⟨λ⟩ον· πολλῷ πλέον (Hdt. 4, 78, 3)
2808 πολλοστόν· πολύν. ἢ τυχόν
2809 *πολλοῦ γε καὶ δεῖ· πολλὰ χρή. οὐδαμῶς (Dem. 18, 47) vg^{8}A^{35}
2810 [πολυκρανίη· πολυαρχία]
2811 πολλὸν ἄριστος· κατὰ πολὺ κράτιστος (A 91. ο 521) Hom.
2812 *πόλος· οὐρανός [A^{94}], κόσμος, καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν. ⌊κύκλος [A^{94}]. καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδής, ἢ ἄξων
2813 πολοῦνται· περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται D

2793 Σ π 524 **2796** τῶν πόλεων] Schol. **2797** Ap. S. 133, 23 **2798** Ap. S. 133, 23 **2800** Σ π 523 **2802** cf. Schol. **2804** EM 197, 32 **2808** πολύν] cf. Schol. Aesch. PV 10; schol. B Ael. Arist. rhet. 3, 11 [3, 362, 6 D.] | τυχόν] cf. Schol. BD Ael. Arist. tett. 163, 13 [3, 541, 22 D.] **2811** cf. Schol. A 91 **2812** cf. Σ π 528; Schol. Ar. Av. 179; Poll. 2, 38; Arist. mund. 391^{b}25

2793 πολιτικῶς· ἀστείως H: K **2794** expl.] εἰς πολίτας ἐγγράφει? Schm. **2795** πολύδρεια H: Ald.; πολιδρια K | πόλις H: A **2796** ad expl. πολλῶν] Boeot. (Schm.), cf. Thumb 2, 19–20 **2797** πολλαχῇ] cf. πολλαχῶς Ap. S. l. c. ad Od. α 4 | πορφύρεα H: Mus. fere | πολλὰ πολλαχῇ· ⟨...⟩ [ʿπολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε[α]ʾ] (Soph. OC 1626) Schm. in app. dubitanter **2799** πολλαποῦν H: K **2800** χαίρει H: ΑΣ et gl. 2752 **2801** πολλαχρόν] ft. Lat. pulchrum (HSt.); 'An pro Πολύχροον, vel -χρουν' Alb. **2803** πολλέων] h. e. πολέων a πολέω (Heins.); Alb. cft. gll. 2813. α 6464 **2804** πολλιὸς (H: accent. Arist.)· οἶνος (sine interpunct. insequ.)] π. (sine interpunct.) οἶνος· Schr. | λευκός] γλυκύς duo testt. Aristotelis (Poll. 6, 16 et Athen. 1, 31 b), duo reliqua (EM et Ael. v. h. 12, 31) neutrum verbum habent **2806** ἢ ψίθεια H: Sop. **2807** πολλόμαλον H: Hansen; πολλῷ μᾶλλον Mus., ordini non aptum | πολλὺν H: Mus. **2808** de duabus significationibus cf. testt. et LSJ s. v. **2809** Dem.] cf. gl. 2692 | cf. gl. 2619 **2810** v. l. gl. 2873 **2812** ουρανου κυκλος A | κυκλωειδὴς H: Mus.

D **2814** πόλτος· τὸ πυανεψίων ἕψημα (Alcm. PMGF fr. 96, 1. Epicharm. fr. 20 K.–A.)

2815 πολύ· ἀντὶ τοῦ μέγα

Hom. **2816** πολυάϊκος· πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων (A 165 . .)

Ap. S. **2817** *πολύαινε· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε ($A^{86.95}$). ἢ πολύμυθε (I 673 . .)

Hom. **2818** *πολυάϊξ· πολυκίνητε, πολυόρμητε (A^{78}). ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας (E 811)

2819 *πολυάνδριον· τάφος πολυχώρητος, μνῆμα $g^2v^{πλυ2}$

Hom. **2820** πολυάρ[ρ]ητος· πολύευκτος (ζ 280 . .)

2821 πολυαρκῶς· τελείως ἀρκῶν

Hom. (Ap. S.) **2822** πολύαρνι· πολυθρέμμονι. πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης (B 106)

D **2823** πολυβέλεμνοι· οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν (trag. ad. fr. 597 K.–S.)

Hom. **2824** *πολυβενθέος· πολὺ βάθος ἔχοντος (A 432 . .) A^{60}

D **2825** Πολύβοια· θεός τις ὑπ᾽ ἐνίων μὲν Ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων Κόρη (Euphor. SH fr. 415 ii 4 et fr. 177, 2 P.)

Hom. **2826** *πολυβότειρα· ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα Σ(A^{103}) καὶ βόσκουσα (cf. Γ 89. 265 . .)

Hom. **2827** πολύβουλος· συνετή (E 260 . .)

2828 *†πολύδοτος†· κοχλιοειδής A^{100}

Hom. **2829** *πολυβοῦται· πολλὰς ἀγέλας ἢ βόας ἔχοντες (I 154 . .) A^{50}

D **2830** πολυβούτης· πλούσιος. ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος

Eur. **2831** *Πολύβῳ τροφεῖ· τῷ ἀναθρέψαντι, Πολύβῳ ὄνομα (Eur. Phoen. 45) A^{55}

2832 [πολυγάστονα· πολυστένακτα]

2833 *πολυγηθές· πολυχαρές (Orph. frr. 21 a, 8. 168, 31 K.) (Σ)

Hom. **2834** πολυγηθέες ὧραι· αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι (Φ 450)

2814 Sosib. FGrHist 595 F 12 **2816** EM 680, 55; Schol. **2817** Ap. S. 133, 14 (cum Aristarcho); Schol.; cf. Σ π 529 **2818** Schol.; Su **2819** cf. Σ π 530 **2820** = Schol. **2822** Ap. S. 133, 15; Schol. **2824** Schol. **2825** cf. Paus. perieg. 3, 19, 4 **2826** Σ π 531; cf. Schol. Γ 89 **2827** Schol. **2829** Schol. **2831** Schol. Eur. **2833** Σ π 532

2814 πυανεψιὸν H: Heins.; de forma v. gl. 4274 cum adn. | Alcm.] cf. gl. 4272 **2816** πολυαικὸς H: Schol. | ἔχων τὰς H: Schol. **2818** πολυκίνητε, πολυόρμητε] h. e. πολυκίνητος (A), πολυόρμητος (A et Schol.) **2819** πολυάνδριος τάφος· H: Heins., cf. vg **2820** πολυάρρητος H: Schol. | πολυεύητος H: Schol. **2822** πολυάρνει H: Mus., cf. Ap. S. et Schol. | δεσπότης] in explicationibus vel earum parte saepius nom. pro alio casu exstat; similiter Ap. S. δέσποτα; cf. gl. σ 1519 cum adn. **2823** ὅτε H: Heins. **2824** πολυβένθεος H: Mus. **2825** cf. RE s. v. **2826** v. l. gl. 3167 | πολυ- exstat etiam gl. 3167 cod. (contra ordinem); A et Σ; Athen. 1, 14 d; Eust. passim **2828** πολύδοτος (extra ordinem)] πολύδετος 'multipliciter nexus tortuosus' Schm., πολυδίνητος Jun.; nihil arridet **2831** πολυβοτραφεῖ H: A | ἀναθρέψαντι (sine interpunct.) πολύβοον ἅμα H: Porson ad Eur.; αναθρεψαντι. πολυβος ονομα κυριον A **2832** πολυγάστονα] origo fuit ἀγάστονα (cf. gl. α 346), addito supra lineam πολύ- (cf. gl. 2925) (Alb.) **2833** πολυγεθὲς H et ordo: Mus., cf. Σ

2835 *πολυγηθέος· πολλαχῶς χαίροντος (Hes. op. 614) A[73]

2836 Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου ὄνος ἐστὶ γεγραμμένος, ἐναντίως ἐπεστραμμένος, κομίζων σκευοφόρον καὶ τὴν μυρσίνην ⟨…⟩ λαγωόν, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ Ἀνακείῳ D

2837 πολυδαίδαλον· πολύκοσμον, πολυποίκιλον (Λ 32 . .) Hom.

2838 *πολύδακρυ⟨ν⟩· πολύθρηνον (Γ 132 . .) (A[74]) Hom.

2839 πολυδάκρυτον· πολλῶν δακρύων αἴτιον (Ar. Thesm. 1040) D

2840 *πολυδάμνων· πολλοὺς δαμαζόντων A[40]. ἢ ⌊πολυκεντήτων, ποικίλων [A[75]]

2841 *πολυδειράδος· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος A[53], οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζῴων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται (A 499 . .) Hom.

2842 πολυδέσμου· πολυγόμφου. δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσιν οἱ γόμφοι (ε 33 . .) Hom.

2843 πολυδευκέα φωνήν· πολλοῖς ἐοικυῖαν (τ 521 v.l. [Ael. n. an. 5,38]) Hom.

2844 πολυδήνεα· πολύβουλον D

2845 πολυδίψιον· ἄνυδρον ἢ πολλὰ βεβλαμμένον· ἶψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι. ἢ πολυπόθητον (Δ 171) Hom.

2846 *πολύδωρος· πολλὰ λαβοῦσα δῶρα A[89]. πολύφερνος. πολύεδνος (Z 393 . .) Hom.

2847 πολυειδής· ποικίλος

2848 *πολυέλικτον ⟨ἁδονάν⟩· πολύκυκλον ἡδονήν (Eur. Phoen. 314) A[56]

2849 *πολύευκτον· τίμιον vg[11]A[39]Σ. πολυπόθητον (orac. ap. Hdt. 1,85,2) Σ(A[58])

2850 *πολυζύγῳ· πολυκαθέδρῳ (B 293) A[80] Hom.

2851 πολυήρατος· πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς

2836 fin.] cf. Ph 440,8 v. Πολυγνώτου λαγώς **2841** Schol. **2845** cf. EM 681,4; Schol. **2846** Schol. **2849** Σ π 535 **2850** = Σ π 536; Schol.

2835 πολυγήθεος H: Mus. | χαίρων H: A **2836** ὄνος] ὁ νοῦς H: Scal. | ἐναντίος H: Alb. | μυρσίναν H: Mus. | κομίζων … μυρσίνην] verba, quae male ad Paus. quadrant, ft. corrupta sunt | ⟨…⟩] lac. agn. Schm. | de Polygnoti picturis asini (Delphis in Lescha Cnidiorum, Paus. perieg. 10,27,4) et leporis (Athenis in Anaceo, Hsch. et Ph) cf. RE v. Polygnotos 21 (2), 1633,60–64 et 1631,59–64 **2838** πολύδακρυ H: A **2839** πολύδακρυ· τὸν H: Schm. **2840** πολλοῦ H: A | δαμάζων H = A: Mus. | πολυδάμνων] πολυδαιδάλων Mein. 1858 p. 551 | πολυδαμνον· πολυκεντητον και ποικιλον A[75] **2841** πολυδείραδος H: accent. Mus., cf. Schol. | τραχείλους H: Mus. | τράχειλος H: Mus. **2843** cf. ad gl. 1628 | τ 521] cf. gl. 2853 **2845** ἴψαι H: accent. Schm. **2846** nov. gl. πολύφερνος· πολύεδνος H: contin. Voss.; nov. gl. πολύεδνος· πολύφερνος Alb., coll. gll. ε 482 et (de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis) gl. κ 534; v. etiam ad gll. 2128. 2644. 2857. 3692 **2848** πολυέλικτον· πολύκυκλον ἄδον H: A; verbum ἄδον ex ἁδονάν (terminatione per compendium scripta) ortum est (Alb.); ἁδονάν praetermissum et (in margine?) additum scriba aliquis perperam pro correctione verbi ἡδονήν sumpsit **2849** πολυπόθησον H: ed. 1521 **2851** πολυήρατος] h. e. πολυάρητος (Alb., coll. gl. 2820)

D **2852** πολύηρος· πολυάρουρος. πλούσιος

Hom. **2853** πολυηχέα φωνήν· τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην (τ 521)

D? **2854** πολύθεστος· πολυαγάπητος. πολύσεπτος (Callim. h. Cer. 47?)

2855 *πολύθροον· πολύηχον (Aesch. Suppl. 820?) A^{44}

2856 *πολυθρύλλητα· πεφη⟨μι⟩σμένα (Plat. Phaed. 100 b) (A^{68}). ἢ θόρυβον ἐμποιοῦντα, ⌊διαβεβοημένα (vg^4A^{31})

D **2857** πολυθύσανε· "Ἄρτεμι πολυθύσανε κούρα", διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι· ἢ ὅτι πολλαχόθεν ἀίσ⟨σ⟩εται ὡς κυνηγέτις. ἢ πολυθώϋστος. ἢ πολυθυσίαστος

D **2858** πολυΐακος· πολυόρμητος

Hom. **2859** πολύϊδρις· ἐμπειρότατος (ο 459)

2860 *πολυκαγκέος· πολυξήρου A^{88}

Hom. **2861** πολυκαγκέα· ἄγαν ξηραντικόν, μεγάλως κατάξηρον (Λ 642)

Hom. **2862** πολυκερδέα· πανοῦργον (ν 255)

Hom. **2863** πολὺ κέρδιον· πολὺ βέλτιον (Γ 41 ..)

Ap. S. **2864** πολύκεστος· πολυκέντητος. ἐξ οὗ τὸν ποικίλον δηλοῖ (Γ 371)

Hom. **2865** πολυκηδέα· πολλῶν κακῶν αἴτιον (ι 37)

2866 *πολυκηδέος· πολυφροντίστου (Hes. fr. 193, 4) Σ

D **2867** πολυκέφαλος· τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος

Hom. **2868** πολυκλήισι· πολυκαθέδροις, πολυζύγοις. †λεπίδες ταῖς ναυσίν†, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας (Β 74 ..)

Ap. S. **2869** *πολύκλητοι· ἀπὸ πολλῶν τόπων ἐπικεκλημένοι Σ βοηθοί (Δ 438 ..)

Ap. S. **2870** πολύκμητον· μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον, ἢ πολὺν κάματον ἡμῖν παρέχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον (ξ 324)

2854 cf. Ph 440, 15 v. πολύθετον **2856** Σ π 537; EM 681, 27 **2860** EM 681, 39 **2861** EM 681, 39; Schol. **2862** Schol. **2863** Schol. **2864** Ap. S. 133, 7; EM 681, 43; Schol. **2866** = Σ π 538 **2867** Plut. De mus. 1133 d– e; Schol. Pind. Pyth. 12, 15=9. 39=21 **2868** Ap. S. 133, 5; Schol. **2869** Σ π 539; Ap. S. 132, 31 **2870** Ap. S. 133, 11

2852 πολύηρος] 'ex poeta ionico, reor' Lob. Prol. 257 not. 11; πολυήρο⟨το⟩ς Voss., cf. vv. εὐήροτος. ἀνήροτος. βοήροτος. δυσήροτος **2853** cf. gl. 2843 **2855** Aesch.] cf. gll. μ 388. 316 **2856** πολυθρύλλητα] πολυθρυλητα A^{68} | πεφησμένα H: A^{68} **2857** πολυθύσανε Ἄρτεμι· πολυθύσανε κοῦρα H: Mein. Anal. Alex. 227; πολυθύσανε κούρα· πολυθύσανε Ἄρτεμι Alb. (de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis cf. ad gl. 2846) | αἴσεται H: Mus.; H σ pro σσ in eadem voce etiam gl. α 2128 habet | κυνηγέτης H: Mus. | πολυθόϋστος H: Mus.; πολυθώϋκτος Mein. | Mein. hanc gl. ft. ad Timothei Dianam spectare putat **2858** h. e. πολυάϊκος· πολυορμήτου (Α 165 ..) (Alb.), cf. gll. 2816. 2818 et πολυάϊξ· πολυόρμητος Schol. Ε 811 = Su π 1937 **2859** πολυιδρὶς H: accent. Mus. **2860** πολυκάγχεος H: Voss. **2861** ξηραντικόν] h. e. ξηραντικήν (Schol.) **2863** πολυκέρδιον· πολυβέλτιον H: Mus. **2864** τὸν ποικίλον] cf. gl. 2717 **2865** πολυκηδὲς H: Alb.; inter duas litteras ε unciales perperam litteram C in textu Homeri non exstantem excerpsit lexicographus aliquis; de elisione in fine lemmatis prohibita cf. ad gl. 4517 **2867** κιθαρῳδικῶν] h. e. αὐλητικῶν (Alb.) **2868** πολυκαθέδροις … ναυσὶ] ταῖς πολυκαθέδροις ναυσί Ap. S.; ap. utrumque auctorem mendum quoddam reperitur; Mus. λεπίδες del.; aliquid excidit, ut puto **2870** παρέχων H: Ap. S.

2871 πολύκνημον· δύσβατον, ὀρεινόν (Β 497). τραχὺς τόπος Hom.
2872 *πολύκοινον· πᾶσι κοινόν (Soph. fr. 673 R.) A^{37}
2873 *πολυκοιρανίη· πολυαρχία (Β 204) vg^{19}A^{62} Hom.
2874 πολύκρημνος· δύσβατος, ὀρεινός (cf. Callim. fr. 279 Pf.) D
2875 πολυκτόνον· πολλοὺς κτεῖνον (Aesch. Ag. 734) D
2876 πολυκτήμων· πολλὰ κτήματα ἔχων (Ε 613) Hom.
2877 πολυκυλίνδητος· πολλαχοῦ κυλιόμενος (com. ad. fr. dub. 931 K.–A.) D
2878 πολυλάϊστον· πολυλιτάνευτον, πολύευκτον (ε 445) Hom.
2879 πολύλευκτον· πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές
2880 πολυλήϊον· πλούσιον (h. Merc. 171) D
2881 *πολυλήϊος· πολύπυρος. ἢ ⌞πολλὰ βοσκήματα ἔχων (Ε 613) A^{87} Hom.
2882 *πολύλιστον· πολυλιτάνευτον (ε 445) A^{61} Hom.
2883 *πολυμερές· εἰς πολλὰ μεριζόμενον (Sap. 7,22) g^{28}A^{71} LXX
2884 πολυμέρμερον· πολυμέριμνον
2885 πολυμερῶς· πολυσχιδῶς, δαψιλῶς. πολλὰ σχήματα ἔχων (Ep. Hebr. 1,1) N.T.
2886 πολύμηλον· πολυπρόβατον (Β 605) Hom.
2887 πολυμῆναι· πολύβουλε (Β 173 ..) Hom.
2888 *Πολυμήστωρ· ὄνομα κύριον A^{59}
2889 *πολυμήτης· πολύβουλος, πολύφρων (Α 311 ..) A^{91} Hom.
2890 *πολυμήχανε· συνετέ, πολύτεχνε (Β 173 ..) Hom.
2891 Πολυμνήστ⟨ε⟩ιον ἄιδειν· εἶδός τι μελο[σ]ποιΐας τὸ Πολυμνήστ⟨ε⟩ιον. ἦν δὲ Κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ Πολύμνηστος, εὐμελὴς πάνυ (Cratin. fr. 338 K.–A.) D
2892 *πολυμνήστην· ἀγαθήν, σώφρονα (ξ 64 ..) v$^{\text{ποδ}7}$ Hom.
2893 πολυμνία· ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα. καὶ ὄνομα κύριον

2873 = Schol. **2874** Σ π 541 **2875** Schol. rec. Aesch. **2876** = Schol. **2878** cf. Schol. **2880** EM 681,46 **2882** = Schol.; Su **2887** cf. Schol. **2889** Σ π 543; Ap.S. 133,10; Schol. **2890** Schol. **2891** Ph; Schol. Ar. Equ. 1287; Su α 3940. π 1988 vv. Ἀριφράδης. Πολύμνηστος; Plut. De mus. 1132 d

---

2871 τραχὺς τόπος] ad gl. 2874 transponere vult Schm. **2872** cf. gl. κ 3260 **2874** cf. ad gl. 2871 **2875** expl.] πολλοὺς κτεῖναν Schol. rec. Aesch. | Aesch.] cf. gl. σ 695 (et gl. π 724) **2878** πολυλάιστον H et ordo] h.e. πολύλλιστον (Schow), v.l. gl. 2882 **2879** πολύλευκτον] h.e. πολύπλαγκτον (Alb., coll. gl. 2910, ubi πολυπλέγκτου exstat, ut monet Schm.) **2882** πολύλιστον H (cf. Su)] h.e. πολύλλιστον (A et Schol.), v.l. gl. 2878 **2885** πολυσχεδῶς H: Biel., coll. gll. 2927–8 **2887** πολυμῆναι] h.e. πολυμήχανε (Schm.), cf. gl. 2890 et Schol. πολυμήχανε· πολύβουλε, συνετέ **2889** πολυμήτης H = Ap.S.] h.e. πολύμητις (ΑΣ et Schol.) **2891** πολυμνήστιον[1] H: ordo et Ph cod. | ἄιδειν (cf. ad gl. 348; ᾄδειν Mus.)] ἀείδειν Ph | Cratin. habet Πολυμνήστει᾽ ἀείδει | τί. μέλος ποιίας H: Mus. | πολυμνήστιον[2] H: Schm. | Πολύμνηστος] cf. Kassel–Austin ad Cratin. | εὐημέρης H: Sop. Heins. | Cratin.] cf. gl. σ 3044 cum testt. (Plut.) **2893** πολυμνία] a μνία (Sop.), Thes. cft. Nic. ther. 950 v.l. ap. Schol. | πολυφύκιον H: Mus.

Hom. **2894** πολύμυθος· φλύαρος. περίεργος (Γ 214)
D **2895** πόλυντρα· ἄλφιτα
D **2896** Πολύξενος· εἷς τῶν ἡρώων (h. Cer. 154?)
D **2897** πολύξεινος· ἡ γῆ
2898 *πολύοπτος· πολυθέατος (epic. ad.?) (A^{66})
2899 πολυορκῆσαι ἢ πολιορκῆσαι· κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ
D **2900** Πολυπαΐδης· παρῴδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· ʿ†βόμβων† ἐπαινήσω, ⟨Πολυπαΐδη⟩ʾ
D **2901** πολυπαί⟨πα⟩λος αἰθήρ· πεποικιλμένος. οὐχ ὁμαλός (SH fr. ad. 1100)
Ap. S.? **2902** *πολυπάμ[μ]ονος· πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος (Δ 433) A^{47}
Hom. **2903** *πολυπάμ[μ]ων· πλούσιος (A^{47}), πολλὰ κεκτημένος, πολυχρήμων. πάμ[μ]ατα γὰρ τὰ χρήματα (cf. Δ 433)
2904 πολυπενθέος· πολυπαθοῦς
Hom. **2905** *πολυπήδακα· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν A^{72}[vg^{18}A^{54}], ἤτοι ⌊πηγάς (Θ 47 . .) [vg^{18}A^{54}]
Ap. S.? **2906** πολυπηδάκου Ἴδης· πολλὰς πήδακας ἐχούσης, τουτέστι ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς (Ξ 307 . . vulg.)
D **2907** πολυπήμονα· πολυβλαβῆ
D **2908** πολύπιστος· ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἢ μεγάλην. ἔμπιστος
Hom. **2909** πολυπλάγκτοις· εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις (Ρ 425)
Hom. **2910** *πολυπλάγκτου· πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου (Λ 308) A^{51}

2901 Ph **2902** cf. Ap. S. 132, 32 **2903** Ph; cf. Schol.; Su; Ap. S. 132, 32 **2905** Σ π 544; Schol.; cf. Ap. S. 131, 25; EM 671, 32 **2906** cf. Ap. S. 131, 25; EM 671, 32 **2909** Schol. **2910** Schol.

2895 πόλυντρα] Lat. polenta (Salm.) **2896** ἡρώων] ⟨ρʹ⟩ ἡρώων Mein. 1858 p. 551 (coll. Hdn. dict. sol. 923, 8–9 L. Ἀραφήν· εἷς τῶν ἑκατὸν ἡρώων), quod a Wil. Hom. Unters. 125 not. 28 reicitur. Richardson ad h. Cer. dubitanter affert Sokolowski Lois sacrées, Suppl., 1962, 10, 68. cf. etiam RE 21 (2), 1854, 41–64 **2898** Schm. cft. πολύοπτος ἀπερράγη (leg. ὑπ-) ἄσπετος αἰθήρ An. Par. 4, 349, 6 (cf. Θ 588 = Π 300). id. αἰθήρ huc e gl. 2901 (ad quam v. adn.) perperam transponere vult **2899** πολυορκῆσαι] sic ordo **2900** παροδίται H: Mus. | θεόγνιδος (sine interpunct.) H: Schm. post Vales. et Heins. | βόμβων] βόμβον Heins. (sc. αὐλῶν vel sim., v. Young p. 84 et West p. 241 ad Theognid.; aliter 'id est, πορδήν' Meibom); βολβὸν Schm. | ἐπαινήσω] Vales. cft. Theognid. vv. 93. 876. 963 | ⟨Πολυπαΐδη⟩] Schm. post Heins. | 'sive comici sive parodi alicuius, velut Cratetis' Bergk PLG$^{3/4}$ 2 p. 234 **2901** πολύπαιλος· αἰθὴρ (sine interpunct. insequ.) H: Ph (⟨πα⟩) et Schr. (coll. Opp. hal. 3, 41) (interpunct.); Ph om. αἰθήρ | Lloyd-Jones–Parsons cft. Αἰθὴρ ποικίλος Nonn. Dion. 40, 407–8 **2902** πολυπάμμονος H: A, cf. Ap. S.; cf. gll. 289–90 | κτίσιν ἔχων H: A **2903** πολυπάμμων H = Ph cod.: Alb., cf. A et Ap. S.; cf. gll. 289–90 | πάμματα H: Alb. **2904** πολυπένθεος H: accent. Mus. **2905** πολυπήδακα H et ordo] h. e. πολυπίδακα (K) | ἐχούση H: K **2906** πολυπηδάκου] h. e. πολυπιδάκου (Mus., sicut in text. vulg. Homeri et in Ap. S. legitur) | ἰδῆς H: Mus. | πήδακας] h. e. πίδακας (Mus.) **2908** ἔχων. ἔμπιστος. ἢ μεγάλην H: transp. Hansen post Schm.; Mus. del. ἢ μεγάλην **2909** πολυπλάγκτοις (H = Mus.)] πολυπλάγκτοισιν Hom. **2910** πολυπλέγκτου H: Mus.; Hom. habet πολυπλάγκτοιο | cf. gl. 2879

2911 *πολύπλοκος· πολύτροπος (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 1733 [37, 1150, 11 M.]) A^{63} Greg. Naz.
2912 πολύποδες· εἶδος ἰχθύος. ἢ εἶδος φθειρῶν D
2913 πολύποδος δίκην· αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών D
2914 πολυπράγμων· περίεργος (e. g. Ar. Av. 471. Eupol. fr. 238 K.–A.) D
2915 *πολυπτύχου· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος. πολυμεροῦς. πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα (Θ 411 . .) [Σ] Hom.
2916 πολύρρηνͅ[η]· ἢ πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος (carm. Naupact. fr. 2, 2 Bernabé. cf. I 154 = 296) D
2917 πολύρρην[η]· πολλὰ ῥήνη ἔχων, τουτέστι θρέμματα (carm. Naupact. fr. 2, 2 Bernabé. cf. I 154 = 296) D
2918 πολύρρητος· πολύφραστος D
2919 *πολυρρήτοισι· πολυπόνοις A^{64}
2920 πολυσκάρθμοιο· πολύποδος, πολυβηματου. ἐπὶ δὲ νεῶν, πολυκώπου (cf. Q. S. 5, 657). οἱ δὲ δρομάδος. καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου (B 814) Hom.
2921 πολυσμαράγοιο· πολυήχου, ἠχητικοῦ (Opp. cyneg. 2, 138. Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 30 [37, 1229, 13 M.]) Greg. Naz.
2922 πολύσπειρον· πολυέλικτον D
2923 *πολυσπερέων· ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων $vg^{23}A^{83}$. πολυεθνῶν (B 804) Hom.
2924 πολύστιπτος· πολυπόρευτος D
2925 πολύστονα· πολλῶν στεναγμῶν αἴτια (A 445) Hom.
2926 πολυσφέλμου· πολυφλοίου D
2927 *πολυσχιδῆ· εἰς πολλὰ ἐσχισμένον $vg^{3}A^{30}$, μεμερισμένον A^{30}
2928 *πολυσχιδές· πολυμερές (A^{43})
2929 *πολυτελῆ· πολυδάπανα,⌋ ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια, ἤγουν ⌊τίμια ($vg^{5}A^{32}$)
2930 πολυτιμητίζειν· πολλοὺς τιμᾶν. ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι

2913 = Ph = Su **2915** Σ π 545; Schol.; cf. Ap. S. 137, 3 **2917** cf. Σ π 546 **2920** cf. Schol.; Ap. S. 79, 25 v. ἐΰσκαρθμοι; Strab. 12, 8, 6 p. 573 C. **2923** Schol. **2925** = Schol. **2928** Σ π 548 **2930** cf. Ph

---

2913 ἑαυτὸν καταφαγών] locos comicos cet. enumerat West ad Hes. op. 524 | cf. gl. 3170 **2914** περίεργος] cf. gl. 2894 **2915** πολυπτάχου H: Mus., cf. Σ et Ap. S. **2916** πολυρρήνη H: Thes. 6, 1416 d **2917** πολυρρήνη· πολαρρήνη H: Schm. | cf. gl. ρ 252 cum adn. **2920** δρόμαδος H: accent. Mus. **2921** πολυσμαραγοῖο H: accent. Mus. | Greg. Naz.] cf. ad gl. 3268 **2924** πολύστικτος H: Sop. (Alb. cft. gl. σ 1870); πολύστειος Jens., coll. Callim. h. Iov. 26 (ubi Pfeiffer -στι- ci.) cum Schol.; Ph 441, 10 habet πολυστείνοις (πολυστείβοις? Pfeiffer ad Schol.)· πολυπορεύτοις **2926** πολυσφέλμου] πολυφέλλου Palm., coll. gl. φ 284 φελλός· … φλοιὸς δένδρου **2929** πολλὰ H: Mus. **2930** expl.] [πολλοὺς] τιμᾶν. [ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι] Schm., post Cob. Mnemos. 8, 1859, 20 ('πολυτιμητίζειν est appellare πολυτίμητον et tamquam Deum salutare'), recte nisi quod lexicographum balbutientem (non scribam) corrigit

Hom. **2931** *πολύτλας· ὁ πολλὰ ὑπομείνας vg^{24}A^{85}. ἢ κακοπαθήσας, πολλὰ ἀνατλάς, ταλαίπωρος (Θ 97 . . ε 171 . .)

Ap. S. **2932** πολυτρήρωνα· πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν (Β 502 . .)

Hom. **2933** πολυτλήμων· ὑπομονητικός (Η 152 . .)

Hom. **2934** πολύτροπος· ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ᾽ ἕνα καιρόν (κ 330; α 1)

N. T. **2935** *πολυτρόπως· διαφόρως vg^{22}A^{70}, ποικίλως (Ep. Hebr. 1, 1)

2937 *πολυφασίας· πολυλογίας vg^{7}A^{34}

D **2936** πολύτορον· δέρμα ἐχίνου· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας ἐπεὶ ⟨τι⟩τρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν

Hom. **2938** *πολύφημον· πολύφωνον, ἐπιθετικῶς. ἢ ἐκκλησία, ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσίν (β 150). ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι (χ 376). καὶ ὁ ἔνδοξος (Phil. ebr. 92). καὶ κύριον ὄνομα Κύκλωπος (ι 407)

Hom. **2939** *πολυφλοίσβοιο· πολυταράχου, πολυκινήτου (Α 34 . .) A^{81}

Hom. **2940** *πολυφόρβου· πολλοὺς τρεφούσης (A^{79}) ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης (Ξ 200 . .)

D **2941** πολυφραδέος· πολυκερδοῦς. ἢ λίαν συνετοῦ

D **2942** πολυφραδέστερον· συνετώτερον. λογιώτερον. πολυκερδέστερον

Hom. **2943** πολύφρονα· σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον (Σ 108 . .)

Hom. **2944** πολύχαλκον· ἰσχυρόν, στερεόν (Ε 504 . .)

Greg. Naz. **2945** πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν (Theocr. 13, 46. Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 66 [37, 975, 3 M.])

D **2946** πολυχε⟨ι⟩ρία· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων (Thuc. 2, 77, 3)

2947 *πολύχουν· πολυειδές (Arist. h. an. 629^{a}35) A^{36}

2948 *πολύχους· πολυφόρος (vg^{9})A^{82}

D **2949** πολυώνυμον· τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος (h. Apoll. 82)

D? **2950** πολυωπόν· πολύβροχον. πολυόμματον. ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον (Opp. hal. 3, 579. cf. χ 386)

2931 Schol. ε 171 = K; cf. Σ π 549 **2932** Ap. S. 154, 19 = Schol. **2934** Schol. α 1 **2935** gl. N. T. **2937** = Σ π 550 **2936** Ph **2938** Scholl. β 150. χ 376 **2939** Σ π 551; Schol. **2942** cf. Σ π 552 **2943** cf. Schol. **2944** Schol. **2947** Σ π 553 **2948** cf. Σ π 553 **2950** Schol. Opp.; cf. Schol. χ 386 | Arcad. 67, 10

2934 ὑφ᾽] οὐκ ἐφ᾽ Heins. **2936–7** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **2936** πολύτορον· δέρμα ἐχίνου (sine interpunct. insequ.) (πολύτορον· δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου Ph)] πολύτορον δέρμα ἐχίνου· Alb. | τρώσκουσιν H: Mus. **2938** κλύδονες H: Mus. **2941** πολυκέρδους H: accent. Mus. **2946** πολυχερία H: Alb. **2948** πολύφορος H: accent. Mus. **2949** μονάδα] cf. gl. 290 | fin.] cf. etiam Callim. h. Dian. 7 **2950** πολύωπον H: accent. Arcad.

2951 *πολυωρήσεις· φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις (Psalm. 137, 3) vg[15]A[41] LXX

2952 *πολυωρεῖ· πολλὴν φροντίδα ποιεῖται (Clem. Al. paed. 2, 76, 5) (vg[15]A[41]). ἐναντίον δέ ἐστιν τὸ ὀλιγωρεῖν ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν

2953 πολφοί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρι⟨κτ⟩ῆς ἑψόμενα (Ar. fr. 701 K.–A. Metag. fr. 18, 2 K.–A.) D

2954 πόμφυκα· τὸν κόγχον D

2955 πόμα· πόσις D

2956 πόμαλα· τρόπον τινά

2957 πομάτεσι· πόμασι D

2958 †πομμοῦσαν· ὁμιλεῖν†

2959 πομπεῖα· τὰ[ς] πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη (Dem. 22, 48). ἢ τόποι, ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται D

2960 πομπεῖ· πομπεύεται

2961 πομπεύει· κατασχολάζει

2962 *πομπεύων· περιάγων. καὶ τὰ ὅμοια A[14]

2963 πομπή· ἄφοδος. καὶ ἐξαποστολή, παραπομπή (ε 32 . .) Hom.

2964 πομπῆες· προπομποί, οἱ προπέμποντες, ὁδηγοί (γ 325 . .) Hom.

2965 πομπηγορῶσι· προπέμπουσιν

2966 πομπίλος· ποιὸς ἰχθύς (Nic. fr. 16, 2. Pancrat. Arc. SH fr. 598) D

2967 *πομπός· ὁδηγός, προπέμπων (Ω 182 . .) A[12] Hom.

2968 *πομποστολεῖ· ἐκπέμπει τὸν πλοῦν A[17][vg[7]]

2969 πομποῦ· ὁδηγοῦ (Aesch. Ag. 299) D

2970 πομπυσμάτων· συρισμάτων

2971 [πομποβόλῳ· πέντε ὀβελίσκους ⟨...⟩]

2951 Σ π 554; cf. An. Ox. 2, 464, 28; gl. Psalm. 303 Ernesti **2953** = Ph; cf. Arcad. 84, 19; Erot. 111, 13; Poll. 6, 61–2 **2959** Harp. 253, 8 [π 80 K.] (unde Ph 442, 19 et Su); EM 682, 44; q 290, 4; Moer. 208, 23 [π 86 H.] **2963** q 288, 24; cf. EM 682, 8. 45 **2964** Schol. **2966** cf. Su π 2027 **2967** Σ π 557 **2968** cf. Σ π 558

2953 πόλφοι H = Ph: accent. Arcad. | ἐρίης H: Ph; sc. κριθῆς (cf. Palm. et Kust.), cf. Su χ 301 v. χίδρα. Kassel–Austin ad Ar. formam ft. meliorem ἐρεικτῆς exhibent, sed cf. gll. ε 5852–3; Lev. 2, 14; Hippocr. mul. 118 [8, 254, 22 L.]; cet. | ἐψόμενα H: spir. Ph **2954** πόμφυκα] cf. gll. 2975–6 et v. πομφός | κογχόν H: accent. Mus. | extra ordinem **2955** πόμα] cf. gl. 2957 **2956** πόμαλα] h. e. πώμαλα (Alb.) | τρόπον τινά] οὐ κατὰ τ. τ. Alb., coll. gl. 4504 **2957** πομάτεσι] cf. gl. 2955 **2958** πομμοῦσαν] pro ϝομιλοῦσαν scriptum putat Voss., sed cf. ad gl. 1339 | ὁμιλεῖν] ὁμιλοῦσαν Mus. **2959** πόμπεια H (πομπεία Ph): Harp. | τὰ[1]] τὰς H: Harp. **2960** πομπεύεται] πομπευτῇ Mein. 1858 p. 513 (i. e. lemma πομπεῖ a πομπεύς [non a voce ignota πομπέω]); ‘Minus certe placet πομπὴν πομπεύει’ Schm., coll. Dem. 21, 22 **2961** κατασχολάζει] καταχλευάζει Cor. 62. 126; Alb. cft. gll. ε 2498 (expl. … καταστοχάζων, Cor. 62 ci. καταχλευάζων) et α 4012 **2963** ἔφοδος H: q **2969** πόμπου H: accent. Mus. **2970** πομπυσμάτων] ποππυσμάτων G., coll. gl. 3007 **2971** v. l. gl. 1384 | πομποβολῶ | π̄ H: expl. Mus.

D **2972** πομπῶν· ὁδηγῶν (Hdt. 1, 122, 2)
2973 *πομφαγαγεῖ· τὴν πομπὴν ἄγει A^{16}
D **2974** πομφαγεῖται· φυσοῦται. ἀναβράζει
2975 *πομφόλυγες· τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί. καὶ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἢ ⌊φυσήματα vg^{1} ὕδατος (Arat. 980). ⌊ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις $A^{10}[vg^{1}]$
2976 *πομφόλυξ· ὕδατος κόχλασμα. καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί A^{13}
2977 πονεῖν· ποιεῖν. ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν
Hom. **2978** *πονέεσθαι· ἐνεργεῖσθαι (A^{6}). καὶ τὰ ὅμοια (K 116 . .)
Hom. **2979** πονέοντο· ἐνήργουν (E 84 . .)
D **2980** πονεύμεναι· ἐπειγόμεναι
D **2981** πομφυίζεσθαι· αἰσχύνεσθαι
D **2982** πονήματα· κόποι
D **2983** πονηρία· ἐπιπονία
2984 *πόνηρον· ἐπίπονον. κακοπαθῆ $A^{9}(g^{4}v^{πομ8})$
D **2985** πόνηρος· τὰ αὐτά
D **2986** πονηρός· κακός, δεινός, κακοῦργος
Hom. **2987** *πονήσατο· κατειργάσατο (I 348) A^{10}
D **2988** πονίωμεν· πονῶμεν
2989 †πόννα· τὸ γράφος. ἢ μάγος†
2990 †πόννος· μάγος†
Hom. **2991** πόνος· ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης (E 517. K 89. ν 423)
D **2992** πόντια ῥάκ[κ]η· σπόγγοι, ἢ τὰ τούτων σπαράγματα (trag. ad. fr. 258 K.–S.)
D **2993** πόντι[ν]οι· σπόγγοι
LXX **2994** *ποντοβρόχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους (3. Macc. 6, 4) A^{5}
Hom. **2995** *ποντόθεν· ἐκ πελάγους (Ξ 395) A^{8}
Hom. **2996** *πόντος· θάλασσα $g^{2}(A^{7})[v^{πομ5}]$, πέλαγος (B 210 . .)
Hom. **2997** ποντοπόροιο· θαλασσοπλόου (A 439 . .)

2975 EM 682, 10; cf. Schol. Arat. **2979** = Schol. **2984–5** Arcad. 71, 16 **2985** Ph; Su **2991** cf. Ap. S. 133, 13; EM 682, 18; Su; Scholl. **2992** Ph **2993** Ph **2994** = Σ π 561; cf. Ph **2996** EM 682, 31

2973 πομφαγαγεῖ] h. e. πομπαγωγεῖ (Schm. post Alb.) **2974** πομφαγεῖται] πομφολυγοῦται Schm. post HSt. et Alb. (qui cft. gll. 2975–6) | ἀνακράζει H: HSt. | Alb. cft. Pind. Pyth. 4, 215=121 cum Schol. πομφόλυξαν· ἀνεβράσθησαν **2975** ἔξοδοι H: ἐξοχαί Salm. alii, coll. gl. 2976 | φυσήματι H: vg **2976** κόχλασμα H = A] haec forma etiam gl. α 6265 cod.; cf. LSJ et Lampe vv. κοχλ-. ἀνακοχλ-. ὑπερκοχλ-; Sop. ci. κάκλασμα **2980** πονευμέναι H: accent. Mus. **2984** πονηρὸν H: accent. Mus. **2985** πονηρὸς H: accent. Ph = Su, cf. Arcad. et gl. 2984 **2988** πονιῶμεν H: accent. Ahr. Dial. 2, 210; forma Dorica est, cf. Ahr. l. c.; Thumb 1, 86. 92. cet. **2989–90** cf. gl. 4506 **2989** v. gll. 2990. 4506 **2990** πόννος· μάγος] Schm. putat hoc esse πόνος· ἄλγος, i. e. dittogr. partis prioris glossae 2991 **2992** πόντια· ῥάκκη, H: HSt., cf. Ph πονταράκη· **2993** ποντινοὶ H (ποντεινοί Ph): HSt. **2994** ποντοβρόχους H (-ος Ph)] ποντοβρύχους $Σ^{a}$ et Su **2997** ποντοποροῖο H: accent. Mus.

2998 ποντοπόροις· θαλασσοπλόοις (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 228 [37, 596, 5 M.]) Greg. Naz.

2999 ποντοπόροισι· πλωταῖς (Β 771 . .) Hom.

3000 ποντοπόρος· πέλαγος διαπορευομένη, πελαγοδρόμος (μ 69 . .) Hom.

3001 πόντου Ἰκαρ⟨ί⟩οιο· τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰκάρ[ι]ου, τοῦ Δαιδάλου παιδός, πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος (Β 145) Hom.

3002 πόντῳ κεκλιμένοι· περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης (Ο 740) Hom.

3003 πόνῳ πόνηρος· κακίᾳ κακὸν προσέπεσεν, ὡς ἀγαθὰ ἀγαθῷ (Ar. Vesp. 466. Lys. 350) D et Prov.

3004 *πόπανα· πλακούντια ἀπὸ ἄρτου (Ar. Eccl. 843. Plut. 660) A[1]

3005 πόπαρ· πατήρ. καὶ πατρὸς πατήρ D

3006 *πόποι· παπαί A[2]. ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν (Α 254 . .) [A[πεπ67]]. Ἀπίων (fr. 108 N.) δέ φησιν, οἱ δαίμονές εἰσι πόποι, καὶ ἔστιν· ὦ δαίμονες (α 32. cf. Euphor. fr. 136 P.) Hom. Ap. S.

3007 ποπ⟨π⟩ύσματα· κολακεύματα D

3008 πόρ· ποῦς. Λάκωνες D

3009 *πόρδαλις· ὁ ἄρσην (Φ 573 v.l. δ 457 v.l.)[A[35]], ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις (Φ 573. δ 457. cf. Γ 17 [Ap. S.]). ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παραλέσθαι Ap. S.

3010 Πορδοσελήνη· μεταξὺ Λέσβου καὶ Μυσίας νῆσος (Arist. h. an. 605[b]29) D

3011 *πόρε· παρέσχε (Α 72 . .) A[15] Hom.

3012 *πορεῖν· δοῦναι (Soph. OT 1255) A[37]

3013 πόρε· περιεποίησε, παρέσχε (Ζ 168) Ap. S.

3014 *πόρεν οἱ ἐπιεικές· παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον (Τ 21) A[17] Hom.

3015 πορεύου· ἄπιθι, ὕπαγε

3001 Schol. **3003** Prov. Bodl. 804 [= append. 4, 59] **3004** EM 682, 49; Σ π 563; (Paus. π 27) **3006** Scholl.; cf. Ap. S. 133, 19 | οἱ δαίμονες κτλ.] cf. Plut. audiend. poet. 22 d; Theogn. can. 958 (p. 158, 13 C.); Schol. E ad α 32; EM 823, 31 **3007** cf. Σ π 564 **3009** Apio ap. Ap. S. 133, 34 **3010** Strab. 13, 2, 5 p. 619 C.; St. Byz. **3011** Schol. **3013** Ap. S. 133, 25 **3014** Schol.

2998 θαλασσοπλοίοις H: Mus. | Greg. Naz.] cf. ft. gl. ν 771 **3000** πελαγόδρομος H: Mus. **3001** ἰκάροιο H: Mus. | ὀνομάσθη H: Mus. | ἰκαρίου H: Mus. **3002** ποντοκεκλημένοι H: Mus. **3003** πονοπονηρὸς H (πονοπόνηρος Ph cod.): HSt. alii (accent. Hansen, cf. gl. 2985 cum adn. et Ar.), coll. Prov.; πονω- ordo Hesychii et Photii; πονωπόνηρ- (sic accent.) Ar. vv. ll. | πρὸς ἔπεισιν H: Sop. | Alb. cft. gl. ω 273 | cf. etiam gl. 4415 **3004** cf. gl. 1432 **3005** πόπαρ] ‘pro πάπαρ, i. e. πάπας, ἄππας’ Voss. (vocem esse Laconicam putat Cas. ad Athen. 8, 352 a); προπάτωρ Parisienses ap. Alb., coll. gl. 3623 **3006** οἱ] ὅτι Lehrs Arist. 118 **3007** ποπύσματα H: Mus., cf. Σ **3008** Thumb 1, 91 **3009** πόρδαλης (sic) H: Ap. S. | προελέσθαι H: Mus.; προάλλεσθαι Ap. S. | παραλέσθαι] παράλλεσθαι Ap. S. **3012** πόρειν H: accent. Mus. | Schm. cft. gll. 1436. 1495 **3013** πόρεν· περιεποίησε, οὐχὶ δὲ παρέσχε· ʽπόρεν κτλ.ʼ (Ζ 168) Ap. S. **3014** οἱ i. q. αὐτῷ (expl.)] h. e. οἷ (Pears., cf. Hom. cum Schol.)

D **3016** πορεύς· πορθμεύς
D **3017** πορεῦσαι· πέμψαι, ἀγαγεῖν (Plat. Phaed. 107e)
Eur. **3018** *πορεύσατε· ἄγετε (Eur. Bacch. 355) A[24]
Eur. **3019** πορθεῖν· προνομεύειν, ὀλλύειν (Eur. Phoen. 488)
D **3020** πορθεῖται· ἀναλίσκεται
3021 *πόρθησις· ἐρήμωσις Σ, καθαίρεσις, ἁρπαγή
Eur. **3022** πορθμεύς· κωπηλάτης (Eur. Alc. 253)
D **3023** πορθμεύ[σ]εσθαι· διαβαίνειν. πλέειν
Hom. + D **3024** πορθμῆες[· πορθμεῖς] καὶ πορθμῆ[ε]ς· πορθμεῖς (υ 187; Ar. Eccl. 1086). καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες
D **3025** πορ⟨θ⟩μίον· σκαφίδιον διαπερ⟨αι⟩οῦν μισθῷ (Antiphan. fr. 86, 4 K.–A.?)
3026 πορθμός· στενὸν θαλάσσης ἐν μέσῳ τῆς γῆς. *διαπέραμα [vg[8]A[39]]
Hom. **3027** πορθμῷ· διαπεράματι (δ 671 . .)
3028 †Πορθόμιν†· γένος ἐπιφανές
3029 [πόρθος· πτόρθος, κλάδος, βλαστός]
D **3030** πορθυγγίς· σπατίλη. τρίβολον
D **3031** Πoριεῖς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
3032 *πορίζει· κερδαίνει A[32]
3033 πορεία· ὁδοιπορία
D **3034** πόριμον· εὐπόριστον. πορευτόν
D **3035** πορισμός· μηχάνημα
3036 †πόριπα· πόρτις. ποριστής†
3037 *πορίσονται· περιποιήσονται A[13]
D **3038** πορίσω· κατασκευάσω (Xen. Cyr. 4, 3, 22)
3039 *πόρκας· ἐλάφους. ἢ ταχύ Z[9]

3017 Schol. Soph. El. 801 **3021** Σ π 566 **3026** cf. Σ π 567 **3027** Schol. EQV; cf. Schol. **3034** Ph; cf. Synes. epist. 139; Su θ 188 v. θεοῦ κτλ.

3020 ἀναλίσκειν H: Biel. **3023** πορθμεύσεσθαι H et ordo] πορθμεύ[σ]εσθαι Schm. **3024** πόρθμηες[1] H: accent. Mus. | · πορθμεῖς del. Hansen, coll. e. g. gll. 1342. 1358 de καὶ in lemmate; contra, Mus. vult [καὶ πόρθμηες· πορθμεῖς] | πόρθμηες[2] H: accent. et [ε] Schm. | ὄνειροι] οἱ νεκροὶ Jens. **3025** πορμίον (sic; πορθμίον ordo)] h. e. πορθμεῖον (Mus.) | διαπεροῦν H: Thes. 6, 1486 a **3028** Πορθόμιν] Πορθαονίδαι Mein. 1858 p. 631 **3029** πόρθος· πτόρθος,] h. e. [πόρθος·] πτόρθος· ('Posterius prioris videtur correctio' Alb.), v. l. gl. 4241, q. v. | βλάστος H: Mus., cf. gll. 4241. 4243 **3030** πορθυγγίς] Sop. cft. gll. σ 1557–8 | τρυβλίον H: Schm., coll. gl. σ 1558 **3031** Πoριεῖς] forma ignota, debuit esse Πόριοι (aut Πόρος) | ἀκαμάντιδος H: accent. Mus. **3032** cf. gl. α 865 et LSJ v. πορίζω II, 2 **3036** πόριπα] accus. a πόριψ (i. q. πόρις) Guyet; melius πόρις Alb., ordini aptum; πόριταξ (i. q. πόρταξ) Perg., coll. gl. 3073 | ποριστής] nov. gl. ποριστής⟨· …⟩ Schm. in app., ft. recte **3037** cf. gl. 1860 **3039** ad expl. ἐλάφους] v. gl. 3524; porro gl. 2141 cum adn.; Schm. cft. Lob. El. 1, 500 de metathesi; cf. praeterea Kühner–Blass 1, 288–9. 2, 117–18; Thumb 2, 379; cet. | ad expl. ταχύ] dial. Arcad.; cf. Naoum. 286; porro gl. 3519

3040 *πόρκης· δακτύλιος (Ζ 320. Θ 495) A^{20} Hom.
3041 πόρκος· κύρτος. τινὲς δὲ τὸν ἁλιευτικὸν κύρτον ἀποδιδόασιν (Lycophr. 74. cf. Plat. Soph. 220 c) D
3042 *πορνάμεν· πωλεῖν A^{16}
3043 πορνάμεναι· κεντούμεναι. πωλούμεναι D
3044 *πορν[ι]οκόπος· ἑταιροτρόφος A^{29}. πόρνος (Prov. 23, 21) LXX
3045 πόρνῳ παιδί· ὡραί⟨ῳ⟩ D
3046 πόροι· ποταμοί (Soph. Ai. 412) D
3047 πόροις· χαρίσαιο (ι 267) Hom.
3048 πόροις· ὁδοῖς
3049 *πόρος· ὁδός, τρίβος. ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα [vg^{5}A^{18}]. οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ (Ar. Pac. 124). οἱ δὲ τὰς γεφύρας (Hdt. 4, 136, 4 . .). καὶ ἀφορμή
3050 πόρπαμα· χλαμύς (Eur. El. 820. Herc. 859. Rhes. 442) Eur.
3051 *πόρπαξ· ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου (Soph. Ai. 576. Ar. Equ. 849) A$^{\pi\rho o 276}$
3052 *πόρπη· ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ⟨ν⟩ ὁ πῆχυς ἐνίεται, ἢ ⌊φίβλα (A$^{12.30}$). καὶ τῆς χλανίδος ἡ ⌊περόνη (Σ 401) (A^{30}) Hom.
3053 *πόρρω· πόρρωθεν, μακρόθεν [vg^{9}A^{38}]
3054 ⟩πορρώξ· ἀπόρροια (ι 359. κ 514; Β 755) Hom.
3055 πόρρω τέχνης· ὅμοιον τῷ σφοδρῶς ἐνέχεσθαί τινι (Ar. Vesp. 192) D
3056 πορσαίνει· κοσμεῖ. θεραπεύει. κατασκευάζει D
3057 πορσανέουσα· ἑτοιμάσουσα. ἐπιμελησομένη (Γ 411 v.l.) Hom.

3040 = Schol. Θ 495; cf. Schol. Ζ 320; Σ π 568; Ap.S. 133, 27; Poll. 7, 157; EM 683, 21 **3041** cf. Ph = Su = Tim. lex. **3046** = Schol. Soph.; cf. Su π 2083 **3049** cf. Σ π 569–70 **3051** v. ad gl. 3052 **3052** ὁ ἀνοχεὺς … ἀνίεται] cf. Scholl. Soph. Ai. 576. Ar. Equ. 849. Pac. 662; Su π 2090; Ph = Eust. Il. 905, 54 [3, 394, 10 V.] (Ael. Dion. π 52) | φίβλα] Σ π 571 = EM 665, 32 | καὶ κτλ.] cf. Schol. **3054** = Scholl. ι 359. κ 514 | accent.] Schol. A ad Β 755 (Aristarch.); Arcad. 19, 11 **3057** Schol.; cf. EM 683, 47; Eust. Il. 430, 18–21 [1, 677, 11–15 V.]

3040 πορκὶς H: A et Schol. Θ 495 **3041** πορκὸς· κυρτὸς H: accentt. Ph | κυρτὸν H: accent. Mus. **3042–3** formae Aeolicae vocis πέρνημι; cf. gll. 1977–9. 1782–3. 4490 **3042** πόρναμεν H: accent. Voss. **3043** κεντούμεναι] lemmati aptum non est; ft. ad περονώμεναι (Kust.) vel πορπώμεναι (Schm.) vel πειράμεναι (Alb., coll. gl. 1241) **3044** πορνιοκόπος H: A | ἑτεροτρόφος H: A **3045** πόρνοπαι· αἱ ὧραι (sic) H: Schm. in app. (in textu minus bene πόρνῳ· παιδὶ ὡραί⟨ῳ⟩ habet), coll. Ar. Plut. 155; correctio certa esse videtur, sed Schmidtii ‘Non dubito quin comici fuerint verba’ ft. audacius est (notandum tamen est quod neque Sir. 23, 17 neque Dem. epist. 4, 11 ad explicationem quadrat) **3047** ποροῖς H: accent. Mus. **3050** πορπάλλα H: Salm. **3051** πόρπαξ] προπαξ A eiusque ordo, perperam | v. ad gl. 3052 | Ar. Equ. 849] cf. gl. σ 1874 **3052** Schm. vidit verba ὁ ἀνοχεὺς … ἀνίεται ad v. πόρπαξ (v. gl. 3051) pertinere, cf. gl. α 5534 (ubi ἀντοχεύς legitur); Scholl. Ar.; Su; Ph; mendum est lexicographi alicuius (non scribae) | tum ἢ delendum esset; ἡ Schm. in app. | ὃ H: Biel. | ἀνίεται H: Meibom **3053** πορρωθεν· μακροθεν K **3054** πόρρωξ H: accent. Mus. (cf. Aristarch. et Arcad.) et signum decurtationis Hansen, v.l. gl. α 6606 (cf. gl. π 41 cum adn.); ᾽πορρώξ Arnald. (cf. gl. 2201 cum adn.), falso **3055** πόρρω· τέχνης. H: ed. 1521 | τὸ H: Scal. **3057** πορσανέουσα H = Γ 411 v.l. et Schol., cf. gl. 3060] πορσυνέουσα Γ 411 vulg. | ἑτοιμάσασα H: Schol.

D **3058** πορσύνεσκον· διήγειρον. παρεσκεύαζον (Ap. Rh. 4, 897 v. l.)
D **3059** πορσανέων· εὐτρεπίζων
Hom. **3060** *πορσάνθουσα· εὐτρεπίζουσα. στρωνν⟨ύ⟩ουσα A^{28}. παρασκευάζουσα (Γ 411)
Eur. **3061** πορσῦναι· παρασκευάσαι. πορίσαι. εὐτρεπίσαι (Eur. Alc. 1074. El. 414)
Hom. **3062** *πόρσυνε· διήγειρε (vg^{2}). παρεσκεύασεν (γ 403 . .)
D **3063** πορσύνεται· ὁδεύεται (Soph. Phil. 781)
3064 *πορσύνουσα· ἐρεθίζουσα A^{11}
D? Eur.? **3065** *πορσύνων· παρασκευάζων, ἑτοιμάζων (e. g. Aesch. Ag. 1374. Eur. Andr. 1063) A^{22}. ἐρεθίζων vg^{1}
3066 πορσώτατα· τὰ πόρρω καὶ μακράν
3067 *πόρσω· ἔμπροσθεν, ἢ πόρρωθεν ἐγγίσαι A^{23}
3069 πόρτα· πύλη r, θύρα πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου
D **3068** πορτάζει· δαμαλίζεται
D **3070** πορτάκι[ν]ον· μοσχίον
Hom. **3071** *πόρτακι· μόσχῳ. ἢ δαμάλ⟨ε⟩ι (P 4) A^{27}
D **3072** πόρτακος· ὦμος
D **3073** πόρταξ· ἄρρην βοῦς. τινὲς δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον
3074 *πορτικός· στοά A^{31}
Ap. S. **3075** *πόρτις· δάμαλις (A^{14}), ἢ νέα βοῦς (E 162)
D **3076** πορτίφοροι· οἱ αἴροντες τὰ †κόρροια† ἐπὶ τῶν ὤμων
Hom. **3077** *πορτμίς· κατὰ τὸν ὀμφαλόν (cf. Λ 424) A$^{36.[προ149]}$
D **3078** πορύνωμεν μᾶζαν· τῇ χειρὶ προσπιέζομεν

3058 cf. EM 683, 55 **3060** cf. Schol. **3063** Ph **3075** Ap. S. 133, 29; Hdn. epim. 112, 8 Boiss.; EM 684, 1; cf. Schol. | Arcad. 35, 3; 31, 10 **3077** Schol.

3058 πορσύνεσκον] πορσαίνεσκον Schm. (sic codd. plerique Apollonii Rh.), coll. ordine et EM **3060** πορσάνθουσα H (= A) et ordo] h. e. πορσανέουσα (Mus.), cf. gl. 3057 | στρώνvουσα H = A: Mus. | cf. gl. 3670 **3061** πορσύναι H: accent. Schm. **3064–5** lemmata] h. e. ft. ὀρθύνουσα et (ad expl. ἐρεθίζων) ὀρθύνων (LSJ post Schm., coll. gl. γ 934 [931 Schm.]) **3066** πορσύτατα H: Mus. **3068–9** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **3069** πόρτα· πόρτα, (sic) H: r (ubi legitur πόρτα· ἡ πύλη· ἀπὸ τοῦ τὸν πόριον τηρεῖν) **3068** πορτάζει] πορτακίζει Voss. **3070** πορτάκινον H: HSt. | μόσχιον H: accent. Mus. **3071** δάμαλι H: Schm. **3072** Schm. putat conferendas esse gl. 3076 et vocem Lat. portare potius quam v. φόρταξ (exstat e. g. com. ad. fr. 803 K.–A.; de π interdum perperam pro φ scripto cf. e. g. gll. π 1117 / φ 226, de metaplasm. cf. nom. φύλακος a φύλαξ) **3074** πορτικός] Lat. porticus **3075** πορτὶς H: accent. Mus., cf. Ap. S. Hdn. Arcad. | δαμαλὶς H: accent. Mus., cf. Hdn. Arcad. **3076** πορτίφοροι] dial. Cret. pro πρόσφοροι (M. L. West); contra, Schm. (post accent. πορτιφόροι Mus.), coll. gl. 3072, ci. hoc esse πορτακοφόροι, i. q. ὠμοφόροι; πορτιοφόροι G. | κόρροια] κόρια vel κοράσια Sop.; πορτάκια Toup.; μοσχία Latte; alii alia **3077** πορ-] h. e. προ-, v. gll. 3998–4001 et κ 1357; A^{36} πορτμης habet **3078** πορύνωμεν· μάζαν (sine interpunct. insequ.): interpunct. Mus. et accent. μᾶ- Mein. 1858 p. 552 | πορύνωμεν] h. e. τορυνῶμεν Hansen post Mein. (qui τορύνωμεν praebuit, quia προσπιέζομεν codicis [-ωμεν Mus.] ignoravit); de errore τ > π cf. ad gl. 1366

3079 πορύναν· μαγίδα D
3080 *πορφίτῳ· περόνῃ A^{25}
3081 *πορφύρει· ταράττεται $g^{10}A^{34}$. φροντίζει. μελανίζει (Ξ 16 v.l.; cf. Φ 551. δ 427 . .) A^{34} Hom.
3082 *πόρφυρεν κραδίη· ἐμερίμνα ἡ καρδία (Φ 551 . .) A^{19} Hom.
3083 πορφύρεον· πορφυρο⟨ῦ⟩ν. μέλαν (Α 482 . .) Hom.
3084 *πορφύρεος⌋ θάνατος· ὁ ⌊μέλας A^{21}. καὶ βαθύς. καὶ ταραχώδης (Ε 83 . .) Ap.S.
3085 πορφύρεται· διαλογίζεται (Greg. Naz. c. 1,1,7,32 [37,441,5 M.]) Greg.Naz.
3086 *πορφύρει· μελανίζει A^{34}. ταράττει g^{10}. πορφυρίζει (cf. gl. 3081) Hom.
3087 πορφυρίων· εἶδος ὀρνέου. καὶ ἰχθύς. καὶ ὄρνις ποιός (Ar. Av. 707. cf. 553. 1252) D
3088 πορφύροντες· κακοτεχνοῦντες (Q.S. 1,369) D
3089 πορφυρώματα· τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα D
3090 πόρωσι· χαρίσονται. δώσουσιν (Π 86) Hom.
3091 *ποσαπλῶς· πολλαχῶς $g^{5}A^{11}$. ἀναριθμήτως (Psalm. 62,2) $vg^{5}A^{11}$ LXX
3092 *ποσαχῶς· κατὰ πόσους τρόπους, ⌊πολλαχῶς (Sir. 10,31) A^{10} LXX
3093 [ποσάως· μερικῶς]
3094 πόσε· ποῖ. ποῦ (Π 422 . .) Hom.
3095 πόσθη· τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα D
3096 πόσθ[ο]ιον· αἰδοῖον ἀνδρός (Ar. Thesm. 254) D
3097 πόσθων· πόσθην τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον λέγουσι (Ar. Nub. 1014). πόσθωνας δὲ παρὰ τοῦτο τοὺς παῖδας, τινὲς δὲ τοὺς ψώλωνας, ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις (Ar. Pac. 1300) D

3081 Σ π 573; cf. Schol. AbT ad Ξ 16; Schol. δ 427; Ap.S. 133,32 **3082** cf. Schol. **3083** Schol. **3084** Ap.S. 134,7; Schol. **3086** cf. ad gl. 3081 **3087** Schol. Ar. Av. 552. 1252; Athen. 9,388 b–e; Ael. n. an. 3,42. 5,28; Su **3091** An. Ox. 2,464,18; cf. Σ π 574 **3094** Schol. **3095** Galen. 4,159,12; Poll. 2,171 **3096** Schol. Ar. Thesm. 254; Ph **3097** cf. Σ π 829; Ph; Su π 2113 v. πόσθη; Schol. Ar.

3079 πορύναν] h.e. τορύναν (Mein. 1858 p. 552), v. ad gl. 3078 | καγίδα H: Mein.; παγίδα Mus., male | significatio e gl. τ 1183 intelligitur (Schm.), quare non ad Sophr. fr. 105 K.–A. spectat **3080** πορφίτῳ·] πόρφῃ (i. q. πόρπῃ, cf. gl. 3052)· τῇ Alb.; cf. A πορφιτῳ· τῃ περονῃ. τῃ φιβλῃ **3081** πορφυρεῖ H: accent. Mus., cf. Σ | ταράττεται] ταρασσεται g (v. ad gl. 3086) ΑΣ | cf. gl. 3086 **3082** ἐμέριμνα H: accent. Mus. **3083** πόρφυρον H: Mus. **3084** μέλας] μεγας A, perperam **3086** πορφυρεῖ H: accent. Mus.; 'Ordo πορφύρῃ [ut exstat Ξ 16] vel πορφυρίζει poscit' Schm.; πορφύρει· μ. τ. + nov. gl. πορφυρίζει· ⟨…⟩ aut potius πορφυρίζει· μ. τ. [πορφυρίζει] Alb.; cf. ad gl. 2415 | ταράττει] ταρασσει η ταρασσεται g | cf. gl. 3081 **3087** πορφυρεῖον H: Mus. **3089** τιθέντων H: Meibom **3090** cf. gl. 3444 cum adn. de aor. subi. per fut. explicato **3093** v.l. gl. 3112 (del. Mus.) **3094** πόδε H: Schol. (πόσε· ποῦ) **3096** πόσθοιον H: Mus. | αἰτρὸν ἀνδρεῖον H: Hansen, coll. gll. κ 3795 (et 3645) et Su π 2113 v. πόσθη. α 4327 v. ἀταυρώτη; αἰδοῖον ἀνδρεῖον voluit Mus. (αἰδεῖον per lapsum calami scripsit), ordini verborum vix aptum (cf. gl. 3097 cum adn.); αἰσχρὸν ἀνδρεῖον Mein. 1858 p. 508, Hesychio non aptum | Ar. Thesm. 254] cf. gl. σ 2044 **3097** αἰτρὸν H: Mus., cf. gll. ε 5741. κ 2333 et γυναικεῖον αἰδοῖον ap. Hsch. octies; αἰσχρὸν Mein. 1858 p. 508, cf. ad gl. 3096 | περὶ τούτου H: G. | cf. gll. σ 1274. α 2621

Hom. **3098** ποσί· τοῖς ποσί (Ε 745 . .)
Hom. **3099** πόσιας· τοὺς ἄνδρας (Ζ 240)
Hom. **3100** *ποσὶ δατεῦντο· ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ περι⟨ε⟩πάτουν (Ψ 121) A^{6}
Hom. **3101** Ποσειδάων· Ποσειδῶν (Α 400 . .)
D **3102** Ποσείδια· ἑορτὴ Ποσειδῶνι τελουμένη
Hom. **3103** Ποσ[ε]ιδήϊον· τὸ τοῦ Ποσειδῶνος (Β 506 . .)
Hom. **3104** *πόσιν· ἄνδρα (Γ 427 . .) [A^{13}]
Hom. **3105** *πόσιος· πότου (Α 469 . .) (vg^{1}A^{7})
Hom. **3106** πόσι[ε]ος· ἀνδρός (π 75 . .)
Hom. **3107** *πόσις· πόμα (Τ 210). ⌊ἀνήρ (Γ 329 . .) Σ. πότος ἢ οἴνου ἢ ὕδατος (Τ 210 . .) A^{12}
3108 ποσότης· ἀριθμός. μέτρον
3109 *ποστημόριον· ὀλίγον μέρος (Origen. comm. in Gen. 12, 80 a M. ap. Euseb. praep. ev. 6, 11, 77) vg^{3}A^{8}
Hom. **3110** πόστον· πόσον (ω 288)
3111 πόστος· ποῖος
3112 *ποσῶς⌋ καὶ πή· ⌊μερικῶς vg^{2}A^{9}
3113 *ποταμηδόν· δίκην ποταμοῦ vg^{3}A^{13}
D **3114** ποτανόν· πτηνόν, πετεινόν (Pind. Pyth. 8, 46=34)
3115 ποτάγχυμεν· προσορμίζομεν
D **3116** ποταίνιον· νέον, πρόσφατον (Simon. PMG fr. 519, 92, i, 3. Aesch. Sept. 239 [codd. et Schol.]. PV 102. Pind. Ol. 10, 72=60). οἱ δὲ σύνεγγυς
Hom. **3117** ποταμός· ὁ Ὠκεανός (Ξ 245 . .). καὶ τὸ ὑγρόν. καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός (Γ 278 . .). καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον
D **3118** ποταμόχωστος· γῆ τις· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος (Agatharch. FGrHist 86 F 19, 34, 2; 39, 7 [= Ephor. FGrHist 70 F 65e] . .)
D **3119** πόταρος· γνώριμος
D **3120** ποτᾶται· πέταται (Ibyc. SLG fr. 223 (b). Aesch. Sept. 85. Eur. Or. 7. Ar. Av. 250 [codd. et Schol.])

3103 Schol. **3104** Schol. **3105** = Schol. **3106** cf. Ap. S. 134, 8 **3107** Σ π 575; EM 684, 19 **3113** = Su; cf. Theogn. can. 934 (p. 155, 9 C) **3114** cf. Schol. Pind. **3116** Scholl. Aesch.; Schol. Pind.; Ph; EM 685, 8 **3120** Schol. Aesch.; Schol. Ar.; Eur. Or. 7 laudatur Schol. Pind. Ol. 1, 91=57 lin. b, 33 et Isthm. 8, 17=7 lin. b, 9

3099 ποσίας H: accent. Mus. **3100** ποσὶ^{1}] h. e. ποσσὶ (A) | δατεύνιον H: A | περιπατοῦν H: Mus. **3102** ποσειδία (H: accent. Hansen)] cf. Strab. 8, 3, 12 fin. p. 343 C. et RE 22 (1) 557, 34 v. Poseidonia n. 1; Ποσείδεια M. L. West, coll. ordine **3103** [ε] Schm. **3105** πότος H: Mus. **3106** ποσίεος H: Mus. **3113** cf. gl. ϱ 544 **3115** ποτάγχυμεν] 'Dorice pro προσάγχυμεν, a themate ποτάγχυμι: si tamen mendosum non est' HSt. **3116** ποταίνοον H: Mus.; vox etiam ap. Bacch. et Hippocr. exstat, sed dicitur Dorica esse a Galen. lex. 19, 131, 7 et Schol. Pind. et Ph **3117** ἐπὶ κτλ.] cf. gl. γ 688 **3118** ποταμόχοστος H: Mus. **3119** πόταρος] Dorice pro προσήορος; Voss. cft. πάραρος Theocr. 15, 8 **3120** πόταται H: accent. Mus. | πέταται] πέτεται Schol. Aesch. | Aesch.] cf. gl. ο 1295

3121 ποτεκλεπτόμην· προσεπορευόμην D
3122 ποτεκχετήρια· τορνευτήρια D
3123 *πότερον· ὁποῖον ἓν ἐκ τῶν δύο [v^{4}A^{14}]. ἢ ⌊ἆρα. ποῖον [vg^{5}] τῶν δύο
3124 πότερον· ἓν ἐκ δύο, ἕν
3125 πότερος· ἕτερος
3126 ποτή· ποτηνή. πτηνή (ε 337) Hom.
3127 *πότημα· ποτήριον. ἢ ὁ πότος αὐτός (Ierem. 28, 39) A^{11} LXX
3128 ποτήν· ἰδέαν. οἱ δὲ πτῆσιν (ε 337 v.l.) Hom.
3129 ποτήρ· μέτρον ποιόν D
3130 †ποτήτυν†· τὸ πίνειν
3131 *ποτί· πρός (Α 245) A^{29} [τί] Hom.
3132 ποτὶ γαίῃ· πρὸς τῇ γῇ (Δ 112 . .) Hom.
3133 *ποτὶ δέ· ποτὲ A^{17} δέ (Hippocr. fract. 34 [3, 536, 8 L.])
3134 Ποτίδαια· ὄνομα πόλεως
3135 *ποτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι (Β 137) A^{20} Hom.
3136 *ποτιδέγμενοι· οἴνῳ δαμασθέντες (β 205) A^{16} Hom.
3137 ποτιδέγμενος· προσδεχόμενος (Κ 123 . .) Hom.
3138 ποτιδέρκεται· προσβλέπεται (Π 10 . .) Hom.
3139 *ποτὶ δὲ φάναι [A^{31}]· ἐκφάναι (cf. Ω 353. 598) Hom.?
3140 ποτιδόρπια· προσσίτια (cf. ι 234 . .) Hom.?
3141 ποτὶ ἑσπέρᾳ· πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ (ρ 191) Hom.
3142 ποτίκρανον· π⟨ρ⟩ό⟨σ⟩κρανον, τὸ προσκεφάλαιον (Theocr. 15, 3. Sophr. fr. dub. 10 K.–A. / com. Att. ad. fr. dub. 1372 Kock [v. app.]). καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσ[σ]ιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες D
3143 ποτιόσσεται· προσδοκᾷ D
3144 ποτὶ πλάδεσσιν· ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις ⟨πέτραις⟩ (γ 298. ε 401) Hom.

3123 Σ π 576; Choerob. An. Ox. 2, 483, 10 **3125** Ph 445, 18 v. πότερον^{1} **3126** cf. Schol. **3128** Schol.; cf. EM 685, 11 **3132** = Schol. **3133** Galen. lex. 19, 132, 8 **3134** Su **3135** cf. Schol. **3138** Schol. **3141** cf. Schol. **3142** Ph; Poll. 2, 42. 6, 9 **3144** cf. Scholl.

3121 ποτεκλεπτόμην] ποτεκλεπτόμαν Schm., sine causa (unde et Epicharm. fr. 239 a Kaibel [CGF 1, 1^{2} p. vii] et fr. anon. Dor. 13 K.–A. [PCG 1 p. 296]) **3125** πότερος] ποτερός· ἅτερος (ἀτερός cod.) Ph **3127** τόπος H: HSt. **3128** πότην H: Schm. **3129** vocem male intellexit lexicographus; cf. Eur. Alc. 756. Cycl. 151 **3130** gl. del. Mus. | ποτήτυν] ποτητύν Schm. **3131** πρὸς τί H: Mus. **3132** ποτιταίῃ H: Mus. **3133** ποτί· ποτέ Galen. | πότε H: accent. Hansen **3134** ποτιδέα H: Mus. **3135** cf. gl. 3990 **3136** ποτιδεγμένοι H: accent. Mus. **3137** ποτιδεγμένος H: accent. Mus. **3139** πότιδε· φάναι ἐκφάναι H: Schm. in app. | ποτι δε φαιναι· οινῳ δαμασθεντες (sic; de expl. cf. gl. 3136 = A^{16}) A^{31} **3140** ποτὶ δόρπια· πρὸς σίτια H: Mus. **3141** h. e. ποτὶ ἕσπερα· πρὸς ἑσπέραν (Schol.) **3142** ποτίκρανον] οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον Poll. 6, 9, τὸ προσκεφάλαιον οἱ κωμικοί id. 2, 42; Kaibel vocem ap. Sophronem exstitisse putat; ap. Kock legitur ‘quod ad Atticos certe comicos ita tantum pertinere potest, ut aut Doriensem hominem introductum aut Doricam dialectum inrideri statuamus’ | πόκρανον H: Mus. | ὑπηρέσσιον H: Mus. | ὧ H: Ph, cf. gll. υ 544. ε 547. κ 2954 **3143** cf. gl. 3995 **3144** πλάδεσσιν] h. e. σπιλάδεσσιν (Mein. 1857 p. 616) | ⟨πέτραις⟩ Schm. post Mein., cf. Scholl.

Hom. **3145** *ποτιρόμενος· ἐρωτῶν (Η 127). ἢ μαινόμενος A^{23}
3146 *ποτὶ φῦλα· πρὸς τὰ ἔθνη (SH fr. ad. 1101) A^{21}
D **3147** ποτὶ †κῶρρον†· πρὸς ᾠκοδομημένον τοῖχον (SH fr. ad. 1102)
Hom. **3148** *πότμον· μόρον Σ, θάνατον (Β 359 . .) Σ(vg$^{7}A^{30}$)
Hom. **3149** πότμος· μόρος. ἢ κατασκευή (Σ 96)
3150 *πότμῳ· μόρῳ κατασκευαστῷ A^{19}
Hom. **3151** πότνα, *πότνια·⌋ σεβαστή (ε 215 . .), ⌊ἔντιμος (Α 357. Δ 2 . .) $\Sigma^{\pi 580}$. ἢ ⌊φίλη[μα] [A^{32}]. καὶ ⌊δέσποινα (Φ 470) $\Sigma^{\pi 579}$[A^{32}]. καλή. †μεσήτρια†
3152 ποτνιᾷ· ἱκετεύει, παρακαλεῖ
3153 *πότνια γῆ· καλὴ γῆ (epigr. Hom. 7, 1 [vit. Hom. Herodotea 18, lin. 249]) A^{18}
Eur. **3154** *ποτνιάδες· αἱ Βάκχαι. ἀντὶ τοῦ μαινάδες καὶ λυσσάδες, ⌊μανίας αἴτιαι (Eur. Bacch. 664. Or. 318. Phoen. 1124) A^{24}
3155 ποτ⟨ν⟩ιάζου· εὔχου, παρακάλει
3156 [ποτνιάζειν· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον γὰρ τὸν δακτύλ⟨ι⟩ον λέγουσι]
3157 *ποτνιᾶται· ἐπικαλεῖται Σ. δυσωπεῖ. ⌊παρακαλεῖ (Phil. vit. Mos. 201. virt. 57) A^{15}Σ
3158 *ποτνιῶμαι· θεοφοροῦμαι. ⌊ἐξιλεοῦμαι (vg$^{2}A^{12}$), παρακαλῶ (vg$^{2}A^{12.25}$). δυσφορῶ (A^{25}). μετ᾽ οἰμωγῆς ἱκετεύω (Phil. rer. div. 37. leg. spec. 1, 42) [A^{25}]
3159 *ποτοῖο· ποτοῦ A^{33}
D **3160** ποτόμφει· προσόζει
Hom. **3161** *πότος· εὐωχία A^{26}, ἄριστον, δεῖπνον. ἢ αὐτὸ ⌊τὸ πιεῖν A^{27}
3162 *ποτωμένας· διατριβούσας (Σ)
Hom. **3163** ποτῶνται· πέτονται (Β 462)
3164 *ποῦ· ἐν ἴσῳ τῷ οὐδαμῶς. ἢ ⌊ἀντὶ τοῦ ποῦ πότε, ἀλλαχοῦ A^{3}
D **3165** πούανοι· κύαμοι ἑφθοί, ὄσπριον

3145 Schol. **3148** Σ π 578; EM 685, 29; Ap. S. 134, 10; Schol. **3151** Σ π 579. 580; Schol. Α 357. Δ 2; cf. EM 685, 50. 686, 1 **3154** Ph **3157** Σ π 581 **3158** cf. Σ π 582 **3162** Σ π 583 **3163** = Schol.

3145 ποτιρόμενος] h. e. ποτ᾽ εἰρόμενος pro Homeri ποτέ μ᾽ εἰρόμενος (Jens.); Alb. cft. Schol. εἰρόμενος· ἐρωτῶν; de ποτ᾽ cf. gl. 1557 cum adn. | μαινόμενος] ft. ad ποτνιώμενος (A^{25} et Σ π 582) referendum (Alb., coll. gll. 3154. 3158) **3147** ποτίπυργον· προῳκοδομημένον τοίχῳ Lloyd-Jones–Parsons | κῶρρον] ἑρκίον Jens., χόρτον Voss. **3151** πότνα· πότνια. H: Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. | φίλημα. καὶ δέσποινα καλὴ μεσήτρια H: Schm. (interpunct. post δέσποινα iam Schr.; cruces ipse addidi praeeunte Schm.); φιλη δεσποινα A | καλή] cf. gl. 3153; contra, Schm. cft. gl. 1116 | μεσήτρια] vox exstat Hdn. Π. διχρ. 2, 11, 32 L; M. L. West ci. μεδήτρια i. q. μεδέουσα **3153** ποτνία H: accent. Alb. **3155** ποτιάζου H: ordo et ed. 1521 | Schm. (ad gl. 3157) cft. gl. ε 6161 **3156** v. l. gl. 3172 | δάκτυλον H: Mus., cf. gl. 3172 **3160** Salm. cft. gl. ο 834 **3161** ἄριστος et δεῖπνος H^{ac}: H^{c} ut vid. **3163** πότωνται· πέτωνται H: Mus. **3164** τῷ] τὸ H: Mus. **3165** v. l. gl. 4273 (Salm.) | ποῦαν· οἱ (sine interpunct. insequ.) H: Salm. | ἔφθοι H: Mus.

3166 ποῦ κῆχος· πῆ γῆς, εἰς τίνα τόπον. καὶ ποῦ ἄγχι

3167 πο⟨υ⟩λυβότειρα· πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα (cf. Γ 89. 265 . .) Hom.

3168 *πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρήν· ἐπὶ ⌊πολλὴν θάλασσαν A^{2}· ὑγρὰν γὰρ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς ξηρᾶς οὔσης (Κ 27 . .) Hom.

3169 πο⟨υ⟩λύπους· τὶ μέρος τοῦ ἁρματ⟨ε⟩ίου τροχοῦ καὶ τῶν ἀμπέλων D

3170 πο⟨υ⟩λύποδος δίκαν· ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει

3171 ποῦμμα· ἡ τῆς χειρὸς πυγμή D

3172 πουνιάζειν· παιδικοῖς χρῆσθαι· πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος D

3173 *ποῦ νύ τοι· ποῦ δή σοι (Ο 440) A^{4} Hom.

3174 πούρδαιν· μαγειρ⟨ε⟩ῖον. Λάκωνες D

3175 πουρέακος· κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ἧλον ἔχων ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενον, ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν. πουστάκους, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει Λακωνικῶν (fr. 35 N. = fr. 353 S.) D

3176 ποῦ τοι τόξον· ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία (Ε 171) Hom.

3177 ποῦ⟨τ⟩ριν· σαπρόν

3178 †πουφορούζεται†· σικχαίνει

3179 πράγει· ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. συμφέρει

3180 *πράγματα· δυσχέρειαι (A^{16})

3181 πραγματεία· σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγων

3182 *πραγμάτοιν· πράγματα δυϊκῶς (Eur. fr. 362, 9 N. = 53, 9 Austin. Plat. Gorg. 464 b. 524 b) ($vg^{6}A^{19}$) Eur.

3183 πραγορίτης· οἶνός τις D

3184 πραθεῖν· πορθῆσαι. ἐξελεῖν

3185 †πραθενεύεσθαι†· θρασύνεσθαι. ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις

3166 v. ad gl. 2712, praesertim EM **3167** cf. Schol. **3168** Schol. **3176** Schol.

3166 ποῦ] ποῖ gl. 2712, q. v. | ἄγχη H: Mus. **3167** πολυβότειρα H: ordo et Voss. Jens. | cf. gl. 2826 **3168** πουλυνυφύγρην H: A et Schol. **3169** πολύπους H: ordo et Voss. | ἁρματίου H: Schm. **3170** cf. gl. 2913 cum adn. | πολύποδες H (πολύποδος Mus.): ordo et Voss. | δίκαν] δίκην gl. 2913 **3171** ποῦμμα] accent. ft. πούμμα (Ahr. Dial. 2, 102) aut πουμμά (Schm.) **3172** cf. gll. 4368 et 3156 | πούνιον] cf. gl. 4371 et Frisk 2, 626 **3173** πουνήσοι· πουδήσοι H: Mus. **3174** πούρδαιν] πούρδαλον vel πούρδανον Hemsterh., coll. gl. 4410; πούρδαιον Mus.; πουρδαΐον Nauck ad Ar. Byz. p. 189 not. 3 | μαγείριον H: Mus. **3175** ποῦ ῥέακος H: Mus.; cf. ad gl. 2351 | κρίκη, H: Mus. (comma del. Alb.) | δῆλον ἔχον H: Palm. Heins. | στρεφόμεν (sine term.) H: Palm. Heins.; στρεφόμενος Mus. | πουστάκους] nov. gl., cuius expl. periit, Palm. | Ἀριστοφάνης] cf. gl. 2179 **3176** ποῦτοι· τόξον. H: ed. 1521 **3177** ποῦριν H: ordo et Voss. Perg.; Lat. putrem (Voss. fere et Perg.) | σαθρόν H: Mein. 1858 p. 553 **3179** contin. H: nov. gl. Schm. | πράγει] h. e. προάγει (Voss.) + ft. (ad συμφέρει) πρέπει (Schm. dubitanter; v. not. insequ.) | συμφέρει] διαφέρει Schm.; utraque vox exstat una cum πρέπει gl. 3765 **3180** δυσχερεῖαι H: accent. Mus. **3181** λόγων] λόγος Mus. **3182** πράγματα] rectius πραγμάτων (K) **3184** πράθειν H: accent. Schm.; πραθέειν Jens., coll. Hes. scut. 240

3186 πραιέναι· ἐλθεῖν

3187 *πραίκων· κήρυξ (vg³A[14])

3188 πραῖνοι· πρηνίζειν. καταστρέφειν

D **3189** πράκες· Ἀρίσταρχος †κλανίαι†. ἔλαφοι. ἀπεδόθησαν δὲ φρατρίαι ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ

3190 πράκνον· μέλανα

3191 *πρακτικόν· ἀνυστικόν Σ

Hom. **3192** Πράκτιον· πόλις Τροίας (B 835)

LXX **3193** πράκτορες· ἀπαιτηταί (Esai. 3, 12)

3194 πράληξ· ὁ λίαν ἀγροῖκος

D **3195** πράμνη· δίκελλα. ἄμπελος

Hom. + D **3196** *Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου Σ[b], ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου. καὶ ⌊σκληρὸς οἶνος (cf. Λ 639. κ 235. Ar. fr. 334, 1 K.–A.) [A[18]]

3197 *πρανές· κατάβασις (Xen. Cyr. 2, 2, 24. Anab. 3, 4, 26). καὶ πρανής (Xen. Anab. 5, 2, 29) [A[20]]

D **3198** πρανῆ· κοῖλα (Xen. equ. 8, 1. 6)

D **3199** πρανιχθέντα· πεσόντα ἐπὶ στόμα

D **3200** πρανόν· τὸ κατωφερές, πρανές

3201 πρανώ· ἀκρίδος εἶδος

3202 πρᾶος· συνετός. ἥσυχος

D **3205** Πραξιεργίδαι· οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες

3203 πράξεις· βίοι. ἢ διαθῆκαι

D **3204** Πραξιδίκη· δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι καὶ τὰ θ[α]ύματα ὁμοίως

3191 = Σ π 584 **3192** cf. Schol. **3196** Σ[b] π 828; cf. Ph = Su; EM 686, 28; Athen. 1, 30 b **3197** Moer. 207, 21 [π 52 H.] **3204** cf. Ph = Su

---

3186 πραιέναι] h. e. παριέναι (Schm., coll. gl. 946); προιέναι Mus. **3187** Lat. praeco; g add. ῥωμαικως **3188** [πραῖνοι·] πρηνίζειν· καταστρέφειν Mus.; πρα[ι]νοῖ· πρηνίζει[ν]. καταστρέφει[ν] Schm., coll. gl. ε 5537 cod. **3189** πράκες et expl. ἔλαφοι] Palm. ci. πρόκες, coll. gl. 3039; cf. etiam gl. 2141 adn. | πράκες et expl. ἀπεδόθησαν κτλ.] Alb. cft. Πρᾶκες St. Byz. 534, 7 (de accentu cf. Hdn. Π. διχρ. 2, 9, 1–3 L.) | Ἀρίσταρχος] huc e gl. 3196 migrasse putat Schm., coll. Ph 446, 9 | φρατριαὶ H: accent. R. Kassel | ἐπιμοχθηρία H: ed. 1521 **3190** πράκνον] accent. πρακνόν Lob. El. 1, 497 | cf. gll. 1972. 3229 **3192** Πράκτιον] Πράκτιος (non -ον) flumen (non urbs) fuit, pace Schol. aliorumque; v. RE Suppl. 14, 476 **3194** πράληξ] προαλής (cf. gl. 3315) Mein. 1858 p. 552, explicationi vix aptum | cf. gll. 3520. 3523 **3196** Πράμνιος· οἶνος, H: interpunct. Schm., cf. Σ[b] (-ει-) Ph (-ει-) = Su (-ι-) EM (-ει-) | cf. gl. 594 cum adn. et testt. | cf. ad gl. 3189 de Aristarcho **3197** πρανής] πρανίς H: Schm. | πρανης· καταβασις A **3199** cf. gl. 3269 **3201** πρανώ] πρανώψ Vales.; Alb. cft. gl. 954 **3205** extra ordinem **3203** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii | R. Kassel cft. IG 1³, 7; Toepffer Attische Genealogie 134 post Hase Thes. 6, 1558 b–c et alios cft. Plut. Alc. 34, 1; Lyd. mens. 4, 15; IG 2/3², 776, 18; Ditt. Syll. 1008, 6. v. praeterea RE s. v. | ἕδος H: spir. Alb. **3204** θαύματα H: Meurs. Heins.

3205 v. post gl. 3202
3206 *πράξειν· λαβεῖν A[21]
3207 *πρᾶξις· ἀπαίτησις. ἄνυσις vg[4](A[15]), ἢ ἔργου ποίησις. ἢ βίος
3208 πραπίδες· φρένες. ἢ ὁ τόπος, ὅπου αἱ φρένες (Λ 579 . .). διάνοιαι (A 608) Hom.
3209 *πραπίδεσ⟨σ⟩ι· φρεσί vg[7]A[22], διανοίαις (A 608 . .) Hom.
3210 *πραπίδων· φρενῶν (Λ 579 . .) vg[2]A[13], διανοιῶν (X 43 . .) Hom.
3211 πραπίς· φρήν, διάνοια (Pind. Pyth. 2, 112=61) D
3212 πράσα· τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία (Num. 11, 5) LXX
3213 πρασιαί· αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί, οἷον περασιαί, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων (η 127) Hom.
3214 πρᾶσις· ἀγορασία (Plat. leg. 849 c. Gen. 42, 1. Lev. 25, 28) LXX
3215 πρασοκουρίς· ζῷον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα D
3216 πρασόργην· δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν D
3217 Πράστιλλος· πόλις Θρᾴκης (Eupol. fr. 475 K.–A.) D
3218 πρατάνιον· μαλλόν D
3219 πρατα⟨ρό⟩σια· κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως D
3220 πρατήνιον· τὸ ὕπερον. Ἀττικοί. καὶ ἡλικία τις προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου, οἱ δὲ ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένου συνουσίας D
3221 πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων (com. ad. fr. 794 K.–A.) D
3222 πράττει· μέλλει. ἐργάζεται
3223 πρατά· ἡ νουμηνία D
3224 πραϋμενῶς· προθύμως. πράῳ τῷ μένει χρώμενος D
3225 πραΰνει· κατασιγαίνει. κατακοιμίζει
3226 *πραΰνεται· μαλάσσεται A[12]
3227 *πραϋπάθειαν· πραΰτητα (Phil. Abr. 213. 1. Ep. Tim. 6, 11 v.l.) vg[5]A[17] N.T.

3208 Ap. S. 134, 11; Schol. A 608 **3209** = Schol.; EM 686, 39 **3210** cf. Schol. **3211** Su **3213** EM 686, 48; cf. Schol. **3215** cf. Ael. n. an. 9, 39; Arist. h. an. 551^{b}20; Theophr. h. pl. 7, 5, 4 **3217** cf. St. Byz. 213, 4; Ph **3221** Ph; Poll. 7, 8 **3227** = Σ π 587

3205 v. post gl. 3202 **3206** πράξιν λάβοι· ⟨…⟩ (Eur. IA 272) Schm. **3209** πραπίδεσι H: K **3213** τὸ] τὸ εἶναι Heins. **3214** πράσις H: accent. Schm. **3215** πρασικουρὶς H: Heins. | κείρων H: H^{c} aut Mus. **3216** δρέπον H: Mus. **3217** θρακίας H: Mus.; Μακεδονίας St. Byz.; Μακεδονική Ph **3218** πράταμοι H: Mein. 1858 p. 552; πράταμον Mus.; Schm. post Mein. cft. gll. 3220. 3277. ε 5095 et προτήνιον Ph 464, 12; cf. etiam gl. 3966 cum adn. | μᾶλλον H: accent. Mus.; ἀμνίον (LSJ II, ab ἀμνός) Mein. | 'Possis πρατάνιον μαλλόν· ⟨…⟩ vel πρατάνων μαλλόν· ⟨…⟩' (Schm.) **3219** πρατασία H: Mus. (accent. Hansen); Alb. cft. gll. 3273. 3460 **3220** πρατίνιον H: ordo et G. | τὸ ὕπερον] Schm. cft. gl. β 1056 | cf. gl. 3218 cum adn. **3221** πρατιὰς H: accent. Mus. **3223** 'Ordo πρατώ requirit pro πρωτώ' Schm. **3224** πραϋμένως (H: accent. Thes. 6, 1576 c)] i. q. πρευμενῶς (Aesch. passim; praeterea gll. 3256–7; cet.) | de adv. per ptc. explicato cf. gl. 3922 cum adn. **3227** πραϋπάθειαν] πραϋπαθίαν et πραότητα N. T.

3228 *πράως· ἡμέρως vg^{10}A^{23}

D **3229** πρεκνόν· ποικιλόχροον. ἐλαφρόν

3230 *πρέμνα· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων (Ar. Lys. 267) [vg^{3}A^{13}]

3231 πρέμνια· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα

3232 πρεμνιάσαι· ἐκριζῶσαι

3233 *πρέμνον· στέλεχος, βλαστός A^{14}. πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον (Ar. Av. 321)

D **3234** πρέμνον ἑστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος (trag. ad. fr. 259 K.–S.)

D **3235** Πρεμνουσία· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ

3236 πρεπίς· ὁμοίωσις

3237 πρέπον· ὅμοιον. μέτριον. συμφέρον. ὡραῖον. ἄριστον

D **3238** πρέπον· τέρας. Κύπριοι

D **3239** πρεπτὰ φα[ντ]άσματα· εἰκόνες (Soph. fr. 314, 330 R.)

Hom. **3240** *πρέσβα· ἔντιμος, πρεσβυτάτη A^{15}, σεμνή (E 721 ..)

3241 πρεσβεῖα· κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα, καὶ ἀρχιαὶ καὶ ἱερά

D **3242** πρεσβείη· τιμὴ μείζων

D **3243** πρέσβειρα· προτιμητή. ἀρχηγέτις (Ar. Ach. 883. Lys. 86)

D Eur. **3244** πρέσβεις· γέροντες (Aesch. Pers. 840. Soph. OT 1111. Eur. Herc. 247). βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι. καὶ οἱ πρεσβευταί· μεσῖται, ἀπόστολοι [ἢ] ἕνεκεν εἰρήνης

3245 πρεσβεύειν· προτιμᾶν, ἄρχειν. μεγαλύνειν

3246 *πρεσβεύοντες· αἰτοῦντες,⌋ παρακαλοῦντες. ⌊λέγοντες A^{16}

Hom. **3247** πρεσβήϊον· πρεσβεῖον, κατὰ τιμήν, τίμημα (Θ 289). ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβῦται ἔντιμοι

3248 *πρεσβυγένεια· παλαιοτέρα γένεσις (cf. Hdt. 6, 51) vg^{1}A^{7}

D **3249** πρέσβυς· γέρων. καὶ ὄρνις ὁ τροχίλος

3231 cf. Ph 447, 12 v. πρεμνίζειν **3233** Σ π 588; cf. Schol. Ar. **3240** = Schol. **3244** EM 687, 19 **3245** Ph **3247** cf. Schol.

3228 contin. H: nov. gl. Alb. **3229** προεκνὸν H: Salm. | ἐλαφρόν] ἔλαφον? (sine interpunct. anteced.) Alb., cf. gl. 2141 cum adn. | cf. gll. 1972. 3190 **3230** τῶν καταβλαστημάτων] των κατω A, των φυτων και οἱ βλαστοι v, των κατω και οἱ βλαστοι cod. Brem., τῶν κάτω βλαστημάτων Heins. | cf. gll. 3233. σ 1722 **3231** cf. Ph 447, 12 = q 293, 21 v. πρεμνίζειν **3232** πρεμνιάσαι] h. e. ft. πρεμνίσαι (Schm., coll. Ph 447, 12 = q 293, 21 et Poll. 7, 146) **3233** cf. gll. 3230. σ 1722; ε 7084 **3236** πρέπεις· ὅμοιος εἶ aut ὡμοίωσαι Mein. 1857 p. 605 et 1858 p. 632, unde Schm. πρέπις (form. Boeot.)· ὡ. | πρεπὶς] πρέψις Thes. 6, 1579 b **3238** πρέπον] πρεπτόν Triller; cf. ad gl. 1505 **3239** πρεπτὰ· φαντάσματα. H: Stahl Rh. Mus. 68, 1913, 308 | εἰκόνες] σαφεῖς εἰκόνες id. **3241** glossa corrupta | πρέσβεια H: accent. Mus. | ἀρχιερεῖα] ἀρχὴ γέρας vel ἀριστεῖα Schm. in app.; verbum per errorem scriptum et per insequens ἀρχεῖα (sic Mus.) correctum esse censet Alb. | ἀρχιαὶ (ἀρχεῖα Mus.) καὶ ἱερά] ἀρχιὰ καὶ ἱερά Schm. in textu; ἀρχικὰ γέρα id. in app. **3242** τιμὴ· H: interpunct. del. Stanl. **3244** προτιμούμενοι] προτιμώμενοι EM | [ἢ] Voss.; ἤ⟨τοι⟩ Latte **3249** cf. gll. 1550–1 cum adn. | τρόχιλος H (cf. gl. ν 678 cod.): accent. Hansen, monente M. L. West

3250 *πρεσβυτάτη· ἐντιμοτάτη (Δ 59 . .) g^{6} Ap. S.

3251 *πρεσβύτερος· μείζων (Λ 787) Σ(A^{9}). φρονιμώτερος Hom.

3252 πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν (cf. com. Prov. ad. fr. 751 K.–A.)

3253 *πρεσβύτης· γέρων. ἡλικία τις A^{17}

3254 πρέσβυς· ἀγορανόμος

3255 πραιτώριον· τόπος, ἔνθα συνάγεται ὁ λαός

3256 πρευμενές· ἵλαον, εὔ[μ]νουν, πρόθυμον

3257 *πρευμενοῦς· πράου (Aesch. Suppl. 207. Eur. Hec. 540. fr. 1132, 9 Eur. N.) b(A^{10})

3258 πρέψας· εἰκασμένος, εἰκασθείς

3259 πρηγορεών· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν D αὐτοῖς τὰ σιτία (Ar. Av. 1113. Equ. 374)

3260 πρηγορεύων· προαγορευτής, ἢ δημοκόπος

3261 πρῆθμα· πολύποδος κεφαλή. ἔνιοι πλεκτάνη

3262 πρήϊον· πρότερον

3263 πρηκτῆρα[ι]· δραστῆρα. ποτὲ δὲ ἔμπορον. ʽπρηκτῆρά τε ἔργωνʼ Hom. (I 443)· ἃ δε⟨ῖ⟩ πράττειν δηλοῦντα

3264 πρημάδες καὶ πρῆμναι· εἶδος θυννώδους ἰχθύος (Nicoch. com. fr. 14, 1 et Plat. com. fr. 44, 2 K.–A.)

3265 πρήν· ταῦρος

3266 *πρηνέ[α]ς· ἐπὶ πρόσωπον (B 414) A^{7} Hom.

3267 *πρηνής· ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς (E 58 . .) [v$g^{1}A^{4}$]· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ap. S. τὴν νειὸν πεπτωκέναι, νειὸς δὲ ἡ γῆ

3268 πρήνιξε· κατέβαλεν (Euphor. SH fr. 418, 41. Greg. Naz. c. D Greg. Naz. 2, 1, 13, 54 [37, 1231, 11 M.])

3250 Σ π 591; Ap. S. 134, 17; Schol. Δ 59 **3251** Σ π 592 **3252** Ph = Su (Paus. π 28); Prov. Bodl. 763 (Diogen. 7, 45) **3257** cf. Schol. Eur. Hec. **3259** Schol. Ar. Av. **3260** cf. Ph 448, 3 v. πρηγορίων **3263** cf. Schol. **3264** Ph; Athen. 7, 328e– f **3266** = Σ π 593; cf. Schol.; Schol. bT; Eust. Il. 248, 40–44 [1, 378, 25–30 V.] | cf. Schol. B 418 **3267** Ap. S. 134, 19; Schol.

3250 ἐντιμωτάτη H: Mus. **3252** contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gl. κ 3208 **3253** ἡλικιώτης H = A: Schm., coll. Schwyzer 227, 135. 208; de ipsa locutione ἡλικία τις cf. gll. 3220. γ 1013. Ar. Byz. fr. 4, 8 N. (ex Eust. Od. 1625, 35 [1, 336, 44 St.]; sim. Miller Mél. 430, 2) **3254** αἰοράνομος H: Mus. **3255** πραιτώριον] Lat. praetorium; ordo πρετώριον postulat **3256** εὔμνουν H: ed. 1521 **3257** πρᾶον H: b (A πράους (sic) habet) **3259** πρηγερέων H: Mus. | πρόλογος H: Mus.; cf. ad gl. 3356 | cf. gl. 3566 **3262** ‘Malim πρώϊον’ Schm. **3263** πρηκτῆραι H: Mus. | δράστειρα H ut vid.: Mus. | ἔργον H: Mus. | δε⟨ῖ⟩] δὲ H: Mus. **3264** lemma] πρῆμαι καὶ πρημάδες Ph | πρημάδες H = Ph] etiam πρημνάδ-; forma sine ν exstat Nicoch. com. cod.; Opp. hal. 1, 183; Arist. h. an. $599^{b}17$ (πριμάδ-) | θοινώδους H: Mus. **3265** πρήν] hoc esse πηρίν censet Lob. Paral. 72, coll. gl. 2225; cf. etiam gl. 1771 **3266** πρηνέας H: A = Σ; cf. gl. 3641 **3267** τὴν νεὼν H: Schm. | νέον δὲ ἤδη H: Schm. | cf. gll. 3289. 4140 **3268** πρήνιζε H: Voss. | κατέλαβεν H: anon. (ft. G.) ap. Schr. | Greg. Naz.] cf. gll. ν 387 (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 53 [37, 1231, 10 M.]). π 4523. 2921. ω 229

3269 πρηνιχθέντα· ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα
Hom. **3270** *πρῆξαι· πρᾶξαι (Α 562) A[5]
Hom. **3271** πρῆξαι δ' ἔμπης· πρᾶξαι δ' ὅμως (Α 562 . .)
Hom. **3272** πρῆξις· ἄνυσις (Ω 524 . .)
3273 πρηρόσια· θυσία Ἀθήνησι
Ap.S. **3274** *πρῆσαι· φλέξαι A[8], φυσῆσαι, ἐμπρῆσαι· ʻπυρὸς δηΐο⟨ιο⟩ θύρετρα' (Β 415) καί· ʻδάκρυ' ἀναπρήσας' (Ι 433 . .) ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους φαμέν
Hom. **3275** πρῆσεν· ἔκλαεν. ἐφύσησεν (Α 481. Π 350). ἐκόλπωσεν (Α 481). ἐνέπρησεν (Α 481; cf. e.g. Β 415). ἔφλεξεν (cf. e.g. Β 415)
D+K **3276** πρηστήρ· σφοδρὸς ἄνεμος (e.g. Hes. th. 846). καὶ ὄφεώς τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας πρηστῆράς φασιν. ἢ *πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ (e.g. Hes. th. 846?) Σ
D **3277** πρητῆνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας
D **3278** πρηών· τὸ ὑπερέχον (Nic. ther. 218. cf. Hes. scut. 437)
D **3278x** ⟨πρίαιτο· ἀγοράσειεν⟩ (e.g. Ar. Ach. 737)
3279 *πριάμενος· ἀγοράσας vg[2]A[5], ὠνησάμενος (Plat. leg. 916 a) vg[2] [καὶ ὄνομα κύριον]
Att. **3280** πριαμωθήσομαι· ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν (com. ad. fr. 414 K.–A.)
Hom. **3281** πρίατο· ἠγόρασεν (α 430 . .)
D **3282** πρίεται· φυσ⟨ι⟩οῦται (Men. fr. 467 K.–A.)

3270 Schol. **3271** cf. Schol. **3274** Ap.S. 134, 28; Scholl. **3275** Scholl. **3276** καὶ ὄφεως κτλ.] cf. Ael. n. an. 17, 4 | καὶ τὰς κτλ.] cf. Poll. 2, 134 | πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ = Σ π 597 **3277** cf. Ar. Byz. fr. 102 S.; Eust. Od. 1625, 35 [1, 336, 44 St.] **3278** cf. Hdn. epim. 111, 13 Boiss. **3279** Σ π 595; Schol. Plat. **3280** Ph; Su; Eust. Il. 1344, 6 [4, 884, 4 V.] (Ael. Dion. π 54) | ξυρίας] Poll. 4, 133 **3281** Schol. **3282** EM 688, 12

3269 cf. gl. 3199 **3273** πρηρoσία H: accent. R. Kassel, qui cft. IG 1[3], 250, A, 8. SEG 33, 147, 13 cum Threatte 1, 480. 2, 754; Salm. iniuria in προηροσία (immo -όσια) mutare vult, coll. gl. 3460 | Alb. cft. gl. 3219 **3274** πρῆξαι H: Salm. post Ap.S. | δήιο H: Alb. | δάκρυα H: Ap.S. | πεπρημένους] πεπρησμένους Ap.S., sed cf. gl. 1503 et Su σ 269 v. Σέσωται **3275** ἔκλαεν] Kust. cft. gll. α 5992 et π 3274; Sop. ci. ἔκαεν, Alb. cft. gl. ε 5543. neque ἔκλαεν neque ἔκαεν sine ι in explicatione Hesychiana exspectaveris **3276** ὄψεως H: ed. 1521 | ἐκπλάγιον H: Heins. **3277** cf. gl. 3218 cum adn. **3278** πρῆον H: HSt. Thes. 6, 2132 a (ap. Alb. mend. typ. exstat) **3278x** v. ad gl. 3281 **3279** πρήαμος H: Mus. | καὶ κτλ. del. Schm. | πριάμενος· ἀγοράσας, ὠνησάμενος + nov. gl. Πρίαμος· ὄνομα κύριον Alb. in app., coll. Su π 2272 πριάμενος· ἀγοράσας et π 2274 Πρίαμος· ὄνομα κύριον ('Facile … confundi possunt, ob compendiariæ notæ similitudinem') **3280** πρημωθήσομαι H: Mus.; Alb. cft. Ph; Su; Eust. **3281** πρίατο· ἀγοράσειεν H (πρίαιτο· ἀγοράσειεν Mus., contra ordinem): Hansen, coll. Schol.; duas glossas conflatas esse puto, quare addidi gl. 3278x, usus Musuri πρίαιτο **3282** φυσοῦται H: Lob. ad Soph. Ai. 1030

3283 Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου· πόλεως Ἑλλησποντιακῆς, D
⟨ἣν⟩ τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περκώτης φασὶν οἰκίσαι (iamb. ad. fr. 6 W.)
3284 *πριμικήριος· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως Σ
3285 *πριμιλιγίων· τιμ[ι]ῶν v^1A^4
3286 *πρίν· πρότερον (Α 29 . .) A^7[vg^3] Hom.
3287 πρὶν ἐγκύρσαι ⟨δύᾳ⟩· πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας (Bacch. D
fr. 25, 3)
3288 πρίν μιν· πρὶν αὐτόν (Σ 283), ἢ αὐτήν (Α 29) Hom.
3289 πρινής· ἐπὶ πρόσωπον πεσών
3290 πρινοκόπος· †κοπῶν† D
3291 πρίονας χερῶν· τοὺς δεσμούς (com. ad.?) D
3292 πρίοπες· τὰ ὑγιῆ ἔχοντα D
3293 πριούατον· τόπος ἐργαστηρίου
3294 πρισμοῖς· ταῖς βιαίοις κατοχαῖς
3295 πρίστης· ῥίνη. πρίων D
3296 *πρίω· ἀγόρασον (Ar. Ach. 34–5) [$g^{πρη3}$]
3297 πρίων· ἀγοράζων (Ar. Ach. 36) D
3298 πριώμασι· πρίσμασι
3299 πρό· τό τε σύνηθες· ʽκαρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμενʼ (Ι 708) καὶ Hom.
ἀντὶ τοῦ ἀπό· ʽὄψου ⟨τʼ⟩ ἄσαιμι προταμώνʼ (Ι 489)
3300 *προάγεσθαι· ἐπεξεργάζεσθαι A^{420} [προαγαγών]
3301 vacat (v. app. ad gl. 3300)

3283 cf. St. Byz. v. Πρίαπος; Schol. Theocr. 1, 21 **3284** Σ π 602 **3285** Σ π 601 **3288** cf. Schol. Α 29 **3295** Poll. 7, 113 **3296** Schol. Ar. **3297** cf. Schol. Ar.

3283 πριήπιδος H: accent. Mus.; St. Byz. habet Πρίαπος, πόλις Ἑλλησποντίας, … ἡ χώρα Πριαπίς | interpunct. post τε H: West; post πόλεως Schm., praeeunte Bergk PLG$^{3/4}$ 3 p. 693 fr. ad. 19 (id. πόλεως in πόλεος mutandum censuit) | Ἑλλησποντιακῆς. τὸν H ut vid.: Mus. | περικότης H: Heins.; hoc nomen matris Priapi nusquam alibi reperitur (RE 22 (2), 1916). ʻNympha fuit, a qua urbs Percote, prope Lampsacum, denominataʼ Palm.; contra, Schm. vult Ἑλλησποντιακῆς. τὸν … Περκώτην | οἰκῆσαι H: Heins. **3284** πριμικήριος] Lat. primicerius **3285** προμιλιγίων H: ordo et (per errorem) Schow; πριμιλιγγιων vA; πριμιγγιλίων Σ; de formis v. Lampe v. πριμιλίγιον (πριβιλίγιον κτλ., i. q. Lat. privilegium) | τιμίων H: ΚΣ **3287** ⟨δύᾳ⟩ Schm. **3289** v. l. gl. 3267 **3290** πρινοκόπος] cf. e. g. δενδροκόπος | κοπῶν] κόπτων Mus.; ft. ὁ πρίνους κόπτων **3291** contin. H (sed e littera π in margine sinistro scripta intelligitur ipsum scribam litteram rubricandam perperam scripsisse): nov. gl. Schm. | πρίονας· χερῶν (sine interpunct. insequ.) H: LSJ Suppl.^{1} **3292** contin. H: nov. gl. Brun. Voss. | de πρίοπες· ταὐτά (sc. i. q. πρίονες). ἢ γῆς ἐξέχοντα (i. q. πρηόνες) vel πρηόνες· τὰ γῆς ἐξέχοντα cogitat Schm. | ὑγιῆ] ὑγιῶς Voss. **3293** πριούατον] Lat. privatum **3295** ῥίνων H: Alb. **3297** glossam ad Ar. Ach. 36 spectare vidit G. Dind. 6, 1609 d **3299** νέων H: accent. Mus. | ἔχεμεν H: accent. Mus. | ⟨τʼ⟩ Jens. **3300** [προαγαγών] Latte, qui coniecturam pravam ad vocem insequentem (lemma glossae 3302) corrigendam agnovit; contra, Schm. voluit nov. gl. (3301) προαγαγών· ⟨…⟩; Voss. ad gll. 3300–2 coniecit nov. gl. προαγαγών· προαγωγεύων. προξενῶν; Biel. προαγαγών ad explicationem glossae 3302 transponere maluit **3301** v. ad gl. 3300

D **3302** προαγεύων· προξενῶν (Ar. Nub. 980)

3303 προάγομαι· προέρχομαι

3304 *προάγομεν· προφέρομεν, προτρέπομεν (Plat. leg. 690 c) A^{168}

3305 *προαγορεύσας· προειπών (A^{230}), προφητεύσας. προξενήσας [καὶ ἡ ἐπ᾽ αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας]

3306 *προαγόρευσις· προφητεία A^{303}

3307 προάγων· ἀρχόμενος

3308 *προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν Σ. καὶ μαστροπός. †μόνος†. μαυλιστής. ⟨καὶ ἡ ἐπ᾽ αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας⟩ (Ar. Thesm. 341)

D **3309** προαθύροντες· προσπαίζοντες

3310 προαιρεῖται· προκέκληται. προτιμᾶται

3311 προαίρεσις· ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ

3312 προακτικόν· προβαῖνον

Hom. **3313** προαλεῖ· καταφερεῖ, καταβατῷ (Φ 262)

3314 *προαλεστάτην· προπετεστάτην A^{213}, προχειροτάτην

LXX **3315** *προαλής· προπετής vg^{61}A^{223}, πρόχειρος (Sir. 30, 8)

D **3316** προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι. παρελθεῖν (cf. Plat. leg. 921 c. e)

D **3317** προαμεῦσαι· ὁμοίως

D **3318** προαμευτής· ἐργάτης προηγούμενος

3319 προαναθρήσας· προσιδών

3320 *προαναθρούσης· προαναβλεπούσης A^{294}

3321 *προαναθρώσκειν· προπηδᾶν A^{294}(vg^{83})

3322 προανακρούεται· ἀναχαιτίζει

3323 *προανάσχοι· προανα[κ]τείνοι A^{195}

3324 [προαπίδων· φρενῶν, διανοιῶν]

3325 *προαρτᾷ· προαρμόζει, προτείνει A^{362}

3326 *προασπιστής· πρόμαχος, βοηθός vg^{27}(A^{177})

3327 [προάστεων καὶ] *προάστειον· πρὸ τῆς πόλεως (Hdt. 1, 78, 1 . .) A^{357}

3308 Σ π 599 **3313** Ap. S. 136, 10; Schol. **3314** Σ π 600 **3317** Ph 446, 8 v. πραμεῦσαι **3321** = Σ π 604 **3323** cf. Σ π 605 **3327** Choerob. An. Ox. 2, 250, 28

3302 προαγεύων] h. e. προαγωγεύων (Mus.) **3305** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | προαγορεύσας (sine interpunct. H: Schr.) προείπων (H: accent. Mus.), προφητεύσας, προξενήσας.] h. e. προαγορεύσας· προειπών, προφητεύσας + nov. gl. προαγωγεύσας· προξενήσας Sop.; de προαγωγεύσας cf. ad gl. 3302 | καὶ κτλ.] huc e gl. 3308 migravit (Schm.) **3308** κακὸς H: Ph | μόνος] πόρνος Schm., vix recte; ἄνομος? Alb. | καὶ κτλ.] huc e gl. 3305 transp. Schm. **3309** προαθύροντες] h. e. προσαθύροντες (Alb.), cf. gl. 3662 **3313** καταφερεῖ] κατωφερεῖ Schol. **3317** cf. gl. 591 et Ph πραμεῦσαι· παρελθεῖν. παραλλάξαι **3319** προσιδών] προιδών? Alb. **3321** προπαι$^{δ'}$ H: ΑΣ **3323** προανακτείνοι H: A, i. e. optat. praes. neglegenter usurp. (potius quam error scribae pro προανατείνειεν ut voluit Schm.) | cf. gl. α 4629 **3324** v. l. gl. 3210 (Alb.) **3325** cf. gl. 3461 **3327** [προάστεων καὶ] Schm.; προάστιον καὶ Alb., coll. Soph. El. 1432 (cum Su)

3328 προαύλια· τὰ προαυ[των]λήμ[μ]ατα· ὥσπερ προαμβο[υ]λαί· τὰ προκιθαρίσματα (cf. Plat. Crat. 417e) D
3329 προβαλ[λ]εῖ· ἐρωτήσει
3330 προβαλ[λ]εῖν ἄρνα· πόλεμον ἐπαγγεῖλαι Prov.
3331 προβαλοῦ· ἐρώτησον (Iud. 14, 13) LXX
3332 *προβαλλομένοις· ἐρωτῶσιν (Prov. 22, 21) A[395] LXX
3333 προβαλοίμην· ὑπερβαλοίμην (Τ 218) Ap. S.
3334 προβαλ⟨λ⟩ός· ἀσπίς
3335 προβάς· ὑπερβάς (Eur. Or. 1470. Phoen. 1412) Eur.
3336 πρόβασι· βοσκήμασι
3337 πρόβασις· ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις (β 75) Hom. et Att.
3338 *πρόβατα· τὰ τετράποδα Σ. ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς βάσεως πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια (Ξ 124 . .) Ap. S.?
3339 πρόβατα πεδι⟨α⟩κά· τὰ ἐπὶ νομὴν ἐκπεμπόμενα D
3340 προβατήματα· πρόβατα D
3341 προβατοπώλης· οὕτω κωμῳδεῖται Λυσικλῆς ὁ προβατοκάπηλος γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην (Ar. Equ. 132) D
3342 *προβέβηκας· ἀριστεύεις v[41]. προκόπτεις (Ζ 125 . .) Hom.
3343 *προβέβουλα· προκέκρικα, ⌊προέκρινα (Α 113) A[443] Hom.
3344 προβιβάζεται· προκόπτει
3345 προβιβάς· προβαίνων (Ν 18 . .) Hom.
3346 *προβιβάσαντα· προάξαντα (vg[3]A[209])
3347 προβιβασθείς· προαχθείς [πραχθείς]
3348 προβιβάσθων· προβαίνων
3349 *προβιβάσεις· πρ⟨ο⟩άξεις (Deut. 6, 7) A[227] LXX
3350 πρόβλημα· πρόλογος

3328 Ph; cf. Poll. 4, 53 **3330** Diogen. 2, 96 **3333** = Ap. S. 136, 24 **3334** = Arcad. 54, 6; Ph **3336** cf. Hdn. 1, 414, 10. 2, 119, 22. 204, 18. 262, 2. 222, 28. 252, 20 L.; Arcad. 138, 6 **3337** = Tim. lex. = Ph; Su; (Ael. Dion. π 57); cf. EM 688, 23 **3338** Σ π 606 (Ael. Dion. π 58); Ap. S. 136, 11; EM 688, 21; cf. Schol. **3341** cf. Schol. Ar.; Ph 450, 5 v. προβατοκάπηλος; Su **3343** Σ π 607; Schol. **3345** Schol. **3346** cf. Σ π 608

3328 spatium unius litterae et ροαύρια H: Ph | πρὸ αὐτῶν λήμματα H: Ph | προάμβουλαι H: Hansen, post Alb. qui cft. Ph ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις; cf. etiam e. g. ἀμβολάς· τὰς προαναφωνήσεις Schol. Pind. Pyth. 1, 7=4 **3329** προβάλλει H: Hammond **3330** προβάλλειν H: Cob. Mnemos. 8, 1859, 62 | post ἄρνα interpunct. add. Alb., coll. gl. α 7333 et Diogen. | πόλεμον] τὸ H: Cob. (qui scribam τὸ pro πο^λ male legisse censuit; de errore π > τ cf. gl. 2065 cum adn.), cf. ll. cc. **3334** προβαλοὺς H: Arcad.; Ph habet accus. πρόβαλλον **3339** πεδικά H: Voss.; Alb. cft. gl. 1197 **3340** Schm. cft. gll. ε 5905 (Λάκωνες). κ 911 (Λάκωνες). π 54 **3341** ἀσπασίας H: Mus. **3342** contin. H: nov. gl. Mus. **3346** nom. pl. K et Σ; Σ habet προάρξαντες **3347** [πραχθείς] Biel. et Alb., qui viderunt correctionem προαχθείς e margine additam esse, retenta simul vitiosa lectione; de errore Alb. cft. gl. 3349 **3348** προβιβάσθων] h. e. προβιβάσδων, Aeolice (vel Dorice) pro προβιβάζων (Hansen, coll. Thumb 2, 96–7. 1, 224–5); Alb. in προβιβάζων mutare vult; HSt. textum sanum esse putat **3349** πράξεις H: A; de errore cf. gl. 3347

Hom. **3351** *προβλῆ[μα]τι· ἐξέχοντι (Β 396 . .) A^{440}

Ap. S. **3352** *προβλῆτας· τὰς ⌊ἔξω προβεβλημένας Σ τοῦ τείχους· ‛στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλε[υ]ον’ (Μ 259)

Ap. S. **3353** προβλώσκειν· προμολίσκειν. προέρχεσθαι. προπορεύεσθαι (φ 239 . .)

D **3354** προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς (Xen. cyneg. 10, 3). ἢ σπυρίς

3355 πρόβολοι· λίθοι

K + Ap. S. **3356** *πρόβολος· πρόμουλος ($Σ^{610}$). πρόμαχος (Ar. Nub. 1161) ($vg^{54}Σ^{610}$). προνοητής. κυβερνήτης. ἱερεύς. καὶ ⌊τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον $Σ^{611}$. καὶ ⌊ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος τῇ πέτρᾳ (μ 251) [$Σ^{612}$]. οἱ δὲ ῥάβδος (Hdt. 7, 76)

3357 προβόλων· λίθων (Dem. 25, 84)

3358 προβολή· ἐξοχή

3359 †πρόβονεν†· ἐπέρανεν

3360 *προβοσκίς· τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος A^{342}

3361 *πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου (Ar. Lys. 421) Σ. ἢ ὁ προσκεπτόμενος A^{343}

Ap. S. **3362** προβοῶντε[ς]· προφωνοῦντες. ἐγκελευόμενοι. προβαίνοντες (Μ 277)

Hom. **3363** πρὸ γὰρ ἧκε· προέπεμψε γάρ (Α 195 . .)

3352 Σ π 609; Ap. S. 134, 33 **3353** Ap. S. 136, 6 **3356** Σ π 610–12; Ap. S. 135, 25 **3357** Harp. 256, 14 [π 91 K.] **3361** Σ π 613; cf. Schol. Ar. **3362** Ap. S. 134, 31; Schol. AT **3363** Schol.

3351 προβλήματι H: A **3352** ἐμόχλευον H = Ap. S.] h. e. ἐμόχλεον (Jens. Heins.) **3353** expl.] οἷον προμολίσκειν Ap. S. | nov. gl. προέρχεσθαι· H: contin. anon. ap. Alb. **3354** Xen. cyneg.] cf. gll. ϱ 8. π 4284 **3355** προβόλῳ· λίθῳ Schm., ad Hom. μ 251 | πρόβολοι] π om. rubr., add. Mus. **3356** glossa valde confusa | πρόβολος· πρόμουλος. πρόμαχος. προνοητής] h. e. πρόβολος· πρόμαχος + nov. gl. πρόβουλος· προνοητής (‘Πρόβουλος & Πρόβολος sub eodem Artic. spectavit Noster, ut solet in vicinis vocabulis diversa notantibus’ Alb.; πρόβουλος pro πρόμουλος voluit iam Salm.; error β > μ, qui satis frequens est, exstat etiam in eodem verbo gl. 3590, ut vidit Heins.; Σ π 610 habet πρόβολον· πρόμολον. πρόμαχον, sed πρόμολον nihil nisi coniecturam pravam esse puto | πρόβολος et expl. τὸ … δοχεῖον] h. e. πρόλοβος· κτλ. (Arcer. coll. gl. 3259; addere licet gl. 3566) | πρόβολος et expl. ὁ … πέτρᾳ] duas glossas (lemmata πρόβολος· et προβόλῳ·) conflatas esse Schm. putat, si bene intellexi (id. audacius e gll. 3356–8 προβόλῳ· λίθῳ, προβολῇ, ἐξοχῇ· ‛πέτρᾳ … ῥάβδῳ’ excogitavit); cf. προβόλῳ· προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ Σ et eadem fere Ap. S. | τῇ πέτρα] ἢ πέτρα Salm. **3358** extra ordinem **3360** προβοσκὲς H: A **3362** προβοῶντες H: Hansen, coll. Ap. S. | προβαίνοντες] v. l. προβάοντε Homeri explicatur, ut e Schol. AT προβοῶντε· κατ’ ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ‛προβάοντε’, προβαίνοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τόπου intelligitur, sed una tantum glossa ap. Hsch. exstabat, ut verbis Apollonii Soph. προβοῶντε· ὁ μὲν Ἀπίων προβαίνοντες ἢ φωνοῦντες· καὶ γὰρ ‛ἤϊα μακρὰ βιβάς’ (Η 213), οἷον προεγκελευόμενος μετὰ βοῆς probatur. (textus Apollonii aliquantulum confusus est, sed nulla est causa cur cum Lehrs Quaest. Epic., 1827, 30 rescribas.) Mein. FCG 2, 89 sine causa Cratin. fr. 133 K.–A. affert

3364 προγέν⟨ε⟩ιος· εὐγέν⟨ε⟩ιος (Theocr. 3, 9) D
3365 προγενέσθην· παρεγενέσθην
3366 *προγενέστερος· πρεσβύτερος (Β 555 . .) A^{369} Hom.
3367 *προγενής· ὁ προγεννώμενος [A^{444}]
3368 προ[ε]γένοντο· παρεγένοντο (Σ 525 . .) Hom.
3369 †προγονεῦσαι†· προελθεῖν
3370 προγωνίαν· τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος θύει, ὡς ἐν Δαμασκῷ D
3371 *πρόγονοι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασ⟨σ⟩αι, ἕρσαι ⟨δ'⟩ ἁπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι· 'ἔρχατο, ⟨χωρὶς μὲν πρόγονοι,⟩ χωρὶς δὲ μέτασ⟨σ⟩αι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι' (ι 221–2) Z^{10} Ap. S.
3372 *πρόγονος· πρόπαππος A^{447}. προπάτωρ. συγγενής. ἢ ⌊πρεσβύτατος ἀνήρ (Z^{11})
3373 *προγόνων· πατέρων A^{387}
3374 προγράμματα· ἐκθέματα D
3375 προδανίς· πρότερον D
3376 προδέδαεν· προμεμάθηκεν D
3377 *πρὸ δέ μ' ἧκε· προέπεμψε δέ ⟨με⟩ (Α 208) b[A^{313}] Hom.
3378 προδέξαντες· προδείξαντες (Hdt. 1, 60, 4) D
3379 πρόδηλος· προφανής (e. g. Eur. Or. 190. Iudith 8, 29) Eur.? LXX?
3380 προδιαλαβεῖν· ⟨...⟩ (cf. Thuc. 7, 73, 2) D
3381 *προδιασύρας· παραβὰς τὰς συνθήκας (Greg. Nyss. Eunom. 3, 6, 56 Jaeger [45, 789 c M.]) A^{218}
3382 προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν (cf. Lys. fr. 279 S.)
3383 πρόδικος· συνήγορος
3384 προδοκάζων· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων D
3385 προδοκῇσι· προενέδραις, προσόδοις (Δ 107) Ap. S.
3386 πρόδομος· προστάς, προστῷον (Aesch. fr. 388, 2 R.? Eur. Phoen. 296?) D
3387 *προδόμῳ· προστάδι, προστῴῳ (Ι 473) A^{448} Ap. S.

3364 cf. Schol. Theocr. **3371** Ap. S. 135, 10 **3377** = Schol. **3382** Bk. 1, 169, 27; Poll. 8, 24 **3383** Poll. 8, 24 **3385** Ap. S. 134, 27 **3386** Arcad. 122, 10 **3387** Σ π 614 = Ap. S. 135, 27; cf. Schol.

3364 προγένιος· εὐγένιος H: HSt. **3365** παρεγενέσθην] παραγενέσθην (παρα- per compendium) H: Mus. **3367** προγεννώμενος] προγεναμενος A **3368** προεγένοντο H: ordo et Voss. **3370** προγωνίαν] προγονίαν ordo et Ald. **3371** μετάσαι¹ H: Ap. S. | δ' Ap. S. | χωρὶς μὲν πρόγονοι, Ap. S. | μετάσαι² H: Ap. S. | ἀνθέρσαι Ap. S. | cf. Naoum. 286 **3372** πρ. ἀνήρ] dial. Troezen.; cf. Naoum. 286 **3377** πρόδ' ἐνῆκε H: b et Schol. | με b et Schol. | προδενηκεν· προεπεμψεν δε A **3380** contin. H: nov. gl. Alb. | ⟨...⟩ Alb. **3385** προδόκησι H: accent. Mus. | πρὸς ὁδοῖς H: Schow; προόδοις Mus. **3386** πρόστωον H: accent. Arcad., cf. gl. 3895 cum adn. | πρόστας H: accent. Mus., cf. gl. 3895 | Aesch. et Eur.] πρόδρομος codd. **3387** προστόω H: ed. 1521; cf. ad gll. 1890. 1892

D **3388** πρόδοσιν· προδομάτιον (Hermipp. fr. 78 K.–A.)
D **3389** πρόδρομα· τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα. ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα
D **3390** προδωμάτιον· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοΐδιον
3391 *προεγκεῖσθαι· προϋπάρχειν A[304]
3392 *προεδρία· προκάθισις. ⌊προτίμησις (vg[108])
3393 *πρόεδρος· ἀρχη⟨γὸς⟩ πολιτείας A[508]
3394 *προέδωκεν· προεχώρησεν A[399]
Hom. **3395** προέηκε· προέπεμψεν (Δ 398 . .)
Hom. **3396** πρὸ ἕθεν· πρὸ αὑτοῦ (E 96)
3397 *προέθεσαν· προεθυμήθησαν A[179]
3398 προ⟨ε⟩θέσπισαν· προεφήτευσαν
LXX **3399** *προεθυμήθησαν· μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν (1. Chron. 29, 6. 9) A[404][vg[117]]
D **3400** προειάψαι· προπέμψαι (Aesch. Sept. 322)
3401 *προειδόμενοι· προγνόντες (Hellanic. FGrHist 4 F 28, 8) A[205]
LXX **3402** *προείλατο· ἐπελέξατο A[378], ἠθέλησεν (Deut. 7, 6–7. 10, 15) g[32]
3403 *προείλετο· οὐ προείλατο A[425]
3404 προείληπται· πρόληψιν ἔχει, ὑπονενόηται
3405 *προειλόμην· προέκρινα (Isocr. saepe, e. g. 15, 1) v[31]A[265]
3406 *προείλου· οὐ προείλω A[449]
3407 *†πρόειμε†· πλησίον γείτων A[411]
3408 †προείου†· καταντίου
D **3409** προεισπεπ[τ]αικότες· προεισελθόντες

3388 cf. Prov. Bodl. 572 = Zenob. Ath. 2, 42; Diogen. 5, 74 **3390** Phryn. ecl. 222 **3393** Σ π 617 **3395** = Σ π 618 **3396** = Schol. **3400** Schol. Aesch. (praesertim BV) **3401** cf. Σ 619 **3402** cf. Σ π 620 (plur., ft. ad Prov. 1, 29) **3403** cf. Hdn. Π. τῶν ζητουμ. (ἡμαρτ. λέξ.) An. Ox. 3, 258, 16; Phryn. ecl. 154

3388 προδομάτιον] vocem i. q. πρόδομα non suspectam esse censeo, pace Alb. et Schm.; de mercede pacta, e. g. meretricis (v. testt.) vel cauponis (Hermipp.), dicitur; cf. LSJ vv. πρόδομα et πρόδοσις I; Kassel–Austin cft. Buehler ad Zenob. Ath. **3389** πρόδροσμα H: ed. 1521 | ἢ τὰ κτλ.] Alb. cft. Theophr. c. pl. 5, 1, 5–6 et πρόδρομος σύκου Esai. 28, 4 | σύκα H: accent. Mus. | Alb. cft. gll. 3504 (et 3482) **3390** προδομάτιον H (qui -δο- post gl. 3388 incuriose repetivit): ordo et Mus., cf. Phryn. (Alb.) | τὸ ἴδιον H: Vales. Voss. **3392** προκάθησις H: G. Dind. 6, 1733 d **3393** ἀρχὴ H: Σ **3395** προέοικε H: ordo et Mus. **3396** πρόεθεν H: Mus. | αὐτοῦ H: spir. Mus.; cf. gl. σ 2919 **3398** προθέσπισαν H: ordo et Schr. | προεφυτευσαν H: Mus. **3400** προειάψαι] h. e. προϊάψαι (Schol. Aesch. et Mus.) **3401** προειδόμενοι H et ordo = A, cf. Σ] h. e. προϊδόμενοι (Thes. 6, 1687 d) **3402** προείλατο] cf. gl. 3403 cum adn. | Deut. 7, 6] cf. gl. 1793 | ἐπελέξατο] ft. ἐξελέξατο (Hansen, coll. Deut. 7, 7. 10, 15) **3403** de α pro ε v. testt. et gl. 3402; προειλομην· ου προειλαμην A[426]. gl. 3406; gll. ε 859. 3655. υ 882; porro Lob. p. 183 et Rutherford pp. 215–21 et Fischer p. 75 ad Phryn. ecl. **3406** οὐ προείλου H: A | v. ad gl. 3403 **3407** πρόειμε] Schm. ci. προσήμενος, coll. Aesch. Pers. 882 **3408** προείου] Schm. ci. προσθίου, coll. AP 9, 279, 3 **3409** προεισπεπταικότες H: Hemsterh. ad Ar. Plut. 805, coll. gl. ε 1180

3410 προεῖται· παραδέδοται (Dem. 9, 4. Dinarch. 3, 7) D
3411 [*προεκτικός· χαριστικός [g^{προ147}]]
3412 *προέλευσις· τὸ προελθεῖν A^{413}
3413 προέλοιτο· προτιμήσειεν
3414 ⟨προελόμενος·⟩ προθέμενος (Lycurg. Leocr. 5. Plat. Prot. 327 a)
3415 προελόμενοι· ὁμοίως
3416 *προελόμενος· ἐπιλεξάμενος A^{181}
3417 προέμβολος· μέρος τι τῆς νεώς
3418 †πρόεμε†· προέπεμψα
3419 *προέμεν· προπέμψαι (κ 155) A^{450} Hom.
3420 *προέμενος· προδώσας A^{180}, προαφείς, ⌊ἐκδιδούς A^{239}
3421 *προεννέπειν· προαγορεύειν A^{278}
3422 *προέντες· προδόντες A^{202}
3423 [*προενώπια· ἔμπροσθεν A^{268}]
3424 *προεξαναστῆσαι· πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι (A^{348})
3425 †προεργῆσαι†· προέσθαι
3426 προέρεσαν· προήλασαν (v. l. Α 435. ο 497) Hom.
3427 προέρευσεν· καθείλκυσεν (Α 308) Hom.
3428 προερύσαι· προελκύσαι
3429 προέρυσαν· προε⟨ί⟩λ⟨κ⟩υσαν (Α 435. ο 497) Hom.
3430 προερχόμενος· διερχόμενος. προβαίνων
3431 *πρόες· πρόπεμψον (Α 127 . .) A$^{423=451}$ Hom.
3432 προέσθαι· προδοῦναι
3433 *προέσται· παραγίνεται A^{397}

3413–4 Moer. 206, 32 [π 31 H.] **3417** cf. Su; Poll. 1, 85 **3419** Schol. **3420** Σ π 622 (προαφείς ap. Ph 452, 17 et Su exstat) **3422** = Σ π 623 **3426** Schol. A ad Α 435. H ad ο 497 **3427** = Schol. **3429** Schol. A 435 **3431** = Schol. **3432** =Σ π 625

3410 πρόειται H: accent. Hansen | παραδίδοται H: Schm. **3411** v. l. gl. 3435 | προεκτικός] προσεκτικος g^{προ147} **3413–14** προέλοιτο· προτιμήσειεν προθέμενος H: glossam divisit et lemma προελόμενος· add. Piers. ad Moer. προελόμενος Ἀττικοί, προθέμενος Ἕλληνες p. 307 = 280; Alb. verbum προθέμενος ad gl. 3416 transponere vult **3417** προέμβολος] etiam προεμβολίς Poll., προέμβολον Agath. hist. 5, 6, 8 (unde Su), προεμβόλιον IG 2/3^{2}, 1613, 58; cf. gl. ε 2308 **3418** I. C. Cunningham putat ft. v. l. gl. 3419 **3419** πρόεμεν H: accent. Mus. | προέπεμψεν H: A; προέπεμψαι (sic) Schol. **3420** προδώσας] cf. post Schm. gll. ε 1728. ξ 124. σ 2625 **3421** Schm. ci. προσεννέπειν· προσαγορεύειν (sic expl. A), coll. gl. 3732; ‘Tragici quibus utrumque vocabulum familiare est, usitatius tamen προσεννέπω, contracta forma προὐννέπω utantur’ id. | προεννεπεῖν H: accent. Mus. **3423** v. l. gl. 3734 (Alb.) **3424** ποιῆσαι] κινῆσαι Mein. ap. Schm. **3425** πρόεσθαι H: accent. Mus. **3426** προέρεσαν] immo προέρεσσαν (Schol. A ad Α 435 et H ad ο 497) **3427** προέρευσεν] immo προέρυσσεν (Schol.) **3429** προέρυσαν] immo προέρυσσαν (Schol.) | προέλυσαν H: Voss. et, coll. gl. 3428, Jens.; προσείλκυσαν, προσήγαγον Schol. **3430** διερχόμενος] ἐξερχόμενος Mein. ap. Schm. **3432** πρόεσθαι H: accent. Mus. **3433** προέσθαι (e gl. 3432 perperam repetitum) H: A

3434 [προεστηκός·]
3435 *προετικός· χαριστικός (Xen. Mem. 3, 1, 6) A^{253}[g^{προ147}]
3436 προετύπου· προεδήλου
3437 προέτυψαν· προεχώρησαν
3438 προέφηνε· προέδειξεν
3439 προέχει· ὑπερέχει
3440 προεχεῖς· [σπουδαῖοι,] κραταιοί
N. T. **3441** *προεχόμεθα· προβαλλόμεθα (Ep. Rom. 3, 9) (A^{226})
3442 ⟨προέχονται·⟩ πλέον κρατοῦνται
D **3443** προεψιᾷ· προσαγορεύει
LXX **3444** *προῇ· προβαλῇ (Prov. 5, 9. 30, 32) A^{427}
3445 προηγεῖται· προοδηγεῖ, προπέμπει
Att. **3446** προηγητής· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους ⟨ἐν τοῖς γάμοις⟩ (Hyperid. 2, 5 [p. 30 J.]). καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ (Soph. Ant. 990)
3447 προηγμένον· προαχθέντα
3448 *προηγόρησαν· προεῖπον (A^{349})
Hom. **3449** *προΐει· προέπεμπε (A 326 . .) A^{314}. προήρχετο
Hom. **3450** προῆκε· προέπεμψεν (P 545)
3451 προήκαμεν· ἀφήκαμεν, παρελείπομεν
3452 *προήκατο· ἀπέλυσε A^{159}. προέδωκε (vg^{6}A^{208}) [προσηνέγκατο]
Hom. **3453** προήκεα· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα (μ 205)
3454 *προήκει· ἐξέχει A^{511}. προβαίνει
LXX **3455** *προήκων· προβεβηκώς (Ar. Nub. 513. 4. Macc. 5, 4) A^{418}
3456 προῆκεν· ἐξῆλθεν, προῆλθεν
D **3457** προῄρημαι· θέλω[ν] (e. g. Hyperid. 2 fr. 2 [p. 25 J.])
D **3458** προῃρημένοι· προθυμηθέντες (e. g. Isocr. 15, 24)
3459 *προῃρήσαντες· θελήσαντες A^{402}

3435 = Σ π 624 **3441** Σ π 627 **3446** Eust. Od. 1399, 29 [1, 32, 12 St.] (Ael. Dion. π 60) **3449** Schol.; Su π 2416. 2429 vv. προῄει. προΐει **3452** Σ π 629

3434 [προεστηκός·] Voss. (est vitiosa lectio verbo insequenti correcta, sed simul perperam retenta); προεστηκός· ⟨…⟩ Schm. | cf. ad gl. 3435 **3435** contin. H: nov. gl. AΣ; cf. gl. 3411 cum adn. **3436** cf. Schol. ὑπεκπροθέων· προτρέχων **3437** v. l. gl. 4048 **3440** [σπουδαῖοι] Schm., coll. post Alb. gl. 3755 **3441** -όμεθα] -ώμεθα AΣ = v. l. Ep. Rom. **3442** contin. H: nov. gl. ⟨προέχονται·⟩ I. C. Cunningham, post Schm. qui lacunam et novam gl. agnovit; contin. πλέον κρατοῦμεν Schow **3443** προεψιὰ (H: accent. Mus.)· προσαγορεύει] προεψιᾷ· προαγορεύει Mus.; contra, προσεψιᾷ· προσαγορεύει e gl. 3757 (ad quam v. adn.) conicere licet, ut voluit ft. Alb. **3444** cf. gll. 3090. 3464. 3503 de aor. subi. per fut. explicato | K habet etiam προῃ· προδῳς vg^{116}A^{396} **3446** ⟨ἐν τοῖς γάμοις⟩ Schm. post HSt., coll. Eust. | Hyperid.] cf. gll. 3457. 3460 **3449** h. e. προΐει· προέπεμπε + nov. gl. προῄει· προήρχετο (Alb., coll. Su) **3451** παρελείπαμεν H: Mus. **3452** [προσηνέγκατο] Schm., coll. post Alb. gl. 3764 **3453** προηκέα H: accent. Schm. **3457** θέλων H: Mus. | Hyperid.] cf. gll. 3446. 3460 **3459** προηρήσαντες H (= A) et ordo] h. e. προαιρήσαντες (Schm.; de forma cf. e. g. gl. α 2081)

3460 προηρόσια· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότ[ϱ]ου θύματα (Hyperid. fr. 79 S. Lycurg. fr. 87 S.). καὶ ὁ δῆμος δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ D

3461 προήρτηται· κρέμαται D

3462 *προήσει· προδώσει A^{394}

3463 *προήσομαι· προδώσω (Prov. 1,23) vg^{59}A^{225}. προδίδομαι. προνοήσομαι. ⌊προφέρω [A^{390}] LXX

3464 προῆται· προδώσει

3465 *προήχθη· προετιμήθη A^{392}. προετράπη A^{392}(vg^{33}A^{182})

3466 προθέει· προτρέχει (I 506?) Hom.?

3467 *προθέλυμνον· αὐτόρ⟨ρ⟩ιζον (Ar. Pac. 1210) [v^{44}A^{270}]

3468 *προθελύμνους· προρ⟨ρ⟩ίζους A^{270}(v^{44}), ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις Σ· ‛προθελύμνους ἕλκετο χαίτας᾽ (K 15) καί· ‛σάκος τετραθέλυμνον᾽ (O 479) τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον, τετράπτυχον Hom.

3469 *προθεμενισάμενος· περιπτυξάμενος (Ios. Ant. 2,233) A^{337}vg^{48}g^{153}A^{297}

3470 προθέντα· προβαλλόμενον. ἐπαγγειλάμενον

3471 προθεώμενος· προορῶν

3472 *πρόθεσις· προαίρεσις (Ep. Rom. 9,11) [A^{407}]. προάπλωσις [A^{401}] N. T.

3473 προθεσμία· καιρός, ὅρισις, διορία, ὅρισμα

3474 προθεσπίζοντα· προστάττοντα. ἢ προμαντευόμενον

3475 προθεσπίζων· προφητεύων (Hippon. fr. 4a W. = fr. dub. 188 Degani)

3476 προθέων· προτρέχων (θ 125? Greg. Naz. c. 2,1,34,26 [37,1309,6 M.]) Hom.? Greg. Naz.

3460 cf. Harp. 257,7 [π 93 K.]; Ph 453,6 (q 294,7). 8. 9. 459,24; Su π 2419–20; EM 688,44 **3463** Σ π 630 **3465** Σ π 631 **3467** cf. Schol. Ar. **3468** Σ π 633; Ap. S. 134,20; Scholl.; cf. EM 688,45 **3469** Su π 2396 (sine expl.); cf. Ph 462,7; Poll. 2,162 **3472** gl. N. T. **3476** Schol.

3460 ἀρότρου H: Meurs., cf. Ph 459,24 v. προσηροσίαι | Hyperid.] cf. gll. 3446. 3457 | καὶ ὁ δῆμος] Κλείδημος (coll. gl. α 298 [ὁ δῆμος H]) vel Κλειτόδημος (coll. gl. π 3609; cf. etiam gl. β 979 et FGrHist 323 F 23) aut ft. καὶ Δήμων (cf. gl. ο 309 et ft. gl. η 108) Alb. | Alb. cft. gll. 3219. 3273 (ad quam v. adn.) | cf. RE v. Proerosia n. 2 **3461** προήρτηται] Alb. cft. gl. 3325; Schm. putat ft. προσήρτηται (cf. gl. 3779) scribendum esse, coll. Theophr. h. pl. 5,4,2 et Plat. Phileb. 58a (cf. etiam e.g. Ctes. FGrHist 688 F 45d, β, 12) | κρέμεται H: Mus. **3463** nov. gl. προδίδομαι· H: contin. Voss. | Schm. vult verba προδίδομαι et προφέρω e gl. 3463 amovere et in novam glossam προαιροῦμαι· προφέρω mutare | K habet explicationes προδωσω. προβαλουμαι vg^{59} (g add. αφησω); προδωσω A^{225}; προσφερω. προσβαλουμαι A^{390} **3464** πρόηται H: accent. Hansen | cf. gl. 3444 cum adn. de aor. subi. per fut. explicato **3466** cf. gll. 3476. 3788 **3467** προθέλιμνον H: Mus., cf. K Schol. Ar. | αὐτόριζον H: Mus., cf. gl. α 8456; προρριζον v^{44}, cf. gl. 3468 **3468** προρίζους H = A: Mus., cf. Schol. K 15 | ἀνάσπαν H: accent. Mus. **3469** προθεμενισάμενος H = A^{337}] h. e. προστερνισάμενος (vg^{48}g^{153}A^{297}), i. q. προσστ.; de σ(σ) cf. gl. 3664 | v. l. gl. 3897 | cf. gl. 3626 **3476** Alb. cft. gl. 3466; cf. etiam gl. 3788

3477 [προθῆβαι· ἄρτι[ο,] ⌊ἀκμάζοντες (θ 263)]

3478 πρόθημα· δόμα, οἷά τι πρόσθημα καὶ προσθήκη ἢ πλεκτά[με]νη

Hom. **3479** προθορών· προπηδήσας (Ξ 363 . .)

N. T. **3480** προθυμία· χαρά (1. Ep. Cor. 8, 11–12)

3481 *προθύμως· ἱλαρῶς A^{430}

3482 πρόϊαι· ἄπιοι, αἳ πρῶται γινόμεναι

3483 προϊάλλειν· προπέμπειν. προτιθέναι

Hom. **3484** *προΐαλλεν· προέπεμψεν (Θ 365 . .) (A^{269})

Ap. S. **3485** *προΐαψεν· προέπεμψεν A^{318}. προδιέφθειρεν. δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν (A 3)

3486 *προΐεται· προδίδωσι A$^{338.241}$

3487 προϊείς· προπέμπων

LXX **3488** *προΐεμαι· προδίδομαι (Prov. 8, 4) [g^{8}]

3489 *προϊεμένη· προβαλλομένη [A^{242}]

3490 *προϊέμενοι· ἀπολύοντες. παραχωροῦντες (vg^{7}A^{160}), ἀπορρίπτοντες (Dem. 18, 94) A^{160}

Greg. Naz. **3491** *προϊ⟨ε⟩μένου· προδόντος (Greg. Naz. or. 6, 4, 20 Calvet–Sebasti [35, 725, 36 M.]) vg^{82}A^{189}

3492 προϊέναι· προπέμπειν

3493 προΐενται· προάγονται

3494 *προΐε[σ]ται· προσποιεῖται A^{241}. προσέρχεται

3495 πρόϊζα· πρώην

3496 *προϊζήσαντες· προσκομίσαντες A^{249}

Hom. **3497** προΐηλε· προετιμήθη. καὶ ἐπεξέτεινεν (Λ 628)

3498 †προΐθες†· προφανῶς προβεβηκώς

3477 Σ π 634 **3479** Schol. **3484** Schol. **3485** Ap. S. 135, 31; cf. Schol. **3495** cf. Su; EM 692, 3 **3497** cf. Ap. S. 135, 14; EM 688, 53; Eust. Il. 867, 17 [3, 267, 12 V.]

3477 v. l. gl. 4133 (HSt.) | προθήβαι (H: accent. Schm.)] etiam Σ (eiusque ordo) habet errorem προ- (προθήβας, ad Θ 518) 634; Σ 748 πρωθήβης exhibet | ἄρτιο, H: Hansen, coll. gll. 4133–5 **3478** ἢ ἅτι H^{ac}: H^{c} | ἡ πλεκταμένη H: Voss. ('accipe de cirro, crine apposito; idem quod προσθήκη'; πλεκτάνη iam Salm.) **3479** προθορῶν H: accent. Mus. | προσπηδήσας H: Mus. **3480** 1. Cor.] cf. gl. 3530 **3482** προϊαὶ (H: accent. Mus.)] h. e. πρώϊαι vel (Schm.) πρῷαι; Alb. cft. gl. 3504 **3484** προέπεμψεν] προέπεμπεν A et Schol. **3486** πρόικται (προῖκται Mus.): Voss. Jens., cf. A$^{338.241}$ (προιεται· προδιδωσιν et προιεται· … προδιδωσιν …) et gl. 3488; προϊῆται (η et κ saepe simillima sunt) explicationi minus aptum est **3487** προΐεις H: Mus. **3489** cf. gll. 3508. 4029 **3491** προϊμένου H: A **3493** Schm. censet ft. v. l. gl. 3799 **3494** προΐεσται H: K **3495** πρόϊζα] Alb. cft. gl. 4138 et Su et EM; πρόϊζα· ζήτει ἐν τῷ πρω μεγάλῳ Su; … καὶ πρόϊζον, τὸ ὑπόγυον EM **3496** προϊζήσαντες] Alb. cft. gl. 3803 | προσκομίσαντες] προκομίσαντες A (e coniectura?) **3497** προΐηλε H = Ap. S. = EM = Eust.] ἐπιπροΐηλε Hom. (etiam ap. Ap. S. et EM) | προετιμήθη] vix sanum, del. Schm.; verbum exstat gl. 3465 (Schm.); an error pro προέθηκε? (Hansen, coll. Eust.) | ἐπεξέτεινεν] προεξέτεινεν Ap. S. EM **3498** προϊθες] Alb. cft. gl. κ 1353 | προθείς· προφανῶς προβεβληκώς ci. Schm. dubitanter

3499 *προῖκα· δωρεάν,⌋ φερνήν. ⌊πᾶν γὰρ δῶρον προίξ (e.g. Plat. ap. 19e. leg. 921 a. Men. Asp. 135 et saepius. cf. ν 15. ϱ 413) [Σ]

3500 προικός· πονηρός. οἱ δὲ μωρός. πτωχός

3501 *προϊκέσθαι· ἐφικέσθαι [A^{373}]

3502 *προΐκτης· πτωχός, ⌊προσαί[τη]της (ϱ 449) g^{73} Hom.

3503 πρόϊ με· προδώσεις με

3504 πρόϊμον· σῦκον προακμάζον (Hos. 9, 10) LXX

3505 προΐομαι· παρέρχομαι

3506 προϊόντες· προδόντες

3507 προΐρης· πρῴρας

3508 [*προϊσμένη· προβαλλομένη A^{242}]

3509 προΐσταται· ἐπιπολάζει

3510 *προΐστορες· μαρτυροῦντες A^{216}

3511 *προΐσχεται· προβάλλεται vg^{34}v^{46}A^{194}

3512 προϊσχόμενος· προβαλλόμενος (Hdt. 1, 164, 1)

3513 προϊσχομένου· προτείνοντος χεῖρα. δίκαιον προβάλλοντος (Thuc. 4, 87, 2)

3514 προΐσχονται· προβάλλονται

3515 προΐσχοντο· ἔδοξαν (Hdt. 1, 141, 1)

3516 Προιτίδες· χάριτες

3517 προϊχνεύει· θεραπεύει D

3518 προϊών· παρών

3519 *πρόκα· εὐθύς, ἐξαίφνης (Hdt. 1, 111, 5. 6, 134, 2 ..). ⌊δρόσος g^{157}[A^{πρω5}] D+K

3499 Schol. Plat. ap. et leg.; cf. Σ π 636 v. προικός; Schol. ϱ 413 = Ap. S. 136, 9 **3502** Ap. S. 135, 29; Su **3509** Ph 453, 25 **3510** = Σ π 637 **3511** = Σ π 638 **3519** πρόκα] Galen. lex. 19, 132, 17; gl. Hdt. 6, 134, 2; Su | δρόσος] cf. Greg. Cor. dial. Dor. 93 [p. 274 Schaefer]; Scholl. Theocr. 4, 16 et Callim. h. Ap. 41

3500 Schm. post alios cft. gll. π 3547. β 1155; π 3544. β 1182; π 3502 **3501** προϊκέσθαι] προσικέσθαι Schm. (referens ad Ar. Equ. 761 v.l. [cod. R et Su gl. δ 208 v. δελφίς]) | ἐπικέσθαι H (επικεισθαι A): Voss. **3502** προσαιτητής H: g Ap. S., cf. gl. 3665 **3503** πρόϊ] h. e. προῒ (η Mus. et accent. Hansen); cf. ad gl. 3444 **3504** πρόϊμον] i. q. πρώϊμον | Alb. cft. gll. 3389; 3482 **3505** προΐομαι] προΐεμαι Mus., cf. gl. 3488 **3506** προϊόντες] h. e. προϊέντες vel potius προέντες (Schm.), v.l. gl. 3422 **3507** προΐρης] cf. Schol. Arat. 342, 16 πρόϊραν et gl. 3495 cum adn. **3508** v.l. gl. 3489 (Mus.) **3509** cf. gl. 3795 cum adn. et Ph προΐσταται· ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται **3516** προίτιδες H: accent. Ald. | 'Προιτίδες, Prœtides, sunt Prœti Argivorum regis filiæ, quæ forma dicuntur præstantissimæ fuisse, & tres numero; unde Χάριτες, Gratiæ, dictæ: quo jure Ἐτεοκλείους Χάριτας Theocrit. Idyll. XVI. 104. vocat Eteoclis filias. Respexit forte Hes. ad locum alicujus Poëtæ' Alb.; id. cft. gl. α 2634 **3517** προϊχνεύει] 'An προσικετεύει?' Alb.; 'An de prodromo servo dictum?' id., coll. Athen. 6, 267 d | θεραπεύει] θηρεύει Ruhnk. **3518** προϊών] προσιών? Schm. **3519** πρόκα] cf. gl. κ 260; praeterea Frisk 2, 599 | δρόσος] ad v. πρώξ pertinet; cf. gl. 4143 cum testt. et προξα (sic)· δροσος g^{προ157}, πρωξ· δροσος A^{πρω5}; τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγει ἡ Δωρίς Greg. Cor. (similia Schol. Theocr.)

3520 προκαδέστερον· προὐργιαίτερον

3521 προκαλεῖσθαι· ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα (e.g. Plat. Euthyphr. 5a), ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου

3522 προκαλεῖται· καλεῖ, προτρέπει

3523 προκαλέστερον· ἑτοιμότερον

Ap.S. **3524** πρόκας· ἐλάφους (ρ 295)

3525 *προκαταβολή· ἐνθήκη A^{496}

3526 *προκαταθήγεσθαι· προακονᾶσθαι [vg^{81}A^{289}]

3527 προκαταθήσεσθαι δεῖ· προκομίσασθαι δεῖ

3528 [πρόκαυτα· προηρημένα, προηκουσμένα]

Hom. **3529** προκείμενα· παρακείμενα (I 91)

N.T. **3530** πρόκειται· παράκειται (1. Ep. Cor. 8, 12)

3531 †προκελήδης†· προκελεῦσαι

D **3532** προκέοιτο· προκείμενος εἴη

3533 *προκεχηνότες· πρὸς τὰ κάτω βλέποντες A^{310}

N.T. **3534** *προκεχειρισμένον· προβεβλημένον. ἡτ⟨ο⟩ιμασμένον (Act. 3, 20) A^{510}

D **3535** προκιόνιον· τὸ πρόρινον

D **3536** πρόκλησις· κλῆσις ἐπὶ δίκης

D **3537** πρόκλητος· πρόθυμος, ἀπὸ τοῦ κληθῆναι

D **3538** Προκλόνιον· τόπος Θεσσαλίας

Hom. **3539** *πρόκλυτα· τὰ προειρημένα, προηκουσμένα (Υ 204) A^{431}

D **3540** πρόκνις· εἶδος ἰσχάδων

3541 *προκόλπιον· τὸ πρὸ τοῦ κόλπου (Men. Epitr. 206 Koerte = 382 Sandbach. fr. 155, 1 K.–A.) vg^{50}A^{199}, ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ

3521 Ph 460, 21; Su; (Ael. Dion. π 61); cf. Schol. Plat. Theaet. 183 d; Harp. 257, 13 [π 95 K.] v. πρόκλησις **3524** Ap. S. 135, 19; Schol. **3525** q 291, 28 **3539** cf. Ap. S. 136, 5 **3540** Athen. 14, 653 b (Pamphil.); Ph; Eust. Od. 1688, 30 [1, 420, 42 St.] **3541** Σ π 639

3520 προκαδέστερον] h. e. προαλέστερον (Alb. ad gl. 3523); cf. gll. 3523. 3194 | προυργιέστερον H: Schm., cf. gl. 4041 **3521** ἀλαζωνικοῦ H: ed. 1521 **3523** προκαλέστερον] h. e. προαλέστερον (Alb.); cf. gll. 3520. 3194 **3524** cf. gll. 3039. 4031 et ad gl. 2141 **3525** ἐνθήκη] etiam gl. α 8726 **3526** προκαταθηγεσθαι δειν· προακονασθαι δεον K; cf. gl. 3527 **3527** de fut. per aor. explicato cf. gl. 1264 | δεῖ bis] cf. gl. 3526 **3528** v. l. gl. 3539 **3530** 1. Cor.] cf. gl. 3480 **3531** προκελήδης] pro προκλήδην vel προκληδί G. Dind. 6, 1749 c. 1752 b scriptum esse putat, quod ad explicationem minime quadrat; id. cft. gl. 3820 **3532** ‘Scriptor Ionicus aliquis’ Schm. **3533** τὰ] τὸ A | κάτω H = A] ἄνω Mein. ap. Schm. **3534** ἠτιμασμένον H: A **3535** προκιόνιον] προκιθώνιον (form. Ionic.) Schm. | πρόρινον] cf. gl. 3647 **3536** πρόκλησις] h. e. πρόσκλησις Schm., coll. Ph 460, 21; cf. gl. 3821; de differentia inter duas voces cf. Ph 460, 25 = Su π 2733 v. προσκλήσεις | δίκης] δίκην Ph **3537** προ (sine accentu) τοῦ H: Mein. ap. Schm. **3539** προκλητὰ H: ordo et A (accent. Salm.), cf. gl. 3528

3542 προκομίδ⟨δ⟩ην· προκομίζει⟨ν⟩ D
3543 [προκομίων· προλειμάτων]
3544 πρόκον· ἠλίθιον D
3545 προκόνδυλα· τὰ μετὰ τοὺς κονδύλους ἐν ταῖς χερσί D
3546 *Προκόν⟨ν⟩ησος· πόλις καὶ νῆσος παρὰ Κύζικον (Hdt. 4, 14, 1 . .) A[431]
3547 πρόκοος· [πόλις. ἢ] πονηρός D
3548 προκοπῆς· αὐξήσεως D
3549 προκοπίς· ἡ χαίτη D
3550 προκόττα· εἶδος κουρᾶς, ἢ κεφαλῆς τρίχωμα· κοττὶς γὰρ ἡ κεφαλή. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ λόφον D
3551 πρόκρισις· προτίμησις
3552 *πρόκριτον· ἐκλεκτόν vg[55], ἐκλελεγμένον A[215]
3553 Πρόκρις· θυγάτηρ Ἐρεχθέως (λ 321) Hom.
3554 πρόκροσσαι· ἐπάλληλοι, *ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλας (A[434]). καὶ ναῦς αἱ κατ᾽ ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα· ἢ ἀντικέφαλοι (Hdt. 7, 188, 1) D
3555 *προκρόσσας· ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις, κλιμακηδόν (Ξ 35) A[434] Hom.
3556 πρόκροσσον· οὐ κατὰ ῥοῦν, κλιμακωτόν D
3557 προκυκλίς· ἡ προμνήστρια (Herond. 1, tit.) D
3558 *προκυλινδούμενος· προκυλιόμενος A[436](vg[125])
3559 †πρόκυμον†· πρόθυμον
3560 προκυνεῖν· τὸ ἐγχωρεῖν
3561 πρόκωνα· τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφρυγμένων κριθῶν ἄλφιτα (Hippocr. mul. 2, 110, 30 [8, 236, 12 L.]. Lycurg. fr. 83 S.) D

3545 cf. Ruf. onom. 84 **3546** cf. Su **3550** Ph 454, 23. 24. 455, 2 vv. προκόττα. προκότταν. προκόπα (sic, cf. gl. 3549); Poll. 2, 29 **3552** Σ π 641 **3553** Schol; Arcad. 33, 19 **3554** Su **3555** Ap. S. 135, 26; EM 689, 26; cf. Schol. **3561** Poll. 6, 77; Harp. 257, 17 [π 96 K.] = Ph 455, 5 = Su; Ph 455, 12. 14; q 294, 24; Erot. 57, 3; Galen. lex. 19, 133, 1

3542 προκομίδην H: Hansen post Mein. 1858 p. 552 (qui -εν pro -ην exhibet), Lac. pro προκομίζειν; de δδ pro ζ cf. e. g. CEG 1, 373, 2; Ahr. Dial. 2, 96–7; Thumb 1, 85–6, 15; gll. 2479. 3568. ρ 175, de -ην pro -ειν Thumb 1, 88, 28 et Alcm. PMGF fr. 1, 88 | προκομίζει H: Mein. **3543** v. l. gl. 3601 **3544** cf. gl. 3500 cum adn. **3546** προκόνησος H: Mus. | κύζηκον H: Mus. **3547** cf. gl. 3500 cum adn. | [πόλις. ἢ] Alb., qui vidit πόλις e gl. 3546 perperam repetitum esse **3549** προκοπίς] h. e. προκοττίς (Ruhnk.) **3550** προκόττα] sic accent. H et Ph; vox Dorica (cf. Ph 454, 25 et Poll.) | κοττὶ H: G. Dind. 6, 1760 b, coll. Poll.; κόττις Ph cod. | τὴν κεφαλὴν H: Voss. | cf. gl. κ 3805; LSJ v. κοττίς; Frisk 1, 933 **3552** προκριτὸν H: accent. Schm., coll. Σ **3553** προκρὶς H: accent. Schol. et Arcad. **3554** προκρόσσαι H: accent. Schm. | ἄλλας] sic gl. 3829 et A et Ap. S. ad gl. 3555; gll. 3555. 3468 (cum Ap. S. et Σ). α 911. κ 4199 ἄλλαις habent | νενεολκημέναι H: Mus. | κρόσσοι H: accent. Mus. **3555** ἀπ᾽ H: A Ap. S. | ἄλλαις] v. ad gl. 3554 | κλημακηδόν H: A, cf. gl. 3829 **3556** καθαροῦν H: Heins. **3557** παραμνήστρια (παρα- per compendium scriptum est) H: Mus. **3560** aliquid excidit ut e voce τὸ intelligitur **3561** πρόκωνα] πρόκωνα καὶ προκώνια τὰ ἐξ ἀφρύκτων ἄλφιτα Poll.; ceteri προκώνια habent | πεφυραμένων H: Scal.

3562 *πρόληψις· πρόγνωσις A[191](v[37])
D 3563 προλόβιον· τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ
3564 *προλογίζει· προλέγει A[277]
D 3565 προλόγια· θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ὑπὸ Λακώνων
D 3566 πρόλογος· ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον. καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ πρηγορεών
Hom. + LXX 3567 *πρόμαχοι· βασιλεῖς (Δ 505 . .). καὶ τὰ τείχη. προμαχῶνες δέ· οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν ⌊πρόβολοι (e.g. Tob. 13, 17) (A[212])
D 3568 προμάδδας· μάζας προ[με]ματτομένας
D 3569 πρόμαλος· μυρίκη. ἢ ἄγνος (Eupol. 13, 5 K.–A.)
3570 †προμαλχατεύειν†· μετατροπεύειν
D 3571 προμαχεών· πύργος (Hdt. 1, 164, 1. Xen. Anab. 7, 8, 13)
D 3572 πρόμαχος· ὑπὸ Κρητῶν μᾶζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη
3573 πρὸ μὲν λέγοντες· προαγωγοί
D 3574 προμένε⟨ι⟩οι· ῥοιαί τινες (Nic. al. 490)
3575 *προμήθεια· πρόνοια A[275.(184)](vg[35]), ἐπιμέλεια A[275.(184)]
3576 *προμηθέστεροι· προνοητικώτεροι (Democr. VS 68 B 5 fin. [2, 138, 8]) A[217]
3577 *Προμηθεύς· ἐπὶ κινδύνους ⟨οὐκ⟩ ἐπισφαλῶς ἔχων A[437]. καὶ ὄνομα
D 3578 προμηθής· σώφρων (Thuc. 3, 82, 4. Soph. El. 1078)
3579 *προμηθούμενος· προνοούμενος A[198], προβλέπων (e.g. Plat. Prot. 361 d)
3580 προμήτωρ· πατὴρ μητρός
Hom. 3581 προμνηστῖνα⟨ι⟩· ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλα[ι]ς (λ 232)

3562 Σ π 642 **3563** Poll. 2, 85 **3569** cf. EM 76, 39. 689, 36; Erot. 112, 1 **3574** cf. Schol. Nic. **3575** Σ π 643 **3581–2** cf. Ap. S. 135, 23; Schol.

3562 πρόγνωσις] γνῶσις ΑΣ et gl. 3837 **3565** προλογία H: accent. Schm. **3566** h. e. πρόλογος· ὁ περιτιθέμενος κτλ. + nov. gl. πρόλοβος· ὁ γαργαρεὼν κτλ. (Jun. et Scal. fere) | περιτιθέμενος] προτιθέμενος Heins. | γρηγορέων H: Jun. | cf. gll. 3259. 3356 **3567** προμαχόνες H: Scal. **3568** προμάλας H: Valck. ad Theocr. 15 p. 292, cf. gl. 3542 cum adn. | προμεματτομένας H: Thes. 6, 1772 a; προμεμαγμένας Alb. **3569** μυρικὴ H: accent. Mus. | ἀγνός H: accent. Mus. **3570** προμαλχατεύειν] προμαχλατεύειν Alb., coll. ἐνμαχατεύειν gl. ε 3178 cod. | μετατροπεύειν] μαστροπεύειν Lob. Paral. 81 not. 19 **3571** προμαχέων· πῦργος H: accentt. Mus. | Alb. cft. gl. 4405 **3573** προμὲν· λέγοντες (sine interpunct. insequ.) H: Hansen post Alb., coll. gl. π 1757 de μέν lemmatis in explicatione neglecto, et Il. N 800 πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες de πρὸ; πρὸ μὲν ἄγοντες Alb. | Προμεν⟨…⟩· ⟨ὑπὸ Κρητῶν (cf. gl. 3572) ⟩ λέγονται προαγωγοί Mein. ap. Schm. **3574** προμένεοι H: Sop. e Nic.; προμένεια? Alb., cf. Nic. Προμένειον **3577** ἐπικινδύνους ἐπισφαλῶς H: Schm.; επικινδυνος επισφαλως A **3580** πατὴρ μητρός] lapsus calami lexicographi vel scribae pro πατρὸς μήτηρ; cf. gl. 3625 προπάτωρ· πατρὸς πατήρ, quam vocem Ph melius ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος explicat; significatio solita est πρόγονος; v. praeterea lexica vv. προμήτωρ. προπάτωρ **3581** προμνηστῖνα H: Mus., cf. Ap. S. | ἀλλήλαις H: Mus., cf. Ap. S.

3582 προμνηστ[ε]ῖναι· ἐπὶ μίαν. ἀπὸ τοῦ προσμένειν (λ 232) Hom.

3583 προμνήστρια· ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας (Ar. Nub. 41. Eur. Hipp. 589) D

3584 *προμνώμενοι· προμνηστευόμενοι (vg^{126}A^{438})

3585 πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγουμένοις (Heraclid. Lemb. FHG 3, 169 fr. 5) D

3586 *πρόμολε· πρόελθε (Σ 392) g^{99}A^{445} Hom.

3587 προμολή· ὁδός (Ap. Rh. 1, 260. cf. Callim. h. Dian. 99). †προσδόκησις† D

3588 *προμόνη· πρόμαχος g^{100}A^{439}(v^{62}A^{267}). ἀντίδικος (Η 75) (A^{267}) Hom.

3589 προμόνης· προπετὴς καὶ προ[σ]πεσών. οἱ δὲ πρόθυμος. προ[σ]νενευκώς

3590 πρόμουλος· πρόβουλος

3591 πρόμοχθοι· τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων D

3592 Προμυλαία· θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μυλῶσι D

3593 προμυχθίζει χαλκοδέσμων ὅπλων· ἀντὶ τοῦ πρόσ⟨ω⟩ χωρ⟨ε⟩ῖ[ου] D

3594 Πρόνεως· Ποσειδῶν D

3595 Προναίας· Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς D

3596 προνοεῖ· ἐπιμελεῖται (1. Ep. Tim. 5, 8?) N.T.

3597 *πρόνοια· προενθύμησις, ἐπιμέλεια, ⌊φροντίς A^{468}

3598 *προνομαία· προβοσκ[ησ]ίς (Plut. Alex. 60, 13. Pyrrh. 20, 4) A^{452}

3599 *προνομεύει· θεσπίζει A^{331}. ἁρπάζει, κατασύρει, αἰχμαλωτεύει

3584 Σ π 646 **3585** Athen. 3, 98e; cf. Ap. S. 135, 22; EM 689, 43 **3586** = Schol. = Ap. S. 136, 25 **3587** cf. Scholl. Ap. Rh. et Callim. **3588** Schol. **3592** Ph = Su (Paus. π 29); Poll. 7, 180 **3593** Ph 455, 25 v. προμυθίζει **3595** cf. Ph **3598** Su **3599** cf. Moer. 206, 25 [π 25 H.]

3582 προμνηστεῖναι H: Mus. | ἐπιμνείαν H: Sop. post Mus., cf. Schol. **3583** cf. gl. 3841 **3587** προμόλη H: accent. Spanh. | ὁδός] ἔξοδος Spanh., coll. Schol. Ap. Rh. 260 (et ταῖς διεξόδοις Callim. h. Dian. 99) **3588** προμόνη] immo πρόμος (Alb.), cf. praesertim προμον· προμαχον. αντιδικον A^{267} **3589** προμόνης] h. e. προνωπής, v. l. gl. 3603 (Alb.) | προσπεσὼν H: Alb. | προσνενευκώς H: Alb. **3590** πρόμου^{λς} H ut vid.: expl. Mus. | v. ad gl. 3356 **3591** προμοχέοι H: G. Cuperus Harpocrates, 1687, 137, coll. Ditt. Syll. 977 a, 8 **3592** προμυλέα H: Jungerm., coll. Poll. | μύλωσιν H: accent. Schm. **3593** προμυχθίζει· χαλκοδεσμῶν ὁπλῶν (sine interpunct. insequ.) H: Voss. (G. Dind. 6, 1783 b duos accentus correxit, sed eius χαλκοδέτων reieci, coll. e. g. vv. λινόδεσμος et λινόδετος eiusdem significationis) | προσχωρίου H: Ph **3594** προνεῶς H: accent. Mus.; ‘Est epitheton τοῦ Ποσειδῶνος. an quod in prora navis depictus esset?’ G. ‘Vel quod in pronao, ut moris, sacra ei fierent’ Voss. **3595** aliquid excidisse censeo; ft. leg. Προναίας ⟨τέμενος⟩· κτλ. | Προναίας] haec est forma antiqua (non προνοί- quam habent codd. Aeschin. 3, 108. 110–11 et Harp.); conferunt praesertim Hdt. 1, 92, 1. 8, 37, 2 et 39, 1; inscrr. Delphicas (e. g. Ditt. Syll. 324); explicationem Harpocrationis; praeterea M. L. West mavult Προνάιας, coll. Aesch. Eum. 21 cod. M **3598** προνομέα· προβόσκησις H: A

Greg. Naz. **3600** *προνόμια· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι A^{453}. ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία (Greg. Naz. epist. 249, 31 G. = Greg. Nyss. epist. 1, 31 Pasquali [46, 1008 d M.]) [A^{453}]. ἢ ⌊διαρπαγή (A^{248})

3601 *προνομ⟨ί⟩ων· προ[β]λημ⟨μ⟩άτων Σ

LXX **3602** *προνοοῦ· ἐνθυμοῦ A^{391}, ἐπιμελοῦ (Prov. 3, 4)

Eur. **3603** *προνωπής· προτεταμένος. ⌊προνενευκώς (A^{284}). οἱ δὲ προπετής, ἕτοιμος, πρόχειρος (Eur. Andr. 729)

Eur. **3604** προνώπια· τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν, καθάπερ ἐνώπια τὰ ἔνδον, ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται (Eur. Bacch. 639)

Eur. **3605** *προνώπιον· τὸ προκείμενον Σ, οἷον πρόθυρον (Eur. Hipp. 374)

3606 προξενεῖ· μαρτυρεῖ

D **3607** πρόξενοι· οἱ προστάται, καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν [ἤγουν] τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι

3608 πρόξενος· φίλος ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξενίᾳ προϊστάμενος

D **3609** προοικίαι· παρὰ Κλειτοδήμῳ †ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ† (FGrHist 323 F 24)

3610 *προοίμιον· πρόλογος $vg^{70}A^{254}$, ἀρχὴ παντὸς λόγου A^{254}

3611 πρόοιντο· παραδώσουσιν, δώσουσιν (Thuc. 1, 120, 2)

3612 προολεῖ· καταλείπει

3613 πρόοπτον· προφανές (cf. Hdt. 9, 17, 4)

Hom. **3614** πρὸ ὃ τοῦ· οὗτος πρὸ τούτου, ἢ ἕτερος τοῦ ἑτέρου (K 224)

D **3615** πρόουρον· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ

Hom. **3616** προπαδίζων· προβαίνων ὑπὸ τῆς ἀσπίδος (N 158 . .)

3617 προπαιδεύματα· προμαθήματα (e. g. Phil. leg. alleg. 3, 167)

D **3618** πρόπαις· ὁ προαγωγός, μαστροπός. καὶ μάντις [μαστρόπευσις]

3601 Σ π 650 **3603** Ph; cf. Schol. Eur. **3605** Σ π 651 **3610** Σ π 652 **3613** Ph; cf. Moer. 208, 17 [π 80 H.]

3600 h. e. προνόμια· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι + nov. gl. προνομία· ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία + nov. gl. (Piers. ad Moer. p. 304 = 278) προνομεία· διαρπαγή vel (Hansen, = Σ 648, cf. gl. 3709) προνομή· διαρπαγή | προνομια· τα οφειλομενα τῳ αξιωματι εκ των νομων τα εν εξουσιᾳ γερα διδομενα A^{453} | cf. Lampe vv. παρανομία. παρανόμιον **3601** προνομῶν H: Σ | προβλημάτων H: Σ | cf. gl. 3543 **3603** προνόπως H: Ph | προτεταμένως H: Sop. | προνενευκώς] προνενευκυια (ad Eur. Alc. 143. 186) A | cf. gl. 3589 **3605** προκείμενον] προεκκείμενον Σ **3607** [ἤγουν] Mus. **3608** ξενίᾳ] ξένων? Thes. 6, 1794 d | Schm. ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ glossae 3609 in ἐν ἰδίῳ δήμῳ mutare et post προϊστάμενος collocare vult **3609** ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ] ft. cum Schm. omnino delend. aut ἐν ι′ [σῳ τῷ δήμῳ] (dittogr. delend.) scribendum (sed vix, ut mavult Schm., ad gl. 3608 [q. v.] transponend.); cf. gl. σ 2180 de absentia explicationis post nomen auctoris; contra, ἐν γείσῳ τοῦ δόμου Voss. post Brun., coll. Poll. 7, 120, vix recte | de Cli(to)demo cf. ad gl. 3460 **3611** παραδώσουσιν] προδώσουσι? Alb., coll. Su π 2549 v. πρόωνται **3612** προολεῖ] προοδεῖ (i. q. προοδεύει) Alb. | καταλειπεῖ H: accent. Alb. **3613** cf. gl. 4038 **3614** προότου H: Mus. fere **3616** προπαδίζων] h. e. προποδίζων Salm., coll. gl. 3638; Schm. vult προποδίζων ὑπασπίδια, coll. gl. υ 252 | ὑπὸ] πρὸ Schr. **3617** προπαθήματα H: Voss. Jens. **3618** προπαίσω· H: Mus.; Alb. cft. gll. 3308. μ 370 | [μαστρόπευσις] Hansen post Schm.; Alb. vult nov. gl. ⟨προπαίδεια·⟩ μαστρόπευσις vel sim., sed vocem alibi non repperi

3619 *προπαλῶς· δαψιλῶς A^{341}
3620 προπάροιθεν· ἔσθ' ὅτε ἐπὶ χρόνου· ʽεἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθενʼ (ϱ 277) Hom.
3621 πρόπας· ἅπας (Aesch. Ag. 1011. Soph. OT 169. Eur. Phoen. 624) D Eur.
3622 προπάσταιον· τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον
3623 προπάτωρ· πατρὸς πατήρ
3624 προπεπηλάκισται· καθύβρισται (Dem. 21, 7. 22, 58. 23, 201) D
3625 *προπέποται· προδέδοται (Dem. 3, 22) A^{344}
3626 προπεριζόμενος· ἀγκαλιζόμενος
3627 προπέτηλον· πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν
3628 προπετής· προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ (Sir. 9, 18) LXX
3629 *προπέφανται· φανερόν ἐστιν (Ξ 332) [A^{454}] Hom.
3630 †προπεῶντες†· προεστῶτες
3631 *προπηλακίζει· ἐρεθίζει. κολακεύει. ἢ ⌊ὑβρίζει (vg^{67}A^{250}), ἀδικεῖ (g^{67}), ἐξουδενεῖ (Plat. rep. 562 d. Dem. 18, 48. 256 et 23, 89) (vg^{67})
3632 *προπηλακισμός· ἐρεθισμός. ⌊ἐξουδένωμα (Hdt. 6, 73, 1. Dem. 18, 12. 316) [vg^{68}]
3633 ⟨προπηλακιστής·⟩ φιλόνεικος. κολακευτής. ὑβριστικός, ἄδικος
3634 [προπηνές· ἔμπροσθεν, κατωφερές]
3635 προπίονι· εὐθεῖ
3636 *προπίωμεν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν A^{340}[g^{154}]
3637 πρόποδες ὄρους· τῶν ὀρῶν τὰ προὔχοντα. καὶ ⟨πρόποδας·⟩ τὰς προκειμένας τῆς Αἰγύπτου νήσους
3638 *προποδίζων· προβαίνων (N 158 . .) A^{345} Hom.
3639 προποδών· ἔμπροσθεν (Hdt. 9, 55, 2. Plat. rep. 432 d. Sir. 38, 30) D LXX
3640 *πρόπολοι· ὑπηρέται, δοῦλοι A^{339}. νεωκόροι. προφῆται
3641 προπ⟨ϱ⟩ηνές· ἐπὶ πρόσωπον. ἢ ἔμπροσθεν κατωφερές (Γ 218) Hom.
3642 *⟨προ⟩προκυλινδό[υ]μενος τοῖς ποσί· πρὸ τῶν ποδῶν κυλιόμενος [A^{436}]. οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος (X 221 . .) Hom.
3643 προπτόρθια· ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λέξις φέρεται D

3620 cf. Ap. S. 127, 35 **3623** cf. Ph **3625** cf. Schol. Dem.; cf. etiam Ph 457, 6. 11 et Harp. 259, 10 [π 100 K.] **3628** cf. Erot. 104, 20 **3629** cf. Schol. **3631** Σ π 654 **3639** Su π 2568 **3642** cf. Schol.

3620 δὲ θέλεις H: Schm. **3622** προπάστεον H: M. L. West; πρόπαστον Alb. **3623** v. ad gl. 3580 **3626** προπεριζόμενος] h. e. προσ(σ)τερνιζόμενος (Hemsterh.); Alb. cft. gll. 3469. 3897 **3630** contin. H: nov. gl. Mus. | προπεῶντες] πρωτεύοντες Alb. **3632–3** unam gl. προπηλακισμὸς· ἐρεθισμὸς. φιλόνεικος κολακευτὴς ὑβριστικὸς ἄδικος· ἐξουδένωμα H: divisit et προπηλακιστής· add. Heins. | vox προπηλακιστής exstat Dion. Hal. ant. Rom. 11, 38, 5 **3632** ἐξουδένωμα] εξουδενωσις vg **3634** v. l. gl. 3641 **3635** εὐθεῖ] εὐθαλεῖ Voss. **3637** ⟨πρόποδας·⟩ Hansen **3638** cf. gl. 3616 **3641** προπηνὲς H (sic etiam gl. 3634): ordo et Palm. Guyet Voss. **3642** προκυλινδούμενος H = A: ordo et Jens. (⟨προ⟩) atque Alb. ([υ]) | τοῖς ποσί] aut aliquis lemmati perperam addidit aut locus Homeri non est **3643** ἄξωσιν H: Mus.

D **3644** Προπυλαί⟨α⟩· ἡ Ἑκάτη
3645 *προπύλαιον· πρόθυρον (Andoc. 1, 38) A^{356}
D **3646** πρόπωνα· εὐκρατῆ. εὔφημα. πρόχειρα, ἕτοιμα, ἀνεμπόδιστα
D **3647** πρόρινον· τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος
Eur. **3648** *πρόριζον· σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον (Eur. Hipp. 684. Andoc. 1, 146) $vg^{52}A^{206}$
3649 *πρόρρησιν· πρόλεξιν, ⌊προφητείαν ($vg^{86}A^{322}$)
3650 *πρόρρησις· λόγος. καὶ τὰ ὅμοια [vg^{86}]
D **3651** πρός· πρόθεσις. καὶ ξύλον ἐν Αἰθιοπίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπί
3652 πρὸς ἀγαθόν· ἐπ᾽ ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ
3653 προσαγγελία· προσαγωγή
LXX **3654** *προσάγει· προσέρχεται (Exod. 3, 4). προσφέρει A^{379}
LXX **3655** *προσαγηόχασι· προσήγαγον (Lev. 10, 19) $vg^{120}A^{410}$
3656 προσαγόμενον· ἀγαπήσαντα. προ⟨σ⟩κτησάμενον
3657 προσαγορεύει· ἀσπάζεται (e.g. Plat. Charm. 164e)
3658 προσαγορεύσας· προσειπών. καὶ τὰ ὅμοια
LXX **3659** *προσαγορεύουσι· καλοῦσιν (e.g. Crobyl. fr. 4, 3 K.–A. Sap. 14, 22) A^{398}
3660 *προσαγωγή· προσέλευσις (A^{406})
D **3661** προσαγώγιον· διαβήτης, [ἢ] τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον (Plat. Phileb. 56 c)
3662 προσαθύροντα· προσπαίζοντα
D **3663** προσαιθ[ε]ρίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα (trag. ad. fr. 260 K.–S.)
Prov. **3664** προσαίνων· προσελκόμενος, προσαγόμενος (Phil. Abr. 212?)
3665 προσαίταις· πτωχοῖς (Theodoret. hist. eccl. 310, 7)
3666 [*προσακές· ἐγγύς A^{374}]
3667 *πρὸς ἀκεσμόν· πρὸς ὑγείαν $vg^{109}A^{375}$
D **3668** προσάκτριδες· οἱ τῆς μηλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες
Hom. **3669** προσαμύνομεν· βοηθοῦμεν (Β 238)

3655 = gl. Oct. **3659** cf. Σ π 677 **3661** Ph = Su; Schol. Plat. **3664** v. app.; Poll. 6, 123 **3669** cf. Schol.

3644 πρόπυλαι H: Toll. **3646** Schm. cft. gl. ε 7095 **3647** πρόρινον] cf. gl. 3535 **3648** πρόριζον H = A] h.e. πρόρριζον (vg et Mus.) | σὺν ταῖς ῥίζαις] εκ ριζων K **3649** προφήτην H: Alb., coll. gl. χ 729; nom. προφητεία K **3650** λόγος] προλογος vg **3651** ξύλον] Dahler Thes. 6, 1842 c cft. Hebr. berôsh 'abies' **3652** ἀγαθόν] ἀγαθοῦ? Schm. **3655** cf. gl. 3735 **3656** προσαγόμενον] h.e. προσαγαγόμενον (I.C. Cunningham) | προκτησάμενον H: Mus. **3661** διαβήτης] eadem forma gl. σ 1669, διαβάτης gl. δ 944 | [ἢ] Ph **3662** Alb. cft. gl. 3309 **3663** προσαιθερίζουσα H: Alb. | ποιοῦσα] πέμπουσα Nauck | πέμπεσθαι] φέρεσθαι Nauck **3664** προσαίνων] h.e. προσσαίνων (Alb. post Jungerm. et Kuhn.); Alb. cft. gl. λ 806 (ubi προσαίνων H, cf. Prov. Bodl. 599: προσσαίνων Zenob. vulg. 4, 90 et Su λ 410); de προ- pro προσ- scriptum cf. gl. 3469 **3666** v.l. gl. 3753 **3667** προσακεσμὸν H: K **3668** μωλολόνθης H: HSt. | παῖδες H: HSt.

3670 [προσανεύουσαν· εὐτρεπίζουσαν, στρωννύουσαν]
3671 προσαν[τ]έχειν· προσκεῖσθαι
3672 *προσάντης· σκληρός A^{465}, ἐναντίος vg^{130}A^{465}(Σ), δυσχερής (Σ), ἐχθρός, ἀηδής (e.g. Eur. Med. 305. Hdt. 7,160,2. Anaxandr. fr. 57,1 K.–A.) Eur. + D
3673 προσαντίον· ἐναντίον, ἀντίπαλον
3674 *προσανέχων· προσμένων. κουφίζων A^{308}
3675 προσάνων· προσαύξων. ἄνειν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν D
3676 προσαπῆλαι· τιμῆσαι
3677 προσαπειλή· τιμή
3678 προσάπτει· προσπλέκει, συνάπτει (Soph. fr. 589,4 R.) D
3679 *προσαρασσόμενον· προσρησσόμενον (Ios. b. Iud. 4,614) A^{462}
3680 πρὸς ἄρκτον· †πρὸς μεσημβρίαν† (Hdt. 1,148,1)
3681 προσαύξω· προσάγω
3682 προσαυρίζουσα[ι] χερσαίᾳ τροχῇ· ὑπὸ τῆς αὔρας ἡ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν (trag. ad. fr. 261 K.–S.) D
3683 *πρὸς αὔριον· εἰς αὔριον A^{334}
3684 προσαυρών· προστυχών D
3685 προσαυσιάτω· προσφωνείτω (ο 440) Hom.
3686 πρὸς αὐτήν· περὶ αὐτήν
3687 *πρὸς αὐτοῦ· παρ᾽ αὐτοῦ g^{155}A^{367}
3688 πρὸς ἀφοσίωσιν· πρὸς τιμήν
3689 προσάψας· συνάψας (Eur. Suppl. 361) Eur.
3690 προσβαίνει· ἐγγίζει (Greg. Naz. or. 25,4,13 Mossay [35,1201,52 M.]) Greg. Naz.
3691 προσβάλλοιντο· πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τῆς ἀθλήσεως
3692 *προσβαλών· προσελθών vg^{24}v^{57}A^{220}

3672 Σ π 665 **3681** Gloss. Lat. 2,420,32 **3685** Schol.

3670 v.l. gl. 3060 (Alb.) **3671** προσαντέχειν H: Schm. **3672** πρόσαντις H: K **3673** προσάντιον H: accent. Mus. **3674** h.e. προσανέχων· προσμένων + nov. gl. προανέχων· κουφίζων (I.C. Cunningham) **3675** προσανῶν H: accent. Abresch | ἀνεῖν H: accent. Abresch | αὐτὴν] ἄνην Abresch **3676** προσαπῆλαι] h.e. προσαγῆλαι (Kust., coll. Su α 217, i. q. Σ^{b} α 145, cf. Eupol. fr. 131 K.–A.; Alb. cft. etiam Hsch. gl. α 481) **3677** h.e. προσαγήλῃ· τιμήσῃ (Hemsterh.; Thes. 6,1842 d cft. Ph προαγήλῃ· τιμήσει); 'Nisi Artic. ex prava præcedentis scriptura natus sit' (Alb.) **3680** ἄρκτην H: Mus. | Alb. cft. gl. α 7283 **3681** προσάγω] προάγω Schm. | προσαυξω· adaugeo Gloss. Lat. **3682** προσαυρίζουσαι H: Mus. | versus integer fuit νοτὶς π. χ. τ., ut vidit Salm. | cf. gl. 3684 cum adn. **3684** προσαυρῶν H: accent. G. Dind. 6,1870 b v. προσαυρίζω (gl. 3682), coll. gl. 3782 et Ph 458,16 v. προσαύρετο **3685** προσαυσιάτω] h.e. προσαυδάτω (Schol.) **3691** τῆς] ⟨ἀπὸ⟩ τῆς Schm. **3692** προσελθὼν· προσβαλὼν, ἐξ ἀντιστρόφως (sic; ἐξ del. Alb., coll. gl. κ 534) H: Sop., cf. K et ordinem; de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis cf. ad gl. 2846; Alb. cft. etiam gll. 3725. 3733

3693 προσβαλοῦ· προσκατακλίθητι

LXX **3694** *προσβλητόν· κολλητόν (Ierem. 10, 9) A[400]

3695 *προσβολή· τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφή, καὶ κατοχή A[336], καὶ ἡ ὁρμή

3696 *προσβ⟨ωμ⟩ολοχεῖ· πρὸς χάριν λέγει (com. ad. fr. 415 K.–A.) A[504]

3697 *πρόσγειος· ταπεινός (Luc. Prom. 1?) vg[129]A[463]

3698 προσγίνεται· πρὸς δέ

3699 *προσγράφει· προσκρίνει A[464]

3700 προσδεῖται· προσδέεται

3701 *προσδέδορκας· προσεῖδες A[300]

Hom. **3702** πρὸς δέ με· πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ (X 59)

3703 προσδέχεται· προσποιεῖται

Hom. **3704** πρὸς Διός· παρὰ τοῦ Διός (A 239)

Hom. **3705** προσεβήσατο· προ⟨σ⟩έβη (B 48 .. v. l.)

Greg. Naz. **3706** προσδιατρῖψαι· χρονίσαι (Greg. Naz. or. 43, 14, 20 Bernardi [36, 513, 22 M.])

3707 *προσεγκεῖσθαι· ἐγκεῖσθαι, ⌊ἐπικεῖσθαι A[247]

3708 προσεδρεύει· σχολάζει

LXX **3709** *προνομή· ἁρπαγή (cf. LXX passim, e. g. Esai. 6, 13. 24, 3) A[330]

3710 πρόσεδρος· ὁ παρακαθήμενος. σχολάζων

3711 *προσέθω· προσθήσω A[309]

3712 προσειζήσαντες· προσκομίσαντες

3713 *προσεῖναι· ἐνυπάρχειν A[244]

Eur. **3714** *πρόσειπε· ἄσπασαι vg[64], προσαγόρευσον vg[64]A[237]. προσκύνησον (Eur. Herc. 559)

D **3715** προσείσας· προ[σ]ανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας. ἀπὸ τῶν περιαγόντων τὰ τετράποδα, ὅπου βούλεται. τοὺς γὰρ θαλ⟨λ⟩οὺς σείοντες ἐπεδίδοσαν (cf. Plat. Phaedr. 230 d)

3716 *πρόσεισι· προσέρχεται vg[20]A[170]

3717 προσεικάμενοι· προσλαβόμενοι

3696 cf. Schol. Ar. Ran. 358 **3699** = Σ π 669 **3704** = Schol. **3709** cf. Σ π 648 **3715** Ph

---

3693 πρόσβαλον H: Jens. **3695** κατοχή] κατοχη της αθλησεως A **3696** προσβολοχεῖ H: A | προσχαίρειν H: A **3698** προσδέ H: Alb., qui glossam vertit 'accedit: insuper'; cf., contra, Schm. 'Lege πρὸς δέ· ⟨...⟩ et insere suo loco' | cf. gl. 3702 cum adn. **3702** δέ με] δ᾽ ἐμὲ Hom. cum Schol. T | cf. Gloss. Lat. ap. Alb. πρὸς δέ· praeterea **3705** προέβη H: Jens. **3706** προσδιατρίψαι H: accent. Schm. | χρονῆσαι H: Salm. **3708** cf. gl. 3710 **3709** cf. gll. 3599. 3600 (cum adn.). α 6835 **3710** cf. gl. 3708 **3711** προσέθω] Lob. El. 1, 504 ci. προσθέω, Ionice pro προσθῶ **3712** v. l. gl. 3803 (Mus.) **3715** προσανακινήσας H = Ph: Cas. ad Athen. 1, 25 b | βούλεται] βούλονται Cas., τις βούλεται Alb. | θαλοὺς H: Mus. | σείοντας H: Cas. | Plat.] de ceteris locis, quorum plerique ad Platonem spectare videntur, v. Ruhnk. ad Tim. lex.[2] 136–9 v. θαλλός **3717** v. l. gl. 3763

3718 *προσεκτέα· σπουδαστέα vg^{75}A^{288}
3719 προσεκτέον· τὸ προσέχειν, κελευστικῶς (e.g. Aeschin. 1,119. Dinarch. 1,112)
3720 *προσεκτικώτεροι· νηφαλιώτεροι vg^{17}A^{167}
3721 προσελεῖ· προπηλακίζει (cf. Ar. Ran. 730. Aesch. PV 438) D
3722 Προσεληνίδες· αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι (Callim. fr. dub. 777 Pf.) D
3723 *προσελιάσθη· λίαν προσήγγισεν (Eur. Hec. 98?) (A^{286}) Eur.?
3724 *πρὸς ἑλιφερές· πρὸς τὸ κεκλεισμένον (e.g. trag. ad. fr. 117 K.–S. Eur. fr. 382,13 N.) A^{312} Eur.?
3725 προσελθών· προσβαλών
3726 προσεμάξατο· κατεμάξατο (Nic. ther. 772. Greg. Naz. or. 2,49,12 Bernardi [35,457,24 M.]) D Greg. Naz.
3727 πρὸς ἐμαυτόν· ἐν ἐμοί. εἰς ἑαυτόν
3728 προσεπλάκη· ἐπλησίασεν
3729 πρὸς ἐμοῦ· πρὸς ἐμέ. π̅
3730 προσεμπεδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες
3731 *προσεμπρῆσαι· καῦσαι (Exod. 22,5) A^{382} LXX
3732 προσεννέπει· προσαγορεύει (Eur. Hel. 1168) Eur.
3733 προσενοῦσί με· προσβάλλουσι, προσέρχονται
3734 πρὸς ἐνώπια· ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς ἀνατολῆς (Θ 435 ..) Hom.
3735 προσενηνόχασι· προσαγηόχασι (Theodoret. e.g. Graec. affect. 9,15)
3736 *προσεπέλασε· προσήγγισεν (Hippocr. epist. 1 [9,312,5 L.]) A^{197}
3737 προσεπεμβαίνει· ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ D
3738 προσέπηξαν· προσήλωσαν D
3739 πρὸς ἐπίβασιν· πρὸς βάδισιν (Sap. 15,15) LXX
3740 *προσεποί[η]σω· προσεπάξω vg^{97}A^{335}
3741 *προσεποιήσω· ἐσχηματίσω (Aeschin. 2,166) vg^{58}A^{221}
3742 προσερεύγεται· ἐρεύγεται (Ο 621) Hom.

3721 cf. Ar. Schol. (unde Su. π 2635 v. προσελοῦμεν); EM 690,11 **3722** St. Byz. 536,15 v. Προσέληνοι **3740** = Σ π 674

3721 προσέλει (H: accent. Heins., coll. Aesch.; προσ- exstat Ar. codd. VA et Schol.)] h.e. προυσελεῖ; Kust. alii cft. EM; Ar. cod. R; Aesch. metrum et codd. recc.; gl. 4027 cum adn. | Frisk 2,604 **3722** Προσελήνιδες H: accent. HSt. **3723** προς ελιασθην· λιαν προσηγγισα A | Alb. cft. gl. ε 2061 **3724** προσελιφερὲς· πρὸς τὸ κεκλεισμένον H (προς ελιφερες· προς το κεκλιμενον A)] h.e. προσεμφερές· προσεικασμένον (Schm., nisi quod προσει- pro προση- scripsi) **3725** cf. gl. 3692 cum adn. **3727** Dettori Glotta 74,1997/8,159–63 **3728** nov. gl. προσεπλέκη (έ H ut vid.: ά Mus.)·] ft. ⟨προσεμίξατο·⟩ προσεπλάκη. Alb., coll. ordine et gl. 3840 **3729** 'Mirum est illud π̅ in fine glossae; explicent sagaciores' Schow **3733** προσενοῦσι] h.e. προσσαίνουσι (Jens. post Mus.; Alb. cft. gl. 3664) **3734** προσενώπια H: Mus. | cf. gl. 3423 **3735** cf. gl. 3655 **3737** ἐπιτοθάζει H: Mus. **3738** Alb. cft. gl. 3769 **3739** ἐπίπασιν H: Sop.; Alb. cft. gl. ε 4627 **3740** προσέποιησω (sic) H: ΚΣ **3741** προσέποιησω (sic) H: Mus. | Alb. cft. gl. 3869

3743 *προσερήσομαι· ἐπερωτήσω (Greg. Naz. or. e. g. 42, 16, 27 Bernardi [32, 477, 17 M.]) vg[65]A[238]
3744 προσεράχατοι· τεταγμένοι ἦσαν
D **3745** προσερπύσῃ· προσέλθῃ
3746 προσέσθαι· ἐκδοῦναι
3747 προσέτι· πρὸς τούτοις
3748 προσέσχε· προσῆλθε. προσέπλευσεν, προσώρμησεν
3749 πρὸς εὐθεῖαν· πρὸς ὀρθότητα
3750 *προσερ⟨ρ⟩ύῃ· προ⟨σ⟩ῆλθεν (Men. Dysc. 225) vg[85]A[320]
3751 προσέφυ· προσεγένετο (Plat. Tim. 45 a)
Hom. **3752** προσέφη· προσεῖπεν (Α 84 . .)
3753 *προσεχές· ἐγγύς. νῆφον, νουνεχές vg[15]A[166]
3754 προσεχεῖ· ὁμοίως
3755 προσεχής· γείτων. σπουδαῖος
3756 προσεχῶς· σπουδαίως
3757 προσεψιά· προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία
D **3758** πρὸς ἕω· πρὸς ἀνατολήν (Plat. leg. 760 d)
Hom. **3759** πρὸς ζόφον· πρὸς δύσιν (ι 26 . .)
3760 προσηγορία· ὀνομασία
3761 *προσήγορος· προσκυνητής A[403]
3762 προσήϊκται· προσέοικεν
3763 *προσηκάμενοι· προσλαβόμενοι A[229]
3764 *προσήκατο· προσηνέγκατο (Luc. bis acc. 20) A[187]
3765 προσήκει· πρέπει. διαφέρει. χρή. ἁρμόττει. συμφέρει
3766 προσήκοντες· συγγενεῖς
3767 *προσηκόντως· ὀφειλόντως. ⌊πρεπόντως.⌋ ὀφειλόμενον. ⌊δεόντως A[457]
3768 *προσήλια· πρὸς ἀνατολήν g[148]A[255]
3769 *προσήλωσαν· προσέπηξαν A[458]. ἐσταύρωσαν (Theodoret. in Esai. comm. 1, 40 . .)
3770 προσήλωται· ἀνεσταύρωται (e. g. Ioh. Damasc. exp. fid. 84, 85)
LXX **3771** *προσήλυτος· πάροικος vg[63]A[228]. ἀλλοεθνής (Exod. 12, 48 . .)

3743 = Σ π 675 **3750** Ph = Su **3752** = Schol. **3753** Σ π 676 **3765** cf. Su

---

3744 προσεράχατοι] h. e. προσεσάχατο (Schm., coll. gl. σ 436; id. ad gl. σ 437 cft. ἐσεσάχατο Hdt. 7, 62, 2 . .); de formis plusquamperfecti sine augmento cf. Il. Δ 4 . .; codd. Hdt. 1, 165, 2 . .; auctores linguae communis **3746** προσέσθαι] h. e. προέσθαι (Schm.), cf. gl. 3420 **3750** προσερύη H: vg | προῆλθεν H: K **3753** νήφων H: K; Sop. cft. gl. 3855 | cf. gl. 3666 **3755** cf. gl. 3440 **3757** προσεψιά] accent. προσεψία LSJ | Alb. cft. gll. 3443. ε 7708. α 8627 **3762** Alb. cft. Eur. Alc. 1063 cum Schol. **3763** cf. v. l. gl. 3717 et v. gl. 769 cum adn. **3764** cf. gl. ο 1670 **3765** τρέπει H: Voss. Jens.; Alb. cft. gl. 3767 et Su; de errore π > τ cf. gl. 2065 cum adn. **3769** ἔτρωσαν H: Voss. alii (cf. gl. 3770) | cf. gl. 3738 **3770** ἀνέστρωται H: Heins. alii (cf. gl. 3769)

3772 πρὸς ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν
3773 [προσήναντες· βλάψαντες]
3774 *προσηνές· καλόν. ἡδύ A^{459}. ἐπιεικές, ἀγαθόν, πρᾶον, χρηστόν (e.g. Prov. 25,25) LXX?
3775 προσηνής· προσφιλής
3776 *προσηνῶς· ἡδέως v^{66}. καὶ τὰ ὅμοια
3777 προσήνενον· ὑψηλόν. τίμιον (Aesch. Suppl. 441)
3778 †προσήρενε· προσέθιγεν†
3779 *προσηρτημένοι· ⟨προσ⟩κεκολλημένοι (Arist. h. an. 550^{a}20) A^{233}
3780 *προ⟨σ⟩ῆται· προσεγγίζει (Eur. fr. 162,4 N.) A^{460} Eur.
3781 *προσηύδα· προσεῖπε A^{283}, προσελάλει (A 201) Hom.
3782 προσηύρετο· προσέτυχε. προσηγάγετο
3783 *πρὸς ἠῶ· πρὸς ἀνατολήν (M 239) Σ Hom.
3784 προσθεῖναι· τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι· ὅπερ νῦν κῦρσαί φασι D
3785 προσθείς· προσθήκην λαβών D
3786 προσθέματα· τὰ πυγ[ι]αῖα D
3787 *πρόσθεν· ἔμπροσθεν A^{319}. πρὸ τούτου. ἄνωθεν ἢ ἔνθεν
3788 προσθέοντα· ἔμπροσθεν τρέχοντα (Φ 604?) Hom.?
3789 πρὸς θεοῦ· τὸ τυχόν. Ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι
3790 *προσθέσεις· δευτερώσεις [A^{376}]
3791 πρὸς θεόν· κατὰ τὸν θεόν. ἐπὶ τὸν θεόν
3792 πρόσθη· πρόσθεσις
3793 προσθιάξειν· ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας
3794 πρόσθ' ἵσταμαι· προΐσταμαι. ἐμποδίζω. ὑπερμαχῶ (Δ 54) Hom.
3795 προΐσταται· ἐπιπολάζει. προσκόπτει

3777 Ph 459,21 v. προσηγμένον **3779** Σ π 681 **3781** Schol. **3782** Ph 458,16 v. προσαύρετο **3783** = Σ π 682 = Schol. **3788** cf. Schol. AbT ad Φ 602–6, a2 **3794** Schol.

3773 dittogr. gl. 3884, v.l. gl. 3808 **3777** προσήνενον] h.e. προσηγμένον (Ph, qui explicat ὑψηλόν· τιμιώτατον), quod ad Aesch. Suppl. 441 spectare persuasum habeo quia gl. σ 1976 ad eundem versum referenda est; utrum Hsch. glossam versumque bene intellexerit necne, alii iudicent; Schm. vult προηγμένον (cf. gl. 3447), Voss. προσήνεμον **3779** κεκολλημένοι H: A **3780** πρόηται H: ordo et A (accent. Hansen) **3782** v. gll. 3682. 3684 **3786** προσθέματα] 'sunt τὰ αἰδοῖα in genere' G.; Alb. cft. EM 690,25; Gloss. Lat. 2,132,5; 145,4; 3,13,9. 351,45. 457,30. 475,5; AP 12,3,1; Schm. vult προθέματα 'toros columnarum'; cf. gl. 4276 | πυγίαια H: Alb. post Mus. **3788** προσθέοντα] h.e. προθέοντα (Schm.), cf. gll. 3466. 3476 **3790** de rebus Iudaicis dicitur **3791** πρὸς θεόν] πρὸς θεῶν ordo **3792** 'retinendum' Alb., qui post Abresch. cft. vv. ἄνη. ἄσκη. αὔξη (gll. α 5030. 7709. 8326). cet.; volunt προσθή⟨κη⟩ Sop. Vales., πρόσθη⟨μα⟩ Arcer. **3793** ὀσφύας H: Mus. | Schm. cft. gl. 566 **3794** προσθίσταμαι H (π om. rubr., add. Mus.): Mus. **3795** προΐσταται] προσίσταται (hoc quoque extra ordinem) Spanh. | Alb., coll. gl. 3509 (ad quam v. adn.), de προΐσταται· ἐπιπολάζει + nov. gl. προσίσταται· προσκόπτει cogitat

3796 *προσίασι· προσέρχονται (Thuc. 6, 91, 5. Xen. Anab. 4, 8, 12) A$^{246.(176)}$Σ, προσφέρουσι (A^{176})

3797 προσίει· ἐγγίζει

3798 [προσίεμεν· προσερχόμεθα]

3799 *προσίενται· προσάγονται (Thuc. 4, 108, 4. Xen. equ. 3, 3) A^{204}

3800 προσίεσθαι· ἐφέλκεσθαι. προσφέρεσθαι (Xen. Anab. 3, 1, 30)

3801 *προσίεται· ἀρέσκεται A^{245}Σ. προσδέχεται Σ, ἡδέως λαμβάνει (Ar. Equ. 359. Epicr. fr. 3, 19 K.–A.)

3802 προσιζῆσαι· προσκαθεσθῆναι

3803 προσιζήσαντες· προσκομίσαντες

3804 *προσιζήσας· προσκαθίσας A^{169}

Eur. **3805** *πρόσιθι· πρόσελθε (Eur. Or. 149) A^{235}

D **3806** προσίκτορος· προσικέτορος, ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας (Aesch. Eum. 119?)

3807 *πρόσιμεν· προσερχόμεθα (Xen. Cyr. 4, 1, 18) A^{236}Σ. πρεσβεύομεν

D **3808** προσίναντες· βλάψαντες

3809 *προσιοῦσα· παρερχομένη (Xen. Cyr. 2, 1, 4) v^{22}A^{193}

3810 *προσίρων· προσάπτων vg^{51}A^{200}

3811 *προσίπταται· προσπέτεται A^{366}

3812 προσίσχεται· προσβάλλεται

Greg. Naz. **3813** *προσιτόν· ᾧ δύναταί τις προσελθεῖν (Greg. Naz. or. 43, 48, 8 Bernardi [36, 557, 37 M.]) A^{290}

3814 *προσιών· προσελθών A^{234}, προσερχόμενος Σ

3815 *προσκαταγνούς· πρὶν καταπτύσας A^{506}

D **3816** πρόσκειται· ἐκ προσθήκης κεῖται

Prov. **3817** πρὸς κέντρα λακτίζει· παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν (Act. 26, 14; Eur. Bacch. 795; fr. 604 N.; Aesch. Ag. 1624)

D **3818** προσκηδεῖς· κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι[ς] (Hdt. 8, 136, 1)

D **3819** πρόσκηπτε· προσήμαινε, πρόλεγε, προμήνυε

3796 Σ π 683 **3799** = Σ π 684 **3801** Σ π 685 **3803** cf. Σ π 686 **3807** Σ π 687 **3810** Σ π 672 **3814** Σ π 689 **3817** Zenob. vulg. 5, 70; Diogen. 7, 84; Schol. Pind. Pyth. 2, 173=94; Poll. 3, 7. 30

3796 h. e. προσίασι· προσέρχονται + nov. gl. προσιᾶσι· προσφέρουσι **3797** προσίει] Lob. Rhem. 18 cft. Herodoti ἀπίει cet. **3798** v. l. gl. 3807 **3801** προσέεται H: AΣ | ἀρέσκεται] ἀρέσκει A Σ et gl. ο 1814 **3803** προσκομίσαντες] προσκαθίσαντες Σ, cf. gll. 3802. 3804 | cf. gll. 3496. 3712 **3804** προσκαθήσας H: A **3805** προσίθι H: accent. Mus. **3807** προσίμεν H: accent. Mus. **3808** cf. gll. 3773. 3884 **3810** προσίρων] h. e. προσείρων (KΣ) **3811** ft. v. l. gl. 3511 (Schm.) **3813** ὃ H: A **3815** προσκαταγνούς H = A] h. e. προκαταγνούς (Alb. post Jens.) **3817** τοῦ] τῶν H: Mus. **3818** οἰκείοις H: Mus. | Alb. cft. gll. κ 2459–60. 2463 **3819** προσήμενε H: Mus.

3820 προσκληθείς· προσκαλεσάμενος D

3821 *πρόσκλησις· προτροπή (vg[94]A[173]), ἢ πρόσριψις A[466] ἐπὶ δίκης (Dem. 43, 15–16. Hyperid. fr. 70 S.)

3822 *προσκομίσατο· προσηνέγκατο (vg[115])

3823 *προσκομιστέον· προσενεκτέον vg[53]

3824 *προσκομιδή· ἀναφορά (A[352])

3825 *πρόσκομμα· ζημία. βλάβη (Exod. 23, 33. 1. Ep. Cor. 8, 9. Ep. Rom. 14, 13. cf. 20) vg[87]A[324] LXX N.T.

3826 *προσκόπτειν· ἁμαρτάνειν (cf. Ev. Ioh. 11, 9–10. Ep. Rom. 14, 21) (A[355]). προβλέπειν (Soph. Ant. 688. Eur. Heraclid. 470) A[305] N.T. + Eur.

3827 *προσκοπήν· σκάνδαλον (2. Ep. Cor. 6, 3) A[416] N.T.

3828 *προσκορῆ· ἀηδῆ (A[368]), ἀχαρῆ (e.g. Luc. dial. mort. 8, 2) (vg[103]A[368])

3829 προσκρόσσας· ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλας κλιμακηδόν D

3830 προσκροῦσαι· παροργίσαι. προσηλῶσαι (Dem. 18, 254) D

3831 προσκρούνιον· πρόφραγμα D

3832 *προσκυνεῖ· προσπίπτει A[467]

3833 *προσκυρεῖ· προσεγγίζει (Aesch. Cho. 13) g[156]A[507]

3834 προσκυροῖ· βεβαιοῖ

3835 προσλαζόμενα· προσλαμβανόμενα

3836 *προσλαζύμεναι· προσλαμβανόμεναι (Eur. Hec. 64) [A[301]]

3837 *πρόσληψις· γνῶσις A[191](v[37])

3838 προσλιπαρῆσαι· παρακαλέσαι D

3839 προσμελοῦ· ἐπιμελοῦ D

3840 προσμίξας· προσελθών. συνάψας (Ios. Ant. 13, 178. 14, 444)

3841 *προμνήστρια· προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας (v. gl. 3583) A[333]

3842 προσόδιον· ᾠδή[ς], θεοῦ ὕμνον περιέχουσα (Ar. Av. 853) D

3821 cf. Harp. 261, 1 [π 103 K.]; unde Ph = Su **3823** = Σ π 694 **3825** Σ π 695 (nom., cf. 1. Cor. 8, 9); gl. N.T. Rom. 14, 13 (accus.) **3833** = Σ π 696 **3837** Σ π 642 **3842** cf. Schol. Ar.

3820 προσκληδεὶς H ut vid.: Hansen (cf. μετάπεμπτος· προσκληθείς Su μ 723; codd. Hesychii ceterorumque interdum δ pro θ perperam exhibent; cf. gll. 1027. 4120. σ 1507); προσκληδής Mus.; προσκλήδην Lob. Rhem. 36 not. 5, coll. de adv. per ptc. explicato Paral. p. 156; v. etiam gl. 3922 cum adn.; Su π 2468 προσκληδί sine expl. praebet **3821** πρόσριψις] προτρεψις A **3823** προσηνεγκτέον H: vg **3825** Ep. Rom.] cf. gl. σ 842 et adn. gl. π 3826 **3826** h. e. προσκόπτειν· ἁμαρτάνειν (A[355]) + nov. gl. προσκοπεῖν· προβλέπειν A[305] (Leopard. alii); Triller etiam de una tantum glossa προσκόπτειν· ἁμαρτάνειν, παραβλέπειν cogitat, quod ad Ev. Ioh. 11, 9–10 quadrat | πρ.· ἁμ.] προσκοπτει (Ev. Ioh. 11, 9–10. Ep. Rom. 14, 21)· ἁμαρτανει A[355]; cf. gl. 3825 **3829** v. l. gl. 3555 | προσκρόσσας] sic H ut vid., littera σ a Mus. primum deleta tum restituta | ἐπ᾽ ἄλλας] cf. ad gl. 3554 **3830** παροργῆσαι H: Mus. **3831** προσκρούνιον] ‘an sepimentum fontis?’ Schm. | πρόφραγμα] Alb. cft. gl. 4072 **3837** πρόσληψις] h. e. πρόληψις (A Σ, cf. gl. 3562) | γνῶσις H = AΣ] πρόγνωσις gl. 3562 **3841** προμνήστρια] προσμνήστρια ordo, falso | cf. gl. 3583 **3842** προσώδιον H: ordo et Salm. | ᾠδῆς H: Mus.

3843 πρόσοδος· ἔντευξις. ἢ κέρδους προσθήκη
3844 προσοικίσαντες· προσκαθίσαντες
D **3845** πρόσοικος· οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν
3846 *πρὸς οἶμον· πρὸς τὴν ὁδόν A^{291}
3847 προσοίσεσθε· προσδέξησθε (Dem. epist. 3, 32)
3848 *προσοκ⟨ε⟩ῖλαι· προσορμίσαι (A^{190}) εἰς τὴν γῆν
Greg. Naz. **3849** πρὸς ὄλεθρον· πρὸς θάνατον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 62 [37, 974, 12 M.])
3850 *προσόν· ἐνυπάρχον (Men. fr. 835, 3 K.–A.) $g^{105}A^{371}$
3851 πρόσον· ὤθησον
3852 *προσορμίσαντες· προσοκείλαντες [$A^{190}\Sigma$]
3853 προσούριον· πρὸς εὐθές, ἐπιτήδειον
3854 *προσουρίου· τὰ αὐτά A^{207}
3855 *προσοχή· κατανόησις. ⌊νῆψις $vg^{9}A^{161}$
LXX? **3856** *προσόχθισμα· πρόσκρουσις. ⌊δεινοπάθεια b. πάθος γνώμης. συμπάθεια (Sir. 27, 13?)
D **3857** πρόσπαιον· πρόσφατον, νέον (Soph. fr. 314, 125 R. Nic. ther. 690)
D **3858** προσπαλαίει· ⟨…⟩ (Pind. Pyth. 4, 516=290)
3859 *προσπελάζει· προσεγγίζει $vg^{49}\Sigma$
3860 προσπέζω· ⟨…
3860x …·⟩ προσπελάζεται
D **3861** προσπεριβάλλεται· προσπεριλαμβάνεται (Dem. 4, 9)
D **3862** προσπέφυκεν· ἐκ φύσεως συνῆν
D **3863** προσπήγματα· μέρος τι τῆς νεῶς
3864 *προσπήξομαι· προσκυνήσω Σ
D **3865** προσπίπτω· λιπαρῶ. ἱκετεύω (Xen. Cyr. 4, 6, 2)
Hom. **3866** προ⟨σ⟩πλάζει· προσπελάζει (cf. M 285)

3852 cf. Σ π 722 **3854** Σ π 697 **3857** Schol. Nic. **3859** = Σ π 699 **3864** = Σ π 700 **3866** Ap. S. 132, 6

3844 προσκαθήσαντες H: Mus. **3846** οἶμον] sic spir. len. H hic et gll. 964. ο 298–9; de gl. ο 276 non constat (?ft. οἶμον H: Mus.); contra, κ 110 καθ᾽ οἶμον (καθείμενον H et ordo: A Σ, recte) **3847** προσοίσησθε H: G. Dind. 6, 2029 d; προσήσεσθε Lob. Phryn. p. 733, coll. gl. 3801; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. **3848** προσοκίλαι H: Mus. | προσορμῆσαι H (cf. gll. 3852. 3949): Jens. **3850** προσὼν· ἐνυπάρχων H: ordo et K | cf. gl. 3950 **3851** v. l. gl. 3951; πρόσον] h. e. πρῶσον (Schm.), i. q. πρόωσον (Mus.) **3852** προσορμήσαντες H (cf. A et gll. 3848. 3949): Salm., cf. Ph = Su | προσοκίλλαντες H ut vid.: Mus. | προσοκειλαντες· προσορμησαντες ΑΣ (προσοκ- Ph et Su, προσωκ- Σ^{a} et Photii ordo) **3853** προσούριον] πρὸς οὔριον Ald. **3854** πρὸς οὐρίου H: ΑΣ, cf. gl. 3853 | expl.] επιτηδειου A = Σ **3855** νῆψις] Sop. cft. gl. 3753 **3856** προσοχθισμὸς H: b; -ός pro -α per errorem scriptum videtur, cf. gl. σ 2243 (similiter, de -ος in -α corrupt. cf. gl. 2395 cum adn.); vox προσόχθισμα decies ap. LXX reperitur **3857** πρόσφωτον H: Mus. **3858** ⟨…⟩ Alb. **3859** contin. H: nov. gl. vgΣ et Alb. qui cft. Su et gl. 3736 **3860–3860x** unam gl. H: Schm. in app. **3860** προσπέζω] h. e. προσπαίζω (Schm.) **3864** προσπήξομαι H = Σ (excepto Su)] h. e. προσπτύξομαι (Su, cf. gl. 3875) **3866** προπλάζει H: ordo et Mus.

3867 προσπλήξω· τύψω D
3868 πρόσπολοι· πρόπολοι. θεράπαινα⟨ι⟩. θεράποντες, δοῦλοι (Eur. passim) Eur.
3869 προσποιεῖται· σχηματίζεται
3870 *προσπορισθέν· ἐπινοηθέν vg^{56}A^{219}
3871 προσπταίει· σκανδαλίζει D
3872 πρόσπταισμα· πρόσκομμα (Luc. mort. per. 45) D
3873 προσπταίοντες· προσκρούοντες, προσκόπτοντες (Hdt. 7,210,2) D
3874 vacat
3875 προσπτύξομαι· [προσπτύξομαι.] ὑποβαλῶ. παραμυθήσομαι (γ 22 ..) Hom.
3876 προσπτύσσεται· προσάγεται. προσέλκεται. προσαγορεύει, ἀσπάζεται (Greg. Naz. c. 1,2,1,598 [37,567,11 M.]) Greg. Naz.
3877 προσραίνουσι· προσβάλλουσι D
3878 ⟨προσρέουσι·⟩ προσέρχονται (Ios. Ant. 6,116)
3879 *πρόσρησις· προσηγορία, ἀσπασμός (Plat. Charm. 164 d. Plat. com. fr. 199,2 K.–A.) (Σ)
3880 προσριπτούμενον· τοῖς κύμασι περικρουόμενον, κυματιζόμενον
3881 *προσρυέντων· προ⟨σ⟩ελθόντων A^{372}
3882 προσήει· †προσεπεῖχεν. προσθέει† (Plat. Tim. 33 c)
3883 πρόσ[σ]ημον· ἐπὶ θανάτου προσαγομένου D
3884 [προσήναντες· βλάψαντες]
3885 *πρόσω· πόρρω, ἔμπροσθεν [A^{472}], μακράν, εἰς τοὔμπροσθεν (Μ 274 .. cf. Α 343 ..) [vg^{43}A^{192}] Hom.
3886 *προσώτερον· ἐξώτερον A^{347}
3887 προσταθείη· ⟨...⟩
3888 *πρὸς τάνδ[ε]ʼ αὐλάν· πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν (Eur. Hec. 171) A^{502}[A^{302}] Eur.
3889 *πρὸς τάν· πρὸς ταύτην A^{323}
3890 πρὸς τάνδε· ὁμοίως
3891 προστασία· κυβέρνησις

3870 Σ π 703 **3879** Σ π 704

3868 θεράπαινα H: Verw. **3869** Alb. cft. gl. 3741 **3871** σκονδάπτει H: Sop.; Alb. cft. gl. α 6852 **3875** [προσπτύξομαι.[2]] Phav.; scriba post προσπτύξομαι·[1], quod in fine versus exstat, προσπτύξομαι.[2] in initio versus insequentis perperam repetivit; alii alia **3876** nov. gl. προσέλκεται· H: contin. HSt. **3877–8** unam gl. H: divisit et προσρέουσι add. Alb. post Voss., coll. ad gl. 3877 Schol. Ar. Eccl. 379 et ad gl. 3878 gll. 3881. 3750 **3880** προσριπτούμενον τοῖς κύμασι· H: interpunct. Schr. **3881** προελθόντων H: A **3882** expl.] προσεπῆλθεν, προσέθει? Schm. | προσέπειχεν H: accent. Mus. **3883** πρόσσημον H: Mus., sicut postulant significatio et ordo glossarum 3882–4 **3884** dittogr. gl. 3773, v.l. gl. 3808 (Mus.) **3885** πρόσω H = K] forma πρόσσω in H non exstat, et unum σ hic et gll. 3945. 3948 ordine firmatur **3887** contin. H: nov. gl. Alb. **3888** τάνδε H: Schm. | αὔλαν H: accent. Mus.

D **3892** προστατήριος· τὸν Ἀπόλλωνα οὕτως λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο (Soph. El. 637. Dem. 21, 52)

D **3893** προστάται· 〈...〉 οἱ μέτοικοι. καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο (e. g. Dem. 9, 23. cf. Hyperid. fr. 25 S.)

3894 †πρόσταμα†· κοιτών

LXX **3895** προστάς· προστῷον (Iud. 3, 23)

D **3896** προστάτου· 'ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι' (Soph. OT 411)· ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου. ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι· καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον

3897 *προ〈σ〉τερ[α]νισάμενος· προσπτυξάμενος (Ios. Ant. 2, 233) $vg^{48}g^{153}A^{297}[A^{337}]$

Eur. **3898** *πρὸς τέρμασι· πρὸς τὰ τέλη (Eur. Andr. 1081. Ar. Av. 705) $[A^{274}]$

Hom. **3899** *προστήσας· προαγαγών (Δ 156) A^{316}

3900 προστιβάζεται· μερίζεται. προσπορεύεται

D **3901** προστιμᾶται· κατακρίνεται (Dem. 24, 60)

3902 *πρόστιμον· ζημία. παραγραφή (Hippocr. lex 1 [4, 638, 5 L.]. Hecat. Abd. FGrHist 264 F 25, 77, 2 . .) A^{473}

D **3903** πρόστομον· ἐπὶ ξίφους κεῖται

3904 πρὸς τοῦ· πρὸς τοῦ ἑτέρου

3905 πρὸς τοὐμφανές· εἰς τὸ φανερόν

3906 προστρεπόμενοι· σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες (Ios. Ant. 8, 116. Clem. Al. protr. 45, 1)

3907 *προστρίβεται· προσπήσσεται (Aesch. PV 329. Ar. Equ. 5) A^{474}

D **3908** προστρόπαιος· φονιός, μιαρός, αἵματι μεμιασμένος. καὶ πρός τινα τρεπόμενος δεήσει καθάρσεως (e. g. Aesch. Ag. 1587)

D **3909** προστροπαίω· ἱκετεύω

D **3910** προστροπαίων· ἱκετευσίμων, καὶ ἱκε〈τ〉ῶν (Aesch. Cho. 287)

3911 [προστραπέσθαι· ἀποτραπῆναι. προθυμηθῆναι]

3893 Harp. 261, 6 [π 105 K.] v. προστάτης (unde brevius Ph et Su) et 53, 12 [α 218 K.] v. ἀπροστασίου **3895** Arcad. 122, 10 **3896** v. ad gl. 3893 **3899** = Σ π 707 **3901** cf. Harp. 262, 7 [π 108 K.] **3902** = Σ π 708 **3903** Poll. 2, 101

3893 προστατ῀ H: expl. Mus. | 〈...〉 οἱ μέτοικοι] lac. agn. Hansen, coll. post Schm. gl. 3896; οἱ μετοίκων Mus.; οἱ μετοίκων 〈προεστηκότες〉 Vales., coll. Harp. | ἔχοντες] ἔχοντες 〈προστάτην〉 Alb. | cf. gl. α 6853 **3894** προστάς· κοιτών Salm.; προστάδα· κοιτῶνα Alb. **3895** πρόστωον H: accent. Arcad. | cf. gll. 3386–7. κ 3018 **3896** ὡς τοῦ H: Wesseling **3897** προτερανισάμενος H: $vg^{48}g^{153}A^{297}$ (〈σ〉 etiam ordo) | προσπτυξάμενος] περιπτυξάμενος K et gl. 3469 | v. l. gl. 3469, q. v. **3900** προσβιβάζεται· ὑβρίζεται. προσπορεύεται Alb., coll. gl. β 595; προστιβάζεται· προσπορεύεται (vel προ[σ]πορεύεται) + nov. gl. προστοβάζεται· ὑβρίζεται vel προστοιβάζεται· ἀθροίζεται Schm. **3903** πρὸς τομὸν H: Vales. Voss. **3908** φονιὸς H: accent. M. L. West | τρεπόμενοι H: HSt. **3909** προστροπαίῳ· ἱκετευ〈σίμ〉ῳ? Latte **3910** ἱκέων H: ed. 1521 **3911** προστράπεσθαι (H: accent. Mus.)] h. e. προτραπέσθαι, v. l. gl. 4009 (Alb.)

3912 προστροπή· ἱκετεία (Aesch. Cho. 21) D
3913 †προσπρόσοδος†· τιμή
3914 πρόστροπον· πρόσαντες D
3915 πρόστροχον· στρογγύλον D
3916 προστυχών· ἀπαντήσας (Soph. El. 1463. Plat. leg. 871 d. Dem. 25, 96) D
3917 προστ⟨ῴ⟩ῳ· κοιτῶνι D
3918 *πρὸς ὑποτύπωσιν· πρὸς σημεῖον (1. Ep. Tim. 1, 16) $vg^{119}A^{409}$ N. T.
3919 προσυπουργεῖσθαι· ὑπηρετεῖσθαι
3920 προσφανῆ· Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ (fr. 199 F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 255 Rose) χρυσίου συρροάς D
3921 προσφάσθαι· προσειπεῖν (ψ 106) Hom.
3922 προσφάτως· πλάγιος πεσών
3923 *πρόσφατον· τὸ ἀρτίως γινόμενον A^{257}[vg^{71}], νέον, νεαρόν (A^{389})
3924 *προσφερεῖς κόρας· ὁμοίας ἀλλήλων A^{285} κόρας (Eur. Or. 408) Eur.
3925 προσφθέγγεται· ἀσπάζεται D
3926 προσφιλεστάτοις· ἀγαπητοῖς
3927 *πρόσφορα· τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα A^{280}
3928 *πρόσφορον· ἐπιτήδειον $vg^{47}A^{196}$Σ, ἁρμόζον $vg^{47}A^{196}$. οἰκεῖον Σ. ἀκόλουθον
3929 προσφοῦσα· ἐνδακοῦσα
3930 πρόσφυγα· καταφυγόντα (Phil. rer. div. 124)
3931 προσφυείς· προσπλακείς
3932 προσφυές· προσοικειωμένον D
3933 *προσφυεστέροις· προσοικειωθεῖσιν A^{201}
3934 προσφυῆ· προσεοικότα. ἁρμόζοντα D
3935 *προσφύς· προσπλακείς Σ, περιπλακείς (μ 433) Hom.
3936 *προσφῦσα· ἐνδακοῦσα A^{421} (Ω 213) Hom.
3937 *προσφωνεῖ· προσαγορεύει (Aesch. fr. 159, 3 R. Soph. Phil. 934) $vg^{132}A^{475}$

3921 = Schol. **3924** cf. Σ π 713 **3928** Σ π 712 **3932** cf. Σ π 714 **3935** Σ π 715 = Schol.

3912 dat. προστρο$^{π\tilde{}}$ H ut vid. (προστροπῇ Mus.): Hansen post Kust. **3913** προσπρόσοδος] προσ⟨τροπή·⟩ πρόσοδος Voss. **3914** cf. gl. κ 1471 **3915** προστροχὸν H: accent. Mus. **3917** πρόστῳ H: HSt. | πρὸς τῷ κοιτῶνι· ⟨…⟩? Latte **3920** Theophr.] cf. gll. σ 874. 2212 **3921** προσφᾶσθαι H: accent. Schm. **3922** προσφάτως] de adv. per ptc. explicato cf. gll. 3224. 3820 cum adn. 4016; πρόσφατος? Alb., coll. Ω 757 | πλάγιος] immo ἀρτίως? Hansen, coll. e. g. gll. 3923. ν 428 **3923** γινόμενον] γενομενον K **3924** προσφερησκορρὰς H: A | κόρας^{2}] κοάρων ῥοάς H: Schm. post Sop. ('ῥοάς fortasse e gl. 3920 irrepsit' Schm.) **3929** v. l. gl. 3936 (Mus.); contra, Schm. putat formam Lac. vel Boeot. esse **3931** προσφυείς] forma barbara (-)φυείς. (-)φυέντ- hic ordine firmatur; saepius legitur, e. g. Greg. Nyss. hom. in Cant. 6, 432, 4 Langerbeck **3932** προσοικειωμένον] προσοικειούμενον Alb., coll. Σ; προσῳκειωμένον Jens. **3935** προσφεὶς H: ordo et Σ **3936** cf. gl. 3929

3938 πρὸς χάριν· πρὸς τέρψιν

LXX **3939** πρόσχες· ἐπίβλεψον (Psalm. 5, 3 . .)

3940 *πρόσχημα· πρόφασις A[255]. ὑπόκρισις vg[69]. προκάλυμμα Σ

D **3941** προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος, ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν (Ar. fr. 875 K.–A.)

3942 προσχόμενον· προτείναντα

D **3943** προσχωρεῖ· συμ⟨μ⟩ίσγεται (cf. Eur. Med. 222)

D **3944** πρόσχορος· ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος (cf. Ar. fr. 876 K.–A.?)

Hom. **3945** *πρόσω· ἔμπροσθεν A[472][vg[43]A[192]], πρὸ τούτου (M 274 . . cf. A 343 . .) A[192]

D **3946** προσῳδία· μετ᾽ ὀργάνου ᾠδή

D **3947** προσωθεῖται· προστρίβεται

Hom. **3948** *πρόσω καὶ ὀπίσω· ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὅ ἐστι μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ἢ ⌊τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα (A 343 . .) A[315]

D **3949** προσώκειλε· προσώρμισε εἰς γῆν

D **3950** προσών· ἐνυπάρχων (Men. Peric. 386 Koerte = 816 Sandbach)

D **3951** πρῶσον· ὤθησον (com. ad. fr. 1105, 134 K.–A.)

3952 [*προσωπαιδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες A[422]]

D **3953** προσωπεῖον· ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς

D **3954** προσωπεῖον· σχηματισμός

3955 πρόσωπον· ἐστὶ συνδρομὴ ἰδιοτήτων

Hom. **3956** πρόσωπον· τὸ πρόσωπον. Ὅμηρος (Σ 414 . .)

3957 προσώπη· πρόσοψις

D **3958** Προσωπῖτις· νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ (Hdt. 2, 165, 1. Thuc. 1, 109, 4)

3959 *προσω⟨πο⟩ποιΐα· ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις εἴπῃ τι (Theodoret. e. g. interpret. in Psalm. 80, 993, 9 M.) vg[124]A[424]

3960 *πρόσω πορεία· προκοπὴ ὁδοῦ A[307]

D **3961** προσωποῦττα· Πολέμων ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον (FHG 3, 146, fr. 94)

3940 Σ π 717 **3941** Ph; cf. Poll. 7, 91 **3945** Σ π 720; cf. Schol. **3946** = Ph **3949** cf. Su **3953** cf. Poll. 2, 47. 4, 115. 10, 167 **3958** St. Byz.; cf. Schol. Thuc. **3961** Poll. 2, 48

3941 προσχήματα H: Ph **3942** Alb. cft. gl. 3513 **3943** συμίσγεται H: Mus. | Alb. cft. gl. 1958 **3944** πρόσχωρος· … χώρῳ … ordo et Salm., falso **3948** πρόσω καὶ ὀπίσω] h. e. πρόσσω καὶ ὀπίσσω (Alb.); cf. gl. 3885 cum adn. | μεταταῦτα H: Jens. **3949** προσωκεῖλαι· προσωρμῆσαι H: Schm. (ι pro η iam Mus.); προσώκειλαν· προσώρμισαν Alb., coll. Su | cf. gl. 3848 **3950** cf. gl. 3850 **3951** πρῶσον (extra ordinem)] i. q. πρόωσον, cf. LSJ v. προωθέω; v. l. gl. 3851 **3952** v. l. gl. 3730; in margine ἢ προσεμπεδοῦντες add. Mus. **3956** πρόσωπον[1]] h. e. πρόσωπα Heins., cf. (post Alb.) Eust. Il. 38, 41 [1, 62, 29 V.] **3957** προσώπη] accent. προσωπή Alb., coll. gl. 1965; Schm. ci. ὀπωπή, coll. gl. 1076 | προσωψίς H: Mus. (o) et Alb. (accent.) **3958** προσωπίον· τίς H: Mein. Quaest. scen. 3, 1830, 34 **3959** προσωποιΐω H: K **3960** πρόσω· H = A: interpunct. del. Mus. **3961** προσώπουττα H: accent. Vales., coll. Poll. | Πολεμ´ H: Vales.; de Polemone cf. gll. σ 1142. 2799. β 605. 630. δ 746. 1930. ε 7567. η 399. κ 4496

3962 *προσώτατα· ἐσώτατα (Hdt. 2, 103, 1) (A[273])

3963 προσωτέρω· ἐγγυτέρω πρὸς γένος

3964 πρὸς ὦσιν· πρὸς ὤθησιν [ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς] D

3965 *προσώχθισα· ἐμίσησα (vg[40]A[471]). προσέκοψα. περιεκάκησα (Psalm. 94, 10 = Ep. Hebr. 3, 10). προσήγγισα LXX = N. T.

3966 προταίνιον· πρὸ μικροῦ D

3967 προταίνιον· παλαιόν D?

3968 προταμεῖν· τεμεῖν (cf. I 489 . .) Hom.

3969 προτάξω· προκρίνω

3970 προτάξεως· φανερᾶς μάχης

3971 *πρότασις· μετ᾽ ἐπιτάσεως, ἢ ἐρώτησις v(g)[135]A[480]

3972 *προτεθειμένον· ἡπλωμένον A[383]

3973 προτείνεται· δίδει. ὑπισχνεῖται (e. g. Greg. Naz. or. 2, 54, 15 Bernardi [35, 464, 24 M.]) Greg. Naz.

3974 *προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία [A[495]], καὶ ἑορτή. τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν (e. g. Eur. IA 718. Plat. leg. 774e. Men. Sam. 713)

3975 προτελειωσαμένη· προμυησαμένη D

3976 *προτεμενίσματα· προπύλαια Σ ναῶν (Phil. leg. Gai. 150)

3977 προτένθαι· λίχνοι προαρπάζοντες (Ar. Nub. 1198) D

3978 [προτενίσματα· προπύλαια]

3979 πρό τ᾽ ἐόντα· προγεγονότα (A 70) [A[481]] Hom.

3980 *προτερεῖ· προὔχει, τὰ πρωτεῖα λαμβάνει A[482]

3981 *προτέρημα· πρόκριμα, προτίμησις (Sopat. com. fr. 6, 1 K.–A? Iud. 4, 9?) A[500] LXX?

3974 Ph 464, 6 (Paus. π 33). 7. 16; Eust. Il. 881, 30 [3, 315, 18 V.]; Tim. lex. **3976** Σ π 726 **3977** cf. Su **3979** Schol.

3962 προσώτα· τὰ H: Mus. **3964** contin. H: nov. gl. Mus. | προσῶσιν· προσώθησιν H: Mus.; Alb. cft. gl. ω 411; πρὸς ὤθησιν exstat Alex. Aphr. probl. 1, 90, 12; πρῶσιν· προώθησιν Schm., contra ordinem, coll. gl. 4154 | ἢ κτλ. del. Alb. (‘Alio spectat; et jure damnatur verbis, οὐ καλῶς, quisquis hæc adjecerit’) | Alb. cft. gll. 3851. 3951. 4154 **3965** προσώχθησα H: A **3966** προταίνιον] Heins. cft. προταινί Eur. Rhes. 523, ubi Schol. Παρμενίσκος τὴν προταινί λέξιν Βοιωτικήν φησι … σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν; propius explicationi Hesychii accedit significatio ‘πρότερον’ formae Boeoticae προτηνί IG 7, 1739, 14. 2406, 6; J. F. Schleusner Curae novissimae in Photii Lexicon, 1812, 372 cft. προτήνιον Ph 464, 12; addere licet Hsch. gll. π 3220. 3277 | cf. Frisk 2, 585. 603 vv. ποταίνιος. προταινί | cf. gl. 3967 **3967** Schleusner l. c. π[ρ]οταίνιον· ⟨οὐ⟩ παλαιόν ci., coll. post Alb. gl. 3116; πρατάνιον· ἁπαλόν Schm., coll. gl. 3218 | cf. ad gl. 3966 **3968** cf. gl. 3299 **3971** πρότασις· ἡ μετ᾽ ἐπιτάσεως ἐρώτησις Alb., coll. Su; προτασις· ερωτησις μετ᾽ επιτασεως K; πρότασις μετ᾽ ἐπιτάσεως· ἢ ἐρώτησις Schm., quem ἡ (non ἢ) voluisse utique puto **3973** δίδει] δίδωσιν Mus., sine causa, cf. gl. 889 cum adn. **3974** πρὸ τοῖς γάμοις H: Stanl. alii, coll. A Ph cet. **3975** προθυμησαμένη H: Alb., coll. Thom. Mag. (προτέλεια λέγε, οὐ προμύησις, quae vox exstat Plut. cons. Ap. 107e) aliis **3976** νοῶν H: Mus. **3978** v. l. gl. 3976 **3979** προτέοντα H: Mus., cf. A | cf. gll. 3985; τ 239. 241

Hom. **3982** πρότεροι· προγενέστεροι (Δ 308 . .)
Ap. S. **3983** προτέρω· εἰς τοὔμπροσθεν· ʿοὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίονʾ (ι 64)
Hom. **3984** *προτετύχθαι· προγεγονέναι (Π 60 . .) A^{483}
Hom. **3985** *προτεύοντα· προγεγενημένα (Α 70) A^{481}
Hom. **3986** *προτιάπτω· προπέμπω (Ω 110) A^{260}
Hom. **3987** προτὶ ἄστυ· εἰς τὴν πόλιν (Γ 116 . .)
Hom. **3988** προτιβάλλεαι· προβάλλῃ, μισεῖς, καὶ ἀποστρέφῃ, ὡς καὶ Ἀττικοὶ λέγουσι· προβάλ⟨λ⟩ομαι τοῦτον. οἱ δὲ κωλύεις· ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς πύκτας προβολῆς. ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον παρὰ ʿΟμήρῳ (Ε 879)· ʿταύτην δ᾽ οὔτ᾽ ἔπ⟨ε⟩ϊ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳʾ
3989 προτίδεγμαι· προσδέχομαι
Hom. **3990** προτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι (Β 137 v.l.)
Hom. **3991** προτιδέγμενοι· προσδεχόμενοι (Η 415 . . v.l.)
Hom. **3992** προτιειλεῖν· ἐγκλίνειν (Κ 348) [A^{498}]
3993 προτιμᾶν· προκρῖναι, ἐκλέξασθαι
Hom. **3994** *προτὶ ὅν· πρὸς τὸ⟨ν⟩ ἴδιον (Ρ 200 . .) [$A^{263.497}$]
D **3995** προτιόσσεται· προορᾶται. προσδέχεται. προσαγορεύει (Ap. Rh. 3, 552)
Hom. **3996** προτιόσσετο· προσεδόκα (ε 389. ξ 219)
Hom. **3997** προτιπτυσσοίμεθα· ἀσπαζοίμεθα. παρακαλοῖμεν (β 77 v.l.)
Hom. **3998** *πρότμησιν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν (Λ 424)
Ap. S. **3999** *πρότμησις· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος (Λ 424) g^{149}
Hom. **4000** *προτμητόν· τὸν ὀμφαλόν (cf. Λ 424)
Hom. **4001** *†προτομή τίς†· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος (cf. Λ 424) [g^{149} (v. gl. 3999)]

3982 = Schol. **3983** Ap. S. 135, 28; EM 691, 11 **3984** = Schol. **3987** cf. Schol. **3988** Ap. S. 136, 14 (cum Apione) **3990** Schol. **3997** προτι-] cf. Schol. et Schol. HMQ **3998** cf. Schol. **3999** Σ π 727; Ap. S. 135, 34; EM 691, 15; Schol. **4000** Σ π 728; EM 691, 15; cf. Schol. **4001** Ap. S. 135, 34; Schol.

3983 προτέρω νῆες κίον] προτερον ἔσκιος H: Mus. **3985** προτεύοντα] h. e. πρό τ᾽ ἐόντα (A), cf. gl. 3979 **3988** προβάλλει H: Hansen; προσβάλλῃ Schow post Guyet Voss. | προβάλομαι (H: Mus.)] cf. Ap. S.; προσβάλλομαι Heins. (Alb. cft. gl. 3691) | προβολῆς] cf. Ap. S.; προσβολῆς Voss. (Alb. cft. gl. 3695) | ἀπὸ ʿΟμήρου H: Mein. ap. Schm. | ἐπὶ H: Mus. | ἔργῳ] ἐμῶ H: Schow | expl. ap. Ap. S. ὁ μὲν Ἀπίων προκωλύεις· οἱ γὰρ πυκτεύοντες τῇ προβολῇ κωλύουσι. μήποτε δὲ ὡς οἱ Ἀττικοὶ προβάλλεσθαι τόνδε ἀντὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἀφ᾽ (ἐφ᾽ cod.: Villoison) ἑαυτῶν ῥιπτεῖν **3990** v. l. gl. 3135 **3991** v. l. gl. 3136 **3992** προτείδειν H: Voss., cf. A et ordinem **3993** προτιμᾶν· ⟨… + nov. gl. προτιμῆσαι·⟩ προκρῖναι, ἐκλέξασθαι Schm. in app., ft. recte **3994** πρότιον H: Perg. Voss. | τὸ H: Pears. **3995** cf. gl. 3143 **3996** προτιόσσεται H: Schm., coll. expl. **3998** cf. gll. 3999–4000; 4001 cum adn; 3077; κ 1357 **3999** cf. gl. 3998 cum adn. **4000** cf. gl. 3998 cum adn. **4001** προτομή τίς (sic)] h. e. aut πρότμησις (cf. gll. 3998–9 et LSJ s. v.) aut πρότμηστις (cf. accus. gl. κ 1357 cum $g^{\kappa\alpha\tau 197}A^{\kappa\alpha\tau 475}$; $g^{\pi\rho o 150}A^{\pi\rho o 271}$; Ph), sed vix πρότμητις (cf. v. l. Λ 424); Mus. προτομῆτις neglegenter ci., unde προτμῆτις Ald.; cf. praeterea Frisk 2, 603. 3, 173

4002 *προτολεῖον· ὑπάρχον g$^{\pi\rho\omega 1}$A$^{\pi\rho\omega 3}$
4003 *προτομαί· εἰκόνες βασιλέων (cf. Ios. Ant. 18, 55) [Σ]
4004 *προτομή· εἰκὼν βασιλική vg^{92}A^{332}, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος
4005 προτόνιον· ὕφασμα D
4006 *πρότονοι· οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι, ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῴρα⟨ν⟩ καὶ πρύμνα⟨ν⟩ ἔμπροσθεν (Eur. IT 1134) A^{329} Eur.
4007 προτόνοισι· τοῖς τὸν ἱστὸν συνέχουσι σχοινίοις, ἐξ ἑκατέρου μέρους (A 434 . .), καὶ τοῖς ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ Hom.
4008 *πρωτορύμῳ· ἐν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται (Z 40 . .) A$^{\pi\rho o 321}$ Hom.
4009 προτραπέσθαι· ἀποτραπῆναι. ὑποεῖξαι· 'ἔθελον δ' ἀχεϊ[ι] προτραπέσθαι' (Z 336)· παρ' οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τοῦ [τ]ἄχους ἀποτραπῆναι Hom.
4010 προτρέπειν· τὸ προάγεσθαι. ἐνίοτε καὶ τὸ προβιβάζειν D
4011 προτροπεσθάριοι· ἐπιτροπὴν ἔχοντες
4012 *προτρέπου· παρακάλει (Plat. epist. 363 c) A^{484}
4013 προτριβεῖς· δριμεῖς καὶ ὀξεῖς D
4014 πρότριτα· πρὸ πολλοῦ (Thuc. 2, 34, 2) D
4015 πρότροπα· θυσίας εἶδος D
4016 *προτροπάδην· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι (Π 304). ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ (Plat. conv. 221 c. Xen. Mem. 1, 3, 13) [A^{163}; aliter vg^{11}] Hom. + D
4017 προτροπή· παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια
4018 προτύπως· ἀκολούθως
4019 προτροπίς· σπυρίς D

4002 Σ π 752 **4003–4** cf. Σ π 729 **4005** cf. Ph = Su; Poll. 10, 191 **4006–7** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 564 **4008** Schol. **4009** Ap. S. 136, 13 sine expl.; Schol. **4014** cf. Schol. Thuc.; Ph = Su (Ael. Dion. π 70) **4016** cf. Schol. Plat.

4002 h. e. πρωτόλειον· ἀπαρχήν (ΚΣ), cf. gl. 4166 **4003** ex inscriptionibus cf. e. g. IG 2/3^2, 1108, 6 **4006** τὰ πρώρα καὶ πρύμνα H: Mus. **4008** πρωτορύμω (προ- ordo ap. H et A)· ἐν τῶ ἀκρορύμω] h. e. πρώτῳ ῥυμῷ· ἐν τῷ ἄκρῳ ῥυμῷ (A), cf. v. l. gl. 4176 | fin.] ὅπου ζυγος ενδεσμειται A **4009** προτράπεσθαι H: accent. Mus. | ὑπόειξαι (H: accent. Mus.)] ὑπεῖξαι gl. α 8835 | ἀχείι. H: Mus. (interpunct. del. Gron. Heins.), cf. gl. α 8835 | προτραπῆναι H: Gron. Heins. (qui etiam interpunct. add.) | παρ' κτλ.] διὰ τὴν ἀθυμίαν ὀλίγον ἀποτραπῆναι τῆς μάχης Schol. | οἷον] 'id est' | τάχους H: Heins. | οἷον ⟨ὑπὸ⟩ τοῦ [τ]ἄχους ἀποτραπῆναι ⟨τῆς μάχης⟩ Schm. | Alb. cft. gll. 3911. α 8835 **4011** πρότροπες· θάριοι H: unum verbum Mus. (interpunct. insequ. add. Schr.)] hoc esse πρωτοβεστιάριοι, Lat. protovestiarii, i. q. primi vestiarii, censet Alb. post Salm.; M. L. West ci. πρωτοσπαθάριοι | ἐπιτροπὴν] sc. βεστιαρίου (Alb., coll. gl. β 636) **4013** Ruhnk. cft. gll. ε 3399–4000 **4015** προτρόπα (H: accent. Schm.)] 'sacrificium vindemiale' Schm., coll. gll. 4020. τ 1267. 1492. 1496; 'Comparari possunt προηρόσια προλόγια προτρύγαια sim.' id. **4016** de adv. per ptc. explicato cf. gl. 3922 cum adn. | expl.] προτρεπομενος η τρεπων και διωκων ὡς εν μαχῃ A, προτρεπομενος και φευγων εν πολεμῳ vg | φεύγων H = vg] ft. τρέπων (A) | cf. gll. ο 551. π 4047 **4018** Alb. cft. gl. 4175

D **4020** πρότροπος· οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρόχυμα
D **4021** προτρύγαια· ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος
4022 προτυχών· προστυχών. παρατυχών
4023 [πρωτόγονος· νέος]
4024 *προῦ· προσέρχου A[327]
4025 προύβα· τὸ λευκόν
4026 προῦβη· προ[σ]έβη
D **4027** προυγελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν (cf. Ar. Ran. 730. Aesch. PV 438)
4028 προυγιετέρῳ· προτιμοτέρῳ
4029 †προυεσμένη†· ἀναβαλλομένη. προϊοῦσα
4030 προὔθηκα· προέθηκα
Hom. **4031** *προῦκας· δορκάδας (ρ 295) A[328]
D **4032** προυλέσι· πεζοῖς ὁπλίταις
D **4033** προῦμορ· εἶδος †οἴκου†
D **4034** προύνικοι· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὕς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, *εὐκίνητοι, γοργοί (vg[98]A[358]), μισθωτοί (com. ad. fr. 804 K.–A. Herond. 3,12)
4035 προύνους· βουνούς
4036 προυξενεῖς· ξενίζεις (Dem. 18,82 aut Xen. conv. 8,39)

4020 Moer. 206,27 [π 27 H.]; Athen. 1,30b **4021** cf. Ach. Tat. 2,2,1; Ael. v. h. 3,41 **4027** EM 690,11; cf. Ar. Schol. (unde Su. π 2635 v. προσελοῦμεν) **4031** Schol. **4034** cf. Poll. 7,132; Σ π 731; Ph 465,12. 14 vv. προύνεικον. προύνεικος; Su; EM 691,19; Choerob. An. Ox. 2,251,5; Eust. Il. 983,48 [3,635,1 V.]; plura ap. Kassel–Austin, et Headlam–Knox ad Herond.; (Ael. Dion. π 71)

4020 πρόρυμα H: Lind.; Alb. cft. Geopon. 6,16,1; Schm. cft. gl. 3615 **4021** προτρυγέα H: Heins., cf. Ach. Tat. et Ael. **4022** Alb. cft. Ph 342,23 ὁ προτυχών· οὐχ ὁ προστυχών et gl. 3916; Cob. Mnemos. 8,1859,47 vult [προτυχών] προστυχών· παρατυχών **4023** 'προτώγονος ordo' Schm. post Voss., dittogr. gl. 4163 **4026** προσέβη H: Alb. **4027** προυγελεῖν (cf. προυγελοῦμεν Ar. Ran. 730 ap. Stob. 4,1,28 codd.)] h.e. προυσελεῖν (Schm. post Alb., coll. EM; Alb. cft. etiam gl. 3721); de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn. **4028** προυγιετέρῳ] h.e. προυργιαιτέρῳ (Mus., cf. gll. 4040–1) | προτιμωτέρω H: Mus., cf. gl. 4041 **4029** προυεσμένη] προιεμένη Mus.; Alb. cft. gl. 3489 **4031** προῦκας] h.e. πρόκας (Mus.); cf. gl. 3524 et ad gl. 2141; Schm. cft. πτῶκας· … δορκάδας … Σ 773 (v. gl. 4263) **4032** προύλεσι (H: accent. Mus.)] Lac. (aut Boeot.) pro πυλέσι (Schm. post G. et Salm.; Latte Kl. Schr. 645 not. 35 de Corinna cogitat) **4033** προῦμορ] 'Lacon. pro πρώϊμος' Pears. | οἴκου] σύκου Salm.; σικύου Schm., coll. πρωΐμους … σικύους Arist. probl. 924b5 **4034** προυνικοὶ (H: accent. Hansen, coll. gll. ο 423. σ 889, post Choerob. et ceterorum plerosque)] V. Schmidt ZPE 37,1980,161–7 post Choerob. (expl. poster.) Eust. alios vocem e πρό (i. q. ἐξ vel ἀπό) et ἐνεικ- compositam esse recte putat (cf. praesertim p. 166); syllabam mediam longam esse ex Herond. intelligitur, et formam esse προύνεικοι (sic accent. [ut gll. ο 423. σ 889] et ει) e Choerob. ceterisque apparet; sed Hesychium perperam ῑ potius quam -ει- scripsisse puto, coll. gll. ο 423. σ 889. 1031 | παιδαρίωνας] Alb. cft. gl. 81 | Herond. 3,12] cf. gl. ο 251 **4035** προύνους] i. q. πρῶνας vel πρώονας esse ci. G. **4036** h.e. aut προὐξένεις· ἐξένιζες (Jens.) aut προξενεῖς· ξενίζεις (Alb., coll. gl. 4047 de ου pro ο perperam scripto)

4037 *προὔπεμψε· προέπεμψεν (Z 367 . .) g^{152}A^{264}(vg^{77}) Hom.
4038 *προὖπτον· πρόδηλον, φανερόν vg^{38}A^{188}
4039 προύρα· πλεύμων, ἢ πνεύμων
4040 *προὐργιαίτατα· προνοητικώτατα (Hippocr. hum. 6 [6,132,11 L.]) A^{222}
4041 *προὐργιαίτερον· προκρινόμενον A^{488}, προτιμότερον. κρεῖττον. ⌊ἀναγκαιότερον vg^{12}A^{164}. ὠφελιμώτερον (e.g. Plat. Gorg. 458 c. Thuc. 3,109,2)
4042 *προὔργου· ὁμοίως· ἑτοίμου, ⌊πρὸ ἔργου vg^{136}A^{489}
4043 †προύσελα· προύτελα προτελεῖ†
4044 *προὔστημεν· προέστημεν (Eur. Andr. 221) vg^{76}A^{279} Eur.
4045 προὔστησας· προέστησας. εὐτρέπισας
4046 προὔστησε· προέστησε. εὐτρέπισεν (Ios. Ant. 10,55)
4047 προυτροπάδην· κατὰ τροπήν (Π 304) Hom.
4048 προὔτυψαν· προένευσαν. προῆλθον, προεχώρησαν (N 136 . .) Hom.
4049 *προὔτυψαν· προήρξαντο vg^{72}[A^{262}]. καὶ τὰ ὅμοια (N 136 . .) Hom.
4050 *προὔχει· προέχει. πρωτεύει A^{490}, κρεῖττόν ἐστιν (Soph. Phil. 139)
4051 προὔχοιο· προφασίζοιο (Soph. Ant. 80)
4052 *προὔχων· προέχων (X 97 . .) (A^{214}) Hom.
4053 προὔχονται· ἐνέχονται (Thuc. 1,140,4)
4054 προὔχοντες· προάγοντες. μέγιστοι (Thuc. 1,18,2)
4055 [προὐχός· ξέστης]
4056 [*προὔχνου· παντελοῦς A^{266}]
4057 προφαίνων· προλέγων. προδηλῶν (Greg. Naz. c. 2,1,8,2 [37,1025,3 M.]) Greg. Naz.
4058 προφανεῖς· προφανέστεροι
4059 προφανέντε[ς]· προελθόντες (P 487. Ω 332) Hom.
4060 *προφανῶς· προθύμως A^{325}
4061 πρόφαντα· προφητικά (Hdt. 9,93,4)
4062 πρόφαντον· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον (Hdt. 5,63,2)
4063 πρόφασις· αἰτία, ἀφορμή
4064 [*πρόφασσα· πρόθυμος. εὐνοοῦσα. καὶ προνοηθεῖσα (K 290 . .) A^{491}] Hom.

4038 Σ π 732 **4041** Scholl. Plat. et Thuc. **4042** Σ π 734 **4049** = Σ π 736 **4050** Σ π 735 **4051** Eust. Il. 1109,38. 1303,39 [4,63,6. 739,23 V.] **4052** cf. Schol.

4038 cf. gl. 3613 **4040** προὐργιαίτατα] sic recte ci. Littré ap. Hippocr. e προὔργ᾽ ἰάσασθαι **4041** nov. gl. προτιμώτερον· H: corr. (cf. gl. 4028) et contin. Mus. **4045** προυστήσας· προεστήσας, εὐτρεπίσας H: accentt. Mus. **4047** προυτροπάδην] h.e. προτροπάδην (Jens., coll. gl. 4016) **4048** προὔτυφαν H: Mus. **4051** προφητίζοιο H: Eust. et Alb., coll. gl. 4098 **4052** ἐνεύχονται H: Mus. **4055** v.l. gl. 4099; πρόχους Mus., contra ordinem **4056** προὔχνου H = A] h.e. πρόχνυ (Alb., coll. gl. 4091) | παντελοῦς] παντελῶς A et gl. 4091 **4059** προφανέντες H: Schm. in app.; cf. gl. 3362 **4061** προφαντὰ H: Mus. **4064** προφάσσα] h.e. πρόφρασσα, v.l. gl. 4073 (Alb.)

Hom. **4065** *πρόφερε· ὀνείδιζε (Γ 64) A[492]. πρόαγε, προκόμιζε (Κ 479)

4066 *προφέρει· ὅμοιον [A[432]]

4067 προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι

4068 προφερεῖσθαι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι (Ar. Av. 4)

Hom. **4069** *προφερέστεροι· κρείττονες, ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίους (φ 134) (A[203])

4070 προ[σ]φορά· εὐλαλία. ἑτοιμολογία

4071 [προφοῶ· προεξήγαγεν αὐτόν]

Ap. S. **4071a** πρὸ φόως· πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα (Τ 118)

D **4072** προφράγματα· τὰ προσκήνια (Arist. oecon. 1347[a]5)

Hom. **4073** *πρόφρασσα· πρόθυμος. εὐνοοῦσα. διανοουμένη (Κ 290 . .) [A[491]]

Hom. **4074** *προφρονέως· προθύμως (Ε 810 . .) [A[477]]

Hom. **4075** *πρόφρων· πρόθυμος Σ. εὔνους A[261]. φρόνιμος (Α 77 . .) Σ

4076 προφύσια· ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα

4077 προχάζοις· προβαίνοις. ἀναποδίζοις

4078 προχάνη· σκῆψις. πρόφασις (Callim. fr. 72. h. Cer. 73). καὶ καλύπτρα

D **4079** Προχαρισία· ἡ Θέτις οὕτως που τιμᾶται

4080 πρόχασον· πρόελθε

4081 [προχέα· πρόφασις]

Hom.? **4082** προχέει· ἐκπέμπει (cf. Φ 219)

4083 προχειρίζεται· προφέρει. προέχει. ἐκλέγεται

4065 Schol. Γ 64 **4067** = EM 699, 55; Harp. 262, 17 [π 111 K.] = Ph = Su **4068** Schol. Ar. = Ph 466, 2 v. προφορούμενοι = Su π 2925 v. προφορουμένω; Phryn. praep. soph. 104, 1; Poll. 7, 32 **4071a** = Ap. S. 136, 7 nisi quod γενν. omisso versum Τ 118 addit **4073** Schol. **4074** = Schol. **4075** Σ π 738 **4077** Ph **4078** Schol. Callim. h. Cer.; Schol. Soph. Ant. 80; Eust. Il. 723, 28. 1109, 38 [2, 617, 13. 4, 63, 6 V.]. Od. 1778, 20. 1901, 54 [2, 95, 43–4. 250, 29 St.]

4066 contin. H: nov. gl. Voss. | προφεϱ’ H ut vid., quod hic nihil nisi προφέρει esse potest | προφερει· προκομιζει A **4068** προφερεῖσθαι] h. e. προφορεῖσθαι (Alb., coll. Schol. Ar.; sic etiam Phryn.) | ταῖς διαζομέναις] τοῖς διαζομένοις Schol. Ar., διαζομένοις (sine τοῖς) Phryn. **4069** βέλτιοι H: Mus. **4070** πρόσφορα H et ordo: Salm. Voss. (accent. iam Mus.) | ἑτυμολογία H: G. Dind. 6, 2097 b (post Kust. ad gl. ε 7103), coll. Epiph. Pan. 3, 250, 5 Holl [42, 376 a M.] **4071** del. Mus., cf. gl. 4071 a cum adn. **4071a** προφοῶς· H = Ap. S.] ἐκ δ᾽ ἄγαγε πρὸ φόωσδε (φῶος δὲ H) gl. ε 1315 (= Τ 118), sicut explicatio hic quoque postulat | προήγαγε H = Ap. S.] προεξήγαγε(ν) gll. 4071. ε 1315; ἐξήγαγε gl. ε 1314 | γεννηθέντος H: Mus., cf. ad gl. 2395 **4072** προφράγματα] Alb. cft. gl. 3831 **4073** προφράσσα H: accent. Mus. | cf. gl. 4064 **4076** προφυσία H: accent. Mus. | τῶν] del. Vales.; πρὸ τῶν? Schm. **4077** cf. gl. 4080 **4080** cf. gl. 4077 **4081** v. l. gl. 4078 **4083** nov. gl. προέχει H: contin. Pears. et Alb.; Alb. post Voss. vult προχέει

4084 *προχείρισαι· ἐπίλεξαι (Exod. 4, 13) vg^{111}A^{380} LXX
4085 *προχείρως· ἑτοίμως A^{137}, ταχέως, ὀξέως
4086 *πρόχειρος· ἕτοιμος vg^{60}A^{224}, εὐχερής
4087 προχειρότατον· ἕτοιμον (e.g. Dem. 24, 1)
4088 προχέοντο· ἐπάλληλοι ἐφέροντο. προΐεσαν. ἔρ⟨ρ⟩εον. προ[σ]ήρχοντο (B 465 . .) Hom.
4089 [πρόχθης· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν]
4090 *προχθήσεσι· ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι (P 263 . .) A^{501} Hom.
4091 πρόχνυ· ἐπὶ γόνατα, οἷον προγόν[ο]υ· ʽπρόχνυ καθεζομένηʼ (I 570). καὶ παντελῶς· ʽπρόχνυ, ἐπ⟨ε⟩ὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατʼ ἔλυσεʼ (ξ 69) καὶ πρόρ⟨ρ⟩ιζον παντελῶς καὶ τελείως Ap. S.
4092 προχοαί· αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν (cf. ε 453). καὶ ὑδρ[ε]ίαι Hom.?
4093 *προχοῆς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν (λ 242 . .) A^{493} καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή Hom.
4094 προχοΐδας· τὰς ἀμίδας (Xen. Cyr. 8, 8, 10) D
4095 πρόχοι· πρόχοοι, ἤγουν ὑδρ[ε]ίαι· ʽἀμφικύβωται πρόχοιʼ. ἤτοι †δὲ† ἀπὸ τοῦ ὅλου †περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωται†· ἢ ἀπὸ †τῆς† τῶν ὤτων, †τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος† D
4096 προχοΐδια· αἱ καταχύσεις D
4097 προχοΐδιον· ἀγγεῖόν τι οἰνηρόν, σταμνίς. καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον, ἤγουν κατάχυσιν D
4098 [πρόχοιο· προφασίζοιο. ἢ προβάλλοιο, καὶ σκεπάζοιο. παρὸ καὶ τὰς ἀσπίδας προβαλ⟨λ⟩οὺς ἔλεγον (Soph. Ant. 80) D
4099 *πρόχοος· ξέστης, μέτρον (σ 397) A^{361} Hom.
4100 προχόῳ· τῇ καταχύσει (α 136 . .) Hom.
4101 προχύτας· ὀλάς, ἀπαρχάς (Eur. El. 803. IA 955) Eur.

4087 cf. Schol. Dem. **4088** EM 691, 44 **4090** Schol. **4091** Ap. S. 135, 17; cf. EM 491, 50; Scholl. **4092** cf. Σ π 741; Schol. **4094** cf. Athen. 11, 496 c **4097** cf. Ph **4098** Eust. Il. 1109, 38. 1303, 39 [4, 63, 6. 739, 23 V.] **4099** Σ π 742; Schol. **4100** Σ π 743; Ap. S. 135, 33

4084 προχειρίσαι· ἐπιλέξαι H: accentt. Biel., coll. expl. ap. cod. Brem. (= vg) προβαλου. επιλεξαι **4088** ἔρεον H: Mus. | προσήρχοντο H: EM **4089** v. l. gl. 4093 (Mus.); cf. etiam gl. 4090 **4090** προχθήσεσι] h. e. προχοῇσι (A); de errore θ pro ο cf. gl. 4089; porro cf. gl. 4093 **4091** προγόνου H: Ap. S., cf. EM | ἐπ⟨ε⟩ὶ] ἐπὶ H: EM | πρόριζον H: Mus. **4092** ὑδρεῖαι H: Schm. **4093** προχοῆς] cf. gl. 4089 et A **4094** Xen. Cyr. 8, 8, 10] cf. gl. σ 2848 **4095** glossa valde corrupta; 'Poeta scenicus aliquis' Schm. | LSJ significationem interpretatum est ἀμφικύβωται πρόχοι· ἢ ἀπὸ ⟨τῆς⟩ τοῦ ὅλου περιφερείας ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων (περιφερείας iam Perg.); de reliquis minime liquet | προχοὶ¹ H: accent. Mus. | προχοοὶ H: accent. Schm. | ὑδρεῖαι H: Schm. | προχοὶ² H: accent. Mus. | δὲ] λέγει Schm., λέγεται id. ed. min., syntaxi non sanata | ὠτῶν H: accent. Mus. **4097** οἷον ὡς προχοΐδιον] Ἴων ʽὡς προχοΐδιονʼ Schm.; 'nisi ex Photio 466, 20 reponendum sit σταμνίσκιον ὡς κατάχυσιν' id. **4098** πρόχοιο] h. e. προύχοιο (Schm. post Alb., coll. gl. 4051) | προβάλους H: Schm. (accent.) et Hansen (⟨λ⟩), cf. gl. 3334 cum adn. **4099** προχοὸς (H: accent. Mus.)] πρόχους Σ **4100** προχοῶ H: accent. Mus. **4101** ὅλας (sine interpunct. insequ.) H: HSt. (spir. Voss.)

D **4102** προχύτης· ποτήριόν τι (cf. Ion. el. fr. 2,3 B. = 27,3 W. Alexandr. fr. dub. 4 K.–A.)

D **4103** πρόχυσις· τὸ μεταξὺ χῶμα

4104 προψάτης· πανώλεθρος

Att. **4105** προώδων· ἐξέχων τοὺς ὀδόντας (com. ad. fr. dub. 644 K.–A.)

4106 *προῶμαι· ἐάσω vg[80]A[282.446], προχωρήσω (Iob 27,6)

4107 *προώμεθα· ἐάσωμεν A[158], παραχωρήσωμεν (Dem. 3,9)

D **4108** προώρας· τὰ πρῶτα κλήματα

4109 *πρόωρον· πρὸ καιροῦ (Phil. leg. spec. 3,90) A[306]

4110 πρόωφος· πρόσκοπος

D **4111** προωχὴς ἵππος· ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ

D **4112** πρύανος· νέος

4113 πρυλεῖς· οἱ μὲν πολλοὺς λαούς· οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους

Ap. S. **4114** *πρυλέες· πεζοὶ v[2]A[6]g[προ145] ὁπλῖται· ἀπὸ τῆς πορ⟨ε⟩ίας, τουτέστι πορείᾳ χρώμενοι (Λ 49. Μ 77)

D **4115** πρύλιν· πυρρίχην (Callim. h. Iov. 52. h. Dian. 240), ἢ ὁπλίτην

Hom. **4116** *πρυλέεσσ᾽ ἀραρυῖα· πεζοῖς ἡρμοσμένη (Ε 744) A[8]

D **4117** πρυλεύσεις· ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ (Aesch. fr. dub. 487 R.)

N. T. **4118** *πρύμνα· τὰ πρέμνα, ἢ ⌊τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου (Act. 27,29) A[11]

Hom. **4119** πρύμναι· αἱ ἄκραι (Α 409)

4102 cf. Athen. 11,496c **4105** Ph 456,17; Eust. Il. 854,13 [3,225,21 V.]. Od. 1872,34 [2,212,2 St.]; (Paus. π 31); cf. Phryn. praep. soph. 101,1; Poll. 2,96 **4106** Σ π 744 **4114** Ap. S. 136,25; EM 693,31; Scholl. **4115** Arist. fr. 519 Rose **4118** gl. N. T.

4104 προψάτης· (scriba perperam π ipse scripsit, sed lemma esse voluit, ut ex interpunctionibus ante et post verbum intelligitur; ed. 1521 novam gl. distinxit)] Alb. ci. πρόσφατος, coll. expl. νεωστὶ πεφονευμένος gl. α 7522 (ἀρτίφατος) et Schol. Ω 757 (πρόσφατος); Pears. ci. προώλης; contra, Schm. (coll. gl. ψ 75) vult προψάτης (i. q. προφάτας vel προφήτης)· ⟨…⟩ + nov gl. προώλης· πανώλεθρος | πανόλεθρος H: Mus. **4105** προωδῶν H: accent. HSt., cf. Phryn.; Lob. Paral. 248 cft. gl. ε 5916 (ἐριοδών H: ordo et r); προόδων Ph et Poll. **4106** πρόσομαι H: ordo et K (accent. Hansen, coll. gll. ε 7738. μ 580; contra, gl. ο 1778 habet πρόωμαι) | προχωρήσω] παραχωρήσω A[446] Σ; Alb. cft. gl. 4107 **4108** πρὸ ὥρας H: Mus.; cf. gl. 4109; Theophr. h. pl. 2,1,3 huc non pertinet, ut vult Schm. **4110** πρόωφος] προωπός Voss. (accent. Alb.) **4111** Alb. cft. gl. ο 2008 **4112** vocem approbat Lob. Prol. 175 **4114** πρύλεες H: accent. Mus. | πορίας H: Arcer. post Heins. **4115** πρυλὶν H: accent. Mus. | πυρρίχην] ρίχην in initio versus legitur, ante quas litteras rubricator π addidit, postquam in initiis duorum versuum antecedentium recte π posuit: del. Mus.; cf. gl. 2561 **4116** πρύλεες· ἀραρυῖα, H: A; Alb. cft. gl. ε 1282 **4117** 'Obscura et glossa est et explicatio, in qua utrum Αἰσχύλῳ Ἱερείαις lateat an ἠριεῖ non liquet' Schm., unde Aeschylo vindicare conatus est Radke RE v. Prylis n. 2 **4118** τὰ πρέμνα, ἢ del. Schr. | πρήμνα H: A | τὰ[2]] το A | ἐκ πρύμνης· ἐξόπιθεν (sic) τοῦ πλοίου gl. N. T. **4119** Schm. cft. gl. ε 5102

4120 πρύμναθεν· πρυμνόθεν. πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν πρύ- D
μνον λέγεται (Erinn. SH fr. 404, 2)
4121 *πρυμνήσια· ἀπόγεια σχοινία (Α 436 . .) g^{4} Hom.
4122 *πρύμνηθεν οὖρ[ι]ον· τὸν ὄπισθεν⌋ ἄνεμον, τὸν ⌊ἐπιτήδειον Eur.
(Eur. Tr. 20) A^{10}
4123 *πρύμνη· τὰ ὀπίσω [A^{7}], ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου (Η 383 . .) Hom.
4124 *πρυμνόν· τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον (Π 314 . .) [A^{14}]. καὶ πρυμνήν· Ap. S.
τὴν ἐσχάτην (Ε 292 . .). καὶ πᾶν ἔσχατον, ⌊ἐκ ῥιζῶν (Μ 149) A^{14}
4125 *πρυμνός· κάτωθεν βαρύς (Μ 446) A^{13}. ἢ πλοῦτος Hom.
4126 *πρυμ⟨ν⟩ώρ⟨ε⟩ια· ἀκρώρεια. ἄκρον. ⌊ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος Hom.
(Ξ 307) [Σ]
4127 πρυτανεῖα· ἡ λεγομένη καταβολή, τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος D
(e. g. Ar. Nub. 1180. Vesp. 659. Isae. 3, 47. Dem. 43, 71. Isocr. 18, 12)
4128 πρυτανεῖον· τρία Ἀθήνησι συσσίτια· πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, D
πρυτανεῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία. καὶ οὗ
κατε⟨τί⟩θεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι
4129 *πρυτανεύει· διοικεῖ (A^{15})
4130 *πρύτανις· βασιλεύς A^{12}Σ. ἄρχων Σ. χορηγός. ⌊ταμίας. διοικητής
(e. g. Aesch. PV 169. Ar. Pac. 906. Dem. 24, 157) v^{1}A^{5}g$^{\pi\rho o 144}$Σ
4131 πρῴ· ἀντὶ τοῦ πρωΐ (e. g. Ar. Av. 129. 132. Thuc. 4, 6, 1. Xen. tri- Att.
cies quater)

4121 Schol. **4124** Σ π 745; Ap. S. 136, 20; Scholl. Ε 297. Μ 149 **4125** cf. Ap. S. 136, 20 **4126** Ap. S. 136, 22; Σ π 746 **4127–8** Harp. 264, 1 [π 115 K.] (unde brevius epitom. et Ph 467, 15 et Su π 2996 p. 250, 16); Poll. 8, 37–8 **4129** cf. Ph; EM 693, 44 **4130** Σ π 747 **4131** cf. Su π 2939–40; Scholl. Ar. Av. et Thuc.; Eust. Il. 1025, 39 [3, 756, 12 V.] (Paus. π 34); Phryn. praep. soph. 106, 5

4120 πρύμα δὲ H: Schm. (cf. gl. 3820 cum adn.); πρύμναδε Jens. (Alb. ad gl. 4124 addit 'quia utrumque [πρύμναδε et πρυμνόθεν] notat ad extremum, radicitus, ἐσχάτως') | πρύμοθεν H: Jens. (accent. Mus.) | 'Offendit κάτωθεν πρύμνον pro quibus exspectaveris πρυμνόν, verbo κάτωθεν post πρυμνόθεν collocato' Schm., qui πᾶν κτλ. ad gl. 4121 transponend. esse susp. **4121** contin. H: nov. gl. Ald. **4122** πρυμνῆθεν (H: accent. Mus.)· οὔριον. H: A **4124** πρύμνον H: accent. Schm. | πρύμναν H: Alb. | καὶ πᾶν ἔσχατον] del. Schm. **4125** πρύμος H: A cf. Ap. S. (accent. Mus.) | πλοῦτος] γλουτός? Schm. **4126** πρυμώρια H: Voss., cf. Σ **4127** cf. e. g. IG 1^{3}, 21, 31 **4128** σισσύτια (sic) (sine interpunct.) πρυτανεῖα. H: Mus. (nisi quod punctum post πρυτανεῖα in comma mutavit Ald.) | πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον] immo πρυτανεῖον, θεσμοθετεῖον Arist. Ath. pol. 3, 5. Plut. quaest. conv. 613 b. 714 b; Su π 2999 habet θεσμοθέτιον, Schol. Plat. infra laud. θεσμοθέσιον), πρυτανικόν (i. q. θόλος, quae vox ap. Schol. Plat. legitur); haec omnia praebeo, monente praesertim de θεσμοθετεῖον et πρυτανικόν P. J. Rhodes per ep., coll. libro suo The Athenian Boule, 1972, 16 not. 5 et Wycherley The Athenian Agora 3, Testimonia, 1957, 168 n. 552. 171 n. 563 | λέγεται … μισθοφορία] Schm. cft. Schol. Plat. Prot. 337 d πρυτανεῖον· θεσμοθέσιον. θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά | quae sequuntur ad gl. 4127 referenda sunt | οὐ H: Mus.; sententia tamen corrupta est; Harp. 264, 2 (unde Ph 467, 15 et Su π 2996 p. 250, 16) habet … τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων (similia Ph 467, 22) | κατέθεσαν H: Mus., cf. Harp. **4130** τίμιος H: ΚΣ **4131** πρῶ H: accent. Schm., cf. Su et Scholl. Ar. Av. et Thuc. | cf. gl. 4136

Hom. **4132** πρωθήβας· ἀκμαίους (Θ 518)

Hom. **4133** *πρωθῆβαι· ἄρτι ἀκμάζοντες (θ 263) (Σ)

4134 [*πρώηβες· ἄρτι ἀκμάζοντες A^6]

Ap. S. **4135** πρωθήβην· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν (α 431)

Hom. **4136** πρωΐ· Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ. καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ὡς ὀψέ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας (Θ 530 . .)

D **4137** πρωΐα· ταχέα

Hom. **4138** *πρωϊζά· πρῶτα A^7. πρωί (Β 303)

D **4139** πρωΐη· ὀρθρινή (Hdt. 8, 6, 1)

4140 [πρωϊνής· ἐπ᾽ ὄψιν, ἐπὶ πρόσωπον]

4141 *πρώϊον· κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ πρὸ καιροῦ, ταχύ. ⌊ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην A^{11}

4142 πρώκεα· δῶρα

D **4143** πρῶκες· σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί (Callim. h. Ap. 41. Theocr. 4, 16)

Prov.; Att. **4144** πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ᾽ ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων (Ar. Vesp. 604)

4145 †πρωλυθίαι†· παρειμένοι, παραλελυμένοι

4146 †πρωλύθιον†· ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα

Ap. S. **4147** πρών[ιας]· ὄρος, κρημνός. οἱ δὲ ὄρους ἐξοχήν (Ρ 749)

Hom. **4148** *πρώονας· ὀρῶν ἐξοχάς (Μ 282) [Σ]

Hom. **4149** *πρώονες· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη (Θ 553 . .) [A^2]

4150 *πρῷρα· πρόσωπον (Aesch. Suppl. 716?). ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου (Act. 27, 41. Aesch. Sept. 208) A^9. ἢ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα

D **4151** πρῳράσαντες· κροτήσαντες. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας (cf. Men. Sicyon. 421)

4133 Σ π 748; Schol. **4135** Ap. S. 136, 26 **4136** Ph 468, 15 **4138** Arcad. 48, 23; EM 691, 56 **4143** Schol. Callim.; cf. Schol. Theocr. **4144** = Ph (Paus. π 35); Su; Prov. Bodl. 765 [= append. 4, 61]; Schol. Ar. **4147** Ap. S. 136, 30; Schol. **4148** Σ π 750; Schol.; Eust. Il. 729, 48. 905. 14. 1060, 57 [2, 639, 15. 3, 391, 15. 852, 26 V.] (Paus. π 36) **4149** cf. Schol.

4133 v. ad gl. 3477 **4134** v.l. gl. 4133 | προηβες A **4135** προθήβην H: ordo et Ap. S. **4136** Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν] cf. gl. 4131 **4137** ‘L. πρώϊα· ταχέα aut πρωία· ταχεῖα’ Schm. **4138** πρώϊζα H: accent. Schm., cf. Arcad. et gl. χ 432 | cf. gl. 3495 **4140** πρωϊνὴς] h. e. πρηνής (G.), cf. gll. 3266–7 **4141** expl. προσφατον η κτλ. A **4142** πρώκεα] πρῴκια, i. q. προίκια G., cf. Callim. fr. 1, 34 Pf. **4143** cf. gl. 3519 cum adn. **4144** πρῶκτος H: accent. Ph | περιπνὴ H: Ph; περιγίνεται Prov. Bodl. **4147** πρωνίας H: Salm. | κρυμνὸς H: Mus. **4149** contin. H: nov. gl. Mus. | εἰς ὄρη] ὡς εις τα ορη A **4150** πρώρα H, cf. gll. 4152. α 5466: accent. meliorem Schm., cf. Thes. 6, 2132 b–c | πρόσωπον] cf. gll. 4152. α 5466 | στολὴ] ‘coni. στολίς h. e. ἀκροστόλιον, ὀφθαλμός’ Schm. | τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα] , τὰς ὄψεις ἐπικαλύπτουσα HSt. (‘malim ἐπικαλλύνουσα aut ἐπικύπτουσα’ Schm.)

4152 πρωραχθῇ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον D

4153 πρωρεῖ· κηδεύει. ἐκρεῖ

4153x [πρωσίς] 〈...〉· προορᾷ, φοβεῖται

4154 πρ[ωσ]ῶσι〈ν〉· προ[σ]ώθησιν

4155 πρῶτα· ἅπαξ πρότερον (Α 6 ..) Hom.

4156 προτέλειαι· αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή (Eur. Or. 382) Eur.

4157 πρώτῃσι θύρῃσιν· ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ. ἐπ᾽ ἄκραις ταῖς θύραις (Χ 66 ..) Ap. S.

4158 πρωτερική· εἶδός τι συκῆς πρωΐμου. καὶ πεδίον τι οὕτω καλεῖται D

4159 πρώτιστον· πρότερον (Β 702 ..) Hom.

4160 πρωτόαλος· πρωτόπλους

4161 πρωτόβαθρον· τὸν προεδρ[ε]ίας ἀξιωθέντα (Epicr. fr. 11 vel Pherecr. fr. 260 K.–A.) D

4162 πρωτογόνων· πρώτων φανέντων (Δ 102 ..) Hom.

4163 πρωτόγονος· νέος

4164 πρωτογυναῖκες· οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα

4165 πρωτόλεια· ἀπάργματα (Eur. Or. 382) Eur.

4166 *πρωτόλειον· ἀπαρχή ($g^{1}A^{3}$). ἢ τὸ †πρῶτον ἐλθεῖν† τὴν λείαν

4167 †πρωτώλη†· πρώτη. ἢ πτερόν

4168 πρωτολήδεσθαι· τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι

4169 πρωτόμφαλον· τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον

4156 cf. Schol. Eur. **4157** Ap. S. 136, 27 **4158** Seleucus fr. 63 Mueller (Athen. 3, 77 d) **4161** Poll. 4, 121 **4163** Σ π 751 **4165** Ph **4166** Σ π 752

4152 προράχθη H: ordo et Mus. (accent. Schm.); πρωραχθής G.; ‘Videtur epitheton senis esse inclinato capite incedentis, sumtum fortasse ex tragœdia’ Thes. 6, 2133 d | ἐπεωρούμενα H: Mus. | πρώρα H: accent. Schm., cf. ad gl. 4150 | πρόσωπον] cf. gll. 4150. α 5466 **4153** h. e. πωρεῖ· κηδεύει (cf. gl. 4509) + nov. gl. προρρεῖ (melius προρρέει)· ἐκρεῖ (Schm.) **4153x** [πρωσίς] 〈...〉·] nov. gl. πρωσὶς· H: del. et contin. Mus.; ‘est correctio seq. gl. πρώσωσιν’ Schm., qui deleto πρωρὶς ci. nov. gl. πρωρῇ (Dorice)· **4154** πρώσωσι H: Alb. (ν iam Mus.; πρῶσιν est i. q. πρόωσιν) | προσώθησιν H: Schm. | Alb. cft. gll. 3851. 3951. 3964 **4156** προτέλειαι] h. e. πρωτόλεια (Voss., cf. gll. 4165–6; de πρω- cf. ordinem) **4157** πρώτησι· θηρίοισιν (sine interpunct. insequ.): Ap. S. **4158** πρωΐμου] cf. gl. 3504 **4161** προεδρείας H: Schm. **4163** cf. gl. 4023 **4164** πρωτογυναῖκες] accent. πρωτογύναικες LSJ | μυῖαν ... γυναῖκες (sic) H: Mein. ap. Schm. et Cob. Mnemos. 8, 1859, 62; πρῶτον (vel πρώτην) ... γυναῖκα? G. Dind. 6, 2142 a **4165** ἁρπάγματα H: Heins., cf. Ph et gll. 4156. 4166 **4166** πρῶτον ἐλθεῖν] πρῶτον ἐλθὸν εἰς Heins.; πρὸ τοῦ ἐλθεῖν Voss.; πρὸ τοῦ διελεῖν Schm. | Alb. cft. gl. 4002 **4167** πρωτώλη] πρωτόλη ordo et Voss.; non liquet **4168** πρωτολήδεσθαι] πρωτομήδεσθαι Voss.; πρωτοδηλεῖσθαι Mein. ap. Schm.

Hom. **4170** *πρῶτον ὑπην⟨ήτ⟩ην· τὴν ἀπαρχὴν ἔχοντα γενειάσ⟨κειν⟩ (Ω 348. κ 279 sicut ap. Ap. S. 16, 8 et Themist. or. 13 p. 164 d, 3 H. laudatur) (A[4])

Ap. S.? **4171** πρωτοπαγεῖς· οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι, καινοί (Ε 194)

4172 *πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον A[8]

D LXX **4173** πρωτοστάτης· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος (Thuc. 5, 71, 1. Iob 15, 24)

Hom. + N. T. **4174** πρωτότοκος· ἡ πρώτη τετοκυῖα (Ρ 5). καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς (Ep. Col. 1, 15. 18)

4175 πρωτοτύπως· [ὁ] ἀκολούθως. πρωτουργός

Hom. **4176** πρωτορύμῳ· τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ (Ζ 40 . .)

4177 *πταίει· πίπτει, ἁμαρτάνει (Thuc. 1, 122, 1) A[1]. σφάλλει

4178 πταῖτο· ἔπτη. ἔδραμεν

4179 πτάκες ἢ πτάκιδες· δειλοί, ἐπτηχότες. καὶ πτακισμός (com. ad. fr. 774 K.–A.)

4180 πτακωρεῖν· πτήσσειν, δεδοικέναι

4181 πταλόν· ἐφ᾿ ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται

Hom. **4182** *πταμένη· πετασθεῖσα. ⌊διελθοῦσα (Ε 282 . .) (Σ)

4183 πτάξ· πτάκις. πτώξ. δειλός

Hom. **4184** πτάτο· ἔπτη. ἔδραμεν (Ψ 880)

4185 πταώτην· κατεπτηχότα

D + Hom. **4186** πτελέα· σῦς, ὑπὸ Λακώνων (cf. Lycophr. 833). ἢ εἶδος δένδρου (Ζ 419 . .)

4187 †πτελεάδες· πτελεῶδες†

4188 †πτελεόν· τὸν συλλέγεσθαι†

Hom. **4189** Πτελεός· πόλις (Β 697)

4170 cf. Schol. **4171** Ap. S. 135, 5 **4172** Σ π 753 **4174** cf. Schol. **4176** = Schol.; Ap. S. 136, 28 **4179** cf. Ph 469, 17–18. 21; Poll. 3, 136 **4180** = Ph **4182** Σ π 754 **4186** Schol.

4170 ὑπήνην H: Mus., cf. Ap. S. et Them.; Hom. cum Schol. et A et Σ υ 105 dat. habent | γενειάς H: A; γενειάζειν Schol. Ω 348 | expl. την αρχην εχοντι γενειασκειν A **4171** κενοί H: Sop. | δίφροι … πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες Ε 193–4 **4174** accent. πρωτότοκος H] h. e. πρωτοτόκος ad partem priorem et πρωτότοκος ad partem posteriorem **4175** h. e. πρωτοτύπως· [ὁ] ἀκολούθως + nov. gl. πρωτουργός· ⟨…⟩ (Alb., coll. gl. 4078, nisi quod ὁ del. Hansen) | ⟨…⟩] πρωτοεργός Alb. **4176** πρωτορύμω] h. e. πρώτῳ ῥυμῷ (Schol.; Ap. S.), v. l. gl. 4008 **4178** v. l. gl. 4184 **4179** πτακὲς H: accent. HSt., cf. gl. 4183 | πτακίδες H (cf. Ph 469, 17): accent. Schm., coll. Poll. 3, 136 | δῆλοι (aut δηλοῖ) H: Mus. | ἐπτηκότες H: Mus., cf. gl. 4265; idem error gl. 4185 | cf. gll. 4183. 4263 **4180** πλακτωρεῖν H: Ph **4181** πταλόν] h. e. πύαλον, i. q. πύελον (Schm.), cf. gl. 4271 **4183** πτακὶς H: Schm., cf. gl. 4179 | cf. etiam gll. 4263. 4265 **4184** πτῶτο H: Mus., v. l. gl. 4178 **4185** κατεπτηκότα H: Mus.; cf. gl. 4179 cum adn. **4186** σῦς] χοῖρος paraphr. p Lycophr. | ἀπὸ H: Alb. **4187** glossa corrupta **4188** glossa corrupta | πτελεόν] π om. rubr., add. Mus. | τὸν] τὸ Palm. | ceteras coniecturas a Palm.; G.; Voss. propositas repetere taedet **4189** cf. gl. 1319

4190 πτερά· πτέρυγες (Τ 336 . .). ἢ οἰκοδομήματα ἱερῶν ἐκ λίθων (Ion TrGF 19 F 5?) Hom.+D

4191 *πτέρθοις· τείχεσι. διαστήμασιν (v. gl. 4190) A^{12}

4192 Πτερίδες· τῶν Νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται· ἀπὸ τῆς πόας D

4193 πτέρνα· τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γύην. καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν D

4194 πτέρνεται· 〈…〉

4195 *πτέρνης· τῆς πορείας τοῦ βίου (Psalm. 48, 6) A^{16} LXX

4196 *πτερνιεῖ· παγιδεύ〈σ〉ει (Mal. 3, 8. Ierem. 9, 3) (v)g^{6}(A^{20}) LXX

4197 *πτερνίζει· ἀπατᾷ. συναρπάζει vg^{7}A^{21}. ἀτιμάζει, ὑβρίζει

4198 πτερνίς· τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἁλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρ〈ε〉ίοις (Alex. fr. 330 K.–A.). καὶ εἶδος ἱέρακος D

4199 *πτερνισμόν· ἐπιβουλήν (Psalm. 40, 10) vg^{4}[A^{17}] LXX

4200 πτερνοβάτης· τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων (Hippocr. artic. 60 [4, 256, 20. 258, 2 L.]) D

4201 *πτερνόεντα· ταχέα A^{10}. οἱ δὲ πεφορτισμένα. κοῦφα vg^{5}. εὐάρμοστα (Α 201 . .) Hom.

4202 *πτερόεντα· ὁμοίως (Α 201 . .) [vg^{5}A^{10}] Hom.

4203 πτεροῖ· ἐξαίρει

4204 πτερόν· σκηνή D

4205 πτερονόμος· τοῖς πτερ[ν]οῖς νομῶσα καὶ νεμωμένη. ὅθεν καὶ τὸ νέμειν· ἐπιστροφὴν ἄγειν D

4206 πτεροφόροι· τέλος τι στρατιωτικόν, ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τινές D

4190–1 cf. Strab. 17, 1, 28 p. 805 C.; Plut. Isid. 359 a; Schol. Ar. Av. 110 **4195** An. Ox. 2, 464, 17 **4197** Σ π 755 **4198** Poll. 2, 197. 4, 182; Ph (Ael. Dion. π 74); Eust. Il. 870, 28 [3, 180, 27 V.] | καὶ εἶδος ἱ.] cf. Arist. h. an. 620^{a}19 **4199** An. Ox. 2, 464, 10 = gl. Psalm. 303 Ernesti **4201** Σ π 756; Ap. S. 136, 31

4190 cf. gl. 4191 **4191** πτέρθοις] h. e. πτεροῖς (Schm., cf. gl. 4190 et Strab.) | διαστήμασιν] v. Lampe s. v. iii, d **4192** Πτερίδες] h. e. Πιερίδες male lectum, tum loco alieno insertum et post explicationem verbis ἀπὸ τῆς πόας (sc. πτερίδος) auctum (Hansen) **4194** πτέρνεται] πτερνίζεται Latte, coll. gl. proph. (Hos. 12, 4 et Mal. 3, 8–9) | 〈…〉 (lac. agn. Meibom)] λακτίζει Meibom; πτερνίζεται Pric.; ὑβρίζεται, ἀτιμάζεται Latte, coll. gl. proph.; cf. gll. 4196–7 **4195** contin. H: nov. gl. Voss. | πτέρνης] πτέρνης μου Psalm., unde etiam An. Ox. πτερνισμοῦ· τ. π. τ. β. (Schm. post alios) **4196** παγιδεύει H = vA: g **4198** πυθμέλια H: HSt., cf. Poll. | ἰατρίοις H: Mus. **4199** ἐπίβουλον H: An. Ox. = gl. Psalm. **4201** πτερνόεντα] h. e. πτερόεντα (ΚΣ Ap. S., cf. gl. 4202 cum adn.) **4202** πτερόεντα] aut correctio gl. 4202 aut πτερόεντι scribendum (Alb.) **4204** πτερόν] π om. rubr., add. Mus. **4205** πτερνοῖς H: Alb. | νομῶσα καὶ νεμωμένη] νωμῶσα καὶ νωμωμένη? M. L. West; νέμουσα καὶ νεμομένη Thes. 6, 2169 c (νεμομένη iam Mus.) | ἐπιστροφὴν] ἐπὶ τροφὴν Vales. **4206** ἢ ὡς] ἴσως Latte | καλοῦνται κτλ.] Schm. cft. Diod. Sic. 1, 87, 8; Clem. Al. strom. 6, 36, 1

D **4207** πτέρυγες· εὐθυντῆρες. τὰ πηδάλια (Soph. fr. 1083 R. Pherecr. fr. 23, 1 K.–A.). καὶ μέρος χιτῶνος, τὰ περὶ τὰ κράσπεδα (cf. Ar. fr. 338, 1 K.–A. Men. Sicyon. 280. Epitr. 228 Koerte = 404 Sandbach). δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη

D **4208** πτέρυγες· σκέπαι[ς]

D+LXX **4209** πτερύγια[ι]· μέρος τι τοῦ ῥυμοῦ. καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα· καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἄνω· καὶ ξίφους τὰ ἑκατέρωθεν. ἢ *τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων (Num. 15, 38) A^{15}[g^{2}]

D **4210** πτερυγίζειν· μηδὲν ἀνύειν. ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας, πτερυγίζειν λέγεται (Ar. Plut. 575)

N. T. **4211** *πτερύγιον· ἀκρωτήριον (Ev. Matth. 4, 5. 9) $vg^{1}A^{11}$, πτέρυξ

4212 *πτερυξαμένη· διασείσασα (Phil. Abr. 223) A^{19}

D **4213** πτερύσσεται· τὰ πτερὰ τ[ε]ινάσσει, πέτεται

D **4214** πτερ[ε]υγοτύραννος· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθείς

D **4215** πτέρων· ʽἀλλ᾽ ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας᾽ (com. ad. fr. 416 K.–A.)· εἶδος ὀρνέου

D **4216** πτερῶν ταρσοῦ· τῶν πτερῶν (trag. ad.?)

Eur. LXX **4217** *πτερωτοῖς· πετεινοῖς (Eur. Herc. 571. Prov. 1, 17) A^{14}

Eur. **4218** πτερωτός· ἀναπτερωθείς (Soph. OC 1460. Eur. Herc. 628. Alc. 261)

Eur. **4219** *πτηνός· ὁ ἱπτάμενος (Eur. Hipp. 1292. Ion 1196. Ar. Pac. 126) A^{5}

Eur. **4220** πτῆξαι· δειλιᾶσαι (Eur. Andr. 165)

4221 πτήξαντα τὴν ὄψιν· εἰς τοὔδαφος καταβαλόντα

Hom. **4222** *πτῆξεν· εἰς φόβον ἤγαγεν (Ξ 40) A^{7}

4223 *πτῆναι· ταχέως ἐνεχθῆναι (cf. O 170) A^{6}

4224 *πτήσσων· ὑποπίπτων A^{4}. κρυβόμενος A^{4}($g^{πτη1}$)

4207 τὰ πηδάλια] Ph | μέρος κτλ.] plur. Poll. 7, 55. 62 | δηλοῖ κτλ.] Poll. 1, 90 (ubi πτερύγιον) **4209** τοῦ ὠτὸς τὸ ἄνω] cf. Poll. 1, 85 **4210** Ph; Su; Schol. Ar. **4211** Σ π 758

4208 σκέπαις H: Mus.; contra, Schm. de lemmate πτερύγεσσι cogitat **4209** πτερύγιαι H: Mus., cf. K **4210** κινεῖ H: Jens. Alb. **4213** τεινάσσεται H: Mus. **4214** πτερευγοτύραννος H: Salm. **4215** πτερῶν[1 et 2] H: Theogn. can. 198 (p. 36, 19 C.), cf. accent. G. Dind. 6, 2177 d et Mein. FCG, ed. min., 1847, 1219 | versus scribi debuit ἀλλ᾽ ἢ Τρίορχος (nominis vice usurpatum hic tantum repperi) ἢ Πτέρων (EM 226, 38) ἢ Στρουθίας (parasitus ap. Men. Col.), sed Hsch. male intellexit ('nisi potius Πτέρων et Στρουθίας scribendum, ut sint hominum libidinosorum nomina' iam Mein., coll. EM), ut ex explicatione apparet | ἄλλη H: Salm. **4216** πτερῶν· ταρσοῦ (sine interpunct. insequ.) H: Schm. | Alb. cft. gl. τ 208 **4220** δειλιάσαι H: Schm. | Eur. Andr.] cf. gl. σ 58 **4221** πτήξαντα (h. e. πήξαντα [Pric.]) τὴν ὄψιν· H: interpunct. Alb. ad gl. 2217, quae ad Γ 217 spectat; in oratione soluta Libanii progymn. 11, 15, 1 legimus ⟨ἐν⟩ τῇ γῇ τὴν ὄψιν πηξάμενος **4223** πτῆται· ταχέως ἐνεχθῇ Schol. O 170; cf. gl. 4225

4225 *πτῆται· ταχέως ⌊πέτεται (O 170) Σ Hom.
4226 *πτίλα· πτερὰ ἁπαλά (Hdt. 2, 76, 3) A^{6}(vg^{1}[A^{4}])
4227 *πτίλος· ὁ μαδαρός vg^{3}A^{5}, καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς (Lev. 21, 20) LXX
4228 πτίσαι· κόψαι Prov.
4229 πτίσει· κόψει
4230 πτισάνη· κυκεών
4231 πτίσατε· ἀποδερματίσατε
4232 πτόησις· δειλία (Prov. 3, 25. 1. Ep. Petr. 3, 6) LXX N. T.
4233 *πτοία· πτυρμός A^{14}g$^{\pi\tau\omega 7}$. φόβος
4234 *πτοίαν [ἢ πτοῖον]· θόρυβος (A^{9}), ἢ ταραχή
4235 πτοιώμενον· πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια
4236 πτολέμοιο· πολέμου (H 232 . .) Hom.
4237 *πτολίεθρον· πόλιν (A 164 . .) A^{13} καὶ πόλις (Σ 512 . .) Hom.
4238 *πτόλις· †ναῦγος†. ⌊ἢ πόλις (X 118 . .) g$^{\pi\tau\iota 2}$(vg^{1}A^{8}) Hom.
4239 *πτολεμίξομεν· πολεμίσωμεν (B 328) A^{12} Hom.
4240 πτολίεσσι· πόλεσι (φ 252. ω 355) Hom.
4241 *πτόρθος· κλάδος vg^{5}A^{11}, βλαστός (ζ 128) g^{5} Ap. S.
4242 πτολίπορθος· πολεμιστής. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις π[τ]ορθεῖν (B 278 . .) Hom.
4243 *πτόρθος· ὄρπηξ, βλαστός g^{5}, κλάδος vg^{5}A^{11}, ἢ ἔκφυσις τοῦ δένδρου, θαλλός (ζ 128. Eur. Hec. 20) Hom. Eur.
4244 πτόριμον· ταχύ. φρόνιμον (Ar. Ran. 1429 = Eur. fr. 886, 3. Gorgias VS 82 B 11 a, 25 [2, 300, 21])
4245 πτορισμός· φροντισμός
4246 *πτύγμα· κόλπωμα. ⌊δίπλωμα (E 315. AP 6, 271, 2) g$^{\pi\tau o 4}$ Hom.
4247 *πτύελον· σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν (Ar. Pac. 843). ἢ πτύσμα (Iob 7, 19. 30, 10) A^{8} K + LXX

4225 Σ π 760 **4226** Σ π 761; cf. EM 694, 33 **4227** Σ π 762 **4228** = Ph; Su π 2289 v. πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα [Apostol. 14, 75] **4233–4** cf. Σ π 764; EM 694, 57; cf. Erot. 107, 3 **4237** Schol. A 164 **4239** Schol. **4241** = Ap. S. 137, 1; Schol.; cf. Σ π 767 **4242** cf. EM 694, 46; Schol. **4243** cf. Σ π 767; Ph = Su **4246** Σ π 768; Su; cf. Schol.

4225 πτῆσαι H: ordo et Σ; cf. ad gl. 4223 **4226** πτιλὰ (H: accent. Mus.)] π om rubr., add. Mus. | Alb. cft. gll. τ 888. 1753 **4227** πτιλὸς H: accent. Schm. **4233–4** duae glossae confusae. ἢ πτοῖον delendum est; cetera ft. in unam gl. *πτοία· πτυρμός A^{14}g$^{\pi\tau\omega 7}$. φόβος. θόρυβος A^{9}, ἢ ταραχή iungenda sunt; Σ tamen accus. πτοίαν· πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν habet **4233** πτοιρμὸς H: G. **4238** πτολὶς H: Mus. | ναῦγος] νῆσος Voss.; cf. ft. gl. 2787 **4239** πτολεμίζομεν H = A: Schol. | de fut. per aor. explicato cf. gl. 1264 cum adn. **4240** πτολίεσσι] h. e. πολίεσσι(ν) **4241** cf. gl. 4243 **4242** πτολιπόρθος H: accent. Mus. | πτορθεῖν H: Alb. **4243** cf. gl. 4241 **4244** πτόριμον] h. e. πόριμον (Voss.) **4245** πτοριμός] h. e. πορισμός (Voss.) **4247** h. e. πύελον (accus.)· σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν (cf. gl. 4293) + nov. gl. πτύελον· πτύσμα (Schm.)

Greg. Naz. **4248** *πτυκτίον· [πτυκτίον.] βιβλίον (Greg. Naz. epist. 202,9 G. [37,332,21 M.]) vg[4]

Hom. **4249** *πτυκτόν· πτυσσόμενον (vg[2]A[9]). ἢ καμπτόμενον (Z 169) (A)

4250 πτύξ· ἡ πτυχή (A[5]), ἡ πλέξ⟨ις⟩

LXX **4251** *πτύξις· δίπλωσις. κάμψις (Iob 41,5)

N. T. Hom.? **4252** *πτύον· θρῖναξ A[7]. ξύλον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου (Soph. fr. 1084 R. Ev. Matth. 3,12. Ev. Luc. 3,17. cf. N 588) A[10]

Ap. S. **4253** πτυόφιν· τοῦ πτύου. ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον (N 588)

4254 ⟩πτύοχλον· ὑπόδημα ἀνδρεῖον (Hermipp. fr. 67 K.–A.)

4255 πτύρεται· κλᾶται. κραδαίνεται. σείεται. φοβεῖται. φρίττει

4256 πτυρμός· φρίκη. καὶ τὰ ὅμοια

4257 πτύσσει· κραδαίνει. ἢ τὰ δόρατα διπλοῖ

Hom. **4258** πτυσσοίμεθα· κολακεύοιμεν (β 77)

4259 πτυχαί· στο⟨λ⟩αί. περιβολαί

Hom. **4260** *πτύχες· μερίδες (Σ 481). ⌊καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις Σ. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες (Λ 77. τ 437)

4261 Πτῳΐδες· Νύμφαι

D **4262** πτωκὰς κύπειρος· παρὰ Σιμμίᾳ (fr. 12 P.) ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι

4263 *πτῶκες· δειλοί vg[2](Σ). λαγωοί g[2](Σ). δορκάδες Σ. ἔλαφοι. νεβροί (Euphor. fr. 133 P.)

D **4264** πτώματα· αἱ συρρήσεις ἐν τοῖς μετάλλοις

Hom. **4265** *πτώξ· λαγωός vg[3]. ἀπὸ τοῦ κατεπτηχέναι (P 676). ἢ ⌊ταπεινόν (Lycophr. 944) A[10]

4266 πτώσει· ἑαυτὸν κατακρύπτει. φοβεῖται, δέδιε

4248 Σ π 770 **4249** Σ π 771 **4252** cf. Eust. Il. 948,19–20 [3,518,8–10 V.] (Ael. Dion. π 73 et Paus. π 37); Schol. **4253** Ap. S. 137,2; cf. Schol. **4254** Ph 470,26 **4257** Eust. Il. 924,38 [3,451,1 V.] **4260** Σ π 772 v. πτυχαί; Ap. S. 137,3 = EM 695,23; Schol. τ 432 **4263** Σ π 773 **4265** Σ π 775; cf. Ap. S. 137,8; EM 695,19; Schol.

4248 πτυκτίον.[2] H per dittogr.: Σ; πυκτίον. (ap. Greg. Naz. ceterosque auctores haec forma euphoniae causa usitatior est) Voss., πτυκτὸν HSt., uterque falso **4250** πτύχη H: Mus. | πλέξ H: Mus. **4251** Iob] cf. gll. 2562. 2641 **4253** πτύοφιν H: accent. Mus. **4254** πτύοχλον (cf. Ph πτύσχλοι)] h. e. ἔπτυσχλον (Hemsterh., coll. gl. ε 5571); cf. etiam gl. υ 827, et plura ap. Kassel–Austin, ubi gl. 4254 addend. **4255** κλαδαίνεται H: HSt. **4257** πτύσσει] π om. rubr. in initio versus, add. Mus. **4258** πτυσσοίμεθα] π(ρ)οτι- Hom.; Alb. cft. gl. 3997 **4259** πτυχαί] π om. rubr. in initio versus, add. Mus. | στοαὶ H: Salm. **4260** πτύχες] πτυχαί Σ **4261** Alb. cft. Arcad. 122,2 **4262** πτωκὰς· κύπειρος (sine interpunct. insequ.) H: Schm. | παρασίμμια H: Mus. | ἢ H: Schm. **4263** contin. H: nov gl. Mus. | δῆλοι H ut vid.: Mus.; cf. gll. 4179. 4183 | λαγωοί] cf. gl. 4265 | δορκάδες] cf. gl. 4031 | ἔλαφοι] cf. ad gl. 2141 **4264** συρρήξεις 'fodinae ruina' Schm., coll. Ph 259,25 **4265** κατεπτυχέναι (H: Mus.)] πτώσσειν Schol. | πετεινόν H = A: Heins., cf. Ap. S.; de π et τ inter se commutatis cf. praeterea gl. 1366 cum adn. | πτωξ· επιθετον λαγωου παρα το πτησσειν και δειλιαν A[11] **4266** πτώσει] h. e. πτώσσει (Mus.), cf. gl. 4268

4267 πτωσκαζέμεν[αι]· κρύπτεσθαι. περικάμπτειν (Δ 372) Hom.
4268 *πτώσσονται· δειλιῶνται (Η 129? Tyrtae. fr. 11,36 W.?) ($g^{6}vg^{πτο2}$) Hom.?
4269 *πτωτόν· τὸ πίπτον A^{12}
4270 πτωχεύειν· ἐπαιτεῖν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν (ρ 19) ἢ ἐπτηχέναι, ἤγουν ταπεινοῦσθαι Hom.
4271 *πύαλος· ἢ ⌊ἀσά[ν]μινθος,⌋ ἢ ⌊λάρναξ A^{1}
4272 πυάνιον· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα. οἱ δὲ πανσπερμίαν ἑψημένην ἐν γλυκεῖ (Alcm. PMGF fr. 96,1) D
4273 πύανοι· κύαμοι. καὶ πᾶν ὄσπριον D
4274 πυανόψια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. εἴρηται δέ, παρόσον κυάμων ἐμπίπλα⟨ν⟩ται. καὶ ἄγεται Πυανεψιῶνος ἑβδόμη, ἐπειδὴ ἕψουσιν ἔτνος. οὕτω δὲ κέκληνται ὁ μὴν καὶ ἡ ἑορτή, διὰ τὸ ἀθάραν ἑψεῖν, ἃ καλοῦσι πύανα (Lycurg. fr. 84 S.) D
4275 πύαρ· πιτύα
4276 *πυγαῖα[ς]· τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν Σ
4277 Πυγανίῃσι· πυγονίαις. ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου μικροφυῶν ἀνθρώπων (Γ 6) Hom.
4278 πύγαργος· εἶδος ἀετοῦ (Archil. fr. 313 W. cf. Hdt. 4,192,1. Deut. 14,5) D LXX
4279 πυγή· τὸ κάθισμα (Ar. Thesm. 1187) D
4280 Πυγμαῖοι· ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τῷ μεγέθει πάνυ μικρόν, οἷον πηχυαῖον (Γ 6) Ap.S.
4281 Πυγμαίων· ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις D
4282 πύγματος· ἔσχατος, ὕστατος (Theocr. 17,4. cf. Λ 759 . .) Hom.?

4267 cf. EM 695,3 **4268** = Σ π 776 **4269** cf. Hdn. dict. sol. 2,943,32 L. **4270** cf. Ap.S. 137,6; EM 695,5 **4271** cf. ad gl. 4293 **4272** οἱ δὲ κτλ.] Sosib. FGrHist 595 F 12 **4273** cf. Ph (Paus. π 38); Su ει 184,9 v. εἰρεσιώνη **4274** Harp. 265,2 [π 120 K.] (unde epitom. et Ph 471,15); Ph 471,23. 28; Su; (Paus. π 39) **4276** Σ π 778 **4277** cf. Schol. **4278** Ph; Su; EM 695,48; Arist. h. an. $618^{b}19$ **4280** Ap.S. 137,13

4267 πτωσκαζεμέναι H: Schm. post alios, cf. EM **4268** legendum aut πτώσσοντας· δειλιῶντας ($vg^{πτο2}$, ex Hom. [Alb.]) aut πτώσσοντες· δειλιῶντες ($g^{πτω6}$Σ, e Tyrtaeo [Schm.]) **4270** ἐπτηχέναι] πτίχη H: G.; Alb. cft. gl. 4265 **4271** πύαλος] i. q. πύελος (Mus.; Alb. cft. gl. 4293) | ἡ H: Hansen | ἀσάνμυνθος H: A **4272** οἱ δὲ κτλ.] cf. gl. 4478 | Alcm.] cf. gl. 2814 **4273** πυανοὶ (H = Ph: accent. Schm., cf. Su et πούανοι. πύννους gll. 3165. 4372)] masc. etiam Su et gll. 3165. 4372, ceteris in locis (e.g. gl. 4274) neutr. πύανον. πύανα legitur **4274** πυανοψία H: accent. Schm.; πυανέψια Mus., cf. Πυανεψιῶνος et gl. 2814 πυανεψίων; inter duas formas diiudicare non audeo; cf. Harp. et LSJ | verba παρόσων. ἐμπίπλαται. πιανεψιῶνος. καὶ θάραν. ἐψεῖν. πυανά H: omnia corr. Mus. | ἔψουσιν H: Alb. **4275** πιτύα] πυτία Schm. **4276** πυγαίας H: Σ **4277** πυγανίῃσι· πυγονίαις] h.e. ('parum abest quin legam') Πυγμαίοις· πυγονιαίοις (Alb., coll. gl. 4280 et Schol.) **4280** πρὸ] πόρρω H: Ap.S., cf. gl. 4277 **4281** Πυγμαίων] Πυγμαλίων Voss., quod nomen avi Adonidis fuit; praeterea Hsch. saepius nomina Adonidis exhibet (cf. gll. α 234. η 652. ι 1077. κ 2769. 4681. φ 303) **4282** πύγματος] h.e. πύματος (Mus.) | ἄστατος H: HSt. | cf. gl. 4364

Hom. LXX **4283** *πυγμή· γρόνθος vg^{1}(A^{3}). πύκτη (Ψ 669). ἤγουν ⸤τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους (Exod. 21, 18) A^{3}

D **4284** πυγόνος· τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγώ⟨ν⟩ ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου (Hdt. 2, 175, 4. Ctes. FGrHist 688 F 45r, 10. Xen. cyneg. 10, 2. Archestr. SH fr. 160, 2)

D **4285** πυγόριζαι· οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν

4286 πυγός· ὁ πῆχυς

D **4287** πυγοσκελίς· ζῷόν τι. καὶ ὁ βραχύς

Ap. S. **4288** πυγούσιον· πηχυαῖον (κ 517 . .)

D **4289** πυγών· μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως ἔξω τῆς χειρός, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων. καὶ σπιθαμή

D **4290** πυδαρίζειν· τὸ μὴ ἀνέχεσθαί τινος, ἀλλ᾽ ἀποπηδᾶν. χαλεπαίνειν (cf. Ar. Equ. 697)

Prov. **4291** πυέλιον· πύελος χαλκῆ

D **4292** πυελίς· σφραγιδοφύλαξ, ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ (Lys. fr. 106 S. Ar. fr. 329 K.–A.). καὶ ⟨σι⟩πύη, ἀρτοθήκη, ἀλευροθήκη

Hom. **4293** *πύελος· ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο (τ 553). σκάφη. ἐμβατή (Ar. fr. 6 K.–A.) vg^{1}A^{2}

D **4294** πυήρ· ἀναπεπλησμένον (Simon. PMG fr. 587)

4295 *Πυθεία· πανήγυρις,⸥ καὶ ⸤ἑορτὴ Ἑλληνική vg^{4}A^{9}

4296 *πυθέσθαι· ἀκοῦσαι (Β 119 . .) A^{10}. ἐρωτῆσαι (ο 377 . .) vg^{5}A^{10}. γνώσεσθαι (Χ 305 . .)

Hom. **4297** πύθεται· σήπεται. φθίνει. βρέχεται (Λ 395 . .)

4298 πύθιον· †τὸ ὕδωρ. Θουκυδίδης†

D **4299** Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρύσῃ ἱεροῦ, ἤγουν Ἀπόλλωνος (trag. ad. fr. 262 K.–S.)

4283 Σ π 779; gl. Oct. **4288** Ap. S. 137, 10 **4289** Ph **4290** cf. Schol. Ar. = EM 696, 2; Ph; Su π 3115 v. πυδαλίζω **4291** Diogen. 3, 7; Su α 4252 v. ἀστραπή **4292** Ph 472, 16; q 295, 10; cf. Harp. 265, 16 [π 123 K.] (unde epitom. = Ph 472, 18 = Su π 3117) v. πυελίδα **4293** Σ π 781; Schol. Ar. Equ. 1060; cf. Phryn. praep. soph. 103, 14; ecl. 281. 296; Hdn. philet. 78 **4294** Theogn. can. 129 (p. 23, 10 C.) **4295** = Σ π 782 **4296** EM 696, 14; Scholl.; Ep. Hom. An. Ox. 1, 350, 6; Su **4297** EM, 696, 13; Schol. **4298** cf. Ph

---

4283 πυγτὴ H: Voss., et Biel. qui cft. gl. 4336 | cf. etiam gl. 4373 et A πυγμῃ· το συγκεκλεισθαι τους δακτυλους. γρονθῳ (similia gl. Oct.) **4284** πύγονος H: accent. Mus. | πυγὼ H: ed. 1521 | ὀλεκράνου H: Mus. **4285** πυγορίζαι H: accent. Mus. **4286** πήχυς H: accent. Mus. **4288** πηχυέον H: Ap. S. **4289** πυγῶν H: Ph | ὀλεκράνου H: Mus. **4291** πυελίον H: accent. Thes. 6, 2207 b | cf. gl. σ 1568 **4292** πυελὶς· σφαγιδοφύλαξ, καὶ πύη, ἀρτοθήκη ἀλευροθήκη· ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίω H: ordinem verborum explicationis mutat Alb. in app. | σφαγιδοφύλαξ H: Ph, cf. gl. θ 1014 | ἐν δακτυλίῳ] ἡ δακτυλίου Heins. | πύη H: Thes. 6, 2207 d, cf. gll. σ 711. φ 74 **4293** ᾧ] masc. etiam Phryn. praep. soph. | cf. gl. 4271 **4294** πυήρ] h. e. πύυρ (Schm. fere [πύυρ [non πύϊρ] ap. Simon. in codd. exstat, v. PMG]) | expl.] Schm. cft. Theogn. πυηρόν· ἀναπεπλασμένον, unde ci. πύϊρ (immo πύυρ)· ὄν⟨ομα⟩ ἀναπεπλασμένον **4295** πυθεία H et ordo = Ph eiusque ordo] h. e. Πύθια (K) **4296** πύθεσθαι H: accent. Mus. | γνώσεσθαι] γνῶναι Schol. **4298** cft. gl. λ 213 Schr., gl. τ 1219 Schm.; non liquet **4299** πυθίων· ἀνακτόρων (sine interpunct. insequ.) H: Nauck

4300 πυθμέν[α]᾽ ἐλαίης· τὴν ἀρχήν, καὶ τὴν ῥίζαν (ν 122 . .) Hom.
4301 πυθμένες· βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων (Bacch. 5, 198) D
4302 *πυθμήν· τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης A^{8}, καὶ παντὸς σκεύους (Alcae. fr. 72, 10 V.). γένεσις, ἀρχή, ῥίζα. καὶ τῆς μήτρας τὸ ἄνω μέρος. καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς (Plat. rep. 546 c) D
4303 *Πυθοῖ· ἐν Πυθῶνι (I 405 . .) vg^{1}A^{6} Hom.
4304 πύθοιτο· σαπείη D
4305 *Πυθόληπτος· ὑπὸ τοῦ Πυθί[κ]ου ⟨ληφθείς⟩ Σ
4306 πύθομαι· ἀκούω (Γ 187) Hom.
4307 *πυθόμενος· ἀκούσας vg^{2}A^{7}. ἐρωτήσας vg^{2}. μαθών
4308 πυθομένων· σηπομένων. τὸ γὰρ πύος αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολήν (μ 46) Ap. S.
4309 πύθου· ἐρώτησον (Eur. Hel. 319. Aeschin. 3, 243)
4310 *πύθοντο· ἤκουον Σ. ἔμαθον (Q. S. 12, 156)
4311 πύθου χελιδόνος· παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῷον· θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδών [καὶ ἀηδών] (cf. Ar. fr. 617 K.–A.). τὸ δὲ ἀληθὲς ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τερατοσκόπου (Mnaseas perieg. FHG 3, 156 fr. 43) Prov. et D
4312 Πυθώ· πόλις Φωκίδος (I 405) Hom.
4313 Πυθώδε ὁδός· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων Prov.
4314 Πύθων· ὁ ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐγγαστρίμαντις. ἢ Βυζάντιος τὸ γένος (Dem. 18, 136. epist. 2, 10. Aeschin. 2, 125) D
4315 *πύθων· δαιμόνιον μαντικόν (Act. 16, 16) (A^{11}Σ)[vg^{πυσ3}] N. T.

4300 cf. Schol. **4302** Galen. De uter. CMG 5, 2, 1 p. 34, 10 [2, 887, 8 K.]; Sor. gyn. 1, 7, 4 **4305** Σ π 783 **4306** = Hdn. epim. 115, 2 Boiss.; Schol. **4307** Σ π 784 **4308** Ap. S. 137, 19; Σ π 786 (cf. 832); Schol.; cf. EM 697, 3 | πύος] Arcad. 121, 21 **4310** Σ π 785 **4311** Prov. Bodl. 766 [= append. 4, 63] | τὸ δὲ κτλ.] Ph = Su **4312** Schol.; EM 696, 24 **4313** Ph; Diogen. 3, 34 **4314** cf. Schol. Plat. Soph. 252 c; Su ε 45 v. ἐγγαστρίμυθος; Plut. def. orac. 414e **4315** Σ π 787 et gl. N. T. genet. habent

---

4300 πυθμένα· ἐλαίας (sine interpunct. insequ.) H: Schm. (interpunct. Phav. et Alb.) **4302** λεκάνης] cf. ad gl. 1332 **4303** πυθοὶ H: Mus.; de errore -οὶ cf. CEG 2, 826, 3 adn. **4304** πύθοιτο] cf. gl. 4308 **4305** πυθικοῦ H: Σ | ληφθείς Σ **4306** πύθομαι] h. e. πεύθομαι (M. L. West), cf. gll. 2078–9; Schol. habent πεύθομαι· πυνθάνομαι, ἀκούω; Hdn. epim. πύθομαι· ἀκούω nullius momenti esse censeo **4308** ποιὸς H: Mus. | cf. gl. 4304 **4309** πύθου] accent. Atticum πυθοῦ (Arcad. 173, 4; cet.) in Hsch. introducere nolui **4310** πυθοῦν· τὸ H: Mus. **4311** πύθου] v. ad gl. 4309 | [καὶ ἀηδών] Schm. | Χελιδόνος τινὸς] 'Chelidon ille vetus θεολόγος καὶ χρησμολόγος περὶ τελετῶν διειλεγμένος, cujus Mnaseas meminit ap. Suid. s. Πύθου Χελιδόνος [Ph 473, 12] et s. χελ., prorsus ignotus et nomen fortasse e falsa proverbii interpretatione ortum' Lob. Aglaoph. 1, 304 not. d **4312** Πυθοῖ ἔνι· Πυθώ, πόλις Φωκίδος. κτλ. Schol. **4313** contin. H: nov. gl. Alb. | πυθὼ δὲ H: Hansen (πυθώδ᾽ Schm.; nec Ph nec Diogen. ε elisit); πυθωδε sine accentu Ph cod.; πυθῶδε Mus. | αὖθις αὖ Π. ὁ.· ἐ. τ. τ. αὐ. πολλάκις π. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυνθανομένων Diogen.; 'Legatio sacra, quam Athenienses singulis annis Delphos mittebant, proverbio ansam dedit' Leutsch **4314** πύθων (nomen appellat.)] cf. gll. ε 123. σ 1774 | ἐπαστριμύθος H: Mus.; Alb. cft. gl. ε 123 | ἐγγαστριμάντις H: accent. Mus. | Πύθων· … Βυζάντιος τὸ γένος] cf. RE s. v. n. 4

4316 πύϊον· τὸ γάλα

Hom. **4317** *πύκα· ἐπιμελῶς Σ· ʽπύκα δʼ ἔτρεφεʼ (Ε 70) καί· ʽπύκα ποιητοῖοʼ (Σ 608 . .) τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. καί· ʽπυκινὸν λέχοςʼ (Ι 621 . .) τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι

4318 *πύκαζε· κάλυπτε (Soph. Ai. 581). στεφάνου (Eur. Tr. 353). πύκνου A^{10}

LXX **4319** *πυκάζουσι· καλύπτουσι. ⌊στεφανοῦσι vg^{1}. πυκνοῦσι. κρύπτουσι. φυλάσσουσι. σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι. ⌊σκιάζουσι (Psalm. 117, 27) vg^{1}A^{5}

Ap. S. **4320** πύκα ποιητοῖο· ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου (Σ 608 . .)

4321 *πυκασάντων· καλυψάντων A^{8}

4322 *πυκασμός· δασύτης Σ γεννήματος

Hom. **4323** πύκʼ ἐβάλλετο· πυκνῶς ἐβάλλετο (Ι 588)

Hom. **4324** *πυκιμήδεος· συνετῆς [g^{πυσ5}]. ἢ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι (α 438)

Hom. **4325** *πυκινήν· πυκνήν (Β 55 . .). συνετήν (ν 68) A^{7}g^{πυσ6}. στεγνήν, ἰσχυράν, συνεχῆ (Ν 804)

Hom. **4326** πυκινοῖσι· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια (Λ 576 . .)

Hom. **4327** πυκινὸν δ[ε]ʼ ἄχ[θ]ος· πυκνὴ λύπη (Π 599) A^{6}

Hom. **4328** πυκινόν· συνετόν. συνεχῆ (Δ 792 . .)

Ap. S. **4328x** ⟨πυκινὸν⟩ λέχος· διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι (Ι 621 . .)

D **4329** πυκινόφρων· πολύφρων, σώφρων (Hes. fr. 253, 1)

Hom. **4330** πυκνά· συχνά. συνετά. πολλά (Γ 202)

D **4331–2** πυκναῖα· πτερά. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν Πύκνα Ἴων (TrGF 19 F 65)

4333 πυκναίοις· πολλοῖς

Hom. **4334** πυκνὰ ῥωγαλέην· πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν (ν 438 . .)

4317 Σ π 788; Scholl. Ε 70. Σ 608 | cf. Ap. S. 137, 22–3 **4318** Su; cf. Σ π 789 **4319** Σ π 791; gl. Psalm. 303 Ernesti **4320** = Ap. S. 137, 22; Schol. **4322** Σ π 792 **4323** cf. Schol. **4324** Ap. S. 137, 21; Schol. **4325** Scholl. Β 55. ν 68; cf. EM 696, 41 **4328x** = Apio ap. Ap. S. 137, 23 **4330** EM 696, 38; Schol. **4331–2** Theogn. can. 129 (p. 23, 13 C.); St. Byz. 529, 4. 530, 1 **4334** cf. Schol.

4316 cf. gl. 4377 **4317** δὲ, τρέφε H: Alb. | πύκινον H: accent. Mus. | τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον] τὸ ἐπιμελῶς ἠσκημένον Ap. S. | cf. gll. 4320. 4328x **4320** cf. gl. 4317 **4323** πυκεβάλλετο H: Mus. **4324** συνετῶς H: Schol. et Ap. S. | ἐπιμελῶς H: Mus.; adverbium ft. perperam e gll. 4317. 4320 repetitum **4327** πυκινὴ H ut vid.: A | δὲ H: Schm. post Jens. | ἄχθος H: A **4328–4328x** unam gl. H: divisit Alb. in app., postquam Heins. ⟨πυκινὸν⟩ addidit; de διὰ τὸ post lemma positum cf. gll. σ 2770. τ 1326. φ 708 **4330** παλαιά H: Mein. ad Theocr. 1, 46; cf. gl. 4333 **4331–2** πυκναιὰ H: accent. Theogn.; πυκνὰ Mus. | καὶ add. H^{c} | τὸ κτλ.] ad Πυκναία respicit; cf. St. Byz. 529, 4 (et Didym. ap. eund. 530, 1); Mein. cft. Theogn. can. 129 (p. 23, 13 C.) Πυκνίας (sic)· τὸ ἐν ʼΑθήναις δικαστήριον | πυκναίων H: Mein. post Mus. **4333** παλαιοῖς H: Mein. ad Theocr. 1, 46; cf. gl. 4330 **4334** πυκναρωγαλέην H: Mus.

4335 πυκνῶς· συνεχῶς, συχνῶς (e.g. Ar. Thesm. 438)

4336 πύκτας· γρόνθους. ἀγωνιστάς (e.g. Aeschin. 3,206. Plat. leg. 830a. Xen. Mem. 3,10,6) D

4337 *πύκτης· πολέμιος. ἀνένδοτος (e.g. Soph. Tr. 442. Plat. com. fr. 167,1 K.–A.) A[14]

4338 πύλα· πύλαι

4339 πυλαγόροι· οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας. πυλαία δέ ἐστι ἡ εἰς Πύλας, τὰς Θερμοπύλας, γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων (Hdt. 7,214,2. cf. Aeschin. 3,113 ..) D

4340 πύλαι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν (fr. 554 K.–A.) ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει· ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι. ⟨ὁ⟩ ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶς λέγει, ἀλλὰ πληθυντικῶς (B 809 ..), θύραν (Ω 453 ..) μέντοι καὶ θύρας (Z 89 ..) λέγει· ʽθυράων ὑψηλάωνʼ (γ 407 ..) D Hom.

4341 πυλαιαστάς· τοὺς ψεύστας. Ῥόδιοι D

4342 πυλαιΐδεες· αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι D

4343 πυλαίμαρχος· πολέμαρχος. καὶ ὄνομα κύριον D

4344 πύλαι οὐρανοῦ· τὰ νέφη (E 749 ..) Hom.

4345 †πύλαρνα†· τὰ στελέχη

4346 πυλάρταο· τῇ πύλῃ προσηρτημένου (Θ 367. N 415. λ 277) Hom.

4347 *πυλάρταο κρατεροῖο· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος [Σ], ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἅιδου. πυλωροῦ ἰσχυροῦ (N 415. λ 277) Ap.S.

4348 πυλάτιδες ἀγοραί· ὅπου συνίασιν οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει (Soph. Tr. 639) D

4349 πυλαυρός· πυλωρός D

4339 cf. Harp. 266,9 [π 126 K.]; Ph 474,10. 19 vv. Πυλαγόρος. Πύλαι; Su π 3158 v. Πυλαγόραι; q 292,26; EM 695,42; Schol. Aeschin. 3,113; Schol. Nub. 623 **4340** Arist. h. an. 496b31; Poll. 2,215 **4346** Apio ap. Ap.S. 137,29; cf. Scholl. **4347** Ap.S. 137,25 (cum Apione); Scholl.; cf. Σ π 795; EM 696,48 **4348** Schol. Soph.; cf. St. Byz. 476,9

4336 cf. gl. 4283 cum adn. **4339** Alb. cft. gll. 4355. α 4042. π 4348 **4340** τελμινσεῦσιν H: Meurs. | ἀπὸ] ἐπὶ Heins. | θύτων H: accent. Mus. | ⟨ὁ⟩ Mus. **4341** πυλαιαστάς (πυλαίας· τὰς [sine interpunct. insequ.] H: Mus.)] πυλαιστάτους Ph = Su; πυλαϊστάς HSt. (Thes. 6,2230a) **4342** πυλαιΐδεες] πυλαιειδέες Mus.; Πυλάτιδες Mein. 1858 p. 552–3, coll. Athen. 13,565f. 609e–610a | ἐν] ἐπὶ Mein. 1858 p. 616 **4343** πυλαίμαρχος] h.e. πυλέμαρχος, Aeolice pro πολέμαρχος (Ahr. Dial. 1, 284); πυλαιμά[ρ]χος Schm., quod explicationi aptum non est **4344** πύλαι· οὐρανοῦ (sine interpunct. insequ.) H: Perg. alii; Alb. cft. πύλας οὐρανοῦ Su π 3169 s.v. πύλη ἱππήλατος **4346** προσηρτιμένου H: Mus., cf. Ap.S. **4347** πυλαρτᾶο (H: accent. Mus., cf. gl. 4346)· κρατεροῖο. H: interpunct. Ap.S. | ἐπαρτιοῦντος H: Ap.S. Σ Schol. λ 277 | πυλωροὺς ἰσχυρούς H: Ap.S. **4348** πυλατίδες (H: accent. Schm.)· ἀγοραὶ (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Heins. alii | ἀμφικτίονες H: ed. 1521, cf. gl. 4339 | cf. gl. 4339 cum adn. **4349** πυλαυρός] cf. gll. 4350. 4354; πυλαωρός? M.L. West | ‘incertae dialecti’ Ahr. Dial. 1,202 not., ‘dor.’ Frisk 2,623

Hom. **4350** πυλαωρούς· τοὺς πύλας φυλάσσοντας (Φ 530 ..). τινὲς δὲ κλέπτας
Hom. **4351** Πύλος· πόλις (Β 591 ..)
4352 πύλη· θύρα
D **4353** πυλεῶν⟨α⟩· στέφανον (Alcm. PMGF fr. 60, 2?)
D **4354** πυλευρόν· πυλωρόν
D **4355** πυληγόροι· τελῶναι. καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί
Hom. **4356** Πυλήνη· πόλις Αἰτωλίας (Β 639)
4357 πύλιγγες· αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες. καὶ ἴουλοι, βόστρυχοι, κ[α]ίκιννοι
4358 πυλλεῖ· θραύει. λέγει, διαβοᾷ. θρυλλεῖ
Hom. **4359** πύλῳ· ἀντὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ Ἅιδου (Ε 397, sicut explicuit Aristarch.)
4360 †πυλωλάκτας†· κακῶν μεστούς
D **4361** πυλών· στέφανος (Callim. fr. 80, 5 Pf.?)
4362 πυλωρός· ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας
Greg. Naz. **4363** πυμάτοις· ἐσχάτοις (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 52 [37, 1265, 12 M.])
Hom. **4364** *πύματον· ἔσχατον vg¹A², τελευταῖον (Λ 759 ..)
Att. **4365** πύνδαξ· πυθμήν (Ar. fr. 281 K.–A. Pherecr. fr. 110 K.–A.)
Hom. **4366** *πυνθάνομαι· ἀκούω (β 315) vg¹
Hom. **4367** πυνθανόμην· ἤκουον (ν 256)
D **4368** πυννιάζειν· περαίνειν ὡς ἀρραίνειν
D **4369** πυνικούς· τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους, καὶ φακούς
D **4370** Πύννα· ἡ Ἥρα
D **4371** πύννος· ὁ πρωκτός
D **4372** πύννους· κυάμους ἑφθούς

4353 Pamphil. ap. Athen. 15, 678 a; Poll. 5, 96 **4356** Schol. **4359** Schol. cum Aristarch. **4362** Galen. e. g. De usu part. 4, 7. 13 [1, 205, 20. 224, 11 H. = 3, 280, 15. 305, 16 K.] **4364** EM 696, 53 **4365** = Ph; Poll. 10, 79; Eust. Il. 870, 28 [3, 280, 27 V.] (Ael. Dion. π 75) **4366** cf. Schol. **4367** Schol.

4350 πυλώρους H: accent. Mus. | cf. gll. 4349. 4354 et Frisk 2, 623 **4353** πυλέων· στεφάνων H: Schm.; πυλέων (immo πυλεών)· στέφανος Cas. ad Athen. 15, 678 a; Alb. cft. gl. 4361 **4354** πυλευρόν] πυλεωρόν M. L. West, cf. ordinem | cf. gll. 4349–50 et Frisk 2, 623 **4355** cf. gl. 4339 cum adn. **4357** πύλιγγες] Schm. cft. gll. ο 1452. σ 1244. 1557; etiam post Alb. gl. υ 159, q. v.; praeterea Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) φύλιψ· ἡ θρίξ | καὶ κίννοι H: Jun. alii **4358** πυλλεῖ] h. e. ὑλάει (Ruhnk., coll. gl. υ 140 et v. l. corrupta ὑλλεῖ gl. υ 163); nescio, unde π irrepserit; neque litteram ϝ per π repraesentatam esse veri simile est (cf. ad gl. 1339), neque vox ὑλάω ϝ habuisse videtur (cf. Frisk 2, 961–2) | θραύει] θρηνεῖ Perg., cf. gl. υ 140; θροεῖ Voss.; [θραύει] Ruhnk. (vocem a scriba perperam non deletam, quamquam correctionem θρυλλεῖ addidisset) **4359** πυλῶ H: Mus.; propter explicationem, πύλῳ (non Πύλῳ) scribere necesse est **4361** πυλών] Pfeiffer ci. πυλ⟨ε⟩ών | cf. ad gl. 4353 **4363** Greg. Naz.] cf. gl. ε 3130 (quae ad c. 2, 1, 17, 51 [37, 1265, 13 M.] spectat) **4368** πυννιάζειν] πυν[ν]ιάζειν ordo et Voss., sed cf. gl. 4371 | Salm. cft. gl. 3172 | ὡς ἀρραίνειν] Sop. cft. ἀρρηνεῖν gl. α 7434; Schm. vult ἐπὶ ἀρσένων | cf. etiam Frisk 2, 626 **4369** ‘Suspectum’ Schm. **4370** πυήνα H: Voss., coll. ordine **4371** πύννος] Ahr. Dial. 2, 125 cft. gl. 3172 | τρῶκτος H: Ahr. | cf. Frisk 2, 626 **4372** πύννους] h. e. πυάνους (Thes. 6, 2202 b. 2240 a, coll. post Salm. gll. 4273. 3165) | ἐφθούς H: Alb.

4373 *πύξ· πυγμή. γρόνθος (cf. Γ 237 . .) vg$^{\pi\upsilon\gamma 1}$ Hom.
4374 πυξί[δ]α· δίπτυχα (Exod. 24, 12) LXX
4375 πύξινον· χρῶμά τι ἱματίου D
4376 πυξ⟨ίνην⟩· ἱμαντωμένην κλίνην (Plat. com. fr. 33 K.–A.) D
4377 πύον· γάλα τὸ πρῶτον, ὃ πήγνυται ἑψόμενον (Alex. fr. 178, 11 K.–A. cf. Ar. Pac. 1150) D
4378 πυππάζουσι· φωνῇ ποιᾷ χρῶνται (Cratin. fr. 56 K.–A.) D
4379 πύππαξ· τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων (fr. 115 Strecker) ᾠήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί (Plat. Euthyd. 303 a. Aesch. Eum. 143. com. ad. 417 K.–A.?) D
4380 πῦρ· πυρετός (Hippocr. passim) D
4381 πυράγρα· καρκίνος D
4382 *πυράγρη⌋ ἢ πυράγρα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον (Σ 477. γ 434). ⌊καρκίνος, πάγουρος (vg^{1}A^{24}) Hom.
4383 *πυραί· πυρκαϊαί (Α 52) A^{28} Hom.
4384 πύραινος· ⟨ὁ⟩ πῦρ ἐναυόμενος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτως (tit. fabulae Alexidis) Att.
4385 *πυρράκης· ξανθός (Gen. 25, 25. 1. Regn. 16, 12. 17, 42) vg^{19} LXX
4386 *πυρακτῶν· ἐμπυρεύων (cf. Basil. Caes. in hexaem. hom. 3, 7 [29, 69 b M.]) vg^{7}A^{32}
4387 πυραμίδες· πυρ⟨αμ⟩οειδεῖς λαμπάδες D
4388 πυραμοῦντα· τὴν πυραμίδα (Callim. fr. 227, 6 Pf.) D
4389 *πυραμίδες· οἰκοδομήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα (Hdt. 2, 8, 2 . .) A^{46}

4373 Σ π 797 **4377** Schol. Ar. Pac.; cf. Σ^{b} π 832; EM 697, 3; (Paus. π 43) **4379** = Schol. Plat.; cf. Phryn. praep. soph. 120, 3; Ph **4382** Σ π 799/800; Schol. ad Σ 477; cf. Schol. Q ad γ 435 (sic) | χαλκ. ἐργ.] Su π 3184 **4383** = Σ π 801; EM 697, 19; Schol. **4384** Ph; Poll. 6, 88. 10, 104; Eust. Od. 1547, 64 [1, 233, 38 St.]; (Paus. π 44) **4385** = Su **4386** Σ π 802 **4387** cf. Ph 475, 22 v. πυραμειδής

4373 cf. gl. 4283 cum adn. **4374** πύξια H: Bern. **4375** χρώματι H: Mus. **4376** h. e. πυξίνην κλίνην· ἱμαντωμένην κλίνην; similia v. e. g. gll. σ 31. τ 76. 146. 790 | πὺξ H: G. Dind. 4, 590 c, post Salm. qui cft. Plat. com. | ἱμαντομένην (H: Mus.)] 'Videtur … ex ἱματίου (gl. 4375) natum esse' Schm., vix recte **4377** πύον (cf. Σ^{b})] πυόν Schm., coll. Hdn. ap. Schol. Ar. Pac. 1150 [Hdn. 1, 111, 20 L.] | cf. gll. 1337. 4316 | Alex.] cf. gl. 1095 **4378** ποιὰ H: Mus. **4379** ὡς] ὡς καὶ Schol. Plat. | πύππαξ τίθεται H = Schol. Plat.: ed. 1521 | ἐστὶ γέλωτος (H: ed. 1521)] ἐγκωμίου (sine ἐπὶ) Schol. Plat. | πύππαξ οὐχί] βόμβαξ οὐκέτι Schol. Plat. (cf. Ph πύππαξ· ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ) | Alb. cft. gl. φ 1019 **4381** πυράγρα contin. H: nov. gl. Mus. | καρκῖνος H: accent. Mus. **4382** πυράγρη· (sic) ἢ πυράγρα (sine interpunct. insequ.) contin. H: nov. gl. et interpunct. Alb. (interpunct. post πυράγρη del. Schm.) | γ 434] cf. gl. σ 2934 | καρκῖνος H: accent. Mus. **4384** πύραινος] h. e. πύραυνος (Ph); Alb. cft. gl. 4394 | ⟨ὁ⟩ Ph | ἐνδυόμενοι H: Ph | καὶ^{2}] και⟨όμενον⟩ (Voss.) aut ft. [καὶ] (Hansen) **4385** πυρρακὴς (H: accent. Mus.)] πυράκης ordo **4387** πυροειδεῖς H: Schm. **4389** ὠκοδομήματα H: Mus., cf. A | πυραμιδες· οικοδομημα γεωμετρικον επι τα κατω κατερχομενον A

D **4390** Πύραμος· ποταμὸς Κιλικίας (Xen. Anab. 1, 4, 1). ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι

D **4391** πυραμοῦς· εἶδος πλακοῦντος, ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων (Ar. Equ. 277. Callim. fr. 227, 6 Pf.)

D **4392** πυρὰ μυῖα· ἡ μέλισσα

Hom. **4393** Πύρασος· πόλις (B 695)

Att.? **4394** πύραυνον· εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύ⟨η⟩ται, δᾳδίον, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι. οἱ δὲ τὴν θέρμαυστριν

Hom. **4395** *πυργηδόν· κατὰ τάξιν Σ τείχους (M 43. N 153. O 618)

D **4396** πυράγηρα· τὰ θωράκια

D **4397** πυργήρης· μετέωρος ὡς πύργος. ⟨῎Ιων ἐν … .⟩ καὶ ἐν Φρουροῖς· ʽπυργείαν ⟨σ⟩κοπήνʼ (TrGF 19 F 47)

Eur. **4398** πυργηρούμεθα· ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι. γράφεται δὲ πυργιούμεθα (Eur. Or. 762)

D **4399** πυργηροῦμεν· φυλάττομεν τὰ τείχη

4400 *πυργηρούμενον· τὰ τείχη φυλάττον ($g^{11}A^{34}$)

D **4401** πυργίον· μέρος τριήρους

D **4402** Πυργῖται· οἱ Κρῆτες

D **4403** πυργῖτις· βοτάνη

LXX **4404** *πυργοβάρεις· οἱ προμαχῶνες (Psalm. Salom. 8, 19. cf. Psalm. 121, 7) $vg^{3}A^{26}$

Hom. **4405** *πύργος· προμαχεών A^{47}. τεῖχος· ʽἀλλʼ ἐπὶ πύργον ἔβηʼ (Z 386) καὶ τάξ[ε]ις ἐν τετραγώνῳ ὁπλιτῶν· ʽἔστασαν, ὁπ⟨π⟩ότε πύργος ᾿Αχαιῶν ἄλλος ἐπελθώνʼ (Δ 334) καὶ πολεμιστήριον ὄργανον (Xen. Cyr. 6, 1, 53 . .)

4406 *πυργοῦται· ὑψοῦται (Ion TrGF 19 F 63, 1) Σ

D **4407** πυργοῦχος· μέρος τι τῆς νεώς

4390 ποτ. Κιλ.] St. Byz. 540, 19; EM 697, 25 | ἄλλοι κτλ.] cf. Artem. 1, 72 **4391** Schol. Ar. (unde Su); Poll. 6, 108 **4394** cf. gl. 4384 **4395** Σ π 805; Scholl. M 43. N 153. O 618 **4398** Ph **4400** Σ π 806 **4404** = gl. Psalm. 304 Ernesti; Σ π 807 = EM 697, 20 **4405** cf. Ap. S. 137, 33; EM 697, 34 **4406** = Σ π 804 **4407** Poll. 1, 92

4390 πυραμὸς H: accent. Mus.; accentus codicis ad explicationem posteriorem spectat **4391** μέλατι H: Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. et gl. σ 533 cum adn. **4392** πυραμυῖα H: Schm. propter ordinem, post Voss. qui πυρρὰ μυῖα latere vidit **4394** ἐναῦται H: Mus. | δάδιον H: accent. Mus. | βόλβητον H: Mus. | θερμάνστριν H: Jungerm. | cf. gl. 4384 **4395** expl.] κατὰ τάξιν, στοιχηδόν? Alb., coll. στοιχηδόν, κατὰ τάξιν Σ 805; sed de τείχους (i. q. πύργου) cf. gll. 3567. 4405 et Scholl. πύργου δίκην, ἐν τάξει / δίκην πύργου, ἐν τάξει … / … ἐν τάξει, δίκην πύργου **4396** πυράγηρα] h. e. πυργήρεα (ordo et Schm. dubitanter post Voss.) **4397** πυργῆρως (sic) H: G. | πῦργος H: accent. Mus. | ⟨῎Ιων ἐν … .⟩ Nauck post Flor. | Φρουροῖς] cf. gll. κ 2981. ν 601 | κωπήν H: Thes. 6, 2253 d **4402** πυργίται H: accent. Schm. **4403** πυργήτις (sic) H: ordo et Schm. post Voss. **4404** πυργοβαρεῖς H: accent. gl. Psalm. **4405** πῦργος H: accent. Mus. | προμαχέων H: accent. Mus. | πῦργον H: Alb. | τάξεις H: Mus. | ἔσταψαν H: Mus. | ὁπότε H: Mus. | πῦργος H: Alb. **4407** νεῶς H: accent. Mus.

4408 πύργων ἔρυον· ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον (Μ 258) Hom.

4409 πύργωσις· μέρος τι τῆς νεώς D

4410 πύρδαλον· ὀψοποιεῖον, ὀπτανεῖον. καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον. ἢ λείψανον. οἱ δὲ πύρδανον (Callim. fr. 197,42 Pf.) D

4411 πύρδανα· τὰ λείψανα. καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός D

4412 πυρέας· πυρπολητάς, ἐμπυριοῦντας τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς πυρεὺς εὐθείας D

4413 πυρεῖον· ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν (Exod. 27,3 ..) LXX

4414 †πυρένεσι†· ἅρμασι

4415 πῦρ ἐπὶ πῦρ· παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων (leg. 666 a). καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ Prov.

4416 πυρετός· φλογισμός, καῦμα (Χ 31). τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει Hom.

4417 πυρῆνες· τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ D

4418 πυριατόν· τὸ ἑφθὸν πυρί, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος

4419 †πυριαττός†· συνετός

4420 πυρὶ νίζειν· 〈...〉

4421 πυριβρεμέτας· ὁ χαλινός· Τιμαχίδας (fr. 30 Blinkenb.) δέ· ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς (Aesch. Sept. 207) D

4422 πυρίεφθα· τὸ πρῶτον γάλα (Philippid. fr. 10 K.–A.) D

4423 πυριηκέα· πῦρ ἔχοντα, πεπυρωμένον, πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχον〈τα〉 [ἔχουσα] (ι 387) Hom.

4424 πυρίκαυστος· πεπυρωμένος (Ν 564) Hom.

4425 πυρὶ κηλέῳ· διαυγεῖ. τινὲς καυστικῷ, ἰσχυρῷ (Θ 217 ..) Hom.

4408 Schol. **4411** Ph **4415** = Ph = Zenob. vulg. 5,69 = Prov. Bodl. 767 **4418** cf. Ph 476,8 v. πυριάτη **4422** Athen. 14,658 d, fin.; Poll. 6,54 **4423** cf. Schol.; Schol. T **4425** cf. Schol.

4408 πῦργον εὔρυον H: Schm. **4410** ὀψοποίιον H: Mus. | μαγειρίον H: Mus.; Alb. cft. gll. 3174. 4439 | πύρδαμον H: Salm.; Alb. cft. gll. 4411. δ 216 **4412** πυρπολήτας H: accent. Thes. 6,2278 d | ἐμπυριοῦντας] ἐμπυροῦντας Mein. Delect., 1842, p. 235 et dubitanter Thes. 6,2260 d **4413** cf. gl. 4428 cum testt. **4415** cf. gl. 4455; Ar. fr. 469,2 K.–A.; Arist. probl. 880ᵃ21; Phil. leg. Gai. 125; porro gl. 3003 **4416** Χ 31] cf. gl. σ 507 | τὸ δὲ κτλ.] significatio est ‘corpus vel substantiam ignis (cf. LSJ v. σῶμα IV) non πυρετός sed πῦρ appellat Homerus’ **4417** πυρίναι H: Sylb. | cf. gl. κ 3287 et Kassel–Austin ad com. ad. 787 **4418** ἐφθὸν H: Mus. **4420** πυρινίζειν (extra ordinem; sine expl.) H: I.C. Cunningham; ‘Videtur proverbium, explicatione carens’ Schm., cf. ft. gl. 4455 **4421** πυριβρεμέτας·] interpunct. valet ‘sc.’; G. Dind. 6,2265 d vidit glossam ad Aesch. Sept. 207 referendam esse, ubi nunc exstat πυριγενετᾶν χαλινῶν | Τιμαχίδας] de Timachida Aeschylum explicante cf. etiam Timachid. frr. 10. 12 Blinkenb. (Aesch. frr. 238. 84 R.) | ἠτοῖο H: Mus. **4422** πυρὶ ἔφθαι H: Mus., cf. Kassel–Austin ad Philippid. | γόνατος H: Schm. post alios, coll. Athen. 14,658 d; cf. etiam gll. 4377. 4418 **4423** πυρὶ ἠκέα H: Mus. | πεπυρωμένα H: Schol. | πυρίνην κτλ.] ἀκὴν πυρὸς ἔχοντα Schol. T | ἔχον H: Mus., cf. Schol. T | ἔχουσα H: del. Schm. post Alb.; ἢ ἔχουσαν Mus. **4425** contin. H: nov. gl. Mus. | κουλέω (sine interpunct.) H: Mus. (interpunct. Schr.) | διαυγῆ τινος H: Mus. (interpunct. Schr.)

4426 πυρικρόταφος· ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος

4427 πυρίμαχος· ὁ ἐν τῇ ⟨μάχῃ⟩ ἀνίκητος. καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος

D+LXX **4428** *πυρίον· τὸ σαρόν. ἢ ⌊θυμιατήριον (Exod. 27,3 ..) vg^{18}A^{42}

4429 πυρισμαράγοις· τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν

4430 πυρῖτις· λίθος, ἀφ᾽ οὗ πῦρ τίκτεται

Ap.S. **4431** Πυριφλεγέθων· ποταμὸς ἐν Ἅιδου (κ 513)

4432 *πυρκαϊά· ἐμπυρισμός (lex ap. Dem. 23,22) g^{16}

4433 πυρκόοι· ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι᾽ ἐμπύρων μαντευόμενοι

Hom. **4434** πύρνα· τρύφη. κλάσματα. σιτία (ρ 362)

4435 †πυρίη· ὅσαι τῆς μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι†

4436 πύρνηται· ἐσθίηται

Hom. **4437** πύρνοι· ζειαὶ †καὶ† σιτώδεις. ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος, ἄλλοι μαγίδα. καὶ οὐδετέρως ⟨τ⟩ὰ πύρνα· ‛ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι᾽ (ρ 362)

Ap.S. **4438** πύρνος· ψωμός (ο 312 ..)

4439 πυροδανεῖον· μαγειρ⟨ε⟩ῖον

Greg.Naz. **4440** πυρόεντι· θερμῷ (Greg. Naz. c. 2,1,51,32 [37,1396,9 M.])

Hom. **4441** πυροί· †πύρινοι κεκινημένοι† (δ 604 ..)

Ap.S. **4442** πυρὸς αὐγή· ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρός (Ι 206 ..)

Hom. **4443** πυρὸς δηΐοιο· ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ (Β 415 ..)

4427 λίθος κτλ.] cf. Arist. meteor. 383^{b}5. mir. 833^{b}27 **4428** θυμιατήριον] gl. Oct.; Σ π 809 v. πυρεῖον **4430** cf. Plin. n. h. 37,189 **4431** Ap.S. 137,31 = Schol. **4432** q 295,7 **4434** Apio ap. Ap.S. 138,6–7; cf. Schol. **4437** cf. Athen. 3,114d **4438** Apio ap. Ap.S. 138,6–7; EM 697,45; cf. Su **4442** Ap.S. 137,32

4426 πυρικρόταφος] Alb. cft. gl. κ 4206; id. ci. πυρικρότητος, sine causa | κεκροπημένος H: Mus.; de errore τ > π cf. ad gl. 1366 **4427** ⟨μάχῃ⟩ Mus. **4428** σαρόν] σάρον? Hansen; σάρων? 'pudendum muliebre' Voss., cf. gl. σ 236; σαπρόν? Perg.; σαθρόν Schm. | θυμιατήριον] cf. gl. 4413 | Schm. vult πυρίον· θυμιατήριον + nov. gl. πυριρραγές (sic)· τὸ σαθρὸν ἢ ἄχρηστον, coll. Ph 476,17 et 18 **4429** ἀπὸ] ὑπὸ? Schm. **4433** Alb. cft. πυρικάους Plut. Pyth. or. 406e **4434–5** Schm. duabus glossis in unam coniunctis legere vult πύρνα· τρύφη. κλάσματα. σιτία πύρινα, ὅσα τῆς μάζης συμπιέζοντες τῇ χειρὶ εἰς τὸ [στο] μά⟨γμα⟩ λαμβάνουσι, ft. recte, nisi quod εἰς τὸ [στο] (del. tamquam dittogr.) μά⟨γμα⟩ 'vel potius' ἀντὶ ἀπομαγδαλιᾶς omnino incertum est; de verbo πυρίη in πύρινα mutando et glossis coniungendis cf. praesertim Schol. ρ 362 πύρνα· πύρινα σιτία **4434** πυρνὰ H: Mus. | δρύφη H: Scal.; Alb. cft. gl. τ 1578; Alb. etiam proponit τροφή (coll. Eust. Od. 1824,8 [2,150,35–7 St.]), cf. Ap.S. πύρνον· … τροφήν | v. notam ad gll. 4434–5 **4435** v. notam ad gll. 4434–5 **4437** πῦρνοι H: accent. Mus. | καὶ] [καὶ] Mus.; τροφαὶ Mein. 1858 p. 553, cf. ad gl. 4434 | ⟨τ⟩ὰ κτλ.] ἀπυρνάωσαν· πύρνα· καὶ τὰ κνηστηράγεια H: Schm. post Mein. | cf. gl. 4441 **4438** πῦρνος H: Mus. **4439** πυροδάνσιον H: Mein. 1858 p. 553; πυροδαίσιον Mus.; πυροδαύσιον Schm. | μαγειρίον H: Mus., cf. gl. 4410 **4441** πύρνοι· πυροὶ κεκνησμένοι? (extra ordinem) Mein. 1858 p. 553 | cf. gl. 4437 **4443** δηοίιο H: ed. 1521

4444 *πυρός· σῖτος (Θ 188 . .) vg^{9}A^{33} Hom.

4445 πυρὸς μειλισσέμεν· ⟨κηδεύειν⟩ καὶ διὰ πυρὸς τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν, τουτέστι θάπτειν (Η 418) Hom.

4446 πυρὸς μένος· πῦρ, περιφραστικῶς. ἤγουν πυρὸς δύναμις (Ζ 182 . .) Hom.

4447 πυρὸς ἄνθος· τὸ λαμπρότατον (Ι 212 v.l.)

4448 πυρὸς δέμας· ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς (Λ 596 . .) Hom.

4449 πυρολαμπίς· ζῷον πτηνόν, ἐν σκότει λάμπον

4450 *πυροφόροιο· σιτοφόρου (Μ 314. Φ 602) [v^{20}] Hom.

4451 πυρπαλάμης· πυρπαλάμους ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος D

4452 *πυρπολεῖ· ἅπτει, ⌊καίει (g^{2}A^{29}), πυρσεύει (Ar. Nub. 1497)

4453 πυρπολέοντας· πυρπολουμένους, ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους (κ 30) Ap. S.

4454 *πυρπολούμενος· ἐμπυριζόμενος, παρὰ τὸ πολ[εμ]εῖν †ἐν αὐτῷ† τὸ πῦρ (4. Macc. 7, 4) A^{25} LXX

4455 πῦρ πυρὶ ἔγχει· Κρατῖνος ἀπὸ ⟨δι⟩θυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος, παρ᾽ οὗ ᾐτήκει (Cratin. fr. 20 K.–A.) D

4456 Πυρραία· λόφος ἐν Δωτίῳ. οἱ δὲ Πυρραίαν εἶναι μοῖραν τῆς Θεσσαλίας λέγουσιν, ἀπὸ Πύρρας τῆς Δε⟨υ⟩καλ[λ]ίωνος, ὥς φησι Σουΐδας (FGrHist 602 F 5). δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν Κενταύρων D

4457 Πυρραίη· Θέτιδος ἐπώνυμον D

4458 πυρραλίς· ὄρνις ποιός D

4459 Πύρρακος· ἥρως κατ᾽ Ἐρυσίχθον⟨α⟩ γεγονώς D

4444 cf. EM 697, 47; Schol. **4446** Ph **4449** cf. Su ο 500, 2 (πυρολαμπίδες). 17 (πυγολαμπίδες); Ph 476, 11. 13 vv. πυριλάμπη. πυριλαμπίς; Arist. h. an. 523^{b}21. 551^{b}24 (πυγολαμπίδες) **4450** Σ π 811 **4451** cf. Ph 477, 3; Eust. Il. 513, 30 [2, 5, 19 V.]; (Paus. π 46) **4452** Schol. Ar.; cf. Σ π 812 **4453** Ap. S. 138, 8; Schol. **4455** v. gl. 4415 **4456** Schol. Ap. Rh. 3, 1090; St. Byz. 540, 12 v. Πυραία; Theophr. c. pl. 2, 6, 4; Strab. 9, 5, 23 p. 443 C. **4458** cf. Arist. h. an. 609^{a}19 (πυραλλίς); Callim. fr. 416 Pf. (accus. πυραλλίδα)

4445 μειλὶς· σεμενεῖν· H (-εῖν per compendium scriptum clare legitur): Mus. | ⟨κηδεύειν⟩ Schm. in app., e Schol. | expl.] διὰ πυρὸς μειλίσσειν. λέγει γὰρ κηδεύειν, καὶ ταφῆς μεταδιδόναι, ἢ διὰ πυρὸς θάπτεσθαι (sic) Schol. **4449** πυρολάμπις H: Mus. | de formis vocis v. testt.; cf. etiam gl. λ 269 | glossa perperam post gll. 4442–8 posita est **4454** πολεμεῖν H: A | ἐν αὐτῷ] ἐν αὔῳ Schm. | id. ci. post πολεῖν ft. exstitisse nov. gl. ⟨πυρπολῶν·⟩ ἐναύ[τ]ω⟨ν⟩ τὸ πῦρ (Ar. Vesp. 1079) **4455** πυρπερέγχει H: Bergk Comment. de reliquiis com. Att., 1838, 30; πῦρ πῦρ ἔγχει Cas. ad Athen. 14, 638 f; forma proverbii usitata πῦρ ἐπὶ πῦρ (cf. gl. 4415) ordini apta non est | θυράμβου H: Flor. Sop. | παρ᾽ κτλ.] ἔστιν οὗ ᾐτήρει H: Cas. | cf. porro Kassel–Austin **4456** μοίραν H: accent. Mus. | δὲ καλλίονος H: Mus. | σουίλας H: Flor. Vales. alii | 'Thetis heißt Πυρραίη, doch wohl vom kap Pyrrha' Jacoby **4459** κατερυσίχθων H: Mus. | cf. RE v. Pyrrhakos

D **4460** Πυρριάδαι· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν Μολοσσοὶ ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου

D **4461** πυρρίας· τῶν ὄφεών τις ἀπὸ χρώματος

D **4462** πυρρίχα· χλαμύς, ἢ πελτάριον

Eur. **4463** *πυρρίχας· τὰς ἐνοπλ⟨ί⟩ους ὀρχήσεις (Eur. Andr. 1135) A^{36}

D **4464** πυρριχίζειν· τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον πυρρίχην ἔλεγον· οἱ μὲν ἀπὸ Πυρρίχου τοῦ Κρητός· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διάπυρον εἶναι· οἱ δὲ ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως. ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαί φησιν Ἀρχίλοχος (fr. dub. 304 W.)· ὅθεν καὶ ὁ πυρρίχιος ποὺς ὠνομάσθη

Greg. Naz. **4465** *Πύρρωνος· κύριον ὄνομα (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 303 [37, 1188, 4 M.]) $A^{27.44}$, ἢ κυνός A^{44}

4466 *πυρσαῖς γένυσι· ταῖς ξανθαῖς θριξί (Eur. Phoen. 32) $g^{14}A^{37}$

D **4467** Πυρσανίδες· οὕτω Νύμφαι καλοῦνται

LXX? **4468** *πυρσεύει· δᾳδουχεῖ, λάμπει, ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ (Prov. 16, 28?) [g^{17}]

Hom. **4469** *πυρσοί· λαμπάδες $g^{23}A^{39}$ καιόμεναι, λαμπτῆρες ($vg^{22}A^{48}$), φρυκτωρία⟨ι⟩ (Σ 211) ($g^{22}A^{48}$)

D **4470** πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθότριχος (Aesch. fr. 110 R.)

4471 †πυρσολεῖφοι ἢ πυρσόλειφθοι†· ὑπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι καὶ †πεφλασμένοι†

4472 *πυρσός· λαμπάς ($g^{23}A^{39}$). ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα (Eur. Phoen. 1377) (A^{39})

D **4473** πυρσοφόρος· ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα (cf. Diod. Sic. 20, 48, 6). ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ (Xen. Lac. 13, 2). σημαίνει δὲ ⟨καὶ⟩ τὴν λαμπαδηφόρον (Eur. Suppl. 260. cf. Phoen. 687)

4474 *πυρσῷ· πυρί (Pind. fr. 356, 1) A^{49}

4463 Schol. Eur.; cf. Σ π 814 **4464** ὁ πυρρίχιος] cf. Hephaest. 3, 1; cet. **4465** Su **4466** = Σ π 813 **4468** Σ π 815 **4469** Σ π 817 **4470** cf. Ph **4473** cf. Schol. Eur. Phoen. 687

4463 ἐνόπλους H: A, cf. Schol. Eur. et Σ et gl. 4464 **4464** τῶν εὐρητύλου φωνῶν H: Schm. (εὐρυπύλου iam Mus.; cf. gl. 2065 cum adn.); ἐπὶ τῷ Εὐ. φόνῳ Salm. Heins. | φησιν Ἀρχίλοχος] 'mihi suspectum' West **4465** Πυρρωνος· ονομα κυνος ὁ Πυρρων η ονομα κυριον A^{44}, Πυρρωνες (sic)· ονομα κυριον ὁ Πυρρων A^{27} **4466** πυρσαῖς] πυρραῖς ΚΣ | γένυξι H: K **4469** φρυκτωρία H: Σ; cf. gll. κ 3200. φ 935 **4470** πυρσοκουρσολέοντος H: Ph | ξανθοτρίχου H: Wackernagel Kl. Schr. 1, 631 **4471** 'Latet λίθοι ὑπὸ πυρὸς κτλ. quo ad πυρο(μάχοι) [cf. gl. 4427] ducimur' Schm. | πεφλασμένοι H ut vid. (α Latte, Schow)] πεφλογισμένοι ci. Mus., cf. gl. σ 1595 et Schol. ψ 1595 **4473** significationes secunda et tertia ad gl. 4475 spectant | ⟨καὶ⟩ Schm. in app., coll. Eur.; de locutione σημαίνει δὲ καί cf. gll. 442. 1126. cet. **4474** Mein. 1858 p. 553 vult πυρσῷ πυρί· ⟨…⟩

4475 *πυρφόρος· ὁ ⌊πῦρ φέρων A^{31}. καὶ ὁ ⌊μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ (Hdt. 8, 6, 2. Phil. vit. Mos. 1, 179. Greg. Naz. or. 5, 15, 14 Bernardi [35, 681, 42 M.]) g^{21} Prov.

4476 πυρώλοφοι· ἱμάντες οἱ παρ᾽ ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι (Antim. fr. 83 W. = 95 M.) D

4477 πύρωσις· δοκιμασία (cf. Prov. 27, 21) LXX

4478 πυσανίᾳ· πανσπερμίᾳ ἑφθῇ D

4479 *πύσει· σήψει (Δ 174) (vg^{1}A^{10}) Ap. S.

4480 *πύσμα· ἐρώτησις g^{2}[v^{2}A$^{11-12}$]. πεῦσις (Phil. leg. alleg. 3, 60)

4481 πύσσαχος· ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον ⟨ὃ⟩ κωλύει θηλάζειν D

4482 *πύστις· ἐρώτησις (Σ)[vg^{2}A$^{11-12}$]. πεῦσις A^{11}. ἀγγελία. ἀκοή (Aesch. Sept. 54). πειθώ

4483 πυτά· Λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια

4484 πυτία· οἷον πητύα παρὰ τὸ πήττειν, ἐν ᾗ τὸ γάλα πήγνυται D

4485 πίτυλος· ἡ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν D

4486 πυτίνη· πλεκτὴ λάγυνος οἴνου (Ar. fr. 880 K.–A.). ἔπλεκον δὲ ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ ἡ ἀμίς. ἢ *κνῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων A^{1}[vg^{πιτ1}] D + K

4487 πῶ· ποῦ. ὅθεν. πόθεν. Δωριεῖς (Sophr. fr. 121 K.–A.?) D

4488 πώγων· γένειον. ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός (Aesch. Ag. 306. cf. Eur. fr. 836 N.) D

4475 Σ π 818; Prov. Bodl. 733 = Zenob. vulg. 7, 34 **4476** Ph 477, 12 v. πυρσολόφους **4477** Theodoret. 80, 965, 38 M. ad Psalm. 126, 3 **4479** = Schol.; Ap. S. 137, 19; Su **4480** cf. Σ π 819 **4482** Schol. Aesch.; cf. Σ π 820 **4485** Ph 477, 27. 478, 1 v. πύτυλος **4488** Ph 478, 3 v. πώγωνα φλογός; Poll. 2, 88

4475 πυρφέρων H: AΣ **4476** πυρώλοφοι] h. e. πυρσόλοφοι (Alb., coll. Ph) | ὁπτηθεισῶν H: spir. Alb. **4477** Schm. vult πύρωσον· δοκίμασον (Psalm. 25, 2), coll. An. Ox. 2, 464, 20 = gl. Psalm. 304 Ernesti; sed cf. testt.; cf. etiam gl. 1270 cum adn. et testt. **4478** πυσάνια· πανσπερμία ἑφθή Schm. post priores | ‘Sup. [gl. 4272] rectius πυάνιον’ Alb. | ἐφθῇ H: spir. Alb. **4479** Alb. cft. gl. 2744 **4480** cf. gl. 2080 cum adn. **4481** πύσσαχος] i. q. πάσσακος significare putat Lob. Prol. 341; cf. gll. 1066–7. 1084 **4482** cf. gl. 2080 cum adn. **4483** πυτά] πυρσά vel πυρρά Mein. 1858 p. 553 **4484** πιτία H: ordo et G. et Voss. | πιπτιοῦσα H: Alb. (de forma πητύα cf. praesertim Su π 1540 s. v., ubi ordine firmatur); πήττουσα Schm. | πίπτειν H: Alb. | H habet formam πιτύα gll. 4275. τ 108 | Sop. cft. gl. ο 1046 **4485** v. l. gl. 2392 | πίτυλος (cf. gl. 2392)] πύτιλος ordo; πύτυλος Ph | πύκτων H: accent. Mus., cf. Ph 478, 1 **4486** πυτίνη πλεκτὴ· H: interpunct. Ph; πυτίνην ad vinum capiendum designatam fuisse fictilem (non vitream ut voluit HSt.) lagenam involucro vimineo firmatam vidit Ussing De nom. vas. graec., 1844, 37; cf. aliter Mein. ad Cratin. fr. 201 K.–A. (FCG 2, 128) ‘quum lagenae illae ex viminibus iuncisve plexae essent, consentaneum est, ne liquorem emitterent, extrinsecus pice vel bitumine fuisse obductas’ | λάγυνες (sine interpunct.) H: Mus. | οἶνον H: HSt. | ταύτας] τᾶστα (sic) H: Mein. | λάγυνος et ἀμίς] Alb. cft. gl. β 1352 | κνῆκος κτλ.] G. cft. gl. 2394 **4487** πόθεν] ὁπόθεν Schr. (per errorem?) **4488** Alb. cft. gl. 4508

Hom. **4489** *πώεα· βοσκήματα vg^{πωλ2}, ποίμνια vg^{πωλ2}v^{πωρ3}(v^{πορ7}A^{πωυ1}). πληθυντικῶς (Σ 528; Λ 678 . .)

Ap. S. **4490** πωλεῖται· συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται (δ 384). τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγει

Hom. **4491** *πωλέσκετο· ἀνεστρέφετο vg^{4}A^{6}. εὑρίσκετο (Α 490 . .) g^{4}A^{6}

D **4492** πωλεύειν· παιδεύειν πώλους (Xen. equ. 2, 1)

Hom. **4493** πωλεύμενοι· συνιόντες (β 55 . .)

Hom. **4494** πωλήσ[σ]εαι· φοιτήσεις, παραγενήσῃ, ἀναστρέψεις (Ε 350)

D **4495** πωληταί· οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα. ἀρχή τις (Arist. Ath. pol. 47, 2. Hyperid. fr. 22 S.)

D **4496** πωλία· χαλκοῦν πῆγμά τι. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιππίδων πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένους φασίν

Eur. **4497** *πωλικοῖς διώγμασι· τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων A^{7} διώγμασι (Eur. Andr. 992)

D **4498** πωλοδαμ⟨ν⟩εῖν· πῶλον δαμάζειν (Soph. Ai. 549)

4499 *πωλοδάμνης· πώλους δαμάζων (Xen. oecon. 13, 8. equ. 2, 2–3) vg^{1}A^{5}

4500 πῶλος· ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Ἀφροδίτης πώλους (Eubul. fr. 82, 2 K.–A.), ἢ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους

D **4501** πωλούμενοι· συνερχόμενοι

D **4502** πωλοεῖσθε· ἐπιμελῶς †ὅ† πολλάκις φοιτᾶν (Lys. 10, 20)

4503 πῶμα· ἔκπωμα

4504 *πώμαλα· ἀντὶ τοῦ οὔ Σ, οὐ μάλα A^{1}Σ, οὐδαμῶς (Ar. Plut. 66. fr. 361 K.–A. Dem. 19, 51). καὶ πόθεν, ὅπερ ἐστὶν πάλιν οὐδαμῶς A^{1}

4505 πῶ μοι· ποῦ μοι. οἷον ποῦ γάρ

D **4506** πῶννα· γραφίον. λύπη

4489 Schol. **4490** Ap. S. 139, 9; cf. Schol. **4491** EM 698, 34; Schol.; Su **4494** Schol. **4495** Harp. 267, 12 [π 129 K.] (unde brevius epitom. = Ph 478, 13 = Su π 2160; q 291, 17); Σ π 821 **4498** cf. Schol. Soph.; Su π 2169 v. πωλοδαμνῶ **4504** Σ π 823; Harp. 268, 7 [π 132 K.] (unde Ph 479, 7); Ph 479, 10 (ubi explicationem οἴνου μᾶλα J. F. Schleusner Curae novissimae in Photii Lexicon, 1812, 381 in οἷον μάλα correxit); Su π 2176–7; Scholl. Dem. et Ar. Plut.

4489 πληθυντικά H: Mus. | Σ 528] cf. gl. T 111x **4490** λέγει (per compendium scriptum) H ut vid., sicut iam ci. Schm.] sc. Homerus, ut saepius; cf. praesertim gl. θ 145; Mus. minus feliciter λέγουσι habet **4493** πωλευμένοι H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 4501 **4494** πωλίσσεαι H: Schol. | παραγενήσεις H: Schol. **4495** πωλῆται H: accent. Schm. post HSt. **4496** πήγματι H: Mus. | Λευκιππίδων] cf. Eur. Hel. 1466; SH fr. ad. 1043; Paus. perieg. 3, 13, 7. 16, 1; RE v. Leukippides **4498** πωλοδαμεῖν H: Schm. post Alb. **4500** ἑταῖρα H: accent. Schm. | ἢ] del. Alb., tum Schm. ante, non post, πώλους interpungere vult | Eubul.] cf. gl. 161 **4501** Alb. cft. gl. 4493 **4502** πωλοεῖσθε] h. e. πωλεῖσθαι (Mus.) | ὅ] καὶ Taylor, τὸ Mus. **4506** Alb. ci. πῶννα· γραφίον (immo γραφεῖον) + nov. gl. πώρα· λύπη, coll. EM 162, 48 πώρα i. q. πῶρος 'πένθος' et gll. 4509–11 | Salm. cft. gl. 2989

4507 †πῶπαι· φοραί†. Δωριεῖς

4508 πωπολία· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός — D

4509 πωρεῖν· κηδεύειν, πενθεῖν — D

4510 πωρῆσαι· λυπῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια — D

4511 πωρητύς· ταλαιπωρία, πένθος (Antim. fr. 48 W. = 54 M.) — D

4512 πώρινον· λίθινον. ὁ δὲ πῶ⟨ρο⟩ς οὐ πᾶς λίθος

4513 πῶρος· ὁ ταλαίπωρος

4514 *πώρωσις· ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. λέγεται δὲ ⟨καὶ⟩ ἐπὶ σαρκῶν πώρωσ⟨ις⟩ A^{4}. καὶ ⌊ἀναισθησία (Ep. Rom. 11, 25) vg^{1}A^{4} — N. T.

4515 πῶς· πο⟨ύ⟩ς. ὑπὸ Δωριέων

4516 [πωσαχῶς· ποσαπλῶς]

4517 πῶς τάρ· πῶς δέ (v.l. Λ 838 . .) — Hom.

4518 πῶς τάρ τοι· πῶς δή σοι (A 123 v.l.) — Hom.

4519 πῶς κεν ἔοι· πῶς ἂν γένοιτο (Ξ 333) — Hom.

4520 *πωτᾶσθαι· πέτασθαι vg$^{\pi\omega\lambda 3}$

4521 *πωτώμεναι· διατρίβουσαι g^{1}[Σ]. διακινοῦσαι (Ar. Pac. 830)

4522 *πωτῶνται· πέτονται (h. Hom. 30, 4. cf. B 462) A^{2} — Hom.

4523 *πῶϋ· ποίμνιον A^{1}v$^{\pi o\rho 7}$vg$^{\pi\omega\lambda 2}$(v$^{\pi\omega\rho 3}$), ἢ ποίμνη (Γ 198; Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 56 [37, 1231, 13 M.]?) — Hom. Greg. Naz.?

4524 πῶϋξ· ποιὸς ὄρνις. ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ ζῴων (h. an. 615^{b}11. 617^{a}9)

4509 Schol. OC 14; Su π 2182 v. πῶρος. τ 49 v. ταλαίπωρος **4511** Schol. Eur. Or. 392 **4514** cf. gl. N. T. **4519** = Schol. **4520** Σ π 824 **4521** Σ π 583 v. ποτώμεναι **4523** EM 699, 3; Schol.

4508 πωπολία] h. e. πωγωνία (Mein. 1858 p. 553, postquam Alb. contulit gl. 4488) **4509** gl. Elea | Alb. et Schm. cft. gll. 4506. 4510–11. 4153. ε 5595 **4510** cf. gl. 4506 et gl. 4509 cum adn. **4511** cf. gl. 4509 cum adn. **4512** πῶς H: Mus. **4514** σύνδεσμος (sine interpunct.) H: interpunct. A | λέγει τόδε ἐπὶ H: Biel. post A | πώρως H: A | ἀναισθησία] ἀμαθεία, σκοτία gl. N. T. | πωρωσις· πωρωσις μεν εστι κυριως εξ οστεων συμφυσις και συνδεσμος. λεγετο (sic) δε και επι σαρκων πωρωσις. καταχρηστικως δε αναισθησια A **4515** πὸς H: Pears.; Ahr. Dial. 2, 166. 175 contra ordinem vult πός· πούς, coll. lyr. ad. PMG fr. 977 cet., quod violentius iusto est **4516** πωσαχῶς] h. e. ποσαχῶς (Mus.); cf. gll. 3091–2 et Σ π 574 **4517** τάρ] τ᾽ ἄρ᾽ Mus., sed H elisione in fine lemmatis non utitur. de τάρ cf. gl. τ 170 cum testt., de elisione praeterea ad gll. π 719. 1056. 2865 **4518** τάρτοι H: Hansen; τ᾽ ἄρ τοι Mus.; cf. gl. 4517 cum adn. **4519** κενέοι H: Mus. | κεν] κ᾽ Hom. et Schol. **4520** πώτασθαι H: accent. Mus. **4521** πωτόμεναι (H: Alb.)] h. e. ποτώμεναι (Schm. in app.); Alb. cft. gl. 3162 **4522** πώτωνται H: accent. Mus. | πέτωνται H: A | cf. gl. 3163 **4523** Greg. Naz.] cf. ad gl. 3268

Ρ

Hom. + D **1** *ῥά· δή A^{ϱαα3}. σύνδεσμος· ‘ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες’ (B 1 . .). καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥιζίον τι

Hom. **2** *ῥάας· ῥεύματα (B 869 . .) vg^{1}A^{2}

D **3** ῥαβάττειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν. τινὲς δὲ τύπτειν, καὶ ψόφον ποιεῖν καὶ ἀράσ⟨σ⟩ειν τοῖς ποσί, καὶ ῥάσσειν (com. ad. fr. dub. 535 K.–A.)

4 ῥάβδιδα· τὰ διδασκαλεῖα

5 ῥάβδοι· καὶ τὸ σύνηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὡσεὶ φλέβες. καὶ ὀβελοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς Ὁμήρου στίχοις. καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες. καὶ ὁ βραβευτὴς ῥαβδονόμος

D **6** ῥαβδοφόροι· ῥαβδοῦχοι

D **7** ῥάγα· [ῥάγα] ἀκμή, βία, ὁρμή. καὶ ἣν ἡμεῖς ῥῶγα θηλυκῶς, Ἀττικοὶ ῥᾶγα vg^{1}A$^{3.7}$ (Plat. leg. 845 a)

D? **8** ῥάβδος· βέλος (Xen. cyneg. 10, 3?)

D **9** ῥάγανον· ῥᾴδιον. Θούριοι

10 *ῥαγάς· πήλυξ A^{8}, ἢ σταφυλίς, ⌊ῥωγάς [A^{7}]

11 [*ῥάγαται· ῥάναται (A^{6})]

D **12** ῥαγδαῖον· τὸ ὀξύ, ὁρμῆς μεστόν, ἢ ἄθρουν, *σφοδρόν (A^{5}), ἰσχυρόν, φοβερόν, σκληρόν

Hom. **13** *ῥαδαλόν· ἁπαλόν. ⌊εὐδιάσειστον v^{4}A^{11}[g^{4}] (Σ 576 v.l.)

Prov. **14** Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· τὸν ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον (Cratin. fr. 249, 1 K.–A.)

---

1 Ph = Su; Schol. | καὶ κτλ.] Diosc. mat. med. 3, 2, 1; Galen. simpl. med. 8, 17, 3 [12, 112, 5 K.] **2** Σ ϱ 42 = Schol. **3** Ph 479, 19. cf. 17 **7** ῥάγα· … ὁρμή] Erot. fr. 31 | καὶ κτλ.] cf. Ph et ad gl. 116 **12** cf. Σ ϱ 1 **13** Zenod. ap. EM 701, 51 et Schol. AbT ad Σ 576; cf. praeterea Schol. Σ 576; Schol. Ψ 583 **14** Prov. Bodl. 818; Zenob. vulg. 5, 81; Ph (Ael. Dion. ϱ 1); Su

---

1 θέον H: Mus. | ἄνερες H: accent. Mus. | καὶ κτλ.] ad ῥᾶ, i. q. ῥῆον vel ῥέον ‘rheum’ (v. testt.) | ἰητροῖς H: Schm. **2** ῥάας] h. e. ῥοάς (Hansen post Lob. Rhem. 253), cf. Σ = Schol. et gll. 375–7 | ῥεύματα H = gA] ῥευμα v **3** ἀράσ⟨σ⟩ειν] φράσειν H (φράσσειν Mus.): Guyet Sop. **4** ῥάβδιδα] ῥαββιδία vel ῥαββιδεῖα a ῥαββί Alb. **5** ὀβολοὶ H: HSt. | ῥαβδονόμος] de verbis inversis cf. gl. π 550 cum adn. **7** ῥάγα] h. e. ῥαγά (Schm.), cf. Erot. | [ῥάγα] Ald. | ὃν H: Mus. | ῥώγα H: accent. Mus. | ῥᾶγα] ῥάγα H: accent Schm. | cf. gl. 116 **8** Alb. cft. ῥάβδους ‘hastilia’ Xen. l. c. (de eodem loco cf. gl. π 3354 cum adn.), mavult tamen Salmasii ⟨ὀ⟩βελός, coll. gl. 5 **9** ῥάγανον] Alb. ci. ῥαδινόν, coll. gl. 26. idem cft. ῥάγανον (sic accent. codicis; ⟨τ⟩ραγανόν ‘cartilaginosum’ Lob. Rhem. 12 not. 19, ῥαγδαῖον Latte, alii alia) gl. θ 705 | θουριοί H: accent. Mus. **10** Alb. cft. gll. π 2193. ϱ 116 **11** contin. H: Bos, cf. A | v. l. gl. 128; de γ pro σσ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn. | ῥαγατε· ῥανατε A **12** ἀθροῦν H: accent. Mus. **13** ἀδιάσειστον H: K, cf. Schol. et gl. 27 | cf. gll. 21. 27. 390 **14** Ῥαδαμάνθιος H: Alb. | nominativum ὅρκος e Cratino sumptum omnia testt. habent, de accusativo explicationis cf. Prov. Bodl. Κρατῖνος τὸν ἐπὶ τῷ κυνὶ καὶ χηνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυϊ ἀνατίθησι, κτλ.; similia Zenob. vulg.; cetera v. ap. Kassel–Austin | χήνιον H: Mus.

15 ῥαδαμεῖ· βλαστάνει D

16 *ῥάδαμνος· βλαστὸς⌋ ἁπαλός, ⌊κλάδος vg[7]A[12]. ἄνθος. ὅρπηξ. καὶ τὰ τοιαῦτα (Iob 8, 16 . .; cf. Nic. al. 92 codd.) LXX

17 ῥάδαμον· καυλόν, βλαστόν (cf. Nic. al. 92) D

18 ῥαδανᾶται· πλανᾶται D

19 ῥαδάνη· κρόκη. ὁμοίως ῥοδάνη D

20 ῥαδανίζεται· τινάσσεται D

21 ῥαδανόν· ῥαδινόν, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι (cf. Σ 576) Ap.S.

22 ῥαδανῶροι· οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί. Ταραντῖνοι D

23 ῥαδές· τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον D

24 ῥᾴδια· εὔκολα, *εὐχερῆ (e.g. Eur. Hipp. 1116) (A[10]Σ) Eur.

25 ῥᾴδια[ι]· ὑπόδημα ποιόν· οἱ δὲ σανδάλιον (Pherecr. fr. 261 K.–A. Plat. com. fr. 282 K.–A.)

26 *ῥαδινήν· λεπτήν (Ψ 583) (g[5]) Hom.

27 ῥαδινόν· λεπτόν, ἰσχνόν. εὐκίνητον. ἁπαλόν. εὐδιάσειστον (cf. Σ 576 [Ap.S.]) Ap.S.

28 *ῥᾳδιουργεῖ· ῥᾳδίως ποιεῖ (A[13]). κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ (Apollod. com. Caryst. aut Gel. fr. 13, 13 [p. 512] K.–A.) D

29 *ῥᾳδιουργός· πλαστογράφος vg[2]A[8], ἢ ταχυγράφος A[8], πονηρός vg[2]A[8], μηχανουργός, πολυμήχανος

30 *ῥᾳδίως· εὐκόλως vg[3]A[9], εὐχερῶς v[3]A[9]

31 〉ϱα[β] δμωῇσι· θεραπαίναις (Ζ 323. ϱ 493) Hom.

32 *ῥαῖσας· ὑγιάνας vg[1]A[4]

33 ῥάζειν· τρώγειν. κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν (cf. Hermipp. fr. 23 K.–A.)· μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου (cf. Cratin. fr. 26 K.–A.)

34 ῥάθαγος· τάραχος, ἦχος, θόρυβος, ψόφος D

35 ῥαθάμη· ῥᾳστώνη, ῥᾳθυμία D

---

16 Σ ϱ 2; gl. Iob; cf. Schol. Nic. **17** cf. Schol. Nic. **20** EM 702, 8; Eust. Il. 1165, 22 [4, 264, 6 V.] **21** Ap.S. 138, 10 **24** cf. Schol. Eur. Hipp.; Σ ϱ 3 **25** Ph; Poll. 7, 94 **27** Ap.S. 138, 10; cf. Schol. **29** Σ ϱ 4 **30** Σ ϱ 5 **32** = Σ ϱ 7; Moer. 208, 24 [ϱ 1 H.] **33** cf. Ph 481, 13 = Su ϱ 21 v. ῥάζειν; v. etiam gll. 475–6 cum testt. **34** cf. Schol. Nic. ther. 194

---

15 ῥαδαμεῖ] ῥαδάμνει Alb., cf. Lob. Rhem. 126 **16** v. gl. 17 cum adn. **17** ῥάδαμον] cf. metrum Nic. l. c.; Heins. vult ῥάδαμνον (cf. gl. 16), cf. codd. Nic. l. c.; ῥάδανον Kaibel ad FCG 1, 1 p. 209 n. 131, coll. l. c. ('ῥαδάμνους codices, i. e. ῥαδάμους in ῥαδάνους correctum') **18** Alb. cft. gll. 54. 113. 146. 206; cf. etiam gll. 36 cum adn. et 62 **19** κρόκος H: G. et Salm.; Alb. cft. gl. κ 4167 | ὁμοίως] ἵμα H: Mus. **20** Alb. cft. gl. β 1034 **21** ῥάδανον· ῥάδινον H: accentt. Schm. | cf. gll. 13. 21. 27. 390 **22** Alb. vult ῥαφανωροί, coll. gl. 145 **23** ἀμφοτέρως] ἀμφοτέρωθεν Schm., coll. Erot. 110, 7 **25** ῥαδίαι H: Ph | ποιοὶ H: Ph | cf. gl. 50 **27** cf. gll. 13. 21. 390 **31** ῥαβδμῶες H: Schm. post Voss. (qui δ del., coll. ordine) et Pears. (〉ϱα; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.) | θεράπαινες H: Schm. **32** extra ordinem, cf. gl. 67 **33** Alb. cft. gll. 475. 477 **35** ῥαθάμη] 'Corruptum: cujus emendatio est sequens ῥαθυμία' Ruhnk. (Schm. cft. Plat. def. 413 a); Schm. cft. Theogn. can. 32, 2 Alpers (p. 11, 3 C.) ῥαικάμη· ἡ ῥᾳστώνη; Alb. cft. gl. 133

D **36** ϱαθαίνεται· ϱαίνεται, βρέχεται

Hom. **37** *ϱαθάμιγγες· ϱανίδες, σταγόνες (Λ 536 ..). καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός (Ψ 502) vg^{1}A^{4}. ἄλλοι †ϱαθάμιγγες† λέγουσι

Att. **38** ϱαθαπυγίζειν· ὅ τινες ⟨σ⟩κομβρίζειν. τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῷ τῷ ποδὶ τύπτειν (Ar. Equ. 796)

D **39** ϱαθασσόμενοι· ϱαινόμενοι. πληττόμενοι

D **40** ϱαθμίζεσθαι· ϱαίνεσθαι (cf. Opp. hal. 5, 657)

41 *ϱᾳθυμία· ἀμέλεια vg^{2}(A^{5}), κατήφεια. ἀνοχή

D **42** ϱᾴθυμος· ὁ μὴ πονητικὸς ἀλλὰ ἔκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει

N. T. **43** ϱακκά· κενός (Ev. Matth. 5, 22)

LXX=N. T. **44** ϱαμά· ὑψηλή (Ierem. 31, 15 = Ev. Matth. 2, 18)

45 [*ϱαθώδημα· ψεῦσμα A^{6}]

D **46** ϱάι· ϱᾶιστον, ϱᾳδίως (Alcm. PMGF fr. 104. Soph. fr. 1086 R. Ion TrGF 19 F 66)

D **47** ϱαιβίας· ἀζήμιος δῆμος

D **48** ϱαιβόν· ἐπικαμπές, τὸ μὴ ὀρθόν, καμπύλον, στρεβλόν, σκαμβόν (Lycophr. 917)

D **49** †ϱαιδῆλες· ἐμφανές†

D **50** ϱάιδια· σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα (Pherecr. fr. 261 K.–A. Plat. com. fr. 282 K.–A.)

D **51** ϱαιδεῖται· σκώπτει

D **52** ϱαΐαν· ὑγείαν

D **53** ϱαίει· πορθεῖ, φθείρει

---

36 cf. Ph 480, 10 **37** Ph; Ap. S. 138, 11; EM 702, 16 **38** Ph (Ael. Dion. ϱ 4); Suet. lud. 21 T.; Eust. Il. 861, 11 [3, 248, 3 V.]. Od. 1818, 57 [2, 143, 36 St.]; Poll. 9, 126 **39** Ph **41** Σ ϱ 6 **43** = gl. N. T.; gl. Oct. **44** = gl. N. T. p. 46. cf. p. 20 n. 48 **45** Σ$^{\text{b et Ph}}$ σ 4 **46** Ap. Dysc. adv. p. 156, 8 Schn.; Eust. Il. 163, 23–5 [1, 252, 13–17 V.] **48** Ph; Theogn. can. 32, 4 Alpers (p. 11, 3 C.); Poll. 2, 193; cf. Erot. 113, 1 **50** Theogn. can. 131 (p. 24, 1 C.); et v. ad gl. 25 **51** cf. Theogn. can. 32, 3 Alpers (p. 11, 3 C.)

---

36 Alb. cft. Ph 480, 10 ϱαθαίνεται· ἀντὶ τοῦ σπείρεται et gl. 113 **37** ϱαθάμιγγες^{2}] ϱάθμιγγες Schm., cf. gl. 40 **38** ϱαθαπυρίζειν H: HSt., cf. testt. | κομβρίζειν H: Meurs. **40** ϱαθμίζεσθαι] ϱαθαμίζεσθαι HSt., coll. gl. 37; Alb. cft. gl. ε 6004 **42** ἀλλὰ … λέξει] in margine add. H | κεχρῆνται H: accent. Mus. **43** ϱακκὰ H = gl. N. T. = gl. Oct.] h. e. ϱακκά (Heins.; Alb. cft. gl. N. T. p. 21 not. 52 et add. p. 190) **44** Alb. cft. gl. 96 **45** v. l. gl. 166 **46** ϱαῖ· ϱαῖστον H: accentt. Hansen, coll. Eust. de ϱάι (aliter Wackernagel Kl. Schr. 1, 774. 2, 1057 et Frisk 2, 636); de iota adscripto verbi ϱᾶιστον cf. gl. π 348 cum adn. **47** Alb. cft. gl. 97 **48** Alb. cft. gl. 429 **49** ϱάιδηλος (i. q. ϱᾴδηλος, cf. gl. π 348 cum adn.)· ἐμφανής? Hansen; ἀρίδηλος· ἐμφανής Schm. in app. post Taylor **50** ϱαίδια H: accent. Schm.; cf. gl. π 348 cum adn. et gl. ϱ 25 | Schm. cft. Theogn. ϱοίδια· ὑποδήματα γυναικεῖα et gl. 395 **51** Alb. cft. gll. 114. 121; G. Dind. 6, 2330 d cft. ϱαιδαστίζει· τὸ σκώπτει (σκόπτει/σκοπεῖ/σκοπεῖν codd.) Theogn. can. 32, 3 Alpers (p. 11, 3 C.); Schm. ci. διαιρεῖται· κόπτει | ϱαιδεῖται] i. q. ϱᾳδεῖται esse censeo; cf. gl. π 348 cum adn.

54 ῥαίεται· πλανᾶται. φθίνει (Lycophr. 232) D
55 ῥαΐζεται· ὑγιαίνει D
56 †ῥαικακηρεῖς†· στρεβλοκέρατοι D
57 ῥαίκερος· χαλεπός D
58 Ῥαικός· Ἕλλην (Epicharm. fr. 180 K.–A. cf. Soph. fr. 1087 R.). Ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ̅ προσθέντες Γραικόν φασι D
59 ῥαίνει· μιλτοῖ D
60 ῥαίνοντο· ἐβάλλοντο. κατεπάσσοντο (Λ 282) Hom.
61 ῥαϊξία· τόπος ἴδιος ἰατροῦ ἐν Ταραντίνοις D
62 ῥαίοιτο· φθείροιτο. πλανῷτο (ι 459) Hom.
63 ῥαιομένου· φθειρομένου (ζ 326) Hom.
64 *ῥᾶιον· συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον A^{5}
65 *ῥαίουσι· φθείρουσιν A^{7}
66 ῥαΐσαι· τρισυλλάβως Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν D
67 *ῥαΐσας· ὑγιάνας vg^{1}A^{4}, ἀνασφήλας (Dem. 1, 13 codd.)
68 ῥᾶ⟨ι⟩στα· ῥᾳδίως, εὐκόλως
69 ῥαιστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ
70 ῥαῖσαι· φθεῖραι (ν 151) Hom.
71 *ῥαιστήρ· σφῦρα σιδηρᾶ (vg^{2}A^{6}) μονοκέφαλος (Σ 477). τινὲς δὲ σιαγόνα Hom.
72 *ῥαιστῆρα· ὁμοίως (Σ 477) vg^{2}A^{6} Hom.
73 ῥᾶιστον· ὑπερθετικόν
74 ῥαίστωρ· κρατήρ D
75 ῥαΐσω· βελτίον σχῶ (cf. Plat. Axioch. 364 c) D

---

58 = EM 241, 14 v. Γραικός; E. Gen. v. Ῥαικός (v. Kassel–Austin et Radt); Theogn. can. 32, 1 Alpers (p. 11, 2 C.); Eust. Il. 890, 14–16 [3, 345, 21–24 V.] (Ael. Dion. γ 12); Ph **62** Ph; cf. Schol. **63** = Schol. **64** Tim. lex. v. ῥᾷον **66** = EM 701, 57; cf. Moer. 208, 24 [ρ 1 H.]; cf. Ph 481, 23; Su ρ 27 **67** Moer. 208, 24 [ρ 1 H.]; Σ ρ 7; cf. Harp. 269, 6 [ρ 1 K.]; Eust. Od. 1509, 45 [1, 182, 43 St.] (Ael. Dion. ρ 5) **70** Schol.; cf. Ap. S. 88, 31 **71–2** Ap. S. 138, 12; Schol. **73** Tim. lex. v. ῥᾷστον **75** cf. Theogn. can. 32, 6 Alpers (p. 11, 4 C.)

---

54 cf. gl. 18 cum adn. **56** ῥαικακηρεῖς] ῥαικακερεῖς Sop., ῥαικοκερεῖς G. et Voss., dat. ῥαιβοκέροις (cum expl. -τοις) Kust., coll. gl. 48, ῥαιβοκερεῖς Pears. **57** Alb. cft. gll. 80. 85 **58** ῥαῖκος H: accent. EM | Voss. cft. gl. 162 **59** Alb. cft. gl. σ 3040 **60** ἐβάλλοντο] Alb. cft. gl. ε 58 | κατεγράσσοντο H: Pears. **61** Kaibel CGF 1, 1 p. 209 n. 132 cft. gl. 55 **62** πλανᾶτο H: Mus. | cf. gl. 18 cum adn. **64** ῥαῖον H (ῥαιον A): accent. Hansen; ῥάϊον G.; cf. gl. π 348 cum adn.; ῥᾷον Tim. lex. (haec forma exstat etiam gl. 117) | πρὸς] ἢ H = A: Tim. lex. | Alb. cft. gl. 73 **67** Dem. 1, 13 codd.] cf. gl. 66 | cf. gl. 32 **68** ῥάστα H: Hansen post Alb., coll. ordine (ῥᾷστα Mus.); cf. gl. π 348 cum adn. | cf. gl. 129 **69** cf. gl. 130 **71** σφύρα H: accent. Mus. | σταγόνα H: Schm. | Alb. cft. gll. ι 1015. ρ 591 **73** ῥαιστὸν H: accent. Hansen; ῥάϊστον Alb.; cf. gl. π 348 cum adn.; ῥᾷστον Tim. lex. (haec forma exstat etiam gl. 117) | Alb. cft. gl. 64 **74** v. l. gl. 135 | Schm. ci. κραντήρ, quod a LSJ v. ῥαίστωρ et Frisk 2, 640 probatur **75** Alb. cft. gl. 66; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. | Plat. Axioch.] cf. gl. 566

76 ῥαιφάσσει· ἁγνεύει
77 *ῥαίω· φθείρω A^8
D **78** ῥάιων· εὐθυμότερος
D **79** ῥάκε᾽ ἄζει· ἱμάτια ξηραίνει (SH fr. ad. 1103)
D **80** ῥάκελος· σκληρός
LXX **81** ῥάκη· ἀπο[σκο]ϱακίσματα καὶ ἀποσπάσματα. ἱμάτια (Ierem. 45, 11)
D **82** ῥακῖδες· ὀρόδαμνοι, κλάδοι (cf. Nic. ther. 533 codd. BP)
Eur. **83** *ῥακκίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάκεως g^1A^2, ἢ παίειν (Eur. fr. 1105 N.)
84 *ῥακκίζων· ὁ διακόπτων A^4
D **85** ῥακλεός· σκληρός
Hom. **86** ῥάκ[κ]ος· διερρωγὸς ἱμάτιον (ζ 178 . .)
D **87** ῥακτήριον· ὄρχησίς τις
D **88** ῥακτηρίοις κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις· διὰ τὸ [α]ῥάττεσθαι (Soph. fr. dub. 1140 R.). καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ (Soph. fr. 699 R.)· ʽμέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήριαʼ ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη
89 [ῥακτήρια[ι]· ψοφώδη καὶ θορυβώδη]
D **90** ῥακτήρια· τύμπανα
D **91** ῥακτοί· φάραγγες. πέτραι. χαράδραι
D **92** ῥακτὸς· λόφος
D **93** ῥάκτρια⟨ι⟩· τὰ ῥαβδία, [ἐν] οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν
D **94** ῥακωλέον· ῥάκος
D **95** ῥάματα· βοστρύχια. σταφυλίς. Μακεδόνες

---

77 = Su **78** Ph 485, 1 = Su ϱ 44 v. ῥᾴων **83** Σ ϱ 8 **93** Ph; Poll. 7, 146. 10, 130

---

76 Alb. cft. gl. 146; Schm. ci. πα⟩ϱαιφάσσει· ἀγνοεῖ et πα⟩ϱαφάσσει· πλανᾶται, coll. παφάσσειν (immo παραφάσσειν)· παραφρονεῖν, ὡς καὶ ἀλλοφάσσειν Galen. lex. 19, 128, 7, ft. recte; cf. etiam παραιφάσσει gl. π 532 **78** ῥαίων H: accent. Hansen; ῥαΐων Alb.; ῥᾴων Schm. (ut habent Ph = Su), contra ordinem; cf. gl. π 348 cum adn. | εὐθυμώτερος H: Alb. **79** ῥακεάζει H (litteram ῥ in initio versus ante άζει per errorem posuit rubricator, delevit Mus.): Pears. **80** Alb. cft. gl. 85 **81** ἀποσκορακίσματα H: G., coll. gl. 154 | ἀποσπάσματα ἱμάτια H: interpunct. Phav.; ἀποσπάσματα ἱματίων? Pears. et Alb.; Alb. cft. gl. 86 **82** ῥάκιδες H: accent. Lob. El. 1, 514, coll. Nic. ther. 533 codd. BP; ῥακίδες Mus. **83** ῥακκίζειν H = A, cf. gl. 84] ῥακχίζειν gΣ (ῥακχίζων Σ^b); rectius ῥαχίζειν Su, cf. gll. 156–7 | μέλη H = K: Σ | Eur.] K et Σ **84** v. l. gl. 157, ad quam v. de fonte; de κκ pro χ cf. gl. 83 **85** Alb. cft. gl. 80 **86** ῥάκκος H: ordo et G. et Jens. **87** Schm. cft. Ph 483, 20 **88** ἀράττεσθαι H: Schm. | φιλοκτίτη H: Mus. | τῷ] τοῦ H: Jun. Maussac | μέλι H: Mus. | ἄνανδα H: Bergk (Radt cft. Cunningham ad Herond. 8, 7); ἄναυδα Mus.; Giangrande CR n. s. 24, 1974, 36 ἄνανδα defendit, coll. gl. α 4455, vix recte **89** v. l. finis glossae 88 | ῥακτήριαι H: Mus. **91** ῥάκτοι H: accent. Pears. et Thes. 6, 2335 c, coll. Lycophr. 92 | Thes. l. c. cft. gl. 124 **92** ῥάκτος H: accent. Thes. 6, 2335 c | Schm. vult ῥακτὸς λόφος⟨· …⟩ **93** ῥακτρία H (cf. ῥάκτρια fem. Ph): Schm., coll. Poll. | [ἐν] Schm. **94** Alb. cft. gl. 555 **95** ῥάματα] ῥάμματα Mus., contra ordinem | βοστρύχια] βοτρύδια Schm.

96 ῥαμάς· ὁ ὕψιστος θεός
97 ῥαμβάς· ὁ δήμιος D
98 *ῥάμνος· τὸ *φυτόν⌋, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται. καὶ δένδρον ⌊ἀκανθῶδες (Psalm. 57, 10) A^{3}g^{ραψ4} LXX
99 Ῥαμνουσίας ἀκτάς· 〈Ῥαμνοῦς〉 δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου Νέμεσις τιμᾶται D
100 Ῥαμνουσία[ν] Νέμεσις· ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυτο ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον Prov.
101 †ῥαμοσαίτης†· κατάρατος
102 †ῥαμφαδέκται†· τὸ πυκτεύειν
103 ῥαμφάξει· ῥύγχει ὠθήσει D
104 ῥομφαία· μάχαιρα. καὶ ἡ πυγμὴ τῆς χειρός D
105 ῥαμφή· κοπίς. μάχαιρα (Polyb. 10, 18, 6). ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη D
106 ῥαμφησταί· ἰχθῦς ποιοί D
107 ῥαμφίς· νεὼς εἶδος D
108 *ῥάμφος· ῥύγχος τὸ ἐπὶ τῷ στόματι τῶν μεγάλων πετεινῶν (Ar. Av. 99. Plat. com. fr. 147, 2 K.–A.) [vg^{1}A^{4}]
109 ῥα〈μ〉ψὰ γόνατα· βλαισὰ γόνατα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβά D
110 ῥαμψόν· καμπύλον, βλαισόν D
111 ῥᾶνα· ἄρνα. Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχοι D
112 ῥανίς· σταλαγμός (Ar. Ach. 171. Sap. 11, 22) D LXX
113 ῥανᾶται· πλανᾶται. σπείρεται D
114 ῥαντίζει· σκώπτει
115 *ῥαντόν· ποικίλον (Gen. 30, 32–3) v^{1}A^{2}g^{ραι3} LXX
116 *ῥάξ· [ῥάγα] ἡ τῆς σταφυλῆς g^{ραπ2}[A^{1}], ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν [A^{1}v^{ραπ2}] (Soph. fr. 398, 2 R.)

---

98 cf. An. Ox. 2, 465, 15 = gl. Psalm. 304 Ernesti; Ph; EM 702, 23 **100** = Prov. Bodl. 819 = Zenob. vulg. 5, 82; cf. Ph = Su (Paus. ϱ 1) **103** Ph **108** cf. Σ ϱ 9; Ph; Su **113** cf. Ph 480, 10 **115** = Σ ϱ 10 **116** Σ ϱ 11; Ph; Eust. Od. 1485, 59 [l, 151, 38 St.]; (Ael. Dion. ϱ 6); Phryn. ecl. 51

---

96 Alb. cft. gl. 44, Maussac St. Byz. 411, 10 **97** Alb. cft. gl. 47 **99** Ῥαμνουσίας] Ῥαμνουσίδας (Ῥ. ἀκτάς fin. hexametri) M. L. West, cf. Callim. h. Dian. 232 | 〈Ῥαμνοῦς〉 Hansen post Heins. et Pears., cf. Schol. Callim. l. c. **100** ῥαμνουσίαν· νέμεσις (sine interpunct. insequ.) et νεμέσεως· et φυιδίου et μιλέας H: Prov. **102** ῥαμφαδέκται] I. C. Cunningham ci. ῥαμφάξαι **103** ῥαμφάξη· ῥυγχῶ δήση H: Cob. Mnemos. 8, 1859, 66 ad Ph ῥαμφάξει· ῥυγχωθήσει (lapsum calami ῥύγχῳ Cobeti corr. Schm.) **104** ῥομφαία] ῥαμφαία ordo, Salm.; Voss. cft. gl. 438 | μάχη H: Guyet; Alb. cft. gll. 438 et 105 **105** h. e. ῥαμφή· κ. μ. + nov. gl. ῥάμφη (plur. a ῥάμφος)· τὰ κτλ. (Alb., coll. gl. 108) | ῥύχθη H: ed. 1521 **106** ἰχθεῖς H: G. **108** ῥυγχὸς H: accent. Mus.; Alb. cft. gll. 105. 211 **109** ῥαψὰ· γόνατα· H: ed. 1521 (interpunct.) et Palm. (〈μ〉) **110** Alb. cft. gl. γ 130 **111** ῥάνα H: accent. Schm., coll. gll. 252–3 (add. gl. 254); id. cft. etiam gll. τ 1249. ϱ 472. β 195 (add. gl. β 1168); plura ap. Frisk 2, 653 | βάτραχοι] βάτραχον Mus.; nescimus tamen utrum error Hesychio an scribae alicui tribuendus sit **113** cf. gl. 18 cum adn. **114** ϱ om. rubr., add. Mus. | cf. gll. 51. 121 cum adnn. **116** [ῥάγα] Schm. | ῥώγα H: accent. Mus. | cf. gl. 7

117 *ῥᾷον· εὐχερές $v^1A^2vg^{\varrho\alpha\theta3}$. κοῦφον. ⌊εὔκολον $g^{\varrho\alpha\theta3}$
D 118 ῥάπα· τὴν καλάμην. καὶ τοὺς [ἐν] αὐτῇ αὐλοῦντας· ῥαπαύλας
D 119 ῥαπίδες· ὑποδήματα. περόναι
D 120 ῥαπιδοποιόν· τὸν ποιητήν, Δωριεῖς. ἢ ποικιλτήν. ἢ τὸν τὰς κρηπῖδας ποιοῦντα
N.T. 121 ῥαπίζει· σκώπτει. ἀλοᾷ. παίζει. μαστιγοῖ, τύπτει (Ev. Matth. 5,39)
K+D 122 *ῥαπίς· ῥάβδος vg^1A^6. κρηπίς. κώμη. γογγυλίς. οἱ δὲ λαμψάνην
123 ῥαπίσαι· ῥάβδῳ πλῆξαι, ἢ ἀλοῆσαι (Euseb. dem. ev. 3,102)
D 124 ῥάπται· φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι
Ap.S. 125 *ῥάπτειν· μηχανᾶσθαι, ⌊κατασκευάζειν (π 423) (g^5)
D 126 Ῥάριον· πεδίον (h. Cer. 450)
D 127 Ῥᾶρος· ἰσχυρός. καὶ ὄνομα τοῦ Τριπτολέμου πατρός
Ap.S. 128 *ῥάσσατε· ῥάνατε (υ 150) $g^{\varrho\alpha\psi6}$[A^6]
129 *ῥᾷστα· εὐχερῆ, εὔκολα vg^1A^4
D 130 ῥαστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ. ταράττεται
131 ῥᾷστον· εὐχερές, εὔκολον
132 *ῥᾳστωνεύεται· ῥᾳθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ A^7
133 *ῥᾳστώνη· ῥᾳθυμία vg^2A^3(A^8). καὶ τὰ ὅμοια (e.g. Dem. 6,27. 10,7. Plat. Gorg. 459 c)
134 *ῥᾳστώνης· τρυφῆς, τέρψεως. ἀναπαύσεως (e.g. Plat. Crit. 107 c. rep. 525 c. Thuc. 1,120,4) A^8
D 135 ῥάστωρ· κρατήρ
D 136 ῥατάναν· τορύνην
D 137 ῥατίζει· πρεσβεύει
D 138 ⟩ρατιχεύειν· καταρᾶσθαι

---

118 Athen. 4,176e **119** cf. Eust. Od. 1658,59 [1,382,1 St.]; EM 702,33 **122** Σ ϱ 13 **125** Ap.S. 138,13 **126** Steph. Byz. 543,12; Paus. perieg. 1,38,6 | Ῥ-] Arcad. 200,22; Choerob. in Theodos. 2,43,28; Schol. bT ad A 56 **127** Ph 483,13–14 vv. Ῥάρ. ῥαρον (sic) | de psilosi v. ad gl. 126 **128** = Ap.S. 138,14 = Schol. **133** Σ ϱ 15

---

118 ῥαπατὴν· H: Brun. Perg. | [ἐν] Hansen | ῥαπάλους H: Heins., coll. Athen. ubi ῥαππαύλας (ὥς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς γλώσσαις) exstat; formam sing. ῥαπταύλης exhibet Eust. Il. 1157,39 [4,233,3 V.]; cf. Hoffm. Mak. 14; v. etiam gl. π 2141 cum adn. **119** Alb. alii cft. gll. 122. 147. α 7406 **120** κρηπίδας H: accent. Schm.; ῥαπίδας Mus., sed cf. gl. 122 **121** 'Nisi ῥαντίζει per σκώπτει redderet [gl. 114], corrigerem κόπτει … παίει' Schm. post Alb. alios; Alb. cft. etiam gll. 123 et 83, sed addit 'Nihil tamen mutaverim', coll. gl. σ 1219 (addend. gll. ε 5736. 5745) | ἁλοᾶ H: spir. ed. 1521, cf. gl. 123 | cf. gl. 51 cum adn. **122** cf. gl. 119 cum adn. | κροπὶς H: Jun. Sop. **124** Thes. 6,2335 c cft. gl. 91 **126** Schm. vult Ῥάριον πεδίον⟨· …⟩ | ῥάριον H: spir. Arcad. | παιδίον H: Sop. **127** ῥάρος H: Arcad. (spir.) et Schm. (accent., cf. α h. Cer. 450) **128** contin. H: nov. gl. Ap.S. | cf. gl. 11 **129** ῥάστα H: accent. Mus. | cf. gll. 68. 131 **130** v.l. gl. 69 | ταράττεται] I.C. Cunningham ci. ταράττει **131** ῥαστὸν H: Alb. | cf. gll. 68. 129 **135** v.l. gl. 74, ad quam v. adn. **136** τὸ ῥένναν H: Alb., coll. gl. β 1056; τορύναν Mus.; τορυνᾶν (cum lemmate ῥατανᾶν) Schm. in app.; Schm. cft. gl. 450 de errore **137** ῥατίζει] φατίζει Alb., coll. gl. φ 221 (et gl. π 3246) **138** v.l. gl. α 6988 (Alb.), cf. Latte Mantissa vol. 1 pp. 498–9 | de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

139 †ῥατῶνα†· ῥεκτῆρα. σφαγέα

140 ⟩ραυλόν· ἄγραυλον. ἄγροικον (Opp. cyneg. 4, 268) D

141 ῥαφάνη· κράμβη

142 ῥαφανιδωθῆναι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανῖσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ἕδρας· ʻτίς γὰρ ἀντὶ τῆς ῥαφανῖδος ὁρῶν ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς;ʼ (com. ad. dub. fr. 418 K.–A.) D

143 ῥαφανίς, ῥάφανος· διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη (Apollod. Car. fr. 32. Alex. fr. 15, 7 K.–A.), ῥαφανὶς δὲ ἡ παρ' ἡμῖν ῥάφανος (Ar. Plut. 544). Τρύφων (fr. 120 V.) δέ φησι, παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανῖδας λέγεσθαι (Epicharm. fr. 158, 5 K.–A.), τὰς δὲ μεγάλας ῥάφας (Epicharm. fr. 205 K.–A.?) D

144 ῥάφανος· κράμβη (Apollod. Car. fr. 32. Alex. fr. 15, 7 K.–A.) D

145 ῥαφανουροί· κηπουροί D

146 ῥαφάσσει· πλανᾶται D

147 ῥαφίς· ὑπόδημα. περόνη (Archipp. fr. 40, 1 K.–A.). καὶ ἄγριόν τι λάχανον λαμψανῶδες. καὶ ἡ ῥάβδος D

148 ῥάφοι· ὄρνεις τινές D

149 ῥαχάδην· ἐπὶ τῆς ῥάχεως D

150 ῥαχάς· χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον, διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον D

151 ῥάχετρον· ῥαχίς· ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου D

152 *ῥαχθέντος· σπαραχθέντος A^{3}

153 *ῥαχίζειν· παίειν τὸ ἱερεῖον $A^{\rho\alpha\kappa 3}$

154 [ῥάχη· ἀποραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα]

155 ῥαχία· πᾶς πετρώδης αἰγιαλός (Thuc. 4, 10, 5. Soph. fr. 1088 R.)

---

142 cf. Schol. Ar. Plut. 168; Su π 467 v. παρατίλλεται **143** Schol. Ar. Plut. 544; Ph 483, 19 v. ῥάφανος; Phryn. ecl. 111; Poll. 1, 247. 6, 54 | ῥάφας] cf. Ph 483, 18 (Kaibel ci. ῥάφαν[ον]) **144** = Ph; Poll. 1, 247. 6, 54 **150** cf. Ph **151** cf. Ph; Poll. 2, 136 **152** cf. Σ ϱ 16 **153** cf. Poll. 2, 136 **155** EM 702, 52; cf. Ph = Su (Ael. Dion. ϱ 7)

---

140 ῥαυλὸν] h. e. ἄγραυλον (Alb. post G.; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.) | ἀγραυλὸν H: accent. Mus. **141** κράμφη H: Mus. **142** μυχοὺς H: Mus. | ῥαφανίσιν H: accent. Mein. | ῥαφανίδος H: accent. Porson | 'Verba sunt mœchæ, dicentis ad aliam: Si pro raphano pœna mœchis statuatur crux, nemo nos accedet' Voss.; Porson Adv., 1812, 301 versus … τίς γὰρ ἂν / ἀντὶ ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν / ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς; … restituendos esse censuit; de ὀξυθύμια v. gl. ο 948 et uberius Harp. 223, 12 (Eupol. fr. 132 K.–A.); LSJ s. v. **143** ῥαφανὶς· ῥάφανος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Hansen (cf. gl. π 2507 cum adn.); ῥαφανὶς ⟨καὶ⟩ ῥάφανος (sine interpunct. insequ.) Schm. post Mus. | ῥάφανος^{3}] term. -ος add. Mus. | τρύφην H: Mus. | ῥαφανίδας H: accent. Schm. **144** cf. gl. κ 3938 **145** Alb. cft. gl. 22 **146** v. gl. 76 cum adn. | cf. etiam gl. 18 cum adn. **147** cf. gl. 119 cum adn. | περόνη] cf. gl. π 1986 **150** ῥαχάς] accus. pl. ῥακάδας Ph, τοῦ ῥάχα IG 14, 352, II, 25. 66. 79. 87 (Halaesae Siciliae, aet. Rom.) **151** ῥάχετρον H = Poll.] ῥάχετον Ph **152** σπαραχθέντος H (πραχθεντος A)] ραγέντος Σ **153** ῥακτριζειν· το π. τ. ἱ. $A^{\rho\alpha\kappa 3}$; ῥακετρίσαι τὸ διακόψαι Poll. **154** v. l. gl. 81

D **156** ϱαχίζειν· τὸ εἰκαίως καὶ ϱᾳδίως ψεύδεσθαι (Dinarch. fr. 80 S.)

D **157** ϱαχίζων· διακόπτων, διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ϱάχιν γίνεσθαι (Soph. Ai. 56)

158 ϱάχι· τὸ στέμφυλον

D + Hom. **159** *ϱάχις· ἄκρα (e.g. Hdt. 3,54,2. 7,216). ⌞ὀσφύς. ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου (I 208) vg^{1}A^{4}

D **160** ϱαχιστήρ· ψεύστης. ἀλαζών. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος (Theopomp. com. fr. 44 K.–A.)

D **161** ϱαχοί· χοιράδες. στοιβαί. σάγματα. ἔνιοι τοὺς [σ]φακέλους τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ϱάβδους. ἔστιν δὲ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα (Xen. cyneg. 10,7. cf. Soph. fr. dub. 812 R.)

D **162** Ῥαχός· Ἕλλην. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν

Hom. **163** *ϱάψαι· συνθεῖναι (Σ 367) g^{1}A^{8}v$^{\rho\alpha\pi 3}$

164 ϱαψῳδία· ἡ σύνταξις τῶν λόγων, ἢ *λόγων συναφή vg^{7}A^{9}. ἢ μέρος ποιήματος

D **165** ϱαψῳδοί· ὑποκριταὶ ἐπῶν (Xen. conv. 3,6. Plat. Ion 532 d . .)

166 *ϱαψῴδημα· ψεῦσμα Σ. φλυαρία

D **167** ϱαψῳδός· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι (OT 391) οὕτως ἔφη τὴν Σφίγγα. καὶ οἱ τὰ Ὁμήρου ᾄδοντες ποιοὶ ϱαψῳδοὶ καλοῦνται

Hom. **168** ϱέα· ϱᾳδίως, εὐχερῶς (E 304 . .)

D **169** Ῥέας πόντος· παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται ⟨ἡ Ῥέα. καὶ⟩ ὁ Βόσπορος

170 ϱεγεονάριος· γειτονίαρχος

D **171** ϱέγματα· τὰ βάμματα (Ibyc. PMGF fr. 316,1)

D **172** ϱέγος· ϱάμ⟨μ⟩α. βάμμα (Anacr. PMG fr. 447). ϱάκ[κ]ος

---

156 Antiatt. 113,7 **157** Schol. Soph.; cf. Ph **159** Σ ϱ 18 **160** Ph 484,4 = Su π 62 v. ϱαχίζειν **161** Ph **163** = Σ ϱ 19 **164** λόγων συναφή] Σ ϱ 21 | μέρος ποιήματος] Dion. Thr. 8,4 **165** = Tim. lex.; cf. Ph = Su **166** Σ ϱ 20 **167** Σοφ. … Σφίγγα] cf. Ph; Su | οἱ κτλ.] cf. Ph 484,23 v. ϱαψωιδοί = Su ϱ 71 v. ϱαψῳδοί **168** Schol. **169** = Prov. Bodl. 821 [= append. 4,64]; Ph **172** EM 703,29

---

156 του (sine accentu ut vid.) εἰκέως H: Mus. **157** cf. gl. 84 | ϱάχην H: Mus. | Soph.] cf. Su; A$^{\rho\alpha\kappa 4}$ habet ϱακκιζων· ὁ διακοπτων (= gl. 84) παρ' Ευριπιδῃ **158** ϱάχι] Alb. ci. ϱάχιον vel ϱάχιν, cf. ordinem **159** ϱαχὶς H: accent. Alb. | ὀσφύς] de accentu cf. ad gl. π 1506 | Alb. cft. gl. 292 **160** ϱαχιστήρ] ϱαχιστής Ph = Su **161** στυβαὶ H: Salm. | σφακέλους H: Salm. | μυρίκινας H: accent. Mus. | ϱαχοί· … τὰς μυρικίνας ϱάβδους] ϱάχοι· αἱ μυρικίναι ϱάβδοι Ph 484,12, cf. ϱάχους· τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ϱάβδους λέγουσι 484,15 **162** Ἕλλην] cf. gl. 58 | φραγμός] cf. gl. 293 **163** συνθῆναι H: Mus. **164** συραφὴ H: ΚΣ (de locutione Alb. cft. Theopomp. com. fr. 23 K.–A.); συρραφὴ Mus. **167** ϱαψῳδός] ϱαψῳδὸς κύων Ph | ποιοὶ] errorem pro nom. plur. substantivi alicuius susp. R. Kassel ('kaum … ἀοιδοί'); accus. ποιήματα (cf. gl. 164) vel ἔπη (cf. Su ϱ 71) coniecerim **169** ϱέας· πόρτος, H: Prov. Bodl.; G. Dind. 6,2356 b cft. Ῥέας πόντος· ὁ Βόσπορος Theogn. can. 32,8 Alpers (p. 11,7 C.) | ⟨ἡ Ῥέα. καὶ⟩ Leutsch | cf. Aesch. PV 837 **170** Lat. regionarius **172** ϱέγος] cf. gl. 246 | ϱάμα H: Mus. | ϱάκκος H: Alb. in app., cf. gl. 246

173 ῥεγισταί· οἱ βαφεῖς D
174 ῥέγχειν· ἐπὶ τῶν κοιμωμένων D
175 ῥέδ⟨δ⟩ει· πράττει, θύει D
176 [*ῥεδείη· τράχηλος A^{26}(g^{4}A^{24}). ἢ ῥεδέρη]
177 *ῥεδίων· ἁρμάτων (Apoc. 18, 13?) g^{5}A^{25} N. T.?
178 ῥέε[ν], ῥέεν· ἔρρει, ἔρ⟨ρ⟩εεν (Δ 451 . .; Α 249 . .) Hom.
179 *ῥέε δ' αἵματι γαῖα· κατερ⟨ρ⟩εῖτο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος (Δ 451 . .) [vg^{7}A^{20}] Hom.
180 *ῥέεθρα· ῥεῖθρα A^{29}(vg^{6}), ῥεύματα (Β 461 . .) g^{6}A^{29} Hom.
181 *ῥεέθρων· ῥευμάτων, ῥείθρων (Ψ 205 v.l. [Ap. S. 62, 18]) vg^{6} Hom.
182 *ῥέζει· πράττει (χ 158). θύει, ἱερεύει. παρασκευάζει vg^{8}A^{ρεε30} Hom.
183 ῥέζεσκον· ἔθυον (Θ 250). ἔπραττον (χ 46) Hom.
184 ῥέζουσι· πράττουσι. θύουσι. καὶ τὰ ὅμοια D
185 *ῥεθέων· σπλάγχνων, μελῶν (Π 856 . .) g^{10}A^{31}, σωμάτων Ap. S.
186 ῥέθη· μέλη τοῦ σώματος (Π 856 . .). σῶμα. πρόσωπον. θηρίον Ap. S.
187 *ῥέθος· πρόσωπον (Soph. Ant. 529. Eur. Herc. 1205. Theocr. 29, 16) g^{12}A^{32}. παρειά Eur.
188 ῥεῖ· ῥέει, χεῖται D
189 ῥεῖα· ῥᾳδίως, εὐχερῶς, †μλπνι†, ἰσχυρῶς (Β 475 . .) Hom.
190 ῥεῖα ζώοντες· ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες (Ζ 138 . .) Ap. S.
191 ῥείακεν· εὐχερῶς ἤνεγκεν (Ρ 70) Hom.
192 *ῥειγεδανοῖς· φοβεροῖς g^{9}
193 ῥειγηλά· φοβερά D
194 ῥείγησε βοήν· ἐφοβήθη[ς] (Ε 596 . .) Hom.

---

175 Eust. 226, 8. 984, 1 [1, 343, 10. 3, 636, 2 V.] **177** = Σ ϱ 22 **178** Schol. A 249 **180** Schol. **182** cf. Ph = Su **185** cf. Schol. **186** Ap. S. 138, 17; cf. Schol.; EM 701, 29 **187** Σ ϱ 23 = K | πρόσωπον] Schol. A ad Π 856, T ad X 362; Eust. Il. 1090, 27 [3, 942, 11 V.] **189** Ph; Su; Schol. **190** Ph; Ap. S. 138, 21; Schol.

---

173 Alb. cft. gll. 235. 385 **174** Alb. cft. gl. 387 **175** cf. gl. 182 | ῥέδει H: Alb., coll. Eust.; forma est Dorica vel Boeotica; cf. gl. π 3542 cum adn. **176** ῥεδέρη] vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; sed utique 'ῥε aliunde adhæsit' (Ruhnk.; cf. gl. π 1557 cum adn.), et glossa nihil est nisi δέρη· τράχηλος (Schm. cft. gl. δ 669); cf. ad gl. π 2415 **177** ῥεδίων] a Lat. r(a)eda (Maussac); Alb. cft. gl. 248 **178** ῥέεν· ῥέεν. H: ordo et Alb. ([ν]) et Hansen (interpunct., cf. gl. π 2507 cum adn.) | ἔρεεν H: Hansen **179** γαία H: accent. Mus. | κατερεῖτο H: Mus., cf. K **182** cf. gl. 175 **186** θηρίον] Alb. cft. gl. 219 **187** πρόσωπον] significatio Aeolica, v. testt. **189** μλπνι] compendium non intellexi, Mus. del.; Mein. 1857 p. 605 vult μάλ' ἀπόνως (coll. ῥεῖα …, τὸ ἀπόνως, … Eust. Od. 1518, 39 [1, 193, 34 St.]), i. e. aut ῥεῖα· ῥᾳδίως, εὐχερῶς + nov. gl. ῥεῖα μάλ' (immo μάλα in fine lemmatis)· ἀπόνως, εὐχερῶς (pro ἰσχυρῶς) aut ῥεῖα μάλ' (immo μάλα)· ἀπόνως, ῥᾳδίως, εὐχερῶς (del. ἰσχυρῶς) **191** ῥείακεν] h. e. ῥεῖά κεν ⟨ἔνθα φέροι⟩, varia lectio vel prava repetitio Homeri ἔνθα κε ῥεῖα φέροι (Alb.); cf. gl. 297 et gl. π 1557 cum adn. **192** ῥειγεδάνοις] h. e. ῥιγεδανοῖς Mus. (ι) et Alb. (accent.), cf. gl. 299 **193** ῥειγηλά] h. e. ῥιγηλά (Mus.) **194** ῥειγησὲ βόην] h. e. ῥίγησε βοήν (Mus.; accentus cum Mus. correxi, sed syllabam ῥει- hic non mutandam esse ex ordine intelligitur) | ἐφοβήθης H: Mus., cf. gll. 195. 237. 304 | βοήν] 'inepte addidit Hesych. βοὴν, quod ad ῥίγησε in dicto Hom. loco nihil pertinet' Jens.; cf. gl. π 1557 cum adn.

195 *ῥείγησεν· ἐφοβήθη vg^{ϱι3}A$^{[ϱι19].ϱηγ7}$

196 [ῥειγῆνος· ἀπειράγαθος]

D **197** ῥείζω· ὠθήσω

Hom. **198** Ῥείης· τῆς Ῥέας (Ξ 203)

Ap. S. **199** *ῥεῖθρον· ῥεῦμα (cf. B 461 . .) v^{ϱι9}A^{ϱι24}. λέγεται δὲ καὶ ⌊ῥέεθρον (e. g. Aesch. Pers. 497) A^{ϱι24}

Ap. S. **200** ῥεινοτόρος· τὰς ἀσπίδας τορῶν ἢ τιτρώσκων (Φ 392)

D **201** ῥεῖρος· ταλαίπωρος

D **202** Ῥειτοί· ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι Ῥειτοὶ ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ τῆς νεωτέρας, ὅθεν τοῖς λουτροῖς ἁγνίζεσθαι τοὺς θιάσους (Thuc. 2, 19, 2)

D **203** ῥέκος· ζῶμα. ζώνη

204 ῥεκτός· ἀνδρεῖος. ἢ χιτών

205 ῥεκτῶν· ἀπομάκτρων. ἢ ἱματίων

LXX **206** ῥέμβεται· πλανᾶται, γυρεύει (Prov. 7, 12)

Greg. Naz. **207** ῥεμβέσθω· τὰ ὅμοια (Greg. Naz. or. 37, 10, 25 Gallay [36, 296, 12 M.])

D **208** ῥεμβονᾶν· σφενδονᾶν

D **209** ῥεμεῖ· ὀδυνᾷ. σήπει

D **210** ῥεμφθῆναι· ῥέμβεσθαι

D **211** ῥέμφος· τὸ στόμα. ἢ ῥίς

Hom. **212** *ῥέξαι· ποιῆσαι (B 802 . .). θῦσαι (A 444 . .) (vg^{13})

Hom. **213** *ῥέξει· πράξει (Ξ 62) vg^{13}A^{34}. θύσει g^{13}, ἱερεύσει. παρασκευάσει, ἑτοιμάσει, ξέσει

Hom. **214** *ῥέξομεν· ποιήσομεν (H 353) (vg^{15}). καὶ τὰ ὅμοια

---

198 Schol. **199** Ap. S. 138, 18 **200** cf. Ap. S. 139, 4; cf. Schol. **202** Paus. perieg. 1, 38, 1; EM 703, 12 **203** = Ph = Su; Theogn. can. 32, 10 Alpers (p. 11, 8 C.) **209** Ph = Su; Theogn. can. 32, 11 Alpers (p. 11, 8 C.) **212** Ph = Su; Schol. A 444; cf. Ap. S. 138, 15

---

195 ‘Glossa … praecedentis emendatio fuit’ Schow | ῥείγησεν] h. e. ῥίγησεν (vg^{ϱι3}[A^{ϱι19}], v. l. gl. 304) **196** v. l. gl. 305 | ἀπειράγαθορ H ut vid.: Mus., cf. gl. 305 **197** ῥήξω· ὠθήσω, coll. Ψ 673, vel ἀράξω· βοηθήσω Schm.; ῥέξω· θύσω Alb. **199** cf. gl. 316 **200** ῥεινοτόρος] h. e. ῥινοτόρος | cf. gll. 339–40 **201** ῥεῖρος] ῥεῖος Voss., coll. EM 539, 30 **202** Ῥειτοί] sic ει et accent. et genus etiam Orus ap. EM, et Paus.; v. etiam τὸν Ῥετὸν (ε valet ει) IG 1^{3}, 79, 5 anni 422/1 | ἐλεύσει H: Mus. | ῥωγμὸς H: Mus. | τοὺς λουτροὺς H: Frazer ad Paus. | θιασούς H: accent. Mus. **203** θώνη H: Ph **204** ῥεκτός· ἀνδρεῖος χιτών Salm., coll. Lat. ‘rectae’ i. q. ‘vestimenta virilia’ (v. Plin. n. h. 8, 194, cet.); similiter ῥέκτης· ἀνδρεῖος + nov. gl. ῥεκτός· χιτών ‘tunica recta’ Hemsterh.; Alb. post. HSt. cft. Su ϱ 95 ῥέκτῃ ἀνδρί· τῷ πράκτῃ | cf. gl. 205 **205** ἀπὸ μάκτρων H: HSt.; Alb. cft. gl. 460 | cf. gl. 204 cum adn. **206** cf. gl. 18 cum adn. **208** Alb. cft. gl. 487; v. etiam Su ϱ 221 v. ῥομβεῖν | σφενδόνας H: Heins. Palm. G. **209** ῥεμεῖ] accent. ῥέμει Ph = Su | ῥέμω· τὸ πειρῶμαι, τὸ δύναμαι Theogn. (τὸ τείρομαι, ὀδυνῶμαι Lob. Rhem. 118) **211** ῥεμφὸς H: accent. Mus. | G. cft. gl. 108

215 [ῥέοιτο· φθείροιτο]
216 ῥέοντα· ῥυτά. ἐκπώματα (Astydam. TrGF 60 F 3,3) D
217 ῥέοντι· ῥεῖ
218 *ῥεόντων· παρερχομένων vg^{17}A^{37}
219 ῥέος· ῥεῦμα (Aesch. Ag. 901. PV 400). [ῥεῦμα] θηρίον D
220 *ῥέπει· κλίνει vg^{19}A^{39}, βαρεῖ, καθέλκει
221 ῥέπεν· ἐβαρεῖτο (Θ 72 . .) Hom.
222 †ῥέπεις· ῥέψις. ῥέπου†
223 [ῥερπιδάω· τὸ πῦρ ἐκκαίουσι]
224 *ῥεῦεν· ἐδίωκεν (Ζ 133 . .) [vg^{14}] Hom.
225 ῥεῦμιν· βρέφος νεογνόν D
226 ῥεύσαντα· ἐγκλίναντα (Plat. rep. 544e) D
227 *ῥευσταλέον· ῥέον (orac. ap. Euseb. praep. ev. 4,9,2,28) A^{40}
228 ῥευστόν· χυτόν D
229 [*⟩ρεφέα· ἐστεγασμένα [A^{41}]]
230 ῥεφούγια· ῥεμπτά
231 *ῥεχθέν· πραχθέν vg^{16}A^{42}, συντελεσθέν (Ρ 32 . .) Hom.
232 *ῥέψας· κλίνας vg^{20}[A^{43}]. στεγάσας vg^{20}A^{43}
233 ῥέωνος· εὐώνου ἀνδρός D
234 *ῥήγεα· παλλία A^{11}vg^{ρησ6} βαπτὰ vg^{ρησ6} ὑπὸ Ῥωμαίων. βεβαμμένα ἱμάτια (γ 349 . .; Ι 657 . . Greg. Naz. c. 2,1,45,145 [37,1363,13 M.]). ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς Hom. Greg. Naz.
235 ῥηγεύς· βαφεύς D
236 Ῥηγῖνος· τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον (cf. Xenarch. mimogr. test. 2 p. 254 K.–A.) Prov.
237 *ῥήγησεν· ἐφοβήθη A^{7}, ἐδειλίασεν

---

219 Theogn. can. 32,12 Alpers (p. 11,8 C.); Schol. Aesch. PV 400; Su π 1721 v. πλέκος **220** Σ ϱ 25 **221** cf. Schol. **224** Schol. **225** Ph = Su **231** cf. Ap.S. 138,15 v. ῥέξαι **233** cf. Theogn. can. 32,14 Alpers (p. 11,9 C.) **234** Schol. Ι 657 (cf. Schol. γ 349 . .); Su ϱ 117 et 125; cf. Ap.S. 138,22 **236** Ph et Su v. Ῥηγίνους (Paus. ϱ 4); Zenob. vulg. 5,83. 4,85; Prov. Bodl. 820. 592

---

215 v.l. gl. 62 **217** ῥέοντι· ῥέουσι Schm.; ῥέον· τὸ ῥᾶ id., coll. gl. 1 **219** ῥέον (sic)· ῥεῦμα θηρίον Theogn. | ῥεὸς H: accent. Alb. in app. | [ῥεῦμα] Alb. | θηρίον] Alb. cft. gl. 186 **221** ῥέπει H: Alb. post Martin, coll. Schol. ῥέπε· … κατεβάρει (κατεβαρεῖ⟨το⟩ ci. Alb.) … **222** ῥέπεις] ῥέπις Mus. **223** ῥερπιδάω·] h.e. ῥειπίδα (i. q. ῥιπίδα)· ᾧ (Alb., coll. gl. 360) **224** ῥεῦεν] h.e. σεῦεν (Ruhnk.), cf. Schol. σεῦε· ἐδίωκεν; de ϱ pro σ perperam scripto cf. gl. 298 | vg$^{ρευ\ 14}$ habet ῥευε· διωκε, cf. gl. σ 462 **225** ῥεύμιν H: accent. Mus.; ῥεῦμον Ph = Su **226** ῥεύσαντα] h.e. ῥέψαντα (Ruhnk.) **228** contin. H: nov. gl. Mus. **229** v.l. gl. α 4093; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **230** ῥεφούγια] Lat. refugia | ῥεμπτά] nihil arridet | Schm. ci. ῥεπούδια· μεμπτά **233** εὔωνος (sine interpunct. insequ.) H: M.L. West; Schm. cft. Theogn. ῥέων· ὁ τρέχων ἢ ὁ εὔωνος **234** ῥώματα H ut vid.: Mus. | Greg. Naz.] cf. gl. π 1366 cum adn. **235** cf. gll. 173. 385 **236** cf. gll. 196. 305 **237** ῥήγησεν] totam gl. del. Mus., postquam ῥίγησεν scripsit, v.l. gl. 304

238 *ῥῆγλαι· σίδηρα ὡς ῥάβδοι [A[10]]

239 *ῥῆγμα· τάσις ἀνέμου vg[2]A[12]. κατὰ μῆκος A[12] τραύματος οὐλή vg[2]A[12]. στάλαγμα

LXX **240** *ῥήγματα· σχίσματα (vg[2]) (3. Regn. 11,30 . .)

Ap.S. **241** *ῥηγμίν· αἰγιαλός, περὶ ὅνπερ ῥήγνυται τὸ κῦμα (A 437 . .) [A[13]]

Hom. **242** ῥηγμῖνος· [τὰ ἀπορρήγματα τῆς πέτρας] ⟨…⟩ (Y 229)

Hom. **243** *ῥηγμίς· αἰγιαλός A[9]. διὰ ⟨τὸ⟩ ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ (A 437 . .)

Hom. **244** ῥήγνυσκε· [τάσις ἀνέμου. ἢ τραύματος οὐλή] ⟨…⟩ (E 244)

D **245** ῥήγνυται· διαιρεῖται, κατακόπτεται

Hom. **246** ῥῆγος· ῥάκος. περίστρωμα. σπάραγμα. προσκεφάλαια (I 657 . .)

247 [⟩ρηγῶν· βοηθῶν]

D **248** ῥηδίων· καρούχων. ῥα⟨ι⟩δίων

249 ῥηδίως· εὐκόλως, εὐχερῶς (Callim. fr. 202,35 Pf. Herond. 7,69)

Hom. **250** ῥήϊα καὶ ῥηΐδια· ὁμοίως· εὐχερῶς μάλα, ῥαδίως (Y 265)

Hom. **251** *ῥηΐτεροι· εὐκαταγωνιστότεροι A[3]. εὐχερέστεροι (A[1]vg[ρηγ5]), εὐκοπώτεροι (Σ 258 . .)

D **252** ῥήνεα· πρόβατα, οἷα

253 *ῥῆνες· ἄρνες, ⌊πρόβατα A[1]vg[ρηγ4]

D **254** ῥήνικες· ἀρνακίδες (Hippocr. mul. 1,58 [8,116,19 L.])

D **255** Ῥήνη· †ποιμήν†. καὶ πόλις

D **256** Ῥῆνος· ὄνομα ποταμοῦ

Hom. D **257** ῥῆξαι· διελεῖν (Λ 538). καταβαλεῖν. ἀπολῦσαι. κρᾶξαι (Dem. 9,61. Greg. Naz. or. 18,13 fin. [35,1001,24 M.])
Greg. Naz.

D **258** ῥῆξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον· ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν

LXX **259** ῥηξάτω· κραξάτω (Esai. 52,9)

---

239 κατὰ … οὐλή] = Ph **241** Ap. S. 138,23; cf. Σ ρ 26; Schol. **243** cf. Σ ρ 26 **245** Ph = Su **246** cf. Ap. S. 138,22; Schol. **251** Schol. **253** Σ ρ 27 **254** Galen. lex. 19,135,3

---

238 ῥῆγλαι] Lat. reg(u)lae | expl.] σιδηραῖ ῥάβδοι Salm. Suicer.; ὡς ῥαβδια εισι σιδηρα A **239** cf. gl. 244 | στάλαγμα] cf. gl. 309 **242** ῥηγμῆνος H: Mus.; ῥηγμῖνες G. et Perg., sed ‘minus convenit cum interpretatione’ (Alb.) | expl.] huc e gl. 240 migrasse censet Heins. | ἀπορπύματα H: Jun. alii | ⟨…⟩] ὁμοίως Alb. **243** ῥηγμὸς H: Thes. 6,2370 c | ⟨τὸ⟩ Mus. **244** expl.] e gl. 239 perperam repetita pro διέρρησσε (Su) vel sim. **246** cf. gl. 172 **247** v.l. gl. α 7147 (Sop. G.); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **248** ῥηδίων] a Lat. r(a)eda; cf. gl. 177 | καρούχων] a καροῦχα (Alb. cft. gl. α 7292), Lat. carruca | ῥαδίων H: Salm. **252** ῥήνεα] forma exstat St. Byz. 532,13, ῥήνη gl. π 2917 | οἷα] ὄιας Sop. alii, ὄιες Jun., cf. gll. ο 181. 207 | Schm. vult ῥήνεα (i. q. ῥήνεια)· προβάτεια (del. οἷα) | cf. gll. 253. 111 cum adn. **253** cf. gl. 252 cum adn. **254** ῥήνεκες H: Heins. Alb., coll. Hippocr. sicut ap. Galen. lex. laudatur **255** Ῥήνη] de formis v. RE v. Ῥήνεια | πόλις] de voce πόλις pro νῆσος usurpata cf. gl. 2787; Harp. 173,6–10 (Lys. fr. 96 S.; Eur. Ion. 294; Ar. Pac. 251); Ph 167,5 **257** ἀπολύσαι H: accent. Alb. | κράξαι H: accent. Schm. **258** ‘Si comici haec verba sunt, fortasse scribendum: ῥῆξαί με ⟨φωνὴν⟩ καὶ φράσαι δεῖ ⟨τὸν⟩ λόγον’ Mein. FCG 4,648; Kassel–Austin fragmentum reiecerunt

260 ῥῆξε· διέρρηξεν (Ζ 6 . .). κατέβαλεν. ἔκραξεν. ἀπέλυσεν. διέκοψεν (Γ 375 . .) Hom.
261 *ῥηξείφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν A^{2}Σ
262 ῥηξήνορα· πολεμιστὴν πρακτικόν, ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστήν (Η 228 . .) Hom.
263 *ῥηξήνορες· ὁμοίως [A^{1}vg$^{\text{ρησ5}}$]
264 *ῥηξίφρονα· καταβαλόντα τὴν φρένα A^{3}
265 *ῥησίδιον· λεξίδιον v^{3}vg$^{\text{ρε21}}$A$^{\text{ρηγ8}}$Σ
266 ῥησάμενος· διομολογησάμενος D
267 ῥήσαντο· ἐψηφίσαντο. οἱ δὲ ἐτύπτοντο D
268 ῥήσεις· νόμοι, δόγματα. *λόγοι (Prov. 1,6 . .) vg^{1}(A^{7}), λέξεις. ψηφίσματα (Crat. com. fr. 59 K.–A.) LXX+D
269 ῥησκομένων· λεγομένων D
270 Ῥῆσος· ποταμὸς Τρῳάδος (Ν 20) Hom.
271 *ῥήσοντας· τοῖς ποσὶ κροτοῦντας (Σ 571) (vg^{2}A^{9}) Hom.
272 Ῥῆσος ἀρχός, ὃς ⟨ἐ⟩ρ[ε]εῖ τὰ θέσφατα· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν, ἤ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ Τραγῳδουμένων (FGrHist 12 F 5), ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν (Epicharm. fr. 206 K.–A.). ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος D
273 ῥήσιος· ὁμιλίας (φ 291) Hom.
274 ῥήσσει· τέμνει, σχίζει. τύπτει, κροτεῖ D
275 ῥητήν· τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει D
276 ῥητῆρα· διδάσκαλον (Ι 443) Hom.
277 ῥητοί· οἱ ἔνδοξοι (Hes. op. 4) [ταξάμενοι] D
278 ῥητόν· τὸ τεταγμένον, ὃ ἄν τις τάξηται. καὶ ῥησάμενοι· ταξάμενοι D
279 [ῥητόν· τὸ τεταγμένον]

---

260 cf. Schol. **261** = Σ ϱ 29 **262** cf. Ap. S. 138,24 **263** cf. Σ ϱ 28 = K **265** = Σ ϱ 31 **268** λόγοι] Σ ϱ 30; gl. Prov. | λόγοι et ψηφίσματα] cf. Ph 486,10. 17 v. ῥῆσις **269** Ph **271** Schol. **272** Ph 486,18 v. Ῥησός = Su ϱ 143 v. Ῥησίαρχος **276** Schol. **277** cf. Schol. Hes.

---

261 ῥηξείφλοια (ῥήξει φλοιὰ H)] ῥηξίφλοια AΣ, recte, sed ει propter ordinem retinere necesse est **263** ῥηξηνόρες H: accent. Mus. **264** ῥηξήφρονα H: Heins. **265** ῥησίδιον H = vg] Schm. cft. Choerob. EM 560,13 (cum ῥησί- tum ῥησεί-) et An. Ox. 2,255,20 (ῥησεί-) **266** Schm. cft. gl. 278 **267** h.e. ῥήσαντο· ἐψηφίσαντο + nov. gl. ῥήσσοντο· ἐτύπτοντο (Alb., coll. gl. 274) **271** h.e. ῥήσσοντες· τ. π. κροτοῦντες (K) **272** Ῥησόσαρχος· H: Schm. in app., cf. Ῥησός· ἀρχός· Ph cod.; Su habet Ῥησίαρχος· | ῥέει H: Hansen; ἐρέει Su; αἱρέσει Ph | Ῥῆσος … θέσφατα] senarium esse, cuius primam syllabam omiserat lexicographus, vidit M.L. West; id. cft. [Eur.] Rhes. 971–3 | post θέσφατα add. παρ' Ἐπιχάρμῳ· Ph = Su | ἤτοι] τοῖς Ph = Su (τοῖς ss. λείπει Su cod. M, τοῖς ⟨…⟩ Su cod. G, περὶ τοῖς Su cod. F) | εἴρηκε H = Ph = Su] εἴρηται Porson–Dobree | ἐν ἕκτῳ] ἓν καὶ (sic) H: Mus. (scriba aliquis compendium vocis καὶ pro numero ϛ' perperam posuerat) | ἄριστον] ⟨διὰ τὸ⟩ ἄριστον Jacoby | ἀλήθειαν] ἀληθῆ Su cod. F **273** ῥησιάς H: Pears. **277** [ταξάμενοι] Schm., cf. gl. 278 **278** cf. gl. 266 **279** del. Hansen, v.l. gl. 278

280 [ῥήτωρ· ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτήν]
D **281** ῥήτορες· λέκται, οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι
282 *ῥῆτραι· συνθῆκαι διὰ λόγων A^{6}. ἢ δίκαι. ἢ ὁμολογίαι (Theopomp. FGrHist 115 F 336, 2)
283 *ῥήτρας· συνθήκας (Euphor. SH fr. 415, col. 2, 8?) vg^{1}[v$^{ϱι6–7}$]
Greg. Naz. **284** ῥήτρης· ῥητορικῆς (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 4. 4, 59 [37, 1452, 6. 1510, 4 M.])
Hom. **285** ῥητῷ· ὡμολογημένῳ. ἑσταμένῳ (Φ 445)
286 *ῥητῶν· φανερῶν (Dem. 1, 4) (vg^{3}A^{5})
N. T. **287** *ῥητῶς· φανερῶς (1. Ep. Tim. 4, 1) A^{7}
288 *ῥήτωρ· συνήγορος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην. ἢ κριτής (Soph. fr. 1090 R.) vg^{2}A^{4}
289 ῥήχη· στάσις. ἐξουσία
290 *ῥηχθέντα· καταβληθέντα vg^{1}A^{2}. χωρισθέντα A^{2}
291 ῥηχιάδαι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες
292 ῥηχίς· ἄκρα
D **293** ῥηχός· φραγμός (Hdt. 7, 142, 1)
Att. **294** ῥία· ἀκρωτήρια ὄρθια (cf. Ξ 154). καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα (Thuc. 2, 86, 5) [ἢ μάλα]
295 ῥίαινα· πηγή, λιβάς
Hom. **296** *ῥία μάλα· εὐχερῶς πάνυ (Γ 381 . .) vg^{2}A^{16}
Hom. **297** *ῥία φέροι· ῥᾳδίως φέροι (P 70) A^{18}
298 ῥίγα· σιώπα
Ap. S. + Hom. **299** ῥιγεδανῆς· φρικώδου⟨ς⟩. χαλεπῆς, κακίστης, φοβερᾶς (T 325)
300 ῥιγεδανόν· φρικῶδες, ὅμοιον
Hom. **301** *ῥίγειστα· φρικωδέστατα (E 873) vg^{11}A^{22}
302 ῥιγηλόν· φοβερόν (Nic. al. 220)
Hom. **303** *ῥιγηδάνης· φρικ⟨τ⟩ῆς (T 325) A^{20}
Ap. S. + K **304** *ῥίγησεν· ἔφριξεν. ⌊ἐφοβήθη (Γ 259 . .) vg^{3}[A^{19}]

---

281 cf. Ph **282** Ph 487, 18 v. ῥῆτρα; Su ϱ 154; EM 703, 44; cf. Ap. S. 138, 29 **283** Σ ϱ 33 **285** Schol. **286** Schol. Dem. **288** Σ ϱ 34 **291** = Ph = Su **293** = gl. Hdt.; Su **294** = Ph = Su (Ael. Dion. ϱ 9); cf. Schol. et Schol. A **299** Ap. S. 138, 33; Schol. **302** Schol. Nic. al. **303** Schol. **304** Ap. S. 138, 32; Schol.; cf. EM 703, 55

---

280 del. Hansen, v. l. gl. 288 **281** λέκται] λέκτης· dicentarius Gloss. Lat. 2, 359, 18 **282** ὁμιλίαι H, cf. Apionem ap. Ap. S.: Ph = Su, cf. EM **283** fontem satis incertum esse e gl. 343 intelligitur **285** ὁμολογημένῳ H: Mus., cf. Schol. | ἐσταμένω H: Alb. **289** στάσις] Alb. cft. gl. 239 **291** ῥηχιάδαι] ῥ. ἢ ῥηχάδαι Ph = Su **292** G. cft. gl. 159 **293** cf. gll. 161–2 **294** [ἢ μάλα] Ph (‘μάλα ad ῥεῖα μάλ᾽ pertinet’ Schm.); cf. gl. 296 cum adn. **295** ῥίενα H: ordo et Schm. **296** ῥία· μάλα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. K, cf. gl. 250 | ῥία H et ordo ap. K] h. e. ῥεῖα (A) **297** ῥία H et ordo ap. K] h. e. ῥεῖα (A) | cf. gl. 191 cum adn. **298** ῥίγα] h. e. σίγα; errorem (non formam dialecticam) habemus; cf. gl. 224 | praeterea Alb. cft. gll. δ 755. ι 116. 141. σ 473. 709 **299** ῥιγεδάνης H: accent. Mus. | φρικώδου H: Mus., cf. Ap. S. | cf. gll. 192. 300; 303 **300** ῥιγέδανον H: Mus., cf. gl. 310 | cf. gll. 192. 299 **301** ῥίγειστα] h. e. ῥίγιστα (K), cf. gl. 307 **303** ῥιγηδάνης] h. e. ῥιγεδανῆς (A et Schol.), cf. gl. 299 | φρίκης H: A et Schol. **304** Alb. cft. gl. 195; v. etiam gll. 194. 237

305 *ῥηγῖνος· ἀπειράγαθος g^{3}A^{14}

306 ῥίγιον· φοβερώτερον. χαλεπώτερον. *φρικτόν (Α 325 . .) A^{21} Hom.

307 ῥίγιστα· φοβερώτατα. ἀτυχέστατα (Ε 873) Hom.

308 Ῥιγίστη· κρήνη τῆς Σινωπίδος

309 ῥίγμα· σταλαγμός

310 ῥιγνόν· ῥιγεδανόν, φρικῶδες

311 ⟩ριδαεῖ· σκυβαλίζει D

312 ῥίζαι· αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ (ι 390), καὶ πάντων φυτῶν (μ 435) Hom.

313 ῥίζειν· τρώγειν. καίειν. μυστιλᾶσθαι. θηλάζειν D

314 ῥιζοῦχος· σπερμογόνος (Callim. fr. 623 Pf.) D

315 ⟩ριζῶν· νεάζων. Ἐρετρ⟨ι⟩εῖς

316 *ῥεῖθρον· ῥεῦμα v^{ρι9}A^{ρι23}

317 ῥικνὴν ὄψιν· φρικτήν (SH fr. ad. 1104) D

318 *ῥικνοί· ἰσχνοὶ σαρξίν A^{25}. ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί (Phil. praem. et poen. 146)

319 ῥικνοῦσθαι· διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ᾽ εἶδος (Soph. fr. 316 R.) Att.

320 ῥικνοῦται· λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων D

321 ῥικνοτέρους· ἀσθενεστέρους D

322 ῥικνοφυεῖς· τὰς στρεβλὰς καὶ πεπιεσμένας D

323 ῥικνώσεαι· ῥυσωθήσῃ D

324 ῥίμβαι· ῥοιαὶ μεγάλαι. ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ· ξίμβαι D

325 ῥίμβησις· ἀγκύλη τοῦ ὤμου. οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου D

326 *ῥίμφα· ῥᾳδίως A^{26}, εὐχερῶς. ⌊συνεχῶς A^{26}. ἢ ⌊ταχέως (Ζ 511 . .) A^{26}g^{ρρω5} Hom.

327 *ῥίμφια· ῥᾳδίως ἔρριψαν A^{27}

---

306 Ap. S. 138,32; Schol. **319** Ph = Su (Paus. ρ 5) **326** Schol.; Ap. S. 139,1; EM 704,18

---

305 Ῥηγῖνος] Ῥιγῖνος ordo, falso | cf. gll. 196. 236 **306** ῥιγίον H: accent. Mus. **308** σινώπιδος H: accent. Schm. **309** ῥίγμα] h. e. ῥῆγμα (Mus., cf. gl. 239) **310** ῥιγνόν] ῥικνόν Sop., cf. gl. 317; ῥιγηλόν Mein. 1857 p. 622, cf. gl. 302; φρικνόν Schm., coll. gl. φ 886 **311** ῥιδαεῖ] h. e. ἀθερίδδει, Lac. pro ἀθερίζει (Alb., coll. gl. α 1558); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **313** τρώγειν] cf. ft. gl. 33 aut β 1138 | καίειν] cf. ft. gl. 357 aut v. πυρίζω; si κ⟨λ⟩αίειν fuit (Schm. in app.), cf. ft. gl. 475 **314** σπερμόγονος H: Mus. **315** ῥιζῶν] h. e. κουρίζων, v. l. gl. κ 3855 (Ruhnk., dubitanter); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | Ἐρετριεῖς H: Mus. **316** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l. gl. 197 | ῥεῖθρον] ῥῖθρον ordo ap. H et K **317** ῥικνὴν· ὄψιν (sine interpunct. insequ.) H: Phav. | ῥικνὴν] cf. gl. 310; ⟨φ⟩ρικνὴν Schm., coll. gl. φ 886 **318** ἱκανοὶ H: Martin Ruhnk. **319** διαφέρεσθαι] διαστρέφεσθαι Ph | Alb. cft. gl. 372 **322** στρύφνας H: Jun. Voss. **323** ῥυσωθήσει H: Voss. Kust. post Mus. **324** v. l. gl. ξ 68 (Alb., qui etiam cft. gl. σ 567); cf. gll. 481. 532 **325** βραχίωνα H: Mus. **326** ῥιμφὰ H: accent. Mus. **327** ῥίμφια] ci. ῥίμφ᾽ ἴα⟨λλον⟩ M. L. West, ῥίμφ᾽ ἴα⟨ψαν⟩ Schm.; glossas similiter ad initium perperam decurtatas ad gl. π 41 enumeravi; aliter ῥίμφα Mus. (cui non paruit typotheta), cf. 'L. Ῥίμφα. Illud ἔρριψαν invenit in Auctoris loco, ad quem respexit' Alb. (cf. gl. π 1557 cum adn.)

D **328** ῥινᾶν· ἐπὶ τοῦ[ς] ἐξαπατᾶν καὶ βουκολοῦντας (Men. Sicyon. fr. 10)

D **329** ⟩ῥίνεαι· αἱ μέλαιναι ἰσχάδες

330 *ῥίνη· ἰχθύος δορά [A^{32}]

D **331** ῥινηλάτην ὄνον· τὸν καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ (trag. ad. fr. 426 K.–S.?)

D **332** ῥινόβα[σ]τος· ἰχθὺς ποιός

D **333** ῥινοβόλους ἀνέμους· [ἢ] τὰς διὰ τῆς [ἐν] ἕδρας φύσας (com. ad.)

D **334** ῥινοδέψου· βυρσοδέψου

D **335** ῥινόκερως· τὸ τετράπουν θηρίον. καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ

Hom. **336** *ῥινός· δέρμα (Υ 276) vg^{4}

Hom. **337** *ῥινόν· τὴν ⸤βύρσαν.⸥ τὸ ⸤δέρμα (Ε 308 . .) A^{31}(vg^{4})

338 *ῥινοπύλη· μικρὰ πύλη (Polyb. 8, 25, 8) g^{1}

339 *ῥινώτερος· τὸ ὅπλον ⟨...⟩ A^{28}

Ap. S. **340** ῥινοτόρος· ῥινοὺς διατιτρώσκων, τουτέστιν *ὅπλα⸥ καὶ φάλαγγας ⸤διακόπτων g$^{\varrho o \omega 6}$. ἢ βυρσοτόμο[υ]ς (Φ 392)

Hom. **341** *ῥινούς· βύρσας. δέρματα (ε 426) A^{29}. ἀσπίδας (Δ 447 . .) g^{10}

D **342** ῥινοχόος· χώνη

343 *ῥινφαρήτ⟨ρ⟩ας· συνθήκας A^{33}

Hom. **344** *ῥινῷ· δέρματι A^{30}. βύρσῃ (Η 248)

D **345** ῥινωτηρία· μέρος τι τῆς νεώς

D **346** ῥιξικάζεται, ῥικάζεται· στροβεῖται

Ap. S. **347** *ῥίον· ἀκρωτήριον v^{5}A^{34} ὄρους (ι 191; Θ 25 . .) [v^{5}]

---

328 Ph; Eust. Il. 998, 29–31 [3, 680, 19–21 V.]. Od. 1822, 45 [2, 149, 8 St.] (Ael. Dion. ϱ 10) **330** Arcad. 111, 24; Theogn. can. 690 (p. 113, 27 C.); Choerob. An. Ox. 2, 255, 6 **332** Arist. h. an. 566^{a}29 **336** EM 704, 25 **337** Σ ϱ 37; EM 704, 25; Schol. **340** cf. Ap. S. 139, 4; Schol. **341** EM 704, 25; Schol.; cf. Ap. S. 139, 3 **344** cf. Schol. **347** = Ap. S. 139, 6; EM 704, 36; cf. Schol. ι 191

---

328 τοὺς H: Sop. Salm. | καὶ βουκολοῦντας] καὶ βουκολεῖν Sop. Salm.; καὶ ⟨ῥινῶντας· τοὺς⟩ βουκολοῦντας Alb.; καταβουκολοῦντας Schm. **329** ῥίνεαι] ἐρίνεαι Lob. Prol. 26 not. 15, coll. ἔρινος gl. α 5866 et ἔρινα Poll. 1, 242; ἐρινεά M. L. West **330** ῥίνη ὁ ἰχθῦς. τὸ δὲ ὄργανον (i. e. ῥινίον. ῥινάριον, cutis aspera piscis ‘qua lignum et ebora poliuntur’ [Plin. n. h. 9, 40]) ὀξύνεται Arcad.; similia Theogn. et Choerob. | ῥινη· ιχθυος το δερμα ῥιναριον A **331** ὄνον] κύνα trag. ad.; ὄνον est aut lapsus calami scribae aut parodia comica **332** ῥινόβαστος H: HSt. | ἰχθῦς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. **333** ῥινοβόλους· ἀνέμους. ἢ τ. δ. τ. ἐνέδρας φ. H: Palm., qui dicit ‘... de crepitu ventris intelligo, qui τὴν ῥῖνα βάλλει, nasum petit’; de significatione vocis ἕδρα cf. gll. 142. β 148. π 4357. φ 799 **335** ῥινόκερος H: Mus. **339** ῥινώτερος] h. e. ῥινοτόρος (ordo et G.) | ⟨...⟩] lac. agn. Schm.; cf. A^{28} et gll. 340. 200 | ῥινοτερος (sic)· το ὁπλον διατιτρων A^{28} **340** διατιτρώσκων] διὰ τὸ ῥίσκον H: Ap. S.; διατορῶν HSt., cf. gl. 200 | βυρσοτόμους H: Mus. **342** χωνή H: accent. Mus. **343** ῥινφαρήτας (H: ῥινφαρετρας A)] h. e. ῥίμφα (de νφ cf. gl. σ 2443 adn.) ῥήτρας (Hemsterh., coll. gl. 283; id. adnotat ‘Verba Poëtæ cujusdam fuisse finge’; de verbis e contextu fontis perperam adhaerentibus cf. gl. π 1557 cum adn.) **344** cf. gl. τ 747 cum adn. **346** ῥιξικάζεται· ῥικάζεται. H: interpunct. Baun. 1911 p. 370; cf. gl. π 2507 cum adn. | cf. ft. gl. σ 1179

348 ῥίον †Οἰνήναιον†· Οἰνόη⟨ς⟩ τῆς Ἀργείας ὄρος χαλεπόν (SH fr. ad. 1105) D
349 ῥίος· ἄκρα, κορυφή, ὄρος χαλεπόν, κρημνός
350 ῥίου· ἀκρωτηρίου (Ξ 154) Hom.
351 Ῥῖπαι· ὄρη Σκυθικά· ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ D
352 ῥίπεσ⟨σ⟩ι· ψιάθοις. πλέγμασιν ἐκ καλάμων (ε 256) Hom.
353 ῥιπή· ὁρμή. βολή. ῥοπή (Π 589) Hom.
354 *ῥιπῆς· ὁρμῆς. βο[υ]λῆς A[36]. ῥοπῆς (θ 192. Φ 12. M 462 . .) Hom.
355 *ῥιπὴ ταναοῖο· ὁρμὴ τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου (Π 589) A[38] Hom.
356 ῥιπίδιον· μέρος τῆς νεώς D
357 *ῥιπίζει· φυσᾷ, πνεῖ, πνοὴν πέμπει A[40]. ἀνακαίει (Ar. Ran. 360)
358 ῥιπίζεται· ἀνακαίεται (Ar. Eccl. 842) D
359 ῥιπίζων· κινῶν D
360 ῥιπίρ· ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων ψίαθος. Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα, ᾧ τὸ πῦρ καίουσι (Ar. Ach. 888)· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι D
361 ῥιπίς· τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον D
362 *ῥιπιστά· διαπνεόμενα (Ierem. 22, 14) A[41] LXX
363 *ῥίπον· μικρόν vg[8]
364 *ῥιπτάζων· ῥίπτων (Ξ 257) A[39] Hom.
365 ῥῖπος· ἔδαφος πρὸς κοίτην (cf. Hdt. 2, 96, 4 v.l.) D
366 *ῥίς· ῥίν. ῥώθων A[42]
367 [⟩ρίσαντες· φιλονεικήσαντες]
368 ῥίσκοι· εἶδός τι μυῶν D?
369 ⟩ρίσσουσα· λυπουμένη (Opp. hal. 4, 197) D

---

350 cf. Schol. **352** Ap. S. 139, 8 = Schol.; cf. EM 704, 40 **354** Σ ϱ 39; Scholl. θ 192. Φ 12 **360** cf. Poll. 10, 175 **364** EM 704, 49; Schol. **369** cf. Schol. Opp. hal.

---

348 ῥίον· οἰνήναιον, H: interpunct. Schr. | οἰνήναιον] Οἰναῖον Alb., fortasse recte, quia Οἴνη (unde Οἰναῖος) et Οἰνόη et Οἰνώη saepius inter se commutantur (cf. St. Byz. 486, 1 et RE v. Oinoe n. 8); Οἰνοαῖον Palm. (Οἰνωαῖον? Lloyd-Jones–Parsons); Οἰνηαῖον Mus. (Οἰνιαῖον Ald.) | οἰνοήτης ἀρτείας H: Mus.; Alb. vult Οἴνης τ. Ἀ., coll. St. Byz. **349** ῥίος] 'Imo ῥίον' Schm. **351** ῥιπαὶ H: accent. Schm.; Ῥειπαι (sine accent.) Ph | βορρὰς H: accent. Ph **352** ῥίπεσι H: Jens., cf. Ap. S. = Schol. | cf. gl. 360 cum adn. **354** βου^{λ} vel βου$^{λ\prime}$ H ut vid.: ΑΣ Schol. θ 192 | cf. gll. υ 393. 734 **355** ῥιπητάνοια H = A: Alb. **358** ἀνακλίνεται H: Salm. Voss. Kust.; Alb. cft. gl. 357 et Ph ubi expl. παρακαίεται ap. Porson–Dobree, περικαίεται ap. Alb. legitur (cf. praeterea Schol. Ar. [unde Su]); Alb. addit 'an ἀνακινεῖται?', coll. gl. 359, id quod in textu exhibet Schm., coll. iamb. ad. fr. 29, 2 D. = com. ad. fr. 1324 Kock (locus neque ap. West neque ap. Kassel–Austin legitur) **360** ῥιπίρ] forma Elea (LSJ) aut Laconica | πέτασος H: Hemsterh. ad Poll.; Alb. cft. gl. 352 | ῥιπίδα κτλ.] cf. gl. 223 **361** ἀκροκόλιον H: Mus. **363** ῥίπον] h. e. ῥύπον (Schm.; id. cft. gl. γ 938) **365** ῥίπος H: accent. Schm. | Alb. cft. gl. 352 **366** ῥόθων H: Alb., coll. gl. 562 **367** v. l. gl. ε 5791 (Sop. alii); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **368** μυῶν] σιπυῶν Perg.; σκευῶν Pears.; ἀγγείων Alb., coll. gl. θ 48; si ῥίσκοι fuerunt cistae (non mures), ad Men. Sicyon. 389 vel locum similem respicitur **369** ῥίσσουσα] h. e. φρίσσουσα (Ruhnk., coll. gl. π 1168; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.)

D? **370** [ῥίστρον· πτύον (Mosch. 4, 101)]

Hom. **371** ῥῖψ[αν]εν· ἔρριψ[αν]εν (Α 591) A^{46}

372 *ῥιχνοῦσθαι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως A^{43}

373 *ῥίψασπις· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου, δειλός (Ar. Nub. 353. cf. Pac. 1186. Plat. leg. 944 b) $vg^{14}A^{44}$

374 *ῥιψοκίνδυνος· παράβολος, τολμηρός, ἐπικίνδυνος (Hippocr. epist. 17 [9, 372, 8 L.]. Ios. b. Iud. 7, 78) $vg^{15}A^{46}$

375 [ῥόα· ῥεύματα]

Hom. **376** *ῥοαί· ῥεύματα $vg^{2}A^{3}$, ῥεῖθρα, πηγαί (cf. Β 869 . .). ἱππόδρομος

Hom. **377** ⟨ῥοάς·⟩ τοὺς καλαμῶνας. πηγάς, χεύματα (Β 869 . .)

Hom. **378** *ῥοάων· ῥευμάτων (Γ 5. Δ 91 . .) A^{4}

379 ῥοβδεῖ· ἀναρριπτεῖ μετ᾽ ἤχου[ς]

380 ῥοβλεῖ· ῥοφεῖ. πίνει

D **381** ῥόβιλλος· βασιλίσκος ὄρνις

D **382** ῥόγαν· τὸν φονέα, τὸν αὐτόχειρα

383 *ῥόγαν· ῥῶγα[ν] (A^{1})

384 ῥογεῖ· ὀργᾷ, ἀκμάζει [δαμάζει]

D **385** ῥογεύς· βαφεύς

D **386** ῥογία· ἀκέστρια (Sophr. fr. dub. 2 K.–A.)

D **387** ῥογκιῆν· ῥέγκειν. Ἐπίχαρμος (fr. 195 K.–A.)

D **388** ῥογοί· σιροὶ σιτικοί, σιτοβολῶνες (Epicharm. fr. 19 K.–A.)

---

371 = Schol. **372** cf. Ph v. ῥικνοῦσθαι **373** Σ ϱ 41; Poll. 6, 151; cf. Schol. Ar. **376** Σ ϱ 42 = Schol. **378** cf. Schol. Δ 91 **379** cf. Σ ϱ 48 **388** Poll. 9, 45

---

370 v. l. gl. λ 1131 (Salm.) | πτυόν H: accent. Schm. **371** ῥίψανεν· ἐρρίψανεν H: A; -εν (bis) est correctio erroris -αν, a scriba male intellecta (Schm. post Alb.), cf. ad gl. π 2415 **372** ῥιχνοῦσθαι H = A] h. e. ῥικνοῦσθαι (Alb., coll. gl. 319) | λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι (sic), τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως Ph v. ῥικνοῦσθαι **375** v. l. gl. 376, del. Mus. **376** ῥόαι H: accent. Mus., cf. Σ = Schol. | ῥεύματα] cf. gll. 2. 377 | ἱππόδρομος] huc e gl. 415 migravisse videtur (Schm. post Alb.) **377** contin. H: nov. gl. ⟨ῥοάς·⟩ Alb. | χεύματα] cf. gll. 2. 376 **379** ῥοβδεῖ] h. e. ῥοιβδεῖ (Alb., coll. gll. 417 et α 4553) | ἤχους H: Mus. **380** ῥοβλεῖ] h. e. ῥοβδεῖ (litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur, cf. gll. σ 323. 368. 415. 1174. 1517; Alb. cft. gll. ϱ 422 / 431); de forma ῥοβδεῖ, quae ipsa vitiosa est, v. ad gl. 379; ‘Scrib. ῥοιβδεῖ, & junge cum præcedd.’ Voss., vix recte | πνιεῖ H: Ruhnk., cf. Schol. μ 105–6 ἀναρροιβδεῖ· ἀναρροφεῖ, ἀναπίνει et ῥοιβδήσειεν· ἀναρροφήσει, ἀναπίοι; cf. etiam gl. 456 **383** ῥώγαν H: Schm. | ῥογα (cf. Ducang. s. v.; Drachmann ci. ῥαγα, cf. gl. 7)· ῥωγα A **384** ῥογεῖ· ὀργᾷ,] [ῥογεῖ·] ὀργᾷ· ci. Alb., coll. gl. ο 1102 | δαμάζει del. Ruhnk. ‘tamquam variantem lectionem τοῦ, ἀκμάζει’ **385** contin. H: nov. gl. Mus. | Alb. cft. gll. 173. 235 **387** ῥογκίην H: accent. Alb., coll. Epicharm. fr. 163 K.–A.; cf. Thumb 1, 83, 5 | ῥεγκεῖν H: accent. HSt.; ῥέγχειν gll. 174. α 4394. κ 3161 | Ἐπίχαρμος] ft. huc e gl. 388 migrasse censet Alb. post Sop., sine causa (cf. de forma ῥογκιῆν) **388** σιροὶ] ὄροι H: Mein. ap. Epicharm. ed. Lorenz p. 223 not. 2; σωροί Schm.; ὅροι Palm., qui nihil nisi spiritum mutandum esse censet, coll. significatione diminutivi ὅρια ad vocem σιτοβολῶνες explicandam adhibiti gl. σ 761 (ὄρια H; Alb. addit gl. ο 1089, ubi H habet ὅρια· … ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ ῥωμαῖοι ὅρεα [ὅρρεα Mus.] καλοῦσιν) | Epicharm.] … ἐν Ἐπιχάρμου Βουσίριδι Poll., sed nulla omnino causa est cur nomen Ἐπίχαρμος ex Hesychio excidisse aut e gl. 388 ad gl. 387 (ad quam v. adn.) migrasse putemus

389 ῥόδαμνοι· κλῶνες, βλαστοί D
390 ῥοδανόν· τρυφερόν (Σ 576) Hom.
391 Ῥοδανός· ποταμοῦ ὄνομα D
392 ῥόδεα· ἐρυθρά (Eur. Hel. 245) Eur.
393 ῥόδεον· εὔχρουν. εὐῶδες. εὐειδές D
394 ῥοδῆ· αὐτὸ τὸ δένδρον (Archil. fr. 30, 2 W.) D
395 ῥόδια· ὑπόδημα ἀνδρεῖον. καὶ ἀμπέλου εἶδος D
396 ῥοδιακόν· ποτηρίου καὶ ἐ⟨κ⟩πώματος εἶδος (frr. com. Diph. 5, 2, recens. post.?. Epigen. 5, 1. Dioxipp. 4, 2. Steph. 1, 4 K.–A.) D
397 ῥοδιάς· ποτηρίου εἶδος (Diph. com. fr. 5, 2 K.–A. Polemo FHG 3, 133, fr. 57) D
398 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν· ⟨...⟩ Prov.
399 ῥόδιον· μύρον (Ar. Lys. 944) D
400 Ῥοδίος· ποταμός, ὁ νῦν Δάρδανος (N 20) Hom.
401 *ῥοδόεντα· πυρρά (Eur. IA 1297) vg$^{\rho o \pi 6}$ Eur.
402 *ῥοδοδάκτυλον· ῥοδόχρουν vg^{1}A^{3}. ἀπὸ μέρους καλόν [A^{3}] (Ion FGrHist 392 F 6, 25. cf. A 477 ..) Hom.
403 ῥόδον· Μιτυληναῖοι τὸ τῆς γυναικός (Pherecr. fr. 113, 29 K.–A.). καὶ τὸ σύνηθες D
404 ῥοδωνιά· ὁ τόπος, ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα. καθάπερ καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἴα φύεται· καὶ κρινωνιά, ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναιδές (Cratin. fr. 116, 2 K.–A.) D
405 Ῥοδῶπις· αὕτη γένει μὲν ἦν ⟨...⟩ Prov.?
406 *ῥοήν· ῥύσιν (Soph. Ant. 1238. Plat. Tim. 58e. Theaet. 206 d) A^{1}vg$^{\rho o \eta 1}$

---

391 cf. Su **395** ὑπόδημα ἀνδρεῖον] cf. Poll. 7, 88; Theogn. can. 131 (p. 24, 1 C.) | ἀμπέλου εἶδος] cf. Poll. 6, 82 **396** Ph; Poll. 6, 96 **397** Poll. 6, 96; cf. Ph v. ῥοδιακόν **398** Diogen. 7, 96; cf. Prov. Bodl. 607 = Zenob. vulg. 4, 95; Diogen. 6, 15 **399** Ph; Schol. Ar. **400** cf. Schol. AT; Arcad. 39, 15–18 **402** cf. Ap. S. 139, 9; Σ ρ 43; Schol. **405** cf. Prov. Bodl. 817 [= append. 4, 51]

---

389 Alb. cft. gll. 16. ο 1273–4 **394** ῥόδη H: Schm. **395** ὑπόδημα ἀνδρεῖον] Alb. cft. gl. 50, ad quam v. adn. **396** ἐπώματος H: Mus., cf. Ph | Diph.] v. ad gl. 397 | Epigen. et Dioxipp.] cf. gl. θ 527 **397** ῥοδιᾶς H: Schm., cf. Ph | Schweigh. ci. Diphilum ῥοδιάδων in priore recensione fabulae suae (Athen. 11, 496 f ad v. ΡΟΔΙΑΣ) scripsisse, quod mihi quidem certum esse videtur; nulla est causa cur recensio posterior eiusdem fabulae (Athen. 11, 497 a ad v. ΡΥΤΟΝ) synonymum ῥοδιακῶν exhibuerit, sed hoc incertum est; Athen. modo (11, 497 f) e Polemone (cf. gl. σ 378) Ῥοδιάς praebet **398** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | ⟨...⟩] ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων Diogen. 7, 96 **399** Ῥόδιον δὲ μύρον τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου· ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ῥόδινον Schol. Ar. **400** ῥόδιος H: accent. Bernard., cf. Schol. AT et Arcad. **403** τὸ τῆς γυναικός] sc. αἰδοῖον vel μόριον; cf. gl. σ 680 et ad gl. ρ 404 | τὰ^{2}] τὸ H: ed. 1521 **404** ἀναι$^{\delta'}$ H: Schm.; cf. Schol. Theocr. 11, 10 Cratinum laudantia, τὸ γυναικεῖον μόριον καὶ ῥόδον καὶ ῥοδωνιάν φασιν (ῥοδιάν φησι codd.: Ziegler) | Cratin.] cf. gll. σ 384. 741 **405** ῥοδοπὶ H^{ac} ut vid., ῥοδοπὶς H^{c}: Schm. | ⟨...⟩] lac. agn. Schm., coll. Prov.

407 *ῥοθεῖ· ὁρμᾷ (Ion TrGF 19 F 45) A^{5}

D **408** ῥοθεῖν· ὁρμᾶν. τρέχειν. λέγειν. διώκειν

D **409** ῥοθιάζειν· ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας (Hermipp. fr. 54, 2 K.–A. Ar. frr. 85–6 K.–A.). οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν

410 *ῥόθ[ε]ιον· ῥεῦμα $g^{1}A^{4}$, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου $vg^{1}A^{4}$ γινόμενον (Aesch. PV 1048)

D **411** ῥόθεον· τὰ αὐτά

Hom. **412** *ῥόθιον· ταχύ, ὁρμητικόν (ε 412) v^{3}

413 ῥόθον· τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων *ψόφον ($g^{\varrho o\omega 8}$)

414 *ῥόθῳ· ὁρμῇ $A^{\varrho o\iota 5}$ μετὰ ψόφου

D **415** ῥοία· κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμῳ

D **416** ῥοίαγξ· φάραγξ

Hom. **417** ῥοιβδεῖ· ῥοιζεῖ. διώκει. ῥοφεῖ (μ 104–6)

D **418** ῥοῖβδος· ῥόγχος. ψόφος ποιός (Soph. Ant. 1004)

D **419** ῥοιβδώδει· μετὰ ἤχου ᾄδει, ὡς οἱ ποιμένες

D **420** ⟨ῥο⟩ιδαμός· ὁ ἀσπάραγος

D **421** ῥοιδμός· ποιὸς ψόφος

422 *ῥοίδνας· δάκνας (A^{9})

423 *ῥοιζεῖ· διώκει. ὁρμᾷ. τρέχει A^{10}

N.T. **424** *ῥοιζηδόν· σφοδρῶς $v^{1}A^{7}$ ἠχητικόν (2. Ep. Petr. 3, 10. Nic. ther. 556) [$v^{1}vg^{\varrho\upsilon\zeta 1}$]

Hom. **425** *ῥοιζῆσαι· ποιὸν ⌞ἦχον ἀποτελέσαι ($g^{\varrho o\omega 9}$). συρίσαι (cf. K 502)

Hom. LXX **426** *ῥοῖζος· ψόφος, ἦχος (Π 361. ι 315). ῥεῦμα σφοδρόν (Ezech. 47, 5) A^{6}

LXX **427** *ῥοιζοῦντος· ἠχοῦντος (Cant. 4, 15) A^{3}

---

407 Σ ϱ 45 **409** Ph 490, 20 v. ῥόθιον; Su ϱ 216 v. ῥοθιάζουσιν **410** Σ 46; cf. EM 705, 10; Schol. Aesch. **412** cf. EM 705, 10 **414** Σ ϱ 47 **415** cf. Poll. 1, 183 **417** cf. Schol. (v. app. ad gl. 380); Σ ϱ 48 **418** Theogn. can. 131 (p. 24, 3 C.) **419** Theogn. can. 131 (p. 24, 2 C.) **424** Σ ϱ 50 **425** cf. Ap. S. 138, 12; Schol. **426** Σ ϱ 51; EM 705, 15; cf. Schol. Π 361

---

407 Ion.] cf. gl. σ 2773 **408** λέγειν] cft. Alb. gl. κ 351, Schm. Soph. Ant. 259. 290 **409** Hermipp.] cf. gl. π 355 | οἱ δὲ κτλ.] cf. gll. 413–14 | ῥόθον] ῥ om. H in initio versus, add. Mus. **410** ῥόθειον H: ΑΣ | Alb. cft. gll. 458–9 **411** ‘Collocanda videtur post ῥοθεῖν’ Schm. **415** Alb. cft. gll. 376. ι 842 **416** ‘Alludit ad σήραγξ’ Schm., cf. gl. σ 523; Alb. ci. ῥύαξ, quod ad explicationem male quadrat **417** ῥοίβδει (H: accent. Mus.)] ἀναρ(ρ)οιβδεῖ μ 104–5 | ῥοίζει H: accent. Mus. | Alb. cft. gll. 379–80. 423 | de Schol. cf. app. ad gl. 380 **419** ἀηδεῖ H: Schm. in app.; ft. η per errorem pro ι adscripto (cf. gl. π 348 cum adn.) posuit scriba; ἀείδει Heins., sed forma poetica in explicatione Hesychiana displicet; αὐλεῖ Voss. | ῥοιδῳδεῖ· μετὰ ῥοιζοῦ σαλεύει, ᾀδεῖ (sic accentt.) Theogn. **420** ιδαμὸς H (sic, in initio versus): ordo et G.; ῥιδαμὸς Mus., munere rubricatoris functus, sed ο omissum addere oblitus **422** Sop. cft. gl. 431 | ῥοιδνα· δακνας Μακεδων A **423** Alb. cft. gl. 417 **424** ἠχητικόν] ηχητικως $v^{\varrho o\iota 1}vg^{\varrho\upsilon\zeta 1}$, εἰλητικόν Σ **425** ῥοιζῆσαι] ῥοίζησεν Hom. (et Schol. Ap. S. g) | συρῆσαι H: ed. 1521

428 *ϱοίζωσον· ἤχησον σφοδϱῶς A^{8}

429 ϱοικόν· σκολιόν, καμπύλον, σκαμβόν. ϱυσόν. ϱικνόν (Archil. fr. 114,4 W.) D

430 Ῥοίκου κϱιθοπομπία· Ἐϱατοσθένης ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστϱέψαντα πϱὸς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κϱιθὰς ἐκπέμψαι φησίν (FGrHist 241 F 25 [com. ad. fr. 419 K.–A.]) D

431 ϱοιλιαῖς· δάκναις D

432 ϱοισμός· ὁ τῶν ἵππων †ϱισμός† D

433 *ϱόμβος· ψόφος. στϱόφος A^{3}. ἦχος. δῖνος. κῶνος. ξυλήϱιον, οὗ ἐξῆπται σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται, [Ῥομελίας· μετέωϱος πεϱιτομῆς] ἵνα ϱοιζῇ (Theocr. 2,30. Orph. fr. 34 K.). τοῦτο αὐτῷ ⟨… .⟩ καὶ ἰχθύς τις τῶν πλατέων (Nausicr. fr. 1,13 K.–A.). καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος K+D

434 ϱόμβῳ· πεϱιφοϱᾷ, κινήσει (Critias VS 88 B 19,2 / TrGF 43 F 4,2 = Eur. fr. 593,2 N., v.l.) D? Eur.?

435 *ϱομβωτόν· ἐπίμηκες (Ios. Ant. 12,79) A^{2}

435x ⟨Ῥομελίας· μετέωϱος πεϱιτομῆς (4. Regn. 15,25 .. 2. Chron. 28,6. Esai. 7,1 ..)⟩ LXX

436 ϱόμιξα· εἶδος ἀκοντίου

437 ϱόμος· σκώληξ ἐν ξύλοις D

438 ϱομφαία· Θϱᾴκιον ἀμυντήϱιον, *μάχαιϱα A^{1}, ξίφος g^{ροω10}, ἢ ⌞ἀκόντιον μακϱόν (Phylarch. FGrHist 81 F 57. LXX saepissime) A^{1} D LXX

439 ϱομφάζει· βαστάζει D

---

429 cf. Greg. Cor. dial. Ion. 166 [p. 554 Schaefer] **430** Su π 290 v. Ῥύκου κ. **433** Schol. Clem. Al. protr. 17,2 | ἰχθύς] Athen. 7,330 b **437** Arcad. 59,24 **438** Σ ϱ 53

---

428 ϱοίζωσον] Alb. ci. ϱοίζησον | σφοδϱῶς] σφοδϱωσον A **429** ϱυκνόν H: Mus., cf. gl. 318 | cf. gl. 48 **430** Ῥοίκου (Ῥύκου Su)· κϱιθοπομπία (sine interpunct. insequ.) H: Su | θ̄ H: expl. Mus. | Ἀμαθουσιῶν. H: Mus. (accent.) et Jacoby (del. interpunct.); τῶν Ἀ. (om. Su) cum βασιλέα (βασιλέως male Su cod. Y) iungend. | πϱὸς ἑαυτόν] εἰς ἑαυτόν Su; εἰς τὴν ἑαυτοῦ? Jacoby **431** Sop. cft. gl. 422 **432** ϱισμός] ϱυμός Mus. (perperam pro ϱυθμός scriptum susp. Schm.), cf. gl. 500; κυλισμός Gesner (Alb. cft. gll. 415. 376. ι 842); 'Mihi ϱισμός (l. ϱύμβος [cf. gl. 488]) ad gl. 433 pertinere visum est' Schm. **433** ξυλήϱιον] ξυλήφιον (sic gll. κ 548. φ 926)· ὑποκοϱιστικῶς. δοκιμώτεϱον δὲ τὸ ξυλήϱιον καὶ ξυλάϱιον (sic gl. κ 451) EM 611,22 | nov. gl. Ῥομελίας· … γόμφος] Ῥομελίας· μετέωϱος πεϱιτομῆς del. Schm. post Heins. Voss. Palm. Alb.; v. gl. 435x cum adn. | ἐναϱοίζη H: Schm. post Perg. | Orph. fr.] cf. gl. κ 611 | τοῦτο αὐτῷ (τοῦτο αὐτῷ ⟨… .⟩ Schm. in textu)] τοῦτο ⟨δὲ⟩ αὐτὸ (τοῦτο αὐτὸ iam Heins.) ⟨καὶ ϱύμβος ἐκαλεῖτο.⟩ Schm. in app. | ἰχθῦς H: accent. Alb., cf. gl. π 1506 cum adn. | cf. gl. 488 **434** cf. gll. α 1854 et ϱ 488 **435x** huc transp. Hansen post ceteros; v. ad gl. 433 | Alb. post Bernard. cft. Origenianum lexicon nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1301/2 Ῥομελλίας· μετεωϱισμός, ἢ πεϱιτομή **436** ϱόμιξα] ϱόμιξ, Lat. rumex, Salm. **437** ϱόμοξ H: Arcad. **438** ἐϱάκιον H: Palm. Heins. | Alb. cft. gl. 104

440 ῥομφεῖς· ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται ⟨τὰ⟩ ὑποδήματα

D **441** †ῥόνειν· κρίνεσθαι†

Hom. **442** ῥόος· ῥοῦς, ῥύμη, ῥεῦμα (Σ 402 . .)

443 *ῥοπαῖς· κλίσεσι (Ios. b. Iud. 4,399) vg³A¹⁰

D **444** ῥοπαλίζει· στρέφει, κινεῖ ὡς ῥόπαλον

Hom. LXX **445** *ῥόπαλον· βακτηρία vg²A⁹, ῥάβδος (ι 319. Prov. 25,18) A⁹

446 *ῥοπή· κλίσις, νεῦμα vg⁵. [ῥάβδος.] δύναμις, βοήθεια

Hom. **447** *ῥοπήϊα· σύμφυτος τόπος (Ν 199. Ψ 122) vg¹A⁸ [καὶ ῥοπηρία ὁμοίως]

448 ῥοπτίον· κλειδίον

K+D **449** *ῥόπτρον· ῥόπαλον vg⁴A⁷. ἢ τὸ ἐπικαταπίπτον τῆς παγίδος καὶ συλλαμβάνον (Archil. fr. 186 W. Eur. Hipp. 1172). καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἔνιοι κρίκον (Lys. 6,1. Ar. fr. 40 K.–A. Xen. Hell. 6,4,36). καὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ τὸ καμπύλον ξύλον

450 ῥοταρία· τορύνιον

D **451** ῥουβοτός· ῥόφημα

D **452** ῥουγός· πρόσωπον (frr. com. Cratin. 486. Archipp. 1. Arar. 1 K.–A.)

D **453** ῥουδόν· ῥευστικῶς

D **454** ῥουμάζεται· φρίττει

D **455** ῥοῦτο· τοῦτο. Μακεδόνες

456 *ῥοφεῖ· καταπίνει (Soph. Trach. 1055) vg¹A². ἀναλαμβάνει A²

LXX **457** *ῥοῦν· ῥεῦμα (Sir. 4,26) vg¹A²

D **458** ῥόφιον· κῦμα

Eur. **459** ῥόφια· κύματα. ἢ ῥόθια (Eur. IT 1387. Hel. 1502)

---

444 Ph **446** Σ ϱ 54 **449** Σ ϱ 55; Poll. 7,115. 10,22 | muscipulum] EM 715,44; Schol. Ar. Ach. 687; Theogn. can. 44,74 Alpers (p. 13,29 C.) | cardo] Harp. 270,10 [ϱ 8 K.] **452** Ph = Su; Antiatt. 113,9; Athen. 1,95e **453** Theogn. can. 131 (p. 23,29 C.) **456** Schol. Soph. **457** cf. Ph

---

440 ⟨τὰ⟩ Mus. **441** ‘pro desperato relinquendum’ Lob. Rhem. 123; Schm. ci. ῥέπειν· κλίνεσθαι **446** [ῥάβδος.] e gl. 445 perperam repetitum del. Schm. **447** ῥοπήϊα] h. e. ῥωπήϊα (Alb. post G., coll. gl. 576) | καὶ ῥοπηρία (sic accent.) ὁμοίως del. Hansen, quia ῥ. est forma mendosa, quam scriba delere debuit, postquam correctionem ῥοπήϊα (immo ῥωπήϊα [gl. 576]) addidit **448** ῥοπτίον] Alb. ci. ῥόπτρον, coll. gl. 449 **450** τὸ ῥίνιον H: Mus.; Alb. cft. gll. 136. β 1056 **452** ῥουγός] h. e. ῥύγχος, vox a comicis Atticis saepius usurpata; iam Alb. recte cft. Arar.; ‘Latet aut hoc ipsum aut eius forma Laconica (?) ῥούγχος (sic)’ Schm. **453** ῥουδόν] Lac. vel Boeot. pro ῥυδόν (Schm. post Alb., coll. gl. 471) | ῥευστικόν H: Alb. post Salm., coll. gl. 471 **454** ῥουμάζεται] Voss. ci. κρουμάζεται vel κρυμάζεται; Alb. cft. gl. κ 4251 et de ‘littera amputata’ gl. 247, ad quam v. adn. **455** ῥοῦτο] h. e. οὗτο (G.); forma ⊦ουτο in inscriptione aut codice reperta male intellecta est; cf. formas vocis οὗτος Boeoticas sine τ- **456** cf. gll. 380. 417 **458** ῥόφιον] h. e. ῥόθιον, v. l. gl. 410; v. etiam ad gl. 459 | κύκα H: Mus. **459** ῥόφια] h. e. ῥόθια, cf. gl. 410; v. etiam ad gl. 458 | ῥόθια] vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415

460 ῥόχανον· σκυταλίδα, ἀπομακτήριον, ἧ ἀποψήχουσι τὸ μέτρον D
461 *ῥοχθεῖ· ἠχεῖ, ψοφεῖ. κλύζει (μ 60) vg^{1}A^{2} Hom.
462 ῥοῶδες· ῥεῦμα, ὑδρηγός
463 ῥύαξ· περικεφαλαία. πύργος
464 ῥυάχετον· θόρυβον. ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν (Ar. Lys. 170) D
465 *ῥύβδην· δαψιλῶς Σ. ἢ ταχύτητι. ἢ μετ' ἤχου σφοδροῦ (Hippon. frr. 26, 1. 104, 11 W. = 36, 1. 107, 11 Degani?)
466 ῥυγχιάζειν· διαστρέφειν. ῥογχάζειν D
467 *ῥυδεῖ· περιπλέκεται A^{1}
468 ῥύδην· εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες D
469 ῥυδωμένην· ῥοφωμένην
470 ῥυδία· ῥοά, ἢ ῥοιά (Men. fr. 83, 2 K.–A.?)
471 ῥυδὸν ἢ ῥύδην· χύδην, δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς (ο 426; et v. gl. 468 adn.) Hom. + D
472 ῥύεινα· ἄρνα. Κύπριοι D
473 *ῥύεται· σῴζει vg^{1}A^{2}. εἴργει. ⌊σκέπει. φυλάττει (Κ 259 ..) vg^{1}A^{2}. κωλύει Hom.
474 ῥύζα· βία. ἡ τοῦ τόξου τάσις D
475 *ῥύζειν· ὑλακτεῖν A^{4}
476 ῥύζουσι· διαμωκῶνται. μισοῦσι. γογγύζουσιν (cf. Cratin. fr. 26 K.–A.?) D
477 ῥύζων· πενθῶν· διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν (Hermipp. fr. 23 K.–A.) D

---

461 cf. Ap. S. 139, 13; Theogn. can. 44, 74 Alpers (p. 13, 29 C.) **464** Ph 491, 24. 25; Schol. Ar. Lys. 170; Su ϱ 323 v. ῥυχάχετον **465** Σ ϱ 57 **466** cf. Ph v. ῥυγχάσαι **468** cf. Ph = Su **470** Ph 491, 3 (accus.); cf. Su ϱ 272 v. ῥοιά **471** ῥυδὸν] cf. Ap. S. 139, 14 | ῥύδην] v. ad gl. 468; Ph 491, 2 v. ῥοίβδειν (sic) **473** Schol. **475–6** (cf. Ael. Dion. ϱ 3) **475** = Ph; cf. Ph 481, 13 = Su ϱ 21 v. ῥάζειν **477** Ph; Ph 481, 13 = Su ϱ 21 v. ῥάζειν; Theogn. can. 131 (p. 23, 30 C.)

---

460 ῥόχανον] παρεκτήριος H: Hansen post alios, coll. gl. ε 5133 et praeterea gll. α 6818. μ 137 | ἧ H: Mus. | ἀποριχοῦσι H: Voss., coll. gl. α 6818; cf. Su ο 277 v. ὀμόργνυσιν **462–3** duae glossae confusae; post Biel. et Alb. coniecerim ῥοῶδες· ῥεῦμα ἔχον + nov. gl. ῥύαξ· ῥεῦμα, ὑδρηγός + nov. gl. ῥῦμα· περικεφαλαία. πύργος | cf. ῥοωδης· (…) ῥευμα εχων (…) vg^{ϱοω1}A^{ϱοω11} = Σ 56 et ῥυακες· ῥευματα ὑδρηγοι (A; ὑδρηγα g, om. v) vg^{ϱυα1}A^{ϱυα6} **462** ὑδρηγός H ut vid. (vox etiam pro substantivo gll. α 6912. ε 3968 usurpatur)] ὑδρηγόν Mus.; Alb. cft. Schol. Thuc. 4, 96, 2 ῥύακες· ῥεύματα ὑδρηγά; de K v. supra **464** ῥυάχετον H et ordo = Ph eiusque ordo] ῥυχάχετον codd. Ar. cum Schol. (excepto ῥυγχάχετον cod. R) **465** cf. gll. 468. 471 cum app. et testt.; Alb. cft. etiam gll. 417–19. κ 1393. cet. **466** διαστρέφειν] Schm. ci. διαστέμβειν vel διασύρειν, coll. post Alb. ῥυγχάσαι· τὸ μυκτηρίσαι Ph **468** i. q. ῥύδην ἐπιτρέχοντες· εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες esse putat Schm. | 'Iambographi videntur' id., cf. Hippon. frr. 26, 1. 104, 11 W. = 36, 1. 107, 11 Degani; sed cf. etiam Cratin. fr. 487 K.–A. | ῥυδεῖν H: Mus. | cf. gll. 471. 465 **469** ῥυδωμένην] Ruhnk. ci. ῥοιβδουμένην, Alb. cft. gll. 419. 451 **470** h. e. ῥοίδια· ῥοαί, ἢ ῥοιαί (Schm.) **471** ῥύδον H: Mus. | ῥύδην] v. ad gl. 468 **472** cf. gl. 111 cum adn. **474** ἡ] ἢ Alb. in app.; id. cft. gl. 522 **475** cf. gl. 33 **476** μισοῦσι] μυσιῶσι Sop. fere (Alb. cft. gl. μ 1948), sed recte, ut censeo, dixit Alb. 'Nec est quod μισοῦσι loco moveam', coll. gl. π 3988 | cf. gl. 33 **477** ῥυζῶν H = Ph et Su: accent. Theogn., cf. gll. 475–6 | cf. gl. 33

D **478** ῥυῆναι· κάτοχον ἱππάζεσθαι. καὶ ῥυὰ ὁ ἵππος

LXX **479** *ῥυήσονται· φθαρήσονται (Zach. 14,12) vg^{1}A^2. ῥεύσουσιν (Ioël 4,18) A^2[v^1]

D **480** ῥυηφενής· πλούσιος (Callim. SH fr. 239,2. Dion. perieg. 337)

D **481** ῥυθῆναι· †ἐρεχθῆναι†, ὃ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι. ἢ ξυσθῆναι

482 *ῥυθμίζει· κανονίζει vg^{2}A^4

D **483** ῥυθμοποιός· ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν

484 *ῥυθμός· κανών. μέτρον. τρόπος. ⌊μέλος εὔφωνον. ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις vg^{3}A^5

D **485** ῥυκάνη· †ἀλθητήριον. χειρομήριον. ἀμυντήριον.† τεκτονικὸν ἐργαλεῖον (Leon. Tarent. AP 6,204,3)

486 *ῥῦμα· τὸ ⌊ἐλαφρόν. καὶ πυκνόν. ὁλκός [A^6]. ῥύμη. ⌊φυλακή [A^6], ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι (Soph. Ai. 159)

487 ῥυμβονᾶν· διασκορπίζειν

D? Eur.? **488** ῥύμβος· δῖνος (Critias VS 88 B 19,2 / TrGF 43 F 4,2 = Eur. fr. 593,2 N.)

Eur. **489** *ῥύμη· ὁρμή (Eur. Rhes. 64) A^{3}vg^{ρυθ1}

D **490** ῥυμβάδας· λάϊγγας τὰς διεσχισμένας

491 ῥύμη· τάξις ἔρημος

D **492** ῥύμιγξ· χείμαρρος

D **493** ῥύμμα· σμῆμα (Ar. Lys. 377). καὶ ἡ σμηματοδοκίς· σ⟨μη⟩ματοθήκη

494 *ῥύμματα· τρίμ⟨μ⟩ατα. σμήγματα (Plat. rep. 429e) vg^{2}A^8

495–9 vacant

---

480 = Su; Zonar. 1621; EM 706,10; Schol. Dion. perieg.; Theogn. can. 131 (p. 23,30 C.) **482** Σ ϱ 58; EM 706,17 **484** cf. Σ ϱ 59 **485** Su **486** Su; Schol. Soph. **487** Ph **488** cf. EM 706,25 **489** Σ ϱ 60; gl. Eur. **493** Schol. Ar. **494** = Σ ϱ 61; Schol. Plat.

---

478 ῥυῆαν H: Salm. | κατόχον H: accent. Hansen | πιπάζεσθαι H: Salm. | ῥυὰ ὁ ἵππος] Schm. ci. ῥοία ὁ ἱππόδρομος, coll. gll. 376. 415, ad quas v. adnn. **480** ῥυηφένης H: accent. Su **481** ῥυθῆναι] h.e. ῥυσθῆναι (Schm.) | ἐρεχθῆναι] αἱρεθῆναι I.C. Cunningham, ft. recte, alii alia | ἐξαιρεθῆναι] Schm. cft. gl. ε 3518 | ξυσθῆναι] Schm. cft. gll. ϱ 532 (Cret.) et 324 **485** ῥυκάνη] cf. gll. ϰ 385. ξ 69 | ἀλθητήριον] ἀλκτήριον Jun., ἀλετήριον Cor. 130–1, ἑλκητήριον Lob. Prol. 179 not. 16; Schm. putat verbum ad gl. 486 pertinere, coll. ῥύματα· φάρμακα σωτήρια Theogn. can. 131 (p. 23,31 C.) | χειρομήριον] χειρομύλιον Cor., Schm. cft. ῥυκαν (sic)· χειρομύλη Theogn. l.c. | ἀμυντήριον] ἀμητήριον Cor. | Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. **486** ῥύμα H: accent. Schm. | ὁλκός] ἕλκος A | nov. gl. ῥύμη· H: contin. Schm. **487** cf. gl. 208 | διασκορπίζειν] διαρρίτειν Ph ('Glossa in summa pag. a correctore antiq.') **488** ῥυμβὸς H: accent. Alb. | cf. gll. 433–4. α 1854 **490** λαιγγάστας H: Palm. **491** τάξις] cf. gll. 484. 501. τ 159 | ἔρημος] ἔρυμος Schm. post Bos, coll. Theogn. can. 346 (p. 64,31 C.) ἔρυμος· ὁ ῥυμός et Arcad. 60,1. 61,17; ἢ ῥυμός Salm.; εἱρμός? Hansen, coll. gl. τ 159 **493** σμηματοδοκίς] σμῆμα τὸ δοκεῖς H: Mus., Schm. cft. gl. λ 1153 | οματοθήκη (sic) H ut vid.: Mus.; ῥυμματοθήκη I.C. Cunningham **494** τρίματα H: K | σμήγματα] σμηγμ- est forma usitata, sed Hsch. alibi (gl. 493 cet.) nihil nisi σμημ- habet

500 ῥυμός· τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὅ τινες στήμονα καὶ στάθμιον καλοῦσιν (E 729 . .) Hom.
501 ῥυμός· τάξις ἢ ἐμμέλεια D
502 *ῥυ⟨μο⟩τομεῖται· εἰς ὀρθὸν κόπτεται vg^{1}A^{7}
503 ῥυνδάκη· ὀρνίθιον ἡλίκον, περιστερά (Ctes. FGrHist 688 F 27, 21 (70). 29 b, 13 (4)) D
504 ῥύονται· σῴζουσιν (I 396) Hom.
505 ῥύπα[ν]· ῥύπον, πίνον (ζ 93) Hom.
506 ῥυπαίνει· σμήχει. καθαρίζει. πλύνει D
507 ῥυπαρόν· αἰσχρόν
508 ῥυπαρός· περίψηφος. αἰσχροκερδής
509 Ῥύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς (Aesch. fr. 284, 2 R.) D
510 ῥυπόεν· αἰσχρόν. αἰσχροκερδές D
511 ῥύπος· ῥύπον Ἀττικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι (Ar. Lys. 1198) D
512 ῥυποκονδύλους· τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς (cf. Ar. fr. 736 K.–A.) D
513 ῥυππαπ[τ]αί· ναυτικὸν ἐπιφώνημα (Ar. Ran. 1073. cf. Vesp. 909) D
514 *ῥύπτει· σμήχει A^{1}vg^{ρυσ2}. πλύνει
515 ῥύπται· οἱ ἀναρ⟨ρ⟩οφοῦντες D
516 *ῥυπτικόν· σμηκτικόν A^{2}. καθαρτικόν (vg^{ρυα3})
517 ῥῦσαι· φύλαξαι (P 645 . . Ev. Matth. 6, 13). ἢ ῥυτίδας ἔχουσαι (I 503) Hom. N.T.
518 ῥύσατο· ἠλευθέρωσεν, ἐλυτρώσατο (ψ 244) Hom.
519 ῥῦσαι· ⟨λυτρῶσαι
519x ῥυσαμένῳ·⟩ λυτρωσαμένῳ

---

500 cf. Ap. S. 139, 15 **501** cf. Σ ρ 59 **502** Σ ρ 62 **504** Schol. **505** Schol. **509** cf. Ph 492, 10 v. Ῥύπες **511** Schol. Ar. **512** cf. Phryn. praep. soph. 76, 17; Σ^{b} α 2604 v. ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ (unde Su α 4702 v. ἄχθομαι) **513** Scholl. Ran. 1073. Vesp. 909. Equ. 602; cf. Ph; Su **514** Σ ρ 64 **517** ῥυτίδας ἔχουσαι] = Schol. I 503 = Ph = Su **519** = Su

---

500 σταθμίον H: accent. Hansen **501** ῥυμός] h. e. ῥυθμός, cf. gl. 484 et Σ (Hansen post G. et Schm.) | τάξις ἢ ἐμμέλεια] cf. τάξις ἔμμελος Σ **502** ῥυτομεῖται H: K **505** ρύπαν H: Schol. **506** ῥυπαίνει] hoc esse ῥύπτει dubitanter putaverim post Alb. et Schm., coll. gll. 514. 516. 549–51; aliter glossam ad Pherecr. fr. 262 K.–A. 'pertinere, cum καθαίρειν et πλύνειν verberandi vim habere constet, susp. Kaibel' (Kassel–Austin) **509** Ῥύπας (de Ῥύ-/Ῥῦ- v. Radt et RE)] Rhypes urbs Achaeorum dicitur (Ph habet Ῥύπες [Ῥύπαις cod.: Porson–Dobree]· πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν), ut cum Schm. et Nauck censeo, quamquam Radt 'vix recte' dicit; res geographicae saepenumero ap. Hsch. confusae sunt; cf. e. g. gll. σ 331. 679. 2020. 2775 **511** σφραγίδας H: accent. Schm. **512** ῥυποκαν^{δλ}' H: Sop. **513** ῥυππάπται H: Heins. Voss. **514** cf. gl. 506 cum adn. **515** ἀναροφοῦντες H: Mus. | Alb. cft. gll. 379–80. 417, Lob. Rhem. 40 gl. 549, ad quas omnes v. adnn. **516** σμεικτικὸν H: A **517** h. e. ῥῦσαι· φύλαξαι (ῥύσαι· φυλάξαι H: accentt. Mus.) + nov. gl. ῥυσαί· ῥυτίδας ἔχουσαι (Schm. fere, post Mus.) | ἢ] καὶ ῥυσσαὶ (sic) Mus. **519–19x** unam gl. ῥύσε· λυτρωσαμένω H: Hansen post Schm.; Mus. totam gl. del.

Hom. **520** *ῥύσια· ἐνεχυράσματα, σωτήρια, λύτρα (Λ 674) vg^1A^4, λεηλασία

Eur.? **521** ῥυσιάζει· ἀντενεχυράζει (cf. Eur. Ion. 523)

D **521x** ⟨ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες⟩

D **522** ῥυσίαν βολάν· τὴν τῶν τόξων τάσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον

D **523** ῥυσίλλας· τὰς ῥυτίδας ⟨ὑπὸ τῶν λυπῶν γινομένα[ι]ς⟩

D **524** ῥυσίοισ⟨ιν⟩ ἐν ταφαῖς· ἑλκυσταῖς (trag. ad. fr. 262 a K.–S.) [ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομέναις]

525 *ῥύσιον· ἑλκυστόν. λύτρον, τίμημα, ἢ ⌊τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον (Soph. OC 858) g^3A^6

D + N. T.? LXX? **526** ῥύσις· φιάλη χρυσῆ (Cratin. fr. 132 K.–A.). καὶ ξύλινόν τι στάθμιον. ἢ ἀπόρροια (e. g. Ev. Luc. 8,44. Lev. 15,2 . .)

D **527** ῥυσοῖσι· ῥερυσηκόσι, γεραιοῖς (Eur. Tr. 495)

D **528** ῥυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι (Hippocr. [sp.] septim. part. CMG 1,2,1,122,10. 122,13. 124,9)

D **529** ῥυσοῦται· γηράσκει, γεγήρακε

Hom. **530** *ῥυστάζοντες· [ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες.] *ἕλκοντες ($g^{ϱυτ6}$), μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντες (π 109)

LXX **531** ῥύστης· σωτήρ, λυτρωτής (Psalm. 17,3 . .)

D **532** ῥυστόν· δόρυ. Κρῆτες

533 *ῥυτά· τὰ στέμφυλα. καὶ πήγανον (A^{12}) λευκόν (Cratin. fr. 296 K.–A.). ⌊ἢ πόπανα.⌋ ἢ ⌊εἶδος φιαλῶν (Dem. 21,158) A^{12}

D **534** ῥυτά· ἱερά, τὰ ἡπατοσκόπα. ἢ τὰ ἑλκυστά

Hom. **535** ῥυτήρ· ἡνίον, λῶρος, ἱμάς, ἑλκυστήρ (φ 173 . .)

---

520 EM 706,41; cf. Schol.; Ap. S. 139,16; Su **521** cf. Su ϱ 308 v. ῥύσια **522** Ph **524** cf. Ph **526** Athen. 11,496e **527** gl. Eur. **530** Ap. S. 139,17; Schol.; cf. Su **533** Harp. 270,13 [ϱ 9 K.] (unde brevius epitom. = Ph 493,4 = Su) | εἶδος φιαλῶν] Ph 493,1 | πήγανον] ib. 3; Varr. lingu. Lat. 5,103; cf. Schol. Nic. ther. 523 **535** EM 706,57; Ph; cf. Schol.

521x glossa ad gl. 530 migravit; huc post Alb. reposui **522** ῥυσίαν· βολὰν. H: Schr.; Alb. assentitur, sed etiam ci. ῥυσίαν· βολήν., coll. Ph ῥυσίαν· τὴν τῶν τόξων τάσιν et gl. 474 **523** ῥυσίλλας] Frisk 2,666 | ὑπὸ τῶν λυπῶν γινομένα[ι]ς] scripsit et huc e gl. 524 transp. Schm. in app. dubitanter **524** ῥυσίοις· ἐνταφαῖς (vel ἐν ταφαῖς). H: Schm., coll. Ph ῥυσίοισιν· ἑλκυσταῖς | ft. verba ἐν ταφαῖς e contextu fontis perperam adhaeserunt; cf. gl. π 1557 cum adn.; contra, explicatione neglecta, Kannicht–Snell malunt ῥυσίοισ⟨ιν⟩ cum ἐν ταφαῖς coniungere (ft. 'in sepulcro servanti' [Soph. Ai. 1109] potius quam 'in sepulturis servantibus'), coll. Eur. Hel. 1086 | ὑπὸ κτλ.] v. ad gl. 523 **525** τὸν H = g] τὸ A **526** h. e. ῥυσίς (cf. Athen. 11,496e; immo χρυσίς [glossa est v. l. gl. χ 791], cf. Athen. 11,502 b)· φ. χ. + nov. gl. ῥύσις· ξ. κτλ. (Hansen post HSt. alios) | χρυσὴ H: accent. Alb. | σταθμίον (H: accent. Hansen)] Alb. cft. gl. 500 | ἤ H: Pric. **527** γερεοῖς H: Mus. **530** ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες.] v. ad gl. 521x **532** ῥυστόν] dial. pro ξυστόν (Schm., coll. gll. 324. 532), cf. gl. ξ 192 **533** φιάλων H: accent. Schm.

536 *ῥυτῆρες· ἡνίαι, ἱμάντες vg^{4} τῶν ἵππων, οἷον ἑλκυστῆρες (Π 475. σ 262) Hom.

537 ῥυτῆρι κρούων· ὁ Κύκνος λέγει· ʽκαὶ μὴ⟨ν⟩ ὑβρίζοντ᾽ αὐτίκ᾽ ἐκ βάθρων ἑλῶ ῥυτῆρι κρούων ⟨γλουτὸν⟩ ὑπτίου ποδός᾽ (Soph. fr. 501 R.). ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον· φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν D

538 ῥυτῆρος· ὁ λόγος· καθάπερ ἁρματεύει ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν ποδῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας, ἤτοι χαλινούς (Soph. OC 900) D

539 *ῥυτῆρσι· λώροις, ἱμᾶσι (Π 475) vg^{5}A^{11} Hom.

540 *ῥυτίδα· σπίλον (Ep. Eph. 5, 17) vg^{3}A^{10} N. T.

541 ʽΡύτιον· πόλις (Β 648) Hom.

542 [⟩ῥῦτο· ἐρύσατο, ἔσωσεν]

543 ῥυτοί· ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι, διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βαστανχθῆναι (ξ 10) Hom.

544 ῥυτόν· ποταμηδόν. πολύ, μέγα. ἑλκυστόν

545 ῥύτορας· τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαρτηρίους

546 ῥύτρα· λυτήρια, σωτήρια, σῶστρα

547 †ῥύτρυς· χύτας†

548 ῥύτωρ· σωτήρ. βοηθός. ὁλκεύς (Aesch. Sept. 318. Ar. Thesm. 108) D

549 ῥύψαι· σμῆσαι, σμῆξαι. πλῦναι. λοιδορῆσαι. ῥοφῆσαι. καθᾶραι D

550 *ῥύψις· κάθαρσις v^{ϱυα2}, καθαρισμός

551 ῥυψόμεθα· καθαρισόμεθα. ῥοφησόμεθα D

552 ῥωγάδες· κρημνοὶ διεσχισμένοι D

553 ῥωγαί· ῥήξεις. καὶ ἀπορρωγαί· ἀπορ⟨ρ⟩ήξεις D

---

536 Σ ϱ 68; EM 706, 57; Ap. S. 139, 23; Schol. Π 475 **537** Ph **543** EM 707, 3; Schol. **549** Ph = Su

---

537 μὴ H: Brunck | ὑβρίζων H: Bothe | ἔλω H: Alb. in app. | γλουτὸν Ph | πόλος H: Ph | ἔνιοι κτλ.] ʻQui sic explicarent, eos clarum est legisse κρούειν, i. e. ὥστε κρούειν᾽ Ellendt Lex. Soph. s. v. ῥυτήρ | φεύγοντας] ευ in ras. | γλ..τοὺς (γλạττοὺς Latte) H: Mus. | plures coniecturas interpretationesque v. ap. Radt **538** contin. H: nov. gl. Schm. **540** σπῖλον H: accent. Mus. **542** v. l. gl. ε 6119 (Alb.); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **544** ποταμηδόν] cf. gl. π 3113; G. et Schm. putant hanc partem explicationis ad v. ῥυδόν (gl. 471) spectare, sine causa **545** Alb. ci. ῥύπτορας, coll. gll. 549–51 | θαλλοὺς, H: interpunct. del. Schm. | cf. etiam gl. 506 cum adn. **546** ῥύτρα] h. e. λύτρα (Hansen, coll. gll. λ 1467. σ 3094); ῥῦτρα Schm. **547** ῥύτρυς] Boeot. i. q. ῥύτροις Schm., ῥύτρας Thes. 6, 2450 a, neutrum ad expl. χύτας (immo χυτάς) quadrans; M. L. West dubitanter ci. ῥυτούς (ab auctore aliquo pro ῥυτάς usurpatum); ft. compendiose scriptum ῥυτάς a scriba aliquo male intellectum esse conicere licet **548** ὀλκεύς H: spir. Alb. **549** cf. gll. 506 cum adn. et π 2629 | σμίξαι H: Mus., cf. Ph | πλύναι H: accent. Schm. | ῥοφῆσαι] cf. gll. 379–80. 417. 551 | καθάραι H: Schm. **552** Alb. cft. gl. 490; cf. etiam gll. 553. 556. 598; 10. π 2193 **553** ῥωγαί] cf. v. διαρρωγή | ἀπορρογαὶ H: Mus. | ἀπορήξεις H: Schm.

Hom. **554** *ῥωγαλέα· διεσχισμένα (ν 435 . .) (vg^{1})
Hom. **555** ῥωγαλέον· *κατερρηγμένον [A^{2}]. διερρωγότα. κατατετριμμένον. ῥακώδη (B 417)
Hom. **556** ῥῶγας· οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν· οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας· ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ῥωγάδας· ʽἀνὰ ῥῶγας μεγάροιοʼ (χ 143)
Hom. **557** ῥωγμός· ὄγκος. κοῖλος τόπος. ῥῆξις (Ψ 420 v.l.) [g^{ρωχ4}A^{ρωχ7}]
D **558** ῥώδιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομ⟨μ⟩έναι. οἱ δὲ μώλωπες
D **559** ʼρῳδιόν· τὸν ἐρῳδιόν (Hippon. fr. 16,2 W. = 23,2 Degani)
D **560** ῥώεσθαι· σπεύδειν. ὁρμᾶν
D **561** ῥώεται· σπουδάζει
D **562** ῥώθωνες· μυκτῆρες (Hippocr. epist. 23 [9,394,15 L.]. Nic. ther. 213)
D **563** ῥώκομαι· ὀργίζομαι. λυποῦμαι. Λάκωνες
D **564** ῥωκῶσα· πρίουσα τοὺς ὀδόντας
D **565** ῥῶμα· ῥώμην, ἰσχύν. ὅρμημα. ὡς γνῶμα γνώμην
566 *ῥωμαλέος· ἰσχυρός, ἀνδρεῖος g^{2}A^{8}g$^{ρων–ρωξ4}$. ὑγιής. γενναῖος. θρασύς. †ῥωώδης† (cf. Plat. Axioch. 365 a)
567 *ῥώμη· δύναμις, ἰσχύς A^{7}vg$^{ρων–ρωξ2}$. ὄγκος A^{7}. ὑγεία. ἀνδρεία A^{7}vg$^{ρων–ρωξ2}$
568 ῥώνια· φρύγανα
D **569** ῥώνιξις· ποταμίας νεὼς εἶδος
570 ῥώνιος· ἄξιος. πλούσιος
571 *ῥώννυσιν· ὑγείαν παρέχει (Hippocr. alim. 2 [9,98,5 L.]) vg$^{ρων–ρωξ5}$A$^{ρων–ρωξ6}$
K + D **572** *ῥώξ· κόκκος (Archil. fr. 281 W.) g$^{ρων–ρωξ3}$A$^{ρων–ρωξ7}$. ἢ εἶδος [σ]φαλαγγίου (Nic. ther. 716)

554–5 cf. Σ ρ 70; Ap. S. 139,31; EM 705,45; Scholl. ν 435. B 417 **556** Ap. S. 139,24; EM 705,43 **557** Su; Schol. A ad Ψ 420 [Hdn. 1,166,4 L.]; Ap. S. 139,27; EM 706,4; Schol. **562** Schol. Nic. **565** Ph 493,21–2 **566** cf. Σ ρ 71 **567** Σ ρ 72 **568** Eust. Il. 927,51 [3,459,26 V.] **571** gl. Oct. (quamquam in Oct. non exstat) **572** cf. Choerob. in Theodos. 1,296,5 | κόκκος] = Σ ρ 73 | εἶδος φαλ.] cf. Schol. Nic.

554–5 ῥωγαλέ-] cf. post Alb. gll. τ 1224. 1314. υ 802. Frisk 2,652–3 **555** κατερρηγκέα H: Mus., cf. ερρηγμενον A et διερρηγμένον Ap. S. | κατατετρημμένον H: Alb. | **556** ῥωγὰς^{1} H: accent. Schm. | nov. gl. ῥωγάδας H: contin. ed. 1521 (Schm. vult ῥωγάδας aut in ῥαγάδας mutare aut delere) | ἀναρώγας H: Mus. | cf. gl. 552 cum adn. **557** cf. gll. 599–599x **558** Alb. cft. v.l. gl. 596 et praeterea gll. σ 1296–8 | διακεκομέναι H: Mus., cf. gl. 596 | μώλωπες] cf. gll. μ 1540. 2046 **559** ῥώδιον H: Mus. (accent.) et Schr. (ʼ; de aphaeresi cf. gl. π 2201 cum adn.) | ἐρωδίον H: accent. Mus. **560–1** Alb. cft. gll. 573. 586–8. ε 6051 **562** Alb. cft. gll. 366. μ 1876 **564** ῥωκῶσα] Alb. cft. gll. 563. 597; unde Schm. accent. ῥώκωσα ci. **565** ρώμα H: accent. Mus. **566** Plat. Axioch.] cf. gl. 75 **567** ὅρκος H: A; Alb. cft. gl. 557 **568** ῥώνια] h. e. ῥωπήϊα (Schm., coll. Eust.; Schm. etiam ῥώπια praebet, cf. EM 705,56); cf. gl. 576 **569** ῥώνιξις] cf. LSJ et Frisk 2,669, utrumque v. ῥώψ **572** σφαλαγγίου H: Mus.

573 ῥώοντο· ὥρμων, ἐρρωμένως ἐκινοῦντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον (Λ 50. Π 166 . .; v.l. Ψ 367 ap. Ap.S.) Ap.S.
574 ῥῶπας· εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους (κ 166 . .) Hom.
575 ῥῶπες· τὰ δασέα τῶν φυτῶν. καὶ θαμνώδης ὕλη. ἢ εἶδος λύγου (κ 166. ξ 49; . .) Hom.
576 ῥωπήϊα· τόπος, ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται. ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι (Ν 199. Ψ 122) Hom.
577 ῥωπεύειν· ῥωποπωλεῖν. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι (Leon. Tarent. AP 6,226 sicut ap. Su laudatur) D
578 [ῥωπητήριον· παρορμητήριον]
579 ῥωπικόν· τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραϊ⟨σμέν⟩ον (Erasistr. ap. Plut. am. prol. 495 c) D
580 ῥωπικά· τὰ παρεμπορεύματα D
581 Ῥωπῖτις· τῶν τριπτῶν τις καὶ πατριῶν οὕτως καλεῖται D
582 *ῥωποπῶλαι· μυροπῶλαι (2. Esdr. 13,31–2) g^{1}A^{9} LXX
583 ῥωποπώλης· ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον (tit. fabulae Epicratis [fr. 7 K.–A.])
584 ῥῶπος· ῥωπικόν. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος. ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, *μίγματα, χρώματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει (Aesch. fr. 263 R. Dem. 34,9) vg^{3}A^{10}
585 ῥωρός· σφοδρός. καὶ τὰ κάρτα
586 ῥωσαμένω· ῥωσάμενοι. δυϊκῶς
587 ῥώσασθαι· ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι
588 ῥῶσθαι· σπουδάζειν
589 *ῥωσθείς· ἰσχύσας, ⌊ὑγιάνας vg$^{\rho\omega\pi 6}$ τὴν διάνοιαν (Plat. conv. 210 d)
590 *ῥῶσις· ὑγεία (Phil. leg. Gai. 18) v$^{\rho\omega\pi 5}$(v$^{\rho\omega\pi 4}$)

---

573 Ap.S. 139,29 (ad Σ 411. Ψ 367); Scholl. Λ 50. Π 166. Ψ 367 **574** Ap.S. 139,25; cf. Schol. **575** cf. Σ ρ 74 **576** Schol. Ν 199; Ap.S. 139,25 ad Ψ 122 **577** Su ρ 257 v. ῥωπεύειν **583** cf. Ph 494,1 = Su ρ 261 v. ῥῶπος **584** Σ ρ 75 + Ph 494,5; cf. Eust. Il. 927,54 [3,459,29 V.]; EM 706,2; (Ael. Dion. ρ 14) **588** = Ph = Su

---

573 ῥώοντο] cf. gl. ε 6049 et praeterea gl. σ 3079 cum adn. | ὥρμουν H: Schm., cf. Scholl. Λ 50. Π 166 **574** ῥωπὰς H: accent. Valck. et Alb., coll. gl. δ 1302 et Ap.S. **575** λυγοῦ H: accent. Mus. **576** cf. gl. 447 | Ψ 122] cf. gl. δ 1302 **577** ἤση H: Heins. et G.; ἔστι Jens., cf. gl. α 707 | Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. **578** v.l. gl. 592 **579** ὡραῖον H: Ruhnk.; cf. e.g. Luc. am. 38 **581** ῥωπὴ τίς H: Alb., coll. ordine | τριπτῶν] 'tribuum' (Sop.); forma τριπτύν exstat IG 12,5,1,54,6; τριττυῶν (sic) Voss. | πατριῶν] cf. gl. π 1127 **582** ῥωποπῶλαι] ῥοπ-. ῥοβ- codd. Esdr. **584** ῥωπὸς[1] H: accent. Kuhn. | ἄξιος] ἄξιον Alb., coll. Ph 494,5 | ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα] ὁ γὰρ ῥῶπος, λεπτὸς φόρτος, ἤγουν σμήγματα Kuhn., cf. gl. 583 **585** Alb. cft. gll. 127. δ 2403, Schm. ποδορρώρην Callim. h. Dian. 215 | καὶ τ. κ.] καὶ τὰ κάρτα ⟨…⟩ Schm.; κατὰ κρᾶτα (sine interpunct. anteced.) Voss., coll. gl. α 4371 **586–8** cf. gll. 560–1 cum adn. **588** ῥῶσθαι] i. q. ῥώεσθαι (gl. 560) (HSt.) **590** Alb. cft. gll. 567 et ε 5139 | σφύρα H: accent. Schm.

591 ῥωστήρ· σφῦρα
592 ῥωστήριον· φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι
593 *ῥωστικόν· ὁρμη[σ]τικόν A[1]
594 ῥῶστρον· ἔμβολον
595 ῥῶται· ἵσταται
596 ῥώτιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομ⟨μ⟩έναι
597 ῥώχειν· βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι
598 ῥωγάδας· ῥαγάδας γῆς
599 *ῥωχμοῖς· ῥήξεσι[ν ἢ βάθος] γῆς g[3]A[5], ἢ ῥηγμοῖς
Hom. **599x** *⟨ῥωχμός· βάθος γῆς⟩ (Ψ 420) [g[4]A[7]]
600 ῥώψ· βοτάνη ἁπαλή

---

592 Ph = Su **599x** cf. Σ ϱ 76 **600** cf. Su

---

591 v.l. gl. 71 (Mus.) **592** παρορμητικόν] h.e. παρορμητήριον (Hansen, coll. post Alb. et Schm. gl. 578 et Ph = Su) **593** ὁρμηστικόν H: A **594** Lat. rostrum **595** ῥῶται] i. q. ῥώεται (Lob. Rhem. 26 not. 43), cf. gl. 561 | ἵσταται] ἵπταται Schm. **596** v.l. gl. 558 | διακεκομέναι H: Mus., cf. gl. 558 **597** Alb. cft. gl. 564 **598** ci., ordini inservientes, Schm. ⟨ῥωχμούς·⟩ ῥωγάδας. ῥαγάδας γῆς, Vales. ῥωχμάδας· ῥαγάδας γῆς; A[ρωχ6] habet ῥωχμας· ῥαγαδας **599–99x** ῥώχμοις· ῥήξεσιν, ἢ βάθος γῆς, ἢ ῥηγμοῖς H: duas glossas conflatas esse vidit Schm. post Alb. **599** ῥώχμοις H: accent. Mus. | ῥήξεσιν, ἢ βάθος H: K **599x** Alb. cft. gl. 557 **600** cf. gll. 574–5

Σ

1 σᾶ· σῶα, ὑγιῆ, ἀκέραια (Eur. fr. 762 N. [Hypsipyl. p. 51 Bond]. Plat. Criti. 111 c). καὶ ἀντωνυμία δευτέρου προσώπου Att.

2 σαβάζειν· εὐάζειν, βακχεύειν D

3 σαβά· αἰχμαλωσία

4 ⟨σαβέκ·⟩ ʽἐν φυτῷ σαβέκʼ· βάτος (Gen. 22, 13) LXX

5 *Σαβάζιος· ἐπώνυμον Διονύσου (Amphitheus FGrHist 431 F 1) [vg^{3}A^4]. οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου (Mnaseas perieg. FHG 3, 155 fr. 36)· καὶ Σάβον ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. Φρὺξ δὲ ὁ Σαβάζιος (Ar. Av. 874. fr. 578 K.–A. cf. Lys. 388) K + D

6 σαβακός· ὁ σαθρός. Χῖοι (Hippocr. morb. 1, 31 [6, 202, 8 L.]) D

7 σαβακτίδες· ὀστράκινα ζῴδια D

8 σαβακῶς· αὐστηρῶς, ξηρῶς, τραχέως D

9 σαβάξας· διασκεδάσας, διασαλεύσας D

10 σαβαρίχην· τὸ ⟨γυναικεῖον αἰδοῖον⟩ (Teleclid. fr. 70 K.–A.) D

11 σάβειρος· [σάβειρος, σάβειος,] κόραξ D

12 σαβῆρον· τὸ δακτύλιον D

13 σάβηττοι· κώνωπες D

14 σάβος· βακχεία D

15 σάβυττος· εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμόν· πότερον δὲ τοῦ πώγωνος ἢ τῆς κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον (Eupol. fr. 313, 2 K.–A.) D

16 σάγαρις· πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα. ἄροτρον (Hdt. 1, 215, 1. 4, 5, 3. Xen. Anab. 4, 4, 16. Cyr. 1, 2, 9) D

---

1 Ph 494, 15 v. σᾶ^2 = Su; Eust. Il. 959, 42 [3, 552, 27 V.]; Schol. Plat.; (Ael. Dion. σ 1) **2** Scholl. Ar. Av. 873–4 (Amphitheus FGrHist 431 F 1) et Lys. 388; unde Su σ 3 v. Σαβάζιος et EM 707, 15 v. Σαβάζιος **3** = gl. N. T. (ad Lucam [sic]) p. 51 **5** cf. Harp. 270, 17 [σ 1 K.] (unde brevius epitom. et Ph 495, 8 = Su σ 12 v. Σαβοί) | Σάβον] Ph 495, 12 v. Σαβούς; cf. h. Orph. 49, 2 **6** cf. Ph 496, 7 **9** Ph **10** Ph 495, 1. 500, 2 et 6 vv. σαβαρίχιν. σάραβον. σαβαρίχη; Theogn. can. 717 (p. 118, 17 C.) (σαμαρίχη); Arcad. 115, 28 (σαμβρίχη, sine expl.) **15** τὸ γυναικεῖον] Ph **16** cf. Schol. Xen.; gl. Hdt.; Σ σ 3 = K; Su σ 15–16

---

2 Alb. cft. gll. 9. π 526 **3–4** contin. H: nov. gl. ⟨σαβέκ·⟩ Heins. et Alb. ad gl. N. T. (v. testt. gl. 3) **3** σαβά] glossa Hebraica (‘respicit τὸ shbh captivum duxit’ Alb.; id. cft. Iob 1, 15) **5** σαβὸν H: accent. Schm. **6** σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν Ph | χίοι H: accent. Mus.; cf. CEG 2, 606, 7, adn. **7** ζωδία H: accent. Mus. **9** διασκευάσας H: Alb. **10** σαβαρίχειν H: Schm. post Alb., coll. Ph Theogn. Arcad. et gl. 191 | ⟨ γυναικεῖον αἰδοῖον⟩ Schm. in app. post Alb., coll. ll. cc. **11** contin. H: nov. gl. Schm. | [σάβειρος, σάβειος,] Hansen post Alb. **12** τὸ δακτύλιον] cf. ft. gll. α 7826. π 3156. 3172. φ 799; de forma neutr. v. LSJ s. v. **13** Alb. cft. gl. 1316 **15** ἀδληρὸν H: Mus. | τὸ γ.] Alb. cft. gl. β 1353 **16** φαρέτρα. ἄροτρον] del. Schm.; sed de φαρέτρα ft. conferre licet … καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν … Xen. Anab. 4, 4, 16 (iam Schm.) et id. Cyr. 1, 2, 9 παρὰ τὴν φαρέτραν … σάγαριν et gl. Hdt. 1, 215, 1 σαγάρεις· πελέκεις, … + nov. gl. ἄρδις· φαρέτρας, …; de ἄροτρον Hdt. 4, 5, 3 ἄροτρον … καὶ σάγαριν | Alb. cft. gl. 36

D **17** σάγανα· σκεπάσματα. περιβόλαια

Hom. **18** *Σαγ⟨γ⟩άριος· ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας (Γ 187) vg^{3}(A^{7})

K LXX **19** *σαράβαρ[ι]α· βρακία (Antiphan. fr. 199 K.–A. Dan. 3,94) vg^{3}

LXX **20** σαδδαεί· ἱκανοῦ (cf. Ezech. 1,24 text. Hebr. cum LXX cod. A)

LXX Greg. Naz. **21** σαβαώθ· στρατιῶν (Esai. quinquagies ter. Greg. Naz. or. 30,19 [36,128 b M.])

LXX **22** σαβαώθ· παντοκράτωρ (LXX, v. gl. 21)

D **23** σαγάδην· τὸν θύλακον· ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοιπορικὸν θύλακον

D **24** σάγδας· εἶδος μύρου. ἢ ψάγδας (v.l. Epilyc. fr. 1 et Eupol. fr. 204 K.–A.)

25 *σάγη· ἡ ὅλη πανοπλία (Men. fr. 570 K.–A. cf. Aesch. Cho. 560. Ar. fr. 881 K.–A.) [A^{9}]. ἢ ⌞περιβόλαιον vg^{2}A^{6}, σκέπασμα g^{2}A^{6}

D **26** σαγηνεύειν· θηρεύειν. αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἁλιεύειν (Hdt. 6,31,1–2)

D **27** σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος †οἷς† καὶ σαγηνεύειν τοῦτο Ἕλληνες (Hdt. 3,149)

N.T. **28** σαγήνη· πλέγμα τι ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων (Ev. Matth. 13,47) [Λάκωνες]

29 †σαγείρετον· μετακλέπτην†

D **30** σαγίς· πήρα

D **31** σαγλῶδες· πλαδαρὸν σῶμα

D Eur. **32** σάγμα· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος (Ar. Ach. 574. cf. Eur. Andr. 617)

D **33** σάγος· μέρος τι τῆς πανοπλίας

D **34** σάγουρον· γυργάθιον

D **35** Σάγραι· ἔθνος Αἰθιόπων

36 *σαγροῖς· κοπίς. ἢ πέλεκυς (Xen. Cyr. 2,1,9. 8,8,221–3) vg^{5}A^{10}

---

18 Σ σ 2; EM 707,20; cf. Ap. S. 139,34; Schol. **19** Σ σ 22 **20** = gl. Ezech. ap. Alb. gl. N. T. p. 35; Theodoret. in Ezech. 81,832,22. 892,49 M. **24** cf. Ph et testt. ad gl. ψ 1 **25** Ph; Poll. 7,157; Schol. Aesch.; Arcad. 104,25 **28** Ph **32** = Ph; Poll. 7,157; cf. Schol. Ar.; Su (ubi perperam Soph. pro Eur. dicitur) **35** Ph 502,9 v. Σάτραι

---

17 σάγανα] σάγαι vel σαγαί Arnald., coll. gl. 25; σάγματα Valck., coll. v.l. Scholiorum Eur. Phoen. 779; σαγᾶναι Mein. ap. Schm. **18** σαγάριος H = v = ordo ap. Σ: Σ (A), cf. Ap. S. et Schol. **19** σαραβάρια H: vgΣ, cf. gll. 190. 896 | Antiphan.] cf. gl. 896; utrumque fragmentum ap. Poll. 7,59 legitur **20** gl. Hebr. shaddai | εἰ κακοῦ H: Scal. **21–22** gl. Hebr.; LXX habet κύριος σαβαώθ; locutio tota significat ‘dominus exercituum’ **21** contin. H: nov. gl. Ald. **23** Schm. censet lemma in σαγγάδην mutandum esse et, coll. Ion. TrGF 19 F 7, explicationem ad gl. 25 pertinere | σάκταν] cf. gll. 82–3 **24** cf. gl. ψ 1 **25** cf. gll. 78. 435. 437 **27** ἔθος οἷς καὶ] ἔθος ἦν περιλαβεῖν· ὅθεν καὶ Heins.; περιβάλλειν (coll. Plut. Sull. 6,5; vel περιλαβεῖν) ἔθος ἦν βαρβάροις. καὶ Alb.; alii alia **28** Λάκωνες] ‘ad seqq. pertinere videtur’ Alb. **30** πῆρα H: HSt. **31** σαγλῶδες] σιαλῶδες Mein. 1857 p. 620 | σῶμα] cf. gl. π 4376 cum adn. **35** σάγραι] h. e. Σάτραι (Alb., coll. Ph et gl. 251) | ἔθος H: ed. 1521 **36** σαγροῖς] h. e. σάγαρις (K), cf. gl. 16 | κόνις H: K

37 σαγύριον· ἄρτου κλάσμα D
38 σάθα· μόρια D
39 σαθεύει· θάλπει D
40 σαθαρυγά· ταραχή D
41 [σάθεα· τὰ ἀσθενῆ]
42 σάθη· τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα (Archil. frr. 25, 3. 43, 1. 82, 4 W. Ar. Lys. 1119) D
43 *σαθρά· ἀσθενῆ vg^1(A^2). κεκλασμένα (Dem. 4, 44. Plat. Gorg. 493e) (A^2)
44 σάθραξ· φθείρ D
45 σάθων· ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων, ἀπὸ τοῦ αἰδοίου (Teleclid. fr. 71 K.–A.) D?
46 σαί· τὸ κινηθῆναι ἁβρῶς (Ar. fr. 882 K.–A.) D?
47 σαικίς· δειλός D
48 σαΐκτας· θύλακας, μαρσίππους. ἔνιοι αὐλοθήκας D
49 σαίκουλουμ· χρόνος, σάκκος. Ῥωμαῖοι
50 σαικωνῆσαι· διασαικωνῆ⟨σαι⟩ (Ar. fr. 882 K.–A.) D
51 *σαίνει· κολακεύει vg^{1}A^7, προσηνεύεται. τ[ε]ινάσσει. ἀσπάζεται A^7. θωπεύει (e.g. Hes. th. 771. Soph. Ant. 1214. Eur. Ion 685) Eur.?
52 ⟨σαίνεται·⟩ κινεῖται, σαλεύεται, ταράττεται (1. Ep. Thess. 3, 3) N.T.
53 σαινικρίζει· ἐκτρέφει D
54 σαίνουροι⌋ καὶ σαινουρίδες· οἱ ⌊τὰς οὐρὰς⌋ συνεχῶς ⌊κινοῦντες [A^3] ἵπποι καὶ κύνες D

---

40 Theogn. can. 33, 7 Alpers (p. 11, 14 C.) **42** cf. Ph 495, 16 v. σάβυττος; Schol. Ar. Lys. 1119; Schol. Theocr. 4, 62; EM 709, 6 v. σάτυρος **45** Σ$^{b\ et\ Ph}$ σ 4 (Ael. Dion. σ 2); cf. Athen. 5, 220 d. 11, 507 a **46** Σ$^{b\ et\ Ph}$ σ 5 **51** Σ σ 6; cf. EM 709, 18 **52** cf. gl. N.T. **54** = EM 709, 18; cf. Σ σ 8 = A

---

37 Voss. cft. gl. τ 22 **38** σάθα] forma Dorica vel Aeolica; de plur. explicationis v. not. insequ. | μοίρα H: Flor. Guyet; Alb. cft. gll. 42. 45; μόριον Heins., falso (de plur. cf. gl. 42 cum adn.) **39** σαθεύει] h. e. σταθεύει (Guyet; Schm. cft. gll. 1593–4. 1649) **40** ταραχή] ταραχήν Mus.; L. Dind. 7, 20 c cft. Theogn. σαιθάρυγξ· ἡ ταραχή **41** v. l. gl. 43 **42** σάθει H: Alb. post alios | ἀναγκαῖα] i. q. αἰδοῖα (LSJ v. ἀναγκαῖον II); Alb. cft. Su α 1827 v. ἀναγκαῖον; de plur. cf. gll. 38 et α 4769 (com. ad. 486 K.–A.) **45** σαθῶν H: accent. Scal., cf. Σ | ἀπὸ] ἐπὶ Mus., sed locutio ἀ. τ. αἰ. significat 'a voce σάθη (gl. 42)' **46** σαί] h. e. σαικωνῆσαι (Alb., coll. gl. 50, ad quam v. adn.) | ἁπλῶς H: Hansen, coll. gl. 100; ἁπαλῶς Schm. in app. **47** h. e. σηκίς· δοῦλος (Schm., cf. gl. 480) **48** σαΐκτας] h. e. σάκτας (Hemsterh., post Kust. qui cft. gl. 82) | θύλακας] de forma cf. gll. 1190. δ 2219. θ 843. μ 153. Clem. Al. strom. 7, 24, 5 (Arcesil. com. PCG 2 p. 532). Poll. 10, 149 et (iam Alb.) 172 **49** h. e. σαίκουλουμ· χρόνος. Ῥωμαῖοι + nov. gl. σάκκουλουμ· σάκκος. Ῥωμαῖοι (Schm.), Lat. saeculum et sacculus **50** σαικωνῆσαι] rectius σαικωνίσαι (Σ^b ad gl. 46, ubi Ph habet σαικονῆσαι) | διασαικώνη H: Mus. (rectius διασαικωνίσαι) | Alb. cft. gll. 100. δ 1304. 1306 **51** τεινάσσει H: K **52** cont. H: nov. gl. ⟨σαίνεται·⟩ Heins. **53** σαινικρίζει·] Alb. ci. σανιτρίζει·, coll. gl. 170; Schm. σαίνει· κρίζει(?), coll. Schol. Plat. rep. 331 a, sed κρίζει displicet **54** σαίνουροι] Alb. cft. gll., 176. 513, Schm. add. gl. 1261

D **55** Σάϊοι· πολέμιοι. νεκροί. καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες (Archil. fr. 5, 1 W. [Ar. Pac. 1298])

D **56** σεπτὸς ἢ σεπτή· ἐλαία θλαστή

57 *σαίρει· κοσμεῖ vg^{2}A^5, φιλοκαλεῖ, καλλύνει

Eur. **58** *σαίρειν· σαροῦν (Eur. Andr. 166) A^6, κοσμεῖν

59 σαιρός· σαρός

60 σαῖς· κοῦρος, κόρος

61 Σαισαρία· ἡ Ἐλευσὶν πρότερον

62 σαιστός· ἐλαία θλαστή

63 Σακάδ⟨ε⟩ιον· εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου

D **64** Σάκαι[οι]· οἱ Σκύθαι (Hdt. 1, 153, 4 . .)

D **65** σάκαια· ἡ Σκυθικὴ ἑορτή (cf. Ctes. FGrHist 688 F 4. Beros. ib. 680 F 2)

D **66** σάκαν· τὸ τῆς γυναικός (com. ad. fr. 536 K.–A.)

D **67** Σάκας· ʽἡμεῖς γάρ, ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σά⟨κᾳ⟩ʼ (Ar. Av. 30–1). οὕτως δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένος εἶναι· οἱ γὰρ Σάκες Θρᾷκες

D **68** Σάκας [ασ] ἀφικνεῖ[α]· ⟨...⟩ (Cratin. fr. 223, 1 K.–A.)

69 σακέλα· ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται

Greg. Naz. **70** σακέλιον· ὅμοιον (Greg. Naz. or. 4, 121, 12 [35, 661, 8 M.])

Ap. S.? **71** σακέσπαλος· πολεμιστής (E 126)

---

55 Schol. Ar. | πολέμιοι] Theogn. can. 33, 6 Alpers (p. 11, 14 C.) **57** Σ σ 9 **58** cf. Ph 496, 14 v. σαίρειν; Plut. Isid. 362 c **62** Theogn. can. 33, 2 Alpers (p. 11, 12 C.) **64** cf. Ph **65** Zonar. 1631 **66** cf. Ph 500, 2 = Su σ 110 v. σάραβον **67** Schol. Ar. **70** cf. Σ σ 10 **71** cf. Ap. S. 140, 3. 14

---

55 σαιοὶ H: accent. Vales. | πολέμιοι] ‘Respicit Archilochi … Σαΐων … ubi quidam πολεμίων exponunt’ Heins.; ‘führt auf eine verwechslung mit δάϊοι’ Mein. 1857 p. 620, sine causa | ἔθνος] cf. gl. 182 cum adn. **56** σεπτὸς ἢ σεπτή] σαιπτὸς ἢ σαιπτή ordo et Salm. Voss.; Schm. ci. στρεπτὸς ἢ στρεπτή, coll. Paus. perieg. 2, 28, 2. 32. 10. Plin. n. h. 14, 39 | Alb. cft. gl. 62 **57** σαιρεῖ H: accent. Mus. **58** σαιρεῖν H: accent. Mus. | σαροῦν] οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· κτλ. Ph; similia Phryn. ecl. 55 | Eur. Andr.] cf. gl. π 4220 **59** glossa obscura; σαρός exstat gl. 226 **60** σαῖς] h. e. παῖς (Thes. 7, 24 a, dubitanter), cf. κ 3862 | κάρος H: Salm. **61** Σαισαρία] a Σαισάρα filia Celei (Paus. perieg. 1, 38, 2–3 [Vales.]) | Ἐλευσὶν] de forma cf. LSJ; EM 329, 37; cet.; cf. praeterea gl. 103 **62** σαῖστος· ἐλαίας κλάδος Theogn. | Alb. cft. gl. 56 **63** σακάδιον H: Mein. 1857 p. 620 | cf. RE v. Sakadas; West Ancient Greek Music 90 not. 42 **64** σακαιοὶ H: Sop., cf. Ph **65** σακαία H: accent. Thes. 7, 26 a post alios, coll. Zonar. σάκεα· αἱ ἀσπίδες. σάκαια δὲ ἑορτή, δίφθογγον | cf. RE Suppl. 14, 984, 42–52 v. Zela **66** σάκαν] σάκταν Ph = Su (σάκ[τ]αν Schm.; id. cft. post alios gl. χ 599 et σάκανδρον Ar. Lys. 824 [unde Su σ 32]) **67** ὦ ἄνδρες] h. e. ὦνδρες (Alb.) | Σά⟨κᾳ⟩] nov. gl. σὰ H: corr. et contin. Mus. | Σάκες] sic etiam Schol. Ar.; rectius Σάκαι | Θρᾷκες] σάθρες H: Maussac alii; Alb. cft. Schol. Ar. (… ἔθνος Θρᾳκικόν) et Schol. E 126 (… Θρᾷκες) **68** σάκασα· σαφήνεια H: Schm., qui lac. agn. | Σάκας] Σάβας Holstenius, cf. Kassel–Austin | ἀφικνεῖ] ἀφικνῇ Cratin. | Cratin.] cf. gl. δ 1890 **69** σακέλα] h. e. σακέλλα (Mus.; Alb. [et Lampe s. v.] accent. σάκελλα habent) | χᵒʳ H: expl. Mus. **70** σακέλιον] h. e. σακέλλιον (Mus., cf. Σ) | Lat. sacculus **71** σάκες· παλὸς. H: Mus.; de accentu cf. praeterea Ebeling s. v. et Schwyzer(–Debrunner) Gr. 1, 836 (ad p. 398)

72 σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες· κεραμιδώσαντες (Λ 593 . .) Ap. S.

73 σακκίζειν· ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους· ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις [ὡσεὶ ἔλεγε χαλκιδερμιστής· τὰ γὰρ σάκκη ἐπίχαλκα λέγει] D

74 σάκκινον· λεπτόν, ἀσθενές D

75 σακκινόσυκοι· δασύπρωκτοι D

76 σακ[κ]οδερμηστής· ⟨οἱ μὲν⟩ ὄφιν σάκος ἔχον⟨τα⟩. οἱ δὲ σκώληκα, παρόσον δερμηστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸ⟨ν⟩ χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν ⟨ὡσεὶ ἔλεγε χαλκοδερμηστής· τὰ γὰρ σάκ[κ]η ἐπίχαλκα λέγε⟨τα⟩ι⟩ (Soph. fr. 635 R.) D

77 σάκοιτο⟨ι⟩· οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον D

78 *σάκος· ἀσπίς (Ε 619) $g^{σαω6}$[$A^{σακ3}$]. ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ νεώτεροι (Soph. fr. 1092 R.) σάγην τὴν πανοπλίαν φασί Ap. S.

79 σάκος αἴγειος· ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγειον. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν (SH fr. ad. 1106) D

80 *σακοφόροι· ὁπλοφόροι (Eur. Phoen. 139) g^1A^2 Eur.

81 σάκταρον· τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμ⟨μ⟩ι, γεν⟨ν⟩ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν D

82 σάκτας· ὁ θύλακος (Ar. Plut. 681) Att.

83 σακτῆρος· θυλάκου. ἔλεγον δὲ καὶ σάκταν D

84 σακτός· ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος (Eupol. fr. 476 K.–A.). καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ θύλακος D

85 σακυνδάκη· ἔνδυμα Σκυθικόν D

---

72 Ap. S. 140, 4 **73** cf. Ph 497, 1 v. σακίζειν **76** $Σ^{b\ et\ Ph}$ σ 12 **77** Theogn. can. 249 (p. 46, 4 C.) **78** Ap. S. 140, 2; cf. Σ σ 13; Schol. **80** Σ σ 11 **82** Eust. Od. 1446, 8 [1, 98, 22 St.] (Paus. σ 2) **84** Ph

---

72 σακεώμοισι· H: Mus. (interpunct. del. ed. 1521) | κεραμιδόσαντες H: Mus. **73** cf. com. ad. fr. dub. 679 K.–A. | σακκίζειν] σακίζειν Ph | κλωπὴν H: Mus. | ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις] ὃ ποιεῖν φασι τοὺς ἐργάτας Voss. | verba ὡσεὶ κτλ. huc e gl. 76 migraverunt **74** σάκκινον] Palm. ci. σύκκινον, coll. gl. 2233 **75** σακκινόσυκοι] σακκινόκυσοι Voss. | δασύπροκτοι H: Mus. **76** σακκοδερμηστής H: κ del. Palm., Alb. cft. Σ (σακοδερμήτης $Σ^b$. σακοδερμίτης Ph) | οἱ μὲν Σ | οἱ μὲν … οἱ δὲ] sc. Aristarchus et Didymus, cf. Radt | ἔχον H: Alb. | δερμηστὴς] cf. gl. δ 684 | βέλτιον δὲ … νοεῖν] ἄμεινον δὲ νοεῖν exstat gll. κ 3797. μ 618 | τὸ H: Mus. | verba ὡσεὶ κτλ. huc e gl. 73 transp. Sop. Palm., cf. Σ | χαλκιδερμιστὴς H: Salm. | σάκκη H: Sop. | λέγει H: Schm. **77** σάκοιτο H: Mus.; Schm. susp. errorem, coll. gl. 1054; Lob. Prol. 382–3 i. q. σηκωταί esse vult, coll. Theogn. σακοίτης **78** ἀφ᾽ οὗ κτλ.] cf. gl. 25 | σάγην] σακτὴν Ap. S. cod., corr. Villoison | τὴν] τὴν ὅλην Ap. S., cf. gl. 25 **79** σάκος· αἴγειον. H: Perg. (interpunct. ed. 1521); de σάκος pro σάκκος v. LSJ s. v. | αἴγειον] αἰγεῖον (cum interpunct. anteced.) H: accent. Mus. (interpunct. del. ed. 1521) **80** σακοφόροι] h. e. σακεσφόροι (ΑΣ; g habet σακοσφοροι) **81** σάκταρον] h. e. σάκχαρον (Salm.) | κώμη H: G.; κόμμει Heins. Salm. | γενόμενον H: Salm. **82** σακτὰς H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 48 **83** σακίαν H: Hemsterh. Alb. **84** χιτῶνος εἶδος] haec expl. ft. ad v. σάκ(κ)ος (Ducang.) aut ad gll. 208/110 (Schm.) spectat | θύλακος] cf. gl. 82 **85** Alb. gl. 64, Schm. v. κανδύκη cft.

D **86** σάκωσε· κατέκλεισεν

D **87** σάλα· φροντίς. βλάβη (Aesch.? [v. app.])

D **88** Σαλαβακχώ· πόρνης ὄνομα (Ar. Equ. 765. Thesm. 805). ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς καταφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί

D **89** σαλαβάρ· μάγειρος. Λάκωνες

Att. **90** σαλάβη· ἡ⌋ θύρας ⌊ὀπή (Soph. fr. 1093 R.) [Σ] [φροντίς]

D **91** σαλάβους· θυρῶν ὀπάς

D **92** σαλαγεῖ· ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς σάλα λέγεται (Luc. Alex. 50?)

D **93** σαλάγη· βοή

D **94** σάλαγξ· ἰχθὺς ἀγαθός. καὶ μεταλ⟨λ⟩ικὸν σκεῦος (Theophr. ap. Arist. fr. 261 Rose)

D **94b** ⟨…·⟩ ὡσεὶ ἔλεγε σιδηροπλά⟨σ⟩της

D **95** σαλαΐζειν· κόπτεσθαι (Anacr. PMG fr. 484)

D **96** σαλαϊσ⟨μός⟩· κωκυτός

D **97** σαλακύρων· εὐήθων

D **98** σαλάκων· ὁ πτωχὸς ἀλαζών

D **99** σαλακωνία· ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία

D **100** σαλακωνίσαι· σαλακωνεῦσαι. ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας· ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 404 F.–H.–S.–G.) σαλάκωνά φησιν εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ

Att. **101** σαλάμβη· ἡ ὀπή, δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει. ἢ πύλη. καπνοδόχη. θυρίς (Soph. fr. 1093 R. cf. Lycophr. 98). ἢ τροφός

---

87 Ph; v. app. **88** Ph; cf. Schol. Ar. Equ. 765 **90** Σ[b et Ph] σ 19 **94** Poll. 10, 149 **95** cf. EM 707, 50 **98** v. ad gl. 100 **99** Ph = Su **100** σαλάκωνα] Arist. magn. mor. 1192[b]3; cf. Ph = Su **101** Ph 497, 22; paraphr. P et Schol. Lycophr.; EM 707, 45; Eust. Od. 1908, 39–41 [2, 258, 34–6 St.] (… ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ⟨σαλάμβη⟩ ἡ ὀπή …; v. Radt); (Ael. Dion. σ 5)

---

86 Alb. cft. gl. α 6613; gll. ε 6197. σ 479 | cf. Frisk 2, 695 **87** σάλα] Alb. cft. gll. 92. 130. α 7616 et σάλα· φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος Ph 497, 14; addend. gl. σ 108; reliqua ad Aesch. fr. 319 R. laudantur **88** καταφερεῖς] cf. gll. α 2467. λ 57. λ 434. σ 2127 (et α 8767. χ 59); κατωφερεῖς Mus., cf. gl. λ 306 (cod. et edd.) **89** σαλαβάρ] 'Præstat fortasse -βορ, ut conferri possit Σάραβος' Thes. 7, 31 c; cf. ft. post Voss. et Lob. Prol. 298 Σάραμβος ὁ κάπηλος Plat. Gorg. 518 b et Athen. 3, 112e; v. etiam Kassel–Austin ad Posidipp. fr. 31, 2 **90** σαλάβη] h. e. σαλάμβη, v. ad gl. 101 | ἡ] καὶ H: Palm., cf. gl. 101 et Σ; del. Schm. | ὄπι (sic) H: Mus. | [φροντίς] Thes. 7, 34 a, coll. gl. 87; cf. etiam gl. 92 **91** cf. gl. 90 **92** σαλαγεῖ] 'subagitat, stuprat', siquidem ad Luc. Alex. spectat | Alb. cft. gl. 239 | ἡ γὰρ κτλ.] cf. gll. 87. 130 **93** σαλάγη] accent. σαλαγή Wernicke ad Triphiod. 428 et Lob. Prol. 304; sed cf. gll. 127–8 | Alb. cft. gl. λ 230 **94** σάλαγξ] accus. σάλακα Theophr. | μεταλικὸν H: Mus. | v. ad gl. 94 b **94b** contin. H: lacunam et novam gl. agnovit Mein. 1857 p. 620; id. ci. σαλαγγοπλάστης· vel σαλακοπλάστης· | σιδηροπλάτης H: Voss. **95** σαλαΐζειν] Mein. 1857 p. 620 ci. σαλαγίζειν, coll. gll. 92–3 | κόπτεσθαι] θρηνεῖν Su et EM; similiter gll. 92 ταράσσει. 239 θρηνεῖ **96** σαλαῒς H: Salm.; Mein. 1857 p. 620 ci. σαλαγισμός, coll. gll. 92–3 **99** ἀλαζωνεία H: Schm. **100** σαλακῶνα (H: accent. Schm.) κτλ.] Alb. cft. gl. δ 1304 | Alb. cft. gll. 46. 50. **101** σαλάμβη] 'ap. Lycophr. 98 metrum σαλάμβ- postulat' Radt post A. C. Pearson; cf. gl. 90 | τροφός] cft. Alb. gl. 170, Schm. gl. 102

102 Σαλαμβώ· ἡ Ἀφροδίτη παρὰ Βαβυλωνίοις D
103 Σαλαμίν· νῆσος
104 Σαλαμινία· μία τῶν ἱερῶν νεῶν (e.g. Ar. Av. 1204. Thuc. 3,33,1–2. 78.1) D
105 σαλάνη· φαρέτρα D
106 σαλαχθέν· σεισθέν D
107 σαλάξαι· κατακλύσαι. κινῆσαι D
108 σαλέη· σάλη. βλάβη D
109 σαλεύειν· ῥιπτάζεσθαι D
110 σαλητόν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ (fr. 135 R.). Ἀντίπατρος [ἢ] βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι D
111 σαλία· πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι. οἱ δὲ θολία D
112 *†σαλιβάσσα· τῇ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα† A⁶[g⁵]
113 σάλιξ· ἰτέα. Ῥωμαῖοι
114 σαλιᾷ· ἀρκεῖ (Rhinth. fr. 19 K.–A.) D
115 σάλμα· σησάμη D
116 †σάλλα· δρυσοφύουσα†
117 σάλλινον· φρόντισμα D
118 vacat
119 Σάλμοξις· ὁ Κρόνος (Hdt. 4,94,1 ..). καὶ ὄρχησις. καὶ ᾠδή D
120 Σαλμυδησ⟨σός⟩· αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον (Soph. Ant. 970) D
121 *σάλος· φροντίς Σ, ταραχή (Psalm. 54,23) (vg⁴). κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις (Eur. Hec. 28) LXX + Eur.
122 σάλουσα· φροντίζουσα D
123 σάλπη· ἰχθύς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν (Epicharm. fr. 56 K.–A.) D
124 *σαλπιγκτής· ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος vg²A⁸

---

104 cf. Ph 386,24. 387,4; Su π 387–8; Schol. Ar. **110** Ph 501,24 v. σάρητον **111** Poll. 7,174. 10,127 **120** Ph **121** Σ σ 15; cf. gl. Psalm. 304 Ernesti; Schol. Eur. **122** Ph = Su

---

102 Σαλαμβώ] Heins. et Schm. et RE s.v. cft. Σαλαμβάς EM 707,48 **103** de forma cf. Arcad. 10,2. 193,6; Eust. Il. 285,36 [1,440,1 V.]; cet.; cf. praeterea gl. 61 **104** σαλαμίνιος H: Heins.; de nominibus navium cf. gll. π 568. 571; 697 **107** κατακλῦσαι H: accent. Schm. **108** σαλέης· ἄλη H: Salm.; post Alb. cf. gl. 87 cum adn. **110** σαλητόν] σάρητον Ph, σαρῆτον gl. 208 cod. | ἀντὶ πατρὸς H: Sorber, cf. gl. δ 839 | [ἢ] Wagner **111** ὃ] ὧ H: Sop. Jungerm. | θολία] Alb. cft. gl. θ 627 **112** σαλιβάσσα] σαληβασα A, σαλιβασαι g | ἀπελθοῦσα H = A] επιβασαι g **113** σάλιξ] Lat. salix | ἰταία H: Mus. **114** σαλία H: Mus. | Alb. cft. gl. 129 **115** σάλμα] h.e. σάαμα, i. q. Lac. σάᾱμα pro σήσαμα (L. Dind. 7,202 c, coll. IG 5,1,364,9) vel σαᾶμα pro σησάμη **116** δρυσοφύουσα] δροσοφυοῦσα? Alb. (accent. M.L. West) **117** Alb. cft. gll. 87. 121 **119** σαλμοξὶς H: Mus. **120** σαλμύδης H: Mus. **121** Alb. cft. gl. 87 **122** σάλουσα H = Su] accent. σαλοῦσα Ph (probat Lob. Rhem. 110, qui etiam proponit σαλοῦσσα i. q. σαλόεσσα) **123** βοῦν] ‘leg. βῶκα’ LSJ

D **125** σάλπιγξ· †σιγηνοσάλπιγξ.† ἀντὶ τοῦ κήρυξ. τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν. καὶ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα, παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον (fr. 192 Bergk [cf. fr. 214 W.]). ἐκδέχονται δὲ καὶ Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις (Lycophr. 915. 986)

D **126** σαλπι⟨κ⟩τής· ὄρνεόν τι

D **127** σαλύγα· ἡ συνεχὴς κίνησις

D **128** σαλύγην· τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀτράκτου οὕτω καλεῖσθαί φασιν

D **129** σάλω· ἀρκεῖ. παρὰ Ῥίνθωνι (fr. 19 K.–A.)

D **130** σαλῶος· ὁ πεφροντισμένος. ἡ γὰρ φροντὶς σάλα

K+D **131** *σᾶμα· μνῆμα A[3], Δωριεῖς δὲ στοιχεῖον

D **132** σάμαινα· εἶδος νεώς, ὑ[ι]ὸς ἔχουσα προτομήν (cf. Plut. Per. 26,4)

D **133** σαμαίνεται· σφραγίζεται. παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 196 K.–A.)

D **134** σαμάκια· κοσμαρίου εἶδος (com. ad. fr. 784 K.–A.)

D **135** σάμαξ· ὕλη τις δρυώδης, οἷον βούτομον. οἱ δὲ φορμόν. καὶ οἱ πλείους ⟨σάκταν⟩ ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι (Chionid. fr. 1,2 K.–A.). ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ τοξικὸς κάλαμος (Lysipp. fr. 10 K.–A.). ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσιν

D **136** σαμβά· [ὀσφύς.] ὀφρύς

137 σάμβαι· θύραι [σάμβαλα]

D **138** σάμβαλα· σανδάλια (Sapph. fr. 110,2 V. Diotim. AP 6,267,6. Herond. 7,60)

D **139** σαμβύκη· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται Ἰόβας (FGrHist 275 F 15), ἀλλὰ καὶ πολιορκητ⟨ικ⟩ὸν οὗ Βίτων (57,1 Wescher)

---

125 Paus. perieg. 2,21,3; EM 708,2 v. σάλπιγξ Ἀθηνᾶ; Eust. Il. 1139,54 [4,165,8 V.] **134** Ph 497,23. 498,7 (v. app.); Poll. 5,101 **135** φορμόν] Ph 498,3 v. σάμακα [Eratosth. fr. 121 Str.], cf. 497,8 v. σάκτ[ρ]α | οἱ πλείους κτλ.] Poll. 10,43 | τοξικὸς κάλαμος] Ph ll. cc. **138** cf. Σ σ 17 **139** Ἰόβας] cf. Athen. 4,175 d (Iub. l. c. et Neanth. FGrHist 84 F 5)

---

125 σιγηνοσάλπιγξ] συνήθως (Σ 219). καὶ σάλπιγξ ὁ (del. ἀντὶ τοῦ) Schm., coll. Ap.S. 140,10; alii alia; nihil placet | ὄρνιν ποιόν] cf. gl. 126 | σάλπιγγας H: Sop. | exceptis his rebus, textus codicis sanus esse videtur (cf. praeterea LSJ v. σάλπιγξ III cum Suppl.); cf., contra, West ad Archil. **126** σαλπιτὴς H: Hansen, coll. gl. ο 1374; σαλπιστής L. Dind. 7,45 b, cf. LSJ s. v. | Alb. cft. gl. 125 **127** σαλύγα] M. L. West ci. σαλυγά **128** σαλύγην] M. L. West ci. σαλυγήν **129** σάλω] h. e. σαλιᾷ (Mus., cf. gl. 114) | Ῥίνθωνι] cf. gll. 175. 188. 221 **131** σάμα H: accent. Alb. **132** cf. gl. 147 | σαμαίνα H: accent. Heins. | υἱὸς H: Mus.; idem error gl. 147 ad fin. **134** σαμακία H: accent. Schm., cf. Poll.; Ph habet σαλμάκιον et σαμακιν (sic) **135** φόρμον H: accent. Mus. | ⟨σάκταν⟩ Hemsterh. | στιβα$^{δ'}$ H: G. alii; στιβάδα Mus. **136** σαμβά] 'Idem quod Ἄμβη' G. (cf. Lob. El. 1,120–1); Alb. cft. gl. α 3500, 'Unde ὀσφῦς h. l. delendum, cujus correctio est sequens ὀφρῦς' | ὀσφύς. ὀφρύς] de accentu cf. ad gl. π 1506 **137** σάμβαι] h. e. σαλάμβαι, ut censeo; Alb. cft. gl. 101 | [σάμβαλα] dittogr. vocis insequ., del. Alb. **138** cf. gl. 415 | σάμβαλα] de μβ pro νδ cf. gl. 835 cum adn. et Frisk 2,675 | σανδάλια (H ut vid.; -ία Latte)] σάνδαλα Mus. **139** σαμβάκη H: ordo et Mus., cf. vg[1]A[2] et Σ σ 18 | πολιορκητὸν H: Mus. | βήτων H: Mus. | Alb. cft. gll. 2310. ζ 46 | de duabus significationibus cf. RE v. sambuca nn. 1. 2; Landels JHS 86,1966,69–77; West Ancient Greek Music 75–7 | Ἰόβας] cf. gl. 1082 cum adn.

140 σάμεα· τὰ ἐν ταῖς ᾤαις τῶν ἱματίων παράσημα. Λάκωνες D

141 σαμένορα· τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων D

142 σάμερα· σάμερος. σήμερον D

143 σάμερον· σήμερον, νῦν. Ταραντῖνοι D

144 Σάμη· πόλις Κεφαλ⟨λ⟩ηνίας (ι 24; α 246) Hom.

145 Σαμία· εἶδός τι ἀμπέλου D

146 Σαμία γῆ· ἰατρικὸν μίγμα, ὅμοιον τῆι Ἐρετριάδι γῇ D

147 Σαμιακὸς τρόπος· δύο δηλοῖ ἡ λέξις· ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν Σαμίων θρυλλούμενον ὡς κατεαγότων· ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμεναι Σάμαιναι κατέστρωντο διόλου. Δίδυμος δὲ (λέξ. κωμ. fr. 9 p. 35 Schm.) τὰς Σαμαίνας ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ὑοπρῴρους εἶναι (Cratin. fr. 14 K.–A.). διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται· ʽναῦς δέ τις ὠκύπορος Σαμία ὑ[ι]ὸς εἶδος ἔχουσαʼ (Choeril. epic. SH fr. 322) D

148 σαμίθη· ῥόφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός D

149 σαμινά· θαμινά. συνεχῶς. Λάκωνες D

150 Σαμίων ὁ δῆμος· φησί τις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν Βαβυλωνίους· ʽΣαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματοςʼ (Ar. fr. 71 K.–A.), καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι᾽ ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι⟨α⟩δόντες εἰς τοῦς ἄλλους Ἕλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν D

151 σάμμα· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς D

---

144 cf. Schol. α 246 **145** Poll. 6, 82 **147** Ph; Schol. Ar. Pac. 143 | ὠκύπορος] Arcad. 89, 26 **150** Ph = Su (Paus. σ 3); plura ap. Kassel–Austin

---

140 σάμεα] Lac. pro σημεῖα (Salm.); Schm. cft. δάνος/δάνειον **141** σαμένορα] h. e. σαμάντορα (Alb., coll. gl. 496) | ‘Forte huc retrahendum ex seqq. [gl. 143] Ταραντῖνοι’ Alb. **143** v. adn. ad gl. 141 **144** κεφαληνίας H: Mus., cf. Schol. α 246 **146** τῇ ἱερᾷ τριαδικῇ H: Hansen post Salm.; Ἐρετριάς et Ἐρετριὰς γῆ saepe in auctoribus medicis legitur; τῇ ἱε- e τηι ε- ortum esse putaverim (de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) **147** τὸ] τῶ H: Mus. | σαμέναι H: Schow (accent. Schm.), coll. gl. 132; Mus. perperam ci. σάμιαι ναῦς | τὰς σαμαίνας] τασσόμενος H: Schow (post Mus. qui τὰς σαμίας ναῦς ci.) | σεσήμονται H: Dobree | δοκῶ H: Mus. | ἰχθυπρώρους H: Vales. Salm. | ταύτης] τοιαύτης Schm. | ναῦς et Σαμία et ὑὸς] νηῦς et Σαμίη et συὸς Naeke | ὠκυπόρος H: accent. Arcad. | υἱὸς H: Mus.; cf. gl. 132 | de re et Ph et Schol. Ar. cf. plura ap. Kassel–Austin (ubi in textu Hesychii haec corr.: ‘(-μένων … Kaibel)’ et ‘ναῦς’ ante κατέστρωντο delend.; δοκεῖν iam Mus.) **150** τῶν Ἀριστοφάνους H: HSt. | εἰδῶν H: Mus. | διδόντες H: Mein. | δ̄ καὶ κ̄ H: expl. Mus. **151** M. L. West cft. Accad. sammû ‘lyra’

Hom. **152** Σάμου ὑληέσσης Θρη⟨ϊ⟩κί[ν]ης· τῆς Σαμοθρᾴκης. ἄλλοι τῆς πρὸς Θρᾴκῃ Σάμου, ἣ ὁμωνύμως λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὗ μνημονεύει (N 12–13). ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν Σά[λα]μον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθρᾴκην κατὰ σύνθετον

D **153** Σαμονία· οἱ δὲ Σαμορινία· ἡ Ἔφεσος

D **154** σαμυλίς· ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν

D **155** σαμφόρας· σαμφόραι ἵπποι λέγονται, οἷς ἐπιχάρακται τὸ σ̄ στοιχεῖον. τοῦτο γὰρ σὰν ἔλεγον (Ar. Nub. 122. cf. 1298 = Equ. 603)

D **156** σάμψουχον· πλείστη γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ. ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν (Nic. ther. 617. fr. 74, 53)

D **157** σαμώσῃ· κεραυνώσῃ

D **158** σανάπην· τὴν οἰνοπότιν. Σκύθαι (Andr. Tei. FGrHist 802 F 3. cf. Hecat. Miles. ib. 1 F 34)

D **159** σανδαλαράχη· χρώματος εἶδος

D **160** σανδαία· τροπὴ ἀπὸ γῆς. ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον

D **161** σανδάλια· σάνδαλα· γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ [βα]βλαυτία (Theopomp. com. fr. 45 K.–A.). καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος σανδάλιον

D **162** Σανδαλιῶτις· ἡ Σαρδὼ πάλαι

D **163** σανδαράκη· τροφή τις τῶν μελισσῶν, ὡς Ἀριστοτέλης (h. an. 626a7). ⟨καὶ εἶδός τι μεταλ⟨λ⟩ικόν⟩

D **164** Σανδαροφάγος· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη, καὶ ἐκλήθη Ἀκεσίνης [καὶ εἶδός τι μεταλ⟨λ⟩ικόν]

---

152 cf. Ap. S. 140, 6 (qui N 12 et δ 671. 845. ο 29 confudit); Schol.; et v. app. **153** cf. St. Byz. 288, 19. 553, 12 **155** Scholl. Ar. Nub. 122. Equ. 603; Su σ 85. κ 2055 vv. σαμφόρας. κοππατίας; cf. Ph 499, 10 v. σαμφόρας; Athen. 11, 467 b; (Ael. Dion. σ 6) **156** Diocl. Caryst. ap. Athen. 15, 681 b (fr. 167 Wellmann); Diosc. mat. med. 3, 39, 1; Poll. 11, 107 **159** cf. Theophr. lap. 40. 50–1 W. **161** cf. Oribas. coll. med. 49, 36, 3 **162** Plin. n. h. 3, 85

---

152 θρηκίνης H: Jens. | καὶ … ὄρος] cf. Aristarch. ap. Schol. T ad N 12 c; contra, Ar. Byz. ap. Schol. AT ad N 12 b putat nomen montis esse Σαώκη (sic etiam Schol. D et praeterea Plin. n. h. 4, 73); cf. gl. 300 | σάλαμον H: Mus. | glossa minus eleganter composita est, sed neque interpunctionem codicis neque verba ἣ et οὗ mutaverim **153** Σαμονία] h. e. Σάμορνα (Salm., coll. St. Byz.), cf. gl. α 7490 ἡ Ἔφεσος Σάμορνα καλεῖται | ἐφεσία H: Mus. **154** Schm. cft. gll. 1240. 1290 **155** ἔλεγον] sc. οἱ Δωριεῖς (Schol. Ar. Equ. 603 = Su σ 85); forma litterae σάν est M **156** σάμψουχον (-ον per compendium scriptum est)] σαμψοῦχος Mus., compendio male explicato et accent. perperam mutato; praeterea vox est aut σάμψ(ο)υχος (fem.; e. g. gl. υ 859) aut σάμψ(ο)υχον (neutr.) | μάραθον] ἀμάρακον Diocl. Caryst.; Diosc. **158** σάναπτιν H: Scal., coll. Hecat. | οἰνιώτην H: Scal., cf. Anacr. PMG fr. 455. Ar. Thesm. 393 | Σκύθαι] παρὰ Θρᾳξίν, ᾗ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες Hecat. **159** σανδαλαράχη] h. e. σανδαράχη (Jun. HSt. alii), i. q. σανδαράκη; cf. gl. 163 **160** σανδαία] ἀνταία Lob. Paral. 314 **161** βαβλαύτια H: HSt. **162** σανδαλώπη H: Salm. et (coll. Plin.) Vales. | σαρδῶ H: accent. Mus. **163** cf. gl. 159 | fin.] v. ad gl. 164 **164** καὶ εἶδός τι μεταλικόν (H: Mus.)] verba huc e gl. 163 migraverunt (Arnald.)

165 σάνδυξ· δένδρον θαμνῶδες, οὗ τὸ ἄνθος ⌊χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ [vgA¹] ἔχει, ὡς Σωσίβιος (FGrHist 595 F 18). ἢ φάρμακον ἰατρικόν. καὶ κιβωτός D
166 σανθείς· αἰσθόμενος, γνούς
167 σανίδες· θύραι (β 344 . .; I 583 . .) Hom.
168 †σανίκετις†· θεοφιλής
169 σανίς· θύρα (Eur. Or. 1221). λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους (Ar. Vesp. 349. 848). τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ⟨σ⟩ταυροῦ (cf. Ar. Thesm. 931. 940. Cratin. fr. 366 K.–A.) Eur.? + D
170 σάνιτρα· τροφός, τιθήνη D
171 σαννάδας· τὰς ἀγρίας αἶγας (Polemo ap. Schol. Hippon. fr. 118, 1 W. = 129, 1 Degani, lin. 5 [fr. 65 bis Mette]) D
172 σάννιον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν (Cratin. fr. 490 K.–A.?). τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὔπολις (fr. 471 K.–A.) D
173 σαν⟨ν⟩ιόπληκτος· αἰδοιόπληκτος (Polemo ap. Schol. Hippon. fr. 118, 1 W. = 129, 1 Degani, lin. 8 [fr. 65 bis Mette]) D
174 σαννίς· †δρυοσάνδραξ†. Θούριοι
175 σάννορος· μωρός. παρὰ Ῥίνθωνι Ταραντίνῳ (fr. 20 K.–A.) D
176 σάνουροι· τὰς οὐρὰς σαίνοντες D
177 *σάξαι καὶ σάττειν· νάξαι. ν⟨ά⟩σσειν (Eupol. fr. 477 K.–A.?) A³[vg¹]

---

165 Σ σ 20 = K | φάρμακον ἰατρικόν] Diosc. mat. med. 5, 88, 6 **167** cf. Scholl. **169** Ph 499, 14. 15. 18 vv. σανίδα. σανίς (Ael. Dion. σ 7) | cf. Schol. Ar. Vesp. 349. 848 **171** cf. Arist. h. an. 612a3 **172** – σαίνειν Σ^b et Ph σ 21 | Theogn. can. 743 (p. 123, 11 C.) **176** cf. Σ σ 8

---

165 χροίαν H: accent. Mus.**166** σανθείς] h. e. συνθείς (Alb., coll. gl. 2613) vel ft. συνιείς (Schm., cf. gl. 2473) **167** σανίδαι H: Mus.; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gll. 342. 977. 1953. 2241. 2271 | I 583] cf. gl. κ 3337 **168** σ om. rubr., add. Mus. **169** τίθεται κτλ.] propter gl. δ 926 et Ph 499, 14. 18 putaverim ad Hdt. 7, 33. 8, 120, 4 vel sim. potius quam ad comicos Atticos haec spectare | ταύρου H: Scal. **170** cf. gl. 101 cum adn. **171** σαννάδας] similiter exeuntia enumerat Schm. in app. et ad gl. ν 558 (557 Latte); glossa est Cretica, cf. Polemonem l. c. et Frisk 2, 676 | Polemo] cf. gl. 173 **172** σαννίον H: accent. Schm., coll. Theogn.; Schm., coll. post Alb. gl. 273 et Poll. ibi cit., addit 'Itaque nisi σαννίον (sic cod.) et σανιόπληκτος (sic cod.) e σαύνιον et σαυνιόπληκτος sunt corrupta, statuamus oportet varie scriptum exstitisse eundem Cratini locum' | τὴν κέρκω H: Σ, cf. gl. 513; contra, v. gll. 176. 1261 | οὐρὰν] Alb. cft. gl. ο 1820; cf. etiam Soph. fr. 1078 R. **173** σανιόπληκτος H: Salm. | Polemo] cf. gl. 171 **174** δρυοσάνδραξ] δρυὸς ἄνθραξ Sop. G. Salm.; cf. gl. 3820 cum adn. **175** σάννορος] cf. gll. 172–3; σάνναν Cratin. fr. 489 K.–A. cum adn.; Σάννος Hippon. fr. 118, 1 W. = 129, 1 Degani; Frisk 2, 676 | Ταραντίνῳ] cf. gll. 189. 232. π 363 **176** σανοῦροι (H: accent. Mus.)] h. e. σαίνουροι (Σ; Alb. cft. gl. 54) | τὰς οὐρὰς (cf. gl. 1261)] ταῖς οὐραῖς Sop., coll. gl. 513 **177** θάπτειν (sine interpunct. insequ.) H (θάττειν· A): vg (ubi expl. alia praebetur) | νσσειν (sic) H: A | Alb. cft. gl. ν 63 | Eupol.] cf. gl. 187

D **178** σάξασθαι· ὁπλίσασθαι. πλήσασθαι

D **179** σαοῖ· βοηθεῖ, καὶ σῴζει (Theognid. 868. Callim. h. Del. 22. Nic. al. 167)

D **180** σαοσίμβροτος· ὁ σῴζων ἀνθρώπους

Hom. **181** *σαόφρων· σώφρων (δ 158) $g^{σαω4}$

D **182** Σάπαι· ἔθνος Θρᾴκιον

D **183** σαπέρδης· ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ ταρίχου εἶδος. ἄλλοι ὑπὸ Ποντικῶν τὸν κορακῖνον ἰχθύν (Ar. fr. 708 K.–A. Archestr. SH fr. 169, 3. Diph. com. fr. 64, 4 K.–A. Machon. fr. 16, 270 Gow)

D **184** σάπιθος· θυσία. Πάφιοι

LXX **185** *σαπρία· σῆψις, σάθρωμα. ψυδράκιον (Iob 25, 6) A^{2}

LXX **186** *σαπριοῦσι· σήπουσι (Eccles. 10, 1) A^{3}

D **187** σαπρόν· παλαιόν. αἰσχρόν, ἀκάθαρτον (Eupol. fr. 478 K.–A.)

188 σαπύλλειν· σαίνειν. Ῥίνθων (fr. 21 K.–A.)

189 σάμφαρος· μωρολόγος

K? LXX **190** *σαράβαρα· τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα (Antiphan. fr. 199 K.–A. Dan. 3, 94) [v^{3}]

D **191** σάραβος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (com. ad. fr. 536 K.–A.)

D **192** σάραγος· ὑπηρέτης ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς

D **193** σάραπις· Περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος, ὡς Κτησίας (FGrHist 688 F 41)· ʽκαὶ διαρρηξαμένη τὸν σάραπιν καὶ τὰς τρίχας καθειμένη ἐτίλλετό τε καὶ βοὴν ἐποίειʼ. καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλούτων οὕτως

D **194** σαραπίους· τὰς μαινίδας. Περγαῖοι

LXX **195** *σαραφίν· γνώσεως πληθυσμός, ἢ σοφίας χύσις (Esai. 6, 2. 6) $A^{15}g^{σατ3}$

D **196** σαραχηρώ· παρὰ Βηρώσῳ (FGrHist 680 F 13) ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας

---

181 = Schol. **182** = Ph; St. Byz. 555, 11 **183** cf. Σ σ 26; Euthydem. diaetet. (cf. testt. ad gl. 385) et alii ap. Athen. 7, 308e– f; Dorio ib. 3, 118 b; EM 708, 40; Scholl. Luc. gall. 22. hist. conscr. 56 **187** Ph = Su; cf. EM 708, 18 **190** Poll. 7, 59. 10, 168 **191** Ph = Su **193** Ph; cf. Poll. 7, 61 **195** cf. Σ σ 23 (vera explicatio tantum, nisi quod Su utrasque exhibet)

---

178 Schm. cft. gll. ε 2714. τ 715 **179** σάοι H: accent. Mus. **180** σαοσίμβροτος] i. q. σωσίμβροτος (non error pro σαόμβροτος) (Mein. 1857 p. 620, coll. vv. τερψίμβροτος cet.) **181** cf. gl. 307 **182** Σάπαι] i. q. Σάϊοι (gl. 55) et Σαπαῖοι (St. Byz.) **183** κερκῖνον H: Cas.; Alb. cft. Σ **185** τυδράκιν H: Scal.; ψυδρακιν A **187** Eupol.] cf. gl. 177 **188** σαπυλλεῖν H: accent. Alb.; id. cft. gl. α 6988 ἀπυλλέ.ω (ἀπυλλέτω Mus.)· αἰνείσθω, ubi Hemsterh. ci. σαπυλλέτω· σαινέτω vel σαπυλλέσθω· σαινέσθω; Kaibel putat σαπύλλειν ft. dial. pro θαπύλλειν esse, coll. gll. θ 510–11. 514 **189** cf. gl. 175 **190** κνημίδας H: accent. Mus. | cf. gll. 19. 896 | Antiphan.] v. ad gl. 19 **193** σαράπις H: accent. Mus. | ἐτέλετο H: Scal. alii | πλάτων H: Brodæus alii | Alb. cft. gll. 110. 208 **194** μαινίδας] cf. gl. 1229 **195** σαραφίν] h. e. σεραφιμ (g) vel σεραφίν; A habet σαραφειμ | expl.] χερουβίμ perperam explicatur; et vera et falsa expl. ap. $K^{σατ3}$ s. v. σεραφιμ leguntur (σεραφιμ· εμπρηστας $g^{σατ3}$ εμπυρα στοματα η θερμαινοντας $v^{σατ3}$ η και γνωσεως πληθυσμος η και σοφιας χυσις $g^{σατ3}$; unde Su) **196** σαραχήρω H: accent. Schm. | παραβηρώσω H: Ald.

197 σαργάναι· δεσμοί (Aesch. Suppl. 789?). καὶ πλέγματα γυργαθώδη σχοινίων ἀχυραγωγά (Timocl. frr. 16, 4. 23, 7. Cratin. fr. 44 K.–A.) D

198 σάργανος· ὁ ἀγροῖκος D

199 σαρδανάπαλλα· γελοῖα D

200 Σαρδανάπαλλος· πάντες σχεδὸν ἁπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον τοῦτον ἀναγράφουσι γεγονέναι (Ar. Av. 1021). καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀσσυρίαι ἐν Νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλλος ⟨…⟩. γεγόνασι δὲ δύο Σαρδανάπαλλοι (Callisthen. FGrHist 124 F 34. cf. Hellanic. ib. 4 F 63, a) D

201 *σαρδανάφαλλος· γελωτοποιός A^{12}

202 *σάρδιον· βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συσταλ[λ]έντων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ Σαρδόνιος γέλως vg^{5}A^{10}

203 σαρδόνες· ἐν κυνηγετικῷ μέρη τινὰ δικτύων δηλοῦνται (Xen. cyneg. 6, 9) D

204 *Σαρδόνιον· γέλως ὁ καθ᾽ ὑπόκρισιν.⌋ ἢ ἐπὶ κατάρᾳ ἐρριμ⟨μ⟩ένος γέλως. ἢ ὑποκοριστικῶς Σαρδόνιος γέλως. οἱ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν· τὸν οὖν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι Σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ᾽ ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα Σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ⌊ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν (υ 302 codd. cf. Tim. hist. FGrHist 566 F 64) vg^{4}A^{9}Σ Ap. S. + D

---

197 δεσμοί] Ph | καὶ κτλ.] cf. q 301, 23 = EM 708, 22 **200** Schol. Ar.; Ph = Su (Paus. σ 4) **202** Σ σ 25 v. σαρδάνιον **203** Poll. 5, 31 **204** Σαρδόνιον· … ὑπόκρισιν et ἀπὸ … ὀδοῦσιν] Ap. S. 140, 12 (σαρδάνιον); Σ σ 25 v. σαρδάνιον; (Paus. σ 5; Ael. Dion. σ 9) | Prov. Bodl. 833; Zenob. vulg. 5, 85; Schol. V ad υ 302; Schol. Plat. rep. 337 a; Ph v. σαρδόνιος γέλως

---

197 σαργάναι] Alb. cft. gl. τ 188, ad quam v. adn. | δεσμοί] Alb. cft. Ph et gll. ο 1210. 1228 | καὶ κτλ.] σαργάνη· … πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων EM | πλέγματα γυργαθώδη] Schm. cft. gl. 322 | σχοινίον H: Cleric.; ἐκ σχοινίων Alb. | ἀγυράτωγα H: Salm.; dubitanter recepi, quia nihil aliud placet **199** σαρδανάπαλλα] σαρδαναπαλλᾶ Mus., male | ἀλλοιᾶ (sic) H: M. L. West, coll. gl. 201; αἰδοῖα Ger. Voss. I. Voss. Buher., cf. gll. 200 init. et 201 **200** Σαρδαναπαλλ-] λλ in H legitur; cf. Ar. (sed non Schol.) cet. | ἀσυρίδι H: Schm. (σσ iam Mus.); iota adscr. posui, monente I. C. Cunningham (de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) | ⟨…⟩] lac. agn. Alb., coll. Schol. Ar.; hinc vel e Ph = Su supplementa petenda **202** συσταλλέντων H: ΚΣ | σαρδόνιον H: Ald. **203** codd. Xenophontis habent gen. σαρδονιῶν. σαρδονίων | Xen. cyneg. 6, 9] cf. gl. 1628 **204** σαρδόνιον· H = K = Hom. codd.] σαρδάνιον· Σ = Ap. S. | ἐρριμένος H: Mus. | σάρδον H: Mus., cf. Prov. Bodl. = Zenob. vulg.; σαρδόνα Schm. | γελῶντα H: Mus., cf. Prov. Bodl. = Zenob. vulg. ubi γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι legitur; haec ap. Hsch. exstitisse neque textum Hesychii mutandum esse (excepto γελῶντες pro γελῶντα) censeo; narratio tamen corrupta est, et γελῶντας καὶ ἀσπαζομένους (sic Schm. dubitanter in app.) postulari e Timaeo intelligitur | ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τ. ὀ.] Alb. cft. gll. 214. 446

D **205** σάρδοντα· διαπίπτοντα

D **206** σαρδώ· ἐν Πασιφάῃ τὸ σάρδ[ον]ιον ἡ σφραγὶς εἴρηται (Alcae. com. fr. 29 K.–A.)

207 *Σαρδώ[ν]· νῆσος μεγάλη πλησίον Ἀφρικῆς A^{14}, ἡ καὶ Σαρδών[η]

D **208** σάρητον· ὁ σάραπις. [καὶ] εἶδος χιτῶνος

D **209** σαρκῶν· σπερμολόγος

D **210** σάρι[ν]· [σαρόν] φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἕλεσιν

D **211** σαρίν· ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ

D **212** σαρίρ· κλάδος φοίνικος. Λάκωνες

213 *σάρισ[σ]α· δόρυ μακρόν, ⌊εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ $vg^{2}A^{7}$. ἢ σπάθη βαρβαρική A^{13}. Μακεδόνες

D **214** σαρκάζει· μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ. ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι

215 *σαρκάζων· μετὰ πικρίας γελῶν (Phil. leg. Gai. 353) $g^{1}A^{6}[v^{1}]$

D **216** σαρκάσας· μετὰ πικρίας ἢ ἠρέμα τὰς τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας, γελάσας

D **217** σαρκήρη[ς] στάχυν· τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον, καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἷον ἀνθρώπων (trag. ad. fr. 263 K.–S.)

D **218** σαρκοβόρα· σαρκοφάγον

D **219** σαρκοκόλλα· φυτοῦ δάκρυον

D **220** σαρκῶν· σεσηρώς (Hippon. fr. 165 W. = 141 Degani)

D **221** σάρματα· καλλύσματα. καὶ κόπρια παρὰ Ῥίνθωνι (fr. 22 K.–A.)

D **222** σάρμοι· θερμοί. Καρύστιοι

D **223** σαρμός· σωρὸς γῆς. καὶ κάλ⟨λ⟩υσμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον

D **224** σάρον· Ἴων Ἀργείοις· 'ὡς παλαιὸν †ακις† σάρον' (TrGF 19 F 9). βαρυτονητέον, ὡς παρὰ Σώφρονι (fr. 159 K.–A.). θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἄχρηστοί εἰσι διὰ τὸ γῆρας

D **225** σάρον· κάλυντρον. Βυζάντιοι

---

207 St. Byz. 556,19–557,1 **208** cf. Ph **210** Theophr. h. pl. 4,8,2. 5; cf. Plin. n. h. 13,128 (saripha) **213** Σ σ 27 = EM 708,35 = $vg^{2}A^{7}$ **215** Σ σ 28 **219** Diosc. mat. med. 3,85,1 **225** Schol. Callim.

---

206 σαρδῶ H: accent. Mus. | σαρδόνιον H: Schm. **207** σαρδὼν H: A | σαρδώνη H: Alb., coll. St. Byz. **208** σαρῆτον H: accent. Schm.; Alb. cft. Ph | [καὶ] Schm. | Alb. cft. gll. 110. 193 **209** gl. extra ordinem, sed sana. σαρκῶν est a σαρκάω, 'quod sit i. q. σαρκάζω' (Thes. 7,83 d); σπερμολόγος 'maledicens' significare censeo; Alb. cft. gl. 220 **210** σάριν· σαρὸν H: Schm. **211** cf. gll. ψ 67–8 **212** Schm. cft. gl. 382 **213** σάρισσα H = Σ: K **214** μηδιᾶ H: Mus. | ἀπὸ κτλ.] Alb. cft. gll. 204 ad fin. 446 **215** Phil.] cf. gl. 448 **217** σαρκήρης· στάχυν (sine interpunct. insequ.) H: Mus. ([ς]) et Alb. (interpunct.) | τῶν H: Mus. | οἷον] 'id est' | ἄνθρωπον H: Nauck **218** h. e. aut σαρκοβόρα· σαρκοφάγα (Phav.; Alb. cft. gl. γ 1017) aut σαρκοβόρον· σαρκοφάγον (Toll.) **220** Hippon.] viderunt Pears. 2,616, lin. 10 (sic) et Schneider lex. Gr. v. σαρκάζω; v. praesertim Degani ad loc. | Alb. cft. gl. 209 **222** σάρμοι] 'Inf. [gl. 430] rectius σερμοί' Alb. **223** κάλυμμα H: Hemsterh. post G., coll. gl. 221 **224** σαρὸν H: accent. Mus. | ἰὼν H: Mus. | ἀκίσσαρον] οἰκίας σάρον Toup., ft. recte; alii alia **225** σαρὸν H: accent. Mus. | κάλυντρον] κάλλυντρον Jens., sed cf. gll. 226. κ 542. Su κ 270. 2513. 2515; de formis cf. etiam gl. π 660 cum adn.

226 σαρός· ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις [ἢ κάλυντρον] D
227 Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα. καὶ ἡ ἐν Θράι[ση]κῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη (Aesch. Suppl. 869) D
228 Σαρπήδοντος· Σαρπηδόνος. ἅλις δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ Σαρπήδοντος. ἔστι δὲ Αἰολικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς Σαρπήδων (Μ 379 ..) Ap. S.
229 Σαρπηδών· κόσμος τῶν θεῶν, ἀπὸ μέρους. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου. καὶ ὄνομα κύριον D
230 Σαρπηδὼν ἀκτή· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος Θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος (Soph. fr. 46 R.) Prov.
231 σάρπους· κιβωτούς. Βιθυνοὶ δὲ ξυλίνας οἰκίας D
232 σαρρυφθεῖν· μωραίνειν D
233 σάρσαι· ἅμαξαι D
234 †σαρσίτει†· χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν. Λάκωνες D
235 σαρῶ· κοσμήσω D
236 σαρῶν· λάγνος. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον D
237 σαρῶνες· τὰ τῶν θηρατῶν λίνα D
238 Σαρωνία· Ἄρτεμις. Ἀχαιὸς Θησεῖ (TrGF 20 F 18). ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ κόλπου D
239 σασαλαγ[γ]εῖ· θρηνεῖ D
240 σαρωνίδες· πέτραι. ἢ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες (Callim. SH fr. 276, 10. h. Iov. 22) D
241 σάτρα· σηπία D
242 σάσαι· καθίσαι. Πάφιοι D
243 σάτον· σιτικὸν μέτρον (Ev. Matth. 13, 33. Ev. Luc. 13, 21) N. T.

---

226 Su σ 148 v. σάροι **227** cf. Ph 502, 1 v. Σαρπηδών **228** Ap. S. 140, 19 **230** Ph 502, 2 v. Σαρπηδὼν ἀκτή; Zenob. vulg. 5, 86; Prov. Bodl. 834 **238** Ph **240** EM 709, 5; cf. E. Gen. v. σαρωνίς; Schol. Callim. H. Iov.

---

226 Alb. cft. gl. α 7607 | [ἢ κάλυντρον] Schm., cf. gl. 225 **227** Σαρπηδόνιον] κατὰ Σ. χῶμα Aeschylus (κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν Schol.), qui ad S. Ciliciae alludit | ὁραισηκη H: Heins.; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 **228** σαρπηδόντος bis H: accent. Ap. S. | σαρπηδών H: accent. Ap. S. | ἅλις] ἀεὶ H: Ap. S. | χρῆται] κέχρηται ὁ ποιητής Ap. S. **229** ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν H: Schm. **230** Σαρπηδὼν· ἀκτὴ. H: Alb., coll. Ph et Zenob. **231** βυθινοὶ H: Sop. alii | ξυλίνους H: Alb. **232** Alb. cft. gl. 175 **233** ἁμάξαι H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 247 **234** σαρσίτει] σαρσίτειος Mus. **235** σαρῶ] non i. q. σαρόω (ut voluit Alb.), sed fut. a σαίρω; cf. EM 709, 1 et praeterea gl. 57 | κοσμίζω H: Schm. **236** σαρῶν] accent. σάρων Mus. | τινὲς κτλ.] Alb. cft. EM 708, 56 σαρούμενον· … καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν. χάρμα γὰρ τὸ χάσμα φασίν et gl. 240 ἢ κτλ. **237** λινά H: accent. R. Kassel **238** τρυζῆνι H: ed. 1521 **239** σασαλαγγεῖ H: Schm. post Alb.; Alb. ci. σαλαγεῖ, coll. gl. 92 **240** πέτραι] cf. gl. 238 cet. | κεχηνηδρύες H: Mus. | Voss. cft. gll. 1347. 3085; gl. α 7600 habet ἀρχωνίδας (Kust. ci. σαρωνίδας, cf. plura ap. Alb. s. v. vel Kassel–Austin ad Plat. com. fr. 261) **241** Schm. ci. σάστρα (cf. gl. 539)· σηλίαι (cf. gl. τ 772), Toll. σαπρά· σηπτά (Alb. cft. gl. 185) **242** σᾶσαι· καθαρίσαι Schm.

244 [σαταρίδες·] σαταρνίδες· κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος
245 σᾶτε[ι]ς· τὸ ἐπ᾽ ἔτος. Δωριεῖς
246 σάτιλλα· π[η]λειὰς τὸ ἄστρον
Eur. **247** σατίναι· αἱ ἅμαξαι (Eur. Hel. 1311)
Hom. **248** Σατνιόεις· ποταμὸς ἐν Λελεγείᾳ. οἱ δὲ Λέλεγες Καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες (Z 34 . .). ἔστι δὲ καὶ Κιλικίας ποταμός
249 [σατός· ἐπ᾽ ἔτος]
250 *σατράπαι· ἀρχηγοί (Σ), στρατηλάται (A[4]). Περσικὴ δὲ ἡ λέξις
D **251** Σάτρ[ι]ας· ἔθνος Αἰθιόπων
D **252** σάττα· κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας
D **253** σατήοραι· σκάφαι βοτρύων παρὰ Λάκωσιν
LXX **254** *Σαττίν· ὄνομα τόπου (Num. 25, 1. Ios. 2, 1. 3, 1) [A⁶g[σαω7]]
255 σατύραν· καταφερῆ
D **256** σατύριον· πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς ᾽Αφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῷον τετράπουν λιμναῖον
D **257** σάτυροι· μορφαὶ ἀπρεπεῖς
258 σάτυρος· ἡ ἔντασις. ἢ *χορευτής vg²A⁵
D **259** σαυάδαι· [σαῦδοι] ᾽Αμερίας τοὺς σιληνοὺς οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ Μακεδόνων
D **260** σαύη· ὁ κόσμος. Βαβυλώνιοι
D **261** σαυκόν· ξηρόν. Συρακούσιοι
262 [σαυκρόν· ἁβρόν. ἐλαφρόν. ἄκρον]

---

247 Hdn. Π. διχρ. 2, 13, 29 L. **250** Σ σ 29 **251** Ph 502, 9 v. Σάτραι **255** Schol. Δ ad Luc. Jupp. Trag. 2 **256** = Schol. Δ ad Luc. Jupp. Trag. 2 | πόα] Diosc. mat. med. 3, 128, 2; Galen. simpl. med. 8, 18, 5 [12, 118, 11 K.] | ζῷον] Arist. h. an. 594[b]31

---

244 σαταρίδες· σαταρνίδες. H: Hansen; habemus correctionem cum errore perperam non deleto; cf. e.g. gll. 259. 1000. 1444. 2484. 2522. π 3347 | Schr. cft. gl. 252 **245** σατεῖς H: Alb. in app. (accent. id. ad gl. τ 824); id. cft. gll. τ 240. 824 et praeterea gl. σ 541 | Δωριεῖς] cf. gl. τ 824 **246** σάτιλλα] a σατίνη; cf. RE v. Pleiaden 2491, 17–27 et Frisk 2, 680; L. Dind. 7, 95 b vult σατίνα (cf. gl. 247), sine causa | πηλειὰς H: Jun. alii **247** σατῖναι H: accent. Schm. | ἁμάξαι H: accent. Schm. | Alb. cft. gl. 233 **248** Σατνιόεις] litteram σ in initio versus ante όεις per errorem posuit rubricator **249** v.l. gl. 245 | ἐπετός H: Palm. **251** σατριὰς H: Schm. in app.; Alb. cft. Ph et gl. 35 | ἔθος H: ed. 1521 **252** Schr. cft. gl. 244 **254** σάτιν H: accent. Alb. in app. **255** cf. σάτυρον· δασεῖαν ἢ καταφερῆ Δωρικῶς Schol. Luc. **256** λημναῖον H (ἢ λημναῖον Mus., perperam): Schol. Luc. **258** ἡ ἔντασις] sc. τοῦ αἰδοίου | Verw. post Phav. vult σατυρισμός· ἡ ἔντασις (Schm. cft. Galen. lex. 19, 136, 11) + nov. gl. σάτυρος· χορευτής, sine causa; cf. gl. 257 **259** σαυᾶδαι H: accent. Thes. 7, 103 a | [σαῦδοι] Thes. 7, 102 d, cf. gl. 244 cum adn. | ᾽Αμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | σιληνοὺς] σειλήνους Mus.; de σι- cf. gl. 639 | Alb. cft. gl. δ 713 (addend. gl. δ 721), Schm. Cornut. nat. deor. 59, 9 … οἱ Σιληνοὶ ἀπὸ τοῦ σιλαίνειν καὶ οἱ σευΐδαι ἀπὸ τοῦ σεύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν **260** σάνη H: Alb. in app., coll. ordine; ‘shamê “heaven” might well be transcribed as σαυη in Greek, cf. σαυας = Shamash “sun” ’ M. L. West, coll. Black–Sherwin-White Iraq 46, 1984, 136 | Βαβυλώνιος H: G. et Salm., cf. gll. 302. 469 et praeterea gl. 261 et similia saepissime **262** v.l. gl. 264

263 σάτον· μόδιος γέμων, ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον Ἰταλικόν D
264 σαυκρόν· ἁβρόν. ἐλαφρόν. ἄκρον. τρυφερόν. σεμνόν. σοβαρόν D
265 σαυκρόποδες· ἁβρόποδες D
266 *σαῦλα· κοῦφα. ἥσυχα. ⌊τρυφερά (Anacr. PMG fr. 458. Semon. fr. 18 W.) A^4
267 *σαῦλον· ἁβρόν (A^4). κοῦφον. ἄκρον. ⌊τρυφερόν (A^4). Ἀττικοί
269 σαυλοῦσθαι· τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι D
268 σαυλοῦ· θρύπτου D
270 σαύλωμα· θρύμμα D
271 σαυλάτηρ· δορατοθήκη
272 σαυνά· ἁπαλά D
273 σαυνίον· ἀκόντιον βαρβαρικόν (Men. fr. 399 K.–A.). καὶ ⟨σαυνίον⟩ σαθρόν· χαῦνον, ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ (fr. 490 K.–A.) D
274 σαύρα· τὸ ἑρπετὸν ζῷον (Hdt. 4,183,4. Theocr. 2,58. Lev. 11,30). καὶ ἰχθὺς μέγιστος· σαῦρος (Alex. fr. 138,1 K.–A.) D
275 Σαῦραι· ἔθνος Θρᾴκιον (Hecat. Miles. FGrHist 1 F 157. Hdt. 7,110) D
276 σαυρῖται· εἶδός τι ὄφεων D
277 σαυρίγγη· πόα τις. καὶ τὸ ζῷον ἡ σαύρα D
278 σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ (trag. ad. fr. 264 K.–S.). καὶ Αἰσχύλος ʽὀπισθοβριθὲς ἔγχοςʼ ἔφη (fr. 338 R.) D
279 σαυρωτή· ποικίλη D

---

263 Ios. Ant. Iud. 9,85; Su σ 149 v. σάτα **267** κοῦφον] cf. Schol. Ar. Vesp. 1173 | τρυφερόν] Ph **269** Ph **273** Poll. 10,143 | ἀκ. βαρβ.] Ph **274** Arist. h. an. 488^a24. 489^b21 | σαῦρος] Arist. h. an. 610^b5; Arcad. 69,21 **275** St. Byz.

---

263 σάτων H: Vales. Toll.; Alb. cft. gl. 243 | ἓν κτλ.] ἰσχύει δὲ τὸ σάτον μόδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν Ios.; σάτα· μέτρον Ἑβραϊκόν· δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπληρωμένον, ὥς εἶναι μόδιον ἕνα καὶ ἥμισυν Su; de neutr. μόδιον i. q. μόδιος cf. Hdn. epim. 87,5 Boiss.; Lampe s. v.; cet. **264** cf. gl. 262 | ἄκρον] cf. gl. ψ 79 | Frisk 2,682 cft. gl. 288 **265** Thes. 7,103 a et c vv. σαυαρός (sic). σαυκός cft. gl. ψ 79 **266** σαυλὰ H: accent. Schm. **267** σαυλὸν H: accent. Schm. | ἄκρον] ἁβρὸν H: Alb. in app., coll. gl. 264 **268–9** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **268** σαυλῶ H: Jens. **271** σαυλάτηρ (σαυλώτηρ ordo)] h. e. σαυρωτήρ Voss., cf. gl. 280 | δορατοθήκη] explicatio falsa **273** ⟨σαυνίον⟩ Mein. ‘de pene languido’ (verbum addere necesse esse censeo; utrum addere an subaudire voluerit Mein., non constat), coll. Poll.; cf. gl. 172 cum adn. | σάθρον χαῦνον ἀσθενὲς (H: interpunctiones Hansen post alios)] Alb. cft. gll. 288. 296 **274** σαῦρα H: accent. Schm. post Alb. | Lev.] cf. gll. α 7746. κ 386. 4171. χ 133 | σαυρός H: accent. Schm. post Alb., cf. Arcad. **275** σαῦραι] h. e. Σάτραι (Thes. 7,95 d) **276** σαυρίται H: accent. Schm. **277** cf. Frisk 2,683 v. σαύρα nn. 1. 4 | πόα] Alb. cft. gl. θ 605 | σαύρα] cf. gl. 274 **278** σαυροβριθὲς] ‘corruptum videtur’ Nauck TGF^2 (σαυρωτοβριθὲς id. ap. Schm., cf. gl. 283), sed cf. Frisk 2,683; Alb. cft. Eur. fr. 531 N. (ex Ar. Ran. 1402) | σαυροβριθὲς· ἔγχος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. | σαυρώτηρος H: accent. Schr. **279** Frisk 2,683

D **280** σαυρωτήρ· τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην. κεστόν (Hdt. 7, 41, 2)

281 *σαυρωτῆρες· τοῖς ⟨σ⟩τύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων (Ios. Ant. 3, 109) A^2[vg^1], ἤτοι σιδήριον τοῦ δόρατος

Hom. **282** σαυρωτῆρος· τοῦ σιδηρίου (K 153)

D **283** σαυρωτοῖς δόρασι· τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τῆς ἐπιδορατίδος

D **284** σαύσακας· τυροὺς ἁπαλοὺς εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν (com. ad. fr. dub. 250 K.–A.)

D **285** σαυσαρόν· ψίθυρον

D **286** σαυσιαλεῖ· μαστιγοῦται. Ἠλεῖοι

D **287** σαυτορία· σωτηρία. Ἀμερία⟨ς⟩

D **288** σαυχμόν· σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές

Hom. Eur. **289** σάφα· σαφῶς (Eur. Or. 259) g^{σαω9}Σ, φανερῶς Σ, λαμπρῶς (B 192 . .)

Eur. **290** σαφές· τὰ αὐτά (Eur. Or. 397)

291 *σαφηνιεῖ· ἑρμηνεύ⟨σ⟩ει (Arist. rhet. 1404^{b}36) vg^1(A^3)

D **292** σαφήνισον· ἑρμήνευσον

Hom.? **293** σαφήτωρ· μάντις ἀληθής, μηνυτής, ἑρμηνεύς (cf. I 404)

LXX **294** σάγματα· φορτία (Gen. 31, 34)

295 †σαγμίς†· ἡτοιμασμένος

296 σαχνόν· ἀσθενές, χαῦνον

D **297** σαψίς· ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ Ἀραβ⟨ί⟩οις

Hom. Ap. S. **298** σάω· σῷζε, σῶσον (ν 230; . .)

299 σαῴζει· σῴζει (g^1)

D **300** Σαωκίς· ἡ Σαμοθρᾴκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον

---

280 cf. gl. Hdt. **281** Σ σ 31; cf. gl. Hdt. **284** Hdn. Π. διχρ. 2, 8, 17 L. **289** Σ σ 32; Schol.; Erot. 118, 2 **290** cf. Schol. Eur. **293** cf. Schol. **298** Ap. S. 140, 29 (ἀντὶ τοῦ σῷζε; ν 230 laudatur); Schol. (σῶσον) **300** cf. schol. N 12; Plin. n. h. 4, 73; praeterea app. ad gl. 152

---

280 Alb. cft. gl. ο 1852 | κεστόν] ante hoc verbum interpunxi; ξυστόν? Hansen post Alb. qui cft. gl. Hdt. v. l.; id. cft. gl. κ 2381; Schm. ci. κέστρον, vix recte **281** σαυρωτῆρες H = A] h. e. σαυρωρῆρσι (Jens., cf. vgΣ) | τύραξιν H = A: Mus., cf. vgΣ | σιδήριον (non σιδηρίῳ) per compendium scriptum habet H **284** σαυσάκας H: accent. Schm., coll. Hdn.; de significatione non constat, cf. Kassel–Austin | ἐπιφόρους] εὐεπιφόρους Kust. **285** σαυσαρόν] Lob. Prol. 273 cft. Lat. susurrus; Alb. cft. v. σαυσαρισμός Arist. probl. 947^{b}35 | ψιθυρόν (H: accent. Hansen)] Schneider lex. Gr. ci. ψαθυρόν, coll. Arist. **286** σαυσιαλεῖ] Schm. ci. σαυσίδδει vel σαυσίλλει vel σαυσιάδδει | μαστιγᾶται H: Mein. 1857 p. 620 **287** σαυτορία] Sop. cft. gl. 306 | ἀμερία H: Palm. Sop. Brun.; de Ameria cf. gl. π 2141 cum adn. **288** Alb. cft. gl. 296, Frisk 2, 682 gl. 264 **289** Eur. Or.] Schm. cft. Erot. l. c.; cf. gl. 290 **290** Eur. Or.] cf. gl. 289 **291** σαφειωιεῖ H (σ om. rubr., add. H^c): Mus., cf. vg | ἑρμηνεύει H: vg **293** σαφῆτορ (H: HSt.)] hoc esse ἀφήτωρ susp. L. Dind. 7, 112 b, cf. gl. α 8657 | L. Dind. cft. gl. 2354 **294** extra ordinem **295** extra ordinem | σαχμίς] ‘Corruptum forte ex voce σεσαγμένος, per compendium scripta’ Alb. **296** Alb. cft. gl. 288 **297** ἀράβοις H: Hansen **299** Schm. ci. σαώσει· σώσει, cf. gl. 303 | cf. σαῳζε· σῳζε g **300** cf. ad gl. 152

301 σαωμένη· θεωροῦσα D
302 σαώς· ἥλιος. Βαβυλώνιοι D
303 σαώσεις· σώσεις (Α 83) Hom.
304 *σαώ⟨σο⟩μεν· σώσωμεν (Ε 469 . .) vg^{2}A^{10} Hom.
305 *σαώτερος· ὑγιέστερος vg^3[A^{11}]. σῶος. ὑγιής. ἢ ⌊σωτηριώτερος v^3. ἀπὸ πρωτοτύπου σάος Αἰολικοῦ (Α 32) Hom.
306 σαωτορία· σωτηρία D
307 *σαώφρονα· σώφρονα (Φ 462) g^{4}A^{12} Hom.
308 *σβέννυται· κατασβέννυται (Prov. 10, 7. 13, 9. Ev. Marc. 9, 48) A^1 LXX N.T.
309 *σβέσαι· παῦσαι Σ, κατασβέσαι (Ι 678 . .? Ep. Eph. 6, 16) Hom. N.T.
310 †σεαυτόν· τοῦ σοί†
311 Σεβαμά· ἐπιστροφὴ πονηρά (Esai. 16, 8) LXX
312 *σέβας· τιμή vg^{2}A^6. θαῦμα. θάμβος, ⌊ἔκπληξις (γ 123 . .) g^2. αἰδώς (Σ 178) Hom.
313 σεβάσμιον· τιμητόν, προσκυνητόν
314 σεβάσσατο· σεβαστὸν ἡγήσατο, ἐτίμησεν, *ἐνετράπη (Ζ 167 . .) A^5 Ap. S.
315 *σεβαστός· προσκυνητός vg^{3}Σ, τιμητός
316 σεβέννιον· τὸ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον D
317 σέβερος· εὐσεβής, δίκαιος
318 *σέβεσθαι· αἰδεῖσθαι, ⌊ἐντρέπεσθαι A^7. προσκυνεῖν. ⌊αἰσχύνεσθαι (Act. 18, 13) A^7 N.T.
319 σέβηται· λατρεύηται. ἢ αἴδηται
320 σεβιστόν· τιμητόν
321 σέβις· πυξίς D
322 σεγάνιον· γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ Ῥοδίοις D
323 *σέδας· καθέδρας g^{1}A^1

---

304 Schol. **305** Schol.; cf. Ap. S. 140, 17 **307** Schol. **309** Σ σ 33; cf. Schol. **311** cf. Basil. Caes. comm. in Esai. 311 **312** Ap. S. 140, 30; Σ σ 35; Schol. γ 123. cf. Σ 178 **314** σ.· σεβ. ἡγ.] Ap. S. 140, 31–2 **315** Σ σ 36 = vg **316** Archig. ap. Galen. 12, 574, 14 **317** = Theogn. can. 33, 14 Alpers (p. 11, 16 C.) = Zonar. 1632 **323** Σ σ 38

---

301 σαωμένη·] σα⟨μένα· θε⟩ωμένη, Ahr. Dial. 2, 68. 342, coll. post Alb. glossa Laconica ε 6162; σαωμένα· Valck. **302** Reland cft. Pers. saouz ‘urens’, quod solem significat; cf. gl. 260 cum adn. **304** σαῶμεν H: ordo et Schol. et gA **305** ὑγιώτερος H (de hac forma cf. Sophr. fr. 33 K.–A.; ὑγιότερος A): vg | σωσηῶ H: Mus., cf. Ap. S. **306** σαωτορία] Alb. cft. gl. 287; σαωτηρία Ald. **307** σαώφρονα H et ordo = K et ordo] h. e. σαόφρονα (Schol. et Mus., cf. gl. 181) **309** σβέσαι H = Σ] h. e. σβέσσαι, siquidem ad Hom. spectat **310** σὲ αὑτὸν· τοῦ σοί H ut vid.] Schm. ci. σεαυτῷ· ἀντὶ τοῦ σοί **311** expl.] interpretatio nominis Hebraici loci | Esai.] cf. gll. 325. ε 1942. 6184 **316** cf. testt. et LSJ v. σεβέν(ν)ιον **317** σέβερος] accent. σεβερός L. Dind. 7, 122 c **320** nihil mutandum, ‘a σεβίζειν’ Alb. | cf. gl. 315 **321** πηξίς H: Jun. Sop. **322** M. L. West ci. στεγάνιον | Voss. cft. gl. 197 **323** σέδας] Lat. accus. sellas (Alb., coll. gl. 368 fin., q. v.); ad litteras Δ et Λ inter se commutatas cf. gl. ϱ 380 cum adn.

324 σεελλίσαι· Φρύνιχος ἐν Κρόν[ι]ῳ (fr. 10 K.–A.)· ʽἄγαμαι, Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σε⟨σ⟩έλλισαι †κεκομμένα πολλάκις†ʼ. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθʼ ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ ⟨Σέλλους⟩ καλεῖσθαι

LXX **325** Σεδέκ· πόλις Μωαβιτῶν. ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις (Esai. 16, 7)

Ap. S. **326** σέθεν· *σοῦ (A 180 . .) vg[1]A[2]. ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο· τὸ δὲ καθʼ Ὅμηρον τοῦ σοῦ σύναρθρον· ʽμνῆσαι πατρὸς σεῖοʼ καὶ ʽσοῖοʼ (Ω 486 cum v.l.) . ἢ ἐκ σοῦ

D **327** σεῖα· ἐδίωξα. Βοιωτοί

D **328** σεῖν· θεῖν. Λάκωνες

D **329** σεῖναι· θεῖναι. Κρῆτες

D **330** σείεις· ἐξαπατᾷς. Ἀττικοί (cf. Antiph. 6, 43)

D **331** Σειθονίη· ἡ Θεσσαλία (Hdt. 7, 123 v.l. Euphor. fr. 58, 2 P.)

Hom. **332** *σεῖο· σοῦ g[1] ἢ τοῦ σοῦ (Γ 137 . .)

333 σειομένους· καθαλλομένους

Hom. **334** σείνεται· κακοποιεῖ (Ω 45)

Hom. **335** σεῖο φονῆος· τοῦ σοῦ φονέως (Σ 335)

Hom. **336** σεῖον ζυγόν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔτρεχον (γ 486 . .)

Hom. **337** σειραί· πλέγματα, ἡνίαι, ἢ *πλεκτοὶ ἱμάντες (Ψ 115) (vg[3]A[9])

338 *σειραχθῆσαι· χρεῶν ἀποκοπαί vg[5]A[11]

D **339** σειραφόρον· ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων (Aesch. Ag. 1640. Ar. Nub. 1300)

---

324 cf. Ph 507, 9 = Su σ 259 = Apostol. 15, 41 v. σεσέλλισαι; Schol. Ar. Av. 823; cf. ad gll. 392. 438 **325** cf. Basil. Caes. comm. in Esai. 307. 309 **326** Ap. S. 140, 33 **330** cf. Ph 503, 18 **331** St. Byz. 566, 14–15 **337** Σ σ 39 = vg **338** Σ σ 46 = K

---

324 σεελλίσαι] h. e. σεσέλλισαι (Mein., coll. gll. 392. 438; cf. etiam Ph = Su = Apostol.) | κρονίω H: Heins. alii | διονύσου H: Mein.; de nomine hominis Διονῦς v. Kassel–Austin | σε⟨σ⟩έλλισαι] σὲ ἑλλίσαι H: Mein. | κεκομμένα πολλάκις] quae ci. Bergk. Mein. Hermann ap. Kassel–Austin legere licet | Αἰσχίνης … Σέλλου (sine ὁ)] cf. Su σ 259 ad fin.; θ 81 ad fin.; Schol. Ar. Av. 823 | καθυπερβολὴν H: Alb. | ⟨Σέλλους⟩ Heins. (Alb. cft. gl. 397), cf. Su et Schol. Ar. ll. cc. | Mein. cft. etiam gl. 391 **325** σεδέκ H (σ om. rubr., add. Mus.) = Basil. Caes.] Δεσέθ Esai. | μελέτησις H = Basil. Caes.] μελετήσεις a μελετάω Esai. | πομωαβιτῶν H: Sop. | Esai.] cf. gl. 311 cum adn. **326** καθομηροῦν H: Ap. S. | τοῦ σοῦ σύναρθρον] σύναρθρον ἴσον τῷ τοῦ σοῦ Ap. S. **327** cf. gl. 458; M. L. West ci. σέϝα **328–9** glossas corruptas esse censet Ahr. Dial. 2, 68. 70. 316 **330** Alb. cft. gl. 353 **331** Σειθονίη] h. e. Σιθονίη (Palm. alii); Σιθο- (non Σιθω-) ap. Euphor. propter metrum certum est | ἡ Θεσσαλία] immo μέρος Θρᾴκης (St. Byz. cet.); ‘ubique se prodit ἀγεωγράφητον hic Auctor’ Palm. alii; cf. e. g. gll. 679. 2020. 2775. ρ 509 **334** σείνεται] h. e. σίνεται (HSt.) **335** φονήσας H: Mus. | σοφόνεος H: Mus. (σοῦ) et Pears. post Mus. (φονέως) **336** σεῖον· ζυγὸς (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (interpunct. Schr.) **337** ἡνίαν H: Ald. **338** σειραχθῆσαι] h. e. σεισάχθειαι (KΣ); Alb. cft. gll. 355. 732. χ 704 **339** δεξιωσείρων H: Mus.

340 σειρή· ἡ ἀναδέσμη (Θ 19 . .). καὶ μέλιττα, ἢ μελίττῃ ἐοικὸς [καὶ] D
ὀρνιθάριόν τι ποιόν. καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν

341 σειρή· ἄλυσις, δεσμός (Θ 19 . .) Hom.

342 σειρῆνες· οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες D

343 σειριᾷ· φλεγμαίνει, καροῦται D

344 σειρίδας· τὰς σειράς (cf. Xen. cyneg. 9, 13 . .) D

345 Σείριος· ὁ ἥλιος. καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ· ‘Σειρίου κυνὸς δίκην’ Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῷον κύνα (fr. 803 R.), ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον (fr. 107, 1 W.), Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα (PMGF fr. 314) D

346 v. gl. 345

347 *σειροί· ἐπαύλεις vg^{6}A^{12}

348 σειρῆνες· οἱ μὲν ἔξω γυναῖκάς φασι μελῳδούσας, ὁ δὲ Ἀκύλας στρουθοκαμήλους (Esai. 13, 21. 34, 13. 43, 20) LXX

349 *σειρομάστης· εἶδος ἀκοντίου (Iud. 5, 8, cod. Alex. v. l. cf. Num. 25, 7) vg^{2}A^{8} LXX

350 *σειρομαστῶν· δορυφόρων A^{7}. καὶ εἶδος λόγχης (Iud. 5, 8, cod. Alex.) LXX

351 σειρόν· τὸ ἀνδρεῖον θέριστρον. Σικυώνιοι D

352 σειροφόρος· οἰωνὸς ἡγεμονικός D

353 *σεῖσαι· συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων (Teleclid. fr. 2 K.–A. cf. Ar. fr. 228 K.–A.) Σ

354 *σείσατο· ἐσείσθη (Θ 199) A^{13} Hom.

355 *σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν [vg^{5}A^{1}v^{σισ1}] δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων (Arist. Ath. pol. 6, 1)

---

340 μέλιττα] Ph 503, 26 = Su σ 279 v. σειρήν; Zenob. vulg. 5, 97 | Arist. h. an. 623^{b}11. fr. 359 Rose | ἱμάτιον ἀ. λ.] cf. Harp. 271, 5 [σ 2 K.] v. σείρινα; Ph 504, 12 v. σειρῆνα = Su σ 283 v. σείρινον **341** EM 710, 17; Schol. **342** cf. supra ad ἱμάτιον gl. 340 **343** = Eust. Od. 1709, 57 [2, 5, 32 St.] (Ael. Dion. σ 10) **344** Ph; Poll. 10, 141 **345** Ph 513, 10 v. σίριον = Su σ 285 v. σείριον (Paus. σ 9, ubi Erbse pro τὸν κύνα dubitanter ci. τὸν Κυν⟨ὸς ἀστέρ⟩α) **347** Σ σ 43; Poll. 9, 49 **348** Basil. Caes. comm. in Esai. 275 (Esai. 13, 21) **349** Σ σ 44 **351** cf. Harp. 271, 5 [σ 2 K.] v. σείρινα; Ph 504, 12 v. σειρῆνα = Su σ 283 v. σείρινον **353** Σ σ 45 **355** cf. Σ σ 46; Ph; Heraclid. Lemb. ap. Arist. fr. 611, 3 Rose

---

340 h. e. σειρή (σείρη H: accent. Alb. in app.)· ἡ ἀναδέσμη + nov. gl. σειρήν· μέλιττα κτλ. (Graevius in Bentley The Correspondence, 1842, 148, ut monuit me R. Kassel) | μελίττης οἶκος. καὶ H: Dobree l. c. p. 753–4 (ubi μελίττης est lapsus calami [R. Kassel]), coll. Zenob. vulg. et Ph = Su | ὀρνιθάριον] cf. gl. 348 fin. | ἱμάτιον] cf. gl. 342 **342** σειρῆναι H: Thes. 7, 131 a; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. | cf. gl. 340 fin. **343** σειριὰ H: accent. Mus. **345–6** nov. gl. σειρίου· κυνὸς δίκην· H (nov. gl. σειρίου κυνὸς δίκην· Ald.): contin. West ad Archil. **347** Sop. perperam ci. σειρήνων ἐπαύλεις, coll. Esai. 34, 13 (cf. gl. 348); v. cum expl. ap. Su (αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου) tum gll. 724. 726–7 **348** στρουθοκαμήλους H (= Aquila ap. Basil. Caes.; Mus. compendium male expl.)] cf. ὀρνιθάριον gl. 340 **349** σειρομάστης] σιρομάστης Iud., cf. gl. 725 | Iud. … v. l.] cf. gl. 350 | cf. etiam gl. 425 **351** σειρόν] h. e. σείριον (Harp.; unde Ph; Su σείρινον habet) | τὸ ἀνδρεῖον, H: interpunct. del. Voss; hoc falsum esse contendit Alb., coll. Harp. (Ph et Su) … οἷον θέριστρον; ‘Subaudi ἱμάτιον’ Salm. ad τὸ ἀνδρεῖον **353** Alb. cft. gl. 330 **355** Alb. cft. gl. 338, q. v.

356 σεισμός· τρόμος

D **357** σεισόφελος· [τὸ τῶν] τροχίλων εἶδος

D **358** σείσων· ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν (Alex. fr. 139, 2 K.–A.)

D **359** σεῖφα· σκοτία. Κρῆτες

D **360** σεκάνες· πόρρωθεν

D **361** σεκούα[να]· σικύα

D **362** σεκουάνη· ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες

363 σέκρετον· συνέδριον

D **364** σελαγίζει· αἴθεται, φλέγεται. ἀπὸ τοῦ σέλας (cf. Callim. fr. 238, 26 Pf. SH fr. ad. 910, 9)

D **365** σελαγεῖται· τὰ αὐτά (Ar. Nub. 286)

366 σελᾶ[ι]ναι· λαμπάδες

367 *σελάοντες· λάμποντες A^{12}(vg^4)

Hom. **368** *σέλας· φῶς v^3[vg^{1}A^8], αὐγή. ⌊πῦρ g^{3}A^8, φλόξ, φέγγος τοῦ πυρός, ⌊λαμπρότης (Θ 509 . .) v^{1}A^8. ἢ καθέδρα⟨ς⟩

D **369** σελάσει· φλέγει, λαμπαδίζει (Ar. Nub. 604)

D **370** Σελασία· Ἄρτεμις

D **371** Σελασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς (Theopomp. FGrHist 115 F 11. Xen. Hell. 2, 2, 13 . .), ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν Ἄρτεμιν

Ap. S. **372** σέλας· φῶς πυρός, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, περιφραστικῶς (Θ 509 . .)· ἔνθεν καὶ σελήνη, παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου· ʽεἵατο πεντήκοντα ⟨σέλᾳ⟩ πυρὸς αἰθομένοιοʼ (Θ 563)

D **373** σελασφόρος· λαμπροφόρος (Aesch. Eum. 1022)

---

368 cf. Σ σ 47 **370** Theogn. can. 33, 20 Alpers (p. 11, 18 C.) **372** cf. Σ σ 47; Ap. S. 141, 1

---

357 σεισόφελος] σεισοκέφαλος Alb., coll. gl. τ 922 | [τὸ τῶν] Hansen post Mein. 1857 p. 621 **359** Lob. Rhem. 315 cum not. 41; Frisk 2, 1133; alii cft. gll. ψ 87–90. 93. 139–40 **360** σεκάνες] Schm. ci. σέκασα vel σεκόσα, coll. gll. ε 3351. 3765. σ 2683. ω 62 **361** σεκούανα H: Ahr. Dial. 2, 126; idem propter ου pro υ gl. Lac. esse putat (cf. gl. 362), et de ε cft. praesertim nummorum Sicyoniorum antiquiorum ΣΕ pro ΣΙ (Head Hist. Num.^{2} 409–11) **363** σέκρετον] Lat. secretarium, cf. Lampe v. σήκρητον **366** σέλαιναι H: Cas., coll. Athen. 15, 699 d (accent. Hansen) **367** ʻSi ad Nic. Ther. 691 spectat, σελάοντος· λάμποντος scribendumʼ Schm. **368** h. e. σέλας· … λαμπρότης + nov. gl. σέλλας (Lat. accus. sellas)· καθέδρας (καθέδρα H: Alb., coll. gl. 323 et Su σ 196 v. σέλλαι) **369** σελάσει] h. e. σελαγεῖ (Alb., coll. Ph 505, 10 σελαγεῖν [σελάγειν cod.]· φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος et gll. 364–5) **370** Σελασία· ἡ Ἄρτεμις παρὰ Λάκωσι Theogn. | de λ (non λλ) cf. gl. 371 cum adn. **371** Σελλασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς Ph 506, 9; Σελασία (unum λ; cf. ad gl. 370)· πόλις τῆς Λακωνικῆς St. Byz. 559, 13 ordo; Σελλασία· κτλ. ib. codd.; Σελλασία· πόλις Λακωνική. Θεόπομπος ἐν τετάρτῳ Ἑλληνικῶν St. Byz. 561, 3 ordo et codd. **372** εἰατο (vel εἰἀτο) (sic) H: spir. et accent. Schow | ν̄ H: expl. Schow | ⟨σέλᾳ⟩ Schow | σέλας (v. l. Θ 563) πυρός· ἡ λαμπρότης τοῦ πυρός. κτλ. Ap. S. **373** λαμπροφόρος] vox exstat e. g. Athen. 4, 148 b, epitom. (v. plura ap. Lampe), cum Athen. 4, 148 b λαμπτηροφόρ- habeat; Mein. ap. Schm. ci. λαμπαδοφόρος

374 σελάτης· κοχλίας D

375 σελάχιον· κόμμα ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι σελάχη λέγεσθαι ὅσα ἄποδα ζωοτοκεῖ, σέλαχος δὲ λέγεσθαι τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψάριον (Eupol. fr. 1, 2 K.–A.) D

376 σελάχη· εἴδη θαλασσίων θηρίων D

377 *σελαχίας· εἶδος ἰχθύων A^{10} μεγάλων

378 σελευκίς· εἶδος ἐκπώματος, ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν (Polemo FHG 3, 133, fr. 57). καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον. καὶ *ὄρνεον ἀκριδοφάγον [g^{7}A^{14}] D+K

379 σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα (Eur. fr. 350 N.) D

380 σεληνίς· φυλακτήριον, ὅπερ ἐκκρέμαται τοῖς παιδίοις D

381 Σεληπιάδαο· Σεληπίου υἱοῦ (B 693) Hom.

382 σελίαρ· φοίνιξ D

383 σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν D

384 σέλινον· τὸ γυναικεῖον (com. ad. fr. 536 K.–A. cf. Cratin. fr. 116, 3 K.–A.) D

385 σελινουσία· κράμβης εἶδος D

386 σελίνου στέφανος· πένθει προσήκει. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ (Duris FGrHist 76 F 33) D

387 *σελίς· πτυχίον A^{11}[vg^{6}A^{15}], καταβατὸν βιβλίου vg^{6}A^{15}. †ἢ ἔνδοξον†

388 Σελλάδαι· γένος ἰθαγενῶν

389 σελληγορεῖ· εὐχερείας ἀναφώνημα

---

375 cf. Arist. h. an. 511^{a}4; Ph (cf. etiam eund. 505, 14) = Su **378** ὑπόδημα γυναικεῖον] cf. Poll. 7, 94 | ὄρνεον ἀκριδοφάγον] cf. Σ σ 49 **379** Ph 505, 20 v. σελήνη; St. Byz. 560, 18; Schol. Eur. Tr. 1075; Su gl. α 282 v. ἀνάστατοι; (Paus. σ 10) **381** cf. Schol. **383** = Ph **384** Ph; cf. eund. 500, 2 = Su σ 110 v. σάραβον **385** Euthydem. diaetet. (cf. testt. ad gl. 183) ap. Athen. 9, 369e–f **386** Ph = Su **387** Hdn. epim. 122, 3 Boiss.; cf. Su

---

375 ζωοτοκεῖ] εἰσὶν ὡς τοκεῖ H: Heins., coll. Arist.; Alb. addit Ph = Su | λέγεσθαι^{2}] λέγεται Mus. | ψαρίου H: Heins. post Mus. | Eupol.] cf. etiam RE 10 (2) 1742, 49 **377** μεγάλων] οὐ μεγάλων Schm. **378** Polemo] cf. gl. ϱ 397 | de signn. prima et tertia v. plura ap. LSJ s. v. **379** σεληνὰς H: accent. Mus. (sed v. infra) | ποπανὰ, H: accent. Schm. post Mus. (comma del. Nauck) | ὅμοια πέμματα (H ut vid.; Schow putat ὅμοιον ἀπέμματα H habuisse): comma add. Nauck; Mus. vult σελήνας (nom. sing.?)· πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμμα τι **380** ἐκκρεμᾶται (H: accent. Schm.)] ⟨δέρης⟩ ἐκκρέμαται Mein. ap. Schm.; φυλακτήριον est ‘amuletum’ **381** σελαπιάδαο H: Mus. **382** Schm. cft. gl. 212 **383** νεῶς H: Ph | περιγραφῶν H: Ph **384** γύναιξ (sic) H: Ph; id. addit αἰδοῖον | Cratin.] cf. gll. 741. ϱ 404 **385** σελινουσία] Mein. ad Athen. ci. σελινοῦσσα **386** πένθει προσήκει] πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει Ph = Su; πένθει προσήκων Mus., non recte | ἰσθμηκῶ H: Mus. **387** ‘ἢ post πτυχίον, ἔνδοξον post ἰθαγενῶν [gl. 388] colloco’ Schm., falso

Ap. S. + Hom. **390** Σελλή⟨ε⟩ις· ποταμὸς Θεσπρωτ[ε]ίας (B 659 ..), ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Σελλοί (Π 234), καὶ ἄλλο⟨ς⟩ τῆς Τρῳάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ʽἀμφὶ δέ σ᾽ ʽΕλλοίʼ οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος (Π 234 v.l.)

D **391** Σελληΐδεω· Σελ⟨λ⟩έως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα (Archil. fr. 183 W.)

D **392** σελλίζεσθαι· ψελλίζεσθαι. τινὲς δὲ σελλίζει· ἀλαζονεύει

D **393** σέλματα· τὰ ζυγὰ τῆς νεώς. ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα. ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετ[τ]ῶν (Archil. fr. 4, 6 W.). καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων

394 σέλμενοι· γενόμενοι

D **395** σελμίς· ὁρμιὰ τριχίνη. καὶ τὰ ἰκρία

K + LXX **396** *σελμῶν· σανίδων vg²A⁹. ἀνταπόδοσις (Psalm. 67, 15. Iud. 9, 48)

Hom. + D **397** Σελοί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ (Π 234). ἢ πτωχοί

D **398** σέλπιδες· σχεδίαι

D **399** σέλπον· σίλφιον

D **400** Σελχροί· Πέρσαι

D **401** σεμάλια· ῥάκ[κ]η. ᾿Αργεῖοι

D **402** σεμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή (Phryn. trag. TrGF 3 F 23)

D **403** σεμελοιρίδαι· οἱ ἄνευ κελύφους· οὓς ἔνιοι λίψακας

D **404** σέμελος· κοχλίας

---

390 Σελλήεις· … Σελλοί] Ap. S. 141, 2 | ἀμφὶ δέ σ᾽ ʽΕλλοί] Eust. Il. 1057, 59 [3, 844, 13 V.] | ʽΕλλοί] cf. Schol.; Schol. AT ad Π 234; Strab. 7, 7, 10 p. C.; EM 709, 30 **392** ψελλίζεσθαι] Ph 507, 9 = Su σ 259 = Apostol. 15, 41 v. σεσέλλισαι fin. (Lycophr.) | τινὲς κτλ.] Su σ 259 v. σεσέλλισαι fin. = θ 81 v. Θεαγένους κτλ. fin. = Schol. Ar. Av. 823 fin.; Su σ 210; cf. ad gll. 324. 438 **396** expl. prior] Σ σ 50 = K | expl. post.] = An. Ox. 2, 466, 9; aliter gl. Psalm. 304 Ernesti **397** Su; cf. EM 709, 30 **404** Apollas FGrHist 266 F 4

---

390 σελλὴς H: Heins. | θεσπρωτίας H: Mus. | ἄλλο H: Schm. | συναλοιφὴν] cf. gl. 2408 | ἀμφίοις σελλοὶ H: Schm. post alios, coll. Eust. **391** σελληιδέω H: accent. Mein. FCG 2, 585 | σέλεως H: Mus. (accent.) et G. et Salm. (⟨λ⟩) | Archil.] cf. gl. 393 **392** Alb. cft. gll. 324. 438 **393** ἐρέττων H: Mus. | Archil.] cf. gl. 391 **394** Mein. 1857 p. 621 ci. ἐελμένοι· ὁμοῦ γενόμενοι; alii alia **395** ὁρμία H: accent. Mus. **396** h. e. σελμῶν· σανίδων + nov. gl. Σελμών· ἀνταπόδοσις (Biel.); ἀνταπόδοσις est interpretatio nominis Hebraici loci; Alb. et Schm. cft. gl. Psalm. σελμῶ (sic)· τόπος οὕτω καλούμενος et glossam confusam Suidae (ubi post σημαίνει δὲ verbum καὶ perperam additum est) σελμῶν· σανίδων (= K = Σ = Ph). καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν **397** h. e. Σελλοί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ (Mus., cf. gl. 390 et Su et EM) + nov. gl. Σέλλοι· πτωχοί (Alb., qui cft. gl. 324) **398** σέλπιδες] σελμίδες ci. G. et Toll.; Schm. cft. σάλπις Arcad. 53, 9 ('quod cum τράμπις iungit') | σχεδιαί H: accent. Mus. **399** σέλπον] σέλπιον? Schm. | σιλφίον H: accent. Mus. **401** σεμάλια] accent. σεμαλία Ald. | ῥάκκη H: Alb. in app. **402** σεμέλη] h. e. θυμέλη (Schm.; Snell cft. EM 458, 30 [Orion]) **403** σέμελοι· κοχλίαι (cf. gl. 404) ἄνευ … λίμακας (Salm., coll. gl. λ 523 v. λείμακες) | κελιφοῦς H: Mus. | λίψακας] ψίλακας Schm., cf. gl. ψ 195 **404** glossa Laconica Apollae Pontici (Athen. 2, 63 d = FGrHist 266 F 4); de Ap. Pont. cf. gll. γ 193. 204 (Athen. 9, 369 a = FGrHist 266 F 2) et RE s. v. Apollas n. 3 | Schm. post alios cft. gll. 374. 441; σέβετος Theogn. can. 32, 15 Alpers (p. 11, 15 C.); σεύετος Zonar. 1634

405 σεμίαρ· χιτών. ἢ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος, ὡς Λάκωνες D
406 Σεμίραμις· περιστερὰ ὄρειος Ἑλληνιστί D
407 σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια· Σοφοκλῆς (fr. 804 R.)· τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια D
408 σεμναὶ θεαί· τὰς Εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ Ἐρινύας ἐπὶ εὐφημισμῷ (e.g. Soph. OC 89–90) D
409 *σεμνή· τιμία g^{3}. σώφρων
410 σεμνεῖον· οἶκος ἱερός (Phil. vit. contempl. 25)
411 σεμνολόγημα· ⟨...⟩
412 σεμνόν· κατάστυγνον, καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ *ἔνδοξον $g^{4}A^{9}$, καὶ θαυμαστόν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ ⌊μέγα ($g^{4}A^{9}$), καὶ ⌊ἕξιν ἔχον (A^{7})
413 *σεμνύνεσθαι· κομπάζεσθαι, μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι (e.g. Eur. fr. 924, 3 N.) A^{8} Eur.
414 *σεμνυνόμενος· κομπάζων $vg^{1}A^{6}$, μέγα φρονῶν [vg^{1}]. λαμπρυνόμενος (e.g. Ar. Ran. 1020)
415 σέμπαλα· ὑποδήματα
415a *Σέξ[ε]στος· ὄνομα κύριον A^{1}
416 σεπτά· θαυμαστά, σεβάσμια
417 σεπτεύειν· σέβειν
418 σεπτευομένης· εὐχομένης, σεβομένης
419 [*σεπτοί· μεταβαλλόμενοι A^{3}] Hom.
420 *σεπτόν· ἔντιμον, ἅγιον, σεβάσμιον $A^{1}vg^{\sigma\epsilon\iota 4}$, σεβαστόν (Aesch. PV 812)
421 σεπτυῖς· πυξίς (Hippocr. mul. 3 (= steril.), 235 [8, 450, 18 L.])
422 σεργοί· ἔλαφοι
423 σερήτιον· ἡ σέρις
424 σερί⟨ς⟩· ζωστήρ D
425 σειρομάστης· εἶδος κονταρίου
426 σερίδες· σειραί (cf. Epicharm. fr. 158, 7 K.–A.) D

---

406 cf. Diod. Sic. 2, 4, 6 **407** Ph 503, 22 v. σεμνά; cf. EM 709, 48 **408** cf. Ph 506, 11; Harp. 271, 11 [σ 3 K.] (= Ph 506, 13 = Su) **412** Σ σ 52 **414** Σ σ 53 **415** Σ σ 17 v. σάμβαλα **416** Ph **421** Galen. lex. 19, 138, 2

---

407 σέμνα H: Mus. **408** verba Εὐμενίδας et Ἐρινύας inter se commutata esse censet Vales. (Alb. cft. Ph); aliter Schol. Soph. OC 42 (Philem. fr. 180 K.–A.) Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων, cf. Kassel–Austin ad loc. **411** ⟨...⟩ Alb. **412** contin. H: nov. gl. Alb. | μέγα] μέγαν K | ἕξιν ἔχοντα] ὁ ἕξιν εχων A; ἕξιν ἔχον Mus. **415** σέμπαδα H: Schm. (litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. ϱ 380 cum adn.); ft. rectius σέμβαλα G., coll. gl. 138 **415a** σέξεστος H: A; Lat. Sextus **418** ἐγχομένης H: Guyet **419** v.l. gl. 1983 (Salm.) **421** σεπτυῖς] h.e. σειπυίς, i. q. σιπυῖς a σιπύη (Schm., coll. Hippocr. et Galen. lex.; ΠΤ ex ΙΠ corruptum est) | Alb. cft. gl. 321 **422** σεργοί] σερϝοί Alb., coll. Lat. 'cervi' **423** σερίς H: Alb. in app. **424** σερὶ H et ordo: Mus., quod propter ordinem aliquantulum iam turbatum recepi; cf. gl. 426 **425** v.l. gl. 349, extra ordinem **426** cf. gl. 344

D **427** σερίζω· στηρίζω. στηρίζομαι

D **428** Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον (fr. 884 K.–A.). ἔστι δὲ καὶ πόα σέριφος λεγομένη

D **429** σέρκος· ἀλεκτρυών. καὶ ἀλεκτορίδες· σέλκες

D **430** σερμοί· θερμοί

D **431** σερός· χθές. Ἠλεῖοι

D **432** σέρτης· γέρανος. Πολυρ⟨ρ⟩ήνιοι

D **433** σέρφοι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες (Ar. Av. 82. Nicoph. com. fr. 1, 2 K.–A.)

D **434** σές· ἔλαθες. Πάφιοι

D **435** σέσακται· ἔσταλται. καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν (Cercid. 3, 3)

D **436** σεσαλαγμένον· σεσαγμένον, διατετα⟨ρα⟩γμένον (Leon. Tarent. AP 16, 306, 1)

D **437** σεσάχθαι· ἐσκευάσθαι, καθοπλίζεσθαι. σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις (cf. Hdt. 7, 62, 2 . .)

D **438** σεσελ⟨λ⟩ίσθαι· ἀλαζονεύεσθαι καὶ σκώπτειν, ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου

D **439** σέσελι· πόα τις (Hippocr. mul. 1, 34 [8, 82, 2 L.] . .)

D **440** σεσήκασμαι· πεπλάνημαι

D **441** σέσηλοι· κοχλίαι. Λάκωνες (Epicharm. fr. 154, 2 K.–A.)

442 *σεσημασμένον· ἐσφραγισμένον (Dem. 39, 17. Hyperid. fr. 10 S.) $g^{σευ4}$(A^{8})

---

428 Ph | πόα] cf. Diosc. mat. med. 3, 23, 5; Galen. simp. med. 8, 18, 8 [12, 119, 13 K.] **433** Didym. (λέξ. κωμ. fr. 13 p. 37 Schm.) ap. Ph; cf. Schol. Ar. (unde Su) **435** Ph **436** διατεταγμένον H: Schm. **438** v. ad gll. 324. 392 **439** cf. Diosc. mat. med. 3, 53, 1; Theophr. h. pl. 9, 15, 5 **440** Ph **441** Athen. 63 c; Diosc. mat. med. 2, 9, 1 **442** Harp. 271, 13 [σ 5 K.] (unde brevius Ph = Su)

---

427 σερίζω] h. e. σειρίζω (Salm. pro σερίζω· στηρίζω voluit σερίζω· σειρίζω, sine causa) | στηρίζομαι] nov. gl. ⟨σερίζομαι·⟩ στηρίζομαι Alb. **429** ἀλεκτωρίδες H: Mus. | σέλκες] σέρκες G. **430** Alb. cft. gl. 222 **431** cf. Frisk 2, 693 **432** Schm. cft. gl. 2779 | πολυρήνιοι H: Alb. **433** σερφοὶ H: accent. Ph | Alb. cft. gl. 2795 **434** Mein. 1857 p. 621 cft. gl. 328, quod propter dialectum satis incertum est; alii alia **435** σάγην] ọṭάγην H habuisse putat Latte: Mus. | cf. gl. 25 cum adn. **436** Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. **437** καθοπλίζεσθαι] καθωπλίσθαι (καθο- cod.) Ph | καθόπλησις H: Mus., cf. gl. 931 | cf. gl. 25 cum adn. | Hdt. 7, 62] cf. gl. 931 **438** σεσελίσθαι H: Voss. Jens., coll. gll. 324. 392 | σελλοῦ (ethn., cf. gl. 390) H: accent. Mein. FCG 2, 584 **439** σεσέλη (H: Sop.)] Alb. cft. gl. 729 | Hippocr.] cf. ib. **440** Alb. cft. gl. 479; 'suspectum sane est πεπλάνημαι pro συγκέκλεισμαι' Schm.; expl. οἷον ὡς βό⟨σ⟩κημα ⟨…⟩ Ph **441** 'non Epicharmi esse sed Attici poetae [fr. 1216, 2 Kock] vidit Iacobs' Kaibel (cf. Ahr. Dial. 2, 455 ad n. 107), vix recte | σεσῆλοι H: accent. Schm.; σέσιλ- Athen. | κοχλιοὶ H: Mus. | cf. gl. 404 cum adn. **442** σεσημασμένον· ἐσφραγισμένον H = g] h. e. σεσημασμένων· ἐσφραγισμένων (A, nisi quod σεσηβ- scriba perperam posuit); Harp. dat. sing. habet, sed Dem. (gen. plur.) citat; id. Hyperid., cuius formam ignoramus, addit | Alb. cft. Su gl. σ 1675 v. συσσημαίνεσθαι

443 †σεσηνομένον· διασεσυρημένον†

444 *σεσηπυῖα· διερρηγυῖα A^{14}

445 *σέσηρε· γελᾷ $g^{2}A^{9}$ δολίως A^{9}. ψήχει τοὺς ὀδόντας $g^{2}A^{9}$ ⟨γελῶσα⟩ (Alex. fr. 103, 26 K.–A.)

446 σεσηρέναι· γελᾶν προσποιητῶς [γελῶσα] (Alex. fr. 103, 26 K.–A. v.l.) D

447 *σεσηρυῖαι· γελῶσαι⌋ μετὰ θυμοῦ, ἢ ἐν ὑποκρίσει, ἢ ⌊προσποιητῶς (A^{11})

448 *σεσηρώς· κεχηνώς. διηνοιγμένον $vg^{1}A^{6}$, ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα (Phil. leg. Gai. 353)

449 σεσιμωμένος· ⟨…⟩

450 *σεσοβημένος· τεθορυβημένος vg^{3}(A^{12}), ἄτακτος τῇ κινήσει $vg^{3}A^{7}$, τεταραγμένος g^{3}

451 σέσοψ· ποιὸς ἰχθύς D

452 σεσύανται· ὡρμήκασιν

453 *σεσυφός· πανοῦργος (Ar. Ach. 391) ($g^{σιτ\text{-}σιφ15}$)

454 *σεσωρευμένα· βεβαρημένα (2. Ep. Tim. 3, 6) A^{10} N.T.

455 σεσωσμένος· γυναικὶ συγγεγονώς D

456 σεπτήρια· καθαρμός. ἔκθυσις D

457 σεῦ· σοῦ (B 27 ..) Hom.

458 *σεῦα· ἐδίωξα (Y 189) $vg^{3}A^{8}$ Hom.

459 σεῦαι· ⟨ἀ⟩πελάσαι. ἐλάσαι. διῶξαι. ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν

460 *σευάμενος· ὁρμήσας A^{13}, καὶ τὰ ὅμοια (X 22) Hom.

461 *σεύ[ασ]ας· παρορμήσας. ⌊διώξας g^{7}· ʽσεύας ἐκ πεδίοιοʼ (O 681) Ap.S.

---

450 Σ σ 55 **453** cf. Schol. Ar. (Su σ 490 v. Σίσυφος); EM 505, 52 **454** Σ σ 56 **456** cf. Plut. qu. Gr. 293 b–c **457** cf. Schol. **458** = Schol. **460** = Schol. **461** παρορμήσας] Ap. S. 141, 3; cf. Schol.

---

443 contin. H: nov. gl. Schm. | σεσηνομένον] σεσημειωμένον Mus. **444** διαρρηγυῖα H: A; διερρωγυῖα Mus., sed η pro ω exstat etiam gl. κ 1677 (ex Ios. 9, 4?); 1. Regn. 4, 12. Iob 32, 19; cet. **445** ψύχει H = A: g | ⟨γελῶσα⟩ Schm. (cf. ad gl. 446), quod dubitanter recepi, coll. gl. 447 et σεσηρυια· προσποιητως γελουσα (sic) A^{11} **446** Alb. cft. gll. 204 ad fin. et 214 | [γελῶσα] Mus., huc e gl. 445 migravisse videtur **447** μετὰ θυμοῦ] κατὰ θυμοῦ Alb. (unde Schm.) per errorem | cf. ad gl. 448 **448** σεσηρὸς H = A: vg aliquot codd. | κεχηνὸς H = A: vg aliquot codd. | διηνοιγμένον] διηνοιγμενος K (διηνοιγμενος η μετα θυμου μειδιων g) | ἀ. ἔ. τὸ (sic H) σ.] cf. gl. μ 826 et σεσηρυια· ανοιγουσα το στομα· σεσηρεναι γαρ το ανοιγειν A^{13} | Phil.] cf. gl. 215 **449** ⟨…⟩ Sylb. **450** contin. H: nov. gl. Sylb., coll. Σ; Alb. cft. gl. ε 1676; add. gl. ε 6345 **452** σεσύανται] Mus. ci. σεσεύανται **453** σεσυφὸς (sic accent. H)] h. e. Σίσυφος (Schr. post G., coll. gl. 751; cf. g σισυφοι· πανουργοι et Schol. Ar.) **454** σεσώρευμενα (sic) H: accent. Mus. **455** σεσωσμένος] ‘Quomodo significet γυναικὶ συγγεγονώς, non satis adsequor; nisi ex Comico quodam sit’ Alb. (unde fr. com. ad. 1376 Kock; reiecerunt Kassel–Austin; σεσωσμένος γυναικὶ συγγεγονώς· ⟨…⟩? I. C. Cunningham) **456** σεπτηρία H: accent. Alb., coll. Plut. | cf. RE v. Septerion; praeterea etiam gl. 416 cet.; gl. 1756 huc non attinet **459** πελάσαι H: Schm.; [πελάσαι] ‘cujus correctio est ἐλάσαι’ Ruhnk. **461** σευάσας H: Alb., coll. Jensii correctione insequ. et Ap. S. | nov. gl. σεύας· H: contin. Jens.

Hom.? **462** *σεῦε· δίωκε (Ζ 133 ..?) A^{12}[vg^{ρευ14}]
463 *σεύει· διώκει (Opp. hal. 2,445) g^{1}v^{2}
464 σεῦ, σεῖο· σοῦ
D **465** σεύεσθαι· ὁρμᾶσθαι, διώκειν (Opp. cyneg. 4,426)
D **466** σεύοντο· ἐπορεύοντο
D **467** σευομένη· πορευομένη, ὁρμῶσα
468 *σεύονται· ἀποδιώκουσιν vg^{1}
D **469** σεχές· τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ. Βαβυλώνιοι
D **470** σέψασθαι· σεφθῆναι. θαυμάσαι
D **471** σέων· σητῶν (Hermipp. fr. 91 K.–A. Ar. Lys. 730)
D **472** σῆ· τρέχε[ι]
473 σιγᾷ· σιωπᾷ
D **474** σηδόν· γλαυκὸν ἔλαιον
D **475** σηδρακεῖ· κτυπεῖ
D **476** σῆκα· οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια
D **477** Σηκάνη· πόλις Σικελίας
478 †σηκανατὰ καὶ χλουρά· ῥαβδία†
Hom. **479** σηκάσθησαν· συν⟨ε⟩κλείσθησαν (Θ 131)
D **480** σηκίς· οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ (Ar. Vesp. 768)
Ap.S. **481** *σηκοί· αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις. ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν (ι 219) [g^{1}Σ]
482 σηκοῖς· ὁμοίως (Nic. fr. 74,67. Ap.Rh. 4,1285) [vg^{2}A^{6}]
D **483** σηκολόαι· λῃσταί

---

462 Schol. **465** cf. Schol. Opp. **471** Ph; Schol. Ar. **479** cf. Schol.; Su σ 299 v. σήκαθεν (sic) **480** Ph 508,6 = Su σ 300 v. σηκίδες; Eust. Od. 1625,24 [1. 336,31 St.]; (Ael. Dion. σ 13); Poll. 3,76 **481** Ap.S. 141,8; cf. Σ σ 57 = g^{1}; Schol.

---

462 σεῦε· δίωκε H = A (ῥευε· διωκε vg, cf. ad gl. ρ 224)] Alb. vult σεῦε· ἐδίωκε, coll. Schol. σεῦε· ἐδίωκεν, sed ap. Hsch. debuit esse σεῦεν· ἐδίωκε(ν), quae correctio fidem non facit; imperativum nusquam nisi Synes. hymn. 2,242–3. 245 repperi **464** σευ· σεῖο (vel σεῖο.) H: interpunct. Hansen (cf. gl. π 2507 cum adn.) | v.l. gll. 332. 457 **465** ὡρμᾶσθαι H: Alb. **469** σεχές] Accad. sahitu? (M.L. West, coll. W. Eilers, Sinn und Herkunft der Planetennamen, SBAW 1975 [5], 44) | cf. gl. 1861 **470** Alb. cft. gl. ε 6193 | θαυμᾶσαι H: accent. Mus **471** σήτων H: accent. Ph **472** σῆ] i. q. θῆ Lac. pro θέε (Ahr. Dial. 2,68) | τρέχει H: Ahr. **473** σιγᾷ] σηγᾷ ordo, per errorem orthographicum ut puto; aliter Schm. | Schm. post Alb. cft. gll. 709. ρ 298. ι 141. δ 755; ε 6214; cf. etiam gl. 962 cum adn. **474** Schm. cft. gl. 1808 **475** Schm. cft. gll. 1224. 1238. 1253 **476** σῆκα] σήκα⟨δε⟩ Guyet, coll. v. οἴκαδε | M.L. West cft. gl. 771 **477** Σηκάνη] 'Alias Σικάνη, unde Sicilia dicta Σικανία, quod vid. inf. [gl. 608]' G. **478** σηκανατά· τὰ χλωρὰ ῥαβδία Phav. (an σηκανά· τὰ [καὶ] voluit? χλωρὰ iam Mus.); 'ῥαβδία sunt σκηπάνια sive σκαπάνια' Schm. **479** σηκάσθησαν·] σήκασθεν· Jens., σήκασθεν· ἐσηκάσθησαν, Heins. fere; Alb. cft. gl. ε 6197 | συνκλείσθησαν H: Mus., cf. gl. ε 6197 | cf. gl. 86 cum adn. **480** Schm. cft. gl. 47 **482** cf. gl. ε 3293

484 σηκοκόρος· ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος (ρ 224), ὅθεν καὶ νεωκόρος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι· τὸ δὲ κορεῖν ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος· κόρη γὰρ καὶ κόρος εἰσὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος, καὶ μυληκόρον τὸ τὸν μύλον κοροῦν (Archipp. fr. 22 K.–A.) Ap.S. + D

485 *σηκός· οἶκος vg^{5}A^{9}. τάφος (Simon. PMG fr. 531, 6) g^{5}(vg^{3}). ναός (Soph. Phil. 1328. Eur. Phoen. 1751. trag. ad. fr. 164 K.–S.) vg^{5}A^{9}. μάνδρα (ι 319). ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ vg^{5}A^{9}

486 σηκύλλαι· αἱ ταμίαι παιδίσκαι D

487 σηκῷ· οἴκῳ, ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται. ἢ βαθεῖ τόπῳ D

488 σηκωτήρ· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ D

489 ⟩σήλατο· ἔσεισεν, ἐτ[ε]ίναξεν, κατέβαλεν, ἔρρηξεν (Μ 438. Π 558) Hom.

490 *σήλεκτος· χαμοδικαστής vg^{1}A^{2}

491 σήλια· τὰ μικρὰ πιθάρια. καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν D

492 *σῆμα· τάφος (Η 89 ..). μνῆμα vg^{6}A^{15}. ἢ ναοῦ εἶδος. σημαία. σημεῖον (Ψ 326. θ 195) Hom.

493 *σημαία· σημεῖον. ⌊σίγνον vg^{3}A^{13}

494 *σήμαινε· πρόστασσε (Α 296) vg^{9}A^{17} Hom.

495 *σημαίνειν· προστάττειν g^{9}, ἄρχειν (Α 289 ..). δεικνύειν. δικάζειν. βουλεύεσθαι. σαλπίζειν (1. Chron. 19, 17) Hom. + LXX

496 *σημάντορες· ἐπιτάκτορες Σ(v^{σηρ4}), βασιλεῖς (v^{σηρ4}), ἡγεμόνες Σ· ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅ ἐστι προστάσσειν (Δ 431). ⌊ἡνίοχοι (cf. Θ 127) (g^{7}A^{18}). ἐπιστάται Ap.S.

497 *σήμαντρα· σφραγῖδες vg^{4}A^{14} (Eur. IA 325. cf. IT 1372) Eur.

---

484 Ap.S. 141, 10; cf. EM 710, 53; Schol. | μυληκόρον] Poll. 10, 29 **485** Σ σ 58; cf. EM 710, 53 | ναός] Schol. Eur.; Eust. Od. 1625, 24 [1, 336, 30 St.] (Paus. σ 11) | μάνδρα] Schol. **486** v. ad gl. 480 **489** cf. Schol. Μ 438 **490** Σ σ 59 **492** σημεῖον] Ap.S. 141, 6 ad Ψ 326. θ 195; EM 711, 7; Schol. Ψ 326 **493** Σ σ 60; cf. EM 711, 25 **494** = Schol. **495** cf. Ph **496** Ap.S. 141, 14; Σ σ 63; cf. EM 711, 13; Scholl. **497** = Σ σ 64

---

484 glossa valde confusa; Ap.S. habet … καὶ ὁ σηκοκόρος ὁ ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, τοῦ κορεῖν ἐγκειμένου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖσθαι τάσσεται· ἀφ᾽ οὗ καὶ νεωκόρος | κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν (σαιρεῖν H: accent. Mus.)] cf. gl. α 2499 | ἀφοῦ H: Ald. | μιληκόρον H ut vid.: Mus. **486** σηκίλλαι H: ordo et Palm. post HSt.; Ph (= Su) et Eust. (v. testt. gl. 480) et Ael. ep. rust. 3 praebent σικύλη; C. Robert Hermes 40, 1905, 480 cft. nomen meretricis σεκλινε in vasis Atticis pictum (Immerwahr Attic Script, 1990, 64. 70 nn. 361. 414), quod interpretatus est Σηκλίνη per syncopen pro Σηκυλίνη dictum, ut monuit me R. Kassel | αἱ ταμίαι παιδίσκαι] cf. gll. λ 408. ε 7421 **489** σήλατο] h. e. ἐσήλατο (Alb., coll. gl. ε 6198); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | ἐτείναξεν H: Mus. **490** σήλεκτος] Lat. (iudex) selectus, i. q. iudex pedaneus | χαμοδικαστής] h. e. χαμαιδικαστής (ΚΣ) **491** h. e. σήλια (G. putat i. q. Lat. seriae)· τὰ μικρὰ πιθάρια + nov. gl. σηλία (i. q. τηλία [Alb. cft. gl. τ 772, q. v.])· σκεῦος ἀρτοποιητικόν (Schm. post alios) **492** σημαῖα H: accent. Mus.; cf. gl. 493 cum adn. **493** σημαία] rectius σημέα **496** cf. gl. 141 **497** σφραγίδες H: accent. Schm.

498 *σημασία· φανέρωσις vg^{8}A^{16}

Hom. **499** *σήματα· τέρατα, σημεῖα (B 353 ..). Ἀττικοὶ δὲ μνήματα (Dem. 43, 62?) vg^{1}A^{12}

D **500** σηματίζονται πέδον· ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι (trag. ad. fr. 265 K.– S.)

D **501** Σημαχίδαι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Philochor. FGrHist 328 F 206)

D **502** σημεῖον· τέρας (e.g. Xen. Cyr. 2, 4, 19). ἢ σφραγίς (e.g. Ar. Equ. 952–3)

Hom. **503** σήμερον· αὐτίκα, ταχύ (H 30 ..)

504 *†σημηναῖον†· σημαίνει A^{11}

D **505** σημήνασθαι· σφραγίσασθαι

506 [σῆμνον· μέγα]

Hom. **507** σημόκοινος· ἡ ἀνατολή (X 30)

D **508** †σῆνα†· θυσία. Λάκωνες

D **509** σήνασα· προσγελάσασα, προσπαίξασα

D **510** σηνιατήριον· τὸ κόσκινον

D **511** σηνίκη· ἄτροχος ἅμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῷον, σαύρᾳ παραπλήσιον. καὶ ζῷον πολύπουν, ὅμοιον τοῖς κατοικιδίοις ὄνοις

D **512** σηπεδών· σῆψις

D **513** σήνουροι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες

D **514** σῆπες· ζῷα ἑρπετά, ὄφεις

D **515** σηπετοῦ· σηπεδόνος

516 †σηπόων· τὸ† ὁρμὴν ἐλάμβανον

D **517** σηποιαλίς· εἶδος ἀμπέλου

D **518** σηρά· σκῦλα. ἢ δεσμὸς πλεκτός

519 *σήραγγες· κοιλώδεις τόποι vg^{6}A^{10}, ἢ κισηρώδεις A^{10}. ἢ ⌊πόροι γῆς †λεποφόροι† [γ^{6}]. ἢ πέτραι (Soph. fr. 549, 1 R. Plat. Phaed. 110 a)

D **520** Σηράγγιον· βαλανεῖον (Lys. fr. 17 S. Ar. fr. 125 K.–A.)

521 σήραγγος ἢ σήραγξ· ἐπιθυμία

---

498 Σ σ 65 **499** Σ σ 66; cf. Schol. **501** St. Byz. **502** cf. Ph **513** cf. Σ σ 8 **514** Arist. mir. 846^{b}10 **520** Harp. 272, 9 [σ 8 K.]; Ph 510, 1 v. Σηράγγειον; plura ap. Kassel–Austin

---

498 φανέρωσις] φ. διὰ σάλπιγγος vgΣ **499** δὲ H = K] δὲ καὶ τὰ Σ **500** ὅσοι^{1}] οἷον Mein. 1857 p. 629 | Τρῶες] πόδες Mein. **503** ἀντίμια H: Schm. **504** σημηναῖον (σημηναιεν A)] non liquet | I. C. Cunningham ci. σήμηνον· σήμαινε **506** σῆμνον] h. e. σεμνόν (Alb., coll. gl. 412) **507** h. e. σῆμα· κυνὸς ἡ ἀνατολή (Ruhnk.) | X 30] cf. gl. π 4416 **508** σῆνα] hoc esse σοίνα i. q. θοίνη ci. Ahr. Dial. 2, 68; alii alia **510** σηνιάτηριον] h. e. σινιατήριον (Alb., coll. gll. 690–1) **513** σηνοῦροι H: accent. HSt. | Alb. cft. gll. 54. 176, Schm. add. gl. 1261 **516** σηπόων· τὸ] σηπόωντο (sic) Mus.; σευόωντο (sic) Toll.; Alb. cft. gl. 459 **517** σηποιαλίς] σηποιαλλὶς Mus. **518** h. e. σηρά· σκῦλα [σκύλα H: Schm.] (Schm. ci. σῆρα· σκώληκα vel σήρα [dial. pro θήρα]· σκῦλα) + σειρά· δεσμὸς πλεκτός (Schm. post Alb., qui cft. gl. 341) **519** κεισωρίδες H = A: Brun. | λεποφόροι] λεπτοφόροι Brun.; cf. ποροι λεπτοι φωλεοι g **521** contin. H: nov. gl. Alb., cf. gl. 522

522 *σηράγγων· σπηλαίων A^{8}. ἐπιθυμιῶν
523 *σήραγξ· σπήλαιον, κοιλότης, ⌊ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα $vg^{7}A^{11}$
524 σήραμβος· εἶδος κανθάρου D
525 *Σῆρες· ζῷα νήθοντα μέταξαν vg^{2}. ἢ ⌊ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον vg^{1}[A^{12}]
526 σηρίον· θηρίον D
527 *σηρῶν· σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες (Greg. Naz. c. 1,2,2,84 [37,585,3 M.] ..) [A^{9}] Greg. Naz.
528 σής· σκώληξ ὁ ἐν τοῖς μελισσ⟨ε⟩ίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι (Pind. fr. 222,2. Ev. Matth. 6,19–20. Ev. Luc. 12,33) D + N. T.
529 σησαμῆ· σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης (Ar. Pac. 869) D
530 σησαμίτης· ἄρτου εἶδος D
531 σησαμοειδές· ἐν Ἀντικύρᾳ πόα ἐοικυῖα ἠριγέροντι D
532 σησαμόεσσα· ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μάζα D
533 σησαμόεντ᾽ ἄρτον· οὗτος ἔκειτο ἆθλον τοῖς διαγρυπνήσασι, πυραμοῦς καὶ σησάμινος καὶ τοιαῦτά τινα D
534 Σήσαμος· πόλις Παφλαγονίας (B 853) Hom.
535 σησαμοῦς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης D
536 σῇσιν· ταῖς σαῖς (B 33 ..) Hom.
537 σῇσιν ἔχε φρεσίν· ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ διὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε (B 33) Hom.
538 Σηστός· πόλις Εὐρώπης (B 836) Hom.
539 σῆστρα· κόσκινα. ἢ κύμβαλα D
540 σητάνιοι· καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται D
541 σητείους· νέους D
542 σητόβρωτα· ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα (Ep. Iac. 5,2) N. T.
543 σητοδόκιδες· ψυχαί, ἢ πτηνὰ ζῷα D

---

523 Σ σ 68 = K **525** cf. Σ σ 69 **528** EM 711,23 **529** cf. Su σ 341 v. σησαμοῦς κτλ.; Schol. Ach. 1092 **531** Diocl. ap. Erot. 120,7; Diosc. mat. med. 4,149,1 **533** Schol. Ar. Equ. 277 (unde Su); Poll. 6,108 **536** = Schol. **537** cf. Schol. **540** Diosc. mat. med. 2,85,1

---

522 σηράγκων H = A: Schr. Munk. | ἐπιθυμιῶν] cf. gl. 521 **524** σήραμβος] ‘H. e. κεράμβυξ, καράμβιον [leg. καράμβιος], κάραβος’ Schm. **525** μεταξὺ H: vg^{2} **526** σηρίον] Lac. pro θηρίον (Heins.) **527** σηρῶν] spatium unius litterae et σηρῶν H (pro spatio unius litterae et ηρῶν, quare rubricator σ non addidit): Mus. **528** σῆς H: accent. Alb. | μελισσίοις H: Schm.; cf. gl. ν 717 **529** σησάμη H: accent. Hansen | σησαμῆς H: accent. Mus. **531** σησαμοειδὴς ἐνακύρα· H: Alb. post Heins. (σησαμοειδές) et Sop. Palm. (ἐν Ἀντικύρᾳ), coll. Diosc. (cf. testt.) | .(.)ριγέροντα H: Mus. **533** σησαμοένταρτον H: Mus. (accent. ό Ald.) | οὕτως H: Jun. | πυράμους H: accent. Mus. | cf. gl. π 4391 cum Schol. Ar. et Poll.; Pfeiffer ad Callim. fr. 227,5–6 **537** διὰ] μετὰ H: Mein. 1857 p. 621 **539** cf. Frisk 2,695 **541** Guyet cft. gll. 245. τ 824 **543** ψυχαί] accent. ψύχαι Mus., vix recte; de re cf. gll. 943. π 1386. ψ 293; Arist. h. an. 551a14; Theophr. h. pl. 2,4,4

Hom. **544** *σθεναρά· ἰσχυρά (I 505?) (vg^{5}A^9) [ζῷα]
545 *σθεναρόν· ἰσχυρόν A^6(v^1), ὑγιῆ, ἀσινῆ, ἐρρωμένον (Ap. Rh. 4, 543), δυνατόν (Opp. cyneg. 1, 90)
546 *σθένει· δύναται (Aesch. Ag. 938. Eum. 619) g^4
D **547** σθέν⟨ε⟩ια· ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτω προσηγόρευτο
D **548** σθενής· ἰσχυρός, καρτερός
Hom. **549** *σθένος· δύναμις vg^{2}A^7, βία g^{2}A^7, ἰσχύς (E 783 . .; B 451 . .) vg^{2}A^7
N. T. **550** *σθενώσει· ἐνισχύσει, ⌊δυναμώσει (1. Ep. Petr. 5, 10) vg^{3}A^8
D **551** σιάδες· θυσία παρὰ Λάκωσιν
D **552** σίαι· πτύσαι. Πάφιοι
D **553** σιαλενδρίς· ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 419 Pf.)
D **554** σιαλ[λ]ίδων· διαλόγων
D **555** σιαλίζειν· ὅπερ ἴσον τῷ κατασπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ καὶ περὶ δείπνου διαλεγομένου καταπίνειν τὸν σίαλον
D **556** σιαλίς· βλέννος. Ἀχαιοί
Hom. **557** σίαλοι· εὐτραφεῖς, λιπαροί (β 300 . .)
D **558** σιαλ[λ]οπάλλαγος· ὁ παράληρος, καὶ ἀνόητος
D **559** †σιαλόρ· θαλίς†. Λάκωνες
560 *σίαλος· σίελος vg^{1}A^2. ἀφρός, πτύελος
D **561** σιαλοῦται· τρέφεται
D **562** σιαλόχους· τοὺς προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι
D **563** σιάλωμα· μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ
D **564** σιαλῶσαι· ποικῖλαι
D **565** σία⟨ο⟩ρ· θίασος. Λάκωνες
D **566** σιβαία ἢ σίββα· πήρα

---

544 Schol. **545** Σ σ 71; Schol. Opp. cyn. **546** = Su **547** Plut. De mus. 1140 c **548** = Ph = Su **549** EM 711, 51; Schol. B 451 **555** Phryn. praep. soph. 107, 19 **557** Schol.; cf. Ap. S. 141, 18; Ar. Byz. fr. 167 S. **563** Su

---

544 contin. H: nov. gl. Mus. | σθεναρᾶ H: accent. Mus.; debuit esse σθεναρή, siquidem ad Hom. spectat | [ζῷα] e gl. 543 perperam repetitum, del. Mus. **547** σθενία H: ordo et Schm. post Alb., coll. Plut. **548** σθενής] Lob. Prol. 163 cft. gl. ο 1864, ubi pro οὐ σθενῶς· οὐκ ἰσχυράν ci. οὐ σθενῶς· οὐκ ἰσχυρῶς (aliter Latte); contra, cf. accent. σθένης Ph = Su; Mein. ap. Schm. ci. εὐσθενής | totam gl. del. Mus. **551** σιάδες] a Schm. reicitur propter terminationem -ες potius quam -ερ, sed cf. Thumb 1, 91 **552** σίαι] h. e. σίαἰ (Schm.) i. q. σίσαι (vel σῖσαι); cf. Thumb 2, 162; Frisk 2, 618 v. πτύω fin. et 699 v. σίαλον | πτῆσαι H: Salm. Voss. Schr. **554** σιαλλίδων H: ordo et Voss. | Schm. cft. gl. 562 **555** ἶσον H: accent. Schm. | τῷ] τὸ H: Schm. | Sop. cft. gl. κ 1422 **556** σιαλίς] piscis significatur, ut puto (sic iam Lob. Prol. 93 not. 19; alii alia), sed cf. gll. β 695. ι 394 | βλεννὸς H: accent. Mus. **558** σιαλλοπάλλαγος H: Ald. **559** Schm. ci. σάλορ· θάλος vel θαλία et σαλλόρ· θαλλός; θαλλίς gl. θ 51 alienum esse videtur **562** σιαλὸν H: accent. Mus. **563** θηραιοῦ H: Sop. Heins., cf. Su | cf. gll. 564. 574. 577; Frisk 2, 701 **564** cf. gl. 563 cum adn. | ποικίλαι H: accent. Schm. **565** σίαρ H: Koen. ad Greg. Cor. p. 252 Schaefer (ubi σίαὀρ legitur) **566** σιβαία· ἡ σίββα, H: Alb. | πῆρα H: accent. Mus.

567 σίβδαι· ῥοιαί (cf. Callim. h. 5,28) D
568 σιβδία· σιδία D
569 σίβληθρα· πόπανα τὰ περικεκνισμένα D
570 σί βόλε· τί θέλεις. Κύπριοι D
571 σιβυλλιᾶν· τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι D
572 σιβύνη· ὅπλον δόρατι παραπλήσιον (cf. Alex. fr. 136 K.–A. codd.) D
573 σιγάζοντος· Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει (6,1,32) ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα D
574 σιγαλόεν· ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρόν. σιγάλωμα γὰρ οἱ σκυτεῖς λέγουσιν, ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι Ap.S.
575 *σιγαλόεντα· λαμπρά A^4 ποικίλα vg^3A^4, καὶ τὰ ὅμοια (E 226 ..) Hom.
576 σιγαλ[φ]οί· οἱ ἄφωνοι. καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες D
577 σιγαλώματα· τὰ περιαπτόμενα ταῖς ᾠαις D
578 σίγε· θίγγανε. Λάκωνες D
579 σιγέρπης· λαθροδάκτης (Callim. AP 12,139,6?) D
580 *σιγηλός· ἄφωνος (Soph. Phil. 741. Tr. 416. Eur. Suppl. 567) vg^1A^5 Eur.
581 σιγημονᾷς· σιγᾷς D
582 σιγηρῶς· σιγηλῶς, ἡσύχως D
583 σίγκηρες· ὑπηρέται βάρβαροι D
584 σίγλαι· ἐνώτια D
585 σίγλον· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. καὶ εἶδος ἐνωτίων. Ξενοφῶν ἐν ἕκτῳ Ἀναβάσεως (1,5,6) λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραγμὰς Ἀττικάς

---

567 EM 712,10; cf. Schol. Callim. **574** Su; Ap.S. 141,21; cf. Eust. Od. 1843,45 [2,175,42 St.] (ad π 440) **575** Schol.; cf. Ap.S. 141,21 **580** Σ σ 72 **584** Poll. 5,97; Arcad. 107,24 **585** cf. $\Sigma^{b\ et\ Ph}$ σ 74

---

567 Alb. Schm. alii ad hanc gl. (alibique) cft. gll. 568. 590. 594. 598–9. 633. 635. 1855. α 1063 | de βδ pro δ Schm. cft. EM 63,15 (Αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ Β). 94,27. 712,10 **568** cf. gl. 567 cum adn. **570** σίβολε H: Sop., i. q. τί βούλει **571** σικυλλιᾶν H: ordo et Jun. Voss., h. e. σιλλυβιᾶν (Bentl., coll. gl. 650) **572** Alb. cft. gll. ζ 134. 153. π 3354; cf. etiam gl. σ 2137 **573** ἐν Ἀναβάσει] cf. gl. 585 cum adn. **574** σιγάλωμα] cf. gl. 577 cum adn. | σκύθαι H: Alb., coll. Ap.S. **576** σιγαλφοὶ H: Kust., coll. gl. 580; σιγαλέοι L. Dind. 7,220b, contra ordinem; de cicadis mutis id. ib. 216a cft. Schol. Ar. Av. 1095 **577** σιγαλώματα] cf. gll. 574. 563–4; Sop. cft. etiam gll. κ 416. ο 2033 **578** σίγε· θίγγανε] σίγη· θήγγανε Ald., perperam **579** Callim.] cf. praesertim Gow–Page Hell. Epigr. 2 p. 164 **580** cf. gl. 576 **581** σιγημόνας· σίγας H: accentt. Mus. **584** Alb. post alios cft. gll. 620 et 585–6 **585** σίγλον] rectius σίγλος | η̄ H: expl. Mus. | ἀττικῶς H: Mus., cf. Σ | εἶδος ἐνωτίων] cf. gl. 584 | ϛ̄ (H: expl. Hansen post Mus.)] immo πρώτῳ (Hansen post Sop.); error ft. exstitit quia gl. 573 e libro sexto sumpta est; praeterea librum primum glossa φ 697 laudat | δύναται κτλ.] cf. gl. 643 | σιγλὸς H: accent. Mus. | β̄ H: expl. Mus. | δραγμὰς] γ pro χ hic tantum ap. Hsch. legitur (sed cf. Epiphan. cet. passim) | ἀττικῶν H: Mus. | cf. Radt ad Soph. fr. 1094

D **586** σιγλοφόρων στάσις εὐνούχων· τὰς κατακλ⟨ε⟩ῖδας τῶν ἐνωτίων σίγλας φασίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια (com. ad. fr. dub. 420 K.–A.). ἔστι δὲ καὶ νόμισμα Σαρδιανικόν, δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς

D **587** σίγραι· τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί

D **588** σίγ[γ]υνοι· τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας (Ap. Rh. 2, 99)

LXX **589** Σιγώρ· πόλις μικρὰ τῆς Παλαιστίνης (Gen. 14, 2 . .)

D **590** σίδαι· ῥοιαί (Nic. ther. 887)

591 σίδαιον· ἑτεροκλινές

D **592** σιδάρεοι· παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (249)· ʽσιδάρεοι θεοὶ ὥσ⟨περ⟩ ἐν Βυζαντίῳ', ἐπεὶ οἱ Βυζάντιοι λεπτῷ νομισματίῳ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο

D **593** σιδάριος· χαλκοῦς (Theocr. 29, 24)

D **594** σίδη· Θεόφραστος (fr. 401 F.–H.–S.–G.; cf. h. pl. 4, 10) φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησιν εἶναι τὴν σίδην, φύεσθαι δὲ ἐν τῷ Νείλῳ

Hom. **595** σιδήρ⟨ε⟩ιος δ' ὀρυμαγδός· ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος (P 424)

D **596** σιδηρῖτιν τέχνην· τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν (Eupol. fr. 283 K.–A.)

---

588 Σ σ 62; Schol. Ap. Rh.; cf. EM 712, 17; Schol. Plat. Amat. 135e **589** cf. Su σ 294 v. σήγωρ **590** Schol. Nic. **592** Schol. Ar.; Poll. 9, 78 **594** Athen. 14, 651 a–b **595** Schol. **596** Poll. 7, 106

---

586 σιγλοφόρων· στάσις εὐνούχων (sine interpunct. insequ.) H: Schm. post alios | κατακλίδας H: Mus. | ἐνωτίων et ἐνώτια] cf. gl. 584 | σαρδονικὸν H: Salm. | ὀκτοβολῶν ἀττικῶν H: Mus. **587** σίγραι] Schm. cft. gll. 607 | σημοί H: Mus. **588** σίγγυνοι (H: [γ] HSt.)] rectius σιγύννους [cum -νν-] (Σ et Ap. Rh. cum Schol.; de accus. cf. etiam finem glossae) | Alb. cft. gl. 743 **589** Σιγώρ] h. e. Σηγώρ | μικρῶν H ut vid.: Mus. **590** σιδαὶ H: accent. Mus. | cf. gl. 567 cum adn. **591** ἑτεροκρινές H: Kust. Alb. **592** H habet σιδαρέοι· παρὰ ἀριστοφν' ἐν νεφέλαις σιδαρέοι θεοὶ, ὡ̔ς ἐν βυζαντίω ἔτι εἰσὶ βυζάντιοι ἐν τῶ λεπτῶ νομίσματι ὧ σιδήρω καὶ ἐλαχίστω ἐχρῶντο (Mus. mutatis paucis exhibet σιδαρέοι· παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις· σιδαρέοι θεοὶ, ὡ̔ς ἐν βυζαντίω ἔτι. εἰσὶ [βυζάντιοι] ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο ⟨βυζάντιοι⟩) | σιδαρέοι· (H: accent. Cob. Nov. lect. 179)] σιδάρεοι θεοί· Schm. male (cf. not. insequ.) | σιδάρεοι (σιδαρέοι H: accent. Cob.) θεοὶ] H male, quia iocus Aristophanis θεοί (v. 247) … σιδαρέοισιν (v. 249) breviter explicari non potest | ὡ̔ς H: Schm., coll. Aristophane | ἐπεὶ οἱ] ἔτι εἰσὶ H: Cob., qui intellexit litteras unciales TI pro Π et C pro O perperam scriptas esse | νομίσματι ὧ H: Schm. | σιδήρω H: accent. Mus. **593** σιδάριος] Aeol. pro σιδήρεος/σιδηροῦς | χαλκεύς H: Thes. 7, 2640 ad col. 226 b v. σιδήριον fin.; cf. gl. 596 cum Poll. **594** de Nilo Theophrastus in h. pl. nihil dixit; error Athenaei est (…, ὡ̔ς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ Περὶ φυτῶν, γίγνεσθαι λέγων κἀν τῷ Νείλῳ ὁμώνυμόν τι αὐτῇ ἄνευ ῥιζῶν) | cf. gl. 567 cum adn. **595** σιδήριος H: Sop. **596** σιδηριτὴν· τέχνην (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-ιν) et Schm. post Alb. in app. (interpunct.) et Schm. (accent.)

597 σιδηρῖτιν· πόαν τὴν ἑλξίνην καλουμένην. ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ' οὗ οἱ μεταλλεῖς γίγνεσθαι τὸν σίδηρον D

598 σίδια· τὰ τῶν ῥοιῶν λέπυρα· σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων χλωρῶν D

599 *σιδίῳ· κόκκῳ ῥοᾶς vgA[1]

600 Σιδόνιοι· Φοίνικες καὶ οἱ ⟨περὶ⟩ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν (δ 84 ..) Hom.

601 Σιδουντιάς· κώμη τῆς Κορινθίας D

602 σίδριμνον· εὔζωνον

603 σίζε· ἦχει. κατὰ μίμησιν ἤχου (ι 394) Ap. S.

604 σίζει· ῥεῖ. περιρρεῖ, τινές. ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν (cf. ι 394)

605 σιζεύς· ἄγναφος D

606 σιηγόνες· γνάθοι (Hippocr. Coa praesag. 605 [5, 724, 18 L.]) D

607 σίκα· ὗς. Λάκωνες D

608 Σικανία· Σικελία πρότερον (ω 307) Ap. S.

609 Σικανίη· χωρίον Σικελίας (ω 307) Hom.

610 Σικανοί· χοροί τινες D

611 Σικελία· χώρα Θράκης D

612 σικελίζειν· †ἀτηρεύεσθαι†. οἱ δὲ πονηρεύεσθαι (Epicharm. fr. 207 K.–A.) D

613 Σικελὸς στρατιώτης· παροιμιῶδες, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπιπολὺ οἱ περὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διωθουμένων αὐτῶν τὸν μισθόν, μηδενὸς ἀποδιδόντος Prov.

614 σίκεον· ⟨σίκερα,⟩ ὡς Ἴστρος (FGrHist 334 F 63)

---

597 πόαν τ. ἑ. κ.] cf. Diosc. mat. med. 4, 85, 1 **598** Su **599** = Σ σ 73 **600** cf. Schol. **603** cf. Ap. S. 141, 23 **608** Ap. S. 141, 24 **612** Ph; Su **613** Macar. 7, 65; Prov. Bodl. 835 (– τύραννον); Zenob. vulg. 5, 89 (– Ἱέρωνα)

---

597 σιδηρίτιν H: accent. Schm. | πόαν τ. ἑ. κ.] Alb. cft. gl. κ 3829 | ἔστι δὲ καὶ κτλ.] cf. gl. η 721 | μεταλλεῖς κτλ.] lac. agn. Phav., qui voluit μεταλλεῖς ⟨φασι⟩; contra, ⟨...⟩ in fine posuit Schm. | γίγνεσθαι] forma γιγν- pro γιν- ap. Hsch. rarissima est **598** λεπτὰ H: G.; Alb. cft. Su | cf. gl. 567 cum adn. **599** cf. gl. 567 cum adn. **600** περὶ Cob. Mnemos. n. s. 9, 1881, 378 **601** v. RE v. Sidus n. 1 **602** σίδριμνον] Thes. 7, 232 c ci. εὔδρομον | εὔζωνον] Schm. ci. εὔζωμον **603** ἠχοῦ H: accent. Schm. **604** ῥεῖ] ζεῖ Sop. | περὶ (vel παρὰ) ῥεῖ H: Mus. **605** σιζεύς] Alb. cft. gl. 624; Schm. ci. στιβεύς; neutrum explicationi aptum est **606** σιντόνες H: ordo et Voss. Perg. **607** Schm. cft. gl. 587 **608–9** Alb. cft. gl. 477 **612** σικελίζειν] σικελίζεις Ph | Kaibel ci. ἐγκιλικίζειν· πονηρεύεσθαι ‘ut verba οἱ δὲ πονηρεύεσθαι non tam altera sint interpretatio quam corrupti prioris verbi emendatio’, coll. EM 310, 54 et gl. ε 225; σικελίζειν significat τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς (Athen. 1, 22 c), ut monet Kaibel | ἀτηρεύεσθαι H = Ph] αὐστηρεύεσθαι Su **613** σικελὸς· (cum interpunct. insequ.) H: Prov. | νέρωνα H: Prov. | διορθουμένων H: Alb. | μηδενὶ ἀποδιδόντων H: Alb. **614** ⟨σίκερα,⟩ J. A. D. Irvine post Vales.; cf. gl. 615

LXX N.T. **615** *σίκερα· οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν A^{4}, ἢ ⌊πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην [g$^{σιτ-σιφ5}$], μὴ ἐξ ἀμπέλου δέ, ⌊σκευαστόν [g$^{σιτ-σιφ5}$], σύνθετον (Lev. 10, 9. Ev. Luc. 1, 15)

616 [σικύνδαροι· τὰ προσκυνήματα]

LXX **617** *Σίκιμα· ἡ νέα πόλις A^{5}, ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία (Psalm. 59, 8. 107, 8)

D **618** σίκιννις· ὄρχησίς τις στρατιωτικὴ Σατύρων σύντονος, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἦν δὲ καὶ ἐμμέλεια τραγικὴ καὶ κωμικὴ κόρδαξ

619 σίκκα· κούφη

D **620** σίκλαι· ἐνώτια

621 †σικλός· βάρβαρος σικός†

D **622** σικύα· εἶδος κολοκύντης. καὶ σκεῦος ἰατρικόν (Eubul. fr. 145 K.–A. Crat. com. fr. 46 K.–A.)

D **623** σίκυος σπερματίας· ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα (Cratin. fr. 147 K.–A.)

624 σικύς· ὁ γναφεύς

Hom. **625** Σικυών· πόλις (B 672 . .)

D **626** σικυωνία· κολοκύντη

627 *σικυώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα (Duris FGrHist 76 F 12. Herond. 7, 57) A^{7}. καὶ ⌊ψέλια vg^{2}A^{7}

628 σίκχαι· κράσπεδα

D **629** σικχαζόμενος· σκωπτόμενος

630 σικχός· ὁ μικρόσιτος. ἢ ὁ *ἀηδής [g$^{σιτ-σιφ10}$]

631 *σιλαίνει· σκώπτει [g^{1}A^{4}], ὑβρίζει [g^{1}]

---

615 cf. Σ σ 76 **617** νέα πόλις] gl. Psalm. 304 Ernesti; aliter An. Ox. 2, 466, 16 | ἀναβαίνουσα] Graeca fragmenta libri nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1251/2 **618** Aristox. frr. 104. 106–7; Ph; EM 712, 53; Eust. Il. 1167, 21–23 [4, 272, 10–12 V.] (Ael. Dion. ε 34); Poll. 4, 99 **622** εἶδος κολ.] cf. Arist. h. an. 616^{a}22; Theophr. h. pl. 1, 13, 3; c. pl. 1, 10, 4 | σκεῦος ἰ.] cf. Ph; Poll. 4, 183 **623** Athen. 2, 68 c; Phryn. ecl. 226; Hdn. philet. 92; Poll. 6, 46 **625** Schol.; St. Byz. **626** Athen. 2, 58 f **627** cf. Schol. Luc. dial. meretr. 14, 2; St. Byz. 569, 5; Poll. 7, 93

---

616 extra ordinem, v. l. gl. 1012 **617** σίκημα H (cf. An. Ox.): Hansen **618** σικιννὶς H: accent. Mus. | στρατιωτικὴ Σατύρων] σατυρικὴ Vales., coll. Ph et EM (addend. Eust. et Poll.) | ἐν μελεία τραγικῇ καὶ κωμικῇ H: Mus. | Vales. alii cft. gl. ε 2367; cf. praeterea Radt ad Aesch. fr. 424 a **619** σίκκα] Lat. sicca (Sop.) **620** Guyet cft. gl. 584 **622** σικυὸ H ut vid. (Latte): Mus., cf. Ph **623** σικύος (H: accent. Hansen, coll. gl. 1467; σικυὸς Mus.)· σπερματίας, H (Alb. cft. gl. 1467, quae ad H quadrat; similiter Poll.): interpunct. Schm., recte, cf. Athen. Phryn. Hdn. | πέπονον H: Schm., coll. Hdn. **624** Schm. ci. στιβεύς, coll. (ad gl. 1695) Schol. Nic. ther. 376 ὁ κναφεὺς … καὶ στιβεὺς καλεῖται **625** πόλις] π. Ἄργους Schol., π. Πελοποννήσου St. Byz. **626** σικυωνέα H: Alb., coll. Athen. **627** ψέλια H = K] orthographia incerta est; cf. gll. ψ 119. 200 et, contra, σ 1984. 3027 **630** μικρὸς σῖτος H: HSt. | ἀηδής (αηδια [sic] g)] cf. Su σικχαντόν· ἀηδές; Sop. perperam ci. ἀσθενής, coll. Su σ 406 v. σικχός **631** σιλαίνει H et ordo] h. e. σιλλαίνει (Mus., cf. gl. 642) | cf. gl. 638

632 σιλαπορδῆσαι· ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν (Sophr. fr. 163 K.–A.) D
633 σίλβαι· ῥοιαί D
634 σίλβη· εἶδος πέμματος ⟨ἐκ⟩ κριθῆς, σησάμης καὶ μήκωνος D
635 σιλβία· σιδία D
636 [Σιλγῖνοι· οἱ Σάτυροι]
637 σίλγης· κολυμβητής D
638 *σιλήνει· μυλ⟨λ⟩ίζει, ⌊σκώπτει g¹A⁴, σιωπᾷ A⁴
639 σιληνοί· σάτυροι (Eupol. fr. 479 K.–A.) D
640 Σιληνίαι· τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου Τροπαίου (Aesch. Pers. 303) D
641 σιληπορδεῖν· σιληπορδῆσαι. στρηνιᾶν, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν (Sophr. fr. 163 K.–A.) D
642 σιλλαίνειν· σιλλοῦν. τὸ διασύρειν, καὶ μωκᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἴλλοις, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σίνεσθαι D
643 σίκλος· τετράδραχμον Ἀττικόν D
644 *σίλλας· ἔμμετρον σκῶμμα A²
645 σιλλέα· τρίχωμα. †ἢ λεῖον† D
646 σιλλεῖ· ἀναξαίνει. λυπεῖ
647 σιλλοῖ· μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ
648 σιλλόν· λευκαίας σχοινίον D
649 σίλλος· ἀναφάλ[λ]αντος. μῶμος, κακολογία, καὶ χλευασμός D
650 σίλλυβα· κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια. καὶ κοροκόσμια D
651 σίλλυβον· ἀκάνθ[α]ιον, ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμόν τι. καὶ τῶν βιβλίων τὸ δέρμα[τι] D
652 σίλμη· Πλάτωνος (Plat. rep. 353 a) D

---

632 Schol. Luc. lex. 21 **639** Ph; (Ael. Dion. σ 16) **640** Schol. Aesch. Pers. 303. 306 **641** Schol. Luc. lex. 21; cf. Ph **642** cf. Poll. 2, 54 **649** Hdn. dict. sol. 2, 917, 9 L.; Arcad. 53, 20 | cf. Ph 515, 1 v. σίφλος **650** Poll. 7, 64 **651** Diosc. mat. med. 4, 155, 1

---

632 Alb. cft. gl. 641 **633** cf. gl. 567 cum adn. **634** ⟨ἐκ⟩ Mus. | κρίτως H ut vid.: Mus. **635** cf. gl. 567 cum adn. **636** v.l. gl. 639 **637** Alb. cft. gl. δ 2501, quae ad rem vix attinet **638** σιλήνει H = g (σει- A)] h. e. σιλλαίνει | μυλίζει H: A | σιωπᾷ] Schm. cft. μουκίζει· σιγῇ μέμφεται τοῖς χείλεσι gl. μ 1731 **639** σιλῆνοι H: accent. Ph | cf. ad gl. 259 **640** contin. H: nov. gl. Mus. | Aesch. Pers. 303] cf. gl. π 1307 **641** σιδηροπορδῆσαι H: G. | cf. gl. 632 **642** σιλλοῦν] ⟨καὶ⟩ σιλλοῦν? Schm. | ἰλλοῖς H: accent. Hansen; cf. gl. π 936 **643** extra ordinem; Alb. cft. gl. 585 **644–7** Schm. vult σίλλοι· ἔμμετρον σκῶμμα + σιλλοί· τρίχωμα ποιόν + σιλλοῖ· ἀναξαίνει, λυπεῖ [σιλλοῖ·] μωκᾶται ψέγει κακολογεῖ **644** σίλλας (σ om. rubr., add. Hᶜ vel Mus.)] h. e. σίλλος (Sop.; de accentu v. ad gl. 649) | σκάμμα H = A: Sop. **645** ἢ λεῖον] Ἠλεῖοι G. | cf. gll. α 4573. 4576 **649** σιλλὸς H: accent. Hansen, coll. Hdn. | ἀναφαλλαντὸς H: Palm. **650** σίλλυμα H: Salm.; Alb. cft. gl. 571 **651** ἀκάνθαιον H: Mus. | τῷ δέρματι H: Mus.; cf. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα gl. φ 284 = Su φ 188; de τῶν … τὸ … pro τὸ τῶν … τὸ … cf. gl. π 392; censeo τι ex ἐδώδιμόν τι perperam repetitum esse, exinde dativum δέρματι exstitisse; Schm. vult καὶ τῶν βιβλίων τὰ δέρματα et haec verba ad fin. gl. 650 movere **652** contin. H: nov. gl. Jun. Voss. | σίλμη] h. e. σμίλη (Schm.)

653 σιλός· ἡ πρῖνος. οἱ δὲ τὸν σωρόν

D **654** σίλφιον· ξηρόν. οἱ δε νεκρόν

Prov. **655** σιλφίου λειμών· Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης (Soph. fr. 603 R.). οἱ δὲ εἶδός τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον (Hdt. 4, 169, 1–2)

D **656** σίμαι· τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές

D **657** Σιμαίθα· ἑταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα (Ar. Ach. 524)

D **658** σίμβλα[ι]· ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα

D **659** σιμβλ⟨η⟩ίδες· μέλισσαι (Diod. Zon. AP 9, 226, 1)

D **660** σίμβλοι· τὰ σμήνη, τὰ ἀγγεῖα τὰ τῶν μελισσῶν, ἐν οἷς τὰ κηρία συνάγεται. Ἀττικοὶ καὶ τὸν θησαυρόν (Ar. Vesp. 241)

661 *σίμβλους· τὰς θήκας τῶν μελισσῶν (Hes. th. 598) vg^2A^4

662 σιμὴ χείρ· σχῆμα τραγικόν

N. T. **663** *σιμικίνθια· φακιόλια $vg^1(A^3)$, ζωνάρια vg^1A^7, ὠράρια τῶν ἱερέων (Act. 19, 12)

664 σίμιον· αἰγιαλός

Hom. **665** *Σιμόεις· ποταμὸς Τροίας (Ε 774 . .) (A^5)

Hom. **666** *Σιμόεντι· ποταμῷ Τρῳάδος (Υ 53 . .) [A^5]

D **667** σιμοῖ νῶτα· ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις

D **668** σιμόν· τὸ πρόσαντες χωρίον (Ar. Lys. 288. fr. 76 K.–A.)

669 σιμός· τυφλός

670 σιμοῦσι· μέμφονται

N. T. **671** Σιλωάμ· ἀπεσταλμένος (Ev. Ioh. 9, 7)

672 *Σιμωνίδης· υἱὸς Λεωπρεποῦς A^6

D **673** σίμωρ· παρὰ Πάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ τα⟨ῖ⟩ς δορα⟨ῖ⟩ς χρῶνται πρὸς χιτῶνας

D **674** †σίν· τὴν σεμνήν. β̄β̄ῶν†

---

654 cf. Ph **655** Prov. cod. S ed. Cohn in Corp. Paroem. Gr. Suppl. 1, 71; cf. Prov. Bodl. 837 **656** καὶ κτλ.] cf. Vitruv. 3, 5, 12 **657** Schol. Ar.; Ph; Su **658** cf. EM 713, 20; Su **660** cf. Σ σ 80; EM 713, 20 **661** cf. Schol. Hes.; Σ σ 80 **662** Poll. 4, 105 **663** Σ σ 82 **668** Schol. Ar.; EM 125, 51; cf. $\Sigma^{b\ et\ Ph}$ σ 81 **671** gl. N. T. p. 59

---

653 σιλός] h. e. σμῖλος (Schm., coll. gll. 1256. 1517) | πρίνος H: accent. Schm. **654** σιλφίον H: accent. Mus. **655** σιλφίον² H: accent. Alb. **656** Schm. ci. accent. σῖμαι vel σιμαί **657** μαγειρικῆς H: Vales. alii; Kust. cft. gl. μ 486 **658** σίμβλαι H: Thes. 7, 255 b **659** σιμβλίδες H: Thes. 7, 255 c **660** συνάγεται, Ἀττικοὶ. H: interpunct. Alb. **661** σίμβλαι H: ordo et K **662** σιμήχειρ H: Sop. alii, coll. gl. ρ 38 **663** σιμικίνθια] Lat. semicinctia | ὡράρια (H: spir. Alb.)] Lat. oraria **664** σίμιον] σιμόν Heins. **665–6** expl. ποταμφ Τροιας A **665** τρόρας H: Mus. **667** μεταβάλλει] ἀναβάλλει Mein. ap. Schm. | Schm. cft. gl. α 6039 **668** σιμοντοπρόσαντες· H: Jun. alii **669** σιμός] σιφλός Schm., coll. Zonar. 1643; cf. praeterea gl. 778 | τυφλός] στυφλός Salm. **670** σιμοῦσι] σιλλοῦσι Alb., σιφλοῦσι Schm. **672** θεοπρεποῦς H = A: HSt. **673** τὰς δορὰς H (cf. gl. τ 174): Mus. | Sop. cft. gl. μ 2016, Alb. gl. τ 174 **674** σίντην· σεμνην (sic)· βαβυλώνιοι Mus.

675 σινάμωρος· κακόσχολος (Anacr. PMG fr. 351. Hdt. 5,92, ζ, 3) D

676 σινάπυξ· γογγυλίς D

677 σιναρόν· τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον, πονηρόν (Hippocr. artic. 51 [4,224,19 L.] . .). †οἱ δὲ σιντὶς περὶ τὸ δρᾶν† D

678 σινάς· ἡ φθαρτική D

679 Σινδική· ἡ Σκυθία (Hdt. 4,86,3). καὶ ἡ πόρνη D

680 Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός (Hippon. fr. 2a W. = 4, b Degani) D

681 σίνδις· γέρων D

682 Σίνδοι· ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμὴν λεγομένη D

683 σινδοκόθορνοι· ὑπόδημα ποιόν D

684 σινδούς· χιτῶνας, σινδόνας D

685 σινδρῶν· πονηρῶν, βλαπτικῶν. οἱ δὲ ἀπελευθέρους ἢ δούλους

686 *σίνεσθαι· κακουργεῖν, ⌊βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι Σ

687 σίνες· σίνις. κλέπτης, κακοῦργος, λῃστής (Lycophr. Soph. VS 83 A/B 5) D

688 *σινέσκοντο· ἔβλαπτον (ζ 6) $g^{σιτ-σιφ21}$ Hom.

689 *σίνεται· βλάπτεται (Ω 45?) g^{2} Hom.?

690 *σινιάσαι· σεῖσαι, κοσκινεῦσαι (Ev. Luc. 22,31) vg^{1}A^{4}. καὶ τὸ κόσκινον δὲ σινιατήριον N.T.

691 σινιατήριον· κόσκινον

692 σινίον· κόσκινον

693 σινόδους· θὴρ ὁ σινόμενος τοῖς ὀδοῦσιν (Antiphan. fr. 45,2 K.–A. Archestr. SH fr. 148,1) D

694 *σινόμενοι· βλαπτόμενοι $g^{σιτ-σιφ20}$[$g^{σεμ5}$]

695 *σίνος· βλάβος (Aesch. Ag. 734. Hdt. 8,65,2) $g^{σιτ-σιφ13}$. οἱ δὲ ἡμίονος

---

675 = Su σ 451 v. σινάμωρον; gl. Hdt.; EM 713,26 **682** St. Byz. 569,27–570,2; unde Ph (cf. app. ad gll. 680. 682) | Σ. λ.] Strab. 11,2,14 p. 496 C. **685** Ph; cf. Suet. convic. 4,103 T. (p. 418 M.); Athen. 6,267c **686** Σ σ 84 **688** Schol.; cf. Ap.S. 142,2 **689** cf. Schol. **690** Σ σ 83; EM 713,50 **695** cf. Σ σ 85

---

675 σινάμορος H: Su alii **677** σιντὶς] accent. σίντις Schm. **678** σινᾶς H: accent. Mus. **679** σινδίς H: ordo et Schm., cf. Scythia Sindica Plin. n. h. 4,84 et Ph 512,18 (cf. gl. 682) Σινδοί· Σκυθικὸν γένος; v. praeterea RE v. Sindica Scythia et gll. 331. 2020. 2775. ϱ 509 cum adnn. **680** Σινδικὸν· διάσφαγμα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. et accent. Salm. | cf. gl. ϱ 403 **681** Alb. cft. gl. 736 **682** ἰνδικὸν H: Sorb.; Schm. etiam Σκυθικόν ci., coll. Ph (ad gl. 679 laud.) | σίνδικος H ut vid.: accent. Mus. **683** σινδοκύθορνοι H: Palm. **684** σίνδους H: accent. Mus. | σινδώνας (sic) ut vid. H: Mus. **685** σινδρῶν] rectius σίνδρων· πονηρός Ph, cf. Suet. σίνδρων· ὁ κακοήθης; Athen. σίνδρωνα … τὸν δουλέκδουλον **687** nihil nisi [σίνες] σίνις· κ., κ., λ. esse censeo (cf. e.g. gll. 136. 244), sed propter ordinem mutare nolui | σινὶς H: Mus. **689** βλάπτεται] βλάπτει Schol. **690** σινιᾶσαι H: accent. Mus. | cf. gll. 691. 510 **691** cf. gll. 690. 510 **693** ὁδοῦσιν H: spir. Ald. **695** Aesch.] cf. gl. π 2875 (et 724) | ἡμίονος] Alb. cft. gl. 726; Schm. vult γίνος i. q. γίννος (de σ pro γ cf. e.g. gl. 743)

696 *σινοῦται· βλάπτεται vg^{2}A^{5}

Hom. **697** σίνται· βλαπτικοί, κακοῦργοι (Π 353)

Hom. **698** *σίντην ἢ σίντης· βλαπτικός Σ, κακοῦργος, ⌊βλαβερός (Λ 481; Υ 165) g$^{σιτ\text{-}σιφ22}$(A^{σιν3})

Hom. **699** Σίντιες· Θραικῶν τι γένος. οἱ δὲ τοὺς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας (Α 594. θ 294)

Prov. **700** σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ ἀσχημονεῖν (Alex. fr. 109 K.–A.)

LXX **701** Σιόαν· οὕτω καλοῦσι Χαλδαῖοι τὸν Πάνημον μῆνα (Esth. 8, 9 v.l. Bar. 1, 8)

D **702** σιοκόρος· νεωκόρος. θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν (Eupol. fr. 480 K.–A.?)

D **703** σιομαλίδαι· διαμάχαι. †καὶ τὸ πηδᾶν†

Hom. **704** σίον· λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ (ε 72 v.l. cf. Theocr. 5, 125)

D **705** σιόρ· θεός. Λάκωνες

D **706** σιπαλόν· ἀκάθαρτον. εἰδεχθέστατον

D **707** σιπαλή· ἐπάργεμος. βλοσυρά. δεινή. τουτέστι λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα

D **708** σιπαλός· χαλεπός. καὶ τὰ ὅμοια (Callim. fr. 289 Pf.)

D **709** σίπτα· σιώπα. Μεσάπιοι

D **710** σιπτῶναι· ἀπεικάσαι

D **711** σιπύη· σιτηρὸν ἀγγεῖον. ἀρτοθήκη (Ar. Plut. 806. Equ. 1296. fr. 555 K.–A. Eupol. fr. 324 K.–A. Lys. fr. 165 S.). †φησὶ δὲ πεύδρια†

Hom. **712** Σίπυλον· ὄρος Λυδίας καὶ Φρυγίας (Ω 615)

D **713** σίρα· Πάρθοι μεγάλα. καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ τὰ ῥάκ[κ]η

---

696 = Σ σ 86 **697** Schol. **698** Scholl.; Σ σ 87 **699** οἱ δὲ κτλ.] Ap. S. 141, 25; Schol. θ 294; Strab. 7, fr. 46 **700** Ph; Su σ 465 v. Σινώπη; Prov. Bodl. 840 [= append. 4, 72] **701** cf. Ioh. Damasc. 95, 237, 2 M. **702** Ph 515, 8 v. σιωκόμος (σιωκολλος cod.) **704** Athen. 2, 61 c; Schol. Theocr. 5, 125; cf. Diosc. mat. med. 2, 127, 1 **706–8** v. Pfeiffer ad Callim. **711** σιτηρὸν ἀγγεῖον] Harp. 273, 8 [σ 16 K.] (unde brevius epitom. = Ph) | ἀρτοθήκη] Schol. Ar. Plut.; Su; cf. EM 714, 9 **712** cf. Schol.

---

696 Alb. cft. gl. 2686 **699** θραικῶν] de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | λίμνην H = Ap. S. 141, 26: ed. 1521, cf. Schol. θ 294 **700** σινοπίσαι H: Su = Prov.; σινωπῆσαι Ph | τῷ] τὸ H: Ph = Su **701** Σιόαν] h. e. Σιούαν (Sop.) [accent. potius Σιουάν], quod exstat Bar. 1, 8 et in recens. Origenis pro Νισά(ν) Esth. 8, 9 | μήνω H: Scal. alii **703** σιομάλιδαι (H: accent. Mus.)] σιομαχίδαι Voss., vix recte | διαμάχαι] διμάχαι Voss., cf. not. insequ. | καὶ τὸ πηδᾶν] καταπηδῶντες Schm., coll. Diod. Sic. 5, 33, 5 **704** Sop. cft. gl. 2784 **705** σίορ H: accent. Alb. **707** ἐσπάργαιμος H: Mus. | βλοσειρὰ H: Mus. | λευκὰς H: accent. Mus. **709** cf. gl. 473 cum adn. **711** σιπύη] de -η potius quam -α v. gl. π 4292 et Kassel–Austin ad Ar. | σίδηρον H: Meurs. alii, coll. Harp. | φησὶ δὲ πεύδρια] φασὶ δὲ καὶ πευδρίαν Vales., coll. gl. π 2077; alii alia **713** h. e. σίρα· Πάρθοι μεγάλα + nov. gl. σειρά· πλεκτὸν κτλ. (Salm. fere, cf. gl. 337) | ῥάκκη H: Alb.

714 σιραγγῶδες· σαθρόν (Hippocr. cap. vuln. 1 [3,188,1 L.]) D
715 †σιραιοῖς· σιροῖς βραχέως†
716 *σίραιον· τὸ⌋ ἀπὸ τῆς σταφίδος ⌊ἕψημα.⌋ οἱ δὲ τὸ γλυκύ, καὶ ⌊ἑψημένον οἶνον (Hippocr. mul. 1,66. 2,81 [8,140,8. 364,1 L.]. Ar. Vesp. 878. Nic. al. 153) Σ D
717 σίραμφος· τὸ ῥύγχος
718 Σιρβαίονον· βρέφος ἀπὸ ξένης ἐνηνεγμένον καὶ πεπραμένον D
719 σίρβηνον· πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ D
720 Σιρέων· τῶν τὴν Σῖριν οἰκησάντων, τὴν νῦν Ἡράκλειαν
721 *Σιρήν[αι]ων λόγους· λόγους ἀπατεώνων (Eur. Andr. 936) v^{1}A^{2}
722 σιρία· ἀσφάλεια. Λάκωνες D
723 σιρίς· ἀπαίδευτος D
724 *σιροῖς· ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα (Dem. 8,45) g$^{σιτ–σιφ11}$A^{3}
725 *σιρομάστης· λόγχη vg^{σει8}, δόρυ, ῥομφαία (Iud. 5,8, cod. Alex. v. l.) LXX
726 σιρός· ἡμίονος. πίθος. δεσμωτήριον D
727 σιρούς· τοὺς †σιρηεῖς†. οἱ δὲ τάφρους ἐσκεπασμένας (Eur. fr. 827 N.) D
728 *σιρομάστης· σκεῦός τι σιδηροῦν,⌋ ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, ⌊λαβὴν ξυλίνην ἔχον g^{σει2}
729 σισαμίς· τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σέσελι D
730 σίσανον· τὸν ὀξίνην οἶνον D
731 σισάριον· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἁλυσείδιον (com. ad. fr. 784 K.–A.) D
732 *σίσαχθοι· χρεῶν ἀποκοπαί v^{1}

---

714 cf. Galen. lex. 19,137,5 **716** Σ$^{b\ et\ Ph}$ σ 88 (Paus. σ 12); Erot. 103,17; Galen. lex. 19,138,5 (et 102,1); Schol. Nic.; Moer. 208,35 (σ 2 H.) **724** = Σ σ 89; Schol. Dem. **727** EM 714,21 **728** Ph; Su σ 478 cum Eunap. (FHG 4,36 fr. 49) **729** Galen. lex. 19,137,6 (v. app.) **731** cf. Ph; Poll. 5,101 **732** Σ σ 46

---

714 σιραγγῶδες] h.e. σηραγγῶδες (Alb.) **715** Schm. post Thes. 7,274a. 276a ci. σειραίοις· ⟨…⟩ (Eur. Herc. 445) + nov. gl. σιροῖς (v. gl. 724)· ⟨…⟩, relato verbo βραχέως ad gl. 716; alii alia; nihil placet **716** σιραιὸν (H: accent. Schm.)] Nic. et Moer. perperam σει- habent | Alb. cft. gl. ε 7701 **717** σίραμφος] h.e. ῥάμφος ('Forte σι adhæsit' Pears., cf. gll. π 1557 cum adn. et ρ 108) | ῥύγγος H: Phav. **720** σιρέων] 'haud dubie ex Σιριτῶν vel Σιρίνων corrupta' L. Dind. 7,275b–c | τὸν (Latte) vel τὴν (Schow) τὼν (sic) H ut vid. (τῶν τὸν [sic] Mus.): G. | εἴρην H: Sop. | οἰκεισάντων H: Mus. **721** σιρηναίων (H: v fere)] h.e. σειρήνων (A) | λόγους·] om. Ald. per errorem **722** Alb. cft. gll. 341. 726 et σείρωσις· δέσμευσις Ph 504,24 **723** σιρίς] accent. σίρις Mus. **725** Alb. cft. gll. 349; 728 **726** ἡμίονος] Alb. cft. gl. 695 et gl. 722 (ad quam v. adn.) **727** Schm. ci. Σκίρους· τοὺς Σκιριεῖς (coll. St. Byz. 576,5–6) + nov. gl. σιρούς· τ. ἐ. | σιρηεῖς] σιριεῖς Mus. **728** ἔχωσι H: Mus. | cf. gl. 725 cum adn. **729** σισαμίς] nihil aliud nisi glossam corruptam Galeni σισαμίς· τῆς σισαμίδος ὀνομαζομένης repperi | σέσελι] Alb. cft. gl. 439 **730** ὄξυνον H: Brun. Lind., cf. gll. ε 3409. 3772. ο 933 **732** σίσαχθοι (σισαχθη v^{1})] h.e. σεισάχθειαι (HSt.); Alb. cft. gll. 338. 355

D **733** σισίλαρος· πέρδιξ. Περγαῖοι
734 [σισίλαρος· πέρδιξ]
D **735** σίσιλλος· νόσημα, καθάπερ σκωληκίασις. καὶ ζῷόν τι
D **736** σισίνδιος· γέρων
LXX **737** *σισόην· κάρμα †γουθικόν† (Lev. 19, 27) [A^{6}, sine expl.]
LXX **738** σισόη· κουρὰ ποιά. Φασηλ[ε]ῖται (Lev. 19, 27)
739 †σισογάρδοσις ἀγορᾶς· σφήγξ†
D **740** σισορβάκος· τράχουρος ὁ ἰχθύς
D **741** σισύμβ⟨ρ⟩ια· ἄνθη (Ar. Av. 160. cf. Cratin. fr. 116, 3 K.–A.)
D **742** σισύμβριον· Δίδυμος (λέξ. κωμ. fr. 10 p. 36 Schm.) ἀνθύλλιόν τι. Θεόφραστος δὲ (Theophr. h. pl. 2, 4, 1) τὸ σισύμβριον γηράσκον μεταβάλλειν. οἱ δὲ αὐτὸ ⟨ἡ⟩δυόσμου πλατυφυλλότερον
743 σίσυννον· δόρυ
744 *σισύρα· τὸ παχὺ ἱμάτιον $vg^{2}A^{4}$ ἀπὸ αἰγείων δερμάτων (Ar. e. g. Av. 122)
D **745** σίσυρνον· τὴν σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κῳδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισύραι
D **746** σισυρνώδη[ς] στολή⟨ν⟩· τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν (Soph. fr. 407 a R.). διαφέρει δὲ καὶ σίσυρνα σισύρας. σίσυρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος, σισύρα δὲ διφθέρα[ς], εἰς ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα, καθάπερ τὰ κῴδια καὶ αἱ μηλωταί
D **747** σίσυρνος· οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιδέσμων
748 *σίσυρος· [γ]ράμματος εἶδος $A^{7}[g^{\sigma\iota\tau\text{-}\sigma\iota\varphi 12}]$
D **749** σίσυς· καὶ αὐτὴ βαίτη. οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἰγεῖον χειριδωτόν
Eur. **750** *Σισυφ⟨ε⟩ίοις· Κορινθίοις, κακοῖς· ἀπὸ Σισύφου βασιλέως (Eur. Med. 405) A^{4}
D **751** Σίσυφος· ἀπατητικός, ὁτὲ ⟨δὲ⟩ ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων, ἀπὸ ἀπατητικοῦ Σισύφου (Ar. Ach. 391)

---

742 Diosc. mat. med. 3, 41, 1 **744** cf. Schol. Ar. **749** cf. Schol. Ar. Av. 122

---

734 dittogr. gl. 733 **735** νόμισμα H: Ald. **736** Sop. cft. gl. 681 **737** σίσοιν H = A: Thes. 7, 278 a | γουθικόν] Γοτθ-/Γουτθ- ultro se offert, sed 'probabilius est aliud quid latere' (Thes.) | totam gl. del. Mus. **738** σισοκοῦρα· H: Cas. | ῥοιαφάσηλειται (accent. sic ut vid.) H: Cas. (-ῖται iam Mus.) **739** Schm. cum gl. 738 copulandam esse censens ci. post Alb. et L. Dind. 7, 278 b et 1620 b σισόη γὰρ [δόσις ἀγορᾶς] ἡ σφίγξις vel σισόη γὰρ εἶδος κουρᾶς ἢ σφίγξις **740** ἰχθῦς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. | Alb. cft. gll. 983. 1023 **741** σισύμβια H: Mus. | Cratin.] cf. gll. 384. ρ 404 **742** ἀποδυόσμου πλατὺ φυλλορόουν H: Schm. post Mus. et L. Dind. 7, 278 d, coll. Diosc.; αὐτὸ non sine dubitatione exhibeo **743** σίσυννον] h. e. σίγυννον (HSt., coll. gl. 588; id. cft. gl. 572); de σ pro γ cf. e. g. gl. 2407 **746** σισυρνώδης στολὴ H: Nauck post Kust. et Sop. | σισύρνα H: accent. Schm. | διφθέρας H: Mus. | στρομνὴν H: Mus. **747** σισύρνος H: accent. Schm., cf. gl. 745; Schm. ci. σκέπαρνος, coll. gl. 914 **748** γράμματος H = A, cf. g: Salm. Vales. **749** σισὺς H: accent. Schm. **750** σισυφίοις H: Thes. 7, 281 d **751** ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων H: Heins. | ἀπὸ ᾿Αττικοῦ Σισύφου H: Triller, quod verum esse puto, quamquam minus eleganter dicitur; Schm. vult nov. gl. Σισύφου· ἀπατητικοῦ

752 *σῖτα· ἄρτοι, βρώματα, τροφαί (e.g. Soph. fr. 660, 2 R. Hdt. 5, 34, 1) A[σιτ-σιφ25]
753 σιταρχία· τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα. ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος· σίταρχος D
754 *σιτέσκοντο· ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ⌊ἠρίστουν (ω 209) A[σιτ-σιφ27] Hom.
755 σιτηρέσιον· ἐφόδιον D
756 σιτήσας· θρέψας D
757 *σιτία· δαπάνημα, βρῶμα, σιτηρέσιον (vg[σιτ-σιφ2]A[σιτ-σιφ30])
758 *σιτίζειν· ψωμίζειν A[σιτ-σιφ26]
759 σιτίζοντος· σῖτον παρέχοντος
760 σιτνίδες· θυσία τις Νύμφαις ἐπιτελουμένη
761 σιτοβολῶνες· ὅρια (Gen. 41, 56) LXX
762 *σιτοδ⟨ε⟩ία· λιμός, ἔνδεια σίτου (Thuc. 4, 36, 3. 2. Esdr. 19, 15) Σ(vg[σιτ-σιφ1]A[σιτ-σιφ23]) LXX
763 σιτοκάπηλοι· σιτοπῶλαι (Greg. Naz. or. 43, 34, 5) Greg. Naz.
764 σιτοκλονεῖσθαι· ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ δίψους ⟨ἐ⟩κλύεσθαι. καὶ τὸ φαγεῖν D
765 σιτόκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος (Alex. fr. 182 K.–A. Men. fr. 185 K.–A.) D
766 σιτομνημονεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν, παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα D
767 σιτοποιός· ἀρτοκόπος. ἢ πέπτρια (Hdt. 3, 150, 2. Thuc. 2, 78, 4) D
768 σῖτος· τροφή· ʽσίτου καὶ κρειῶν ἠδʼ οἴνου βεβρίθασιʼ (ο 334) . καὶ τόκος. καὶ ὁ μισθός Hom.
769 σίτου ἐκβολή· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης (Thuc. 4, 1, 1) D
770 *σιτούμενος· ἐσθίων (Ar. Equ. 414. 416) A[σιτ-σιφ24]
771 σίττα· ἐπιφώνημα αἰξίν (Theocr. 4, 45–6. 5, 100. 8, 69) D
772 σίττας· ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν D
773 σίττη· ὄρνις ποιός. οἱ δὲ δρυοκολάπτης (iamb. ad. 52 W. = Hippon. fr. 192 Degani. Callim. fr. 191, 56 Pf.) D
774 σίττον· οἱ μὲν γλαῦκα· ἢ κίσσαν· ἢ ἱέρακα D
775 σιττύβαι· δερματίναι στολαί. τὰ μικρὰ ἱμαντάρια D

---

762 Σ σ 91; EM 714, 53 **765** Athen. 6, 248 a **766** Phryn. praep. soph. 107, 17 **768** Ph 514, 16 v. σίτου; Ap. S. 142, 1 (qui ξ 456 laudat) **770** = Σ σ 94 **771** cf. Schol. Theocr. 4, 45. 5, 3. 100 **773** cf. Arist. h. an. 609[b]11. 616[b]22 **775** cf. Ph; Poll. 7, 70; Arcad. 122, 14

---

756 σιτήσας] Alb. cft. gl. 770 **761** ὄρια H: spir. Sylb. post Jun. et Heins.; cf. ad gl. ρ 388 **762** σιτοδία H: Σ, cf. K | Σ om. σίτου **763** σιτοπῶλοι H: Taylor **764** κλύεσθαι H: Alb. | καὶ τὸ φαγεῖν] ʻnova videtur diversaque expositio, in qua quid desitʼ Alb.; ἐκ τοῦ φαγεῖν Schm. **765** σιτοκοῦρος H: accent. Mus. **766** ἀπετράφοντο H: Mus. **768** κρεῶν, οἱ δʼ H: Heins. **771** Schm. cft. gl. ψ 281 **772** ψίττας H: ordo et Mus. **773** Callim.] cf. gl. 1603 **774** σῖττον H: accent. Schm. **775** σίττυβαι H: accent. Mus.

D **776** σιφά· χωρία

D **777** σιφλόν· κακόν. ἐπίμωμον. πηρόν. αἰσχρόν. μωρόν. μωμητόν

778 *σίφλος· μῶμος (Callim. SH fr. 276, 2) Σ

D **779** σιφλῶσαι· ἀφανίσαι

D **780** σιφλοῦν· μωμᾶσθαι. αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν

Ap.S. **781** σιφλώσειεν· ἀφανίσειεν. μωμήσειεν (Ξ 142)

D **782** σίφνα· ποιὸς ἰχθύς

Prov. **783** σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι (com. ad. fr. dub. 942 K.–A.)

D **784** Σίφνιοι· ἀκάθαρτοι, ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου

D **785** σίφνιν· τὴν γῆν Ἀθηναῖοι. καὶ ἡ Δημητριακὴ σιπύα

D **786** Σίφνιος ἀρραβών· περὶ τῶν Σιφνίων ἄτοπα διεδίδοτο, ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου διδόμενον, ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου (com. ad. fr. dub. 284 K.–A.)

D **787** σιφνός· κενός

D **788** σιφνύει· κενοῖ

789 σιφῶμαι· τήκομαι

D **790** σίφων· ῥυπαρὸς ἄνθρωπος, καὶ λίχνος. ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές. καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον, ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι. καὶ τῶν σταχύων καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καυλίσκοι. καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται (Hippon. fr. 56 W. = 58 Degani). καὶ ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς

D **791** σιφώνιον· τὰ αὐτά

792 σιχά· χωρία

D **793** σιχαβαττεῖν· τὸ μετὰ σπουδῆς ἀπιέναι. οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν (com. ad. fr. dub. 538 K.–A.)

794 σιχθαρίς· Λιβυκαὶ ὀρχήσεις

---

778 = Σ σ 96; Schol. Ap.Rh. 1,204; Eust. Il. 972,37 [3,595,20 V.] **779** cf. Ap.S. 142,3 **781** cf. Ap.S. 142,3 **783** cf. Ph = Su; Prov. Bodl. 860 [= append. 4,73] = Zenob. Ath. 3,54 **785** Poll. 10,162 **793** Ph = Su v. σκαιεμβατεῖν; Eust. Od. 1469,1 [1,128,24 St.]

---

776 σιφά (accent. σίφα Mus.)] Alb. cft. gl. 792; Σίφαι (rectius Σῖφαι) Heins., coll. Thuc. 4,76,3 **778** σιφλὸς H: accent. HSt. alii, coll. Σ et Schol. Ap.Rh. **780** πυρεῖν H: Jun. **781** μωμήσαιεν H: Mus. **783** σκιμαλίσαι] Guyet cft. gl. 988 | Alb. cft. gl. χ 449 **785** Meurs. alii cft. Poll. σίφνιν δ᾽ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἔνιοι ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προυκόμιζε τὰς τροφάς | σίφνον H: Meurs. alii; cf. Frisk 2,710 v. σιπύη | καὶ ἡ δημήτηρ καὶ σιπύα H: Schm.; καὶ ἡ Δήμητρος σιπύα Thes. 7,303 b; ἢ καὶ Δήμητρος σιπύην Meurs. **786** Σίφνιος· ἀρραβών (sine interpunct. insequ., quam add. iam Ald.) H: Alb. | σκυμαλιζόντων H: Ald. | αἰδόμενον H: Jun. | Alb. cft. gl. α 7416 **789** σιφῶμαι] σιφλοῦμαι Thes. 7,303 b **790** σκώλοπι H: Mus. | καδίσκοι H: G. | χρῶνται H: Toup., coll. Poll. 6,19. 10,75; de forma media cf. gll. α 7550. 7555. 7560 **792** cf. ad gl. 776 **793** σιχαβαττεῖν] h.e. σκαιεμβατεῖν (Ph = Su; Eust. habet σκαιοβ.)

795 *σκάζει· χωλεύει vg^{5}[A$^{14.23}$], χωλαίνει

796 σκαιῇ· ἀριστερᾷ χειρί (A 501 . .). παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλά, παρ᾽ ᾧ καὶ ἡ δεξιὰ περὶ τοῖς δεξιοῖς. ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς, καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιά ἐστιν. ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ᾽ εὐφημισμὸν λέγεται Ap.S.

797 Σκαιῇσι πύλῃσιν· οὕτως ὀνομαστικῶς Σκαιαῖς ἐν Ἰλίῳ, διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι· ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ τὴν εἰσβολήν (Γ 149). τὰς αὐτὰς καὶ Δαρδανίας καλεῖ (E 789) Ap.S.

798 Σκαιοί· ἔθνος Θρᾴκιον (cf. Hecat. Miles. FGrHist 1 F 182). καὶ ἀμαθεῖς (Hippocr. artic. 42 [4, 182, 21 L.]), καὶ ἀπαίδευτοι (Eur. Rhes. 271) D + Eur.

799 σκαιὸν ῥίον· χαλεπὸν ἀκρωτήριον. ἔστι γὰρ δύσβατον (γ 295) Hom.

800 *σκαιός· δύσκολος. πονηρός, ⌊κακός Σ. μωρός, ἀπαίδευτος, ἀμαθής. ἀπάνθρωπος, ἄδικος, τραχύς, ⌊σκληρός, ἐπαχθής A^{30}, ταραχώδης. ⌊ἀριστερός Σ[A^{28}]

801 σκαιότης· ἀναισθησία. *μωρία vg^{3}A$^{13.(18)}$. ταραχή

802 *σκαιωρούμενον· ταραττόμενον A^{24}

803 *σκαίρει· ἅλλεται g^{σκε5}, σκιρτᾷ (g^{σκε5}), πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται (Theocr. 4, 19)

804 σκαιωρία· ὄρχησις, χορεία, ⟨σ⟩κα[ι]ρία, παιδ[ε]ιά. καὶ τὰ ὅμοια D

805 σκα⟨λα⟩θυρμάτ⟨ι⟩α· σκαριφήματα. σκαλεύματα (Ar. Nub. 630) D

806 σκάλα· κλῖμαξ, ἀνάβασμα

807 σκαλαθάρβα· τύρβη, ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν

808 σκαλαθαρβία· ἀκηδία

809 σκαλαθύρει· σκαλεύει. ἢ λάθρα πλησιάζει

810 σκαλαθύρων· ἀκολασταίνων. ὁ σκαλεύων

811 σκαλαπάζει· ῥέμβεται

812 σκάλατος· ὁ σκαφητός

813 σκαλεύει· κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει

814 σκαληνιεῖς ὀχετοί· ἔντερα (Hippocr. anat. 1 [8, 538, 15 L.]?) D

---

795 Σ σ 98 **796** Ap.S. 142, 5 **797** Ap.S. 142, 9 **798** Strab. 13, 1, 21 p. 590 C. **799** cf. Schol. **800** Σ σ 100 **801** Σ σ 101 **805** Ph; Schol. Ar.; Su **806** Poll. 1, 93

---

796 ἐσκιᾶσθαι H: accent. Mus. **799** σκαιόνριον H: Valck. **803** cf. gl. 1393 cum adn. **804** καιρία παιδεία H: Alb., coll. gl. 863 **805** σκαθύρματα H: Ph (⟨λα⟩) et Thes. 7, 311 c (cf. Schol. Ar., unde Su) (⟨ι⟩) | σκαρυφίσματα H: Ph | σκαλαύματα H: Mus., cf. Schol. Ar.; de ευ cf. etiam gl. 813 et passim **806** σκάλα] Lat. scala | κλίμαξ H: accent. Schm. **809** σκαλαθυρεῖ H: accent. Mus. | σκαλάνει H: Mus.; cf. gl. 805 cum adn. **810** contin. ἀκολασταίνων σκαλαθύρων H: nov. gl. inverso ordine Alb. | σκαλαύων H: Mus.; cf. ad gl. 805 **811** Schr. cft. gl. 822, ad quam v. adn. **812** σκαφιτός H: HSt. **814** σκαληνιεῖς· ὀχετοί (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm., coll. Hippocr. ὀχετοὶ σκαληνοειδέες

D **815** σκαληνόν· σκολιόν, πολύγωνον. τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία· ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν

D **816** σκαλίς· σκαφίον

D **817** σκαλλίον· κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν

D **818** σκάλμη· μάχαιρα Θρᾳκία (Soph. fr. 620 R.). καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν

819 *σκάλλοντες· σκάπτοντες (Hdt. 2, 14, 2) vg^{11}A^{25}

820 σκαλοβατεῖ· κλίμακι βαίνει

D **821** σκάλοψ· †σκαλόπετα† ἀσπάλαξ, ζῷον γεωρύχον, τυφλόν (Cratin. fr. 100 K.–A. cf. Ar. Ach. 879)

822 σκαλ[α]πάζειν· ῥεμβωδῶς βαδίζειν

823 †σκαλτωμίζειν· λαμπυρίζειν†

824 σκαλῶ· σκαλαβῶ

D **825** †σκαλώνια· τὰ ἀσκωρώνια καὶ ἀκμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα†

D **826** σκαμαία· κύων

D **827** σκαμμάδες· πόρναι

D **828** σκάμματα· ἀγῶνες, στάδια

Hom. **829** Σκάμανδρος· ποταμός, ὃς καὶ Ξάνθος καλεῖται (Υ 74)

830 σκαμβάλλει· ἀκηδιᾷ

D **831** σκαμβάλυξ· σκαμβός, στρεβλός

832 σκαμβηρίζοντες· ὀλισθαίνοντες

D **833** σκαμβίς· θερμοποτίς. Λάκωνες

834 *σκαμβός· στρεβλός vg^{6}A^{15}

D **835** σκάμβυκες· σκόλοπες, χάρακες

D **836** Σκαμβωνίδαι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Lycurg. fr. 59 S.)

---

815 = EM 715, 52 **817** Athen. 11, 498 a (Philet. fr. gramm. 7 Kuchenm.) **818** Ph; Poll. 10, 165 **819** Σ σ 103 **821** cf. Ph; EM 715, 27; Schol. Ar. (unde Su) **822** cf. Su σ 263 v. καλπάζειν **829** cf. EM 715, 30 **836** Harp. 275, 1 [σ 20 K.] (unde brevius Ph); St. Byz. 573, 15

---

815 σκαλινὸν H: Mus. | παλύγωνον H: Mus. | σκαλινόν H: Mus. | Schm. cft. gl. α 7691 **816** σκαλίς] Schm. cft. gl. κ 453 | σκαφίον] σκαφεῖον Schm. **817** gl. Aeol. **818** θράκιος H: Ph; cf. ad gl. π 2395 **820** cf. gl. 806 **821** σκαλόπετα] Schm. ci. σκαλοπιά, coll. Theophr. h. pl. 7, 12, 3 | ἀσπάλαξ (cf. Schol. Ar.)] ὁ σπάλαξ Ph EM; de voce (ἀ)σπάλαξ cf. etiam gll. α 7746; σ 1396. τ 1701 | γεώρυχον H: accent. Mus. **822** σκαλαβάζειν (H: ordo et Schm., coll. gl. 811)] h. e. καλβάζειν (Voss. cft. gl. κ 519) | ῥεμβαδῶς H: Mus. **824** σκάλλω· σκαλαύω (melius σκαλεύω, cf. ad gl. 805) Schm. **826** σκάμαια H: accent. Schm. ad gll. 1395 et π 3 **827** σκαμμάδες] σκαμβάδες Alb. ('scruppedae' vel 'scauripedae' Lob. Prol. 142 not. 11) **828** σκάμματα] σκάματα ordo, falso **830** ἀκηδίαι H: Mus.; ἀκηδεῖ Mein. ap. Schm.; Alb. cft. gl. 808 **833** θορμοτὶς H: Mus. (accent. Thes. 7, 317 a), Schm. cft. Athen 11, 475 c. Schol. Ar. Ach. 671 | λακ$^{ω'}$ρ^{η} (sic) H: Mus **835** σκάμβυκες] i. q. σκάνδυκες (Alb. cft. gl. 845, Schm. gl. 138, ad quas v. adnn.) **836** λεόντιδος H: accent. Mus.

837 σκαμφυσεῖ· μεμψιμοιρεῖ, ἀγανακτεῖ
838 σκαμωνία· εἶδος βοτάνης (Eubul. fr. 18, 1 K.–A.) D
839 σκάναμα· τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι D
840 σκανὰς ˌεντα· ἐπίχαλκ˛. παρὰ Σώφρονι (fr. 137 K.–A.)· ‘ὦ σκανὰς D
πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι’. Καλλίας δὲ σκεῦος (fr. 39 K.–A.)
841 σκανδάληθρ’ ἱστάς· ⟨σκανδάληθρον⟩ καὶ σκάνδαλον· τὸ ἐν ταῖς D
μυάγραις (Ar. Ach. 687)
842 σκάνδαλος· ἐμποδισμός (Ep. Rom. 14, 13) N. T.
843 Σκάνδ⟨ε⟩ια· χωρίον ἢ πόλις (K 268). καὶ εἶδος περικεφαλαίας Ap. S. + D
844 σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Prov.
Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν
εἶναί φασι (cf. Ar. Ach. 478. Thesm. 387. com. ad. fr. 421
K.–A.)
845 σκάνδυκες· σκόλοπες, χάρακες D
846 σκανεύεσθαι· ἐπαρι⟨σ⟩τερεύεσθαι D
847 σκάνθαν· κράββατον D
848 σκάνιξ· ἐπαρίστερα D
849 σκανός· αἰτία. κώλυμα D
850 σκαπανεύς· σκαφεύς (Luc. Tim. 7) D
851 *σκαπάνη· σκαφίον. ὀρύγιον vg^{12}A^{29}. δίκελ⟨λ⟩α (A^{31})[vg^{12}]
852 σκαπάνιον· ἡ βακτηρία. ἄλλοι σκίπωνα D
853 σκάπαρδος· ὁ ταραχώδης. καὶ ἀνάγωγος

---

838 = Su σ 532 v. σκαμμωνία; cf. Theophr. h. pl. 9, 20, 1 **841** Su; cf. Ph **843** Ap. S. 142, 4; cf. Su **844** = Ph; Su; Prov. Bodl. 842; Diogen. 8, 20; cf. Schol. Ar. Ach. 478. Equ. 19 **851** Σ σ 105 **853** cf. Suet. convic. 4, 122 T. (p. 419 M.)

---

837 μεμψιμορεῖ H: Mus. **838** σκαμονία H: Mus. **839** σκάναμα H et ordo] error pro σκάνωμα? | cf. gl. 947 **840** glossa corrupta | σκανὰς ˌεντα· ἐπίχαλ^{κ}·] σκανὰς ἱέντα· ἐπίχαλκαι Mus. | ἐπίχαλ^{κ}·] Wil. ap. Kaibel cft. Theocr. 14, 53; v. plura ap. Kassel–Austin | σώφρονὶωσκανὰς H ut vid. (σωφρονίω σκανὰς Mus.), perperam, pro σώφρονι (Ald.) ὦ σκανὰς ut puto (Schow vult ὡ̃ς) | siquidem etiam ἐν τῇ ἀ. verba Sophronis sunt, τᾷ pro τῇ scribendum est | Ahr. Dial. 2, 475 n. 93 ci. σκανασῇ ἐν τᾷ ἐπιχάλκῳ (‘ad sensum rectissime’ sed ‘interpretis verba accommodari vix possunt’ Kaibel), παρὰ Σώφρονι, σκηνοποιήσῃ (‘satis violenter’ Kaibel) ἐν τῇ ἀσπίδι **841** σκανδαλοθρίστας· H: G. | ⟨σκανδάληθρον⟩ Gataker et Alb. | Ar.] Ph perperam Κρατῖνος habet **842** Ep. Rom. 14, 13] cf. gl. π 3825 | σκάνδαλος] masc. etiam gl. 1212 **843** σκάνδια H: Ap. S. **844** σκανδικοπο$^{λ'}$: Mus. | cf. gl. 845 **845** σκάνδυνες H: Lob. Paral. 126 not. 11; v. ad gl. 835 | rectius σκάνδικες, cf. gl. 844 **846** cf. gl. 848 | ἐπαριτερεύεσθαι H: Mus. **847** Alb. post Salm. cft. gl. α 7685 **848** σκάνιξ] Alb. cft. gl. 846 | ἐπαρίστερα] ἐπαρίστερος Mus.; cf. ad gl. π 2395 **849** Schm. cft. Galen. lex. 19, 138, 6 σικανός (σκανός ordo)· πονήρευμα ἐνεδρευτικόν, αἴτιον κεκρυμμένον, unde κάλυμμα ci.; pro σκανός Mus. σκάνος habet, Schm. de σκᾶνος i. q. σκῆνος cogitat, coll. Eust. Il. 549, 21 [2, 76, 19 V.] **850** Luc.] cf. gl. π 2315 **851** σκαφίον H = Σ] σκαφεῖον A | δίκελα H: Mus., cf. K **852** σκήπωνα H: Mus. | cf. gll. 950–1. 953. 1022 **853** σκάπερδος· ὁ δυσχερής Suet. | cf. gl. 854 fin.

Att. **854** σκαπέρδα· ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη ⟨…⟩ πηγνυμένης δοκοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης διήρηται διὰ ⟨τοῦ τρυπήματος⟩ σχοινίον· καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίους ἀλλήλοι⟨ς⟩ τοὺς νώτους ἔχοντες ⟨…⟩. καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς σκαπέρδα λέγεται καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης

D **855** σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι (Hippon. fr. 3 a W. = 2 Degani)

D **856** σκάπετος· τάφρος. ἄλλοι τάφος

D **857** σκάπος· κλάδος. καὶ ἄνεμος ποιός

Eur. **858** σκάπτει· ὀρύττει (Eur. HF 999)

D **859** σκάραιβον· αἱμοποιόν

D **860** σκαρδαμύττειν· τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι

D **861** σκαρθμοί· κινητοί, σκαρισμοί

D **862** σκαρθμοῖς· κινήσεσι. δρόμοις. κρηπῖσι. λακτισμοῖς. καὶ υἱὸς Τεύκρου ἀναγράφεται

D **863** σκαρία· παιδιά

D **864** ⟩σκαρίδες· εἶδος ἑλμίνθων (Hippocr. prorrh. 1, 138 [5, 560, 2 L.])

865 σκαρίζεται· ταράττεται. βράζει

866 σκαριφᾶσθαι· ξύειν. σκάπτειν. γράφειν. ὅθεν καὶ ὁ ⟨σ⟩κάριφος

867 σκάριφος· ξέσις. γραφή. μίμησις ἀκριβὴς τύπου

D **868** σκάρκη· Θραικιστὶ ἀργύρια

869 σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι

D **870** σκάρτας· ταχύς. οἱ δὲ σκάτας

D **871** σκαρφᾶσθαι· σκεδάννυσθαι

Hom. **872** Σκάρφη· πόλις Λοκρίδος (B 532)

D **873** σκαρφνής· ἰσχυρός

---

854 Eust. Il. 1111, 21–31 [4, 69, 2–10 V.]; Suet. lud. 7 T. [p. 436 M.]; Poll. 9, 116; cf. Ph (Paus. σ 13) **860** cf. Σ σ 106 = K **864** Erot. 40, 21 **868** = Ph

---

854 σκάπερδα[1 et 2] H: accent. Schm., cf. Poll. cet. | ⟨…⟩[1]] lac. agn. Hansen; contra, M. L. West pro ἀγομένη ci. ἀγών (terminatione -μένη e verbo insequ. perperam sumpta) | διήρηται (= Poll. cod. S; διείρηται cod. F)] διεῖρται Bekk. in Poll. (ubi διῆρται codd. ACL); alii alia; Eust. habet διήρτητο | διὰ ⟨τοῦ τρυπήματος⟩ Schm., coll. Poll.; διὰ ⟨μέσου⟩ Meurs.; Eust. habet δι᾽ αὐτῆς | ἄλληλοι H: Thes. 7, 322 c | ⟨…⟩[2]] lac. agn. Schm., cf. Eust. | καὶ κτλ.] cf. gl. 853 cum adn. **855** Schm. post Alb. cft. gll. 869. κ 689 **856** σκάπετος] σκ. et σκάπεδος in inscriptionibus legitur (v. LSJ); Ap. S. 95, 8 habet κάπετος (ad O 356)· τάφρος. καὶ ἔστιν οἱονεὶ σκάπετος, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι; Alb. cft. gll. κ 697–8 | τάφος] cf. Erot. 86, 21 v. κάπετος **857** σκάπος] Guyet censet esse Lat. scapus (accent. σκᾶπος Alb. in app.) **861** κινητοί] h. e. κινήσεις (Guyet), Alb. cft. gll. 862. κ 813 **862** καὶ υἱὸς Τ. ἀ.] 'Videtur aliquid excidisse' Alb. **863** παιδία H: accent. Meurs., cf. gl. 804 **864** σκαρίδες] h. e. ἀσκαρίδες (Alb., coll. gl. α 7688) | ἐλμίνθων H: spir. Schm. **866** κάριφος H: Mus. **867** τόπου H: Phav. **868** θράικης H: Ph (ubi etiam iota adscr. exstat; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) | τὸ ἄγριον H: Ph **869** Schm. post Alb. cft. gll. 855. κ 689 **871** post Thes. 7, 327 a (cf. ib. 2, 1311 d v. διασκαριφάω) Cob. Nov. lect. p. xx ci. σκαριφᾶσθαι, coll. gl. δ 1317 **873** σκαρφνῆς] σ om. rubr. in initio versus, add. Heins., nov. gl. agnita

874 σκαρφῶν· εἶδος καμίνου ἐν τῷ Μεταλλικῷ (Theophr. fr. 202 F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 260 Rose) D

875 σκάφαι· ὀψοπλύνια D

876 σκάφαλος· ἀντλητήρ D

877 σκαφίδες· ποιμενικὰ ἀγγεῖα (ι 223. Anaxipp. fr. 6, 3 K.–A.) Hom. D

878 σκαφηφόροι· οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο· σκάφας γὰρ ἔφε⟨ρον⟩ ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέ[ρ]χοντες τῶν θυσιῶν (Dinarch. 16, 3) Att.

879 σκαφίον· πτύον. καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαί φασι τὰς ἑταιρευ[ν]ούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον (Ar. Av. 806. Thesm. 838. fr. 153 K.–A. Antiph. fr. 12 S.). καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον Att.

880 σκάφος· πλοιάριον D

881 σκαφώρη· ἡ ἀλώπηξ D

882 *σκεδάζει· σκορπίζει (vg^{1}A^6). ἀθετεῖ. ταράττει. ἐγχέει. καταργεῖ

883 σκεθρόν· ἀκριβές

884 σκείρα· ἑορτὴ Ἀθήνησιν †ἀρείονος† (Ar. Thesm. 834). ἢ χωρία ὕλην ἔχοντα εὐθετοῦσαν εἰς φρύγανα D

885 *σκειράφιον· τὸ κυβευτήριον g^{σκι4}, ἴσως διὰ τὸ ἐν Σκ[ε]ίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν (Theopomp. FGrHist 115 F 228. Dinarch. fr. 42, 7 S.)

886 Σκειρὰς Ἀθηνᾶ· Σκίρον φασὶ τὸν Ποσειδῶνος υἱόν, γήμαντα Σαλαμῖνα τὴν Ἀσωποῦ D

887 Σκειρίτης· λόχος οὕτως καλούμενος ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός (Thuc. 5, 67, 1. 72, 1 et 3) D

---

878 Harp. 275, 4 [σ 21 K.] (unde brevius Ph = Su [Paus. σ 14]) **879** Harp. 275, 10 [σ 22 K.] (unde brevius epitom. = Ph 517, 17); Ph 517, 15 (v. σκ. ἀποκεκαρμένην). 17 (ex Harp.). 19; EM 715, 54; cf. Poll. 2, 29; (Ael. Dion. σ 23) | ἰατρ. ἐπίδ.] cf. Sor. fasc. 4 **881** Ar. Byz. fr. 195 S. [Ael. n. an. 7, 47]; cf. Su κ 1148 v. καφώρης **882** Σ σ 107 **883** = Ph; Erot. 119, 14; cf. Theogn. can. 34, 9 Alpers (p. 11, 23 C.) **884** Harp. 276, 12 [σ 29 K.] (unde brevius epitom. = Ph = Su); q 304, 2; EM 717, 26; Schol. Ar. **885** Σ σ 125; Moer. 209, 10 [σ 12 H.]; Harp. 277, 5 [σ 30 K.] (unde brevius epitom.; Ph 521, 5 [= Σ]. 6 vv. σκιράφιον. σκιράφια; Su σ 620 v. σκιραφεῖον, ubi Σ et Harp. coaluerunt); cf. St. Byz. 575, 12 **886** cf. q 304, 8; EM 717, 31 | Σκίρον] cf. Ph 522, 8 v. Σκίρος **887** q 305, 22; Scholl. Thuc.; Tim. lex.; cf. St. Byz. 575, 7–8

---

874 μεταλικῶ H: Mus. | Theophr.] cf. gll. 2212. π 3920 **877** Anaxipp.] cf. gl. 1719 cum adn. **878** ἔφε (sic) H: Mus. | εὐνοὶ H: accent. Mus. | μετέρχοντες H: Mus. | cf. σ 2811 (= Men. fr. 147 K.–A., ubi v. plura) | Alb. cft. gl. 2910 **879** πτύον] Schm. cft. gl. 952 | κούρας H: accent. Ph | ἑταιρευνούσας H: Mus. | ἐπιδεσμόν H: accent. Mus. **882** ἐγχέει] Mein. ap. Schm. ci. ἐκχέει **884** σκειρὰ (H = q = EM: accent. Mus.)] h. e. σκίρα (Harp.) | ἀρείονος] ἀγομένη coniecerim, coll. q et praeterea Hsch. et Su passim; Σκιροφορίωνος Palm. fere | cf. RE v. Skira | Ar. Thesm. 834] cf. gl. 1825 | ἢ χωρία κτλ.] immo ad σκῖρος non σκίρα, Alb. cft. gl. 893 **885** σκειράφιον] h. e. σκι- (Harp. cet.); forma σκιραφεῖον et -εῖα exstat gΣ (excepto Ph); Moer.; Poll. 9, 48. 96 (-ια 7, 203); σκιράφιον legitur St. Byz. codd. | κυβευτήριον] κυβερνητηριον (sic) g | σκειρῶ H: Mus., cf. Su **886** σκειρὰς· ἀθηνᾶ. (H: interpunct. q)] h. e. σκιρὰς Ἀθηνᾶ· (Schm., coll. Paus. perieg. 1, 1, 4. 36, 4; cet.) | σκειρὸν H: Mus. | ἀσώπου H: accent. Mus. **887** σκειρίτης] h. e. σκιρίτης (Meurs.)

888 †σκειρᾶξαι†· κρεωφαγῆσαι

D **889** σκείρατες· οἱ προύνικοι. καὶ κυβευταί

D **890** σκειραφεῖν· κακοπραγμονεῖν

D **891** Σκειρόμαντις· ὁ ἐπὶ Σκ[ε]ίρῳ[σι] μαντευόμενος. τόπος δὲ ἦν οὗτος, ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον

892 *σκειρόν· λατύπην. ἢ ⌞σκληρόν A[11]

D **893** σκεῖρος· ῥύπος. καὶ ὁ δριμὺς τυρός (Eupol. fr. 299 K.–A. Cratin. fr. 491 K.–A.). καὶ ἄλσος καὶ δρυμός. Φιλητᾶς δὲ τὴν ῥυπώδη γῆν (fr. gramm. 21 Kuchenm.)

D **894** σκείρων· ἀργέστης λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν

895 σκειρώσασθαι· σκληροῦσθαι

D **896** σκέλεαι· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα (Critias VS 88 B 38. Antiphan. fr. 38, 2 K.–A.). Πάρθοι σαράβαρα

D **897** σκελέεσθαι· ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι

D **898** Σκελερδεία· Ἄνθεια ἡ νῆσος

899 σκελετά· σκίλλα

900 σκέλεται· ξηραίνει, ἰσχναίνει

D **901** σκέλεφερ· βόλου ὄνομα. Λάκωνες

902 †σκέλισμα· τὸ ἀείμνημα†

D **903** σκελήπερον· νήπιον. Ἀρχίλοχος (fr. 282 W.)

D **904** σκελ[λ]ίδες· τὰ περιμήκη τμήματα (Pherecr. fr. 113, 13 K.–A. v.l.)

905 σκέλλισμα· δρόμημα

906 σκελλόν· διεστραμμένον

907 σκελλόμενα· σκελετευόμενα

---

891 cf. Ph 521, 20 v. σκίρον **893** EM 717, 57 **894** Arist. meteor. 363b23–6; plura RE v. Skiron n. 2 **895** EM 717, 57 **896** Poll. 7, 59 **906** EM 701, 9

---

888 σκειρᾶξαι] accent. σκειράξαι Mus. | κρεαφαγῆσαι H: Mus. **889** σκείρατες] h. e. σκίρατες (Schm.); σκίραφες L. Dind. 7, 398 c; Schm. ci. ft. plures glossas coaluisse, coll. σκιραφές Ph 520, 22 v. σκιραφία; v. etiam gl. 885; Frisk 2, 733 v. σκίραφος; Degani ad Hippon. fr. 128 (129 a W.); Lob. Prol. 292 | προύνικος (H: Mus.)] cf. gl. π 4034 **890** σκειραφεῖν] h. e. σκιραφεῖν (Lob. Prol. 292); Alb. cft. gl. 922 **891** Σκειρόμαντις] h. e. Σκιρόμαντις (L. Dind. 7, 337 a–b) | σκείρωσι H: Schm., cf. gl. 885 **892** h. e. σκῖρον (i. q. σκῦρον, cf. gll. 1185–6; σκιρός eiusdem significationis exstat gl. 1025)· λατύπην + nov. gl. σκιρόν (σκειρὸν H = A)· σκληρόν (Schm.) **893** σκεῖρος] h. e. σκῖρος (Schm.), i. q. σκῦρος, cf. gll. 1185–6 | Alb. cft. gl. 884 | φίλητας H: accent. Mus. | πυρρώδην H: Mein. ap. Bach ad Philet. p. 272 et FCG 2, 185 **894** σκειρῶν H: accent. HSt.; i. q. σκίρων | ἄργη τίς H: HSt. | Σκειρωνίδων] i. q. Σκιρωνίδων **895** σκειρώσασθαι] h. e. σκιρώσασθαι (Schm. post alios; Alb. cft. gl. 1030) **896** σκελεαὶ H: accent. Schm. | Antiphan.] cf. gll. 19. 190 | σαράβαρα] v. gll. 19. 190 **898** Σκελερδεία] cf. RE s. v.; RE post alios habet accent. Σκελέρδεια | ἀνθία H: Mus. **899** cf. gl. 984 **902** Schm. ci. σκέλημα (coll. ordine)· τὸ ἀεὶ μήνιμα (coll. Hom. T 68); alii alia | σκέλισμα] cf. Lampe vv. σκέλισμα. ὑποσκέλισμα **904** σκελλίδες (H: Alb.)] h. e. σχελίδες (Alb., coll. gl. 2974) **905** σκέλλισμα] σκέλισμα Schm. **906** Lob. El. 1, 126 cft. gl. κ 2173 **907** cf. gl. κ 1413

908 σκελίς· τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου
909 σκελοῖν· ποδῶν (Plat. conv. 190 d)
910 σκέλος· τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ. καὶ μέρος τι τῆς νεώς D
911 σκελοῦνται· σκελετισθήσονται
912 σκέμμα· διάνοια
913 σκέπαρνον· τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν (ε 237) Hom.
914 σκέπαρνον· ἐπιδέσμου ἰατρικοῦ ὄνομα (Hippocr. off. med. 7 [3, 292, 1 L.]) D
915 σκέπας· σκέπη. ὑποδοχή (ε 443) Ap. S.
916 σκεπᾶσθαι· θερμανθῆναι
917 σκέπη· σκέπασμα
918 σκεπινός· ἰχθὺς ποιός D
919 σκεπόωσι· σκέπουσι. ⟨σκέπην⟩ παρέχουσιν (ν 99) Ap. S.
920 σκέπ⟨τ⟩ετο· ἀπεκρούετο. ἐφυλάσσετο, παρετήρει, περιεβλέπετο (Π 361) Hom.
921 †σκεραός· οἰδός†
922 σκέραφος· λοιδορία. βλασφημία
923 σκέρβολον· λοίδορον. ἀπατεῶνα D
924 σκέρβολλε· λοιδόρει (Ar. Equ. 821) D
925 σκερβόλ⟨λ⟩ει· λοιδορεῖ, ἀπατᾷ D
926 σκέρβολος· λοίδ⟨ορ⟩ος (cf. Callim. fr. 603 Pf.). καὶ τὰ ὅμοια D
927 σκέρ[ρ]ον[ον]τα· σκιρτῶντα v⁴A¹⁰, πηδ⟨ῶντ⟩α
928 σκερός· αἰδοιολείκτης D
929 σκερολίγγες· λαικασταί. ἢ †ὠπισταί† D
930 σκεύακας· εὐωνύμους D
931 σκευή· ὅπλισις, στολή (Hdt. 1, 24, 4–6. 7, 62, 1. Thuc. 1, 6, 3) D
932 σκευοποιούς· τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας D
933 σκεῦος· ἀγγεῖον ἅπαν. καὶ τὸ σκευοῦσθαι· ἑτοιμάζεσθαι

---

913 Schol. **914** Erot. 116, 10; Galen. lex. 19, 138, 13 **915** Schol.; Ap. S. 142, 28 **918** Dorio ap. Athen. 7, 322e **919** Ap. S. 142, 29; Schol. **920** Ap. S. 142, 12; Schol. **923** cf. Ph 518, 6 v. σκέρβορε **924** Su **926** cf. Ph 518, 6 v. σκέρβορε **931** cf. Schol. Thuc.

---

908 cf. gl. 904 cum adn. **909** σκελῶν H: ordo et Schm. **911** σκελετασθήσονται H: L. Dind. 7, 338 d, coll. Zonar. 1657; σκελετευθήσονται HSt. **914** ἐπὶ δεσμοῦ H: Mus. **918** σκεπινός] Flor. cft. Opp. hal. 1, 106 **919** σκεπώοσι H: ordo et Ap. S. et Schol. | σκέπωσι H: Schol. | ⟨σκέπην⟩ παρέχουσιν] παρέχωσιν H: Alb. in app., coll. Ap. S.; σκέπας παρέχουσι Schol. **920** σκέπετο H: ordo et Ap. S. | ἀπεκρού̣το H: Mus. **921** Sop. ci. σκέρβολος· λοίδορος, contra ordinem **922** Alb. cft. gll. 2981. κ 2296 et praeterea gl. σ 890 **924** σκερβόλλε H: accent. Mus. **925** σκερβολεῖ H: Mus. (⟨λ⟩) et Heins. (accent.) **926** λοῖδος H: Mus., cf. gl. 923 **927** σκερρὸν ὄντα H: K (rectius σκαίροντα [Schm. post Voss., cf. gl. 803]) | παῖδα H: R. Kassel, coll. gll. 803. 1393 **928** σκερός] rectius σκαιρός? **929** σκερολίγγες] rectius σκαιρολίγγες? | λεκασταὶ H: Voss. | ὠπισταί] ὀπισταί Mus.; non liquet **930** σκεύακας] Voss. ci. σκαίακας **931** ὅπλησις H: Mus., cf. gl. 437 | Hdt. 7, 62] cf. gl. 437

934 σκευώρημα· πλάσμα. κακουργία. κατασκευή. τὸ γινόμενον *κατασκεύασμα A[9] εἰς βλάβην (Dem. 41, 24)

935 *σκευωρία· κατασκευή (Philem. fr. 64, 1 K.–A.) vg[3](A[8])

Ap. S. **936** *σκεψάμενος· ἀποβλέψας (μ 247) g[σκι14]

937 σκέψομαι· θεωρήσω (Men. fr. 349 K.–A.)

938 σκέψις· θεωρία

D **939** σκηκός· πόας εἶδος, καὶ ζῴου

Hom. **940** σκήλειεν· σκελετεύσειεν. ξηραίνειεν. *καύσειεν (Ψ 191) A[17]

941 *σκῆλαι· ξηρᾶναι A[15]

D **942** σκηνάς· καταγωγάς, οἰκήματα (Men. fr. 572 K.–A.?)

D **943** σκῆν· ὅ τινες μὲν ψυχήν, τινὲς δὲ φάλαιναν

944 *σκηνή· ἡ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία (Men. fr. 572 K.–A.?) A[20]

K + D **945** σκῆνος· *σῶμα (Democr. VS 68 B 223. Sap. 9, 15) vg[9]. [ἢ σκῆλος.] ἢ πάθος ἐν μελίσσαις, ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ

N. T. **946** *σκήνους· οἰκητηρίου (2. Ep. Cor. 5, 1) A[23]

947 *σκήνωμα· οἴκημα, ⌊οἶκος, τόπος (vg[5]A[18])

948 σκηνοῦντες· σύσκηνοι. λέγονται δὲ καὶ σκηνωταί (Xen. Anab. 4, 4, 15)

949 σκηνωταί· συνσκηνοῦντες

Hom. **950** *σκηπάνιον· βακτηρία (g[σκι15]). ἢ ⌊σκῆπτρον (Callim. fr. 355 Pf. cf. N 59 . .) Σ

Hom. **951** *σκηπανίῳ· τὰ αὐτά (N 59 . .) A[16]

D **952** σκηπήϊον· πτύον

953 σκηπήνιον· βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον. κηρύκ⟨ε⟩ιον. ῥάβδος

954 *σκήπτεται· προφασίζεται (Dem. 34, 47) vg[2]A[11]

954b σκήπτοιτο· προφασίζοιτο (Lys. 23, 3)

955 *σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος (e.g. Xen. Anab. 3, 1, 11) vg[3]A[12]

Hom. **956** *σκηπτοῦχοι· βασιλεῖς (θ 47) (Σ)[vg[7]A[21]]

Hom. **957** *⟨σκηπτοῦχος·⟩ σκηπτροφόρος βασιλεύς (Α 279 . .) vg[7]A[21]

---

935 Σ σ 109 **936** = Ap. S. 142, 27 **937** = Ph **939** ζῴου] Diosc. mat. med. 2, 66, 1 **942** cf. Ph 518, 17 v. σκηνή **944** Ph **945** cf. EM 716, 56 **950** Σ σ 110; EM 717, 1 **951** Schol.; EM 717, 1 **954** = Σ σ 112 **955** = Σ σ 114 **956** Σ σ 115 **957** Schol.

---

934 σκευώριμα H: Mus. **935** Philem.] cf. gl. τ 1256 **939** σκηκός] Thes. 7, 366 a ci. σκίγκος **940** σκήλουσεν H: A **942** cf. gl. 944 **943** Alb. cft. gl. 543, ad quam v. plura **944** cf. gl. 942 **945** ἢ σκῆλος] 'malui ut dittographiam eicere, quam … corrigere ἢ σκλῆρος τὸ πάθος' Schm. | πάθος κτλ.] Alb. cft. gll. 1040. κ 2968 | σμῆνει (sic) H: accent. Mus. **948** σκηνόντες H: Hansen; σκηνῶντες Mus. | λέγεται … σκηνωταίς H: Mus. (λ.) et ed. 1521 (σ.); λέγεται … σκηνωτής Schow **950** cf. gl. 852 cum adn. | Callim.] cf. gl. ο 503 **952** Schm. cft. gl. 879 **953** κηρύκιον H: Schm. | cf. gl. 852 cum adn. **955** διὰ πυρός H: Schm. **957** nov. gl. σκηπτροφόρος· β. H: K (σκηπτοῦχος· β. σ. vg); intelligendum est σκηπτοῦχος βασιλεύς· σ. β.; cf. gl. τ 76 cum adn.

958 σκῆπτρον· κυρίως μὲν πᾶσα ῥάβδος· ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ’ Ap. S.
αὐτῇ, ὅ ἐστιν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον (Α 28)

959 *σκηρίπτεσθαι· ἐπερείδεσθαι A^{10} ῥάβδῳ, ἢ ἄλλῳ τινί (ρ 196) Hom.

960 *σκηριπτόμενος· ἐπερειδόμενος vg^{8}A^{22}Σ, στηριζόμενος vg^{8}Σ, Hom.
ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ (λ 595). †τὸν ἐπερείδεσθαί τινι λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον†

961 σκηριπτούμενος· τὰ αὐτά

962 σκηρόν· σκληρόν. τ⟨ρ⟩αχύ D

963 σκῆψαι· πεσεῖν

964 σκήψας· προφασίσας

965 *σκῆψις· πρόφασις vg^{6}A^{14}

966 σκιά· σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος *ἀντίμορφος (A^{29})

967 σκιαγραφίαν· τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσιν. ἐλέγετο δέ τις D
καὶ Ἀπολλόδωρος ζωγράφος σκιαγράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος. οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται· μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται

968 σκιαγράφος· ὁ Ἀπολλόδωρος D

969 σκιαδεύς, τινὲς δὲ σκίαινα· εἶδος ἰχθύος (Numen. SH fr. 578, 3) D

970 σκιάδια· σκηνοπήγια. ἔστι δὲ τόπος, ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο D
(Pherecr. fr. 70, 2 K.–A.)

971 σκιάδιον· σκηνή. καμαλαύκιον D

972 *σκιάζει· σκεπάζει (Deut. 33, 12) A^{22} LXX

973 Σκίαθος· νῆσος Κυκλάδων (e. g. Dem. 4, 32) D

974 *Σκιάποδες· οἱ ἐν Λιβύῃ πλατεῖς ἔχουσι τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι (Ctes. FGrHist 688 F 60) A^{26}

975 Σκιάπους· ἔθνος περὶ τὴν Αἰθιοπίαν πλατύπουν (cf. Hecat. Miles. D
FGrHist 1 F 327)

976 Σκιάρα· ἡ Κεφαληνία D

---

958 = Ap. S. 142, 13 **959** Schol. **960** Σ σ 117; Schol. **965** Σ σ 118; EM 717, 5 **967** v. ad gl. 968 **968** Ph; Plut. glor. Athen. 346 a; Plin. n. h. 35, 60 **969** Athen. 7, 322 f; Arist. h. an. 301^{b}30 **971** cf. Su **973** cf. Harp. 276, 5 [σ 27 K.] (unde epitom. = Ph = Su) **974** Harp. 276, 7 [σ 28 K.] (= epitom. = Ph 519, 25 = Su σ 601); Su σ 600

---

960 τὸν κτλ.] ‘σκήπτεσθαι· τὸ ἐπερείδεσθαί τινι λόγῳ προφασιζόμενον aliena sunt’ Schm. **961** v. l. gl. 960 **962** σκηρόν] h. e. σκιρόν (Schm. post Arnald.; Schm. etiam de forma dial. potius quam errore cogitat, coll. gl. 473; praeterea σκηρὸν καὶ σπογγῶδες legitur Erot. 117, 15) | ταχύ H: Perg. **967** σκιογράφος H: Biel., cf. lemma et gl. 968 | πηλὸν H: Mus. **968** σκιάγραφος H: accent. Mus. **970** σκιαδία H: accent. HSt.; σκιάδεια Schm. | σκηνωπηγία H: HSt. **971** σκιάδιον] σκιάδειον Mein. 1857 p. 621 | σκηνίκωμα. λαύκιον H: Mein. | καμαλαύκιον] Mein. cft. gll. κ 2618 (καμα- cod.), et τ 837 ubi forma usitata καμε- (v. LSJ Suppl. et Lampe) legitur **974** Σκιαποδες· εθνος εν Λιβυῃ πλατεις εχοντα (sic) τους ποδας, ὡς τῳ καυματι κλιθεντες εκ των ποδων σκιαν ἑαυτοις ποιουσιν A | σκιαπόδες H: accent. Mus., cf. Harp.

D **977** σκιάς· ἡ ἀναδενδράς. καὶ σκηνὴ ὠροφωμένη (Theocr. 15, 119). καὶ τὸ θολῶδες σκιάδιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται (Eupol. fr. 481 K.–A. Callix. FGrHist 627 F 2). καὶ τὸ πρυτανεῖον. καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο

977x σκίασεν· ἐκάλυψεν

978 σκιδαρόν· ἀραιόν

Ap. S. **979** σκίδναται· διασκεδάννυται, σκορπίζεται, χωρίζεται (Λ 308 . .)

980 σκίδνανται· διασκορπίζονται (Ios. Ant. 1, 120)

Greg. Naz. **981** *σκιδναμένου· διασκορπιζομένου (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 222 [37, 987, 1 M.]) vg^{1}A^{16}

Hom. **982** *σκιερόν· κατάσκιον vg^{2}. [ἀκριβές] εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον (υ 278)

983 *σκιθακός· ἰχθὺς ὁ καὶ τράχουρος A^{33}

984 *σκίλλα· σκαμωνία A^{32}, θανατηφόρος μυῶν

985 [σκιλλεῖον· σκιάδιον]

986 σκίλλος· ἰκτῖνος

D **987** σκίλλωνται· †ἐδάνυνται† (Aesch. Pers. 577)

988 σκιμαλίσαι· καταδακτυλίσαι (Ar. Pac. 549)

Att. **989** σκιμβάζει· χωλεύει (Ar. fr. 887 K.–A.)

D **990** σκιμβασμός· φιλήματος εἶδος

D **991** σκιμβάδες· ὕλη εὔθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν

992 σκιμβόλος· ἠλίθιος

993 σκιμβός· χωλός

994 *σκίμποδα· κράββατον (Ar. Nub. 254) A^{23}

D **995** σκιμπόδιον· εὐτελὲς κλινίδιον μονόκοιτ[ι]ον (Philem. fr. 26 K.–A.)

996 *σκιμπόδων· κραββάτων vg^{5}A^{31}

997 *σκίμπους· κράββατος g^{6}

998 σκίμπτει, σκίμπ⟨τ⟩εται· χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει

---

977 Poll. 7, 174 | σκιάς] cf. Ph 520, 6; Moer. 209, 4 [σ 6 H.] | σκιάδιον] Ph 520, 8 **979** Ap. S. 142, 22 **981** Σ σ 120 **988** = Moer. 210, 7 [σ 48 H.]; Ph; cf. Schol. Ar.; Su ε 3150 v. ἐσκιμάλισεν **989** $Σ^{b\ et\ Ph}$ σ 121 (Ael. Dion. σ 24) **995** Poll. 10, 35 **997** Σ σ 122; EM 717, 51

---

977 ὠροφομένη H: Schm. | σκιάδιον] σκιάδειον Schm., cf. Ph^{c} | σκιάδαι H: Schm.; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. **979** σκιδνᾶται H: accent. Mus. **982** [ἀκριβές] Alb., coll. gl. 883 **983** Alb. cft. gll. 740. 1023 | τραχοῦρος H: accent. Mus., cf. gl. 740 **984** Alb. cft. gll. 899. 3027 | σκαμωνία H = A] cf. gl. 838, ubi σκαμω- ordine firmatur | θ. μ.] Schm. cft. Athen. 9, 371 d, ubi perperam σκιὰς in cod. legitur **985** σκιλλεῖον (contin. H: nov. gl. Mus.)] h. e. σκιάδειον (Cob. Nov. lect. 179 post Ruhnk.) | totam gl. del. Schm. **986** Schm. cft. gl. β 300 **987** h. e. σκίλλονται (rectius σκύλ- Alb.)· σκεδάννυνται (r); σκύλλονται· δαίνυνται Arnald. **988** Alb. cft. gl. 783 **989** Lob. El. 1, 411 cft. gll. κ 2695–6. ο 470 **993** χολός H: Mus. **995** μονοκοίτιον H: Hemsterh. **996** σκιμπόνδων H: K **998** σκίμπτει· σκίμπεται. H: I. C. Cunningham; cf. gl. π 2507 cum adn. | ad gll. 998. 1000–1. 1004. 1006 cf. gll. ε 3125–6. 6237. κ 2705 (Alb. alii)

999 σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά
1000 σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. [ἐκπλαγῆναι.] ἐμπελασθῆναι Ap. S.
1001 [σκιμπτύει· χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει]
1002 [σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά]
1003 [σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. ἐκπλαγῆναι]
1004 *σκιμφθῇ· ἐγγίσῃ. προσπελασθῇ (Hippocr. morb. 1, 20 [6, 180, 4 L.]) A[24]
1005 σκίμψαιτο· †ἐλάβοιτο†
1006 σκίμψασθαι· ἐρείσασθαι. π[λ]ῆξαι. ἐμπ[λ]αγῆναι
1007 σκίνακες· ἐπὶ τῶν λαγωῶν (Nic. ther. 577. al. 77) D
1008 *σκινδάλαμος· σκόλοψ (Hippocr. mul. 2, 133 [8, 288, 18 L.]. Ar. Nub. 130. Ran. 819) A[25][vg[7]]. τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ̄ σχινδάλαμος. ἄλλοι ⌊σκινδαλμός [vg[7]]
1009 σκινδαρεύεσθαι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμαλίζεσθαι (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
1010 σκινδαρίσαι· τὰ αὐτά (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
1011 σκινδάρ⟨ε⟩ιος· ὄρχησις οὕτω καλουμένη (cf. com. ad. fr. 539 K.–A.) D
1012 σκίνδαροι· τὰ προσκινήματα (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
1013 σκίνδαρος· ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
1014 σκινθαρίζειν· ἔνιοι σκα⟨νθα⟩ρίζειν. τὸ γὰρ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ, ὡς Δίδυμος (Λεξ. κωμ. fr. 11 p. 36 Schm.) D
1015 *σκινθίζεται· λακτίζεται A[30]

1000 = Ap. S. 142, 21 **1004** Galen. lex. 19, 139, 1 **1007** cf. Scholl. Nic. **1008** Σ σ 123; Moer. 210, 9 [σ 50 H.]; Galen. lex. 19, 145, 1; Scholl. Ar.; Schol. Luc. Hes. 5 **1012** cf. Ph **1013** Ph **1014** Suet. lud. 20 T. [p. 436 M.]; Eust. Il. 861, 10 [3, 248, 3 V.]; Poll. 9, 126 **1015** = Su

---

1000 ἐκπλαγῆναι om. Ap. S.; ἐμπαγῆναι. ἐκπλαγῆναι habemus correctionem cum errore perperam non deleto (Alb.; id. cft. gl. ε 3126); cf. ad gl. π 2415 | ἐμπεπλασθῆναι H: Ap. S. | cf. gl. 998 cum adn. **1001** v. l. gl. 998 **1002** dittogr. gl. 999 **1003** v. l. gl. 1000 **1004** ἐγγίσει H = A: Foes. | προσπελάσει H = A: Schm. post Foes. | cf. gl. 998 cum adn. **1005** σκίμψαι· τὸ H: Mus. | ἐλάβοιτο] ἐμβάλοιτο? Schm. **1006** πλῆξαι. ἐκπλαγῆναι H: Alb., coll. gll. 998–1000; sed dubitat propter Galen. lex. 19, 139, 9 σκύμψαι (sic)· τύψαι, κατασχάσαι, διελεῖν; hanc tamen glossam ex ipso Galeno 19, 139, 1 σκίμφθη· δύο δηλοῖ παρ᾽ αὐτῷ, τό τε διαιρέθη καὶ τὸ ἐμπελάσθη (sic accentt.) explicare licet | cf. gl. 998 cum adn. **1007** Schm. cft. gll. 2050. 2726 **1008** σχινδάλομος (H: Alb.)] σχινδαλμός ἐν τῷ χ̄ ᾽Αττικοί, σκινδαλμός ῞Ελληνες Moer. | σκινδαλμός] σκινδαλμοί Σ | Ar. Nub. 130] cf. gl. 1963 **1009** σκιμβαλίζεσθαι H: Alb. **1010** σκινδαρῆσαι H: Schm.; id. cft. Ph 520, 15 v. σκινδακίσαι (et 20 s. v. σκίνδαρον), ‘quod non damnaverim’ **1011** σκινδάριος H: Schm. **1012** προσκυνήματα H: Schm. in app., coll. Ph 520, 19 | Alb. cft. gl. 616 **1014** σκινθαρίζειν] cf. gl. 1141 cum adn. | σκαρίζειν H: Jungerm., coll. Poll. **1015** Alb. cft. gll. 1141. 1178

1016 σκιοειδέα· σκιοειδῆ (Ar. Av. 686)

D **1017** σκιόεν· σκιερόν, μέλαν. βαθύ (Antim. fr. 3, 2 W. = 3, 2 M.?)

Ap. S. **1018** *σκιόεντα· σύσκια Σ. σκοτεινά. ὑψηλά (α 365; Α 157). ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα (Ε 525)

D **1019** σκίουρος· ζῷον ὁ καὶ καμψίουρος. ἄλλοι ἵππουρος

D **1020** σκίπει· νύσσει

D **1021** σκιπός· σκνιφός. ὁ μικρολόγος (Semon. fr. 19 W.)

1022 *σκίπων· βακτηρία, ῥάβδος (Cratin. fr. 257 K.–A. Hdt. 4, 172, 2) A^{18}

1023 [σκίθαρκος· ἰχθὺς ὁ καὶ τραχοῦρος]

Eur. **1024** *σκίπωνι χειρός· βακτηρίᾳ χειρός (Eur. Hec. 65) A^{21}

D **1025** Σκιρ[ε]ῖται· ⟨...⟩ σκιρός ἐστιν ἡ λατύπη

1026 *σκιροφόρ[ε]ια· ὄνομα ἑορτῆς vg^{3}A$^{19.(27)}$

1027 *σκιρτᾷ· ἅλλεται A^{17}, κινεῖται, ⌞ὀρχεῖται,⌟ τρέχει, ⌞ἀναστρέφεται (Plat. rep. 571 c. leg. 716 b) (A^{17})

1028 σκίρτησις· ἰσχύς, δύναμις. καὶ τὰ ὅμοια

D **1029** σκιρ⟨ω⟩θῶσι· σκληρυνθῶσιν (Hippocr. nat. mul. 36–7 [7, 378, 21. 380, 5 L.]. mul. 155–6 [8, 330, 11. 19 L.])

D **1030** σκιρώσασθαι· ἀπο⟨σ⟩κληροῦσθαι

D **1031** σκίταλοι· ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυκτερινῆς θεούς τινας ἐσχημάτισεν. Θέων (p. 54, 28 G.) δέ φησι πεπλάσθαι τοὔνομα (Ar. Equ. 634)

D **1032** σκιτυπίαι· σκηναί

D **1033** σκιφίας· εἶδος ἰχθύος (Epicharm. fr. 51, 1 K.–A.)

D **1034** σκιφίζει· ξιφίζει. ἔστι δὲ ⟨ὁ ξιφισμὸς⟩ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως

D **1035** σκιφίνιον· πλέγμα ἐκ φοίνικος

D **1036** σκίφος· ξίφος. οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ αἰδοίου

D **1037** σκιφύδρια· εἶδος κογχυλίου (Epicharm. fr. 40, 5 K.–A.)

D **1038** σκίψαι· ὀκλάσαι. Ἀχαιοί

1018 Σ σ 124; Ap. S. 142, 24; Scholl. **1022** EM 717, 48 **1025** Tim. lex.; plura ad gl. 887 **1026** = Σ σ 126; Schol. Paus. perieg. 1, 1, 4 **1029** Erot. 120, 12 **1031** Schol. Ar.; Su **1036** EM 718, 11

1018 σύσκηνα H: Σ Schol. **1019** ὃ H: accent. Mus. | ἱπποῦρος H: accent. Mus. **1020** Alb. cft. gl. 1043 **1021** σκιπός] σκνιπός Semon.; Alb. cft. gl. 1042 **1022** cf. gl. 852 cum adn. **1023** extra ordinem, v. l. gl. 983 **1024** χειρός H = A] χερός Eur. **1025** σκιρεῖται H: Alb. in app., coll. gl. 887 | ⟨...⟩] lac. agn. Alb. in app. | cf. gl. 892 cum adn. | λατυπή H: accent. Mus. **1026** σκιροφορεία H: K **1027** cf. gl. 1393 cum adn. **1029** σκιρθῶσι H: Faber alii, coll. gl. 1187 **1030** ἀποκληροῦσθαι H: Sop., Schm. cft. gl. 895 **1031** σκιταλοὶ H: accent. Mus. | θεῶν H: accent. Mus. | τοῦ νόμου H: Faber **1033** σκιφίας] Dor. pro ξιφίας; Sop. Jun. cft. gl. ξ 72 | Epicharm.] cf. gl. χ 754 **1034** σκιφίζει] Dor. | ⟨ὁ ξιφισμὸς⟩ I. C. Cunningham fere; cf. gll. ξ 73. 75. α 6521 **1036** σκίφος] Dor.; cf. gl. ξ 82 **1037** σκιφύδρια] Dor. pro ξιφύδρια; cf. gl. ξ 83 **1038** σκίψαι] Voss. cft. gl. 1000

1039 *σκληραγωγία· ἄσκησις. παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι vg^{σκο3}(A^{σκλ1})
1040 σκληρός· νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία D
1041 σκληφροί· οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι (Plat. Euthyd. 271 b?) D
1042 σκνιπόν· μικρολόγον (Semon. fr. 19 W.) D
1043 σκνίπτειν· νύσσειν. καινοτομεῖν D
1044 σκνιφ̣῀· ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας. ⟨Ἠ⟩λεῖοι D
1045 σκνιφόν· ἀμυδρὸν βλέπον. Ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι (Semon. fr. 19 W.) D
1046 σκνίψ· ζῷον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον (Stratt. fr. 74 K.–A.) D
1047 σκοβαδές· ἔδεσμά τι D
1048 σκογχούλας· γογγυσμούς. τονθρυσμούς D
1049 σκοιά· σκοτεινά. τινὲς κολόροβοι D
1050 σκοΐδιον· σκιάδιον D
1051 σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου D
1052 σκοίθης· διάβολος. Ἀττικοί. λάλος, στωμύλος D
1053 σκοιόν· ἰσχυρόν. δασύ. μαλακόν. βαθύ. μέγα. χλωρόν. ποικίλον. σύνσκιον (Nic. ther. 660?)
1054 σκοῖπος· ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ᾽ ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι D
1055 σκοίψ· ψώρα D
1056 σκόλεφραι· κατακεκαυμέναι τὰς τρίχας D
1057 σκολιά· τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον, οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιΐας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ᾽ ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά, ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί Att.
1058 *σκολιά· σκαμβά, οὐκ ὀρθά A^{49}. ἄδικα. δυσχερῆ. ἐπικαμπῆ. ἄνισα. δύσκολα
1059 †σκολλέ· σκυμμόν†

1040 Arist. h. a. 605^{b}11. 626^{b}17 **1041** cf. Poll. 2, 10; Schol. Plat. **1042** Poll. 2, 65; EM 718, 16 **1045** Poll. 2, 65; cf. Phryn. ecl. 377 **1046** cf. Zenob. vulg. 5, 35; Prov. Bodl. 745; Su; Ph | de κνίψ vel σκνίψ] Theogn. can. 814 (p. 135, 30 C.) [Arist. fr. 360 Rose] **1051** cf. aliter Ph (qui Men. Cithar. fr. 9 citat); Poll. 10, 16; Arcad. 47, 28 **1052** Ph **1057** Ph 523, 7 = Su σ 643, v. σκολιόν (Paus. σ 16); Athen. 15, 694 a; Schol. Plat. Gorg. 451e

---

1040 σκληρός] accent. σκλῆρος Schm. in app. post Thes. 7, 410 d, cf. gl. κ 2968 | Alb. cft. gll. 945. κ 2968 **1042** σκνιπόν] accus. e Poll. intelligitur | Alb. cft. gl. 1021; v. praeterea Frisk 1, 886 v. κνίψ **1043** Alb. cft. gl. 1020 **1044** σκνιφ̣῀ H (Latte putat σκνιφῆ)] σκνίφος Mus. | λεῖοι H: Mus. (interpunct. add. Alb.) | G. cft. gll. κ 3096–7 **1045** σκνιφόν] σκνιπ- Semon.; cf. gl. 1042 cum adn. **1046** cf. gl. κ 3140 et Frisk 1, 885 v. κνίψ **1047** σκοβαδές] accent. σκοβάδες? M. L. West **1050** σκιάδιον] σκιάδειον Schm. **1051** Hoffm. Mak. 19–22. 83–4 **1052** σκοίθης] Alb. alii cft. Ph 523, 2 σκόθης· διάβολος et gll. 1315 (unde Schm. vult σ[κ]οίθης). ψ 179. 241. 260–1 | στωμῦλος H: accent. Ald. **1054** Schm. cft. gl. 77 **1056** Alb. cft. gl. 1068, Schm. gl. 1041 | σκόλεφραι· κατακεκαυμέναι] -ε (bis) Mus. **1057** σκολεία H: Mus., de accentu cf. e. g. gll. α 1154. 1156 et Ph = Su v. σκολιόν; melius σκόλια | μελλοποιᾶς H: Mus., cf. Athen.

D **1060** σκόλλυς· κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν. τινὲς δὲ μαλλόν, πλόκαμον

D **1061** σκολοῖς· δρεπάνοις

D **1062** σκολόπαξ· ὄρνις ποιός

Hom. **1063** *σκόλοπας· ὀξέα ξύλα (A^{39}) ὀρθά (Η 441 . .)

D **1064** σκολόπενδρα· ζῷον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον

D **1065** σκολοπώνυμον· τὸν στ⟨αυ⟩ρώσιμον, ἀπὸ τῶν σκολόπων

Hom. **1066** σκόλοπες· ὀρθ[ε]ὰ καὶ ὀξέα ξύλα, στ⟨αυ⟩ροί, χάρακες (μ 63)

1067 [σκόλος· ἀκάνθης εἶδος]

D **1068** σκολοφρή· κατακεκαυμένη

D **1069** σκολόφρον· θρανίον

1070 σκολοβρᾷ· χαλεπαίνει

N.T. **1071** *σκόλοψ· ξύλον ὠξυμμένον (2. Ep. Cor. 12, 7) $vg^{8}A^{32}$

D **1072** σκόλοψιν ὡς ὀπτῶσιν· τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ῥάχεως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθὺς ἐπὶ ὀβελίσκων

1073 *σκόλυβος· ὁ ἐσθιόμενος βολβός [A^{40}]

1074 σκολύβρα· ἡ σκυθρωπή

1075 *σκολύθρια· ταπεινὰ διφρία. ⌊ὑποπόδια (Plat. Euthyphr. 278 b) Σ

1076 σκολύθρων· ταπεινῶν. ἀπὸ σκολύθρων δίφρων

D **1077** σκόλυμος· λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες (Hes. op. 582)

1078 σκολύπτειν· ἐκτίλλειν. κολούειν

1079 σκολύφρα· σκυθρωπή. σκληρά. ἐργώδης. δυσχερής

D **1080** σκολύψαι· κολοῦσαι, κολοβῶσαι [σπαράττειν, ἐκτίλλειν]

D **1081** σκομβρίδες· ἰχθύες

D **1082** σκομβρίσαι· γογγύσαι. καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος (Iuba FGrHist 275 F 22)

1060 cf. Poll. 2, 30; Athen. 11, 494 f; (Ael. Dion. σ 25) **1063** Schol.; EM 718, 24 **1071** cf. Σ σ 130 **1075** = Schol. Plat.; Tim. lex.; EM 718, 39; Poll. 10, 48; Eust. Od. 1515, 50 [1, 190, 1 St.]; (Paus. σ 17) | ὑποπόδια] Σ σ 129 **1077** = Schol. Hes.; cf. Theophr. h. pl. 6, 4, 3–4 **1082** γογγύσαι] Ph 523, 20 = Su σ 651 v. σκομβρίζει | παιδιᾶς κτλ.] Ph 523, 21 = Su σ 652 v. σκομβρίσαι (Iuba)

1060 σκολλὺς H: accent. Schm. post Sop. | καταλελιμμένη H: Mus. | μᾶλλον H: accent. Sop. Salm. G. **1061** σκολοῖς] σκολιοῖς G. | Alb. cft. gl. 1211 **1062** σκόλοπαξ H: Ald. **1063** σκόλοπες H: ordo et A | cf. gl. 1066 **1065** στρώσιμον H: Mus. **1066** ὀρθέα H: Voss. | στροὶ H: Mus. | cf. gl. 1063 **1067** v. l. gl. 1212 **1068** cf. gl. 1056 cum adn. **1070** Alb. cft. gll. 1074. 1079 **1071** ὄψιμον H (error ft. e lemmate gl. 1072 intelligitur): Heins. | id. cft. gl. 1213 **1072** ὄπτωσιν H: accent. Schm. | cf. Aesch. Eum. 189–90; Eur. IT 1430; cet. **1073** 'Alias σκόλυμος [gl. 1077]' Salm. **1074** Alb. cft. gll. 1079 et 1070 **1075** gl. Thess. **1076** σκολύθρων] de voce cf. Ph 523, 19 = Su σ 650 σκόλυθρον· σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον (Paus. σ 18) et Kassel–Austin ad Teleclid. fr. 3 **1077** cf. gl. 1073 **1079** Alb. cft. gll. 1074 et 1070 **1080** κωλύσαι H: HSt. | [σπαράττειν, ἐκτίλλειν (ἐκτείλλειν H: Mus.)] Schm., cf. gl. 1078 **1081** σκομβρίδες] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **1082** σκομβρίσαι] σ om. rubr., add. Mus. | Iuba] cf. gll. 139. β 754. 1134. κ 900. 3074. 4494

1083 Σκόμβροι· Θρᾴκιον ἔθνος (Soph. fr. 1095) D
1084 σκονδάμνα· ῥάφανος D
1085 σκόνδρον· δρυπτόν. ἢ δρύπτει D
1086 σκόνυζα· ἡ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς, καὶ στιβάδας ἐξ αὐτῆς ἐποίουν, καὶ ταῖς οἰκίαις στεγάσματα ἐπέβαλλον (Pherecr. fr. 177 K.–A.) D
1087 σκοπεῖσθαι· ὁρᾶσθαι
1088 *σκόπελος· ὑψηλὸς τόπος $g^{16}A^{42}v^{6}$, ἢ πέτρα vg^{6}[$g^{16}A^{29}$], ἢ ἀκρώρεια [vg^{6}], ἀφ᾽ ἧς ἔστι σκοπεῖν τὰ κύκλῳ. καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα (Β 396 . .). οἱ δὲ ἀκρόπολις (Pind. fr. 196) Hom. + D
1089 σκόπες· ὀρνέου γένος
1090 *σκοπεύει· ἰχνεύει. ἐπιτηρεῖ (Prov. 5, 21) A^{47} LXX
1091 σκοπή· ἄποψις
1092 σκοπήσεις· σκέψεις
1093 σκοπιαζέμεν[αι]· κατασκοπεῖν (Κ 40) Hom.
1094 σκοπιάζων· ἀποσκοπῶν, σκεπτόμενος (Ξ 58) Hom.
1095 *σκοπιαί· ἀκρώρειαι, ⌞ὑψηλοὶ τόποι (Θ 557 . .) vg^{10}(A^{34-5}) Hom.
1096 *σκοπιή· ὑψηλὸς τόπος [g^{9-10}](A^{46}), ἀφ᾽ οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι (Δ 275) Hom.
1097 σκοπιωροῦνται· ⟨κατοπτεύουσιν (Ar. Vesp. 361)
1098 σκοπός·⟩ κατάσκοπος· ʽσοὶ δ᾽ ἐγὼ οὐχ ἅλ[λο]ιος ⟨σ⟩κοπὸς ἔσ⟨σ⟩ομαιʼ (Κ 324) Ap.S.
1099 *σκοπός· τύπος (Lev. 26, 1) ($vg^{12}A^{45}$) LXX
1100 σκόπει· χλευάζει, διαπαίζει, καταπαίζει, μέμφεται
1101 *σκοπῶν· σκεπτόμενος, ἐνθυμούμενος A^{33}
1102 *σκορακίζει· εἰς ἔρημον πέμπει $vg^{7}A^{31}$, καὶ ἀρᾶται $g^{7}A^{31}$. ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν, τὸ ἐκφαυλίζειν
1103 *σκορακισμός· χλευασμός $vg^{21}A^{50}$. ἀπάτη. ὕβρις A^{50}, φαυλισμός, ἀποδοκιμασία (Sir. 41, 21) LXX
1104 σκορδάζειν· σπᾶσθαι D

1083 St. Byz. 9, 5 **1086** cf. Ph; Diosc. mat. med. 3, 121, 1 **1088** Σ σ 131; Ap. S. 143, 1; Schol. **1091** cf. Ph **1093** cf. Schol. **1094** cf. Σ σ 133 **1095** EM 718, 53; Schol. **1096** Σ σ 132; EM 718, 53; Schol. **1097** cf. Ph = Su; Schol. Ar. **1098** Ap. S. 142, 32; Σ σ 135; EM 718, 49; Schol. **1099** Σ σ 134 **1102** Σ σ 136 | ἀπὸ τοῦ κτλ.] Prov. Bodl. 838 = Zenob. vulg. 5, 90; Ph = Su (Paus. σ 19) **1103** cf. Ph

---

1086 G. cft. gl. κ 3544; unde ci. εὔφυλλον, quod ad Diosc. quadrat **1088** κύκλα H ut vid.: Mus. **1089** σκόπες H ut vid. et ordo] h. e. σκῶπες (Mus.; Alb. cft. gl. 1216) **1091** σκόπη H: accent. Alb., coll. Ph **1093** σκοπιαζέμεναι H: Jens., coll. Su σ 658 v. σκοπιάζων **1094** ἀπο.κέπων H: L. Dind. 7, 430 c; ἀποσκέπων Mus. | σκ.πτόμενος H: Mus. **1097–8** unam gl. H: Alb., qui lacunam et novam gl. agnovit | ⟨κατοπτεύουσιν⟩] κατοπτεύουσιν καὶ παραφυλάττουσιν κτλ. Schol. Ar. | ⟨σκοπός⟩ Alb., cf. Ap. S. σκοπός· ἐπὶ μὲν τοῦ κατασκόπου· (sequuntur verba Homeri), κτλ. | ἁλλοιόσκοπος H: Mus. | ἔσομαι H: Mus. **1100** σκόπει (accent. σκοπεῖ Mus., falso)] ʻImo σκόπτει [sic ordo] pro σκώπτειʼ Schm., post Alb. qui cft. gl. 1219 **1104** Alb. cft. gl. 1106

D **1105** σκαρδαμυκτεῖ· πυκνὰ κλείει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς

D **1106** σκορδινᾶσθαι· τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. ὅπερ καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γίνεται (Ar. Ach. 30. Vesp. 642. Ran. 922)

D **1107** σκόρδυλα· θαλάσσιος ἰχθύς. ἔνιοι κορδύλη

D **1108** σκορδύλη· ζῷόν τι τῶν τελματιαίων, ἐμφερὲς καλαβώτῃ

D **1109** σκόρθοι· τόρνοι †σκορωβροί†

D **1110** σκόρνος· κόρνος, μυρσίνη τὸ φυτόν

D **1111** σκορόβυλος· κάνθαρος

D **1112** σκόροδα· τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται [διὸ καὶ ὀξυτόνως] (Eupol. fr. 327,2 K.–A.)

D **1113** σκοροδίσαι· τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρῖψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας (cf. Ar. Ach. 166. Equ. 494. 946)

D **1114** σκοροδοῦν· συνουσιάζειν (com. ad. fr. 782 K.–A.)

D **1115** σκορπίος· τὸ ἄστρον (Arat. 304 ..). καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετόν (Praxill. PMG fr. 750 / carm. conv. PMG 903,1? Nic. ther. 18). καὶ θαλάσσιος ἰχθύς (cf. Epicharm. frr. 44. 122,7 K.–A.). καὶ πόα, ἣν ἔνιοι σκορπίουρον

Prov. **1116** σκο⟨ρ⟩πίος ὀκτώπους· παροιμία· σκορπίον ὀκτώπουν ἐγείρεις (Cratin. fr. 80 K.–A.)

1117 σκορπιοῦται· ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται

1118 σκορπίωσ⟨αι⟩· ὡς θηρίον τραχύνου, ὀργίζου

1119 σκοταῖον· ὅταν συσκοτάσῃ [ἡ σκοτία]

D **1120** σκοταρία· ζόφος. ⟨ἢ σκοτία.⟩ Ἀχαιοί

D **1121** σκοτίας· δραπέτης

D **1122** σκοτεύει· δραπετεύει

1106 Ph; Su; EM 719,10; Schol. Ar. Ran. **1114** Poll. 5,93 **1115** ἰχθύς] Athen. 7,320 d–f | πόα] Theophr. h. pl. 6,1,3. 4,2 **1116** Ph 326,18 = Su ο 130, v. ὀκτώπουν (Paus. σ 15); Diogen. 8,8

1105 σκαρδαμυκτεῖ] Palm. cft. gl. 860; σκορδαμυκτεῖ ordo, falso | κλαίει H: Palm. **1106** φυτὰ H: Mus. | ὅτε H: G.H. Schaefer in ed. Greg. Cor. p. 553, cf. EM = Su = Schol. Ar. Ran. | ἄλλους πῶς H: Bos, coll. EM (= Su = Schol. Ar. Ran.) | ἐξομελῶν H: Mus.; τὰ μέλη EM = Su = Schol. Ar. Ran. **1107–8** Alb. cft. gl. κ 3597 **1107** σκόρδυλα] sic H ut vid. (et sic expl. Mus.) **1108** τελματέων H: G. | καλαβώτῃ] ἀσκαλ- Mus. **1110** Alb. cft. gl. κ 3646 **1112** [διὸ καὶ ὀξυτόνως] suo Marte add. lexicographus aliquis, del. Schm.; de re cf. Kassel–Austin ad Ar. fr. 258,1 **1113** Alb. cft. gl. ε 6249 | ἀλεκτρυῶνας H: Mus. **1114** σκοροδοῦν] h.e. σκορδοῦν (Poll.; quae forma etiam gll. 1271. 1273 latere videtur) **1115** χερσ. ἑρπ.] cf. gl. υ 717 | πόα κτλ.] cf. gl. τ 189 **1116** σκοπίος H: Mus. **1118** σκοπίως H: L. Dind. 7,438 d **1119** σκοτέον H: Jungerm. | [ἡ σκοτία] Alb., v. ad gl. 1120 **1120** ἢ σκοτία huc e gl. 1119 transp. Alb. in app., mutato ἡ in ἢ **1121** σκοτιᾶς (H: accent. Mus.)] tenebrio; qui clam et tenebricoso tempore aufugit (HSt.) | Schm. cft. gll. 1844. β 533

1123 σκότιον· λαθριμαῖον (Z 24) Hom.
1124 σκοτία· μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τριγλύφου. καὶ Ἀφροδίτης Σκοτίας ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον D
1125 σκότιος· νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης. τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς, λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας σκοτίους ἐκάλουν (cf. Z 24. Callim. fr. 527 Pf.), ἔνιοι παρθεν⟨ί⟩ους, ἄλλοι κοριναίους· καθάπερ Μαρσύας ἐν τῇ ια′ (FGrHist 135–136 F 24) Hom.+D
1126 *σκοτοδινιᾷ· σκοτοῦται A^{30}
1127 *σκοτοδινιάσας· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας $g^{15}A^{28}$
1128 σκοτοιβόρον· συννεφές, σκοτεινόν D
1129 σκοτόμαινα· Ἀττικὸν τὸ οὕτως λέγειν (com. ad. fr. 216 K.–A.)
1130 σκοτομήνη· βαθεῖα νύξ, ἢ ἀσέληνος (Psalm. 10, 2) LXX
1131 *σκοτομηνία· σκότος σελήνης A^{36}
1132 *σκοτομήνιος· ἀσέληνος A^{41} νύξ (ξ 457) Ap. S.
1133 σκότος· ὄλεθρος, θάνατος (Δ 461. E 47 . .) Hom.
1134 σκότος ὄσσε κάλυψε· θάνατος κατέσχεν (Δ 461) Ap. S.
1135 σκοῦλαι· κνῆσαι D
1136 σκύβα· λάχανον ἡ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα D
1137 σκύβαλα· κόπρος (Ep. Phil. 3, 8) N. T.
1138 *σκυβαλίζεται· ἐξουθενεῖται, παραρ⟨ρ⟩ίπτεται vg^7A^{21}, ἀποδοκιμάζεται (cf. Sir. 26, 28) g^7 LXX
1139 σκυβαλισμός· ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων D
1140 σκυδά· σκιά. Εὔκλος D
1141 σκυδίζει· λακτίζει
1142 σκυδικαί· Πολέμων (FHG 3, 147, fr. 96) παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησίν· 'ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλητίνας' D

1123 cf. Schol. **1125** Schol. A ad Z 24 **1126** Σ σ 137 **1129** Eust. Od. 1769, 28 [1, 84, 36 St.] **1130** Ph **1132** Ap. S. 142, 30; cf. Schol. **1134** = Ap. S. 142, 35 **1138** Σ σ 138

1123 λαθρημαῖον H: Voss. **1124** σκοτιᾶς H: accent. Mus.; de Ἀφροδίτῃ Σκοτίᾳ Kust. cft. EM 543, 48 **1125** παρθένους H: Mus. | τῆ ἰάς H: Mueller Script. de reb. Alex. Magn. (in Arrian. ed. Dübner) p. 44; Cob. Var. lect. 362 post Schow vult τῇ α′, sed τῆ ια probabilius quam τῆι α est, etiamsi iota adscriptum hic illic reperitur (cf. ad gl. π 348); sigma e gl. 1126 adhaesit **1126** σκοτοδινιᾷ] σ om. rubr., add. Mus., cf. ad gl. 1125 fin. **1128** σκοτοίβορον H: accent. Heins. **1130** βαρεῖα H: Sop. **1134** σκότος ὄσσε· κάλυψε (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. **1135** σκοῦλαι] 'Laconicum aut Boeoticum est pro σκῦλαι' Schm. | κνῆσαι] κνίσαι G. **1136** σκῦλα H^{ac}: H^{c} | ἢ H: accent. et spir. Schm. **1138** παραρίπτεται H: vg **1140** σκυδάσκια. H: Salm.; 'De $\overline{\delta}$ Cypriorum epenthetico saepius dixi' Schm. | εὔκλος ([sic] H: accent. Schm.)] cf. gl. π 1282 cum adn. **1141** Alb. cft. gll. 1015. 1178, Nauck ad Ar. Byz. p. 224 cft. gl. 1014 **1142** σκυδικαί] dial. pro σκυθικαί | Πολέμων] cf. gl. π 3961 cum adn. | ἐλευθύραν H: Mus. | μασθλήτυνας H: Mus. (ι) et Voss (accent.)

Hom. **1143** σκυδμαίνειν· σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι (Ω 592)

1144 σκύδμαινος· σκυθρωπός

Hom. **1145** σκύδμαινε· ὀργίζου (Ω 65?)

1146 σκύζει· λυπεῖ. ὀργίζεται

Ap. S. **1147** σκύζεσθαι· χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν (Ω 113)

D **1148** σκύζης· παρὰ Φιλητᾷ· ʽπαύσω σε τῆς σκύζηςʼ. ἀντὶ τοῦ τῆς κάπρας (fr. gramm. 22 Kuchenm.)

Hom. **1149** *σκυζομένη· λυπουμένη, ὀργιζομένη (Δ 23 . .) $g^4A^{17}(v^3)$

D **1150** σκύζουσιν· ἡσυχῇ ὑποφθέγγονται, ὥσπερ κύνες

D **1151** Σκύθαι· οὕτως †τι τῶν γενεῶν† ἐλέγετο

Prov. **1152** Σκύθης ὄνειον δαῖτα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων [τινὲς δὲ βδελυττομένων] τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα· 〈…〉

D **1153** Σκυθιάς· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Δῆλος

D **1154** Σκυθικά· ὑποδήματα ποιά (Alcae. fr. 318 V.)

D **1155** Σκυθικὸν ξύλον· τὴν διάπυρον. ἔνιοι τὴν θαψίαν (Sapph. fr. 210 V.)

D **1156** Σκυθικός· Κρατῖνος Σκυθικὸν ἔφη τὸν Ἱππόνικον, διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι (fr. 492 K.–A.). καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια

D **1157** σκυθιστὶ χειρόμακτρον· οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες [ἦσαν] ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο (Soph. fr. 473 R.)

1158 σκυθράζει· σκυθρωπάζει

D **1159** σκύθραξ· μεῖραξ, ἔφηβος

1160 σκυθρός· στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός (Men. fr. 14 K.–A.)

1143 EM 719, 54; Schol.; cf. Su σ 699 v. σκυδμαίνω **1145** Schol. **1147** Ap. S. 143, 2 **1149** cf. Schol.; Ap. S. 39, 29 **1150** cf. Poll. 5, 86 **1152** Prov. Bodl. 841 [= append. 4, 74] = Su; cf. Zenob. vulg. 5, 59 (ubi legitur Pind. fr. 203); cet. **1154** Harp. 277, 8 [σ 31 K.] (unde brevius epitom. = Ph = Su) **1155** cf. Ph 81, 12 v. θάψος; Schol. Theocr. 2, 88 **1159** Athen. 9, 410 b

---

1143 σκυδμαίνειν] σκυδμαινέμεν Hom. **1144** σκυδμαινὸς H: accent. Mus. **1145** σκύδμαινε] ἀποσκύδμαινε Hom. **1147** σκύθεσθαι H: Ap. S. **1148** σχύζης contin. H: formam corr. et nov. gl. posuit Mus., cf. ordinem | φίλιτα H: Mus. **1150** σκύζουσιν] Poll. pro σκύζειν perperam σκυζᾶν habet **1152** [τ. δὲ βδ.] Schm. | …] ʽδεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα.ʼ ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο Prov. Bodl. **1153** Schm. cft. Σκυθιάδα St. Byz. 227, 3 v. l. | σκυθίας H: Pears. **1154** Σκυθικά] rectius Σκυθικαί **1155** Alb. cft. gl. θ 155 **1157** σκυθίς· τί (sine interpunct. insequ.) H: Mus. | πόλων ὦν H: Toup. | ἐκδέροντες] Soph. habet ἐκκεκαρμένος | [ἦσαν] Toup. | Salm. cft. Hdt. 4, 64, 2 **1159** Schm. post alios cft. gl. 1183 (ad quam v. adn.; v. etiam gll. 1181–2) et Phot. 552, 27 συνέφηβος· … τοὺς … ἐφήβους Ἠλεῖοι … σκύθας (σκύθ〈ρακ〉ας I. T. Schneider, σκύ〈ρ〉θας Nauck ad Ar. Byz. p. 97 not. 19) καλοῦσιν | μείραξ H: accent. Schm.

1161 Σκυθῶν ἐρημία· παροιμία, ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ γνώμην· τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων (Ar. Ach. 704) Prov.

1162 *σκῦλα· αἰχμαλωσία A^{25}. πραῖδα

1163 σκυλαίας· τὰ σκῦλα, καὶ λάφυρα. οἱ δὲ τὰς πανοπλίας

1164 σκύλαξ· σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων D

1165 *σκυλεύσας· αἰχμαλωτεύσας (Hdt. 1, 82, 5. Xen. Anab. 6, 1, 6) vg^{5}

1166 σκύλλειν· τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν D

1167 σκυλλανίς· ἡ πολεμική. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν D

1168 σκυλλίς· κληματίς D

1169 σκύλλον· τὴν κύνα λέγουσιν D

1170 *σκυλῆναι· ξηρανθῆναι A^{30}

1171 σκυλόδεψ[ι]ος· ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων (Dem. 25, 38. cf. Ar. Eccl. 420)

1172 σκύλλου· ἐνόχλει (Ev. Luc. 7, 6) N. T.

1173 σκύλος· δέρμα, κώδιον (Callim. fr. 677, 1 Pf. Theocr. 25, 142). οἱ δὲ ῥάκος. καὶ τριβώνιον, ἢ δέρμα ἄρκου, τὸ τοῦ καστανίου κάλυμμα (Nic. al. 270)

1174 σκυλμανεῖς· θυμωθήσῃ D

1175 σκύλσις· θυμός. σάλος, ταραχή D

1176 *σκύμνος· ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος A^{13}[vg^{2}]

1177 *σκύμνους· ἐκγόνους λεόντων, καὶ ἄλλων ζῴων (Σ 319) A^{28} Hom.

1178 σκυνίζει· λακτίζει

1179 σκυξιφόν· σκύφον (com. ad.?) D

1180 σκύρβια· κρόμμυα D

1181 σκυρθαλιᾶς· Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, Διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας D

1161 Prov. Bodl. 843 [= append. 4, 75] **1162** An. Ox. 2, 466, 10; gl. Psalm. 304 Ernesti **1169** cf. EM 720, 19 **1171** cf. Schol. Plat.; Su σ 708 v. σκυλοδεψῶν **1176** Σ σ 140 **1177** Schol.; EM 720, 21

1162 σκύλα H: accent. Schm. | Schm. cft. gl. λ 442 | πραίδα H: accent. Hansen; Lat. praeda **1163** σκύλα H: accent. Schm. **1166** σκυλλεῖν H: Heins. **1170** σκυλῆναι] h. e. σκλῆναι (Kust.) **1171** σκυλοδέψιος H: Schm. post Kust., coll. Ph; de σκυλ- cf. IG 1^{3}, 646, 2; Ar. Av. 490. Eccl. 420; cet.; σκυτ- exstat gll. σ 1201 (= ΚΣ). β 1328; Plat. Gorg. 517e; cet.; term. est aut -ος aut -ης **1173** σκύλον H: Pears.; idem error exstat gl. κ 4779 | ἄρκου] forma sine τ legitur gll. α 7280. τ 1701 et saepius ap. auctores **1174** σκυλμανεῖς] h. e. σκυδμανεῖς (Voss., cf. gll. 1143. 1145); litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. ρ 380 cum adn. **1178** Alb. cft. gll. 1015. 1141 **1179** σκυξιφὸν (σ om. rubr., add. Mus.)] ‘könnte einem Stotterer zugeteilt gewesen sein’ Baun. 1911 p. 370; Schm. cft. gl. ρ 346; Voss ci. σκύπφον, coll. Hes. fr. 271, 2. 272, 3. Anacr. fr. PMG 433, 1, sed πφ in ξιφ corruptum non accipio | σκυφόν H: accent. Schm. **1181** σκυρθαλιᾶς] σκυρθαλίους vel σκυρθάλια Thes. 7, 464 b; σκυρθαλιάς Mus. | cf. gll. 1182–3. 1159

D **1182** σκυρθάλιος· νεανίσκος (cf. Ar. Lys. 983. 1247?)

D **1183** σκυρθάλια· μειράκια, ἔφηβοι

D **1184** Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶν ἡ Θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Σκῦρον ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασιν (com. ad. fr. 808 K.–A.)

Hom. **1185** *Σκῦρος· πόλις (I 668). καὶ νῆσος (T 326 . .) [g[10]]. ἢ λατύπη

D **1186** σκῦρος· ἀργιλώδης. Λυσίμαχος τὴν λατύπην

D **1187** σκυρωθῶσι· λιθωθῶσιν (Hippocr. nat. mul. 36–7 [7, 378, 21. 380, 5 L.]. mul. 155–6 [8, 330, 11. 19 L.])

D **1188** σκυρωτὴ ὁδός· ἡ ἀπόκροτος (Pind. Pyth. 5, 124=93)

D **1189** σκύτα· τὸν τράχηλον. Σικελοί (fr. anon. Dor. 16, 1 K.–A.)

1190 *σκυτάλαι· βακτηρίαι (vg[11]). καὶ αἱ ἱππικαὶ ἶλαι. καὶ ὄφ[ρ]εων εἶδος (Nic. ther. 384). ⌊φραγέλλια (vg[11]), λῶροι. πίνακες, ἐφ᾽ οἷς ἡ Δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι [A[23]]

D **1191** σκυτάλη Λακωνική· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις ⟨ἀντὶ⟩ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων (Ar. Lys. 991–2)

D **1192** σκυτάλια· αὐλίδια, περιστρώματα [καὶ τὸ ῥάβδωμα]

D **1193** σκυτα[υ]λίδα· αὐλὸ⟨ν⟩ ποιόν. ⟨καὶ τὸ ῥάβδωμα⟩ (Hdt. 4, 60, 2)

D **1194** σκυταλίδες· εἶδος καρίδων

1195 σκυταλουμένη· ξύλῳ τυπτομένη

D **1196** σκυτεύς· σαγγάριος, καὶ καλιγάριος (e. g. Plat. rep. 601 c. tit. fabulae Eubuli [fr. 96 K.–A.])

1197 σκύτη· κεφαλή

1183 Ph 525, 16 v. σκυρθάνια et 192, 4 v. κυρσάνια; Su gl. κ 2780 **1184** Poll. 8, 81; plura ap. Kassel–Austin **1185** EM 720, 24 **1186** EM 720, 24 **1187** cf. Erot. 120, 12; Galen. lex. 19, 139, 8 **1189** Erot. 117, 6 **1190** Σ σ 142 (βακτ. et φραγ.); EM 720, 42 (βακτ.). 40 (ὄφ.) **1191** cf. Σ σ 143 v. σκυτάλη; EM 720, 48; plura RE v. σκυτάλη **1192** Poll. 4, 82 **1194** EM 720, 45 **1195** = EM 720, 48

1182 cf. gll. 1181. 1183. 1159 **1183** Ph exhibet formas Laconicas σκυρθάνια et κυρσάνια, Ar. Lys. 983. 1247 κυρσάνιε. κυρσανίῳ; Hsch. κ 4706 habet κυρσάνιοι | cf. gll. 1181–2 et 1159 **1184** Σκυρία· δίκη. H: interpunct. Ald. | σκύρον (σ in initio versus perperam om. H, add. Mus.) H: accent. Schm. | κατακρημνησθῆναι H: Mus. **1185** σκύρος H: accent. Alb. in app. | λατύπη] Alb. cft. gl. 892; et cf. gl. 1186 **1186** ἀργιολίδης H: G.; Alb. cft. EM | λατύπην] cf. gll. 892. 1185 **1187** Alb. cft. gl. 1029 **1188** ἀπόκριτ H: Mus.; Alb. cft. gl. α 6413; Perg. vult ἱππόκροτος e Pind., male **1189** σκυτατὸν H: Voss. Perg., coll. Erot. et gl. 1197 | σικελόν (sine interpunct. anteced.) H: Mus. **1190** εἶλαι H: Schm. post Mus. | ὄφρεων H: Mus. | εἴσι (sic) H: G. (interpunct. Mus.); Alb. cft. EM | δερματίνοι H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. ε 2043 **1191** ἀρχαῖον] Λακεδαιμονίοις EM | ⟨ἀντὶ⟩ Voss. alii, coll. EM | expl.] melius explicatur in Σ alibique; locos enumerat RE **1192** περιστρώματα] περιζώματα L. Dind. 7, 470 b, coll. EM 720, 40 σκυτίνας (σκυτάλας L. D.) περιζώματα ἀπὸ λώρων | καὶ κτλ.] huc e gl. 1193 migravit (Biel.) **1193** σκυταυλίδα H: ordo et Phav. | αὐλοποιόν H: L. Dind. 7, 469 a | καὶ κτλ.] huc e gl. 1192 transp. Biel. **1195** τυπωμένη H: EM **1196** καλιγάριος] Lat. caligarius **1197** Voss. cft. gl. 1189

1198 σκυτίζει· σπαράττει

1199 σκυτίνη ἐπικουρία· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων (Ar. Lys. 110. cf. Stratt. fr. 57 K.–A.) D

1200 σκύτινον καθειμένον· διεζωσμένοι εἰσῄεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκριταί. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν ἀνωτέρω τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων παρακ⟨αθ⟩ειμένοι (Ar. Nub. 538) D

1201 *σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης (cf. Plat. Gorg. 517e) vg^{6}A^{20}

1202 *σκῦτος· πᾶν δέρμα (ξ 34) Σ[A^{19}] Ap.S.

1203 *σκυτοτόμος· λωροτόμος g^{9}A^{29}. σκυτεύς vg^{9}A^{29}, σκηνορ⟨ρ⟩άφος (Plat. Gorg. 517e)

1204 σκυφοκώνακτος· Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Μησὶ τοῖς σκύφοις περιφόρητος (fr. 82 K.–A.) D

1205 σκύφος· εἶδος ποτηρίου [A^{14}], ἢ ἔκπωμα (ξ 112) Hom.

1206 σκῶ· πεδίσκη

1207 σκῶλα· ξύλα ὠξυμ⟨μ⟩ένα (Esai. 57, 14) LXX

1208 σκώληξ· τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν (Plat. com. fr. 24 K.–A.) D

1209 σκωληκίζονται· κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες D

1210 σκωλοβάτης· ὄνομα θηρίου μικροῦ, ⟨παρα⟩πλησίου ἐρισύβη[ς], τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον D

1211 σκώλοισι· δρεπάνοις· διὰ τὴν σκολιότητα D

1212 *σκῶλος· ῥάβδος. σκάνδαλος (g^{1}A^{6}[v$^{\sigma\kappa o 2}$]). [ἢ σκώληξ.] οἱ δὲ ⌊σκόλοψ (g^{1}), ἢ ῥάβδος, ἢ ἀπωξυμμένος πάσσαλος ʽὥστε σκῶλος πυρίκαυστοςʼ (N 564), ἢ ⌊ἀκάνθης εἶδος (g^{1}). [ἢ ξηραίνω.] παρὰ τὸ σκέλλω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ (B 497) Ap.S.

1199 Schol. Ar. **1201** = Σ σ 144; (Ael. Dion. σ 28); cf. Schol. Plat. **1202** Σ σ 145 = Ap. S. 142, 31; Schol. **1203** Σ σ 146 (Ael. Dion. σ 29); Schol. Plat. **1205** cf. Σ σ 147 = A **1208** cf. Antiatt. 114, 8; plura ap. Kassel–Austin **1212** Σ σ 148; Ap. S. 143, 3 (cum Apione et Aristarcho); EM 719, 36; Schol. N 564

1199 σκυτίνη· ἐπικουρία (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | Mein. ad Stratt. FCG 2, 785 ci. ⟨παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία, ᾗ κέχρηνται⟩ Ἀττικοὶ κτλ.; cf. Schol. Ar. σκυτίνη ἐπικουρία· παρὰ τὴν παροιμίαν, συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινοι γὰρ οἱ ὄλισβοι. εἰσὶ δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες; v. plura ap. Kassel–Austin de Stratt. **1200** σκύτινον. καθημένων. H: Bos | παρακείμενοι H compendio non adhibito (et Ald.): M. L. West **1201** σκυτοδέψις H = vg: A | cf. gl. 1171 cum adn. | Plat. Gorg.] cf. gl. 1203 **1202** σκύτος H = Ap. S.: accent. Σ = Schol.; accentum verum habet H gl. 2836; glossas 1437. π 201 correxi **1203** nov. gl. σκυτεύς· H: contin. Alb. | σκηνοράφος H: Schow | Plat. Gorg.] cf. gl. 1201 **1204** Μησὶ] cf. gl. 1215 | περιφορητήν H: Hemsterh. **1205** σκῦφος H: accent. Mus. **1206** σκώ· παιδίσκη Mus. **1207** ὀξυμένα H: Mus. **1208** σκώλυξ H: G. et Voss. **1210** πλησίου ἐρισύβης H: Thes. 7, 476 d **1211** σκώλοισι] h. e. σκόλοισι; Alb. cft. gl. 1061 (ad quam v. adn.) | σκωλιότητα H: Mus. **1212** σκάνδαλος] masc. etiam gl. 842 | [ἢ σκώληξ.] Schm. | ἀποξυσμὸς H: Alb. post G. | ἢ ξηραίνω. παρὰ τὸ σκελῶ (σκέλλω Mus.)] ἢ ξηραίνω est additamentum male insertum ad verba insequentia explicanda (similia Heins. alii); Phav. cft. EM 719, 43 λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ξηραίνω

D **1213** σκῶλοψ· ξύλον ὠξυμ⟨μ⟩ένον. ἢ ἄκανθα

1214 *σκώμ⟨μ⟩ατα· λοιδορήματα γέλωτος χάριν A^7

D **1215** σκωρνυφίαν· τὸ σκάνδαλον, ἐν Μησίν (Epicharm. fr. 83 K.–A.)· ἐν δὲ Τριακάσιν τὰ ὁσιώδη χρέα (fr. 127 K.–A.)

Hom. **1216** σκῶπες· εἶδος ὀρνέων, οἱ δὲ κολοιούς (ε 66. Theocr. 1, 136). καὶ εἶδος ὀρχήσεως

D **1217** σκῶμμα· εἶδος κουρᾶς, ἢ λοιδορίας (Eupol. frr. 172, 15. 261, 2 K.–A.)

D **1218** σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων (Aesch. fr. 79 R.)

1219 *σκώπτει· γελοιάζει, παίζει A^8, ληρεῖ

D **1220** σκωρίδες· γρᾶες

D **1221** σκωρία· ἡ γαιώδης ἐν ⟨...⟩ ὑποστάθμη

1222 σκῶψαι· μέμψαι (Hdt. 2, 121, δ, 4. Antiphan. fr. 142, 9 K.–A.)

1223 σμᾶν· σμήχειν

Hom. **1224** *σμαραγεῖ· ἠχεῖ vg^2A^4, ψοφεῖ (Β 210. 463) A^4

Hom. **1225** *σμαραγήσει· ἠχήσει A^3, ψοφήσει (cf. Φ 199)

1226 σμαράγνα· μάστιγξ, ῥάβδος. καὶ χωρὶς τοῦ $\overline{σ}$

D **1227** σμάρδικον· στρουθίον

D **1228** σμαρδικοπῶλαι· οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες

D **1229** σμαρίδες· γρᾶες. καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα (Epicharm. frr. 53, 1. 29 K.–A.)· οἱ δὲ τὰς μαινίδας

1230 σμαρκόν· καθαρόν. βρωτικόν. δριμύ

Hom. **1231** *σμερδαλέον· φοβερόν (vg^2A^3), καταπληκτικόν (Β 334 ..) g^1(vg^2A^3)

Ap. S. **1232** *σμερδνόν· δεινόν $g^{σμω4}$, καταπληκτικόν $g^{σμω4}$[$g^{σμε4}$], πολεμικόν, σκυθρωπόν (Ο 687)

1233 σμέρδ[ν]ος· λῆμα. ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα

1216 cf. Schol.; Su; Schol. Theocr.; Poll. 4, 103; Athen. 9, 391 a. 14, 629 f; Ael. n. an. 15, 28 **1218** Athen. 14, 629 f **1219** Ph **1224** Scholl.; EM 720, 54 **1225** cf. Schol. **1229** οἱ δὲ τὰς μαινίδας] cf. Speusipp. fr. 15 a (Athen. 7, 313 a); Schol. Opp. hal. 1, 108. 3, 188 **1231** Su; EM 721, 3 **1232** Ap. S. 143, 8; EM 721, 5

1213 v. l. gl. 1071 | σκῶλοψ] σκώλοψ (sic; error pro σκόλοψ) H | ὀξυμένον H: vg | ἢ ἄκανθα] cf. gl. 1212 **1214** σκώματα H: A **1215** σκωρνυφίαν] σκωνυφίαν ordo et Voss. Pears. | Μησίν] cf. gl. 1204; de nomine poetae ante titulum omisso cf. gl. 1724 cum adn. | ὁσιώδη χρέα] ὀστώδη κρέα 'quibus frustra quis dentes impingit' Kaibel; θειώδη χρέα Schm. **1216** κολοιούς] expl. ὄρνεα νυκτονόμα Schol. ε 66, νυκτικόρακας Schol. Theocr.; Alb. cft. γῶπας· κ. Μακεδόνες gl. γ 1044 | εἶδος ὀρχήσεως] Alb. cft. Ph 524, 11 v. σκοπός; cf. Kassel–Austin ad Eupol. fr. 482 **1218** cf. gl. υ 739 et Kassel–Austin ad Eupol. fr. 482 **1219** ληρεῖ] λοιδορεῖ? Alb., coll. gl. 1100 **1220** σκόριδες H: Voss. (ω) et Mus. (accent.) | γράες H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. κ 4879; porro Voss. cft. gl. σ 1229 **1221** γεώδης H: Mus. | ἐν] ἐν σιδήρῳ vel [ἐν] Heins.; ἐν μετάλλοις Schm., coll. gl. κ 2597 **1223** σμᾶν contin. H: nov. gl. Mus. **1226** μάστιγξ] haec forma exstat etiam gll. 1226. λ 383. μ 256. ν 259 | καὶ χωρὶς τοῦ $\overline{σ}$] v. l. gl. μ 256 (μάραινα H), cf. 257 (μάραγνα; eadem forma accentusque exstat etiam Ph 246, 15–16; plura ap. Kassel–Austin ad Plat. com. fr. 64) **1229** γράες H: Schm.] cf. gl. 1220 cum adn. **1230** Alb. cft. gl. 1236, ad quam v. adn. **1233** σμέρδνον H: I. T. Schneider et Lob. Paral. 546, coll. gl. ε 7190

1234 σμέρδος· ἰχθύος εἶδος D
1235 σμηκτικόν· τήλης ἡ θέρμη
1236 σμικρόν· καθαρόν. δριμύ
1237 †σμῆλαι· ῥίψαι†
1238 σμηλακεῖ· φωνεῖ
1239 σμῆναι· τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι, ἤτοι αἱ θῆκαι D
1240 σμηνίον· ἡ πρόπολις D
1241 σμηνοκόμος· μελισσουργός D
1242 σμῆνος· τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα. τὰ δὲ ἀγγεῖα· σμήνη D
1243 σμηρία· κισσός. Χαλκιδεῖς D
1244 σμήριγγες· πλεκταί, σειραί. βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες (Lycophr. 37) D
1245 σμῆρι⟨γ⟩ξ· πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης D
1246 σμήρινθος· ὄρνις ποιός D
1247 *σμήρινθοι· σπάρτα, σχοινία (Plat. leg. 644e) A^{4}vg^{σμι2}
1248 σμῆσον· τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος
1249 σμήχει· τρίβει, καθαίρει
1250 σμήχη· τὸ σευτλίον D
1251 σμικρίζεσθαι· διαττᾶσθαι
1252 *σμικρόν· μικρόν vg^{1}A^{5}. ἢ τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον (Eupol. fr. 198 K.–A.) [ἐλάτῃ ὅμοιον]
1253 *σμιλακτεῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ A^{8}
1254 *σμῖλαξ· κιττοειδὲς φυτὸν ἑλισσόμενον. ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕψος, καὶ λεπτοὺς ἀνίησι κλῶνας, καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων καταδράσσεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ (Nah. 1, 10. Ierem. 26, 14) A^{6} LXX
1255 σμιλεύματα· διαγλύμ⟨μ⟩ατα
1256 σμῖλος· δένδρον ⟨ἐλάτῃ ὅμοιον⟩. οἱ δὲ πρῖνος. ἄλλοι μίλακα, ᾗ στεφανοῦνται D

1244 cf. Schol. Nic. ther. 557 **1247** Σ σ 150; cf. Eust. Il. 1333, 37 [4, 849, 6 V.] (Paus. σ 21) **1252** Ph 270, 12 = Su μ 1050, v. μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ | μικρόν] cf. Ph **1255** Su

---

1234 Alb. cft. gl. 1229 **1235** σμηκτικόν] cf. gl. ρ 516 | τήλης] τήλη est i. q. τῆλις, quae forma exstat gll. α 1710. β 899; Su τ 498; cet. **1236** extra ordinem; v. l. gl. 1230; Stoeber vult σμηκτικόν, cum hic tum gl. 1230; alii alia, nihil arridet **1237** Salm. ci. σμῆσαι· ῥύψαι, coll. gl. ρ 549; alii alia **1238** Alb. cft. σμιλακτεῖ gl. 1253, 'quod rectius' **1239** θήκαι H: accent. Mus. **1240** cf. gll. 154. 1290 | Schm. vult σμηνίων ἡ πρόπολις· ⟨…⟩ **1244** πλέκται H: accent. Mus. **1245** σμήριξ H: ordo et HSt. (accent. Schm.), coll. gl. μ 1255 **1250** σεύτλιον H: accent. Mus. **1251** διαιτᾶσθαι H: Mein. ap. Schm. **1252** Schm. interpretatus est 'καὶ σμικρὸν τοὔβολοῦ· τίμιον vel σμικρὸν ἢ μικρὸν τοὔβολοῦ· τίμιον' | ἐλάτῃ ὅμοιον] verba huc e gl. 1256 migraverunt (Palm.) **1254** σμίλαξ H: accent. Schm. | ἐστηνώτων H: Mus. **1255** διαγλύματα H: Mus., cf. Su **1256** σμίλος H: Schm. | ἐλάτῃ ὅμοιον] v. ad gl. 1252 | πρίνος H: Schm. | cf. gll. 653. 1517

D **1257** σμινδυρ⟨ίδ⟩[ε]ια· εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων
D **1258** σμίνθα· ὁ κατοικίδιος μῦς
Hom. **1259** Σμινθεύς· ὁ ἐν τῇ Σμίνθῳ τιμώμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων (Α 39)
D **1260** σμίνθος· μῦς (Aesch. fr. 227 R.). καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ Σμίνθιος διὰ τὸ ἐπὶ μυωπίας φασὶ βεβηκέναι
1261 *σμίνθουροι· τὰς οὐρὰς οἱ σαίνοντες vg[4]A[7]
D **1262** σμίντα· παλίουρος
1263 *σμινύη⟨ν⟩· σκαφείδιον, δίκελλαν (Ar. Nub. 1486. Av. 602. cf. fr. 610 K.–A.; Plat. rep. 370 d) [g[3]A[7]]
1264 σμινύ[η]ς· σμινύη (Ar. fr. 432 K.–A.)
D **1265** σμιρεύς· μέτρον οἰνικὸν εἰς Πεντάπολιν Λιβύης [καὶ σμηροῦ]
D **1266** σμιρίς· ἄμμου εἶδος, ᾗ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων. καὶ δένδρον
D **1267** σμίς· μῦς
1268 σμογερόν· σκληρόν. ἐπίβουλον. μοχθηρόν
1269 σμοι⟨ό⟩ς· χαλεπός, φοβερός, στυγνός
1270 σμοιῷ προσώπῳ· φοβερῷ, ἢ στυγνῷ, σκυθρωπῷ (Aesch. Ag. 639?)
D **1271** σμοκορδοῦν· τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας
D **1272** σμοκόρδους· τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας
D **1273** σμορδοῦν· συνουσιάζειν

1257 Poll. 7, 89 **1259** cf. Ap. S. 143, 9; EM 721, 16; Schol.; plura RE v. Sminthe **1260** cf. gl. 1259 **1263** Σ σ 151; Schol. Ar. Nub. 1486; Schol. Plat.; Tim. lex.; cf. Eust. Il. 217, 28–32 [1, 331, 11–16 V.] (Paus. ζ 4) **1266** Diosc. mat. med. 5, 147, 1 **1269** Arcad. 37, 11; Theogn. can. 268 (p. 49, 24 C.) **1271** cf. Ph

---

1257 σμινδύρεια H: Heins. alii (⟨ίδ⟩) et L. Dind. 7, 494 c ([ε]); Alb. cft. gl. 1281 **1258** σμίνθα] cf. gl. 1267 cum adn. **1259** 'καὶ suspectum' Schm. **1260** σμίνθεος H: Schm., cf. Schol. cet.; et v. gl. 1523 cum adn. **1262** σμίντα] σ om. rubr. in initio versus, add. G. et Salm., novam gl. agn. Vales. **1263** σμινύη H: Hansen, coll. A et Σ; errorem exstitisse censeo, postquam δίκελλαν corruptum est | δίκελλον H (haec forma prava etiam gl. δ 1816 legitur): Schm. | Ar. fr. 610 K.–A.] σμινύην potius quam forma expectata ζμινύην in codice Eustathii legitur **1264** σμινύης H: Hemsterh. ap. Alb., coll. Ar. fr. 432 K.–A. ('Meo periculo restituas licet: σμινύς. σμινύη') **1265** μέτρον οἰνικὸν] Lob. El. 1, 130 not. 54 cft. μάρις Poll. 10, 184 (Arist. h. an. 596[a]6) | [καὶ σμηροῦ] Mus. **1266** σμιρίς] h. e. σμύρις (G. alii) **1267** σμίς] σμῦς H (quae forma gl. 1288 exstat): ordo et Voss.; Schm. post alios cft. gll. 1258. 1260 **1268** Alb. cft. gl. 1275 **1269** σμοῖς H: Mus. (ο) et Schm. (accent., coll. Arcad. et gl. 1283; contra, cf. Theogn. σμοῖος); Alb. cft. gl. μ 1549 (μοῖος cod.) **1270** σμοῖο· προσώπω (sine interpunct. insequ.) H ut vid.: Mus. (interpunct. Schr.; accent. σμοιῷ Schm., cf. ad gl. 1269) | Schm. ad Aesch. Ag. 639 refert, ubi στυγνῷ προσώπῳ (sic etiam Eur. Alc. 777) in σμοιῷ προσώπῳ mutare vult, quod West in editione exhibet (v. etiam Aesch. Cho. 1048 ed. West cum adn.) **1271** σμοκορδοῦν] h. e. σ[μο]κορδοῦν (v. ad gl. 1114) potius quam σμο[κο]ρδοῦν (v. gl. 1273) **1272** ὀφρὺς H: accent. Schm. **1273** σμορδοῦν] G. ci. σκορδοῦν, cf. gl. 1114

1274 σμορδονεύς· ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων· ὡς πόσθωνες D
1275 σμυγερόν· ἐπίπονον. οἰκτρόν. μοχθηρόν. πονηρόν. ἐπίβουλον. ἀνιαρόν. χαλεπόν D
1276 σμυγερῶς· ἐπιπόνως (γ 195) Ap. S.
1277 σμύδρος· διάπυρος σίδηρος
1278 σμυκτήρ· ὁ μυκτήρ
1279 σμυλίχη· τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῆμα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται D
1280 σμύλλα· σαύρα
1281 σμυνδαρίδια· ὑποδήματα, ἀπὸ σκυτέως τινὸς Σμυνδυρίδου. ἢ τὰ πολυτελῆ, ἀπὸ Σμυνδυρίδου D
1282 σμῦξαι· φλέξαι, ἐμπρῆσαι (Ι 658). μαρᾶναι Hom.
1283 σμυός· σκυθρωπός
1284 Σμυρναῖος· ἀπὸ Σμύρνης D
1285 σμυρνίον· τοῦ ἱπποσελίνου ὁ καρπός. καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη (Nic. ther. 848. al. 405. fr. 71, 3) D
1286 σμῦρ[ν]ος· ὁ ἄρσην ἰχθύς. καὶ ἡ θήλεια· σμύραινα D
1287 σμυρτή· σμυρτός
1288 σμῦς· ὁ μῦς
1289 σμύσσεται· ἀπομύσσεται
1290 σμυστία· ἡ πρόπολις. Λυσικράτης D
1291 σμύχοιτο· ἀφανίζοιτο. κατακαίοιτο. φθείροιτο. τρύχοιτο (Χ 411) Ap. S.
1292 σμύχει· φθείρει. τρύχει D
1293 *σμυχόμενον· ⟨καιόμενον⟩ vg[1]A[4]
1294 *σμύχων· τὰ αὐτά [vg[2]]
1295 σμώγη· ῥανίς. τὸ τυχόν. Ἀμερίας βο⟨ύ⟩γλωσσον D
1296 *σμώδιγγες· μώλωπες A[6], τραύματα (Ψ 716) Hom.
1297 *σμῶδιγξ· ὕφαιμος μώλωψ vg[1]A[5], ὁ τῆς πληγῆς τύπος (Β 267 v. l.) [A[5]] Hom.

1276 = Ap. S. 143, 17; Schol. γ 195; cf. app. **1285** cf. Nic. ther. 848 **1286** Arist. h. an. 543ᵃ24 (unde Athen. 7, 312e) **1291** Ap. S. 143, 16 **1293** Σ σ 153 **1296** Σ σ 154 **1297** Schol.

1274 σμορδονεύς] σμόρδωνες Salm. | πº θ̄ νᵉˢ H: expl. Salm. post Mus. **1275** Alb. cft. gl. 1268 **1276** σμυγερῶς sine ἐπι- legitur Ap. S. 143, 17; Schol. γ 195; Eust. 1463, 44. 46. 1513, 35 [1, 121, 33. 36. 187, 17 St.]; ἐπισμυγερῶς exstat gl. ε 5196 (= Ap. S. 74, 3, ubi δ 672 laudatur); Schol. δ 672; cet. **1277** σμυδρὸς H: accent. Lob. El. 1, 129; Guyet et Salm. cft. gl. μ 1782 **1278** μυκτήρ] gl. μ 1840 **1279** τρίμα H: Salm. **1281** σμυνδαρίδια] h. e. σμινδυρίδια (Hansen post Heins. alios, coll. Poll. et gl. 1257) | Σμυνδυρίδου bis] h. e. Σμινδυρίδου (Mus.) **1283** v. l. gl. 1269 **1285** σμυρνίον (sic etiam gll. α 1372. κ 3482)] σμυρνεῖον Schm., cf. Nic. **1286** σμῦρος … σμύραινα] aliter Arist. (unde Athen.) | σμῦρνος H: Heins.; cf. μῦρος gl. μ 1914 cod. | ἰχθῦς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. | θηλεία H: accent. Mus. | σμυρναία H: Heins. **1288** cf. gl. 1267 cum adn. **1289** Alb. cft. gl. ε 5197 **1290** cf. gll. 154. 1240 | Λυσικράτης] Alb. cft. gl. β 21 **1293** καιόμενον K **1294** contin. H: nov. gl. Schm. | τὰ αὐτά] διαφθειρων vg **1295** Ἀμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | βόγλωσσον H: Mus. **1297** σμώδιγξ H: Schm.

Ap.S. **1298** *σμῶδιξ· μώλωψ, τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα [g^{1}]. φλέψ, φλυκτίς (B 267)

1299 *σμώμενος· σμηχόμενος A^{7}

D **1300** σμωσή· ἀνέμου πνοή

1301 σμωνθίοντα· τὰ ταρασσόμενα, ζέοντα, πομφόλυγας ποιοῦντα

1302 σμώχειν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς

D **1303** σόανα· ἀξίνη. Πάφιοι

1304 *σοβάδες· ὑπερήφανοι. ἄστατοι vg^{7}. μαινόμεναι (Eupol. fr. 373 K.–A.) [ἢ μιαινόμεναι]

1305 *σοβαρεύεσθαι⌋ ἐξιτήλως· ⌊ἔξω τοῦ δέοντος ⟨φέρεσθαι⟩ A^{12}

1306 *σοβαρεύεται· ἐπαίρεται vg^{5}

1307 *σοβαρητικήν· σφοδράν A^{8}

1308 *σοβαρός· ὑπερήφανος g^{3}A^{10}, αὐθάδης. σεμνός· ἀπὸ τοῦ σέβας. ἢ συβαρὸς καὶ ⌊πλούσιος, ἀπὸ Συβαριτῶν [A^{10}] (e.g. Aristophont. fr. 11,5 K.–A. Ar. Nub. 406. Men. Peric. 52 Koerte = 172 Sandbach)

1309 *σοβεῖν· διώκειν (v^{4}). τρέχειν. ἀπελαύ⟨ν⟩ειν (Xen. equ. 5,5)

1310 σοβεῖται· διώκεται

1311 σοβῶν· τῶν σοβῶν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ σοβεῖν

On. Sacr. **1312** Σόδομα· πήρωσις. τύφλωσις. ἢ στείρωσις. ἑστῶσα σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος

D **1313** σόγχος· λάχανον ἄγριον (Antiphan. fr. 225,4 K.–A.)

D **1314** †σοιδηύδεις†· βάκχαι. διὰ τὸ σεσοῆσθαι ἐν τῷ βακχεύειν. σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά

1315 σοίθης· ψίθυρος. ἀλαζών. διάβολος

D **1316** σοίκιδες· κώνωπες

Ap.S. **1317** *σοῖο· τοῦ σοῦ (Ω 486; ο 511 ..) g^{σοχ2}

Hom. **1318** *σοῖσι· τοῖς σοῖς (A 42 ..) A^{1}g^{σοϱ2}

1298 Σ σ 155; Ap.S. 143,18 (cum Apione); Schol. **1302** Ph **1304** cf. Schol. Ar. Pac. 812 **1305** cf. Σ σ 156 v. σοβαρός **1308** Σ σ 156; Ph 527,23–4; Su σ 756–8 **1309** cf. Σ σ 157 **1313** Galen. simpl. med. 8,18,33 [12,128,14 K.] **1317** Ap.S. 143,30

1298 σμώδιξ H: accent. Hansen, dubitanter | φλεκτίς H: Guyet | Alb. cft. gl. μ 2022 μώδιξ· φλὸξ φλοκτίς (sic cod.), et praeterea gl. φ 602 **1300** σμωσή·] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. (qui exhibet σμως ἥ· [voluit σμῶς· ἥ, ut habet Ald.]); Schm. cft. v. σμώνη (expl. Theogn. can. 699 [p. 115,25 C.] ἡ τοῦ ἀνέμου πληγή, Arcad. 112,21 ἡ πλῆξις τοῦ ἀνέμου) **1302** σμωχεῖν H: accent. Ph **1303** σόανα (accent. σοάνα Mus.)] 'Imo σοάλα pro ξυήλη' Schm. **1304** [ἢ μιαινόμεναι] Salm. **1305** σοβαρεύεσθαι· ἐξιτήλως (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schr. | φέρεσθαι A **1307** σοβαρητικήν] σοβαρευτικήν? Schm.; σοβαριτικην A **1308** σεμνός] cf. ft. Ael. fr. 70,14 [Su ε 2624]; contra, Ph 527,23 σοβαρός· οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ᾽ ὁ καταπληκτικός **1309** ἀπολαύειν H: Sop. **1312** 'Glossa inepta, ex variis iisque fere remotioribus radicibus hebr. orta' I.C.G. Ernesti p. 249, coll. Alb. in gl. N.T. p. 49–50 | πήρωσις] Alb. cft. gl. π 2229 **1314** σοιδήυδεις (H: accent. Mus.)] cf. gl. 259 cum adn. (Schm.); Salm. ci. σοιδίδες | σεσοβεῖσθαι H: Toll. | σόος κτλ.] cf. gl. 1336; et praeterea gl. 3096 cum adn. **1315** cf. gl. 1052 cum adn. **1316** cf. gl. 13

1319 σοὶ πάντες μαχόμε⟨σ⟩θα· διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα (Ε 875) Hom.
1320 σόης· σῴζης (Ι 681 vulg.) Hom.?
1321 *Σόλοι· πόλις (Xen. Anab. 1,2,24) A[5]
1322 *σοκᾷ· βροχίζει. ὀχλεύει A[1]
1323 σολοικίζει· βαρβαρίζει (Dem. 45,30)
1324 *σολοικισμός· ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται vg[1]A[6]
1325 σόλοικον· τὸ ἀμαθές
1326 σόλοικος· ἐπισεσυρμένος. ἀδιάφορος
1327 σολοιτύπος· μυδροκτύπος. καὶ χαλκός τις ἐν Κύπρῳ D
1328 *σόλον ⟨αὐτοχόωνον⟩· αὐτοχώνευτον δίσκον (Ψ 826) [A[3]], ἢ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον Hom.
1329 *σόλον· δίσκον (Ψ 826) ΣA[σοδ1](g[σοβ1]) Hom.
1330 Σολουντίς· ἄκρα τῆς Λιβύης (Hdt. 2,32,4. 4,43,4) D
1331 *Σολύμοισιν· ἔθνη Σκυθῶν (Ζ 184 ..) (A[4]) Hom.
1332 σομφόν· χαῦνον (Hippocr. loc. hom. 2,6 [6,278,19 L.]) D
1333 σομφώδεις· αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν D
1334 σοναρόν· ῥωμαλέον
1335 σόοι· σωτήριοι, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι, σῳζόμενοι (Α 344 ..) Ap. S.
1336 σόος· σῶος, καὶ τὰ ὅμοια (τ 300). καὶ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν Hom.
1337 [σοοῦται· φεύγει, διώκεται]
1338 σορδισμός· τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἑλληνίζειν
1339 σόρδιδον· ῥυπαρόν
1340 σορέλλη· σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ τῆς σοροῦ (Ar. fr. 205,1–2 K.–A.) D
1341 σορεύει· συνάγει
1342 Σό[ο]ρ· Τύρος (Ezech. 26,2 ..) LXX
1343 *σορηδόν· ὁμοῦ, παρὰ τὸ⟨ν⟩ σωρόν (Phil. leg. Gai. 9,2. vit. Mos. 1,100 ..) [v[1]A[3]]

1321 St. Byz. 581,12 **1328** cf. Ap. S. 143,25 (cum Apione) **1329** Σ σ 159; EM 721,39; Schol. **1332** Erot. 116,5 **1335** Ap. S. 143,31; cf. Schol. **1340** Ph (Ael. Dion. σ 30); plura ap. Kassel–Austin

---

1319 μαχόμεθα[1] H: Jens. **1320** σόεις· σώζεις H: Schm. in app. **1321** πόλις] πολις Κιλικιας A **1324** ἀτεχνῶς H: accent. Mus. **1327** h. e. σολοιτύπος (i. q. σολο-τύπος [HSt.])· μυδροκτύπος (μυδρακτύπος H: Schm. in app., post Alb. qui cft. gl. μ 1781) + nov. gl. σολοίτυπος· χαλκός τις ἐν Κύπρῳ (‘aes Solis cusum’) (Schm. post HSt.) **1328** ⟨αὐτοχόωνον⟩ Sop. Heins. Jens. **1330** Σολουντίς] immo Σολόεις; ‘Ita vero sæpius nomen ethnicum proponit Hes. & explicat nomen loci’ Alb. **1333** χαυνώτεραι H: Schm. **1334** σοναρόν] σθεναρόν Guyet, cf. gl. 545; κοναρόν Schm., coll. gl. κ 3493 **1336** καὶ ὁρμὴ κτλ.] Alb. cft. gl. 1314; cf. praeterea gl. 3096 cum adn. **1337** formas verbales σοουin expll. tantum (Hsch. [gl. ε 5221. λ 295]. Ap. S. EM. Scholl. Hom. et Pind.) repperi; quare puto hanc glossam nihil nisi v. l. glossae 1366 esse **1339** σόρδιδον] Lat. sordidum **1340** σωροῦ H: Mus., cf. Ph **1341** σορεύει] h. e. σωρεύει (HSt. G.), cf. gl. 3082 **1342** σόορ H: Palm. post Sop. | τυρός H: accent. Palm. **1343** σορηδόν H = K] h. e. σωρηδόν (Mus.; Alb. cft. gl. 3083) | τὸ σωρόν H: Mus.; την σορον K

D **1344** σόρνιξα· εὔζωμον
D **1345** σορόα· παλι[ν]ούρου εἶδος
Hom. **1346** *σορός· μνῆμα Σ, θήκη (Ψ 91) Σ(A[4])
D **1347** σορωνίς· ἐλάτη παλαιά
D **1348** σόσσος· ἡ διόπτρα. καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα
1349 σοῦ· ἴθι, τρέχε, ὅρμα (Ar. Vesp. 209)
1350 σουγλάριον· ἐργαλ⟨ει⟩οθήκη
D **1351** σούκινος· ὁ εὐνοῦχος
D **1352** σοῦκλαι· φοινικοβάλανοι
D **1353** σουκ⟨λ⟩οβάλανος· τὸ αὐτό. Φοίνικες
1354 †σούλαδ†· περιέχεσθαι
1355 σοῦν· σῶν, ὑγιές
1356 σούμωρος· κεχορτασμένος, πλήρης
1357 †σουνεπτᾶσθαι†· συνακολουθῆσαι
D **1358** Σουνιεύς, Σουνιεῖς· δῆμος
Ap. S. **1359** Σούνιον· ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς (γ 278)
1360 σοῦς· ἡ πόρευσις (Democr. VS 68 A 62). ἄλλοι τὸ οὖς, ἢ δρόμος (Plat. Crat. 412 b)
1361 ⟩σοῦσ⟨θαι⟩· εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι
1362 σοῦσθε· ἴτε, ὁρμᾶτε (Aesch. Sept. 31. Suppl. 836. 842. Ar. Vesp. 458. Callim. h. 5, 4)
D **1363** σούσινον· τὸ ἐκ κρίνου μύρον (Hippocr. nat. mul. 196 [7, 360, 18 L.] . .)
1364 σοῦσο· ἴθι, ὅρμα
1365 σοῦσο· ἔρχου, πορεύου
1366 σοῦται· ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται (Aesch. Cho. 641 cod. et Schol.). σῴζεται

1346 Σ σ 160; cf. Ap. S. 143, 22 **1359** = Ap. S. 143, 29 = Schol. **1362** Schol. Aesch. Sept. 31; Schol. Callim. **1363** Su σ 801 v. σουσιανή; cf. Theophr. fr. 4, 27; Galen. lex. 19, 71, 2. 82, 2–3; EM 722, 27 **1366** cf. Schol. Aesch.

1345 παλινούρου H: Palm. Salm. **1347** σορωνὴς (H: Mus.)] h. e. σαρωνίς (HSt., coll. gl. 240) | Alb. cft. gl. 3085 **1349** ἴοι H: Mein. 1857 p. 621 | ὥρμα H: ed. 1521 | cf. gl. 1362 | Ar. Vesp. 209] cf. gl. 1856 **1350** σουγλάριον] pro σουβλ- a Lat. sub(u)la | ἐργαλοθήκη H: Voss. **1351** σουκῖνος (H: accent. Mus.)] pro σύκινος? (Alb., coll. gl. 2233; gl. Lac. Ahr. Dial. 2, 125); Ducang. ci. σούκισος Lat. 'succisus' **1353** σουκοβάλανος H: Salm. **1354** hanc glossam Hebraicam non intelligo (Sop. suo Marte 'dolore constringi' vertit) **1355** σούνσων H: Voss. **1357** σουνεπτᾶσθαι] σοῦν· ἕπεσθαι Vales.; σουνέπεσθαι (dial. pro συνέπεσθαι) Toll. fere; Schm. ci. σουνάπτεσθαι, coll. gl. 2419 (ad quam v. adn.); id. tamen omnes tres coniecturas reicit propter aoristum explicationis, quamquam vidit simile gl. 2578 exstare; mavult σουνοπάσασθαι, coll. gl. ο 980 **1358** σουνιεὺς· σουνιεῖς. H: M. L. West; cf. gl. π 2507 cum adn. **1359** σοῦπ̣ον H ut vid.: ordo et Ap. S. **1360** σοὺς H: accent. Sop. | οὖς] 'refero ad (ἐ)ς οὖς' Schm. **1361** σοὺς] immo ⟨συσ⟩σοῦσ⟨θαι⟩ (Schm., coll. gl. 2698); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1362** Aesch. Sept. 31] cf. gl. π 403 | Ar. Vesp. 458] cf. gl. 1349 **1364–6** cf. gl. 3096 cum adn. **1364** σοῦσοι· θίορμα H: Mus.

1367 *σοφία· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη (Ο 412) g^{2} Ap. S.
1368 *Σουφείρ· χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν Ἰνδίᾳ (3. Regn. 10, 11. 2. Chron. 9, 10) $g^{\sigma o\chi 3}$ LXX
1369 *σοφίης· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς (Ο 412) $vg^{1}A^{3}$ Hom.
1370 σοφίζεται· σοφόν τι λέγει. καὶ παρακρούεται λόγῳ (Dem. 18, 227)
1371 σοφιστήν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας D
1372 *σοφιστής· ἀπατεών, διδάσκαλος [Σ], πανοῦργος
1373 σοφός· φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος D
1374 σοφῶς· εὐτάκτως, καλῶς
1375 σοώμην· ὡρμώμην· †προάγουσα†
1376 σπᾶ· φλοιὸς ῥίζης. ἢ ἐρυθρόδανον. ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος. καὶ ὄργανον μουσικόν D
1377 σπάδακες· κύνες D
1378 †σπαδάχηρ†· σπαράττει
1379 σπάδιον· τὸ στάδιον D
1380 σπαδόνα· τὸ σπάσμα (cf. Hippocr. morb. 1, 14 [6, 162, 17 L.] . .). ἢ τὸν εὐνοῦχον D
1381 *σπάδων· ὁ ⌊εὐνοῦχος $v^{7}A^{15}$
1382 σπάζει· σκυζᾶι. Ἀχαιοί D
1383 *σπαθᾷ· τρυφᾷ,⌋ ἀναλίσκει, ⌊ἀσώτως A^{20} καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται (Diph. fr. 42, 27 K.–A.)
1384 σπάθη· μάχαιρα, ξίφος
1385 σπαθατόν· τὸ ὀρθὸν ὕφος, σπάθῃ κεκρουμένον, οὐ κτενί
1386 σπάθημα· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη (com. ad. fr. dub. 540 K.–A.)
1387 σπαθητόν· γυναικεῖον (cf. Aesch. fr. 365 R.) D

1367 Ap. S. 143, 32; cf. Σ σ 161 **1372** cf. Σ σ 162 **1376** gl. Hdt. 5, 25, 1 v. σπαδίξας; cf. scriptt. de Athenis FGrHist 329 F 5; Poll. 1, 244. 7, 147 **1377** gl. Hdt. 5, 25, 1 v. σπαδίξας **1379** Greg. Cor. dial. Dor. 170 [p. 364 Schaefer]; cf. EM 743, 25 **1380** Ph; Su | expl. σπάσμα tantum] Erot. 120, 9; Galen. lex. 19, 139, 14 **1381** = Σ σ 164; EM 722, 30 **1383** cf. Ph; Σ σ 165 **1386** Ph

---

1375 σοώμην] h. e. ft. σωόμην (Schm., cf. gl. 3078) | ὁρμώμην H: HSt. | προάγουσα] del. Mus. **1376** σπᾶ] h. e. σπάδιξ (Sop., coll. gl. Hdt.) **1377** σπάδακες] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **1379** cf. CEG 1, 364 et Frisk 2, 773 v. στάδιον **1380** h. e. σπαδόνα (σπάδονα H: accent. Alb., coll. Ph et Su)· τὸ σπάσμα + nov. gl. σπάδωνα· τὸν εὐνοῦχον (Alb.) **1382** σκύζαι H: accent. Schm. (qui habet σκυζᾷ; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348), coll. gl. 1377 (de voce σκυζάω cf. Su σ 700 v. σκυζᾶν); σκύζει Mus.; Alb. cft. gl. 1146 **1384** σπάθη] ‘σπάθα requirit ordo’ Schm. **1385** ὑφεσπάθη H: HSt. | τένει H: Alb. | Alb. cft. gl. α 7740 **1387** γυναικεῖον] sc. ἔνδυμα (Toll.)

D **1388** σπαθίζεσθαι· μύρῳ ἀλείφεσθαι
D **1389** σπαθίνης· τῶν ἐλάφων τις οὕτω καλεῖται. ἢ ἡλικία[ν] ἐλάφου
D **1390** σπαθίς· ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον
D **1391** σπαθίσματα· τὰ σπαδονίσματα
1392 *σπαθῶσι· σκορπίζουσιν (Luc. gall. 29) $A^{23}v^{\sigma\pi\varepsilon 31}$
1393 *σπαίρει· ἅλλεται $vg^{2}A^{22}v^{\sigma\pi\varepsilon 30}$, σκιρτᾷ, πηδᾷ (Nic. al. 318). ⌊σκαρίζει vg^{2}. ψυχορραγεῖ
1394 *σπαιρόντων· τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων ($vg^{2}A^{22}$)
D **1395** σπάκα· κύνα (Hdt. 1, 110, 1). ἢ σφίγξ
1396 *σπάλαξ· εἶδος ἀρουραίου μυός, ἐκ γενετῆς τυφλοῦ A^{18}. καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες
D **1397** σπαλακία· νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, πήρωσις
D **1398** σπαράσιον· ὄρνεον, ἐμφερὲς στρουθῷ. ἔνιοι σκίψ
1399 σπάλαυθρον· σκάλαυθρον
1400 σπαλύσσεται· σπαράσσεται, ταράσσεται
D **1401** σπά[ρ]νακα· ὀρίγανον
1402 σπανίαν· τὴν σπανιότητα. ὡς ὁσίαν, τὴν ὁσιότητα
LXX **1403** *σπανίζεται· σκορπίζεται (Iob 14, 11) $vg^{1}A^{10}$. ἀπορεῖ
1404 σπάνιον· ἀραιόν
1405 σπανόν· τίμιον, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν
D **1406** σπαραβάραι· οἱ γερ⟨ρ⟩οφόροι
Greg. Naz. **1407** σπαρασσόμεθα· ξεόμεθα. ταραττόμεθα (Greg. Naz. or. 41, 8 [36, 440, 27 M.])
Eur. **1408** σπαράγμασι· ξεσμοῖς (Eur. Bacch. 739). ταραχαῖς. ἀποβολαῖς. δαρμοῖς
1409 σπαργαί· ὀργαί. ὁρμαί
1410 σπαργᾶν· ὅτε οἱ μασθοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος
1411 *σπάργανα· δεσμά [g^{4}]. ῥάκη g^{4}
1412 *σπαργάνοις· δεσμοῖς. ῥάκεσι $v^{3}A^{12}$

1389 cf. Ar. Byz. fr. 185 S.; Eust. Il. 711, 39 [2, 574, 26 V.]; Schol. Ap. Rh. 4, 175 **1392** Σ σ 166 **1393** Σ σ 167; Schol. Nic. **1394** cf. Σ σ 167 = K **1395** Hdn. Π. διχρ. 2, 8, 24

1389 σπαθήνης H: Guyet | ἡλικίαν H: Schm. | glossa Cretica **1390** σπαθὲς H: HSt., coll. Poll. 7, 36 **1392** σπάθωσι H: accent. Mus., cf. Σ | σκορπίζωσιν H: Σ **1393** σπαίρει] Alb. cft. gll. 803. α 7742. 7757. η 903 et Σ; cf. praeterea gl. 1027 | σκορπίζει (nov. gl. H: contin. KΣ) H = $A^{22}v^{30}$: vg^{2}Σ | ψυχαγωγεῖ H: Kust.; Alb. cft. gl. 1394 **1395** Schm. cft. gll. 826. π 3 | σφίγξ] cf. CEG 1, 120, 1. Ar. Ran. 1287 (= Aesch. fr. 236 R.). Soph. OT 391 **1396** σπάλεξ H: Mus. | cf. gll. α 7746. τ 1216 **1398** extra ordinem | L. Dind. 7, 483 b cft. gll. 1227–8 **1399** σπαύλαθρον H: ordo et Ph **1401** σπάρνακα H: ordo et Voss., coll. gl. π 308 **1406** γεροφόροι H: Mus. **1408** Eur. Bacch.] cf. gl. 1414 **1409** σπάργαι H: accent. HSt.; Alb. cft. gl. 1556 | Schm. in app. dubitanter proponit σπαργᾶι· ὀργᾶι. ὁρμᾶι, coll. Galen. lex. 19, 139, 15 ad Hippocr. epid. 2, 6, 21 [5, 136, 13 L.] **1411** ῥάκκη H: g

1413 *σπαργοῦσι· πλημμυροῦσιν. ἀποστάζουσιν (Plat. rep. 460 c) v[6]A[14]
1414 σπαργῶν· ὁ πλήρης, καὶ δεόμενος ἐ⟨κ⟩κρίσεως (Eur. Bacch. 701) Eur.
1415 σπαρνάς· σπανίους. ἀραιάς. διεσπαρμένας (Aesch. Ag. 556)
1416 σπάρνιοι· ἐνθαλάττιοι πέτραι D
1417 σπαρνόν· σπάνιον, ὀλίγον (Plat. com. fr. 284 K.–A. Callim. h. 3, 19)
1418 σπαρνοπόλιος· ὀλιγοπόλιος (Men. fr. 573 K.–A.?)
1419 σπάρξαι· σπαργανῆσαι. σπαράξαι
1420 σπάρτα· σχοινία. ῥάμ⟨μ⟩ατα (Β 135) Hom.
1421 *σπαρτίου· ῥάμ⟨μ⟩ατος (Gen. 14, 23) A[21] LXX
1422 Σπάρτη· πόλις (Β 582). καὶ στάθμη τεκτονική Hom.
1423 Σπάρτωλος· πόλις (Thuc. 2, 79, 2. Antiph. fr. 16 S.) D
1424 σπασμός· ἡ παλίρροια. καὶ τὸ πάθος
1425 *σπασ⟨σ⟩άμενος· ἑλκύσας (Π 473 . .) vg[5][A[13]] Hom.
1426 σπάσ⟨σ⟩ατο· εἵλκυσεν (Λ 240). ἤγρευσεν Hom.
1427 σπάσωμεν· ἀγρεύσωμεν. ἑλκύσωμεν
1428 σπατάγγαι· οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι (Sophr. fr. 102 K.–A. Ar. fr. 425 K.–A.) D
1429 σπαταγγίζειν· ταράσσειν
1430 σπαταλᾷ· τρυφᾷ
1431 σπαταλᾶς· μαστιγωτιᾶς
1432 σπατείων· δερματίνων
1433 σπατίακτον· διεσπασμένον καὶ εὔχροον
1434 σπατίζει· τῶν ⟨σ⟩πατέων ἕλκει, τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν D
1435 σπατίλουροι· οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέντες D
1436 σπατίλη· τὸ ὑγρὸν διαχώρημα (Hippocr. acut. 9 [2, 284, 4 L.]) D
1437 σπάτος· δέρμα. σκῦτος D
1438 σπαῦον· θές. Σαλαμίνιοι D

1413 cf. Ph 529, 17 v. σπαργῶσιν; Schol. Plat. **1414** cf. Ph 529, 15 v. σπαργῶσα = Tim. lex. **1417** Ph **1420** Σ σ 170; Schol. **1423** Harp. 277, 14 [34 K.] (unde brevius epitom. = Ph = Su) | Arcad. 57, 16; Schol. Thuc.; St. Byz. 55, 17 **1428** Ph; Poll. 6, 47 **1436** = Galen. lex. 19, 139, 16; cf. Erot. 120, 5 **1437** cf. Schol. Ar. Pac. 48

1413 σπάργουσι (H = K: accent. Mus.)] h. e. σπαργῶσι (Alb., coll. Ph) **1414** πλῆρες H: Mus. | ἐκρίσεως H: Mus. | Eur. Bacch.] cf. gl. 1408 **1415** σπάρνας H: accent. Mus. | ἀραιᾶς H: Mus. **1418** σπαρνοπόλιος] HSt. alii cft. v. σπαρτοπόλιος Menandri **1419** Alb. cft. gl. 1461 **1420** ῥάματα H: Mus. **1421** ῥάματος H: A **1423** σπαρτωλὸς H: accent. Schm., coll. Arcad. Schol. Thuc. St. Byz. **1425** σπασάμενος H: ordo et Mus. **1426** σπάσατο H: ordo et Voss. post Mus. **1433** glossa corrupta **1434** πατέων H: Mus. | τῶν δερμ., τῶν τιτθ.] τῶν δερματίνων τιτθῶν? 'i. e. baby's dummies' M. L. West **1435** σπατιλοῦροι H: accent. Mus. **1437** σκύτος H: accent. Hansen; v. ad gl. 1202 **1438** σπαύονθες· H: Bergk; σπαῦον est σπαῦόν pro παῦσον; Schm. cft. gl. ε 2704 ἔναυον (h. e. ἔνδυόν pro ἔνδυσον)· ἔνθες. Κύπριοι

D **1439** σπειλάς· πέτρα[ς] (Lycophr. 1081)

1440 σπεῖμα· σχοινίον

1441 *σπινθήρ· ἀκοντισμὸς ⟨πυρός $g^{σπε13}$

Hom. **1441x** *σπινθῆρες·⟩ πυρὸς ἀποβολαί (Δ 77) $vg^{σπε17}A^{σπι3}$

1442 σπείομεν· πορευθῶμεν. ἀκολουθήσωμεν

Ap.S. **1443** σπεῖό μοι· ἐπακολούθησον, σύνελθέ μοι (K 285)

Hom. **1444** *σπεῖος· σπήλαιον vg^{10} [σπύλων] (ε 194)

Hom.+D **1445** ⟨σπεῖρα·⟩ οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι. καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου, ἢ ῥάκ[κ]η. καὶ ἱμάτια (δ 245). καὶ ἱστία (ζ 269). ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμεγέθους γυναικείου

D **1446** σπεῖραι· σειραί. δράγματα. ἕλικες. καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν

1447 σπείραμα· πλῆθος

1448 *σπεῖρα· πλῆθος. στράτευμα [vg^2A^{46}]

1448x *⟨σπεῖραι·⟩ τάγματα vg^2. ἢ συστροφαί

D **1449** σπείραισιν· †αἱ ἐλυγαῖς† τοῦ ὄφεως (Soph. fr. 535, 6 R. Theocr. 24, 14)

Ap.S. **1450** σπεῖρον· τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακ[κ]ῶδες (ε 318)

Hom. LXX **1451** *σπεῖσαι· ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θῦσαι vg^4A^{57} θεῷ (γ 47. Dan. 2, 46)

D **1452** σπέλεκτος· πελεκάν

1453 σπελλάμεναι· στειλάμεναι

1454 †σπέλληξι· σπελέθοις†

1439 Schol. Lycophr. **1443** Ap.S. 143, 35; cf. Schol. **1444** Su **1445** cf. EM 723, 34; Schol. δ 245 | οἱ … λίθοι] cf. Poll. 7, 121 **1448** cf. Σ σ 171 = K **1449** cf. Su σ 933 s.v. σπεῖραι = EM 723, 35 **1450** Ap.S. 144, 4; cf. Poll. 7, 78 **1453** Ep.Hom. An. Ox. 1, 325, 28

1439 σπειλάς] rectius σπιλάς (Mus.) | πέτρας H: Mus. | Schm. cft. gl. ψ 191 **1440–9** glossae 1440–9 earumque ordo aliquantulum confusae sunt **1440** σπεῖμα] h.e. σπείραμα (M.L. West; contra, Palm. post HSt. σπεῖμα i. q. πεῖσμα esse putat, Mein. ap. Schm. cft. σμιγ- pro μισγ-, saepius obvium) **1441–1441x** extra ordinem | unam gl. σπινθὴρ· ἀκοντισμὸς. πυρὸς ἀποβολαί H: Alb. in app. (nisi quod πυρὸς[1] add. Hansen), coll. gl. 1524; K habet σπινθηρ· ακοντισμος πυρος ($g^{σπε13}$) et σπινθηρες· λαμπηδονες. αποβολαι πυρος ($vg^{σπε17}A^{σπι3}$) **1443** σπείομοι H: Mus. **1444** σπεῖον H: K | [σπύλων] ‘vitiosa lectio, cujus emendatio σπήλαιον praecedit, junctim exaratis … menda ejusque correctione’ Schow; cf. e.g. gl. 244 cum adn. **1445** contin. H: nov. gl. Alb. in app., addito lemmate σπεῖρα; explicantur cum ἡ σπεῖρα (οἱ πρὸς … σχοινίου) tum τὰ σπεῖρα (ῥάκ[κ]η κτλ.) | οἱ … λίθοι] Schm. cft. gl. π 4276; cet. | ῥάκκη H: Alb. | ἰστία H: Ald. | εὐμεγέθους] εὐμέγεθες Mus. **1446** σειραί] Alb. cft. gl. ε 4773 **1447** gl. vix sana; cf. gl. 1448 **1448–1448x** unam gl. H: Hansen post Alb. | cf. σπειραι· πληθη στρατευματων. φαλαγγες. ταγματα vg^2, σπειρα· ταγμα στρατιωτικον A^{55} **1449** σπείρεσιν H: Mus. | αἱ ἐλυγαῖς (sic H; ταῖς ἐλυγαῖς Mus.)] non liquet; Su = EM habet σπείρημα· τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα **1450** σπειρὸν H: accent. Mus. | ῥακκῶδες H: Ap.S. **1451** θύσαι H: accent. Biel. **1453** σπελλάμεναι] gl. Aeol. (An. Ox., ubi στελλάμεναι perperam legitur); de σπ- G. cft. gl. 1544; cf. etiam Frisk 2, 787 **1454** Alb. ci. σπέλληξι· ⟨…⟩ + nov. gl. σπελέθοις· ⟨…⟩; id. cft. Su πέληξ· γυναικεῖον ἱμάτιον; (σ)πέλεθος est ‘stercus’; contra, id. cft. gl. π 1351

1455 *σπένδαμνον· ξύλον $A^{54}[v^{38}]$
1456 σπένδεσθαι· θυσιάζεσθαι
1457 *σπένδεται· θύεται $vg^{32}A^{43}$
1458 *σπένδομαι· θύομαι (2. Ep. Tim. 4, 6) $g^{33}A^{44}$ N.T.
1459 σπενδόμενος· ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ
1460 *σπέος· σπήλαιον $v^{37}A^{50}$, ἄντρον (Δ 279 . .) Ap.S.
1461 σπεργανῆσαι· σπαράξαι
1462 σπέργδην· ἐρρωμένως
1463 σπέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον D
1464 σπέργυς· πρέσβυς D
1465 σπερηδών· εἴλησις, περιπλοκή
1466 σπέρμα πυρός· τὸ ἡμίκαυστον ξύλον. ἢ αὐτὸ τὸ πῦρ. ἢ βραχύ τι τοῦ πυρός. ἢ τὴν λαμπηδόνα. ἢ σπινθῆρα (ε 490) Hom.
1467 σπερματίας· ὁ μέγας σίκυος (Cratin. fr. 147 K.–A.) D
1468 σπερμολόγος· φλύαρος. καὶ *ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων (Dem. 18, 127. Act. 17, 18) $g^{6}v^{\sigma\pi\eta 3}A^{42}$. καὶ κολοιῶδες ζῷον (cf. Ar. Av. 579) N.T.
1469 σπερμονόμος· τὰ αὐτά
1470 σπέρξομαι· ὀργισθήσομαι
1471 σπερύνειν· σπείρειν [θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν] D
1472 *σπέρχει· σπουδάζει vg^{5}, σπεύδει
1473 *Σπερχειός· ποταμὸς Θεσσαλίας (Π 174 . .) $v^{8}A^{51}$ Hom.
1474 σπέρχειν· σπεύδειν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. ταράσσεσθαι
1475 σπερχνή· σπερχνοποιός (cf. Hippocr. nat. mul. 35 [7, 378, 7 L.] . .) D
1476 σπερχνόν· σπουδαῖον (Hes. scut. 454). καὶ εἶδος ἱέρακος (cf. Ω 316) D + Hom.
1477 σπερχνός· τ[ρ]αχύς. σπουδαῖος. ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος (Hippocr. morb. 2, 64 [7, 98, 7 L.]) D
1478 *σπερχόμενος· ἐπειγόμενος (Λ 110 . .) $v^{40}A^{60}$ Ap.S.
1479 *σπέρχοντες· ἐπείγοντες $vg^{3}A^{47}$. θυμοῦντες

1457 Σ σ 173 **1458** Σ σ 174; cf. gl. N.T. p. 164 **1460** Ap.S. 143, 34; EM 722, 9; Schol. **1464** EM 723, 17 **1466** Schol. **1467** v. ad gl. 623 **1468** Σ σ 176; cf. Harp. 278, 1 [σ 35 K.] (unde brevius epitom. = Ph 530, 15 = Su σ 922); Schol. Ar.; EM 723, 43 **1469** cf. Suet. convic. 6, 145 T. (p. 420 M.) **1473** = Schol. **1475** cf. Galen. lex. 19, 139, 18 **1476** Arist. mir. 835ᵃ2 **1477** Ph **1478** = Σ σ 177 = Ap. S. 143, 33; cf. Schol.

1455 σπένδαμνον] h.e. σφένδαμνον (HSt. G.) **1461** σπεργανῆσαι] h.e. σπαργανῆσαι (HSt.; Alb. cft. gl. 1419) **1462** σπέργδην] σ om. rubr., add. Mus. **1463** v.l. gl. π 1550 | ἄγριον] cf. gll. π 2392. δ 130 **1464** v. Frisk 2, 593 et gl. π 1551 **1465** σπέρηδον H: Mus. **1467** cf. gl. 623 cum adn. **1468** σπέρματα] litteram σ in initio versus ante σπ. per errorem posuit rubricator, delevit Mus. | κολλοιῶδες H: Mus. **1470** Alb. cft. gl. ε 6305 **1471** [θ. ἀ. δ.] Schm., cf. gl. 1474; nov. gl. ⟨σπέρχειν·⟩ θ. ἀ. δ. id. in app. **1476** σπερχνόν] περκνὸν Hom., cf. Arist. **1477** τραχὺς H = Ph: HSt.

1480 σπερχυλλάδην κέκραγας· ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι (com. ad. fr. dub. 422 K.–A.)
1481 σπέρχων· ἐπείγων. κελεύων
Hom. **1482** σπέσθαι· ἐπακολουθῆσαι (ε 423 . .)
1483 *σπέται· ἵσταται $v^{15}A^{53}$
1484 [*⟩σπέτε· εἴπατε $v^{36}A^{49}$]
1485 σπεύδεται· ἐριθεύεται, ἐρεθίζεται (Hdt. 7,53,1)
1486 σπεύδων· σπουδάζων, ἐνεργῶν
1487 σπεύσαιτο· παρακαλέσειεν
D **1488** Σπευσανδρίδαι· γένος ἰθαγενῶν
Hom. **1489** σπεῦσεν· ἔκαμεν, ἐταλαιπώρησεν, ἐκακοπάθησεν (ι 250 . .)
1490 *σπήλαιον· ἄντρον, σπέος $v^{2}A^{5}$
1491 σπηλόν· σκληρόν
1492 *σπήλυγγες· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, ⌊σπήλαια (Ap. Rh. 2,568) ($v^{1}A^{4}$)
1493 σπήσονται· συνθήσονται
D **1494** σπίγγος· ἰχθύς
D **1495** σπίγγον· σπίνον
D **1496** σπίλα· στέμφυλα
N. T. **1497** *σπιλάδες· μεμια⟨σ⟩μένοι (Ep. Iud. 12) A^{5}[$v^{\sigma\pi\varepsilon 22}$]
1498 σπιγνόν· μικρόν, βραχύ
Hom. **1499** σπιδέος· μεγάλου. στρογγύλου. μακροῦ (Λ 754)
1501 σπίδιον· τὰ αὐτά (Aesch. fr. 378 R. cf. fr. 479 R.)
Hom. **1500** σπιδές· μέγα, πλατύ, εὐρύ (Λ 754)
D **1502** σπιδνόν· πυκνόν, συνεχές, πεπηγός
1503 σπιδόεν· μέλαν. πλατύ. σκοτεινόν. πυκνόν. μέγα
D **1504** σπίζα· ὀρνιθάριον, στρουθῷ ἐμφερές (Soph. fr. 431 R.)
D **1505** σπιζία· τὰ ὄρνεα ἅπαντα
D **1506** σπιζίας· εἶδος ἱέρακος
D **1507** σπιζίτης· εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου

1482 EM 723,25; Schol. **1489** Schol. **1492** Σ σ 178; cf. Schol. Ap. Rh. **1499** Ap. S. 144,3; Schol. A ad Λ 754; EM 271,18 **1500** EM 271,19 **1504** Arist. h. an. $592^{b}17$. $613^{b}4$ **1506** Arist. h. an. $592^{b}2$. $620^{a}20$ **1507** Arist. h. an. $592^{b}18$

1483 Schm. ci. πέτεται· ἵπταται **1484** v. l. gl. ε 6311 (Alb.); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1489** σπεῦσεν· ἐκακοπάθησεν Schol. **1491** σπηλόν] σπίλον? Schm. **1493** σπήσονται] h. e. σπείσονται (Mus.) | συνέσονται H: Alb., coll. gl. 1526 **1495** Schm. cft. gl. 1566 **1496–7** extra ordinem; suo loco (gll. 1511–12) eaedem voces aliter explicantur **1497** μεμιαμένοι H: Ald., ut in Hesychio exspectaveris; cf. e. g. gl. 1528; μεμιαμμενοι A | μεμια⟨σ⟩μένοι valet σπιλάδες (vel σπίλοι, cf. gl. 1514, quae ad simillimum locum spectat) μεμιασμένοι **1498** ft. σπινόν (Thes. 7,498) **1499–1503** cf. Frisk 2,766 v. σπίδιος **1499** σπίδεος H: accent. Hansen, coll. Ap. S. cet. | μικροῦ H: Sop., cf. Schol. A cet. | Heins. alii cft. gll. α 7772. δ 1330 **1500–1** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **1500** cf. gl. α 7772 **1503** μέλαν et σκοτεινόν] del. Schm., ad gl. 1017 referens **1507** αἰγιδάλου H: Heins. Salm.; Alb. cft. gl. π 3820, ad quam v. adn.

1508 σπιθαμή· τὸ μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα[τι] ἐκταθέν D

1509 σπιθίαι· σανίδες νεώς D

1510 σπίκανον· σπάνιον

1511 σπίλα· χορδαὶ ἐξ ἐντέρων D

1512 σπιλάδες· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι (ε 405) Hom.

1513 σπίλαξ· μῶλος ὁ †πλατανώδης† D

1514 σπίλοι· αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες (2. Ep. Petr. 2, 13) N.T.

1515 σπίλον Παρνασίαν· Ἴων Ὀμφάλῃ (TrGF 19 F 19). οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι D

1516 *σπίλος· ῥύπος ἱματίου (A^{4}v^{σπε21})

1517 σπίλος· πρῖνος. κηλίς. πέτρα πωρώδης. χοιράς. γῆ κεραμική D

1518 σπίλη· συμπεφυκός. λεῖον D

1519 σπίλων· τραχεῖς τόποι D

1520 σπιλῶσαι· ῥυπῶσαι D

1521 *σπίνα· ὁ σπίνος v^{1}A^{6}

1522 σπινδεῖρα· ἄροτρον D

1523 Σπίνθεος· [ἄροτρον] Ἀπόλλων D

1524 *σπινθῆρες· ἀποβολαὶ πυρός (Δ 77) A^{3}vg^{σπε17} Hom.

1525 σπινθία· εἶδος ὀρνιθαρίων, σπίνοι D

1526 *σπίσονται· συν⟨θ⟩ῶνται A^{7}[v^{2}]

1527 σπλάγχνα· ἧπαρ, ἔγκατα, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ζῴων (Α 464) Hom.

1528 σπλαχρός· μεμιασμένος

1529 σπλεκοῦν· πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαίνειν (Ar. Lys. 152) D

1530 σπληδῷ· σποδὸς λεπτή, κόνις (Lycophr. 483. cf. Nic. ther. 763) D

1508 Ph **1512** cf. Σ σ 179; Ap. S. 144, 7 **1516** Σ σ 180

1508 ὑπὸ H: Mus. | διαστήματι H: Mus. | ἐκτεθέν H: Scal. **1511** Schm. cft. gll. 2905–6 | χόρδαι H: accent. Mus. **1513** σπίλαξ] σπιλάς Thes. 7, 594 a | expl.] μῶλος (Lat. ‘moles’; exstat e. g. AP 9, 670, in lemmate), ὁ πλαταμών vel μῶλος ὁ πλαταμωνώδης Salm. **1514** σπίλαι H: ordo et Voss. post HSt. | κηλίδαι H: Mus. (accent. Schm.) | cf. gl. 1497 cum adn. **1515** σπίλον· παρνασείαν (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (παρνασίαν; Παρνασσίαν Schr.) et Alb. (interpunct.) | ἰὼν ὀμφαλῆ H: accentt. Mus. | οὐκ εὖ. κτλ.] verba incuriose addita, cf. gl. 1517 cum adn. **1516** σπῖλος H: accent. Schm. **1517** σπῖδος H: ordo et HSt.; litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. ρ 380 cum adn. | πρῖνος] ad σμῖλος (Schm., cf. gl. 1256 cum adn.) | κηλίς] Alb. cft. gl. 1514 | πέτρα πωρώδης. χοιράς] cf. gll. 1515. 1519 et LSJ v. σπίλος (A) | χοιρασγὴ H: Mus. **1518** σπίλη] σπίλον Mus. **1519** σπίλων (gen.)] σπιλών? M. L. West; sed de nom. explicationis cf. gll. 1530. π 2822 **1521** σπῖνα et σπῖνος H: accent. Schm. **1522** σπινδεῖρα] σπινδῆρα Mus. **1523** Σπίνθεος] h. e. Σμίνθεος (G. [rectius Σμίνθιος, aut fortasse, ut monet M. L. West, Σμινθεύς], coll. gl. 1260, ubi cod. hanc formam [pro Σμίνθιος] exhibet) | ἄροτρον del. Hansen, quia verbum e gl. anteced. perperam repetitum esse videtur; contra, Alb. cft. gl. ε 6314, sed v. Latte ad loc. **1524** cf. gl. 1441x **1525** σπῖνοι H: accent. Schm. **1526** σπίσονται] h. e. σπείσωνται (Mus.) | συνῶνται H: Kust. | cf. gl. 1493 **1528** Alb. ci. σπιλαχρός, coll. gl. 1497 **1529** Alb. cft. gll. δ 1669. κ 1428 **1530** σπλήδω H: Alb. in app.; σπληδώ Mus. | de nom. explicationis cf. gl. 1519 cum adn.

D **1531** σπλῆνες· οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἕλικες. καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια (Hippocr. artic. 13 [4, 100, 10 L.])

1532 σπόγγια· σπογγώδη

1533 σπόγγος· σπογγίον (Aesch. Ag. 1329)

D **1534** σποδεῖν· [σ]παίειν (Ar. Pac. 1306. Av. 1016), συγγίνεσθαι (Ar. Eccl. 1016)

D **1535** σποδεῖσθαι· περαίνεσθαι (Ar. Eccl. 908)

D **1536** σποδέοντο· ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο

Eur. **1537** σποδιά· κόνις, σποδός (Eur. Cycl. 615)

D **1538** σποδησιλαύρα· ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ἢ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη (com. ad. 223 K.–A.)

D **1539** σπόδισον· ὄπτησον, φλέξον (Ar. Vesp. 329)

1540 *σποδός· κόνις. τέφρα. ἀφόδευμα (Aesch. Ag. 435) v^{8}A^{19}

Eur. **1541** σποδούμενος· τυπτόμενος. καὶ τὰ ὅμοια (Eur. Hipp. 1238. Andr. 1129)

D **1542** σπολάς· χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος. ὁ βύρσινος θώραξ (Soph. fr. 11, 2 R. Ar. Av. 933. 935. 944)

D **1543** σπόλια· τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων

D **1544** σπολεῖσα· σταλεῖσα

D **1545** σπόμενοι· μετελθόντες

Hom. **1546** *σπονδαί· εὐχαί. συνθῆκαι (Β 341 . .) A^{20}

D **1547** σπονδεῖον· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον

1548 *σπονδή· ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς v^{5} θυσίαις οἶνος v^{5}A^{16}. συνθήκη (A^{20}vg^{σπε26}). ὅρκος [vg^{26}]

LXX **1549** *σπονδεῖα· ἀγγεῖα, δι᾽ ὧν σπένδουσι (LXX passim, e.g. Exod. 25, 29) A^{11}vg^{σπε25}

D **1550** σπόνδικες· οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες

D **1551** σπονδύλ[λ]η· ἡ γαλ[λ]ῆ παρὰ ᾽Αττικοῖς

1552 †σπόπια†· πέμμα, ὅ τινες στατίας

1534 Ph 531, 14 v. σποδοῦν; Su **1538** cf. Eust. Il. 1033, 62. 1082, 40. 1088, 38 [3, 774, 3. 918, 9. 937, 11 V.]. Od. 1921, 59 [2, 275, 26 St.] **1542** Poll. 7, 70; cf. Schol. Ar. Av. 933 **1549** Σ σ 181

1532 σπόγγια] accent. σπογγία Schm. **1534** σπαίειν H: Mus. ut vid. (sed Ald. perperam σπ- habet), cf. Ph **1538** σποδιαλαῦρα H: Jens. alii, coll. Eust. | τοῖς H: Kassel–Austin; idem error exstat gl. ο 58 **1539** σπόδησον H: Kust. Voss. **1540** Aesch. Ag. 435] cf. gl. χ 768 **1542** σπόλας (H: accent. Mus.)] cf. Frisk 2, 771 | σκυτινὸς H: accent. Mus. **1543** σπόλια] σπόλεια ordo et Voss. **1544** gl. Aeol.; Alb. cft. gl. 1453, ad quam v. adn. **1547** λοίβειον H: accent. Mus. **1551** σπονδύλλη H: Jun. Palm. G. | γάλλη H: Mus. ([λ]) et Schm. (accent.) | Salm. cft. gl. 2915; σπονδύλη 'fortasse a foetore cognominata blattae proprio' Lob. Prol. 126 **1552** σπόπια] 'Idem forte quod sup. [gl. π 3004] πόπανα' Alb.; Thes. 7, 650 a ci. σταιτήϊα, coll. gl. 1615 | στατίας] σταιτίας Alb., coll. gll. 1615–16; σταιτίτας Thes., coll. Athen. 14, 646 b (cf. 3, 110 b = Epicharm. fr. 52 K.–A.); de αι/α cf. ad gl. 1616

1553 Σποράδες· Κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Αἰγαίῳ D
1554 *σποράδην· ἐσπαρμένως. ἢ ἐν διαφόροις A^{9}vg^{σπε23}
1555 σπορευτής· σπορεύς D
1556 *σποργαί· ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν [$v^{2}A^{13}$]
1557 σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες D
1558 σπορθύγγια· τρίβολα. τὰ διαχωρή⟨μα⟩τα τῶν αἰγῶν, ἅ τινες σπυράδας καλοῦσιν D
1559 σπορτία· ἑορτὴ ἀγομένη ⟨...⟩ D
1560 σπόρτουλον· τόκον
1561 σπούδαξ· ἀλετρίβανος D
1562 σπουδαρχαιρεσίαι· οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες D
1563 σπουδαρχίαι· κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες (Xen. conv. 1,4) D
1564 σπού⟨δα⟩σμα· σπουδή [σπούδασμα]
1565 σπουδή· ἡ συνήθης ἡμῖν σπουδή. οἷον '⟨σπουδῇ νῦν⟩ ἀνάβαινε' (ο 209)· μετὰ τάχους Hom.
1566 σπύγγας· ὄρνις D
1567 σπυρθίς· ⟨...⟩
1568 σπυρθίζειν· σπᾶσθαι. καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν (Ar. fr. 890 K.–A.) D
1569 σπυρίς· τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος (Ar. fr. 427 K.–A.) D
1570 σπυρίχνιον· πλεκτόν τι ἐξ οἰσυῶν D
1571 σπύραθοι· τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος (Hippocr. nat. mul. 32 [7,350,9 L.] ..) D
1572 σπυρ[ρ]ούς· πυρ[ρ]ούς D
1573 [στάβαλος· κομᾶν, οὐλοκόμην]
1574 σταβατῖναι· κωπεῶνες
1575 σταβεύς· κωπεών
1576 σταβόλιχον· εὔστραβον D

1553 Ph 532,20 **1554** Σ σ 184 **1557** = Ph **1563** Phryn. praep. soph. 109,15 **1565** cf. Schol. **1568** Ph 532,16. 18 vv. σπυρθίζειν. σπυρ⟨θ⟩ίζειν **1569** Ph; cf. EM 724,32 **1572** cf. EM 724,32 v. σπυρίς; Ep. Hom. An. Ox. 1,362,18

1553 Σποράδες] σπ om. rubr. in initio paginae, add. Schow | ἐγαίῳ H: Schow, cf. Ph **1556** τοκεῖν H: Mus. | Alb. cft. gl. 1409 **1557** μεταρυ^{π}' τρίχαι H: Ph **1558** τρίβηλα H: Schm., cf. ad gl. π 3030 | διαχώρητα H: G. | σπυρίδας H: Voss., Alb. post alios cft. gll. 2936. 1571 (ad quam v. adn.) **1559** ⟨...⟩] lac. agn. Schm.; similiter Latte agn. lac. gl. κ 12 **1560** σπόρτουλον] Lat. sportula **1562** ἀρχαιρεσία H: accent. Mus. **1564** σποῦσμα· σπουδὴ, σπούδασμα H: Alb., coll. ordine; vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 **1565** ⟨σπουδῇ νῦν⟩ Schm. post Alb. | expl. ἐσπουδασμένως, κατὰ τάχος Schol. **1567** ⟨...⟩] lac. agn. Alb., cf. gl. 1568 **1568** contin. H: nov. gl. Alb. | πυδιράζειν H: Alb. **1570** οἰσυίων H: Schm. **1571** extra ordinem | Schr. cft. πυράθοισι Nic. ther. 932, Alb. gll. 1558. 2936 | cf. Frisk 2,772 **1572** gl. Syracusana | σπυρροὺς· πυρρούς H: HSt. Heins. | cf. Frisk 2,631 v. πυρός **1573** v.l. gl. 1948 **1574** σταβατῖναι] accent. σταβατίναι Voss. | κωπέωνες H: accent. Mus. **1575** σταβεύς] Salm. cft. gl. 1949 | κωπέων H: accent. Schm.

D **1577** στάγην· κάρδοπον

D **1578** σταγόνες· ῥανίδες. θυγατέρες

1579 σταγρόν· ξηρόν. θερμόν. ἀκμαῖον

D **1580** σταγών· ἐν τοῖς μεταλ⟨λ⟩ικοῖς τὸ καθαρὸν σιδήριον, ὅ⟨θεν⟩ καὶ σταγονόθαλπον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν

D **1581** σταδαῖα· ἑστηκότα. ὄρθια (Aesch. Pers. 240)

D **1582** σταδαῖον μέλος· τὸ πρᾷον

1583 στάδιον· γυμνάσιον. καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλός. ἢ μέτρον χωρίου

1584 στάζει· ῥέει

D **1585** σταδία· ἡ λυχνία

Hom. **1586** σταδίῃ· ἡ συστάδη⟨ν⟩ καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς (H 241 . .)

1587 σταδινόν· παρὰ Δίωνι πολίτην

1588 στάδιον· τέλειον, βραβεῖον, ἐπινίκιος δόξα

D **1589** στάδιος χιτών· στατὸς θώραξ (Callim. fr. 293 Pf.)

1590 †σταθέν· μένος†· τεκμαιρόμενος, συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος

1591 σταθερόν· βέβαιον, *ἰσχυρόν vg^{12}A^{29} Σ, ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινόν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι ⌊θερμόν (Ap. Rh. 1, 450) Σ, καθαρόν, γαληνόν, εὔδιον

Greg. Naz. **1592** σταθερήν· τὴν μεσημβρινὴν ὥραν (Greg. Naz. epigr. AP 8, 159, 5), τὴν θερμήν, ὡς Πλάτων (cf. Phaedr. 242 a)

1593 *σταθεύειν· πυροῦσθαι v^{2}A^{20}

D **1594** σταθεῦσαι· τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι (cf. Ar. Ach. 1041)

D **1595** σταθευτός· πεφλογισμένος ἠρέμα (Aesch. PV 22)

Eur. **1596** σταθμά· θύρετρα (Eur. Herc. 999). τάλαντα

D **1597** σταθμ[ι]ά· φλ[ο]ιαί

1598 [σερπενδιβίλουμ βὲλ πλουμβίνουμ, Ῥωμαϊκῶς]

1580 cf. Tim. Locr. 215, 21 Marg **1586** EM 724, 39; Schol. **1589** Su σ 981 v. στάδιον; Schol. Ap. Rh. 3, 1226 **1591** Σ σ 450; cf. Schol. Ap. Rh.; Schol. Plat. Phaedr. 242 a; EM 724, 42 **1592** cf. Schol. Plat. **1594** cf. Ph **1595** cf. Schol. Aesch.

1577 στάγην] h. e. στατήν (Alb., coll. gl. 1650) | καρδοπόν H: accent. Mus. **1579** Alb. cft. gl. 1613, Schm. gl. 1591 **1580** μεταλικοῖς H: Mus. | ὃ καὶ H: Toll. Biel. | σταγωνόθαλπον H: HSt. **1581** στάδαια H: accent. Mus. **1582** στάδαιον (spatium unius litterae et στάδαιον [pro spatio unius litterae et τάδαιον, quare rubricator σ non addidit] H: novam gl. indicavit et accent. correxit Mus.)· μέλος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Toll. | στάδαιον i. q. στάσιμον esse censet HSt. **1583** ὁμωλὸς H: Ald. **1586** συστάδη H: Mus., cf. Schol. **1587** glossa vix sana **1588** βράβειον H: accent. Mus. **1590** σταθέν· μένος] σταθευόμενος Jens.; σταθμώμενος Toll.; nihil placet **1591** cf. gll. 1579. 1613 **1594** Alb. cft. gl. ε 6355 | Ar. Ach.] Alb. post Sop. cft. Ph **1596** στάθμα H: accent. Mus. | θήρατρα H: Mus. **1597** στάθμια H: ordo et Thes. 7, 648 d | φλοίαι H: Mus., cf. gl. 1606 **1598** σ.· (interpunct. sic) β. π. (h. e. Lat. serpendicilum [e ‘perpendiculum’ corruptum] vel plumbinum) , Ῥωμαϊκῶς] haec verba ad gl. 1599 spectantia e margine irrepserunt: del. Mus.

1599 στάθμη· σπάρτος, ἐν ᾗ ἀπορθοῦσιν οἱ τέκτονες· ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπορθῶσαι λέγεται. ἢ κανών, καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολιβοῦν σκεῦος. καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον (Ο 410) Hom.
1600 σταθμηλάται· ἐξῶσται νεῶν D
1601 σταθμήσας· ἐν ζυγῷ στήσας
1602 Σταθμία· ἐπίθετον Ἀθηνᾶς D
1603 σταθμήσασθαι· συμβαλεῖν, εἰκάσαι (Callim. fr. 194, 54 Pf.)
1604 σταθμοί· ἐπαύλεις, ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες (Ε 140 . .). καὶ στρατιωτικὴ κατάλυσις (Hdt. 5, 52). καὶ ἡ τῶν θυρῶν παραστάς[ις]. καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πήγματα καλοῦμεν (η 89) Hom.
1605 †στάθμηότην† λέγεται πολὺ ἀφεστηκότα
1606 σταθμόνες· φλιαί D
1607 σταθμὸν ἔσχατον· ⟨...⟩ (Ier. 9, 1) LXX
1608 σταθμοῦχος· ὁ τῆς οἰκίας κύριος (Aesch. fr. 226 R.). καὶ ξενοδόχος D
1609 *στατήρ· τετράγραμμον [g^{7}], ἤγουν ἥμισυ οὐγγίας
1610 *σταθμῶν· τῶν τῆς θύρας παραστάδων (Exod. 12, 7 . . cf. ζ 19. η 89) $vg^{13}A^{30}$, ἢ μανδρῶν, ἢ τόπων ἔνθα ἀναπαύεταί τις (ρ 187 . .) LXX + Hom.
1611 στενάζειν· λυπεῖν. τινὲς δὲ πατάξαι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἄλλοι [ε]πα⟨ί⟩ειν ἁπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη D
1612 σταινίον· τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, καὶ τὸ ὑπογάστριον D
1613 σταιρόν· ξηρόν. θερμόν. ἄκρατον
1614 σταῖς· φύραμα ἀλεύρου πυροῦ (Hdt. 2, 36, 2. Eupol. fr. 362 K.–A.) D
1615 σταιτήϊα· πέμματος εἶδος D
1616 στα⟨ι⟩τίας· ἄρτου εἶδος D
1617 †σταιτική· ἕστηκας†
1618 στακτήν· τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον (Exod. 30, 34. cf. Sir. 24, 15) LXX

1604 Scholl.; cf. EM 724, 45 | στρατ. κατ.] = gl. Hdt. = Su σ 994 v. σταθμός; cf. Ph 533, 9 v. σταθμός | ἡ τῶν θυρῶν κτλ.] Poll. 1, 76 | πήγματα] cf. q 303, 11 **1609** cf. Σ σ 194 **1610** gl. Oct. = Σ σ 191 = K; cf. Schol. ζ 19. η 89; EM 724, 45 **1614** Hdn. epim. 123, 8. 234, 12 Boiss.

1599 διαβήματι] διαβήτῃ Voss., cf. gl. 1669 **1603** Callim.] cf. gl. 773 **1604** στάθμοι H: accent. Mus. | παράστασις H: Voss., cf. EM; Schol. η 89; Poll. | πήγματα] τὰ καταπήγματα q **1605** στάθμηότην (cum duobus accentt. sed sine interpunct. insequ.)] σταθμηότα Mus. (σταθμηότα· Schr.) **1606** cf. gl. 1597 **1607** σταθμὸν· ἔσχατον H: Schm. **1609** extra ordinem; cf. gl. 1651 | τετράγραμμον (τετράγραμμον νόμισμα g^{7} et Σ)] h. e. τετράδραχμον (Salm., cf. τετραδραγμον $v^{7}A^{25}$) | **1610** παραστάτων H = A: vgΣ, cf. Scholl. et gl. 1604 cum adn. **1611** στενάζειν] σταινάζειν ordo, falso | ἐπάειν H: Mus. | Alb. cft. gl. 1741 **1613** v. l. gl. 1579 | σταιρόν] σ om. rubr., add. Mus. | ἀκρατόν (H: accent. Mus.)] melius ἀκμαῖον (gl. 1579) | Voss. cft. gl. 1591 **1614** σταὶς H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. τ 1191 **1616** στατίας H (Thes. 7, 649 d–50 a cft. Ph 535, 2 στάς· ἄνευ τοῦ ῑ ὁ Ἀττικὸς λέγει; cf. etiam gl. 1657): ordo et Salm.; cf. gl. 1552 cum adn. **1618** τὸ κτλ.] sc. μύρον | Alb. cft. gl. ι 984

D **1619** στα⟨κ⟩τικόν· πεμμάτιον πλακουντῶδες. ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα διυλίζοντα Νειλῶον ὕδωρ
1620 στακτόν· τὸ διυλισμένον
1621 σταλαγεῖ· μαρμαρύσσει
Eur. **1622** σταλαγμός· σταγών, ῥανίς (Eur. Ion 351)
Eur. **1623** *σταλάσσων· στάζων (Eur. Andr. 1046) $A^{23}[v^4]$
D **1624** σταλείς· πεμφθείς (Pind. Ol. 13, 69=49)
D **1625** σταλεηδόνες· σταλαγμοί
D **1626** στάλη· ταμεῖον κτηνῶν. ὁ σταλός
1627 σταλῆναι· ἐλθεῖν. ἡτοιμάσ⟨θ⟩αι
D **1628** σταλίδας· τοὺς κάμακας, ἢ χάρακας (Xen. cyneg. 6, 9. cf. 2, 7–8. 6, 7)
1629 σταλίζομαι· †ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἕστηκας†
1630 *στάλικες· πάσσαλοι (Theocr. AP 9, 338, 2). ξύστραι vg^8A^{27}. στῆλαι
1631 στάλιξ· ξύστρα. ἢ πάσσαλος
D **1632** σταμάγορις· ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συστραφῶσι στήμονες
Hom. **1633** σταμίνες· παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι. παρὰ τὸ ἑστάναι (ε 252)
1634 *σταμν[ε]ίον Θάσιον· κεράμειον $v^{10}A^{31}$ ἀγγεῖον (Ar. Lys. 196) v^1A^{19}
N.T. **1635** στάμνος· ὑδρία, κάλπη. κάλαθος (Exod. 16, 33; unde Ep. Hebr. 9, 4)
D **1636** σταμνοῦροι· οἱ τοῖς ἐφήβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι
1637 στάνει· ⟨σ⟩τείνεται. συμβέβυσται
1638 ⟩στάνης· δύστηνος
D **1639** σταρεῖ· βάπτει

1619 ἄλλοι κτλ.] Athen. med. ap. Oribas. coll. med. 5, 5, 1 **1623** cf. EM 724, 54 **1628** cf. Poll. 5, 19 v.l. **1630** Σ σ 193 **1633** EM 724, 55; Ph 534, 22 v. σταμνίονες; Poll. 1, 92 **1634** cf. Schol. Ar.

1619 στατικὸν H: ordo et Palm. Salm. Voss. | νείλωον H: accent. Mus. **1621** Alb. ci. σαλαγεῖ, coll. gl. 92 (et gll. 107. μ 303–4) **1622** Eur. Ion 351] cf. gl. 1850 **1623** στάσσων H (cf. EM): Voss. **1626** στάλη] σ om. rubr., add. Mus. | ὁ σταλός] στάβλος Schm., coll. gl. κ 844; del. Mus. **1627** ἡτοιμάσαι H: Mein. ap. Schm. **1628** στάλιδας (H: accent. Kuhn.)] cf. gl. μ 349 cum adn.; Xen. cyneg. 2, 8 codd.; Poll. 5, 19 v.l.; rectius σχ-, cf. gl. 2951 | Xen. cyneg. 6, 9] cf. gl. 203 **1629** glossa corrupta | ἕστηκας] ἕστηκα Mus. **1630–1** ξύστρα(ι)] Schm. post Alb. cft. gll. 1720–1. 1884 **1632** σταμαγορὶς H: accent. Lob. Prol. 457 | ὑφεῖ H: Mus. | πλείωνες H: Mus. **1633** στάμηνες H: Mus. | ἑστᾶναι H: accent. Mus. **1634** σταμνεῖον· θάσιον. κεραμειον ἀγγεῖον H: HSt. ([ε]) et Lennep (interpunct.) | cf. σταμνιον …· το Θασιον κεραμιον $v^{10}A^{31}$, σταμνία· τὰ Θάσια κεράμια Ph; et σταμνιον· αγγειον v^1A^{19} **1635** κάλαθον H ut vid.: Mus. | cf. gl. κ 520 **1637** στάνει] ft. error pro στένει (Alb. cft. gl. 1745), sed cf. etiam gl. 1638, et gl. 1824 cum adn. | τείνεται H: Mus. **1638** στάνης] h. e. ἀστανης (Schm. post Alb.; de accentu non constat; Schm. ci. ἀστανής), cf. gl. 1824 cum adn.; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

1640 †σταρτήμας†· τὰ σῖτα ἄλευρον γεγενημένα. ἡ γὰρ ζύμη στέαρ λέγεται D
1641 στάρτοι· αἱ τάξεις τοῦ πλήθους D
1642 στασάμενον· δανεισάμενον
1643 στασάνη· ἐγγύη, ὑποθήκη D
1644 *στασιάζει· θόρυβον κινεῖ, ἀτακτεῖ v^9A^{28}
1645 στάσιμον ἦθος· βέβαιον, στερεόν D
1646 στάσις· θέσις. χορός. συνέδρα. ἐργαστήριον
1647 στασιῶται· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως D
1648 στατά· μάκ⟨τ⟩ρα D
1649 στατεύει· θάλπει
1650 στατή· πόρνη. κάρδοπος D
1651 στατήρ· τετράγραμμος D
1652 στατῆρσι προστιθέντες· ὑπὲ⟨ρ⟩ στατήρων ὀρ[γ]ιζόμενοι, συνθήκας τιθέντες περὶ στατῆρος. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ χρυσίον στατήρ D
1653 στατιαῖον· τὸ πενταμνοῦν. καὶ δι[α]στάτους τυροὺς τοὺς δεκάμνους D
1654 στατίδας· ναύτας εἰς πόλεμον D
1655 στατίζονται· ἱερῶνται. αὐλίζονται, ἵστανται D
1656 στατίζουσι· στάσιν ἔχουσιν (Eur. El. 316) Eur.
1657 στατίνη· ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἁπ⟨α⟩λή D
1658 στ[ρ]ατιών· τὸ τῆς †φύσεως† ὅπερ ἐξέστη κατὰ φυλάς D
1659 στάτοι· ἀρχή τις D
1660 στάτος· σκάφη. ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς D
1661 στατὸς ἵππος· ὁ ἐπὶ φάτνῃ τρεφόμενος καὶ [εξ]έστηκὼς ἐπὶ πολὺν χρόνον (Z 506 . .) Hom.

1651 cf. Σ σ 194 **1653** cf. Poll. 9, 59 **1661** cf. Schol.

1640 σίτη H: Hansen post Schm. alios | ἡ γὰρ κτλ.] Schm. cft. gl. 1677 **1641** glossa Cretica **1642** δασυνάμενον H: Perg., cf. gl. 1835 cum adn. **1643** ἐγγυὴ H: accent. Mus. **1645** στάσιμον· ἦθος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. **1646** σύνεδρα H: accent. Mus. **1648** μακρά H: Schm. in app., coll. gll. 1650. 1577; formam μάκτρα potius quam μάκρα Hesychium usurpasse e gll. κ 802–3. μ 138 intelligitur **1649** στατεύει (σ om. rubr., add. Mus.)] h. e. σταθεύει (Schm., coll. post alios gll. 39. 1594) **1650** στατηπάρνη· H: Voss., coll. gl. 1974 | καρδοπός (H: accent. Mus.)] Alb. cft. gl. 1577 **1651** cf. gl. 1609 cum adn. **1652** ὑπεστατήρων H: Mus. | ὀργιζόμενοι H: Mein. ap. Schm. **1653** στατίδιον H: ordo et Kust. (adiect. a στάτος), coll. gl. 1660; στατηριαῖον? Hansen post Jun. Salm., coll. Poll. (Theopomp. com. fr. 22 K.–A.) | πενταμιοῦν H: Mus. | διαστάτους et διαστάμνους H: Salm. Voss. **1654** στατίδας] σταδας H, sed statim corr. **1657** στατίνη] cf. gll. 1552. 1616 cum adnn. | ἁπλή H (accent. ἁπλῆ Mus.): Schm.; cf. gll. 1675. 1678 **1658** στρατιῶν H: ordo et Sop. ([ρ]) et Hansen (accent.); cf. gl. 2463 | φυλάς] φυλακάς Perg., φυλακήν? Schm. **1659** στάτοι] σ om. rubr., add. Mus. | Schm. cft. q 305, 20 στατῶν· ἄρχοντές εἰσι, παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγαθοεργοῖς ἀρχήν **1660** στάτος] σ om. rubr., add. Mus. | σκάφη] Salm. cft. gl. 1668 | ἄλλοι κτλ.] cf. gl. 1653 | ε̄ H: expl. Mus. **1661** ἐξεστηκὼς H: Mein. 1858 p. 514; ἑστὼς Schol.

D **1662** στάτρια· ἐμπλέκτρια

D **1663** σταυνίξ· ἱέραξ

Ap. S. **1664** σταυροί· οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες, χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἑστῶτα ξύλα, ἀπὸ τοῦ ἑστάναι (ξ 11)

Hom. **1665** σταυρούς· ἐκ τοῦ εἰς τὴν αὖραν ἵστασθαι (ξ 11)

Greg. Naz.? **1666** σταυροτύπως· σταυροειδῶς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 2 [37, 969, 5 M.]?) g^{16}

N. T. **1667** σταύρου· σταύρωσον (Ev. Luc. 23, 21)

1668 στάφος· σκάφος. λακάνη

Hom. + D **1669** σταφύλη· ὁ διαβήτης, ἀπὸ μέρους. ἐπεὶ σταφύλη καταχρηστικῶς ἐλέγετο ἡ τοῦ διαβήτου μέση κρεμαμένη μολυβίς, †ἐπὶ δὲ κανόνα ἀποδέδωκεν†. ἔστι δὲ ἡ μολυβὶς ἡ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κανὼν λαοξοϊκός, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὅ ἐστιν ἀπορθοῦσιν (B 765. Callim. fr. 512 Pf.). Ἀττικοὶ δὲ τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφυλήν (Nicoph. com. fr. 29 K.–A.)· βότρυν δὲ καὶ ὀπώραν τὴν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου (η 121). τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ τὸ μέσον

D **1670** σταφυλίζειν· τὸ συνιάζειν τὰς ὤας τοῦ ἱματίου

D **1671** σταφυλῖνος ἄγριος· ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι. καὶ ζῷον ἡλίκον σφονδύλη

D **1672** σταφυλοβόλιον· μέρος τι τῆς ληνοῦ (Isae. fr. 24 S.)

D **1673** σταφυλοδρόμοι· τινὲς τῶν Καρνεατῶν παρορμῶντες τοὺς ἐπὶ τρύγῃ

D **1674** στάχυς· ἰατρικὸς ἐπίδεσμος. καὶ πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις. καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ἐπὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον

1675 *στέαρ· λίπος vg^{1}A^{84}. ζύμη A^{89}

1664 Ap. S. 144, 13 (cum Heliod. fr. 29 D.); cf. Ph 535, 1 **1669** cf. Schol. Ar. Ran. 800–1; Schol. B 765; plura ap. Pfeiffer ad Callim. fr. 512 et de accentt. ad fr. 118, 4 | Ἀττικοὶ … σταφυλήν] Ph 535, 19 v. σταφυλήν; cf. Ruf. onom. 61; Poll. 2, 99 **1671** ζῷον ἡ. σφ.] Arist. h. an. 604^{b}18 **1672** cf. Ph; q 303, 14; Harp. 278, 11 [σ 37 K.] (unde brevius epitom. et Su π 1012 v. σταφυλή); Poll. 1, 245. 7, 151. 10, 129 **1674** ἰατρικὸς ἐπίδεσμος] Oribas. coll. med. 48, 46 | πόα] Diosc. mat. med. 3, 106 | καὶ … ἔκφυσις] cf. Poll. 2, 168; Eust. Il. 410, 17 [1, 645, 6 V.]

1666 σταυροτυποις (= Greg. Naz.)· σταυροειδως τετυπωμεν (sic; τετυπωμενοις Drachmann) g^{16} **1667** σταυροῦ H: accent. Alb. in app. **1668** Alb. cft. gl. 1660 | λακάνη] cf. ad gl. π 1332 **1669** Alb. cft. gl. 1599 | σταφύλη (σταφυλὴ^{1} H: accent. Mus. et σταφυλὴ^{2} H: accent. Heins.) … σταφυλὴν] de accentt. cf. testt. | μολυβίς$^{1 \text{ et } 2}$] sine δ etiam gl. μ 1589 legitur; gl. 1599 habet μολιβοῦν σκεῦος | κανόνα] κανόνος Mus. (de -ος in -α saepius corrupt. cf. ad gl. π 2395), medelam vix afferens | ἀποδέδωκεν] ἀποβεβηκυῖα Toll. | καθημένη Toll., coll. Schol. Ar., cf. Callim. | λαοξόϊκος H: accent. Mus. (qui perperam ο primum del.); vox exstat gl. ο 1350 | Ἀττικοὶ … σταφυλήν (στάφυλον H: Schr.)] Alb. cft. gl. κ 2831 et Ph | ὀπώραν] Alb. cft. gl. ο 1077 | τὴν] τὸν (per compendium scriptum) H: Schm. **1670** συνιάζειν] συνδιάζειν Voss. **1671** σταφύλινος H: accent. Mus. | ἥλικον H: accent. Mus. **1672** σταφυλοβόλιον H Ph^{ac} q Poll. 1, 245] σταφυλοβολεῖον Harp. Poll. 7, 151. 10, 129 | v. ad gl. π 1112 **1673** cf. q et RE vv. Karneia 10 (2) 1986, 61–8. Sparta 3 A (2) 1513, 29–41 **1674** σιτηρουσίας] σιτηρουχίας Schm. post Meibom **1675** λῖπος H: accent. Mus.

1676 †στέζας· ἐμῆς†
1677 *στέατα· ἄλευρα $g^{47}A^{63}$. ζύμη
1678 στέατος· λίπους (φ 178. 183) Hom.
1679 στεγανίσαι· στέγῃ ὑποδεχθῆναι D
1680 στεγανόμιον· τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τῷ πανδοκεῖ Att.
1681 στεγανόν· στεγνότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ μὴ ἐξαγγέλλειν. [στενὸν δὲ] ἢ *πυκνόν, σφιγκτόν Σ, συνεχές (Aesch. Ag. 357)
1682 στεγανόποδες ὄρνιθες· οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, ἤτοι δέρματι ἐνειλημμένους D
1683 στεγανώματα· τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι D
1684 στεγανώτερον· σιωπηλότερον
1685 στεγαστήρ· τὸ †θρίωπον† ἔψημα
1686 στέγει· κρύπτει, συνέχει (1. Ep. Cor. 13, 7). *βαστάζει A^{76}, ὑπομένει N.T.
1687 στεγῖτιν· τὴν πόρνην D
1688 στέγη· γαστήρ D
1689 *στεγναί· στερεαί (Hippocr. morb. 1, 28 [6, 186, 9 L.]) $vg^{42}A^{86}$
1690 στεγνοῖ· †στερόνει†. ταπεινοῖ D
1691 στεγνόν· στενόν, πενιχρόν
1692 στέθματα· τὰ στέμ⟨μ⟩ατα D
1693 στείβει· ὁδεύει, πατεῖ
1694 στειβεύς· ὁδευτής
1695 στειβομένη· πατουμένη (Theocr. 17, 122?). στείβοντες δὲ οἱ περιπατοῦντες (Λ 534)· ἀφ᾿ οὗ καὶ ὁ πλύτης στειβεύς D + Hom.
1696 στεῖλαι· συστεῖλαι (Eur. Bacch. 821). ἀποστεῖλαι Eur.

1677 Σ σ 195 **1680** cf. q 302, 28; Ph; Eust. Od. 1761, 25 [2, 73, 42 St.] (Ar. Byz. fr. 7 S.) (Ael. Dion. σ 33); Poll. 1, 75. 10, 20 **1681** Σ σ 196; cf. EM 725, 40 **1682** EM 725, 41 **1683** EM 725, 43 **1684** cf. Su **1687** Poll. 7, 201 **1689** = Σ σ 198 **1693–5** cf. Ap. S. 144, 28 **1695** στείβοντες κτλ.] cf. ad gl. 1849

1676 Schm. ci. στέας (haec forma μ 173. τ 17)· ὁμοίως **1679** στεγανῆσαι H: Mein. ap. Schm. **1680** στεγανόμενον H: Mus. **1681** στεινότερον H: Arnald. (ad gl. 1684, e qua verbum huc migrasse putat), cf. e. g. gl. 1613; Hsch. formam στειν- non nisi in lemmatis habet; in EM exstat λέγεται δὲ στεγανὸν καὶ τὸ στεγνότερον | ἐξαγγελλεῖν H: accent. Mus. | [στενὸν δὲ] Hansen, dubitanter | Aesch. Ag. 357] cf. gl. π 2408 **1684** σιωπηλότερον] Su laudat Agath. AP 5, 216, 3 et Ael. fr. 175; Arnald. add. Alciphr. 1, 16, 1, ubi Prov. Diogen. 1, 8 adhibetur; R. Kassel cft. Themist. 263 a, 4 | cf. gl. 1740 **1686** 1. Ep. Cor.] I. C. G. Ernesti cft. 1. Ep. Petr. 4, 8 **1687** στεγητὴν H: Salm., coll. Poll. **1688** Latte cft. r στεγη· οροφη. γαστηρ; Schm. vult στεγ⟨ν⟩ὴ γαστήρ· ⟨…⟩, cf. Hippocr. mul. 36. 41 [8, 84, 20. 98, 21 L.] **1690** ft. στεγνοῖ· στενεοῖ (Perg. Kust.) + nov. gl. στεροῖ· ταπεινοῖ (Kust.) **1692** gl. Aeolica | στέματα H: Mus. **1694** στειδεὺς H: ordo et Ald., cf. gl. 1695; idem error reperitur gl. 1857; vox fortasse rectius στιβεύς scribenda est, cf. gl. 1857 (gl. κ 3825 cod. habet στηβεύς); Ap. S.; LSJ s. v.; Frisk 2, 781–2 **1695** cf. gl. 1849

1697 στειλαμένη· παραψησαμένη
1698 *στειλάμενοι· συστείλαντες v^{5}A^{67}. πλεύσαντες
1699 *στειλάμενος· ὁμοίως v^{7}A^{69}
Hom. **1700** στεῖλαν· συνέστειλαν (γ 11)
D **1701** στειλέαν· τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ (fr. 119 K.–A.)
Ap.S. **1702** στειλε⟨ι⟩ή· τοῦ πελέκυος ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον (φ 422)
D **1703** στείνεα· ἡ στενοχωρία (h. Apoll. 533. Callim. fr. 43, 65 Pf.)
Greg. Naz. **1704** στείνομαι· ὀδυνῶμαι, στένω (Greg. Naz. c. 2, 1, 50, 17 [37, 1386, 11 M.])
D **1705** στεινόν· λεπτόν (Hdt. 4, 184, 3). στενόχωρον (Hdt. 7, 128, 1)
Ap.S. **1706** στείνοντο· ⟨ἐ⟩στενοχωροῦντο (Ξ 34 . .)
Ap.S. **1707** στεῖνος· στένωμα, στενοχώρημα (Μ 66 . .)
1708 στείνων· ὡραϊστής, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀρέσκων
Ap.S. **1709** στεινωπόν· στενόν (cf. Η 143. Ψ 416. 427). ἢ τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα (μ 234)
D **1710** στεινωπός· στενὸς τόπος
Hom. **1711** στείομεν· στῶμεν (Ο 297 v.l.)
1712 στείοντες· ἱστάμενοι
Ap.S. **1713** στεῖρα· ἡ ἄτοκος (κ 522). καὶ τὸ ἐξέχον τῆς πρῴρας ξύλον κατὰ τὴν τρόπιν (Α 482)
D **1714** Στειριεῖς· δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος (Hyperid. fr. 58 S.)
D **1715** στείρωμα· τρόπις
1716 στεῖχε· ἴθι, πορεύου (e.g. Plat. Hipparch. 229 a)
Ap.S. **1717** στείχειν· πορεύεσθαι (Β 833 . .)
1718 *στείχωμεν· πορευθῶμεν (e.g. Aesch. PV 81) vg^{44}[A^{στι31}]
1719 *στελεόν· οὐδετέρως· ⌊τὸ τοῦ πελέκυος ξύλον (Anaxipp. fr. 6, 3 K.–A.) vg^{40}A^{82}

1698 cf. Σ σ 201 **1700** = Schol. **1702** = Ap.S. 144, 34 **1706** = Ap.S. 145, 1; Schol. **1707** Ap.S. 145, 20; Schol. **1709** Ap.S. 146, 11 | στενόν] cf. Schol. Η 143 **1710** v. ad gl. 1709 **1711** = Schol. **1713** Ap.S. 144, 20 **1714** Harp. 279, 4 [σ 40 K.] (unde brevius epitom.) **1716** Schol. Plat. **1717** = Σ σ 204 = Ap.S. 144, 33; Schol. **1719** Σ σ 206; EM 725, 49 | οὐδετέρως] Phryn. praep. soph. 110, 19

1697 παραψησαμένη] παραψευσαμένη vel παραιτησαμένη L. Dind. 7, 701 d **1699** cf. gll. 1698; 1858 **1701** στειλέαν] cf. Posidipp. fr. 4 K.–A. | ῥάφανον] cf. ib. et gll. ρ 142–3 | Ἀντιφάνης] 'fuit ἀν.ṭφάνης (sic) quod m^2 in ἀρ.στοφάνης corr., Mus. in rasura ϊ posuit, quarta littera vel ϊ fuisse potest' Latte; aliquantulum aliter Schow, sed cum litterae ἀν et φάνης certae sint, de nomine Antiphanis dubitare non licet **1702** στειλέη H: Ap.S. | πελέκυος] cf. gl. 1719 cum adn. **1703** στεινέα H: accent. Alb. **1706** στενοχωροῦντο H: Ap.S. **1707** Alb. cft. gl. 1865 **1710** Alb. cft. gl. 1866 **1711** στείωμεν H: ordo et Schol. **1712** cf. gl. 1869 **1713** τρόπην H: Mus. **1714** στειρίεις H: accent. Mus. | πανδιόνιδος H: accent. Mus. **1715** τροπίς H: accent. Schm. **1716** cf. CEG 1, 304 **1718** Alb. cft. gl. 1883 **1719** στελεόν] στελλιον K | οὐδετέρως] neutr. etiam gll. δ 2432. π 1314; masc. gll. α 4079. μ 114. π 1311. τ 1177 | πελέκυος] cf. K et gl. 1702 | Anaxipp.] cf. gll. 877. δ 2211. 2214. ζ 231. κ 3558. 4033. τ 41. 1678

1720 [στέλγει· ξύστρα]
1721 στελγίς· ξύστρα D
1722 στελέχια· πρέμνα D
1723 *στέλεχος· κορμὸς ξύλου, κλάδος vg[39]A[81]
1724 στελίς· Περὶ φυτῶν (Theophr. c. pl. 2, 17, 1) τὴν [ε]ἰξίαν, ὑπὸ Εὐβοέων D
1725 στελλάνδρα· ἡ κόρη D
1726 στέλλα· ζῶσμα D
1727 στέλλει· πέμπει. στολίζει. ὁρμᾷ
1728 στέλλεται· φοβεῖται. καὶ στέλλεσθαι· ⟨ὁμοίως⟩ (2. Ep. Thess. 3, 6) N. T.
1729 στέλλοιμι· πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι (Μ 325) Hom.
1730 στέλμα· στέφ⟨αν⟩ος, στέμμα D
1731 στελμονία⟨ι⟩· ζώματα (Xen. cyneg. 6, 1) D
1732 στελύπη⟨ν⟩· ἀσφόδελον D
1733 στεμβάζειν· λοιδορεῖν, χλευάζειν
1734 στεμβάσεις· λοιδορίαι
1735 στέμμα· στεφάνωμα (Α 28) Hom.
1736 στεμ⟨μ⟩ατιαῖον· δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπεῦον δαίμονος D
1737 στέμφυλα· τὰ πιέσματα τῶν ἐλαιῶν (e. g. Ar. fr. 408, 2 K.–A.). οἱ δὲ τὰς ἀπυρήνους ἐλ⟨αί⟩ας. καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα D

1721 cf. EM 725, 47; Su **1723** cf. EM 726, 4; Su **1729** Schol. **1735** = Schol.; cf. Σ σ 207 **1736** cf. q 305, 31

1720–1 στέλγει· ξύστρα + nov. gl. στελγὶς· ξυστρίς H: Schm. (post Thes. 5, 1699 a, ubi forma ξυστρίς in dubium vocatur); scriba aliquis στέλγει in στελγίς (de voce cf. post Alb. alios EM στελγίδες· αἱ ξύστραι; Su v. στελγίδες; Polyb. 25, 4, 10) mutare debuit, sed perperam cum lemma tum expl. mutavit, nova et vitiosa glossa inserta, στέλγει· ξύστρα delere neglexit; aliter HSt. putat gl. 1720 sanam esse στέλγει (a στέλγις στέλγεως)· ξύστρᾳ, vix recte | cf. gll. 1630–1. 1884. α 6061. π 1886 **1722** στελεχία H: accent. G., coll. gl. κ 400 | Alb. cft. gll. 3230. 3233 **1724** εἰξέαν H: Mus.; Meurs. cft. Theophr. l. c. … φυτὰ καθάπερ ἡ ἰξία καὶ ἡ στελὶς καὶ τὸ ὑφέαρ, ὧν τὴν μὲν καλοῦσιν Εὐβοεῖς τὸ δὲ ὑφέαρ Ἀρκάδες, ἡ δὲ ἰξία κοινή …; de poetae aliusve auctoris nomine in Hsch., Σ, Ph, cet. ante titulum saepe omisso cf. Ar. fr. 121 K.–A. cum adn.; gll. ι 801. σ 1215; Men. frr. 184. 394 K.–A.; Pherecr. fr. 198 K.–A., adn. (R. Kassel) | Voss cft. gl. α 7922 **1726** σῶσμα H: Vales.; forma usitatior ζῶμα gll. 1731. ζ 228–9. 236. 262–3. π 1213. ϱ 203 legitur **1727–8** unam gl. στέλλει· πέμπει, στολίζει ὁρμᾶ φοβεῖται. στέλλεται· καὶ στέλλεσθαι H: divisit Alb., postquam pro φοβεῖται. στέλλεται· scripsit στέλλεται· φοβεῖται. | στέλλεσθαι] expl. ἀφίστασθαι, ἀναχωρεῖν gl. N. T., ubi Alb. cft. Phryn. praep. soph. 107, 12; in app. Hesychii Alb. recte ⟨ὁμοίως⟩ supplet **1730** στέλμα H et ordo] h. e. στέθμα (Schm. dubitanter; Alb. cft. gl. 1692) | στέφος H: Hansen (vox στέφος in explicatione Hesychiana hic tantum legitur) **1731** στελμόνια H: Schm. **1732** στελύπη H: Mus. **1733** cf. gl. 1806 cum adn. **1734** στεμβάζεις H: Thes. 7, 702 a; στεμβάξεις Schow **1736** στεματιαῖον H: Mus., cf. q | δίκηλον] δίκη- etiam gll. β 1108. δ 1820–1. 1823; δείκη- gll. δ 450. 452. 454; δείκε- gl. δ 449; cf. porro Frisk 1, 356 v. δείκνυμι | πομπέων H: Lob. Aglaoph. 175 | q praebet στεμματιαῖον· μίμημα τῶν σχεδιῶν, αἷς ἔπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ῥίων τόπον **1737** πταίσματα H: Cas., cf. Su β 577 v. βρύτια | Ar.] cf. gl. α 3194 | ἀπυρίνους H: Mus. | ἔλας H: Ald. (ἐλάας Mus., sed v. LSJ)

1738 *στεναγήν· πεπυκνωμένην (Xen. cyneg. 5,10) $v^{13}A^{77}$

1739 στεναγμός· λύπη

1740 *στεναγώτερον· πεπυκνωμένον A^{61}

D **1741** στενάσαι· τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι· οἱ δὲ ⟨.... καὶ⟩ στένιον· τὸ στῆθος (com. ad. fr. 782 K.–A.)

1742 *στεναχεῖλαι· δαμάζεσθαι $v^{12}(A^{74})$

Hom. **1743** στεναχίζετο· ἀνέστενεν (B 95 ..)

Hom. **1744** στενάχοντι· στένοντι (Σ 70)

Hom. **1745** *στένει· δυσπαθεῖ. στενοχωρεῖται. ⌊στενάζει (Γ 169) $v^{6}A^{68}$Σ

Hom.? D **1746** στενόεσ⟨σ⟩α· στενακτική (ϱ 102 ..? Aesch. Pers. 1053)

1747 στενολεσχεῖ· στενολογεῖ (cf. Ar. Nub. 320)

1748 *στενολεσχία· μικρολογία, ⌊λεπτολογία Σ($A^{66}[v^{4}]$), ὀλίγη ὁμιλία

1749 στενόπορος· στενὴ ὁδός

1750 *στενοτυπούμεναι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμεναι, στε⟨ϱ⟩νοτυπούμεναι $v^{9}A^{70}$

Hom. **1751** *Στέντορι ⟨ε⟩ἰσαμένη· τῷ Στέντορι ὁμοιωθεῖσα (E 785) $v^{11}A^{73}$

D **1752** στενυγρόν· εὐριπῶδες, στενόν, καὶ συριγγῶδες (Semon. fr. 14,3 W. Hippocr. epid. 5,1,48 [5,236,3 L.])

1753 *στένων· στενάζων (Dem. 18,217) $v^{16}A^{83}$

1754 *στενωπός· ⟨ῥύμη στενὴ⟩ ἢ ἀγυιά (Soph. OT 1399. fr. 832 R.). καὶ πλατεῖα [καὶ] ἄμφοδος $v^{3}A^{55}$

1755 στενωπῷ· στενότητι, ⟨στενῷ⟩ τόπῳ. ἢ ῥύμη

D **1756** στεπτήρια· στέμματα, ἃ οἱ οἰκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον

1757 *στέργει· φιλεῖ (e.g. Eur. Andr. 907), ⌊ἀγαπᾷ (e.g. Aesch. Suppl. 273. Soph. Ant. 277) $vg^{35}A^{75}$

D **1758** στεργάνος· κοπρών

1741 Poll. 5,93 **1745** Σ σ 209; Schol. **1746** = Schol. Aesch. (nisi quod στο- legitur) **1748** Σ σ 211 **1752** Galen. 17 a, 897,3. 18 a, 411,11 **1757** cf. EM 725,55

1738 στεναγήν] h.e. στεγανήν (G., cf. gl. 1740) **1740** στεναγώτερον] h.e. στεγανώτερον (G.; Alb. cft. gll. 1684. 1738) **1741** στενάσαι] στενάξαι Mus., sed cf. Poll. | οἱ δὲ στένιον τὸ στῆθος H: Hansen; Alb. agnita lac. et coll. gl. 1611 vult οἱ δὲ ⟨καταμανθάνειν τὰ στήθη⟩. στένιον ⟨γὰρ⟩ τὸ στῆθος | στένιον] cf. gl. 1826 **1745** στενεῖ H: accent. Mus., cf. Schol. | nov. gl. στενοχωρεῖται H: contin. Alb., coll. Schol. στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται (cf. etiam K) **1746** στενόεσα (H: Mus.)] στο- est forma usitata (Hom. Aesch. cet.) et exstat gl. 1923; de ε pro ο cf. LSJ vv. στεναχέω. στεναχή (CEG 2,587,5 cum adn.). στεναχίζω | Aesch. Pers. 1053] cf. gl. ε 4645 (ad vs. 1054) **1750** στενοτυπούμεναι[1] H = v] h.e. στερνοτυπούμεναι (A) | στενοτυπούμεναι[2] H: Schr.; Alb. cft. gl. 1776; vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 **1751** ἰσαμένη H: K **1752** στένυτρον H: Voss. (accent. Bentl.) | εὐρυποδέστερον H: Bentl. | cf. Galen. et Frisk 2,789 v. στενός **1753** Dem.] cf. gl. δ 2606 **1754** ῥύμη στενὴ v (ῥυμη σεμνη A) | ἢ H: v (om. A) | καὶ om. K **1755** στενοπῶ H: Mus. | στενότητι, ⟨στενῷ⟩ τόπῳ Alb. in app., coll. gl. 1710; contra, Schm. vult στενότητι τόπω⟨ν⟩ (melius τόπου?) **1756** οἰκέται] Pfister RE v. Septerion 1555,14–27 negat στεπτήρια eandem significationem atque σεπτήρια (gl. 456) habere et, coll. Plut. amat. 755 a, Valesii coniecturam ἱκέται reicit, utrumque recte **1758** κόπρων H: accent. Schow | Voss. Sop. cft. Lat. stercus

1759 στέργηθρον· φίλτρον (Aesch. Cho. 241). καὶ πόα τις D
1760 στέργουσιν· ἀγαπῶσιν (e.g. Soph. Tr. 280)
1761 στερεαί· τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων [ἄλλοι δὲ ἀστέρας] D
1762 *στερέμνιον· στερεόν vg^{33}A^{64}, ἰσχυρότατον
1763 στερεόν· καταπληκτικόν. ποικίλον
1764 †στερηναῖα· ὁδός· ἢ Ἱπποκόον τι·† ἡ πολεμία, καὶ στερητικὴ τῶν πάντων. †οἷον στερνοτύπη καὶ στερναία†. ἢ ἀπειθής, ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ἵππων D
1765 στέρησις· ἀποστέρησις, ἁρπαγή
1766 †στερθέμεν†· στερηθῆναι
1767 *στερίσκω· ἀποστερῶ (Eccles. 4, 8) A^{87} LXX
1768 στεριφευομένη· παρθενευομένη
1769 *στερίφη· στεῖρα, μὴ τεκοῦσα, μηδὲ τίκτουσα (Ar. Thesm. 641) Σ
1770 *στερίφοις· ἀνισχύροις. ⌊ἀγόνοις, στείροις (vg$^{38.49}$A^{79})
1771 *στεριφώτερον· ἀνισχυρότερον. μὴ ⌊στερεώτερον v^{24}A^{95}
1772 *στέρνα· στήθη g^{45}
1773 στέρνιξ· ἐντεριώνη D
1774 στερνόμαντις· ὁ ἐγγαστρίμυθος. Πύθων (Soph. fr. 59 R.) D
1775 στέρνον· στῆθος (B 479 ..). διάνοια⟨ν⟩, φρένα (e.g. Soph. Tr. 482. Eur. Hec. 563) Ap.S.+D
1776 *στερνοτυπούμενοι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμενοι
1777 *στερνοτύπτης· ὁ τὸ στῆθος τύπτων vg^{30}A^{99}
1778 *στεροπή· ἀστραπή (vg^{41}A^{71}), αὐγή (K 154 .. Aesch. PV 1084) Hom.
1779 στεροπηγερέτα Ζεύς· ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων (Π 298) [ἀστραπή] Hom.

1759 πόα] Diosc. mat. med. 4, 88, 1 **1762** Σ σ 213 **1769** Σ σ 214 **1770** Σ σ 215 = A **1774** Poll. 2, 162; plura ap. Radt **1775** Schol.; Ap. S. 144, 16; EM 726, 12 **1777** = Σ σ 218 **1778** Σ σ 219 **1779** cf. Ap. S. 144, 18

1761 ἄλλοι δὲ ἀστέρας] haec add. lexicographus quidam, verbis τινὲς κτλ. male intellectis; quare del. Hansen; contra, Mein. 1858 p. 515 pro ἀστέρας ('durch abbreviatur entstanden') ci. ἀστραγάλους; Schm. ἄ. δὲ ἀ. ad fin. gl. 1763 (post ποικίλον [in textu ποικίλον delet]) transponere vult, verbo ἀστέρας in ἀστέρας ⟨ἔχον⟩ vel ἀστερόεν mutato, coll. gll. α 7842–3 **1763** ποικίλον] Mein. 1858 p. 515 ci. πυκνόν; 'Confundit στερεόν et (ἀ)στερόεν' Schm. (v. ad gl. 1761) **1764** glossa valde corrupta | στερηναῖα· (στ om. rubr., add. Mus.) H et ordo] στερναία· Mus.; lemma στ. (sine interpunctione) ὁδός· ultro se offert, sed cf. Schm. 'Nihil huc facit Στειριακὴ ὁδός …, neque verba ὁδός et στερητική iunctim scripta et seorsim posita hunc in modum corrigere ausim.' | ἢ Ἱπποκόον τι·] ἢ (ἡ Phav.) Ἱπποκοοντίς· Mus. | στρηνιώντων] στερνῶν (H: accent. Mus.) τῶν H: Schm., coll. Schol. Aesch. Ag. 1067; vox exstat etiam gl. 2002 **1767** Eccles.] cf. gl. δ 2308 **1771** στεριφωτερον· στερεωτερον K, ad Ios. b. Iud. 7, 314 (unde Su σ 58 v. σάλος) **1774** Alb. cft. gll. ε 123. 3307. π 4314 **1775** διάνοια H: Mus. **1776** καμπτόμενοι H: G. **1777** στήθος H: accent. Mus. **1778** στερόπη H: accent. Schm. | Aesch. PV 1084] cf. gl. 2025 **1779** στεροπηγερέτα· Ζεύς. H: interpunct. Schr. | ἀστραπή (sine interpunct. antecedent.) H: del. Alb., 'Ex superiori Artic. inrepsisse videtur'

Eur. **1780** *στερρόν· ἰσχυρόν g^{48}, ἀσφαλές, βέβαιον (Eur. Andr. 98. Suppl. 711)

D **1781** στερφίνα· δερματίνη· οἱ δὲ δέρματα ὄνεια· οἱ δὲ στεῖρα, ἢ σκληρά

D **1782** στέρφνιον· σκληρόν, στερεόν

D **1783** στέρφος· δέρμα (Lycophr. 1347. AP 6,298,2. cf. Ap.Rh. 1348), βύρσα

D **1784** στερχανά· περίδειπνον. Ἠλεῖοι

D **1785** στέρψανον· ἀξίνη, πέλεκυς

Ap.S. **1786** *στεῦτο· κατὰ διάνοιαν ἵστατο. καὶ ⌊διωρίζετο $v^{27}A^{96}$, διεβεβαιοῦτο (B 597 ..)

Eur. **1787** στεφάναι· αἱ τῶν βωμῶν ὠλέναι. καὶ τείχους ἐπάλξεις καὶ πύργων (Eur. Tr. 784. cf. Hec. 910). καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις. καὶ περικεφαλαίας ⟨εἶδος⟩

Ap.S. **1788** *στεφάνη· ὄρους ἐξοχή (N 138) g^{46}. καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης (K 30 ..). καὶ κόσμος γυναικεῖος (Σ 597)

1789 στεφανίσαι· στεφανῶσαι

D **1790** στεφανίων· εἶδος κολοιοῦ

D **1791** στέφανον ἐκφέρειν· ἔθος ἦν, ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρὰ Ἀττικοῖς, στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν· ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν

LXX **1792** *στέφανος ⟨χαρίτων⟩· τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος (Prov. 1,9. 4,9) $vg^{25}A^{90}$

Ap.S. **1793** στέφανος πολέμοιο· μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὅ ἐστιν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον (N 736)

1794 στεφανοφορέοντα· ἀπ᾽ οἴκου τινὸς καλουμένου Στεφανηφόρου

D **1795** στεφάνωμα· τὸν λωτόν, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι (Cratin. fr. 157 K.–A.)

D **1796** στέφεα· στεφῶνες. ἐν Ὀποῦντι τόπος Στεφ[αν]ὼν καλεῖται

Ap.S. **1797** στέφει· κοσμεῖ, στεφανοῖ (θ 170)

1780 Σ σ 220 **1783** Su; EM 726,21; Schol. Ap.Rh. **1786** Ap.S. 144,19; Schol. **1788** Σ σ 221 (et cf. Ph 537,21); Ap.S. 144,22; Schol. Σ 597; cf. Schol. N 138 **1793** Ap.S. 144,29 **1795** Athen. 15,677 f **1797** Ap.S. 146,10; Schol.

1781 ‘Confundit στερφίνᾱ et στέρφινα’ Schm. | ‘στεῖρα ad στερίφᾱ [Alb. cft. gl. 1769], σκληρά ad στρυφνά … pertinere videntur’ Schm. | cf. etiam Frisk 2,793 v. στέρφος **1782** Schm. ci. στριφνόν, cf. gll. 1781 (cum adn.). 2006. 2053 **1783** Schm. post alios cft. gll. 1993. τ 564 et v. ἔρφος (Nic. ther. 376. al. 248. 343). cf. praeterea Frisk 2,793 **1784** Voss. cft. gll. τ 227–8. 565 **1785** Alb. cft. gl. 1990 **1786** διεβεβαιοῦτο] ⟨ἢ⟩ διεβ. Alb. **1787** στεφαναὶ H: accent. Mus. **1788** στεφανὴ H: accent. Mus. **1789** στεφανίζαι H: Mus. | cf. gl. ο 653 **1790** κολοίου (H: accent. Mus.)] cf. gl. κ 3359 **1791** ταλάσειαν H: Mus. **1792** χαρίτων K | expl.] στεφανος των πν. χαρισματων K **1795** τῶν λώσον (accent. sic) H: Schm.; accus. ex Athen. intelligitur | pro καὶ ποώδη in Athen. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων legitur **1796** στεφανῶν H: Sop. Heins.; στεφάνων Mus.

1798 *στέφεται· στεφανοῦται vg^{29}A^{98}, κοσμεῖται

1799 στεφέτην· ἱκέτην D

1800 στεφέων· στεφάνων (Eur. Tr. 258) Eur.

1801 στέφη· στέμματα (Cratin. fr. 24 K.–A.). ἀπαρχαί, ἀρχαί D

1802 στέφος· τὰ αὐτά

1803 στεφών· ὑψηλός, ἀπόκρημνος

1804 στέψαι· πληρῶσαι. στεφανῶσαι. κεράσαι. κυκλῶσαι

1805 *στῆ· παρέστη, ⌊ἕστη (Α 197 . .) v^{4}A^{15} Hom.

1806 στηβύσσειν· ἀδολεσχεῖν D

1807 στῆ δὲ παρέξ· παρέστη δὲ ἐκτός (Λ 486) Hom.

1808 στηδόν· γλαυκόν

1809 στήθεσ⟨σ⟩ι λασίοισι· πεπυκνωμένοις λογισμῷ καὶ εὐψυχίᾳ (Α 189) Hom.

1810 στηθίας· ὄρνις ποιός D

1811 στῆθος· τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ πρόσχω[σ]μα (cf. Polyb. 4, 41, 2). καὶ τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθύνιον (Hippocr. artic. 55. 58 [4, 240, 3. 248, 10 L.]) D

1812 στῆλαι· οἱ λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς ἀντέρεισμα (Μ 259). καὶ *θεμέλιοι (v^{6}A^{17}) Ap. S.

1813 στήλας διστόμους· τινὲς τὰς Ἡρακλείους στήλας· ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναί φασιν, οἱ δε προσχώ[σ]ματα, οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τέσσαρας (trag. ad.?) D

1814 στήληκα· τὴν νύσσαν

1815 στηλίδια· οἱ τεθειμένοι ὅροι

1816 στηλίτας· οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοί, οἵτινες ἐπ᾽ αἰτίᾳ τινὶ ἐστηλογράφησαν (Dem. 9, 45) D

1817 *στηλιτευθείσης· φανερωθείσης, δημοσιευθείσης v^{2}A^{12}

1818 στηλιτεύοιντο· καταβάλλοιντο

1819 στηλιτεύοντος· καταβάλλοντος

1804 πληρῶσαι] cf. Schol. Theocr. 3, 48 **1805** Schol. **1811** στηθύνιον] cf. Poll. 2, 198 **1812** Ap. S. 145, 3; cf. Σ σ 222 **1816** cf. Schol. Dem.

1800 Eur. Tr. 258] cf. gll. 1904. π 258 **1801** Cratin.] cf. gl. α 1869 **1803** στεφῶν H: accent. Mus. **1804** στέφαι H: Salm. G., coll. Schol. Theocr. **1806** cf. post Alb. alios gll. 1733. 1887–9. 1920. [1928]. α 1164 (gl. ἀδολεσχεῖ). Su σ 1149 στωβύσσω (sine expl.). v. praeterea LSJ vv. ἐπιστοβέω. στοβέω et Frisk 2, 788 v. στέμβω **1807** πάρεξ H: accent. Mus. **1808** Schm. cft. gl. 474 **1809** στήθεσι· λασίοισι (sine interpunct. insequ.) H: Jens. (⟨σ⟩) et Schr. (interpunct.) **1810** στηθίας] Mein. 1858 p. 515 ci. σπιζίας **1811** πρόσχωσμα H: Heins., cf. gl. 1813 | στηθήνιον H: Sop. **1812** στῆλοι H: ordo et Schr. **1813** προσχώσματα H: Salm., cf. gl. 1811 | τρία H: Mus. | δ′ H: expl. Mus. **1814** Alb. post G. cft. gl. 1630 **1815** στηλήδια H: Palm. Heins. Salm. | τεθεμένοι H: Mus. | Sop. cft. gl. ο 1286 **1816** αἰτίαν τινὲς (τινὰς H^{c} et Mus.) H: Schm. post HSt.

1820 *στηλιτεῦσαι· ἐπὶ στήλης γράψαι, ⌊θριαμβεῦσαι (A[14]), δημοσιεῦσαι (vg[1]A[13]), παραδειγματίσαι (vg[1]v[3]A[14])

D **1821** στῆμα· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται. καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται. καὶ τὰ ὅμοια

1822 στημνίον· ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον

D **1823** στημονίας κικίννους· τοῖς στήμοσιν ὁμοίους (Cratin. fr. 399 K.–A.)

1824 ⟩στῆναι· χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν

D **1825** στήνια· ἑορτὴ Ἀθήνησι· καὶ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν (Ar. Thesm. 834. Eubul. fr. 146 K.–A.)

D **1826** στήνιον· στῆθος

1827 στηνιῶσαι· βλασφημῆσαι, λοιδορῆσαι

1828 στηρά· τὰ λίθινα πρόθυρα

D **1829** στηρί[ον]· ἱέρακι. Σέλευκος

D **1830** στήριγγες· ἐρείσματα (Xen. equ. 1,5). οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ (Nicostr. fr. 37 K.–A. Lys. fr. 330 S.). οἱ δὲ βάκτρον

Ap. S. **1831** στῆ ῥ' ἀντασχομένη· τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα (ζ 141)

1832 ⟩στηριγμένον· ἱστάμενον (Phil. somn. 1,144. 157)

Hom. **1833** στηρίξαι· στῆσαι, ἐνερεῖσαι, ἁρμόσαι. ἐγγίσαι. κρύψαι (μ 434)

1834 *στῆσαι· καθίσαι (cf. e.g. Soph. OC 11). ⌊πληρῶσαι v[5]A[16]

D **1835** στήσασθαι· τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον. ἐπὶ σταθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον. καὶ στάσιμον· τὸ δεδανεισμένον (Lys. 10,18)

Hom. **1836** στῆσεν· ὥρμισεν (β 391)

D **1837** στησίφυλλον· τηλέφιλον τὸ φυτόν

1820 Σ σ 223 **1823** Poll. 2,28 **1825** Ph **1830** Ph 538,12 v. στήριγμα; Poll. 10,157 **1831** = Heliod. fr. 35 D. ap. Ap. S. 145,31

1820 ῥάψαι H: ed. 1521 **1821** καὶ τὰ ὅμοια] haec verba 'aut referenda sunt ad gl. 1820, aut mutanda in καὶ τὰ αἰδοῖα [καὶ τὸ αἰδοῖον exspectaverim]' Schm., coll. Ruf. Eph. onom. 101 cet.; nihil mutandum censeo **1822** cf. LSJ s. v. **1823** στημονίας· κικίννους (sine interpunct. insequ.) H: Poll. **1824** στῆναι] h. e. ἀστῆναι (Ruhnk.), Alb. alii cft. gll. 1637–8. α 7809. 7852. 7853 (Callim. fr. 275 Pf., ubi v. adn.). 7854. ε 3309. cf. Frisk 1,170. 427 vv. ἄστηνος et δύστηνος; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1825** στηνία H: accent. Schm. post alios | expl. manca est; Ἀθήνησι· ⟨…⟩ καὶ Schow; Ἀθήνησι· καὶ ⟨…⟩ Schm.; Ἀθήνησιν ἐν ᾗ Mus., cf. Ph | λοιδοροῦσιν] Alb. cft. Ph ἐλοιδοροῦντο … αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις | Ar. Thesm. 834] cf. gl. 884 **1826** cf. gl. 1741 fin. **1828** στηρά] accent. στῆρα Mus. **1829** στήριον H: Schm. in app., coll. ordine **1831** ῥ'] δ' Ap. S. et Hom. | ἀντεσχομένη H: Ap. S.; Mus. ἄντα σχομένη ex Hom. praebet **1832** στηριγμένον] h. e. ἐστηριγμένον (Lob. El. 1,188); forma decurtata corruptaque eiusdem participii gl. η 798 exstat; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1833** ἐνερίσαι H: Mus. **1834** πληρῶσαι] Alb. cft. gl. 1804 **1835** Alb. cft. gll. 1642. ε 6370. ο 22–3 **1836** ὥρμησεν H: Schm.

1838 στήτα· γυνή (Theocr. AP 15, 21, 14. Dosiad. ib. 26, 1) D
1839 στῖα· ψήφο⟨υ⟩ς· οἱ δὲ στίας (Ap. Rh. 2, 1172). δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν D
1840 στήτην· ἔστησαν, δυϊκῶς (Α 332 . .) Hom.
1841 στιάζει· λίθοις βάλλει D
1842 στιβαρόν· εὔρωστον, βαρύ, εὔτονον, στερρόν, *ἰσχυρόν (Γ 335 . .) g^{12}Σ Hom.
1843 *στιβάς· ἀπὸ ῥάβδων⌋ καὶ χλωρῶν χόρτων⌊στρῶσις vg^{13}A^{30}, καὶ φύλλων (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 145 [37, 1363, 13 M.]). ἢ χαμαικοίτη Greg. Naz.
1844 στιβδός· μαστιγίας. δραπέτης
1845 στιβεύειν· ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι. καὶ στείβειν· ὁμοίως D
1846 στίβη· ψῦχος, πάχνη· ʽμή με δαμάσ⟨σ⟩η[ς] στίβη ὑπηοί⟨η⟩ʼ (ρ 24–5). δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον, καὶ τὸ ψῦχος Hom.
1847 στίβη· ἀ⟨νδ⟩ράχνη. καὶ χρῶμα μεταλ⟨λ⟩ικὸν μέλαν (cf. Ier. 4, 30; Ion TrGF 19 F 25. Antiphan. fr. 187 K.–A.) D
1848 στιβ[ε]ιᾶν· ῥιγοῦν D
1849 *στίβοντες· πατοῦντες (Λ 534) vg^{21}A^{33} Hom.
1850 στίβος· τρίβος, *ὁδός (Eur. Ion 351) g^{19}. καὶ ἡ τοῦ ἴχνου⟨ς⟩ ζήτησις Eur.
1851 *στίγματα· πληγαί (Ep. Gal. 6, 17) vg^{10}(A^{29}). ποικίλματα (Cant. 1, 11) (vg^{10}v^{2}A^{38}) N. T. + LXX
1852 στιγμή· νυγμή
1853 Στιγνοίη· τὸ χωρίον
1854 στιγών· στιγματίας (Ar. fr. 99 K.–A.) Att.
1855 στίδιον· κόκκος ῥοιᾶς

1838 cf. Schol. Dion. Thr. 11, 24 unde Eust. Il. 21, 43 [1, 35, 27 V.] **1839** στῖα … στίας] Galen. lex. 19, 140, 15 v. στῖον | στίας] Schol. Ap. Rh. **1840** Schol. **1842** Σ σ 225 = Schol. **1845** EM 727, 40 **1847** Ph 538, 25 v. στίμην καὶ στίμιν; Phryn. praep. soph. 118, 10; Antiatt. 114, 7; Diosc. mat. med. 1, 7, 3 . .; plura ap. Snell et Kassel–Austin **1849** Schol. **1850** EM 727, 35; cf. Σ σ 227 **1851** Σ σ 228 **1854** Ph (Ael. Dion. σ 34); Suet. convic. 12, 244 T. (p. 425 M.); plura ap. Kassel–Austin

---

1838 στῆτα H: accent. Mus.; gen. Dor. στήτᾱς in Theocr. et Dosiad. e v. l. A 6 διὰ στήτην ἐρίσαντο originem traxit; cf. LSJ s. v. et Frisk 2, 797; vocem στατή (gll. 1577. 1650. 1974) conferre minime licet **1839** στηὰ H et ordo: Schm. post G. | ψῆφος H: Schm. | στηᾶς H: Schm. post G. | Schm. cft. gl. ψ 103 **1843** Greg. Naz.] cf. gl. π 1366 cum adn. **1844** G. cft. gl. 1854 **1846** δαμάσης H: Sop. alii (⟨σ⟩) et Mus. ([ς]) | ὑπίοι H: Mus. **1847** στίβη] Schm. formam hic ordine firmatam, quamquam etiam in Phryn., Antiatt., Ph repperit, proscribere vult; ‘Glossa στῖβι [rectius στίβι] scribenda videtur, h. e. στίμμι’ id.; Ier. et Diosc. habent στίβι, Ion στίμμιν, Antiphan. στίμ⟨μ⟩ιν; cf. etiam Frisk 2, 799 | ἀράχνη H: Mein. ap. Schm.; ἡ πάχνη Biel. | μεταλικὸν H: Mus. **1848** στιβειᾶν H: ordo et Mus. **1849** στίβοντες] h. e. στείβοντες; Alb. cft. gl. 1695 **1850** στῖβος H: accent. Mus. | Eur. Ion 351] cf. gl. 1622 | ἴχνου H: Mus. **1851** πηγαὶ H: H^{c} **1854** στιγὼν (sine interpunct. insequ.)] contin. H: nov. gl. Mus. (interpunct. add. Alb.); accent. ft. rectius στίγων, cf. Kassel–Austin | μαστιγίας H: Ph; v. plura ap. Kassel–Austin **1855** στίδιον] h. e. σίδιον (Alb., coll. gll. 599 et 567 [ad quam v. adn.])

D **1856** στίλα· στίλη. τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός (Ar. Vesp. 213?)

1857 [στιδεύς· ὁδευτής]

1858 στιλάμενος· πλεύσας. προστάξας. ποιήσας

Eur. **1859** *στίλβει· λάμπει (Eur. Hipp. 194) v^{4}A^{40}

D **1860** στίλβη· λύχνος, ἐλλύχνιον (frr. com. Hermipp. 26, 2. Plat. 206, 2. Ar. 573 K.–A.). ἔνιοι φανόν· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον

D **1861** Στίλβων· ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ

D **1862** στιλβῶσαι· ἀπαστράψαι

1863 [στίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός]

Hom. **1864** *στιλπναί· στίλβουσαι, λαμπραί (Ξ 351) vg^{6}A^{43}

1865 *στῖνος· στένωμα. ῥηγμός v^{5}A^{42}

1866 στινωπός· στενὸς τόπος, ἤγουν ὁδός

1867 στίξας· σημεῖον ποιήσας. μαστιγώσας (Ar. Ran. 1511)

D **1868** στίξασθαι· περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ

1869 [*στίοντες· ἱστάμενοι v^{24}A^{34}]

D **1870** στιπτῆς ἕδρας· ὁδευομένης ὁδοῦ

D **1871** στιπτός· πυκνός, ἢ στερεός, καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν (Ar. Ach. 180)

D **1872** στιτθόν· εἶδος ἀκρίδος

1873 *στίφη· πλήθη, συστήματα vg^{8}A^{27}. τάγματα (Phil. leg. Gai. 132)

1874 *στῖφος· τάξις πολεμική (Aesch. Pers. 20. Xen. Anab. 1, 8, 13) vg^{9}A^{28}. ἢ ὄχλος g^{9}, σύστρεμμα (Ar. Equ. 852)

D **1875** στιφρός· πυκνός. εὐθαλής (Xen. cyneg. 9, 13)

Hom. **1876** 〉στιχάει· πορεύεται (Ο 635)

1856 cf. Ph 538, 23 v. στίλην et Su σ 1112 v. στίλη, ubi totus versus Aristophanis laudatur **1857** cf. Ap. S. 144, 28 **1860** Ph; Poll. 6, 103. 10, 119 **1861** Arist. mund. 392^{a}26 **1864** = Schol.; cf. Σ σ 229 **1867** Schol. Ar. **1871** Schol. Ar.; unde Su **1874** Σ σ 230; Schol. Xen. **1875** Ph **1876** cf. Su; EM 728, 6

1856 στίλα· στήλη.] Vales. στήλη in στίλη recte mutat; initium glossae in [στίλα] στίλη· mutare propter ordinem non licet; non liquet; si ad Ar. Vesp. 213 spectat, conferenda gl. 1349 | cf. Frisk 2, 799 **1857** στιδεύς (στιλεύς ordo)] v. l. gl. 1694, q. v. **1858** στιλάμενος] rectius στειλάμενος (Mus.; Alb. cft. gll. 1698–9) | προστάξας. ποιήσας] προστάξας ποιῆσαι? Schm. **1860** στίλβει H: ed. 1521 | αὐχμὸς H: Salm. | ἔσωπτρον H: Mus. **1861** cf. gl. 469 **1863** v. l. gl. κ 4318 (Mein. 1857 p. 633 [KT corrupt. > ICT > CT] post Mus. qui minus recte στίλος ἢ κτίλος praebet) **1865** v. l. gl. 1707 (Alb. post Mus.) **1866** v. l. gl. 1710 (Alb. post Mus.) **1867** Alb. cft. gl. 1854 **1868** στίξασθαι] a στίζω; de significatione cf. περι- Hdt. 4, 2, 2. 202, 1 **1869** v. l. gl. 1712 (Alb. post Mus.) **1871** glossam in margine add. eadem manus quae gl. π 2604 addidit **1874** στίφος H: accent. Schm. | Aesch. Pers. 20] cf. gll. ε 1290. τ 21 | σύστρεμμα] Alb. cft. gl. 2813 | Ar. Equ. 852] cf. gl. π 3051 **1875** Alb. cft. gll. 2006 (ad quam v. adn.). 2053. 2103. 2105 | στιφρόν· τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δέ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν Ph | εὐθαλής] εὐπαγής Ruhnk.; εὐσταλής? G. **1876** στιχάει H = Su = EM] h. e. ὁμοστιχάει (Schm.), v. l. gl. ο 807; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

1877 *στίχες· τάξεις ὄχλων (Δ 201 . .). καὶ στίχας· τὰ αὐτά (Β 525. Γ 113. 326 . .) v[22]A[32] Hom.
1878 στιχηδόν· κατ᾽ ὄρδινον, κατὰ στίχον στῆσαι
1879 στίχος· περίπατος
1880 στιχὸς εἶμι· δι᾽ ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι (Υ 362) Hom.
1881 *στίχους· τάξεις. πλήθη. ἢ τόποι τῶν στρατευμάτων v[3]A[41]
1882 *στίχουσι· βαδίζουσι v[25]A[35], πορεύονται (Aesch. Sept. 297. Soph. Ant. 1129. Eur. Med. 47)
1883 *στίχωμεν· πορευθῶμεν A[στι31][vg[44]], βαδίσωμεν
1884 *στλεγγίς· ξύστρα (Plat. Hipp. min. 368 c. Charm. 161e. Ar. frr. 145. 214 K.–A.) A[1]
1885 στλέγγισμα· ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός (cf. Lycophr. 874) D
1886 *στοαί· τὰ ταμεῖα v[3]. καὶ ἐπιμήκη εἰσίν (Ar. Eccl. 14)
1887 στοβάζειν· κακολογεῖν D
1888 στόβος· λοιδορία, ὄνειδος (Lycophr. 395) D
1889 στοβασμάτων· λοιδοριῶν D
1890 *στο⟨ι⟩βάσουσι· σωρεύσουσι vg[27]A[40](v[20])
1891 *στοιβή· σύνθεσις (Ar. Ran. 1178) v[2]A[46]. καὶ εἶδος χόρτου (Hippon. fr. 79, 20 W. = Degani)
1892 *στοιχηδόν· κατὰ τάξιν vg[2]A[46]. κατὰ στοιχεῖον
1893 στοιχεῖον· πᾶν τὸ ἄτμητον καὶ ἀμερές
1894 *στοιχεῖα· πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀήρ, ἀφ᾽ ὧν τὰ σώματα (Empedocl. VS 31 A 1, 180. 33, 1 [1, 282, 7. 289, 14]). ἢ γράμματα A[32](vg[9])

1877 cf. Scholl. **1880** cf. Schol. **1881** Σ σ 231 **1883** cf. Schol. Aesch. **1884** Schol. Plat. Hipp. min. 368 c = Ph 537, 13 v. στλεγγίς = Su (Ael. Dion. σ 25); Schol. Plat. Charm. 161e **1885** cf. Schol. Plat. Charm. 161e; Alex. Aphr. in Arist. top. 145[a]23–4 p. 456, 6 **1886** Schol. Ar.; Ph; Su **1891** cf. Schol. Ar.; Su; Tryph. fr. 41 Velsen (Ap. Dysc. coniunct. 247, 26–9 Schn.) **1892** Su

---

1877 cf. στιχας· ταξεις των οχλων K | Γ 113. 326] cf. gll. ε 5252. κ 1440 | cf. praeterea gl. 2106 **1878** cf. gll. 1892. 1897 | κατ᾽ ὄρδινον] Lat. in ordine; cf. gl. 1897 et Lampe v. ὄρδινος | στῖχον H: accent. Mus. **1879** στῖχος H: accent. Mus. **1880** στῖχος H: accent. Mus. **1882** στίχουσι H = K] h. e. στείχουσι, cf. gll. 1883 (cum adn.). 1717–18; error ι pro ει in Hesychio alibique saepissime reperitur (in textu Sophocleo στί- pro στεί- nusquam ponere licet, quare Ant. 1129 στείχουσι Νύμφαι pro Νύμφαι στείχουσι metri gratia recte exhibent editores plerique) **1883** στιχῶμεν (στείχωμεν Mus.)] v. l. gl. 1718 **1884** cf. gll. α 6061. π 1886; 1630–1. 1720–1 **1885** στλέγγισμα] στλεγίσματα codd. DE Lycophronis, στελγίσματα ceteri codd.; de forma cf. gll. 1720–1 cum adn. **1886** ταμεῖα H (= Ph cod.; v habet ταμιεια), ut exspectaveris, sed ταμι- H et ordo (= A = Ph eiusque ordo; ταμειον vg) gl. τ 101 **1887** cf. gl. 1806 adn. **1888** στοβὸς H: accent. Schm. | cf. gl. 1920 fin. et gl. 1806 adn. **1889** cf. gl. 1920 et gl. 1806 adn. **1890** στοβάσουσι H: K | σορεύσουσι H: K **1891** Hippon. fr. 79, 20] cf. gll. α 8596. ο 1953; gl. π 1146 ad fr. 79, 16 spectat | Alb. cft. gl. ε 6414 **1892** στοιχηδόν] στοιχειδόν ordo, falso | Alb. cft. gll. 1878. 1897 **1894** expl. η γραμματα η πυρ και γη και ὑδωρ και αηρ, αφ᾽ κτλ. A, Αθηναιοι μεν γραμματα, γραμματικοι δε πυρ· ὑδωρ· αερα· γην, αφ᾽ κτλ. vg; gl. N. T. p. 153 ad Ep. Col. 2, 8 exhib. γῆν, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα

1895 *στοιχειούμενοι· διδασκόμενοι κατὰ τὴν τάξιν v[25]A[47]

1896 στοιχ⟨ε⟩ιουμένοις· διδασκομένοις

1897 στοιχειωδόν· κατὰ τάξιν. ἐνορδίνως

1898 *στοιχ⟨ε⟩ίωσις· διατύπωσις vg[1], ἡ πρώτη μάθησις vg[1]A[29]

1899 στοιχομυθεῖν· τὸ ἐφεξῆς λέγειν. καὶ ἀδολεσχεῖν

D **1900** στοιχῶ· συναινῶ

1901 στολάρχης· ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος

D + LXX **1902** στολή· στάσις. πορεία. κίνησις (Aesch. Suppl. 764). *ἔνδυμα,⌋ καὶ ⌊περιβόλαιον (Gen. 27, 15 . .) g[28]

Eur. **1903** *στολμὸν χρωτός· στολισμὸν σώματος (Eur. Andr. 148) v[16]A[33]

Eur. **1904** στολμός· στολισμός (cf. Eur. Tr. 258)

D **1905** στόλοκρον· τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας, καὶ γεγονὸς ψιλόν, εἶτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος (cf. Anacr. PMG fr. 347, 3). δηλοῖ δὲ καὶ ἀνειδές, καὶ σκληρόν

D **1906** στολοκρατές· τὸ τῆς Ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα (Soph. fr. dub. 295 a R.)

LXX **1907** στολισμός· ἱματισμός, κόσμος (Sir. 19, 30)

D **1908** στόλοι· τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπότομοι

Eur. + D **1909** *στόλος· πλοῦς, πλοῖα πολλά (e. g. Eur. IT 10) g[23]A[44]. καὶ ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον (Aesch. Pers. 408)

1910 †στολυξώδης†· μικρολόγος

Hom. **1911** στόμα· τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου (Κ 8 . .)

Ap. S. **1912** στόμα λαύρης· τὸ τῆς θύρας χάσμα (χ 137)

Ap. S. **1913** στομάχοιο θέμεθλα· τὸν φάρυγγα, ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα (ρ 47) [δηλοῖ δὲ καὶ φίλμον κηλόν]

Eur. **1914** στόμια· χάσματα. ⟨δηλοῖ δὲ καὶ φι[λ]μόν, κημόν (Eur. Hipp. 1223)⟩

1915 στόμις· ὁ ἀπειθής. μέγα στόμα ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς

1898 Σ σ 233 **1899** Ph **1905** cf. Ph 540, 9. 13 **1909** πλοῦς, πλοῖα πολλά] Schol. Hec. 115; EM 728, 15 | καὶ ὁ κτλ.] Schol. Aesch. Ag. 408; cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1089 **1912** Ap. S. 145, 10 **1913** Ap. S. 145, 12 **1915** cf. Phryn. praep. soph. 111, 1; Ph = Su v. στόμις ἵππος; Suet. convic 4, 120 T. (p. 419 M.) et Eust. Od. 1538, 50 [1, 220, 45 St.]

1895 contin. H: nov. gl. Mus., cf. K | διδασκόμεθα H: K **1896** στοιχιουμένοις H (σ om. rubr. in initio versus, add. Mus.): Mus. **1897** cf. gll. 1892. 1878 | ἐνορδίνως] Lat. in ordine; cf. gl. 1878 et Lampe s. v. **1898** στοιχίωσις H: Mus. | ἢ H: Hansen, coll. Σ **1900** συνενῶ H: Voss. **1902** fin.] Alb. cft. gl. χ 318 **1903** στολμὸν· χρωτὸν (sine interpunct. insequ.) H: K **1904** Eur. Tr. 258] cf. gll. 1800. π 258 **1905** Schm. cft. gll. κ 3370 (στολόκρους). λ 1253 (λοκὸς· λοκρὸς H, κόλος· ⟨στο⟩λοκρός Schm., [λοκός] ⟩λοκρός· Latte); Anacr. habet στολοκρός | γέγονε H: Heins. **1906** στολοκρατές] v. Radt **1909** Aesch. Pers. 408] cf. gl. χ 80 **1910** Alb. cft. gll. 1927. τ 1096; nihil arridet **1913** fin.] v. gl. 1914 **1914** δηλοῖ κτλ.] corr. et huc e gl. 1913 transp. Schm. in app. **1915** στομὶς H: accent. Voss., cf. testt. **1916** στομοδόκουν H: Mus., cf. gl. 2112; Kaibel ap. Kassel–Austin ci. ἀστομοδόκον, coll. Soph. El. 724 | στομύλον H: Mus., cf. gl. 2112

1916 στομοδόκο[υ]ν· στωμύλον (Pherecr. fr. 268 K.–A.) D
1917 στομύλος· πολυλάλος, φλύαρος. δεινός. αἰσχρός (Ar. Ach. 429. Theocr. 5, 79)
1918 *στομφάσαι· στομφολογῆσαι. κομπάσαι. ⌊ἀλαζονεύεσθαι Σ
1919 στόμφος· ἀλαζονεία D
1920 στομωμάτων· χαραγμάτων. τινὲς δὲ στοβασ[ι]μάτων· λοιδοριῶν. στόβος γὰρ ἡ λοιδορία D
1921 *στοναχάς· στεναγμούς (B 39 . .) vg^{13}A^{37} Hom.
1922 στοναχῶν· στενάζων
1923 στονόεντα· στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα (Θ 159 . .) Hom.
1924 στόνοι· τὰ ἔσω τῶν κεραμίων, καὶ στρογγύλα D
1925 *στόνος· στεναγμός (K 483 . .) g^{26}A^{38} Hom.
1926 στόνυξι· κέρασι
1927 στόνυχες· τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων
1928 [στορβάζειν· κακολογεῖν]
1929 *στοργή· φιλία vg^{4}A^{30}, ἀγάπη (4. Macc. 14, 13) [A^{30}] LXX
1930 στοργῆσαι· φιλῆσαι
1931 *⟨στορέσαι·⟩ στρῶσαι (I 621 . .) g^{19}A^{42} Hom.
1932 *στορεσθέν· στρωθέν v^{18}A^{39}
1933 στορεύς· γαληνοποιός. καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδηροῦ τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου, ἢ δάφνης D
1935 στόρνη· ζώνη (Lycophr. 1330. Callim. fr. 260, 15 Pf. = SH fr. 288, 15) D
1934 στόρθη· τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος. καὶ ἡ ἐπιδορατίς D
1936 *στορνύμενος· ἐστρωμένος [v^{17}A^{36}]
1937 στο⟨ρ⟩νυτέα· καταστρωτέα. περιοικοδομητέα
1938 στορπάν· τὴν ἀστραπήν D

1916 Poll. 2, 101 **1918** Σ σ 235 (v. στόμφακα). Σ^{b} σ 236 **1921** = Σ σ 237 = Schol. **1925** = Σ σ 239 = Schol.; EM 728, 30 **1927** cf. Scholl. Ap. Rh. 4, 1689; Lycophr. 486; Opp. cyn. 4, 232 **1931** = Σ σ 240 = Schol. **1933** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1184 **1935** Su σ 1145 v. στόρνῃσι

1917 στομῦλος (H: accent. Mus.)] h. e. στωμύλος (Mus., cf. gl. 2114) | πολύλαλος H: accent. Mus. **1918** κομφάσαι H: Faber **1919** στόμφας H: Heins. Voss.; Alb. cft. gl. ε 6416 **1920** στομωχάτων (H: Mus.)] h. e. στοβασμάτων (Thes. 7, 119 c), cf. τινὲς δὲ κτλ. | χαραγμάτων] χλευασμάτων G. | στοβασιμάτων H: Palm. Salm., Alb. cft. gl. 1889 | στόμος H: Jun. | γὰρ] καὶ Ald. **1921** στονάχας H: accent. Mus. **1922** στονάχων H: accent. Alb. (cf. Il. ed. West 1, xxxv); Pears. et Alb. ci. στοναχίζων, ad Ψ 172. 225 pertinens **1923** cf. gl. 1746 **1928** v. l. gl. 1887 **1931** contin. H: nov. gl. ⟨στορέσαι·⟩ Gron. alii, coll. ΚΣ Schol. **1933–4** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **1933** σιδήρου H: accent. A. Kuhn. | τρύπανον H: G. et Salm. **1934** στορθὴ H: accent. Mus. **1936** στορνοίμενος H: Mus.; K στορος (sic) habet | ἐστρω̄μένος (quod valet ἐσταυρωμένος) H: Mus. **1937** στονωτέα H: ordo et Mus. **1938** στορτίαν H: Alb., pro στροπάν (cf. gl. 2030), i. q. στεροπήν (cf. gl. 1778); cf. etiam gl. 2034

D **1939** στορχάζειν· εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα
D **1940** στορχάσω· συγκλείσω
1941 στουμνά· αὐστηρά
D **1942** στοῦπος· ἡ τοῖς ⟨τε⟩τελευτηκόσι ἐπὶ τῶν φορ⟨ε⟩ίων σκηνή
1943 στοχάζεται· οἴεται. κατὰ σκοποῦ βάλλει
1944 *στοχαζόμεθα· τεκμαιρόμεθα A^{35}(vg^{12})
1945 στοχίζῃ· στοιχομυθεῖς· μακρηγορεῖς
D **1946** στραβαλός· ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος. Ἀχαιοί
D **1947** στράβηλοι· κοχλίαι (Pherecr. fr. 14,2 K.–A.)
D **1948** στραβαλοκόμαν· οὐλοκόμην (Soph. fr. 1099 R.)
D **1949** στραβεύς· κωπεύς
D **1950** στραβήλῳ· τῷ κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον
1951 στράβωνες· †ἐπιποιοῦ κενός† (com. ad. fr. 756 K.–A.)
1952 στραχύ· τραχύ
LXX **1953** *στραγγαλιαί⌋ καὶ στραγγαλίδες· συστροφαί, ⌊διαστροφαί (Psalm. 124,5. Esai. 58,6 [ad -ιαί]) (vg^{27}A^{57}). παγίδες, ἢ ⌊πλοκαί (Pherecr. fr. 25 K.–A. et Stratt. fr. 51 K.–A. [ad -ίδες]) (vg^{27}A^{57})
1954 στραγγαλοῦται· συστρέφεται
1955 στραγγίζει· πιέζει
1956 *στραγ⟨γ⟩εύει· διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται vg^{3}A^{41}
1957 στραγ⟨γ⟩εύεται· διατρίβει
1958 *στράγξ· σταγών (Men. fr. 179 K.–A.) v^{9}A^{48}
1959 *στραγγός· στρεβλός. ἄτακτος v^{18}A^{60} †ἢ στόμα†

1947 Σ σ 262 v. στρόβιλοι init. | Speusipp. fr. 8 | aliter Poll. 6,45 **1948** Poll. 2,23 **1951** Poll. 2,51 **1953** στραγγαλιαί] An. Ox. 2,466,14 = gl. Psalm. 304 Ernesti | στραγγαλίδες] cf. Ph = Su; Poll. 10,183 **1956** Σ σ 243 **1958** Ph 541,9 **1959** Σ σ 244

1939–40 Alb. cft. gl. ε 6422 **1939** ὠκοὺς H: Mus. **1940** στορχάτω H: Mus. **1941** στουμμᾶ H: Mus. (accent.) et Ahr. Dial. 2,126 (inter gll. Laconicas) (v); Alb. cft. gl. 2078 **1942** τελευτηκόσι H: Mus. | φορίων H: Mus. **1943** κατασκοπεῖ H (sicut habet etiam gl. κ 1444, ubi ex A et Σ corrigunt): Schm. post Sop. **1945** στοχίζῃ] στοιχ- Mus., sed de στοχ-/στοιχ- in eadem voce cf. Harp. 248,7 (π 62 K.) v. περιστοιχίζεται et (Schm.) Poll. 5,36 | μακρογορεῖς H: Mus. | Alb. cft. gl. 1899 | Schm. ci. στοχάζῃ· ⟨στοιχίζῃ⟩ (Soph. Ant. 241) + nov. gl. στ[ο]ιχομυθεῖς· μακρηγορεῖς **1946** στραβάλος H: accent. Lob. Prol. 111. 138 **1947** στράβηλοι] ad Pherecr. pertinet, cf. gll. β 1041. ε 3064; sola significatio vocis est ‘concha’, id quod in contextu comico non alienum est; Pollucem, coll. versu primo fragmenti, pravam explicationem excogitasse censeo | κοχλιαί H: accent. Mus. | cf. gl. 2025 cum adn. **1948** extra ordinem | στραβαλοκομᾶν H: accent. Thes. 7,827 c; στραβολοκόμαν (vv. ll. στραμβαλο-. στραμβαλλο-) Poll. | οὐλοκομᾶν H: Thes. l.c., coll. gl. 1573 | cf. gl. 2024 **1949** κωμεύς H: Jun. | Alb. cft. gl. 1575 **1950** Alb. cft. gl. 1980; cf. etiam gl. 2025 cum adn. **1951** στραβῶνες H: accent. Mus. | expl.] Voss. ci. ἔπιλλος. Εὖκλος (cf. gl. π 1282 cum adn.), alii etiam audaciora **1952** extra ordinem | Alb. cft. gl. 1572 **1953** στραγγαλιαί] cf. gl. π 2683 | στραγγαλίδαι H: Heins. alii; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. **1956** στραγεύει H = K = Σ$^{a\ c\ Su}$: Σ$^{b\ et\ Ph}$ **1957** στραγεύεται H: Mus. | cf. gl. 1963 et διατρίβει· στραγγεύεται Ph δ 474 **1958** στρὰξ H = v: A, cf. gl. 1989; στραγγίς ordo et Ph **1959** στραγγός H = v] στραγός ΑΣ

1960 στραγγουρία· ἡ δυσουρία (Ar. Vesp. 810. fr. 371 K.–A.) D
1961 στράνθανα· ὀξέα
1962 στράταρχος· στρατηγός (Pind. Pyth. 6, 31. Isthm. 5, 50=40. Phil. Flacc. 111) D
1963 στρατεύομαι· διατρίβω (Ar. Nub. 131)
1963x στρατήγημα· τὸ καταπολεμῆσαι
1964 *στρατηγιᾶν· τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος (Xen. Anab. 7, 1, 33. Phil. Abr. 221. Ios. b. Iud. 2, 590) Σ
1965 *στρατηλάτης· ἡγεμών. ⌊ἄρχων στρατοῦ ($v^{12}A^{52}$)
1966 Στρατίη· πόλις Ἀρκαδίας (Β 606) Hom.
1967 στράτιον· πολεμικόν, ἢ φοβερόν (Ar. Vesp. 618). καὶ ἐπίθετον Διός (Hdt. 5, 119, 2) D
1968 στρατιώτης· ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος
1969 στρατιώτης ποτάμιος· πόα D
1970 *στρατολογήσαντι· στρατεύσαντι (2. Ep. Tim. 2, 4) $vg^{16}A^{58}$ N. T.
1971 *στρατὸν αἰχμητήν· τὸν πολεμιστὴν στρατόν (Eur. Hec. 118) $vg^{25}A^{44}$ Eur.
1972 *στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων Σ στρατιωτῶν (Α 10 . .; ω 81) Ap. S.
1973 στρατόων⟨το⟩· ἐστρατοπεδεύοντο (Δ 378 v. l.) Hom.
1974 [στατή· πόρνη]
1975 *στραφῆναι· ἀναστραφῆναι (Xen. Cyr. 7, 1, 23) g^{31}. ἢ στραφθῆναι (cf. Sophr. fr. 84 K.–A. Theocr. 7, 132 v. l.) K + D
1976 στρέβλαι ναυτικαί· τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα (Aesch. Suppl. 441). Ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια D
1977 στρεβλόν· καμπύλον, σκολιόν (Ar. Thesm. 516. com. ad. fr. 229 K.–A.)
1978 στρεβλούμενοι· δεσμούμενοι (com. ad. fr. dub. 450 K.–A. Luc. Phal. 1, 4)
1979 *στρεβλοῦται· αἰκίζεται, ⌊βασανίζεται (Phil. Abr. 104) $v^{14}A^{55}$
1980 στρεβλῷ· κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον D

1964 Σ σ 247; Su **1966** Schol. **1967** cf. Ph **1969** Diosc. mat. med. 4, 101; Galen. simpl. med. 8, 18, 40 [12, 131, 4 K.]; Plin. n. h. 24, 169 **1972** Σ σ 250; Ap. S. 145, 17; EM 728, 40 **1973** = Schol. **1978** Schol. Luc.; Σ σ 251; cf. Schol. Dem. 24, 105

1963 στρατεύομαι] h. e. στραγγεύομαι (Sop.), cf. gl. 1957 | Ar. Nub. 131] cf. gl. 1008 **1964** στρατίας H: Σ; στρατηγίας Alb. in app.; Su habet ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος et ad Ios. στρατηγίας ὀρεγόμενον **1967** στρατὶ H: Mus. | ἐπίθ. Διός] cf. RE v. Stratios n. 1 **1969** στρατιωτὶς· ποτάμιος πόα H: Hansen, coll. post alios Diosc. (interpunct. Schm.) **1973** στρατόων (H: Schol. [sine ἐ])] contra, gl. ε 6424 habet ἐστρατόωντο, quod ad Γ 187 cum Schol. spectat **1974** v. l. gl. 1650 | στατή (σ om. rubr. in initio versus, add. Mus.)] Mus. perperam στρατὴ praebet, neque ordini neque explicationi satis inserviens **1976** διασφημοῦνται H: Mus. | Aesch. Suppl. 441] cf. gl. π 3777 cum adn. **1978** expl.] δεσμούμενοι, μαστιζόμενοι Schol. Luc., -ος, -ος Σ **1980** Alb. cft. gl. 1950; cf. etiam gl. 2025 cum adn.

D **1981** στρέμμα· εἶδος πέμματος
D **1982** στρέμματα· περὶ νεῦρα (Hippocr. off. med. 23 [3,328,6 L.])
Hom. **1983** στρεπτοί· εὐμετάθετοι, εὐμετάβολοι (I 497)
D **1984** στρεπτοί· ὅρμοι. τὰ περὶ τὰς χεῖρας· ψέλλια (Xen. Cyr. 1,3,2)
Hom. **1985** στρεπτοῖο χιτῶνος· τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ὑποδύτου (H 113)
1986 στρεπτόν· φίλημά τι ποιόν. ἢ *σκολιόν g^{34}
1987 στρεύγει· ἀνιᾷ
1987x ⟨στρεύγεται·⟩ καταγωνίζεται. προσδιατρίβει. βραδύνει
Hom.? **1988** στρεύγεται· ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται. τρίβει, τριψημερεῖ (cf. O 512 . .)
1989 στρεύγομαι· διατρίβω. ἀφ᾽ οὗ καὶ στράγξ· ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις
D **1990** στρέφανον· ἀξίνη, καὶ πέλεκυς
Hom. **1991** στρεφεδίνηθεν ⟨δέ⟩ οἱ ὄσσε· διεστράφη. ἐσκοτοδινίασεν (Π 792)
Hom. **1992** στρέφει· κάμπτει (Ψ 323). λυγίζει. ἀποσείεται. διώκει. ψιλοῖ
D+K **1993** *στρέφος· στρέμμα. ⌊δέρμα, βύρσα vg^5A^{42}. Δωριεῖς
D **1994** Στρεφοῦραι· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι
1995 *στρέφωσις· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη v^6A^{43}
D **1996** Στρεψαῖοι· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν (Ar. fr. 126 K.–A.)
1997 στρεψίμαλ⟨λ⟩ος· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων. στρεψί[ν]μαλ⟨λ⟩α γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς (Ar. fr. 682 K.–A.)
1998 στρέψις· στροφή. ἀπάτη
D **1999** στρεψοδικεῖν· τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην (Ar. Nub. 434 K.–A.)
2000 στρηνές· σαφές. ἰσχυρόν. τραχύ. στυγνόν. ὀξύ. ἀνατετα[γ]μένον. στρηνόν (Ap. Rh. 2,323)
2001 στρηνίεται· στρηνιᾷ

1984 cf. Schol. Plat. rep. 553 c **1985** cf. Ap. S. 145,21; Schol. **1988** cf. Schol. **1989** στράγξ] Schol. Ap. Rh. 4,1058 **1991** cf. Ap. S. 145,15 **1992** Schol. bT **1993** Σ σ 252 **1996** Ph 543,7 v. Στρέψα; aliter Theogn. can. 288 (p. 53,14 C.); plura ap. Kassel–Austin **1997** Ph = Su (Paus. σ 24); Eust. Od. 1561,37. 1638,16 [1,252,2. 354,33 St.]; plura ap. Kassel–Austin **1999** Schol. Ar.; Poll. 8,26 **2000** Schol. Ap. Rh.; cf. Orion. 146,13

1981 στρέμμα] i. q. στρεπτός Alb., coll. Harp. 280,12 [σ 45 K.] et Athen. 14,645 b **1984** ὁρμοὶ H: accent. Mus. | ψέλλια] cf. gl. 627 cum adn. **1987–1987x** unam gl. H: divisit et στρεύγεται add. Hansen **1988** στρατεύεται (h. e. στραγγεύεται [Mus.], cf. gl. 1957) H: ordo et Salm.; Alb. cft. Schol. στρεύγεσθαι· ταλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν | τρίψεται H: Hansen; τρίβεται Mus. | τριψημερεῖ] Alb. cft. gl. τ 1474 **1989** στράγξ] cf. gl. 1958 | πρόεσις] πρόεσις τοῦ ὕδατος Schol. Ap. Rh. **1990** Alb. cft. gl. 1785 **1991** ⟨δέ⟩ Jens., cf. Ap. S. **1993** Salm. cft. gl. 1783, ad quam v. adn. **1994** Ἰνδῶν … Κοψίλοι] ὀρνίθων … κόψιχοι Sop.; χελιδόνων … κύψελοι Biel., coll. gl. κ 4762 **1995** cf. gl. 1993 cum adn. **1996** στρέψαιοι H: accent. Mus. **1997** στρεψίμαλος H: Mus., cf. Ph | ἐρίων] ἱερῶν H: Salm., Alb. cft. Ph | στρέψιν μάλα H: Mus. **1999** στρεψοδοκεῖν H: Mus. **2000** ἀνατεταγμένον H: HSt., Hemsterh. cft. Schol. Ap. Rh. | στρινόν H: Mus. **2001** στρηνύεται H: Voss.

2002 στρηνιῶντες· πεπλεγμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν, καὶ βαρέως φέρειν

2003 στρηνὸν βοᾶν· τὸ σκληρόν (Nicostr. fr. 38 K.–A.)

2004 στρίγλος· τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος D

2004x ⟨στρίγξ· … ʽστρίγγα⟩ νυκτίφοιτονʼ. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα. οἱ δὲ νυκτικόρακα D

2005 στριγχός· τειχίον. στρικτόριον. στεφάνη δώματος D

2006 *στριφνός· σφιγκτός $vg^{15}A^{56}$. πυκνός. στερεός

2007 στριφοῦ· †λαμπόδικε†, ἀπόκνισον

2008 στροβάζων· συνεχῶς στρεφόμενος

2009 στροβάνικος· ἡ τῷ στροβεῖν νικῶσα

2010 στροβανίσκος· τρίπους

2011 *στροβεῖ[ται]· ταράσσει, κινεῖ (Aesch. Ag. 1216) $A^{37}vg^{στο15}$

2012 στρόβιλος· συστροφὴ ἀελλώδης. καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ *εἶδός⌋ τι ⌊ὀρχήσεως Σ, καὶ †γυναικείας χρύσης† D + K

2013 στροβεῖν· ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν (Greg. Naz. c. 2, 1, 14, 67 [37, 1250, 5 M.]) Greg. Naz.

2014 στροβελόν· σκολιόν, καμπύλον

2015 στροβελός· σοβαρός, τρυφερός

2016 στροβῆσαι· συστρέψαι. ἐκφοβῆσαι

2017 στρόβιλοι· καταιγίδες. καὶ τὰ ὅμοια D

2018 *στροβητῶς· τεταραγμένως $v^{17}A^{59}$

2019 στρόβοι· συστροφαί (cf. Aesch. Ag. 657)

2020 στρογγύλη· συνεστραμμένη. καὶ Λιπάρα νῆσος D

2021 στροιβᾶν· ἀντιστρέφειν

2002 cf. Zonar. 1681 **2003** Ph = EM 730, 22; Theogn. can. 352 (p. 65, 33 C.) **2004x** cf. Theogn. can. 221. 797 (pp. 41, 6. 132, 15 C.) **2006** Σ σ 253; EM 730, 23 **2011** Σ σ 254 **2012** Ph 543, 22 v. στροβῆσαι; Σ σ 262 v. στρόβηλος (s. v. στρόβιλοι) | συστρ. ἀελλ.] Poll. 1, 110 | εἶδός τι ὀρχήσεως] Athen. 14, 630 a; Poll. 4, 100; Arcad. 55, 27 **2014** Σ σ 255 v. στρόβιλος **2016** Ph **2017** cf. Σ σ 262 **2019** cf. Schol. Ag.

2002 πεπλεγμένοι] πεπλησμένοι G. | cf. gl. 1764 cum adn. **2003** στρηνοιβοᾶν H: Schm., coll. Ph et de accentu Theogn.; στρηνὲς βοᾶν Mus. **2004–2004x** unam gl. H: Palm. | στριγλὸς H: accent. Mus. | στρίγξ· … ʽστρίγγα addidi post Palm. (L. Dind. 7, 869 c cft. Theogn. στρίξ. στλίξ. τρίγξ), qui στρίγγα· νυκτόφοιτον vult (sed νυκτ. vox poetica est, quare explicationis vice fungi non potest, ut intellexit Wil. Kl. Schr. 4, 391–2) | νυκτοίφυτον H: HSt. | νυκτοκόρακα H: Mus. **2005** Alb. cft. gll. θ 349. τ 1371 | στρικτόριον] nov. gl. H: contin. Schm.; del. Mus., qui etiam στ. δ. del., iniuria ut e gll. cc. intelligitur | στεφανὴ (H: accent. Mus., antequam del.), δόμα^{τ} H: Schm. **2006** cf. gl. 1875 cum adn. et Frisk 2, 810–11 vv. στριφνός. στρυφνός **2009** στροβανικὸς H: accent. Mus. | τοῦ H: Mus. | νικῶσι H ut vid. (Latte): H^{c} **2011** στροβεῖται H: K **2012** στρόβιλος] στρόβειλος ordo, falso; Σ habet στρόβηλος | cf. gll. 2017. 2022 | γυναικείας χρύσης] γυναικείων χρυσίων Mus.; γυναικεῖον χρυσίον (ʻid est τὸ αἰδοῖονʼ) Voss **2017** καταιγίδες] ἀνέμων εἶδος Σ; ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ Ph | cf. gl. 2012 cum adn. **2018** στροβιτιῶς H = K: Alb **2020** λιπαρὰ (H: accent. Alb. post alios)] κατὰ Λιπάραν D'Orvill.; cf. gll. 331. 679. 2775. ϱ 509 cum adnn. | cf. RE v. Strongyle n. 4

2022 στροίβηλος· ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ
2023 στροιβός· δ[ε]ῖνος
2024 στροβαλοκόμας· οὐλοκόμας
Hom. **2025** *στρόμβος· δ[ε]ῖνος. κόχλος (Lycophr. 250). ⌊ῥόμβος Σ. συστροφὴ ἀνέμου (Aesch. PV 1084). ⌊περιφερὴς λίθος (Ξ 413) [$v^{22}A^{64}$]
2026 στρόμβιλον· περιδεδινημένον
2027 στρομβοῖ· συστρέφει. καὶ τὰ ὅμοια
2028 *στρωννύμενον· ἐστρωμένον ($v^{13}A^{54}$)
D **2029** στρωννώς· λαγώς
D **2030** στροπά· ἀστραπή. Πάφιοι
D **2031** στρουθίον· πόας ῥίζα, εὔθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν (Hippocr. nat. mul. 32. mul. 78 [7,358,6. 8,174,8 L.])
D **2032** στρουθός· ὁ καταφερής, καὶ λάγνος. Ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους
D **2033** στροῦς· ὁ στροῦθος. καὶ ὄσπριον
2034 στροφαί· ἀστραπαί
D **2035** στροφάδες· σκώληκες
D **2036** Στροφαῖος· Ἑρμῆς, ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος· διὰ τὸν τῆς θύρας στροφέα (Ar. Plut. 1153)
Hom. **2037** *στροφ⟨άλ⟩ιγγι· συστροφῇ (Π 775 ..) g^{33}
2038 στροφάλιγξ· συστροφὴ κονιορτοῦ. καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται
2039 *στροφάλιγγος· συστροφῆς $v^{19}A^{61}$
Ap.S. **2040** *στροφαλίζεται· στρέφεται (σ 315) [g^{32}]
D **2041** *στροφαί· ἀντιλογίαι. διαστροφαί ($vg^{29}A^{66}$). καὶ αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν (Pherecr. fr. 155,9 K.–A.)
2042 στρόφιγγα· τὸν στροφέα (Ios. Ant. 3,117)
2043 στρόφιγξ· ὁ αὐτός
2044 *στρόφιον· ἡ στρογγύλη ζώνη (Ar. Lys. 931. Thesm. 638. fr. 664,1 K.–A.) [Σ]
2045 στρόφις· σκολιός, οὐχ ἁπλοῦς, πολύπλοκος

2025 ῥόμβος] Σ σ 256 = Ap. S. 145,14 = EM 730,44 | κόχλος] Schol. Lycophr. **2031** Diosc. mat. med. 2,163,1; cf. Galen. simpl. med. 8,18,41 [12,131,9 K.] **2032** Ἀττικοὶ δὲ κτλ.] cf. Eust. 228,39 [1,347,26 V.] (Ael. Dion. σ 38) **2036** Ph; EM 630,46 **2037** = Schol. = Σ σ 260; EM 730,50 **2040** = Ap. S. 146,4; cf. Schol. **2041** Σ σ 259 **2044** Σ σ 261 = EM 730,56

2022 cf. gll. 2012. 2017 **2023** δεινός H: Guyet | Alb. cft. gl. 2025 **2024** extra ordinem | στροβαλοκομᾶς H: accent. Thes. 7,870 b | οὐχ ὁμᾶς H: HSt. fere | cf. gl. 1948 **2025** δεινὸς H: Ald.; Alb. cft. gl. 2023 | κόχλος] cf. gll. 1947. 1950. 1980 | Aesch. PV 1084] cf. gl. 1778 **2026** στρομβίλον H: accent. Mus. **2030** στροπὴ H: Bergk | Alb. cft. gl. 1938, ad quam v. adn. **2033** στροῦθος] de accentu cf. Hdn. dict. sol. 2,947,29 L. et Schol. Ar. Av. 877 [Hdn. 2 p. xix n. 3] **2034** Alb. ci. στροπαί; G. cft. gll. 2030. 1778. 1938 **2037** στροφίγγη· συστροφή H: gΣ **2038** στροφιλὶγξ H ut vid.: Mus. **2040** στροφαλίζεται· στρέφεται H (-ται· διαστρεφεται g) = Ap. S.] h. e. στροφαλίζετε· στρέφετε (Alb., cf. Schol.) **2044** στροφίος H: Alb. post Mus., cf. Σ | Ar. Thesm. 251. 255] cf. gl. π 3096 **2045** στροφὶς H: accent. G.

2046 *στρόφος· συνεστραμμένος λῶρος, ἢ ⌊σχοινίον, παρὰ τὸ ἐστράφθαι (ν 438 . .) [v⁷A⁴⁶] Hom.
2047 στρόφοι· τὰ λεπτὰ τριχίδια
2048 Στρύμη· πόλις (Hdt. 7,108,2. Dem. 12,17) D
2049 Στρυμών· ποταμός (e.g. Hdt. 7,75,2) [A^{στυ13}v^{στυ2}] D
2050 Στρυμόνιοι· οἱ Βιθυνοὶ τὸ πρότερον (Hdt. 7,75,2) D
2051 Στρυμόνιος· ὁ βορρᾶς (Callim. h. Del. 26) D
2052 στρύμοξ· ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν D
2053 *στρυφνόν· στερεόν v^{20}A^{62}, ἰσχυρόν. ⌊αὐστηρόν v^{20}A^{62}. ἐπεστυμμένον (Hippocr. vet. med. 14–15 [1,602,10. 606,4. 8. 9. 14 L.]), πυκνόν
2054 *στρυφνός· μᾶζα. ἢ ⌊οἶνος στυφός (Amph. com. fr. 36,2 K.–A.?) vg^{26}A^{53}
2055 στρωματεύς· ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ D
2056 στρωματίζειν· τὸ ἐπισάττειν ὄνῳ
2057 στρωματίτην· ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα (Cratin. fr. 494 K.–A.)
2058 στρωμνή· κοίτη
2059 στρωφᾶν· νήθειν, κλώθειν, περιστρέφειν
2060 στρωφῶντο· περιεβλέποντο. ἐστρέφοντο
2061 στρωφᾶται· περιστρέφεται (Hes. op. 528)
2062 στυαγόν· τὸ στύμα, παραγώγως
2063 *στυγεῖν· μισεῖν vg¹(Σ). στυγνάζειν vg¹. φοβεῖσθαι (Σ)
2064 στυγέει· μισεῖ (Θ 370) Ap.S.
2065 στυγέουσιν· μισοῦσι (Η 112 . .) Hom.
2066 *στυγερόν· στυγνόν. [κακοπαθές,] ⌊φοβερόν (g⁶A²¹), χαλεπόν, ⌊μισητόν (α 249 . .) vg⁶A²¹ Hom.
2067 στυγέων· φοβούμενος (Ap.Rh. 2,628–9). μισῶν (Greg. Naz. c. 2,2,7,216 [37,1568,3 M.]) D + Greg. Naz.
2068 *στυγηρῷ· μισητῷ Σ, φοβερῷ (Β 385 . .) Hom.

2046 cf. EM 731,1; Schol. **2048** cf. Harp. 281,1 [σ 49 K.]; Ph **2055** Athen. 7,322a **2056** Poll. 7,186 **2057** Ph **2063** Σ σ 263; Ap.S. 145,26 **2064** Ap.S. 145,26 **2065** Schol. **2066** Schol. **2068** = Schol.; Σ σ 264

2050 βυθινοὶ H: Palm. G. Salm. **2052** ληναῖς H: Mus. **2053** cf. gl. 2006 cum adn. | Hippocr.] cf. gl. π 2421 **2054** Amph. com. fr. 36,2 K.–A.] locum citat Schm., id quod accepi, ratus lexicographum aliquem neglegenter excerpsisse **2056** ἐπισάσσειν H: Mus. **2060** στρώφοντος· ὅπερ ἐβλέποντο H: Mus. **2062** σ om. rubr., add. Mus. | στύμα] aut στύμμα (Mus.; accent. rectius -ῡ-) aut στῦμα ('tentigo', quae vox in Plat. com. fr. 189,21 K.–A. legitur) **2066** σ om. rubr., add. Mus. | κακοπαθές] Ruhnk. 'στυγερόν cum σμογερόν (quod sup. [gl. 1275]) confundi notat, quando κακοπαθὲς exponitur' **2067** στυγεὼν H: accent. Mus. **2068** στυγηρῷ H et ordo] h.e. στυγερῷ (Schol.)

2069 *στυγήσω· μισήσω A[20] (Phil. somn. 2, 104). καὶ τὰ ὅμοια
N. T. **2070** *στυγητοί· μισητοί vg[4]A[11](vg[5]) χαλεποί, φοβεροί (Ep. Tit. 3, 3)
2071 στυγνόν· ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν
2072 στύγνωσον· χώρισον
2073 *στυγοῦσι· φοβοῦνται, μισοῦσιν (Soph. Ai. 133) vg[10]A[19]
K + Ap. S. **2074** *Στυγὸς ὕδωρ· τῆς κρήνης τοῦ Ἅιδου τὸ ὕδωρ A[15]. ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος (B 755 . .)
D **2075** στυλίς· μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς
D **2076** στυλοβάτης· τοῦ κίονος ἡ βάσις (Plat. com. fr. 42 K.–A.)
2077 στύμος· στέλεχος, κορμός
2078 στυμνά· σκληρά
D **2079** Στύμφη⟨λος⟩· ἡ Χαλκίς
Hom. **2080** Στύμφηλος· πόλις ἢ ὄρος Ἀρκαδίας (B 608)
2081 *Στύξ· κρήνη ἐν Ἅιδου.⌋ ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον. ἢ ⌊ὅρκος θεῶν Σ
2082 στύξαι· φοβηθῆναι, καταπλαγῆναι. συναγαγεῖν. μισῆσαι
Ap. S. **2083** στύξαιμι· εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι (λ 502)
2084 στυπάζει· βροντᾷ. ψοφεῖ. ὠθεῖ
2085 στύγει· στρέφεται
2086 στύπεα· στέλεχος, κορμός. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα, καὶ τὸ κύτος. καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς
2087 στύπη· ὁ ⟨σ⟩τύπος, ἢ στελέχη
2088 στυπογλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἤγουν τὸ πρέμνον
2089 στύππακα· στυππ⟨ε⟩ιοπώλην (Ar. fr. 716 K.–A.)
D LXX **2090** στυππίον· τὸ λίνον (Hdt. 8, 52, 1. Xen. Cyr. 7, 5, 23. Iud. 15, 14)
2091 στυρακίζειν· κεντρίζειν

2070 Σ σ 265 = EM 731, 28 **2073** Schol. Soph. **2074** Ap. S. 145, 25; cf. Schol. **2075** Poll. 1, 90 **2076** Poll. 7, 121 **2078** cf. Arcad. 62, 22 **2079** cf. St. Byz. 683, 13; Schol. Ap. Rh. 2, 1052 **2080** cf. St. Byz. 588, 11 v. Στύμφαλος **2081** Σ σ 266; EM 731, 33 **2083** = Schol. = Heliod. fr. 33 D. ap. Ap. S. 146, 1 **2088** Theogn. can. 372 (p. 68, 22 C.) **2090** Ph 545, 11 v. στυππεῖον **2091** = Ph; EM 732, 6

2071 ἀργόν] ἄγριον Heins.; cf. gl. 2103 **2074** στύγος (sic accent.)· ὕδωρ (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (et Ald.) **2075** νεῶς H: accent. Mus. **2077** στύμος] h. e. στύπος (G., cf. gll. 2086. 2088) **2078** Alb. cft. gl. 1941 **2079** στυμφὴ H: Hansen post Alb. **2081** ὄρνεον] L. Dind. 7, 869 c cft. Theogn. can. 221. 798 (pp. 41, 6. 132, 15 C.) (στρίξ. στρύξ) **2084–5** Alb. ci. unam gl. στυπάζει· βροντᾷ. ψοφεῖ. ὠθεῖ στύπει, ⟨ἀπο⟩στρέφεται (⟨ἀπο⟩ ci. G.) **2084** Alb. cft. gll. 2086. 2094 **2085** στύγει] στρεύγει Lob. Rhem. 51; στυγεῖ Alb. in app., sed v. supra **2086** G. ci. accent. στυπέα | Alb. cft. gll. 2077. 2087 | κῆτος H: G. | fin.] Alb. cft. gll. 2084. 2094 **2087** στυπὴ H: accent. Mus. | τύπος H: Mus. | ἡ H: Martin **2088** ὁ] masc. etiam Luc. VH 1, 8. Poll. 10, 166. Schol. Aesch. Sept. 71 d. Et. Gud. 555, 28 **2089** στυππακὸν H: Voss. Vales. | στυππιοπώλην H: Schm. **2090** στυππίον] στυπίον gl. θ 784 cod.; στυππεῖον gl. α 7868 (et Hdt. Xen. cet.); στυπεῖον gl. κ 2378; στιππύον LXX | λινόν H: accent. Alb.

2092 Στύραξ· πόλις Εὐβοίας (Β 539). καὶ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος (Plat. Lach. 184 a. Xen. Hell. 6, 2, 19), καὶ λόγχη. καὶ δένδρον ὁμωνύμως (Hdt. 3, 107, 2). καὶ θυμίαμα Hom. + D
2093 στυφαλμεῖν· σκυβαλίζειν
2094 στυφᾶν· βροντᾶν
2095 στύφος· κέρδος
2096 *στυφέλιξε δέ μιν· διέσεισεν αὐτόν (Η 261 . .) v^{3}A^{14} Hom.
2097 στυφελή· σκληρά (Ap. Rh. 2, 1005)
2098 στυφελίζειν· διασείειν, κραδαίνειν, τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν, ἐνυβρίζειν (Φ 380) Hom.
2099 στυφελιζομένους· σκληρῶς ὑβριζομένους (π 108 . .) Hom.
2100 *στυφελίξαι· διασεῖσαι (Α 581) vg^{9}A^{18} Ap. S.
2101 στυφελίζειν· κακοῦν. διασείειν (Φ 380) Hom.
2102 στυφελοὶ πάγοι· ἀντὶ τοῦ σκληροί (Ap. Rh. 2, 1248)
2103 στυφλὸν ἢ στυφελόν· τραχύ, σκληρόν, βαρύ. ἀργόν. στερρόν
2104 στυφοκόμπος· ὁ μάχιμος ἀλεκτρυών. καὶ ὄρτυξ (Ar. Av. 1299) D
2105 στυφρόν· στερέμνιον, βαρύ
2106 [*στύχας· τάξας A^{16}]
2107 *στυχιοῦσι· διατυποῦσι g^{στο5}
2108 στῦψαι· στυγνάσαι
2109 στῦψις· κόλλησις (Hippocr. acut. 4 [2, 246, 2 L.]) D
2110 Στωϊκοί· οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί D
2111 στώμιξ· δοκὶς ξυλίνη D
2112 στωμοδόκον· στωμύλον
2113 *στωμύλ[ι]α· κομψά (Luc. dial. deor. 11, 3) A^{4}
2114 *στωμύλος· ὁ ⌊λάλος Σ. πιθανολόγος vg^{2}Σ. εὐτράπελος g^{2}A^{5}Σ τῷ λόγῳ (Ar. Ach. 429. Theocr. 5, 79) A^{5}

2092 πόλις Εὐ.] Schol. | σαυρ. κτλ.] cf. Ph 545, 12. 14 | δένδρον] cf. Strab. 12, 7, 3 p. 570 C. | θυμίαμα] cf. Arist. h. an. 534^{b}25; Theophr. h. pl. 9, 7, 3; Galen. simpl. med. 8, 18, 42 [12, 131, 15 K.] **2097** Schol. Ap. Rh. **2099** Schol. **2100** = Ap. S. 145, 24; cf. Σ σ 267 **2101** Schol. **2103** cf. EM 732, 17 **2104** cf. Schol. Ar. (unde Su); Poll. 7, 136. 9, 107 **2107** = Σ 232 **2114** Σ σ 268; EM 729, 29

2092 h. e. Στύρα· πόλις Εὐβοίας + nov. gl. στύραξ· σαυρωτὴρ κτλ. (Alb.) **2094** Alb. cft. gll. 2084. 2086 **2096** στυφέλεξε H: A **2098** cf. gl. 2101 **2101** στυφελιξεῖν H et ordo: Alb., cf. Schol. | cf. gl. 2098 **2102** στυφέλοι· παγοὶ (sine interpunct. insequ.): Mus. (accentt.) et Schr. (interpunct.) **2103** cf. gl. 2006 cum adn. | ἀργόν] ἄγριον Alb.; cf. gl. 2071 **2105** Schm. ci. στιφρόν, cf. gl. 1875 cum adn. **2106** στύχας (σ in initio versus om. rubr.)· τάξας H et ordo = A eiusque ordo] h. e. στίχας· τάξεις (Schm., cf. gl. 1877); totam gl. del. Mus. **2107** στυχιοῦσι] h. e. στοιχειοῦσι (Σ) **2108** στύψαι H: accent. Schm. | Alb. alii cft. gll. 2701. α 4620; cf. etiam gl. 2549 cum adn. **2109** στύψις H: accent. Schm.; cf. gl. 2108 cum adn. **2112** στωμοδόκον (H: accent. Mus.)] v. l. gl. 1916 **2113** στωμύλια H: A **2114** στωμῦλος H: accent. Alb. | Alb. cft. gl. 1917

2115 στωμύλλεσθαι· τρανῶς λαλῆσαι
2116 στωμύλ⟨λ⟩ων· λαλῶν (Ar. Nub. 1003)
2117 στωμύλματα· περιλαλήματα (Ar. Ran. 92)
2118 στωνευμέναν· διαστρέφουσαν συντόνως
D 2119 σύαγχος· ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται
2120 συάδες· αἱ ὕες, ἐσχηματισμένως
2121 συανία· λοιδορία. καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη
2122 σύαρον· τὸν κλῶνα
D 2123 σύαρτον· βούγλωσσον
D 2124 †σύας· κύων τις Πολυρρήνιος†
2125 σύβας· λάγνος
2126 σύβακα· συώδη
D 2127 συβάλλας· ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
2127x [σύβακα· συώδη]
2128 συβαρίζει· τρυφᾷ (cf. Ar. Pac. 344)
2129 σύβαριν· τὴν πολυτελῆ τρυφήν
2130 *Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς A5[vg2]
Prov. 2131 Συβαριτικοὶ λόγοι· τὸν γὰρ Αἴσωπον ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον σπουδασθῆναι σφόδρα φασίν, ὡς καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ εἶδος ἐπιδαψιλεῦσαι, καὶ Συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι. παροιμιώδεις οὖν οἱ Συβαριτικοὶ λόγοι
Prov. 2132 Συβαρῖται διὰ πλατείας· παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων
2133 Συβαρῖται· τρυφηταί
2134 Συβαριτικός· τρυφερός
2135 συβαρνίς· περίκομμα
D 2136 συβήνη· αὐλοθήκη, ἢ τοξοθήκη (Ar. Thesm. 1197. 1215). ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών

2115 cf. EM 729,31 **2117** = EM 729,32 **2128** cf. Schol. Ar. **2130** Σ σ 269; cf. Zenob. vulg. 5,87 **2131** Ph; cf. Diogen. praef. p. 178 L.–S. **2132** Prov. Bodl. 845 = Zenob. vulg. 5,88 **2133** cf. Ph = Su ad fin. = Zenob. vulg. 5,87 fin. **2136** Schol. Ar. Thesm. 1197; Ph = Su; EM 732,25 | αὐλοθήκη tantum] Poll. 7,153. 10,153

2116 στωμυλῶν H: Schm. **2118** στωνευμενὰν H: accent. Mus. **2119** σῦς] de hoc nom. plur. cf. gll. 2821. α 3443 et Kühner–Blass 1,439 not. 3 **2120** σύαδες H: accent. Mus. | ἐσχηματισμέναι H: Mus. **2121** Alb. cft. gll. 2214. υ 23 **2124** Σύας· Κώων τις πολύρρηνος Schm. (πολύρρηνος iam Schr.) | τις Πολυρρήνιος] τοῖς Πολυρρηνίοις G. | nihil placet **2127x** gl. 2126 perperam iteravit H: om. ed. 1521 **2128** Alb. cft. gl. 2143 **2129** τροφήν H: Alb. post Biel., cf. e. g. Philostr. vit. Apoll. 4,27 **2130** Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς. λαμπραῖς. πολυτελέσιν· τρυφηλοὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται Σ; Συβαριτικαῖς τραπέζαις add. Σb | cf. gl. 2276 **2131** Συβαρητικοὶ1 H: Alb. | ἄκωπον H: Leopard. | φησὶν H: Schm. in app. dubitanter | Συβαρητικὸν H: Mus. | Συβαρητικοὶ2 H: Mus. **2132** συβαρὶς· διὰ πλατείας. H: Prov. **2133** συβαρηταὶ H: Mus. **2136** Alb. cft. gl. 2766

2137 συ[μ]βίνης· καπροβόλον. ἐμβόλιον
2138 συβόσια· συοφόρβια (Λ 679 ..) Ap. S.
2139 *συβότας· χοιροβοσκούς A^{6}(vg^{3})
2140 συβότοιο· σῦς βόσκοντος
2141 σύβρα· ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς πρὸς ῥυπαρόν τι ἐχούσας
2142 συβριακόν· τὸ πολυτελές
2143 συβριάζει· σοβαρεύεται, τρυφᾷ (com. ad. fr. dub. 423 K.–A.)
2144 συβριασμός· ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος (Phryn. com. fr. 67 K.–A.)
2145 ⟨Συβρίδαι· δῆμος τῆς⟩ Ἐρεχθηΐδος φυλῆς D
2146 συβροί· ἰ⟨σ⟩χνοί, λαγαροί, †τάφροι†
2147 σύ[μ]βρος· κάπρος
2148 συβώτας· Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος (fr. 27 T.) ζῷόν τι
2149 *συβώτης· συοτρόφος, χοιροτρόφος, ⌊χοιροβοσκός (ξ 7 ..) vg^{3}(A^{6}). καὶ ὄνομα κύριον Hom.
2150 συγγενήσεις· τὰς συνουσίας (Plat. leg. 948e)
2151 συγγένεια· ⟨...⟩
2151a συγγενικός⟨· ...⟩
2152 συγγίνομαι· συνομιλῶ
2153 συγγ[ε]νώσομαι· συμβουλεύσω (Eur. El. 1105) Eur.
2154 συγγινωσκόμενοι· πειθόμενοι (Hdt. 3, 99, 1. 6, 140, 2)
2155 *συγγνώμων· ἐλεήμων (Xen. Cyr. 6, 1, 37) A^{32}
2156 συγγονή· σύστασις. Δημόκριτος (VS 68 B 137)
2157 σύγγονος· ἀδελφός (Eur. El. 1087) Eur.
2158 συγγραμμάτων· βίβλων (Hdt. 1, 48, 1. Plat. Phaedr. 257e)
2159 †συγκαρβαλώσας†· συστρέψας
2160 συγκαλεῖται· συνεδρεύει
2161 συγκαλέσας· συναριθμήσας (Β 55 ..) Hom.
2162 *συγκατάθεσις· συμφώνησις (2. Ep. Cor. 6, 16) vg^{2}A^{18} N. T.

2138 Ap. S. 146, 7 **2144** Schol. Ar. Pac. 344 **2149** Σ σ 270 **2150** Moer. 209, 21 [σ 25 H.] = Tim. lex.

2137 συμβίνης H: μ del. Palm., coll. ordine; Mus. vult -νη[ς], sed v. LSJ v. σιβύνη | cf. gl. 572 cum adn. | καπρόβολον H: accent. Mus. **2139–40** συβότ- H et ordo] Alb. cft. gl. υ 204, Schm. Hdn. epim. 210, 13 Boiss.; cf. etiam Arist. poet. 1454^{b}28; cet.; melius συβώτ- (K, et Alb., coll. gll. 2148–9); litterae ω et ο saepenumero ap. Hsch. eiusve cod., ut alibi, inter se commutantur **2140** συβότοιο] συβόταο Mus. **2143** cf. gl. 2128 **2144–5** unam gl. H: divisit et Σ.· δ. add. Meurs. Palm. (τῆς add. Schm.) **2144** συβριασμός H et ordo] συβαριασμὸς fr. Phrynichi in Schol. Ar. cod. (συβριασμὸς Herwerden ad loc., coll. Hsch. gll. σ 2142–4; συβαρισμὸς G. Dind.) **2145** Ἐρεχθήιδος H: accent. Mus. **2146** ἰχνοὶ H: Voss | τάφροι] τρυφεροί G., ψαφαροί Schm., alii alia **2147** σύμβρος H: ordo et Alb. **2148** συβῶτας H: accent. Mus. **2149** cf. gl. 2139 | ὄνομα κύριον] cf. Συβότας Paus. 4, 3, 10 (Schm.) **2151–2151a** unam gl. H: Schm. **2153** συγγενώσομαι H: Hammond **2154** συγγινοσκόμενοι H: Mus. | Alb. cft. gl. ο 1879 **2156** συγγόνη H: accent. Thes. 945 b **2159** συγκαρβαλώσας] mentionem vocis συγκαρκινώσας facit Schm. in app. post Lob. Prol. 141 not. 10; alii alia

2163 συγκατέληξε· συμπέπαυται
2164 συγκαχρῦσαι· συγχέαι, συμφῦραι, συ⟨μ⟩φρῦξαι
2165 συγκεῖσθαι· συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι
2166 *συγκεκλεισμένοι· πολιορκούμενοι (A^{29})
2167 †συγκεκοπιταμένους†· συγκεκομμένους
2168 συγκεκορδυλημένα· συνηθροισμένα. συνειλημμένα. συνεστραμμένα (com. ad. fr. dub. 424 K.–A.)
2169 συγκέχυται· συντετάρακται (Dem. 25,25)
2170 συγκηδεσταί· οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς
2171 συγκοιμᾶσθαι· συνελθεῖν
2172 σύγκλυδα· συγκεχυμένα (Phil. leg. alleg. 1,50)
2173 συμμιγεῖς· σύνεγγυς. καὶ σύγκλυδες· ὅμοια
2174 συγκλύδων· συλλέκτων, ἤ τινων μεμιγμένων (Plat. rep. 569 a)
2175 συγκοιτάλιον· σύγκοιτον
D **2176** συγκοίτιον· ἑταίρᾳ συγκοιμηθείσ⟨ῃ⟩ μίσθωμα
D **2177** συγκομάτιον· σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς
2178 συγκομιστέον· συνακτέον
D **2179** συγκομιστήρια· θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ
D **2180** συγκομιστὸς ἄρτος· παρὰ Διοκλεῖ τῷ ἰατρῷ (fr. 116 Wellmann)
2181 συγκοπήμεναι· μαστιγωθῆναι. ⟨καὶ συγκεκομμέναι·⟩ μεμαστιγωμέναι
LXX **2182** *συγκριθῶμεν· ὁμοιωθῶμεν (1. Macc. 10,71) A^{30}
2183 *συγκρίνει· συνισοῖ $vg^{4}A^{33}$
LXX **2184** *συγκρινομένη· πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη (Sap. 7,29) A^{17}(vg^{1})
2185 σύγκρισις· μίξις. γένεσις. *ὁμοίωσις vg^{3}(A^{20}). ἀντιπαράθεσις
2186 συγκριτικός· ὅμοιος
2187 *συγκροτεῖ· ταράττει. συνάγει $vg^{16}A^{34}$, συναύξει (Ios. b. Iud. 1,28) vg^{16}[A^{34}]

2168 cf. Σ σ 273 (cod. b atque Ph 546,18 v. συγκεκορδημένα et 555,9 v. συγκεκορδυλημένα [ordo praebet συνκ-]) **2179** cf. Schol. bT[i.l.] ad I 534; Eust. Il. 772,22 [2,791,7 V.] **2180** cf. Athen. 3,109 c. 115 d; Galen. lex. 19,142,9 **2185** Σ σ 274 **2187** Σ σ 277

2163 συγκατέλησε H: Mus. | συνεπέπαυται H: Mus. **2164** συγκαγχρῆσαι H: Voss. Perg. (accent. ῦ Alb.) | συμφύραι H: accent. Mus. | συφρύξαι H: Palm. post Mus. (⟨μ⟩) et Schm. (accent.) **2165** πεποιεῖσθαι H: Mus. **2166** πολιορκισμένοι H: Mus. **2168** συγκεκορδυλιμένα H: L. Dind. 7,982 b, cf. Ph 555,9 | συνειλημμένα nov. gl. H: contin. Alb. in app. **2170** συγκηδεσταί] de voce cf. Poll. 3,32; Eust. Il. 971,28 [3,590,16 V.]; v. etiam gl. κ 2463 **2171** συγκοιμοῦσθαι H (συγκιμ- ordo): Mus. **2172** σύγκλειδα (non -ηδα) H: Mus. **2173** Alb. ci. σύγκλυδες· συμμιγεῖς σύνεγγυς καὶ ὅμοια (melius ⟨τὰ⟩ ὅμοια, sed τὰ etiam a gll. ι 273. φ 59 abest) | σύγκληδες H: Mus. **2174** συγκλήδων H: Mus. **2175** συγκοιτάλιον] συγκοιτάδιον Alb. **2176** συγκοιμηθεὶς H: Mus. **2177** συγκομάτιον H et ordo] h. e. συγκομμάτιον (Mus.) **2178** Alb. cft. gl. 2497 **2179** συγκομιστηρία H: accent. Mus. | Sop. cft. gl. θ 65 **2180** συγκομιστὸς· ἄρτος H: interpunct. Heins., qui συγκομιστὸς ἄρτος· ⟨ῥυπαρός⟩ ci., coll. Galen. lex. **2181** συγκοπημέναι H: accent. Mus. | ⟨καὶ συγκεκομμέναι·⟩ Hansen; nov. gl. ⟨συγκεκομμέναι·⟩ Mein. 1858 pp. 622–3, propter ordinem minus probabile; [μεμαστιγωμέναι] Mus. **2187** Alb. cft. gl. 2647

2188 *συγκρούει· συναθροίζει (Σ). ἢ συνευφραίνεται
2189 σύγκρουμα· χρέος, δάνειον. τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα D
2190 συγκρου⟨σ⟩τά· ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὶς ἀνατέτριπται
2191 συγκινεῖν· συζυγεῖν, συντροχάζειν D
2192 συγκυρία· συντυχία (Ev. Luc. 10,31) N.T.
2193 συγκύρημα· συντύχημα
2194 *συγκυροῦντα· διαφέροντα (Num. 35,4. Deut. 2,37) vg^{12}A^{25} LXX
2195 συγκύρσε[τα]ι· συντεύξεται
2196 συγχαίρειν· ἐπιχαίρειν (Ar. Pac. 1317)
2197 συγχάσαι· συγχωρῆσαι
2198 σύγχει· ταράττει (Soph. OC 609. trag. ad. fr. 546a, 2 K.–S.) καὶ τάρασσε (I 612) D + Hom.
2199 συγχεῦαι· συγχέαι. συγκόψαι, συντρῖψαι (θ 139) Hom.
2200 συγχέομαι· συντρίβομαι. καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. or. 6,18. 14,2. 16,16 [35,745,20. 868,42. 956,40 M.]) Greg. Naz.
2201 συγχριμφθέντα· συνενεχθέντα
2202 συγχίας· τὸ πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς D
2203 συγχρήσομαι· ⟨…⟩
2204 *Σύγχυσις· μίξις (Gen. 11,9). θόρυβος. ⌊ἀφανισμός vg^{8}A^{24} LXX
2205 σύγχυτο· συνεχύθη, συνεταράχθη, συν⟨ε⟩χωρήθη (Π 471) Hom.
2206 σὺ δὲ σύνθεο· σὺ δὲ κατάθου, σύ⟨ν⟩θου δέ (Α 76 ..) Hom.
2207 σὺ δ' ἐν⟨ὶ⟩ φρεσὶ βάλ⟨λ⟩εο· σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί (Α 297) Hom.
2208 σύδην· ταχέως, καὶ ὁρμητικῶς (Aesch. Pers. 480)
2209 συζῆν· ὁμοῦ ζῆν (2. Ep. Cor. 7,3) N.T.
2210 συζυγεῖν· τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν
2211 συζυγία· συνάφεια
2212 σύζωσμα· ἐν τῷ Μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν (Theophr. fr. 203 F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 262 Rose) D
2213 συῆλαι· τόποι βορβορώδεις D

2188 Σ σ 278 **2194** Σ σ 280 **2196** cf. Ammon. adfin. voc. diff. 186 **2198** Schol. **2199** Ap. S. 147,1 **2206** cf. Schol.

2188 Alb. cft. gl. 2648, ubi συνκρούεται legitur **2190** συγκρουτὰ H: Voss. **2191** συγκινεῖν] συγκυ- ordo, per errorem orthographicum **2192** συγκύρει H: Sop.; Alb. cft. gl. κ 1451 **2195** συγκύρσεται H: Schm. **2196** ἐπιχαίρειν] synonymon non esse docet Ammon. (Schm., qui ex Ar. cod. V^{c} in rasura ci. ἐπιχορεύειν; cod. R habet ἐπικελεύειν) **2197** cf. gl. π 695 cum adn. **2198** σύγχει· ταράττη (H: Schm.) καὶ τάρασσαι (sic accent., unde intelligitur τάρασσε voluisse scribam, ut habet Schm.)] h. e. συγχεῖ· ταράττει (cf. gl. 2739 συνχεῖ· ταράσσει) + nov. gl. σύγχει· τάρασσε (Schm.; cf. Schol. σύγχει· τάραττε); Mus. habet σύγχει· τάραττε καὶ [τάρασσαι] (sic) **2200** συχέομαι H: Mus. **2202** ὁρμίας H: accent. Mus. **2203** ⟨…⟩] spatium unius verbi H **2204** Gen. 11,9] cf. gl. 2568 **2205** συγχωρήθη H: Mus. **2206** σύθου H: Mus. **2207** ἐν H: Mus. | βάλεο H: Mus. **2209** ζυζῆ̣ς H ut vid.: Mus. **2212** Theophr.] cf. gll. 874. π 3920 **2213** βαρβαρώδεις H: HSt.; Alb. alii cft. gll. 2752 (ubi idem error exstat). υ 203. 210

2214 συηνία· ταραχή, ἀηδία, ἀπὸ τῶν συῶν (Pherecr. fr. 271 K.–A.)
2215 σύθεν· ὥρμησαν
2216 συθῆναι· δραμεῖν, ὁρμῆσαι
2217 σύθι· ἐλθέ
2218 συθνόν· κεκρυμμένον
D **2219** σῦκα· τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα, ὅ τινες σύκωσιν (Ar. Ran. 1247. Hippocr. epid. 3,3,7 [3,84,5 L.])
K+D **2220** *συκάζει· δοκιμάζει. συκοφαντεῖ. ἢ σῦκα τρώγει (Stratt. fr. 3,2 K.–A.) A². καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις (Plat. com. fr. 286. Men. fr. 464 K.–A.)
Hom. **2221** συΐ· συάγρῳ (Δ 253 ..)
2222 †συκαμήδωρος†· μωρός
D+LXX **2223** συκάμινος· ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον (Eubul. fr. 97,2. Amph. com. fr. 38,1 K.–A.). καὶ ὁ καρπός· ⟨συκάμινον⟩ (Hippon. fr, 78,35 W. = Degani. Amph. com. l. c. Am. 7,14)
2224 συκάνης· συνετὸς [τῆς συκομορέας]
2225 συκάστρια· συκοφάντρια (com. ad. fr. dub. 425 K.–A.)
D **2226** Συκάτης· ὁ Διόνυσος (Sosib. FGrHist 595 F 10)
D **2227** συκῆ· τὸ ἐν ταῖς πεύκαις γενόμενον δενδρῶδες
2228 συκηγορίαν· τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν (com. ad. fr. 426 K.–A.)
D **2229** συκῆ Αἰγυπτία· ἡ λεγομένη κερατία τὸ δένδρον
D **2230** συκίδας· τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς
D **2231** συκιδαφόρος· ἐνίοτε ὁ συκοφάντης· ποτὲ δὲ ὁ συκόπρωκτος
Att. **2232** συκίνη μάχαιρα· συκοφάντρια (com. ad. fr. 427 K.–A.)

2214 cf. Ph = Su = EM 733,29 (Ael. Dion. σ 41) **2219** Galen. lex. 19,142,11 **2220** Ph | καὶ τὸ κτλ.] EM 733,47; Su σ 1329 v. συκοφαντεῖν **2223** cf. Ph 547,7 v. συκάμινα; Poll. 1,233; Et. Gud. 250,11 v. ἡ συκάμινος; Athen. 2,51 b–52 a; Theodoret. in Am. 81,1700,22 M. **2226** Athen. 3,78 c **2227** Theophr. h. pl. 3,9,3; cf. Plin. n. h. 16,44 **2229** cf. Galen. simpl. med. 7,10,10 [12,23,9 K.] **2232** = Ph (Paus. σ 25); Su σ 1324 v. σύκινον; Macar. 7,82

2214 Alb. cft. gll. 2121. υ 23 **2215** ὥρμησεν H: Mus. **2219** σύκα H: accent. Schm. **2220** σύκα H: accent. Mus. | καὶ τὸ κτλ.] EM et Su perperam συκοφαντεῖν pro συκάζειν habent (Kock); de duarum vocum significatione cf. Ph συκάζειν· συκοφαντεῖν | Stratt. 3,2] de significatione vocis συκάζειν hoc loco v. Kassel–Austin **2221** Alb. cft. gll. 2756. 2797 **2223** συκάμινα H: Hansen; de -ος in -α corrupt. cf. gl. π 2395 cum adn. | ὁ καρπός· ⟨συκάμινον⟩ Hansen; de glossis inversis cf. gl. π 550 cum adn.; neque ὁ καρπός (cod.) neque ὁ καρπὸς ⟨τῆς συκομορέας⟩ (Pears., qui τ. σ. e fine gl. 2224 huc transponere voluit) ad lemma συκάμινος (vel συκάμινα) satis quadrare videtur | Am. 7,14] cf. gl. κ 3126 **2224** τῆς συκομορέας] verba neque huc neque ad gl. 2223 (ad quam v. adn.) attinere videntur; vox σ. gl. 2234 legitur | cf. ft. gl. 2633 **2226** συκεατὶς (-τής Mus.)] h. e. συκίτης Toll., coll. Athen.; συκάτης Schm., coll. ordine **2227** συκὴ H: accent. Mus. **2229** Toll. et Alb. ci. κερατωνία, coll. gl. 2291 (et κερωνία gl. 2374); cf. Galen.; κερατία de arbore legitur e. g. Strab. 17,2,2 p. 822 C. **2230** σύκας H: accent. Schm. **2231** συκοπρῶκτος H: accent. HSt. **2232** συκήνη· μάχαιρα, H: Ph | συκοφάντρια] συκοφαντία Ph

2233 σύκινον· ἀσθενές
2234 συκομορέα· συκάμινον (Ev. Luc. 19, 4) N. T.
2235 σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν (Ar. Vesp. 302) Prov.
2236 σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ· παροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων. ὁπότε ⟨γὰρ⟩ φανείη σῦκον πρῶτον, τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν Prov.
2237 συκοσπαδίας· ὁ συκοφάντης
2238 συκοφάντης· ψευδοκατήγορος. κακοπράγμων
2239 συκοφάνται· οἱ ἐπηρεάζοντες
2240 συκοφαντία· καταλαλιά (Aeschin. 2, 145)
2241 συκχάδαι· ῥαπίδες
2242 συκχάδες· εἶδος ὑποδήματος D
2243 σύκχοι· ὑποδήματα Φρύγια D
2244 συλαγωγῶν· ἀπογυμνῶν (Ep. Col. 2, 8) N. T.
2245 συλᾷ· ἐκδύει, συλεύει (Aeschin. 2, 115)
2246 σύλαιον· θύλακον D
2247 συλᾶν· ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν
2248 συλήσει· ὅμοιον
2249 συληθείς· ἀφαιρεθείς (Isocr. 6, 19)
2250 συλλαβὰς ὁδοῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας
2251 συλλαμβάνει· βοηθεῖ (Eur. fr. 432, 2 N. Men. frr. 211. 717, 3 K.–A.)
2252 συλλαγνεύσας· συμπορνεύσας
2253 *συλλέγεται· συνάγεται (Ev. Matth. 13, 40) N. T.
2254 *συλλελογισμένα· ἀπὸ συλλογισμῶν A^{7}
2255 *συλλήβδην· ὁμοῦ vg^{2}A^{9} συλληπτικῶς A^{12}, ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν vg^{2}A^{12} συντόμως vg^{2}A^{9}
2256 *συλλήπτορα· συναγωνιστήν. ⌊συνεργόν A^{συν149}, σύμμαχον A^{8} (Plat. conv. 218 b)
2257 συλλήψεται· ἔγγαστρον ἕξει (Arist. fr. 285, 5 Rose; cf. ft. Esai. 7, 14 v. l. et Ev. Luc. 1, 31). ὑπερασπιεῖ (Ar. Equ. 229). καὶ τὰ ὅμοια

2233 = Ph = Su; cf. Schol. Theocr. 10, 45 **2235** Ph; Su σ 1326; Prov. Bodl. 839 = Zenob. vulg. 5, 91 = Su σ 1327 **2236** Prov. Bodl. 846 = Zenob. vulg. 5, 92; Ph (Paus. σ 26); Su σ 1327 ad fin. **2237** cf. Schol. Ar. Plut. 873 **2239** EM 733, 54 **2242** cf. Poll. 7, 86

2234 συκάμινον] συκάμινος exspectaveris, sed cf. Diosc. mat. med. 1, 126, 1 μορέα ἢ συκάμινον δένδρον ἐστὶ γνώριμον, οὗ ὁ καρπὸς κτλ.; A habet συκαμινις (sic) **2235** συκοναιτεῖν H: Mus., cf. Prov. **2236** σύκον H: accent. Mus. | ἑρμῆν H: Prov. | ⟨γὰρ⟩ Hansen, coll. testt. | φωνεῖ H: Vales., coll. Zenob. | σύκον H: accent. Prov. **2240** καταλαλία H: accent. Mus. **2241** συκχάδαι] h. e. συκχάδες, cf. gl. 2242 et Poll.; de -αι perperam pro -ες scripto cf. gl. 167 cum adn. | ῥάπη H: Hansen post Mus. et Sop. **2242** contin. H: nov. gl. Voss. **2243** σύκχοι] Lat. socci | ὑποδήματος φρυγία H: Mus.; de -ος pro -α per errorem scriptum cf. gl. π 3856 **2246** σύλαιον] h. e. σύλακον, Lac. pro θύλακον (Alb.) | Alb. cft. gl. 2258 **2250** συλλαβὰς] συλητὰς Sop. | συλλῶντας H: Mus. **2256** συνεργόν] nov. gl. H: contin. Voss. Biel. | cf. gl. 2650 **2257** ἔγγαστρον] ἐν γαστρὶ Palm.

D **2258** συλλίρ· θύλακος
2259 συλλογισάμενος· συναγαγὼν τὸν λογισμόν, καὶ θεωρήσας (Isocr. 12, 164. Plat. Charm. 160 d)
2260 *σύλλογος· σύνοδος⌋ ἀνθρώπων, ⌊ἄθροισμα A[10]
2261 συλλοχισμός· ὄνομα τακτικόν (Ael. tact. 7, 1–2)
2262 σῦλον· ἐνέχυρον
2263 συλῶ· σκυλεύω
2264 συμβαλεῖν· συναλ⟨λ⟩άξαι. καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι. καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν· συμμίσγειν, συνιέναι
2265 συμβαλεῖν· λοιδορεῖν (Soph. Ai. 1323)
2266 *συμβαθέν· τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν A[64]
2267 *συμβαῖεν· συνέλθοιεν A[65]
2268 *συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα (e. g. Plat. Gorg. 479 c. Dem. 39, 20) vg[8]g[33]A[49]
Eur. **2269** *συμβαλεῖν· διακρῖναι (e. g. Eur. Med. 675) vg[21]A[66]
2270 *συμβάλλεται· λέγεται A[67]
LXX **2271** *συμβαλλόμενοι· συνάγοντες (Esai. 46, 6) A[84]
2272 συμβάλλων· συναρμόζων
2273 *συμβάλλου· συναγωνίζου A[91]
2274 σύμβαμα· κατηγόρημα. συμβεβηκός (Luc. vit. auct. 21)
2275 συμβᾶμεν· συμφωνεῖν
D **2276** συμβαρτικαῖς· Περσικαῖς. ὑπερηφάνοις. πολυτελέσιν
2277 *συμβάσεως· εἰρήνης A[68]
2278 *σύμβασις· ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν vg[23]
2279 *συμβατήριοι· εἰρηνικοί (Thuc. 5, 76, 2) A[69]g[25] [διαθέσεις] A[69]
2280 συμβεβηκός· ⟨τὸ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον⟩ r
LXX **2281** *συμβέβληται· ἀπαντᾷ, συνενήνεκται. νενόηται A[43]. ὠφελεῖ (Sap. 5, 8) A[82]

2260 cf. Σ σ 285 **2268** = Σ σ 286 **2269** Σ σ 287 **2276** Σ σ 269; cf. Apostol. (Arsen.) 15, 83 a | Περσικαῖς] cf. Diogen. 6, 37; Apostol. 11, 43; Prov. Bodl. 628 **2279** Σ σ 289 **2280** Zonar. 1689

2258 σύλλιρ (H: accent. Schm.)] Lac. pro θυλλίς (G., Alb. cft. gl. θ 855) | θύλακον H: Schm. | cf. gl. π 1011 **2261** συλλογισμὸς H: Mus. **2262** σύλον H: accent. Schm. in app. **2264** συναλάξαι H: Mus. | συμβαλεῖν²] ft. συμβάλλειν Schm.; sed aor. per praes. etiam gl. 2265 neglegenter explicatur | συμμίσγειν] sc. εἰς μάχην; cf. e. g. Hdt. 4, 127, 2; Schm. cft. gll. 2300. μ 1421 | συνεῖναι H: Voss. **2265** cf. ad gl. 2264 **2266** σύμβαθε H: Alb. **2268** cf. gl. 2438 **2269** διακρίναι H: accent. Mus. **2271** συνάγονται H: A; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. **2273** συμβάλλαι H: A; σύμβαλλε Mus. **2274** σύμβακα H: Salm. Voss. **2275** σύμβαμεν H: accent. Mus. **2276** συμβαρτικαῖς] h. e. Συβαριτικαῖς (Sop. Salm.), sc. τραπέζαις; cf. gl. 2130 cum adn. | Περσικαῖς] cf. Μηδικὴ τράπεζα Prov. (v. testt.) **2279** εἰρηνικοί, φιλικοί Σ; habent ειρηνικαι διαθεσεις. φιλιαν A, ειρηνικοι φιλοι g, male **2280** expl. excidit, quia lemma in fine paginae scriptum est

2282 συμβῇ· ⟨συμπέσῃ⟩
2283 συμβῆν· σύμφωνα λέγειν
2284 *συμβῆναι· συνομολογήσασθαι (Eur. Andr. 233) A^{70} Eur.
2285 *συμβιβάζει· εἰς φιλίαν ἄγει. ἢ συλλαλεῖ (vg^{7}A^{47})
2286 *συμβιβασθέντες· διδαχθέντες A^{48}, διαλεχθέντες (Ep. Col. 2, 2) N. T.
2287 συμβίβασις· πεῖσις, διδαχή, πίστις
2288 *συμβιβάτω· διδαξάτω (Iud. 13, 8) A^{74} LXX
2289 συμβλήμενος· συναντήσας (λ 127 . .) Ap. S.
2290 σύμβλητο· ἀπήντησεν (Ξ 39 . .) Hom.
2291 *συμβιβῶ σε· συνάπτω σε g^{συν94}, διδάσκω σε, συμπορεύομαί σε (Psalm. 31, 8) LXX
2292 *σύμβολα· σημεῖα g^{36}
2293 *συμβόλαια· κοινωνία χρημάτων.⌟ ἢ τάγματα. ⌞ἢ γράμματα A^{52}
2294 συμβολαιογράφος· ὁ τὰ συμβόλαια γράφων
2295 *συμβόλαιον· συνάλλαγμα,⌟ συγγραφή, ἀσφάλεια, ⌞γραμματεῖον A^{53}
2296 συμβολαί· μάχαι (Ios. b. Iud. 6, 168)
2297 συμβολαίας δίκας· τὰς κατὰ σύμβολα[ιον] (Thuc. 1, 77, 1) D
2298 συμβολατεύειν· συναλ⟨λ⟩άττ[ευ]ειν (Epicharm. fr. 99, 3 K.–A.) D
2299 συμβολεῖ· συντυγχάνει (Aesch. Sept. 352)
2300 *συμβολή· μίξις (A^{75})
2301 συμβολῆσαι· συντυχεῖν
2302 *συμβολικῶς· σεσημειωμένως A^{72}
2303 *σύμβολον· σημεῖον g^{37}(A^{80}). συμπόσιον (A^{80}). ὁρισμός
2304 σύμβολος· οἰωνός. καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον D
2305 σύμβοτον· σύννομον. σύνηθες
2306 †συμβόται†· συνωμόται

2285 Σ σ 290 **2289** = Ap. S. 146, 9 **2292** Σ σ 292; EM 734, 17 **2295** Su; cf. Ph 549, 4 v. συμβόλαια **2303** Σ σ 294 **2304** cf. Ph 549, 10 **2306** Ph 549, 9

2282 συμβεῖ (H: Schm.)] contin. H: nov. gl. Schm., coll. gll. ξ 107 (unde συμπέσῃ addidi) et σ 2330 **2283** σύμβην H: accent. G., dial. pro συμβᾶν (i. q. συμβάειν), 'a συμβάω'; cf. ft. Lac. ἐκβῶντας Thuc. 5, 77, 1 | Alb. cft. gll. ξ 106. 190 **2288** συμβιβάτω H = A] h. e. συμβιβασάτω (Hammond alii) **2290** συμβλήτω H: Jens. **2291** συμβιβῶσαι· συνάπτοσαι (συμβιβωσε· συναπτωσε g). διδάσκοσαι H: Mus. | Psalm. 31, 8] cf. gl. 2557 **2294** συμβολαιαγράφος H: Schr. **2295** συγγραφή] nov. gl. H: contin. Palm. alii, cf. A **2297** v. l. gl. ξ 110 (Alb.) | συμβολαίας] ξυμβολαίαις Thuc.; ξυμβολιμαίας gl. ξ 110 | συμβόλαιον H: Cob. Nov. lect. 168, qui etiam in gl. ξ 110 σύμβολα (pro συμβόλαια) ci., coll. Harp. 282, 8 [σ 54 K.] **2298** συναλαττεύειν H (Ald. perperam τ pro ττ habet; unde συναλλακτεύειν Salm. [Alb. cft. gl. ε 7219]): Mus. (⟨λ⟩) et Hansen ([ευ]) **2301** cf. gl. 2582 **2304** Sop. cft. gl. α 6682; cf. etiam Ph (eiusque ordinem) συμβούλους (h. e. συμβόλους [Alb.])· οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν **2306** συμβόται (σ om. rubr., add. Mus.)] σύμβουλοι Ph; Schm. ci. συμβοῦαί | συνομῶται H: Schm.

D **2307** συμβουάδ⟨δ⟩ει· ὑπερμαχεῖ. Λάκωνες

D **2308** συμβουλεύς· ἁλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν

2309 *συμβουλή· γνώμη. δόσις A^{54}

D **2310** συμβίκη· εἶδος ὀργάνου

Hom. **2311** Σύμη· νῆσος (Β 671)

Greg. Naz. **2312** συμβῶμεν· συναφθῶμεν (Greg. Naz. or. 41, 7 [36, 437, 43 M.])

2313 [σύμμαρ· συλλαβών]

Ap. S. **2314** *συμμάρψας· συλλαβών $g^{3}A^{62}$. δήσας (Κ 467. ι 289 . .) [A^{62}]

2315 *σύμμαχος· βοηθός A^{56}

2316 συμμεμαρτυρημένη· συνειλημμένη

D **2317** συμμετρία· ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα

2318 συμμίσγειν· ὁμιλεῖν. συνουσιάζειν

2319 συμμορία· πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος, *σύνταγμα (Dem. 14, 17. Hyperid. fr. 186 S.) [A^{57}]

2320 συμμοριῶν⟨· … (Dem. 14, 1 [tit.]. 17)

2320x συμμορί⟩τας· τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας (Hyperid. frr. 173. 176 S.)

D **2321** συμμῦσαι· σκοτῶσαι

D **2322** συμμυολόγους· ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας

D **2323** συμμ⟨ύ⟩ων· σιωπῶν

Hom. **2324** συμπάντων· ὁμοῦ πάντων (Α 90 . .) $A^{73}(vg^{27})$

2325 *συμπαρομαρτοῦσαν· συνακολουθοῦσαν (Σ)

2326 [συμπειρασθέντες· συντραφέντες]

Ap. S. **2327** συμπατάγησαν· συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας ποιήσαντες (Ψ 102 v.l.)

2328 συμπεριγινόμενον· συμπεριλαμβανόμενον

LXX **2329** *συμπεπορπημένους· συμπεφιβλωμένους. συρραφέντας $g^{14}A^{87}$ περόνῃ (Exod. 36, 13) A^{87}

2314 Ap. S. 146, 8; Scholl. **2317** Poll. 54, 1 **2319** Harp. 282, 12 [σ 55 K.] (unde epitom. = Ph = Su = EM 734, 32); Σ σ 296; Schol. Dem. 14, 1 **2320x** Harp. 283, 12 v. συμμορία [σ 55 K.] (unde epitom. = Ph 550, 9 = Su σ 1386 lin. 15 = EM 734, 44); Poll. 3, 53 **2324** Schol. **2325** Σ σ 297 **2327** συνεκρότησ-] Ap. S. 146, 15 = Schol.; συνέκρουσ- τ. χ.] Schol. bT **2329** = gl. Oct.

2307 συμβουαδεῖ H: Hemsterh., coll. gl. φ 806; de δδ pro ζ cf. gl. 3542 cum adn. **2308** συμβουλεύς] h. e. συμβολεύς (HSt.) | λινὰ H: accent. Mus. **2309** h. e. συμβουλή· γνώμη + nov. gl. συμβολή· δόσις (Alb.) **2310** συμβίκη (συμβύκη ordo)] h. e. σαμβύκη, cf. gl. 139 cum adn. **2311** Σύμη] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2312** σύμβωμεν H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 2291 **2313** v. l. gl. 2314 (Mus.) **2320–2320x** unam gl. συμμωριῶντας· τοὺς κτλ. H: Schm. in app. (συμμο- iam Salm. Voss.) **2321** συμβῆσαι H: Palm. Voss. **2323** συμμῶν H: Voss. **2326** v. l. gl. 2692 **2327** συμπατάγησαν] h. e. συμπατάγησεν (Hom. v. l.), i. q. συμπλατάγησεν (Hom. vulg. = Ap. S. = Schol. et Schol. bT) (Jens.) **2328** συμπεριγενόμενον H: I. C. Cunningham **2329** συμπεπερονημένους H: A | συμπεφιβλομένους H: g | ̣υρραφέντας· H: σ in initio versus ab H perperam rubricatori relictum add. Mus., simul deleta interpunctione insequenti

2330 συμπέσῃ· συμβῇ (e. g. Isocr. 1, 32). συγκροτηθῇ
2331 συμπεσών· συντυχών (Semon. fr. 14, 3 W.) D
2332 †συμπέφιλα· στανόμος,† συντεθλιμμένος
2333 *συμπιεζούσης· θλιβούσης [A^{41}]
2334 *συμπίτνει· συμπίπτει (Eur. Hec. 846) A^{50} Eur.
2335 *συμπλάττομεν· ψευδόμεθα (Σ)
2336 συμπλευσάντων· ὁμονοησάντων (Dem. 18, 168)
2337 *συμπνευσμός· ὁμόνοια (Ios. Ant. 17, 334) A^{92}
2338 συμπληγάδες· αἱ παρ᾽ Ὁμήρῳ πλα⟨γ⟩κταί (Eur. Med. 2) Eur.
2339 σύμπλους· συνοδευτής (Eur. Hel. 1207) Eur.
2340 συμποδίζει· κωλύει
2341 συμποθέν· καταποθέν
2342 συμποδιστής· †ὠμὸς ἐκ τοῦ ἴσου†
2343 σύμπορπον· τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημ⟨μ⟩ένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα
2344 συμπόσιον· τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως
2345 συμπράξει· βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ
2346 *σύμπτωμα· συνάντημα v^{18}A^{77}. συμβεβηκός vg^{18}(A^{58}). ἐξάπινα v^{18}A^{77}
2347 συμφανές· φανερόν
2348 *συμφανής· φανερός A^{63}
2349 συμφέρει· ἁρμόζει [ἀγαθόν]. συνᾴδει. συν⟨ευ⟩τυχεῖ, συντυγχάνει
2350 συμφέρεσθαι· συμφωνεῖν, *συναρμόττειν (Σ), ἀκολουθεῖν (vg^{19}A^{59}), συντυγχάνειν
2351 συμφέρον· συνοῖσ[τ]ον. ⟨ἀγαθόν⟩
2352 *συμφερτή· συμφορητή [g^{15}], συνακτή (N 237) Hom.
2353 *σύμφημι· συναινῶ. συνομολογῶ (Plat. rep. 403 c .. Ep. Rom. 7, 16) vg^{5}A^{44} N. T.

2335 Σ σ 299 **2338** Schol. Eur. **2346** Σ σ 300 **2350** Σ σ 301 **2352** Schol.; cf. Ap. S. 146, 16 **2353** Σ σ 302; gl. N. T.

2330 cf. gll. ξ 107 et σ 2282 **2332** συμπέφιλα· στανόμος,] συμπεφυλλεστωμένος· Mus., συμπεφυμένος· ἐστενωμένος, Voss., συμπεφλασμένος· L. Dind. 7, 1145 a–b; nihil placet **2336** συμπλευσάντων] h. e. συμπνευσάντων (Heins.) **2337** συμπνευσμός] συμπλευσμός ordo, falso; cf. gl. 2336 cum adn. | ὁμόνος H: A **2338** πλάκται H: Mus. | cf. gl. π 2416 **2342** Schm. ci. σύμποδα στήσω· ὁμόσε vel σύμποδ᾽ ἵστησι **2343** σύμπορ· (H: interpunct. del. Mus.) ποντὸν (sine interpunct. insequ.) H: Heins.; Alb. cft. gl. 2329 | συνειλημένον H: Mus. | post ῥαφαῖς] ⟨ἀλλὰ περόναις⟩ Vales. **2345** Alb. cft. gl. 2426 **2346** συμβεβηκός] nov. gl. H: contin. Voss., cf. Σ (Alb.) et K **2349** ἀγαθόν] v. ad gl. 2351 | συνᾴδει] nov. gl. H: contin. Arnald. | συντυχεῖ H: Mein. ap. Schm. **2351** συνοιστόν H: Lob. Phryn. 724, Schm. cft. συνοῖσον· συμφέρον Σ σ 367 | ἀγαθόν huc e gl. 2349 transp. Alb. in app., coll. Su συμφέρον· ἀγαθόν; id. cft. etiam gl. 2360 **2352** συμφερετὴ H: HSt., cf. Schol.

2354 συμφήτωρ· μάντις. μάρτυς
2355 *συμφθείς· συντριβείς A^{94}
2356 [συμφόρησις·] *συμφορά· συντυχία g^{38}. σύμπτωμα. ⌊ἀτυχία g^{38}
2356x ⟨συμφόρησις·⟩ σύναξις
2357 *συμφορήσας· ἀθροίσας [$g^{6}A^{45}$], συναγαγών (Dem. 18, 15)
2358 v. gl. 2356x
2359 συμφορίας· συμπεφορημένης, συμμίκτου
2360 *σύμφορον· ἁρμόζον, ⌊καλόν A^{85}, συμφέρον (v)$g^{32}A^{85}$, σύμφωνον
2361 σύμφορος λιμός· ὁ συμπίπτων, καὶ συνών (Hes. op. 302)
Hom. **2362** *συμφράδμονες· ὁμόφρονες A^{51}, σύμβουλοι (B 372) $g^{13}A^{51}$
2363 σύμφρα· θυσία τις Ἀπόλλωνι τελουμένη
2364 συμφρασθῆμεν· καταπληθῆναι
2365 συμφράξαι· συμφράσαι
Hom. **2366** συμφράσ⟨σ⟩ατο· συνεσκέψατο (A 537 . .)
2367 *συμφυᾶ· ὁμοφυᾶ $vg^{1}A^{40}$
N. T. **2368** *συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν (1. Ep. Thess. 2, 14) $vg^{35}A^{86}$
2369 *σύμφυλον· τάγμα A^{89}
2370 συμφυράσουσι· συμμιγήσονται
2371 *σύ⟨μ⟩φυτον· συμπορευόμενον A^{60}r, συνόν A^{60}
2372 σύμφυτον· ἡ νεκτάριος ῥίζα, ἣν ἔνιοι ἑλένιον, ἔνιοι δὲ μηδίκην
2373 συμφῦσαι· ἀνάψαι (Plat. epist. 323 b)
2374 συμφωνία· ὁμοφωνία (Plat. conv. 187 b)
2375 *συμφώνων· ὁμοίων ($vg^{30}A^{81}$)
LXX **2376** *συμψηθείς· βλαβείς, τρωθείς (Ier. 22, 19) $g^{12}A^{93}$
2377 *συμψῆραι· συμψηλαφᾶ⟨ν⟩ A^{90}
2378 σύμψηφος· ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατατιθέμενος (Plat. e. g. rep. 380 c)

2356 Σ σ 303 **2357** Schol. Dem.; cf. Σ σ 304 **2362** Σ σ 305 = Schol. **2366** EM 799, 22 **2368** Σ σ 306 **2372** Diosc. mat. med. 1, 28, 1; cf. Hippiatr. 66, 5 **2376** = Σ σ 310

2354 Thes. 7, 1143 b cft. gl. 293 **2355** συμφθεὶς] h. e. συμψησθείς (Alb., coll. gl. 2376 [= Σ] et Su σ 1414–5; cf. συμφθησθεις A^{94}); M. L. West ci. συμφλασθείς, coll. gl. φ 567; contra, Lob. Rhem. 16 putat συμφθείς sanum esse **2356–2356x** unam gl. συμφόρησις· συμφορὰ συντυχία, σύμπτωμα ἀτυχία, σύναξις H: transposita voce συμφόρησις divisit L. Dind. 7, 1148 d, cf. g; Schm. ordini incuriose inserviens συμφόρησις· σύναξις post gl. 2357 posuit **2358** v. gl. 2356x cum adn. **2359** συμφορίας] συμφορητᾶς vel συμφερτᾶς? Schm. **2361** σύμφορος· λιμὸς, H: interpunct. Phav. **2363** συμφραθυσία· H: Mus. fere; pro σύμφρα Schm. Philolog. 15, 1860, 345 ci. Lac. συμφραῖα, i. q. θυμφραῖα/θυμβραῖα | τῷ H: Schm. l. c. **2366** συμφράσατο H: Schm. **2368** συμφυλήτων H: ΚΣ | ὁμοέθνων H: accent. Mus. **2371** σύφυτον (H: A)] h. e. σύμφοιτον (r) **2372** σύμφυτος H: Hansen | μηδικήν H: accent. Schm. **2373** συμφῆσαι H: ordo et Alb. **2376** συμψηθείς H et ordo = g] h. e. συμψησθείς (A^{93}Σ, cf. gl. 2579) **2377** συμψηρᾶ· συμψηλαφᾶ H: Lob. Rhem. 135 post Alb.

2379 σύν, ξύν· ἅμα, ὁμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετά, ἀπό, καὶ πρός. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ

2380 συνάγειν· μετ᾽ ἀλλήλων πίνειν (cf. Men. fr. 123, 1 K.–A.)

2381 συναγεῖραι· συναγαγεῖν (Hdt. 1, 4, 3), *συνάψαι (A^{145})

2382 *συναγελάζονται· συνδιαιτῶνται (Mnaseas perieg. FHG 3, 151 fr. 11. 4. Macc. 18, 23) $g^{73}A^{240}$ D LXX

2383 †συναγέσκεο· ἰσχνοπρεπεῖς†

2384 συναγηγερκώς· συναθροίσας, συνάξας

2385 *συναγηγερμένων· συναχθέντων $vg^{12}A^{109}$

2386 *συναγορεύει· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει (A^{139})

2387 συνάγουσι· συνεληλυθότες πίνουσιν (Men. fr. 123, 1 K.–A.)

2388 συναγρίδα· θαλάσσιος ἰχθύς (Epicharm. fr. 162. cf. frr. 25 = 62 K.–A.)

2389 συναγρόμενοι· συναγόμενοι (Λ 687) Hom.

2390 συναγώγιον· συμπόσιον (Men. fr. 123, 2 K.–A.) †ἔθου†

2391 συνᾴδει· συμφωνεῖ

2392 *συνᾴδοντα· συμφωνοῦντα $vg^{9}A^{106}$

2393 σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν Prov.

2394 συναθροίζεται· συνάγεται

2395 συνακτήριον· συνάθροισμα

2396 συναΐδιος· συνυπάρχων

2397 σύναιμος· ἀδελφός (Soph. OC 1355)

2398 *συναινεῖ· συνευδοκεῖ [A^{181}]. συγκατατίθεται A^{181}

2399 σύναινος· ὁμόδοξος

2400 συναινῶ· συντίθημι (Callim. fr. 61)

2401 συναίνυτο· συνελάμβανεν (Φ 502) Hom.

2402 [συναίρεσθαι· συνερωτᾶν]

2403 *συναιρήματα· ἐρωτήματα. συλλαλήματα A^{187}

2404 *συναιρο[υ]μένοις· συμβαλλομένοις $A^{183}(g^{32})$

2380 Athen. 8, 365 c **2381** cf. Σ σ 311 **2386** Σ σ 313 **2387** Athen. 8, 365 c **2388** Athen. 7, 322 b (cum 322 f); cf. 7, 327 d; 8, 353 d; Arist. h. an. 505ᵃ15 **2390** Athen. 8, 365 c **2392** Σ σ 314 **2393** Prov. Bodl. 847; Zenob. Ath. 1, 36 et vulg. 5, 93 **2397** = Ph; cf. Σ σ 315 **2401** Schol. **2404** cf. Σ σ 316

2379 σὺν· (σ et interpunct. ft. add. Mus.) ξὺν. H: Hansen; cf. gl. π 2507 cum adn. | ὁμοῦ[1]] del. Alb. in app. **2380** cf. gl. 2387 **2387** συνεληλυθότως H: Cor. Op. posth. 137 et in Schneider lex. Gr., Suppl. 178 | πίνουσιν] σπείρουσιν H: Cor., cf. gl. 2380; σπ. per lapsum calami ex Ev. Matth. 6, 26 irrepsit **2388** συναγρίδα] nominat. sequior et Neograecus, qui quamquam ad Epicharm. fr. 162 quadrat falso pro συναγρίς exhibetur; praeterea συαγρίδες, quae forma Athen. 7, 322 f (fr. 25 = 62) exstat, nihil nisi lapsus calami est | ἰχθῦς H: accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. **2393** κινεῖ H: accent. Prov. | τὸ H: Prov. **2402** v.l. gl. 2531 **2403** συναιρήματα] M. L. West ci. συνερωτήματα **2404** συναιρουμένοις H: A, Schm. cft. gl. 2420 | Alb. cft. gl. 2535

2405 σύναιχμα· σύμμαχα
2406 συναλλάσσομεν· συνάγομεν
2407 συνάλλαγμα· σύναξις. ἢ γαμικὸν συμβόλαιον
2408 *συναλοιφή· συναγωγή. ⌊συγκεχυμένη σύγκρισις [vg^{43}]
2409 συναλείφων· τὰ αὐτά
N. T. **2410** συναλιζόμενος⟨· συναθροιζόμενος⟩ (Act. 1, 4)
2411 *συναλισθείς· συναχθείς (g^{40}A^{185}), συναθροισθείς
2412 *συναλισθέντες· συναχθέντες v^{39}g^{40}A^{176}
2413 συνάλματα· συμπηδήματα
2414 συναλλακτής· φιλιαστής
2415 *συνανακραθεῖσα· συγκερασθεῖσα A^{100}(vg^{4})
LXX **2416** *συνανοίσετε· συναν⟨εν⟩έγκατε (Gen. 50, 25. Exod. 13, 19) A^{202}[vg^{52}]
2417 συνάορος· σύζυγος, γυνή, σύγκοιτος (Eur. e.g. Or. 654), συνηρμοσμένη (Pind. Nem. 4, 9=5. cf. θ 99)
2418 *συναπηρτισμένος· πεπλ⟨η⟩ρωμένος Σ
2419 συναπάγεται· συμπορεύεται, συνέρχεται
2420 *συναράμενος· συναγωνιζόμενος. ⌊συμβαλόμενος A^{275}
2421 *συναράσσει· συγκρούει vg^{34}A^{167}
2422 *σύναρθρος· μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων (A^{156})
2423 συναρήρακται· συγκέκοπται
2424 συναρία· συνοδία ἀλλόφυλος
2425 [συναρίς· συναφή. †φίλος† ἁρμονία]
2426 *συνάρξει· συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ A^{169}, ἑνώσει
2427 *σύναρξις· συνουσία (A^{270}). καὶ τὰ ὅμοια
2428 *σύναρσις· συναφή. ἁρμονία A^{179}
2429 συναρτῶν· συνάπτων
LXX **2430** συνασπιεῖ⟨· …⟩ (3. Macc. 3, 10)
2431 *συνασπίζει· συμμαχεῖ (Ios. b. Iud. 4, 33) (vg^{90}A^{276})
2432 συνασπισμός· πύκνωσις †οἱ δὲ συνασπισμός†

2405 cf. Ph 551, 11 v. σύναιχμος **2410** gl. N. T. p. 61 **2411** Σ σ 318 **2418** Σ σ 320 **2432** cf. Su

---

2407 σαμικὸν H: Sop.; de σ pro γ cf. e.g. gl. 743 **2408** συναλοιφή] cf. gl. 390 **2410–11** unam gl. H: divisit et συναθρ. add. Alb. gl. N. T. 61 **2412** v^{39}A^{176} perperam συναυ- habent **2414** συναλλάκτης H: accent. Mus. **2416** συνανοίσατε H: A | συναneγκατε H: A **2418** συναπηρτισμένος] συναπηρτημένος Σ | πεπλρωμένος H: Σ **2419** συναπάγεται] συνάπτεται Schm. spectans Aesch. Pers. 742, coll. ordine **2421** συναράσσει] cf. gl. 2791 | συγκρούει H = A^{167}] συγκροτει. συμπιπτει vg^{34} **2424** ἀλλόφυλος] ὁμόφυλος Mein. ap. Schm. **2425** v.l. gl. 2428 | φίλος (sine interpunct. insequ.)] cf. ad gl. 2428; Alb. ci. φιλότης. **2426** Alb. cft. gl. 2345 **2427** contin. H: nov. gl. Mus. **2428** συναφῆ] συναφη φιλος A; v. gl. 2425 cum adn. **2430–1** unam gl. H: lac. agnita divisit Schm. **2432** οἱ κτλ.] aut verba cum Alb. delenda aut aliquid excidit

2433 *συναυθλοῦμαι· διαπεραιοῦμαι A^{159}

2434 *συναυλία· συμφωνία (Antiphan. fr. 49, 1 K.–A.) ($g^{91}A^{277}$)

2435 *συνάφεια· σύζευξις $vg^{23}A^{124}$, ἕνωσις vg^{23}

2436 *συνάχθεται· συλλυπεῖται $vg^{92}A^{278}$

2437 *συνάψας· συνδήσας ($v^{54}g^{55}A^{205}$), ἑνώσας, συμμίξας

2438 συνβαίνοντα· συμφωνοῦντα

2439 *συνδεδραμηκότων· συνελθόντων $vg^{44}A^{88}$

2440 συνδεῖ· συντηρεῖ. συγκοιμᾶται

2441 συνδεόμενος· συνδεδεμένος

2442 *συνδέοντες· συνδεσμοῦντες (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 604 [37, 1070, 15 M.]) A^{133}(vg^{25}) Greg. Naz.

2443 συνδέσαι· συνκοι[κοι]μηθῆναι

2444 *σύνδεσμος· πλοκή. ὁμόνοια (4. Regn. 11, 14) ($g^{65}A^{223}$) LXX

2445 σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι· συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγεῖς τῶν ἵππων (Κ 499) Hom.

2446 *συνδήσας ἄρα τὼ χεῖρε· συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας A^{180}

2447 *συνδιαιωνίζειν· συνδιάγειν εἰς αἰῶνας (Greg. Naz. or. 41, 13 [36, 448, 5 M.]) $vg^{42}A^{177}$ Greg. Naz.

2448 συνδιεξέρχου· συνεκπέρα

2449 σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ· συνταράξῃ ἡμῖν τὴν εὐωχίαν (Α 579) Hom.

2450 συνδιημέρευσαν· τὴν ἡμέραν συνδιή⟨γα⟩γον

2451 *σύνδικος· σύμφωνος (Pind. Ol. 9, 148=98. Pyth. 1, 3=2) (Σ). ἢ ⌊συνήγορος βουλῆς A^{256}

2452 σύνδικοι· οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί (Isae. fr. 37 S.)

2453 *συνδο⟨κ⟩τικόν· συνδεδογμένον A^{168}

2454 σύνδουλος· ὁμόδουλος (Ev. Matth. 18, 29 ..) N. T.

2455 *συνδούμενος· συνδεδεμένος $A^{26}\Sigma$(g^{24}). συνυπάρχων, συνών

2456 συνδραμεῖν· συνθέσθαι. βοηθῆσαι. συμφωνῆσαι. συνομολογῆσαι

2434 Σ σ 323; Athen. 14, 618 a–b **2435** Σ σ 324 **2445** Schol. **2449** = Schol. **2451** Schol. Pind. Ol. 9, 148=98 (cf. Pyth. 1, 3=2); Σ σ 326 (ad Pind. Pyth. 1, 3=2) **2452** = Σ^{a} σ 325; Harp. 284, 10 [σ 57 K.] (unde brevius epitom. = Ph; EM 734, 57) **2455** Σ σ 327

2433 συναυθλοῦμαι H = A] h. e. συν⟨ν⟩αυ⟨σ⟩θλοῦμαι (⟨ν⟩ Mus. et coll. gll. ν 117. 141–2 ⟨σ⟩ Jens.) **2436** συνάχθηται H: K **2438** συμβαίνοντα H: Voss., coll. ordine | cf. gl. 2268 **2440** συνδεῖ] h. e. συνάει (Alb., coll. gl. 2443) **2441** συνδεδημένος H: Schm. post Mein. 1857 p. 623; συνδεσμούμενος Schm. in app., cf. gl. 2442 **2443** συνδέσαι] h. e. συναέσαι (Alb. ad gl. 2440, coll. gl. α 1409) | συνκοικοιμηθῆναι H: Mus.; de -νκ-. -νγ-. -νχ-. -νλ-. -νμ-. -νβ-. -νπ-. -νφ- pro -γκ-. -γγ-. -γχ-. -λλ-. -μμ-. -μβ-. -μπ-. -μφ- scriptis cf. e. g. gll. 2645–9. π 210 fin. 302. 360–1; σ 1774. τ 1443–4; σ 2738–9; 2650; π 270. 2651; σ 2438; π 207. 625. 1817. σ 2690–3; ρ 343 **2445** συνδ' εἴηρεν H: Mus. **2446** ἄρα] παρα A | 'Est locus alicujus Scriptoris' Alb. **2449** συνδ' … ταράξαι· συνταράξαι H: Valcken. Jens. **2450** συνδιήγων H: Schm. **2453** συνδοτικὸν H = A: Voss.; Alb. cft. gl. η 124; contra, Thes. 7, 1278 b lemma non corrigit, sed expl. in συνδεδο[γ]μένον mutat **2455** συνδεδεμένος] συνδεσμούμενος Mein. 1857 p. 623 | συνδουμενοι· συνδεσμουμενοι η συνδεδεμενοι g **2456** συμφωνῆσαι] nov. gl. H: contin. Alb., coll. Ph 552, 19 σύνδρομος· σύμφωνος

2457 *συνδυάζειν· συμπράττειν (g^{95}). [κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν] συμβουλεύεσθαι

2458 συνδυασμός· συζυγία

2459 συνεβάλ[λ]οντο· συνέθεντο

Greg. Naz. **2460** συνέβημεν· συνεχωρήσαμεν. συνεθέμεθα. ὡμολογήσαμεν. συνωδεύσαμεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 230 [37, 540, 2 M.])

2461 *συνεδεῖσθαι· συγκαθῆσαι A^{146}

2462 *συνέθει· συντρέχει A^{122}

2463 συνέδρα· ἡ στάσις, ἣν νῦν στατιῶνα λέγουσι

2464 συνεδρεύουσι· συνέρχονται, εἰς βουλὴν συνάγονται

2465 συνέδριον· δικαστήριον

Ap. S. **2466** συνέ⟨ε⟩ργον· συνεῖργον. συνεδέσμευον (ι 427 . .)

Hom. **2467** συνε⟨έ⟩ργαθον· συνεῖχον. περιώριζον (Ξ 36)

Hom. **2468** σὺν ἐχμωτῇ· σὺν ἁρμολογῇ, τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων (Ξ 465)

Hom. **2469** συνέηκε· συνῆκεν (Β 182)

2470 συνέθετο· συνετάξατο

LXX **2471** συνέθλασε· συνέτριψεν (Psalm. 57, 7 et v. l. 106, 16)

2472 συνέθρ[ο]ισε· συνέτεμε. λεπτὰ ἐποίησεν. ἀπὸ τοῦ θρίσαι, ὅ ἐστι τεμεῖν

2473 συνιείς· γνούς, νοῶν

2474 *συνίημι ὃ φῄς· νοῶ ὃ λέγεις A^{155}

2475 συνείκανα· σύνοδος

2476 συνείκει· συμφέρει

2477 συνείλας· συνειλήσας

2478 *συνειλεγμένα· συνηγμένα $A^{117}Σ(g^{11})$, συνηθροισμένα

2479 συνειλοχώς· συναγαγών (Dem. 18, 308)

2480 συνειλοέντες· συλλαβόντες

2457 EM 735, 5 **2461** Σ σ 330 **2462** Σ σ 331 **2466** Ap. S. 147, 4 **2469** Schol. **2478** Σ σ 332

2457 κυβᾶν … κακῶν del. Mus. **2459** συνεβάλλοντο H: Mein. ap. Schm. **2460** συνεθέμεθα] nov. gl. H: contin. Schm. | ὁμολογήσαμεν. συνοδεύσαμεν H: Mus. **2461** συγκαθῆσαι] συγκαθισαι A; συγκαθῆσθαι Σ; συγκαθεδεῖσθαι L. Dind. 7, 1288 c **2462** συντρέχει] h. e. συνέτρεχεν (Σ) **2463** στατίωνα H: accent. Hansen **2466** συνέργον H: Ap. S. **2467** συνέργαθον H: Voss. **2468** σὺν ἐχμωτῇ· σὺν ἁρμολογῇ,] h. e. συνεεχμῷ (v. l. pro συνεο-)· τῇ συναρμογῇ (sine interpunct. insequ.) (Jens. alii, fere) | σφονδήλων H: Mus. **2469** συνέηκε] ξ- Hom. et Schol.; Ap. Rh. 1, 1086 habet σ-; ξυνέηκε gl. ξ 128 ad A 8 attinet **2470** Alb. cft. gl. 2625 **2471** in utroque l. c. συνέτριψεν antecedit; Psalm. 106, 16 habet συνέκλασεν et v. l. (cod. Al.) συνέθλασεν; Alb. cft. gl. ε 676 ἔθλασεν· συνέτριψεν, ἔκλασεν **2472** συνέθροισε H: Mus. | θρίσε H: Schm. **2473–4** cf. gll. 2635–6; συνειείς et συνείημι ordo **2476** συνείκη H: accent. Voss. **2477** συνείλας] h. e. συνίλας (Cob. Var. lect. 361) **2479** συνειλεχώς H: Alb., coll. gl. 2483 | Dem. 18, 308] cf. gl. 2486 **2480** συνειλοέντες] h. e. συνειλέοντες (Mus., ‘quod explicationem συλλαμβάνοντες posceret’ [Schm.]) vel συνειλοῦντες, cf. gl. ι 567

2481 συνειλόμενα· συστρεφόμενα
2482 *συνειλοῦνται· συστρέφονται (Ios. b. Iud. 4,420) vg^{93}A^{279}g^{συσ11}
2483 *συνείλοχας· συνήγαγες A^{172}, ἤθροισας
2484 *[συνείνησις] συνείδησις· διάθεσις A^{189}
2485 *συνείπετο· ἠκολούθει (Xen. conv. 1,2. Anab. 1,4,17. Act. 20,4) vg^{14}A^{111} N.T.
2486 *συνείρει· συνάπτει (Dem. 18,308) A^{115}[vg^{2}A^{255}]. μιγνύει
2487 *συνεῖρκτο· ἐδέδετο [Σ]
2488 [συνείρει· συνάπτει]
2489 *συνείροντες· συνάπτοντες (Phil. e.g. Flacc. 34. 139) A^{98}. ε⟨ἴ⟩ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ ⟨ἅπτειν⟩ [A^{98}]
2490 συνείρ̣ται· συνέσπασται
2491 συνεισθορεῖ⟨· …⟩
2492 συνεῖσι· συναινέσα⟨σ⟩ι
2493 *συνεισέφρησεν· συνεισήνεγκεν g^{13}A^{110}
2494 συνέκδημος· συνοδοιπόρος (Act. 19,29. 2. Ep. Cor. 8,19) N.T.
2495 συνεκδοχή· ὅταν τις ἀπὸ μέρους παραλάβῃ
2496 *συνεκδοχικῶς· συλληπτικῶς vg^{16}A^{113}
2497 *συνεκόμισε· συνήγαγεν (vg^{29}A^{131})
2498 συνεκοσμοῦντο· συνεκρίνοντο
2499 *συνέκυρσε· συνέτυχεν (Empedocl. VS 31 B 53 ..) Σ
2500 *συνεκτικώτατα· κεφαλαιωδέστατα (Phil. e.g. leg. spec. 1,211) vg^{85}A^{266}Σ
2501 συνεκύρωσεν· ἐβεβαίωσεν
2502 *συνελάβετο· ἐβοήθησεν (Gen. 30,7). ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει (Gen. 30,8) vg^{53}A^{203} LXX
2503 *συνεληλακότες· ἐλάσαντες A^{210}
2504 συνελάσ[σ]ωμεν· συμβάλωμεν
2505 συνέλευσις· σύνοδος

2485 Σ σ 334 **2486** Σ σ 335 **2487** cf. Σ σ 336 **2493** = Σ σ 337 **2496** = Σ σ 338 **2497** Σ σ 339 **2499** cf. Σ σ 341 **2500** Σ σ 340

2484 συνείνησις· συνείδησις. H et ordo = A: Alb.; habemus correctionem cum errore perperam non deleto; cf. gl. 244 cum adn. **2485** ἠκολούθει] συνηκολούθει ΚΣ **2486** Dem. 18,308] cf. gl. 2479 **2488** v.l. gl. 2486 **2489** ἔρειν H: Mus. | ⟨ἅπτειν⟩ I.C. Cunningham; ⟨συνάπτειν⟩ Mus. | σ.· σ. παρα το ενειρειν ὁμου A **2490** συνείρ̣.ται (συνείρ̣υ̣ται Schow et Latte)] συνείρεται Mus.; συνειρύεται Voss. **2491** contin. H: nov. gl. L. Dind. 7,1298 b, qui συνεισθόρει (ab -θόρνυμι) voluit et lac. agnovit **2492** συναινέσαι H: Mus.; Alb. cft. gl. 2456 **2493** συνεισένεγκεν H: Σ **2495** παραλ.] sc. τὸ ὅλον (Vales.) **2497** συνεκόμησε H: Alb., coll. ΚΣ **2499** συνέκυρσε] συνεκύρησεν Σ **2500** κεφαλαιωδέστερα H = A: vgΣ **2502** h.e. συνελάβετο· ἐβοήθησεν + nov. gl. συνέλαβε· κατὰ γαστρὸς ἔχει (Pric.) **2503** συνελαληκότες· ἐλάσσαντες H: A **2504** συνελάσσωμεν H: Mus.; contra, Schm. ci. συνελάσσομεν (pro ξ-, quod σ 39 exstat [Schol. explicant συμβάλλομεν])

2506 συνελόντες· συνάγοντες
2507 *συνελόντι· συνάγοντι A^{128}
2508 *συνελόντι φάναι· συντόμως⌋ λέγειν, ἢ ⌊εἰπεῖν g^{27}
2509 *συνελόντι φῆσαι· ὁμοίως v^{26}A^{144}
2510 *συνελόχησε· συνέδρευσεν (1. Macc. 4, 28) A^{229}
Eur. **2511** *συνέμποροι· σύνοδοι (Aesch. Suppl. 939. Eur. Hel. 1538). ⌊σύμφωνοι (A^{265})
2512 συνέμυσε· συνέτριψεν
2513 συνενέγκαι· συμφρονεῖν
2514 *συνε⟨νη⟩νεγμένος· συνελθών (Alex. fr. 247, 8 K.–A.) (Σ)
2515 συνενεχθέντων· πεισθέντων. συλληφθέντων
2516 *συνέντας· γνόντας A^{274}(vg^{89})
2517 συνέντης· συνεργός
2518 *συνεξεβράσθη· συνεξεβλή[σ]θη vg^{71}A^{239}
2519 *συνεπαρτιμένος· συνημμένος A^{264}
2520 συνεπέρανε· συνετέλεσεν
2521 *συνεπεράνθη· ἐτελειώθη vg^{5}A^{101}, πέρατι ὑπεβλήθη g^{5}A^{101}
LXX **2522** *συνέπεσεν· ἐστύγνασεν (Gen. 4, 5–6) g^{48}. [ἐστυγνίασεν A^{197}] ⟨συνέβη, ἔτυχεν⟩
N. T. **2523** συνεπέστη· [συνέβη, ἔτυχεν] ⟨…⟩ (Act. 16, 22)
LXX **2524** *συνεπιτιθεμένων· συνεδρευόντων (Psalm. 3, 7) vg^{77}A^{243}
D **2525** συνεπλάκη· συνήφθη ἢ μετὰ γυναικός, ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλη
2526 *συνεπισχύει· συμβοηθεῖ (Xen. Mem. 2, 4, 6) A^{164}
2527 συνερανισάμενος· συμπληρούμενος
2528 *συνεργεῖ· βοηθεῖ A^{231}
2529 συνερέσειν· συλλέγειν συγκεχυμένους
2530 συνερέβουσι· συγκέχυνται

2508 Σ σ 342 **2510** cf. Σ σ 343 **2514** Σ σ 344 **2524** = An. Ox. 2, 466, 7 = gl. Psalm. 304 Ernesti

---

2506 συνελοέντες H: Mus. | συνάγοντες] Schm. ci. συναγαγόντες **2507** συνάγοντι] Schm. ci. συναγαγόντι **2508** φᾶναι H: accent. Mus. | Σ habet φράσαι, gl. 2509 φῆσαι **2509** v. gl. 2508 **2510** Alb. cft. gl. ε 2206 | expl. συνήθροισεν Σ **2512** συνέτριψεν] συνέκρυψεν Alb., coll. gl. 2321, συνέθλιψεν Ruhnk. **2513** Alb. cft. gl. 2349 **2514** συνενεγμένος H (συνενηγμένος Alex. cod. A, συνηνεγμένος C epitom. Eust.): Mus., cf. Σ **2516** γνῶντας H = A: Mus., cf. vg **2518** συνεξεβλήσθη H: K **2519** συνεπαρτιμένος] h. e. συναπηρτημένος (L. Dind. 7, 1329 a) vel συναπηρτισμένος (Hansen, coll. gl. 2418) **2521** πέρα τί H: Mus. **2522–3** συνέπεσεν· ἐστύγνασεν. ἐστυγνίασεν (H: g; expl. est correctio cum errore perperam non deleto [A errorem tantum exhibet, g errorem delevit]; cf. gl. 244 cum adn.) + nov. gl. συνέστη· συνέβη, ἔτυχεν] Alb. ci. συνέπεσε· ἐστυγωνασεν. συνέβη, ἔτυχεν + nov. gl. συνεπέστη· ⟨…⟩; Gron. συνέπεσε· συνέβη, ἔτυχεν + nov. gl. συνεπέστη· ἐστύγνασεν **2526** συνεπισχύει … συμβοηθεῖ Xen. l. c. **2529** συνερέσειν] συνερέσσειν Mus.; συνερέειν Voss.; non liquet; cf. gl. 2530 **2530** συνερέβουσι] συνερέσσουσι Mus.; συνερέουσι Voss.; pro ϝ ab Hsch. plerumque β exhibetur; de ε ante ρ scriptum non liquet; cf. gl. 2529

2531 *συνερέσθαι· συνερωτᾶν $A^{116.182}Σ$
2532 *συνέριθοι· συνυφαίνουσαι $g^{79}A^{257}$. συνεργοί (Plat. leg. 889 d. cf. ζ 32) Hom.
2533 *συνερίσαντα· συνάψαντα (A^{136})
2534 συνέρξαι· συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαί τινι
2535 *συνερόμενος· συμβαλλόμενος A^{138}
2536 *συνέρρεον· συνέτρεχον (Hdt. 5, 101, 2. Xen. Anab. 6, 3, 6) $vg^{87}A^{272}$
2537 *συνέρρηκται· συνέφθαρται $g^{\text{συσ}13}$. βέβληται (ζ 137) Ap. S.
2538 συνερρώγει· συνεκεκρότητο (Thuc. 1, 66, 1. Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 457 [37, 1061, 1 M.]) Greg. Naz.
2539 συνέρχεται· συνάγεται
2540 σύνεσις· νόησις
2541 *συνέσκληκε· συμπέπηγεν
2542 συνεσκολυμμένον· συγκεκαλυμμένον
2543 συνεσποδωμένον· συγκεκομμένον
2544 συνεστάλη· πεφόβηται, ἐδειλίασεν (Iud. 8, 28. 3. Macc. 5, 33) LXX
2545 *συνεστηκώς· συνηγμένος $vg^{59}(A^{209})$
2546 *συνέστησεν· ἐκόσμησεν. ἐπῄνεσεν A^{211}
2547 *συνεστιᾶτο· συνηρίστα (Luc. conv. 7) $vg^{15}A^{112}$
2548 συνέστιοι· συναγωγοί. ὁμοτράπεζοι (Phil. leg. spec. 1, 120)
2549 συνέστυβας· συνεσκυθρώπακας
2550 συνέστυβεν· ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν
2551 συνεστυφωμένοι· συνεσκυθρωπακότες
2552 συνεστὼς χιτών· ὁ συμβλητός D
2553 συνέταξεν· ἐνετείλατο, παρήγγειλεν
2554 *σύνετε· νοήσατε (Psalm. 2, 10 . .) $vg^{60}A^{213}$ LXX
2555 *συνετέλεσα· ἀπώλεσα (Ierem. 6, 11) A^{225} LXX
2556 *συνετελέσθησαν· ἐπληρώθησαν (Gen. 2, 1) $vg^{49}A^{196}$ LXX
2557 *συνετιῶ σε· σοφίσω σε (Psalm. 31, 8) $vg^{62}A^{216}$ LXX
2558 σύνετο[ς]· συνῆκεν (δ 76) Hom.
2559 συνετός· σοφός. συγκεκροτημένος

2531 = Σ σ 346 **2532** Schol. Plat.; Tim. lex.; Moer. 210, 3 [σ 43 H.] | -ος] Σ σ 347 = Ap. S. 146, 32; Schol. **2535** cf. Σ σ 316 **2537** Ap. S. 146, 33 **2541** = q 403, 1 **2547** cf. Σ σ 349 **2554** = An. Ox. 2, 466, 6 = gl. Psalm. 305 Ernesti **2558** Schol.

2531 συνέρεσθαι (H: accent. Σ)] συναίρεσθαι gl. 2402, συνειρεσθαι A^{116}, συναιρεισθαι A^{182} **2535** Alb. cft. gl. 2404 **2537** βέβληται] συμβέβληται Mus. **2538** συνερρώγη H: Mus. | Thuc.] cf. gl. α 5251 **2542** συνεσκολυμμένον] Alb. ci. συνεσκυλωμένον, coll. gl. ε 6258 **2543** Voss. cft. gl. 1541 **2547** συνεστιᾶτο] h. e. συνειστιᾶτο (Schm.) **2549** συνεστύβας H: accent. Jens. | Alb. cft. gll. 2550–1. 2701; cf. etiam gll. 2108. α 4620 **2552** συνεστ῀.. (sic) H ut vid.: Voss.; συνετὸς Mus. **2555** συνετέλεσα] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2557** συνετιῶσαι H ut vid.: H^c = K | σοφίσωσαι H ut vid.: H^c = A (σοφιζ- vg) | Psalm. 31, 8] cf. gl. 2291 **2558** σύνετος (H: Mus.)] ξ- Hom. et Schol.

2560 *σὺν εὐαγεῖ· σὺν τῷ ἀγαθῷ A^{249}
N.T. **2561** συνευδοκοῦσι· συγκοινωνοῦσιν (Ep. Rom. 1, 32)
2562 συνέβλητο· συνεβάλλοντο
2563 *σύνευν[ι]ον· σύγκοιτον $vg^{19}A^{120}$
2564 *συνεύνους· συγκοίτους (vg^{19}). συναποδήμους
D **2565** συνεφίαζεν· εἶα ἐκάλει. ὠνόμασται καὶ συνεφώρμα
2566 vacat
LXX **2567** *συνεφύροντο· συνεμολύνοντο (Hos. 4, 14) A^{104}
LXX **2568** *συνέχεεν· ἔμιξεν (Gen. 11, 9) $vg^{50}A^{198}$
Hom. **2569** συνεχές· ἀδιάλειπτον (Μ 26. ι 74)
2570 συνέχεται· συμπλέκεται
2571 συνέχευεν· ἠφάνιζεν. συνέχεεν (Ω 364 . .)
2572 συνεχῆ· ἀναγκαῖα. πυκνά
2573 *συνεχόμεναι· κρατούμεναι A^{204}(vg^{57})
2574 *συνεχόμενον· ἐναντιούμενον. ἢ ἀρρωστοῦν A^{208}[vg^{57}]
2575 *συνέχου· κράτει A^{217}
2576 *συνεχώρησαν· συνωμολόγησαν $vg^{82}A^{259}$. συνεπάθησαν
D **2577** συνεχῶς· ἐνδελεχῶς. πυκνῶς. ἀεί, ἀδιαλείπτως (Eupol. fr. 485 K.–A.)
2578 συνέψεσθαι· ἀκολουθῆσ[θ]αι, ἢ ἀκολουθεῖν
LXX **2579** *συνεψήσθη· συνελεπτύνθη (Ier. 31, 33) A^{142}
2580 συνεψιά⟨τρια⟩· συμπαίκτρια, ἢ συνομιλήτρια
2580a *συνεωρακότες· συ[νε]σκεψάμενοι A^{171}
2581 συνῇ· συμπαίζῃ. συνακμάζῃ
2582 συνηβόλησεν· ἀπήντησεν
2583 *συνήγορος· προστάτης A^{129}
2584 συνηγηόχει· ἐκόμισεν
2585 *συνήδεται· συγχαίρει ($A^{125.233}$), ἐφήδεται
2586 συνήθεια· ἔθος

2563 Σ σ 351 **2573–4** Σ σ 352 **2577** Ph **2579** = Σ σ 353 **2583** Σ σ 354; EM 735, 26 **2585** = Σ σ 355

2562 συνέβλητο] συνεύλητο ordo, falso | συνέβληντο· συνεβάλλοντο Schm., cf. ξύμβληντο· συνέβαλλον (Ξ 27 . .) gl. ξ 109; συνέβλητο· συνεβάλλετο Mus. **2563** συνεύνιον H = $A\Sigma^{a\ Ph\ Su}$: $vg\Sigma^{b}$, cf. gl. 2564 **2565** συνεφίαζεν] h. e. συνεπείαζεν (Lob. Rhem. 355, coll. gl. ε 712) | εἴα H: accent. Lob. | ὠνόμασται] Phav. ci. λέγεται | συνεφόρμα H: Jens. **2568** Gen. 11, 9] cf. gl. 2204 **2576** συνομολόγησαν H: Mus. **2577** cf. gl. ε 2760 | οὐ πυκνῶς, ἀλλ᾽ ἀδιαλείπτως Ph **2578** ἀκολουθῆσθαι H: Mus. **2579** συνεπλατύνθη H: ΑΣ | Alb. cft. gl. 2376 **2580** συνεψία· H: Schm. post Hemsterh.; Schm. mavult συνεψία· ⟨…⟩ + nov. gl. ⟨συνεψιάτρια·⟩ κτλ. | συμπλέκτρια H: Salm.; Alb. cft. Su σ 1529 συνεψιάζουσα· συμπαίζουσα; Hemsterh. cft. gl. ε 7707; vox συμπαίκτρια exstat gl. μ 1581 **2580a** συνεσκεψάμενοι H: A **2581** συνὴ· συμπαίζη, συνακμα^{ς} H: Schm.; συνηβᾷ· συμπαίζει, συνακμάζει Barnes **2582** Alb. cft. gl. 2501 **2584** συνηγηόχει] συναγηόχει Mus.

2587 συνήθεις· ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένους
2588 *συνήθλησαν· συνηγωνίσαντο (Ep. Phil. 4, 3) vg^{70}A^{238} N. T.
2589 συνῆκεν· ἔγνω, ἐνόησεν
2590 συνήλασε· συνεχώρησεν, ἐδίωξεν N. T.
2591 *συνηλ⟨λ⟩άσσετο· ἐφιλιοῦτο A^{230}
2592 συνειλημμένα· ἅμα, ὁμοῦ, συντόμως
2593 συνήλυσις· συνδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 609 [37, 1071, 5 M.]) Greg. Naz.
2594 συνημμένοι· συνηνωμένοι
2595 συνημοσύνη· συνθήκη (Χ 261). ὅρκοι. συμβόλαια Hom.
2596 συνήνεγκε· συνεβάλλετο
2597 συνηνέχθη· προσεγένετο
2598 *συνήορος· συνηρμοσμένη g^{συσ14}, καὶ συνήθης (θ 99) Hom.
2599 συνήργεις· συνέκαμ⟨ν⟩ες
2600 *συνηρημένον· τὸν κρατοῦντα. ἢ ⌞συμπληρούμενον A$^{178.[127]}$
2601 συνηρ⟨εφ⟩ές· σύσκιον (Eur. Or. 957) (vg^{80}) Eur.
2602 συνηρτίζοντο· συνηθροίζοντο
2603 συνήρτυες· συνήρμοττες
2604 *συνησθείης· συγχαρείης A^{260}(g$^{84 = συσ10}$)
2605 *συνησθέντες· συγχαρ[ι]έντες (Dem. 21, 14. Men. Dysc. 965) Σ
2606 συνῄσθηται· σύνοιδεν
2607 συνησπικότων· συμπραξάντων (Ios. b. Iud. 3, 272)
2608 συνήσω· πεισθήσομαι
2609 συνθάκων· συγκαθέδρων
2610 συνθεῖσα· τὰ ἐξ ἐπιβουλῆς συμπαγέντα, συνθεῖναι
2611 σύνθεμα· σημεῖον ἀφορμῆς. δραματούργημα. σύμβλημα
2612 συνθέματος· σημείου
2613 σύνθεο· νόησον. συνθηκοποίησαι. σύνθου, σύνες (Α 76 . .), καὶ περὶ σαυτοῦ διαλόγισαι (ο 27) Ap. S.
2614 συνθεσίαι· συνθῆκαι (Β 339) Ap. S.
2615 συνθεσιάων· ἐντολῶν. συνθηκῶν (Ε 319) Hom.
2616 *σύνθεσις· ἁρμονία (Plat. Phaed. 93 a). κόλλησις (vg^{63}A^{221})

2590 Ph **2595** EM 735, 29; cf. Schol. **2598** = Ph; Schol. **2601** cf. Galen. lex. 19, 143, 11; Su **2603** = Ph = Su **2605** = Σ σ 359 **2613** Ap. S. 146, 29; cf. Schol. Α 76 **2614** = Schol.; Ap. S. 146, 14 **2615** = Schol.

2591 συνηλάσσετο H: Alb. **2594** συνηνομένοι H: Mus. **2595** Alb. ci. συνημοσύνη· συνθήκη + nov. gl. συνημοσύναι· ὅρκοι. συμβόλαια | ἀνθήκη H: Mus., cf. Schol. **2599** συνέκαμες H: Mus. **2600** 'Non liquet' Schm. **2601** συνηρὲς H: HSt. | Schm. ci. σύνηρες· ⟨συνηρμοσμένον⟩ + nov. gl. ⟨συνηρεφές·⟩ σύσκιον **2605** συγχαριέντες H: Σ **2606** συνοῖδεν H: accent. Mus. **2609** cf. gl. ξ 150 **2610** 'Verba obscura et ni fallor manca' Schm., qui cft. Eur. Hel. 34; Voss. vult συνθεῖναι· τὰ ἐξ ἐ. συμπαγέντα συνθεῖναι; ft. συνθέντα· τὰ ἐξ ἐ. συμπαγέντα. συνθεῖναι ⟨γὰρ …⟩ | συνθ̣ναι H: Mus., cf. gl. 2625 **2613** Alb. cft. gl. 2628 | συνθηκοποιῆσαι H: accent. Voss. Jens. **2616** … ἁρμονίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ συνθέσει … Plat.

2617 σύνθετα· συντεθειμένα
LXX **2618** *συνθέτηκα· συνεθέμην (Psalm. 72, 15) A^{244}
2619 *σύνθετον· ἐξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκείμενον vg^{56}A^{206}
Ap. S. **2620** συ⟨ν⟩θεύσεται· συνδραμεῖται. συνοίσει (υ 245)
2621 *συνθήκας· ὅρ⟨κ⟩ους A^{261}
2622 *σύνθημα· σημεῖον. ⌊συνθήκη g^{37}[A^{173}]
2623 *συνθήματα· μαθήματα A^{193}. ποιήματα. συνθῆκαι. σημεῖα
D **2624** συνθηματιαῖοι· οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι (Ar. Thesm. 458)
2625 συνθήσῃ· συντάξῃ
2626 [συνθῆναι·] συνθήκη· διάλεκτος
2627 *συνθραύεσθαι· συντρίβεσθαι A^{153}
2628 σύνθου· κατάθου, σύνθεο, νόησον
2629 συνθυμεῖν· συμπείθεσθαι (Epicharm. fr. 209 K.–A.)
2630 συνθύξω· συναντήσω
2631 [συνία· ταραχή]
2632 *συνίασιν· νοοῦσιν vg^{69}A^{237}
2633 συκάνιος· σύνοδος
2634 *σὺν ἱδρῶτι· σὺν καμάτῳ A^{154}
2635 *συνιεῖ· νοεῖ (A^{152})
2636 *συνίημι· νοῶ vg^{10}A^{107}
2637 *συνιζήσεως· συγκαθίσεως. ἐκ τοῦ συνιζάνειν. ἕζεσθαι γὰρ τὸ καθέζεσθαι A^{96}
2638 †συνίρνα†· συνέχεις
2639 συνίσεις· ἀντὶ τοῦ συγκλείεις
N. T. **2640** *συνιστάνειν· ἐπαινεῖν A^{235}. φανεροῦν. βεβαιοῦν. παρατιθέναι (2. Ep. Cor. 3, 1)
2641 *συνιστορεῖ· σύνοιδεν Σ
Eur. LXX **2642** *συνίστωρ· γνώστης. μάρτυς vg^{7}A^{103}. συνόμιλος g^{7}. συμπράκτωρ (Eur. Suppl. 1174. Iob 16, 19)

2618 = An. Ox. 2, 466, 15 = gl. Psalm. 304 Ernesti **2620** Ap. S. 146, 31 **2622** Σ σ 362; EM 735, 24 **2629** Ph 553, 3 v. σύνθυμοι **2636** Σ σ 363 **2641** = Σ σ 364 **2642** Σ σ 365; EM 612, 1

2617 συνθετά H: accent. Hansen | συντεθημένα H: Mus. **2618** ‘Sine dubio glossa nititur varia lectione ad Ps. 72, 15. ubi pro ἠσυνθέτηκα nonnulli libri ἦ συντέθεικα’ Ernesti | cf. gl. 2712 **2620** συθεύσεται H: Ap. S. **2621** ὄρους H (sic spir. len.: Mus.) = A: Biel.; Alb. cft. gl. 1548 et Su σ 1587 συνθῆκαι· … δι᾽ ὅρκων **2624** συνθηματιέο H: Mus. **2625** συνθήσῃ] cf. post Schm. gl. π 3420 cum adn. **2626** nov. gl. συνθῆναι (sic)· συνθήκη (sine interpunct. insequ.) H: Mus. **2628** σύνθεο] nov. gl. H: contin. Alb.; qui cft. gll. 2613. 2206 **2631** v. l. gl. 2214 (Pears.); cf. etiam gll. 2121. υ 23 **2634** Alb. cft. gl. ο 1884 **2635** Schm. cft. gl. 2644 **2637** συνιζηῶς H: A | συγκαθήσεως H: A **2638** Alb. ci. συνκιρνᾷς· συγχέεις, M. L. West συνειρμέναι· συνεχεῖς **2639** συνίσεις] Schm. ci. συνίλλεις **2641** συνοῖδα H: Σ

2643 σύνιτε· συνέλθατε
2644 *συνιῶν· νοῶν, φρονῶν vg^{61}A^{215}
2645 *συνκαλῶ· συνάγω (Ier. 1,15) A^{244} LXX
2646 *συνκομίσας· συναγαγών A^{253}, ἀθροίσας (Lys. fr. 206 S.)
2647 συνκροτεῖ· βοηθεῖ. συνάγει
2648 *συνκρούεται· συνευφραίνεται A^{280}
2649 συνκυρούσαις· συντυγχανούσαις (Num. 21,25) LXX
2650 *συνλήπτορα· βοηθόν vg^{συλ1}A^{συν149}, συνεργόν A^{συν149}
2651 *συνμητιά⟨α⟩σθαι· συμβουλεύεσθαι (K 197) A^{161} Hom.
2652 σύνναιος· σύνοικος
2653 συννένοφεν· ἐσκυθρώπακεν
2654 σύννευσις· συγκατάθεσις, κατάνευσις
2655 συννεφές· σκοτεινόν
2656 σύννοια· λύπη (Aesch. PV 437. Eur. Or. 632). ἔν⟨ν⟩οια (Plat. rep. 571 d)
2657 συν⟨ν⟩οισία· τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρειν
2658 συννόει· ἐννόει, ἐνθυμοῦ
2659 *σύννομα· σύνδρομα (Theocr. 8,56) A^{281}. ὁμόφρονα
2660 συννόμους· συν⟨ή⟩θεις (Aesch. Cho. 598)
2661 *σύννους· κατηφής (Esdr. 8,68) vg^{46}A^{191} LXX
2662 συννυργίς· ξύστρα D
2663 [*συνόβαυνοι· συναυλιστήρια. καὶ κοιμητήρια (A^{247})]
2664 *σύνοδος· πολλῶν παρουσία vg^{45}[A^{190}]. ἢ συνοδοιπόρος
2665 συνοθούμενος· συνερχόμενος (Plat. Tim. 59 a)
2666 συνοικέται· σύνοικοι
2667 συνοίκια· τὰ πλείονα ἐφέστια
2668 *συνοίσειν· συνεισενεγκεῖν A^{147}
2669 συνοίσεται· συμπείσεται. συνελεύσεται. συμβαλεῖται
2670 *συνοισόμεθα· συνελευσόμεθα (Θ 400) A^{268} Hom.

2646 Ael. Dion. σ 40 **2657** q 300,16; cf. Ph 555,18 v. συνοῖσον **2665** Σ σ 379 **2668** Σ σ 366

2643 συνίτε H: accent. Mus. | συνέλθατε] cf. gl. π 791 cum adn. **2644** Schm. cft. gl. 2635 **2645** συγκαλῶ H: ordo et A **2646** συγκομίσας H: ordo et A **2647** συγκροτεῖ H: ordo et Schm. | Alb. cft. gl. 2187 **2648** συγκρούεται H: ordo et A | Alb. cft. gl. 2188, ubi συγκρούει legitur **2649** συγκυρούσαις H: ordo et Schm. | συντυχανούσαις H: Mus. **2650** συλλήπτορα H: ordo (H et A) et Voss. | Alb. cft. gl. 2256 **2651** συμμητιᾶσθαι H: ordo et A **2652** συνναιὸς H: accent. Mus. **2653** cf. gl. ν 303 **2655** Alb. cft. gl. 1128 **2656** ἔνοια H: Mus. **2657** συνοισία H: ordo et Mus. | συνοίσειν· τὸ κτλ. Ταραντῖνοι q **2660** συνθεῖς H: Mus. **2661** κατηφεῖς H: K **2662** συννυργὶς] συνυργὶς Mus. **2663** v.l. gl. 2753 | συναυληστήρια H: A; cf. gl. 2753 **2664** πολλῶν] παντων A **2665** συνοθούμενος H et ordo] h.e. συνωθούμενος (Σ, Alb. cft. gl. 2743) **2667** ἐφεστία H: accent. Schm. **2668** συνοισενεγκεῖν H: A **2669** συνελεύσεται] nov. gl. H: contin. Voss.

2671 *συνοιχήσεται· συναναιρεθήσεται Σ
2672 συνοκλάζει· ⟨λαγγά⟩ζει
D **2673** συνοκωχά· νόσος. λοιδορία. μάχη
2674 *συνολκή· ἀναπνευστική, ἀναληπτική (vg[75]A[241])
Hom. **2675** συνοκωχότε· ἐπισυμπεπτωκότες. συνοκωχὴ γὰρ ἡ σύμπτωσις (B 218)
2676 *συνομαρτεῖ· συνακολουθεῖ (Phil. migr. Abr. 166) A[192]
2677 συνομαρτεύει· σύνεισι. καὶ τὰ ὅμοια
2678 συνόμιλος· σύλλογος. σύντροφος
2679 σύνοπος· σύνοδος
2680 *σύνοπτα· εὐνόητα, ⌊ὁρατά (A[143])
2681 *σύνοπτρον· σύνοψις ἄστρων A[271]
2682 *σύνορος· συγγείτων A[163]
2683 *συνόσα· ὁμοῦ A[219]
2684 συνουλωτική· φαρμακίς
2685 συνουσίωσις· μίξις τις, ἕνωσις, συγγαμία, συντυχία
2686 συνοῦται· λυπεῖται
2687 συνοφρυμένος· λυπούμενος (cf. Eur. Alc. 777 .. Soph. Trach. 869)
D **2688** σύνοφρυς· μεγαλόφρων, μεγάλαυχος (Theocr. 8, 72)
N.T. **2689** *συνοχή· ἀσθένεια (A[234]), ἀδημονία, ταραχή (Ev. Luc. 21, 25. 2. Ep. Cor. 2, 4) (A[246])
2690 συνπαίστωρ· συμφοιτητής, ὁμότροφος (Xen. Cyr. 1, 3, 14)
2691 συνπαρομαρτοῦν· συνακολουθοῦν
2692 *συνπειραθέντες· συστραφέντες (Xen. Hell. 4, 3, 18. 5, 2, 41) A[συν251]
2693 συνπολευμένους· συνιόντας
Hom. **2694** σύν ῥα· ὁμόσε (Δ 447 ..)
2695 συνρεφειῶν· συνσκέπων
2696 συνρυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι

2671 = Σ σ 368 **2675** cf. Schol. **2687** Poll. 2, 50 **2689** gl. N.T. p. 141 ad Ep. 2. Cor. **2692** Σ σ 386

2671 συνοιχοίσεται· συνανερεθήσεται H: Σ **2672** ζεῖ H: Alb., coll. gl. ο 476 **2673** συνοκώχα H: accent. Mus. | cf. gl. 2675 **2675** συνοκώχη H: accent. Mus. **2679** ‘Ut δίοπος [cf. gll. δ 1899. ο 85], nisi forte συνοπαδός voluit’ Schm. **2682** Alb. cft. gl. 2751 **2683** σύνοσα] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2684** συνουλοτικὴ H: HSt. | φάρμακις H: accent. Mus. **2686** συνοῦται] h. e. σινοῦται (Meibom, Alb. cft. gl. 696) **2687** συνοφρυμένος] h. e. συνωφρυωμένος (Mus.) **2690–3** de -νπ- cf. gl. 2443 cum adn. **2690** συμπαίστωρ H: ordo et Voss. | συμφοιτητὸς H: Mus. **2691** συμπαρομαρτοῦν H: ordo | συνακολουθεῖν H: M. L. West post Schm. | Alb. cft. gl. 2325 **2692** συνπειραθέντες (συμπειραθέντες H: ordo et A eiusque ordo)] h. e. συσπειραθέντες (Σ) | συστραφέντες] cf. gl. 2812 | cf. gl. 2326 **2693** συμπωλευμένους H: ordo et Alb. (ν) et Ald. (ο) **2694** cf. gl. 2787 **2695** συνρεφειῶν] συνερεφῶν Mus., συνερέφων Sop., συνηρεφέων Gron., συνρεφέων Voss., συνηρεφῶν Thes. 7, 1380 d; Alb. cft. gl. 2792, Lob. El. 1, 52 cft. gll. ρ 229 (ad quam v. adn.). 232 **2696** συνριθμοῦσθαι H: Mein. ap. Schm., cf. gl. ρ 528

2697 σύνταγμα· πλῆθος. στράτευμα

2698 συνσοῦσθαι· ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι

2699 †συνστείητον†· συμπεπυκνωμένην. συμπεφυκυῖαν

2700 συνστροβιλῆσαι· συνστρέψαι

2701 συνστῦψαι· σκυθρωπάσαι

2702 συνσυριστής· ὁ πάντα συνσύρων

2703 σύνταγμα· σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα

2704 συντακτήριος· 〈...〉 (Greg. Naz. or. 42,1 [tit.]. 25 [36,457,2. 489,10 M.])

2705 συντάξει· παραγγελεῖ

2706 συντάξασθαι· ἀσπάσασθαι

2707 σύνταξις· ἡ τετράς. ἢ διοίκησις (Dem. 1,20). ἢ σύνθεσις

2708 *σύνταξον· παράσχου (Exod. 27,20) A[218] LXX

2709 †συντάργανες†· συντεταραγμένοι

2710 συντεμών· συντελέσας

2711 *συντετάσθαι· διατετάσθαι Σ

2712 *συντέθεικα· συνεθέμην (Ios. Ant. 7,340?) g[συσ17]

2713 συντεθραμμένου· συγγενοῦς, ἢ ὁμοτρόφου

2714 *συντεθράνωται· συμπέπτωκε (Eur. Bacch. 633) A[157] Eur.

2715 συντείνας· σπουδάσας (Plat. rep. 591 c)

2716 *συντελείας· κακίας (1. Regn. 8,3) A[207] LXX

2717 συντελε〈ῖ〉σθαι· πληροῦσθαι N.T.

2718 *συντελεσθήτω· τελειωθήτω (Psalm. 7,9) A[214] LXX

2719 συντέρμων· συντελεστής

2720 συντεταμένου· συγκεκομ〈μ〉ένου. συντόμως εἰρημένου

2721 συντεταραγμένου· συγκεχυμένου

2722 συντέτηκα· προσανάκειμαι (cf. Eur. frr. 296,2. 909,3 N.) Eur.?

2723 συντευξόμενοι· συντυγχάνοντες

2700 Phryn. ecl. 375 **2707** Harp. 285,8 [σ 60 K.] **2711** cf. Σ σ 374 **2723** cf. Σ σ 376

2697 cf. gl. 2319 | extra ordinem **2698** Schm. cft. gl. 1361 **2699** συνστείητον] σύνστειπτον Voss.; σύστειπτον Sop. **2700** συνστρουλήσαι H: Kust., coll. gl. ε 3310 et Su ε 1445 v. ἐνστροβιλῆσας; Schm. cft. Phryn. στροβιλῆσαι (v.l. συστροβιλῆσαι) **2701** συνστύψαι H: accent. M.L. West | Alb. cft. gl. 2549 | σκυθρωπᾶσαι H: accent. Schm. **2702** συνσυριστής] συνσυρτής? M.L. West | συνούρων H: Alb. in app. post Mus. **2703–5** ... τάγμα + nov. gl. συντακτήριος· συντάξει, παραγγελεῖ H: Schow, post Mus. qui voluit ... τάγμα, συντακτήριον + nov. gl. συντάξει· π. **2704** συντακτήριος] sc. λόγος, 'valedictio' **2711** συντετᾶσθαι H: accent. Schm. post alios | διακτᾶσθαι H (τε corrupt. > κ, sicut saepe κ ex ιε perperam fit [I.C. Cunningham]): ΑΣ **2712** συντέθηκα H: g; de errore η pro ει cf. gl. 2617; v. etiam gl. 2618 cum adn. **2717** συντελέσθαι H: Munk. **2719** συντελεστής· συντέρμων Alb.; συντελεστής〈· ...〉 + nov. gl. συντέρμων〈· ...〉 Schm. (coll. Σ σ 373 συντέρμων· πλησιόχωρος) **2720** συντεταμένου] Voss. ci. συντετμημένου, Schm. συνταμνομένου | συγκεκομένου H: Mus. | συντ. εἰρ.] Alb. cft. gl. 2508

Hom. **2724** σὺν τῇ· σὺν αὐτῇ (Β 450)
2725 *συντόμως· διὰ βραχέων A[252]
2726 [συντόνη· σύστασις]
2727 σύντονον· σφοδρόν. ἰσχυρόν. συνεχές
Hom. **2728** σύντρεις αἰνύμενος· ὁμοῦ τρεῖς συλλαμβάνων (ι 429)
2729 συντρίβει· συνθλᾷ
2730 συντριβής· συνδιατρίβουσα. συνοῦσα
LXX **2731** σύντριμμα· ἁμάρτημα (Ierem. 10, 19)
2732 *σύντροφον· συνανάτροφον A[184]
LXX **2733** *συντροχάσῃ· καταντήσῃ. πληρωθῇ (Eccles. 12, 6) vg[6]A[102]
2734 συντυχία· συνέντευξις
2735 συντυχίζειν· συνσωρεύειν
2736 συνειλάσσεσθαι· συνσυρίσασθαι. συν⟨αγ⟩αγεῖν ποίμνια ἐν ὕλῃ
2737–8 σύνφημι· συγχαίρω
2739 συνχεῖ· ταράσσει. λυπεῖ
Eur. **2740** *συνῳδά· σύμφωνα (Eur. Med. 1008. 1270. Hel. 174) vg[30]A[134]
2741 συνῳδ[ε]ία· συγχορεία
2742 *συνωθήσει· συνελάσει A[151](g[76])
2743 *συνωθούμενοι· συνελαυνόμενοι (Ios. Ant. 14, 480 . .) A[132]
2744 συνῳκισμένων· συνεληλυθότων (Dem. 19, 263)
2745 συνωμάρτησε· συνηκολούθησεν
Hom. **2746** συνώμεθα· συνθώμεθα, συνθήκας ποιησώμεθα (Ν 381)
2747 *συνωμοσία· ἡ μεθ᾽ ὅρκων φιλία vg[20](A[121])
2748 συνωρίδα· ἅρμα δίπωλον
2749 *συνωρίδος· δυάδος A[222](g[33])
2750 *συνωρίς· ἅρμα ἐκ δύο ἵππων, ἢ ⌊συζυγία (com. ad. fr. dub. 268 K.–A. tit. fabulae Diphili) vg[33]A[148]
2751 σύνωρον· σύμφωνον. ὁμολογούμενον. ἢ συγγενῆ
2752 συόαι· βόρβοροι
D **2753** συοβαύβαλοι· συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια (Cratin. fr. 345 K.–A.)

2724 cf. Schol. **2731** Theodoret. in Ierem. 81, 569, 5 M. **2733** Σ σ 377 = EM 735, 17 **2740** = Σ σ 378 **2741** cf. Su **2746** EM 735, 54; Schol.; cf. Ap. S. 147, 8 **2747** = Σ σ 380 **2749–50** Σ σ 381 **2753** cf. Ph

---

2724 Β 450] cf. gll. π 99. δ 1678 **2726** v.l. gl. 2156 (Schm.) **2728** σὺν τρεῖς H: Mus. **2733** συντροχάσει· καταντήσει H = K: Biel. | πληρώσει H: πληρωθη vg; πηρωθει (sic) A **2735** συντυχίζειν] Mein. 1857 p. 623 ci. συστοιχίζειν | συνσωρεύειν] συσσωρεύειν Mus. **2736** συναγεῖν H: M. L. West (de fut. per aor. explicato cf. gl. 1264 cum adn.); συνάγειν Mus. **2737–8** σύμφημι (H: ordo et Alb. in app.)· συγχαίρω] Schm. ci. σύνφημι· ⟨…⟩ + nov. gl. συνχαίρω⟨· …⟩ **2739** συγχεῖ H: ordo et Voss.; Alb. cft. gl. 2198 **2740** σύνωδα H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. ξ 177 **2741** συνωδεία H: Salm. **2743** Schm. cft. gl. 2665 **2748** ἅρμα] ἄρης H: Mus. **2750** v.l. gl. α 3168? **2751** Alb. cft. gl. 2682 **2752** συόαι] Thes. 7, 1501 d ci. συοχαί, coll. gl. υ 210 | βάρβαροι H: Sop.; Voss. Perg. Alb. cft. gll. 2213 (ubi idem error exstat). υ 203. 210 **2753** αὐληστήρια H: Alb., cf. ad gl. 2663

2754 συοβοιωτοί· οἱ Βοιωτοὶ σύες (Cratin. fr. 77 K.–A.) D
2755 συορόγχαι· βλαπτικοί
2756 συὸς ἀγρίου· συάγρου (Θ 338) Hom.
2757 *συοφόρβια· συῶν ἀγέλαι [vg^{2}A^{4}]. ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί
2758 *συοφορβός· σῦς τρέφων vg^{1}A^{3}
2759 Συπαληττός· δῆμος φυλῆς Κεκροπίδος D
2760 συπαλητ⟨τ⟩ίους· κακούργους D
2761 σύραι· πολυτελεῖς
2762 Συρακοσία τράπεζα· πολυτελής Prov.
2763 σύρας μαχαίρας· ὅτι πολυτελεῖς, διὰ τὸ παροικεῖν αὐτοὺς Πέρσαις· εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ σοβαρεῖς· καὶ μήποτε σύβρας. συβρ⟨ι⟩άζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασι D
2764 σύρβα· μετὰ θορύβου Prov.
2765 σύρβη· παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς
2766 συρβηνεύς· Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις (fr. 89 K.–A.). ἤτοι αὐλητής· σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη· ἢ ταραχώδης
2767 συργάστωρ· συοφορβός. καὶ ὄνομα βαρβαρικόν
2768 σύρη· πλῆθος. σύρματα ναυ[μ]αγίας
2769 συρία· ἡ παχεῖα χλαῖνα. ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης· ἢ ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ Σύροι (Cratin. fr. 222, 1 K.–A.)
2770 Συρία· διὰ τὸ[υ] σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
2771 *σύριγγες· ἐκ καλάμων vg^{5} πανδούρια vg^{5}A^{9}, ἢ κατατρήσεις εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι
2772 συρίγγιον· τροχοῦ κοίλωμα, δι᾽ οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων
2773 *σῦριγξ· δορατοθήκη. ἢ ὄργανον vg^{4}A^{10} μουσικόν (Ion TrGF 19 F 45. Theocr. 4, 32. 9, 8)
2774 *σύριγγος· αὐλοῦ⌋ μουσικοῦ. ⌊ἢ τῆς δορατοθήκης vg^{3}A^{8} τὸ εἶδος (Τ 387) Hom.

2754 cf. Ph **2756** Schol. **2757** cf. Σ σ 382 **2759** St. Byz. 592, 14 **2762** Ph = Su = Zenob. vulg. 5, 94 = Prov. Bodl. 848 **2764** Macar. 7, 91 **2766** cf. Ph = Su = EM 735, 19 **2767** cf. Ph = EM 736, 25 v. σύργαστρος **2769** Poll. 7, 70 **2773** EM 736, 28 **2774** Σ σ 383; cf. Ap. S. 147, 6; Schol.

2754 glossam male intellexit Hsch. | cf. ad gl. π 1332 **2755** συορόγχαι] Salm. ci. συορύγχαι **2756** Alb. cft. gll. 2221. 2797 **2758** συὸς· φορβὸς συστρέφων H: K (συς A, συας g, συα v) **2759** συπαλετίττειος H: Schm. (recte, quamquam ipse reicit), cf. St. Byz. 592, 14; de forma cf. etiam Γαργηττός gl. γ 177 (Ph γ 36; St. Byz. 199, 16–19) **2760** συπαλητίους H: Menag. **2761** ‘ex seq. gl. … natum videtur’ Thes. 7, 1503 b **2762** συρακοσία (haec forma exstat etiam in Ph, sed hic tantum in Hsch. legitur)· τράπεζα (sine interpunct. insequ.) H: Prov. (= Ph), ubi exstat Συρακουσία (-κοσ- Ph) τ.· ἡ π. **2763** σύρας· μαχαίρας. H: interpunct. Schm. | συβράζειν H: Schm.; cf. gl. 2143 **2764** cf. gll. 2766. τ 1669 **2766** Θρᾴτταις] cf. gl. π 1332 cum adn. | οὐλοτὴς H: Mus. | σύρβη] Hemsterh. ci. συβήνη, coll. gl. 2136 | ταραχώδης] cf. gl. τ 1669 **2767** συοφόρβος H: accent. Mus.; ὑοφορβός EM, ὑφορβός Ph **2768** ναυμαγίας H: Mein. 1857 p. 623; ναυμαχίας Mus. **2769** σησύρνης H: Mus. **2772** κύνωμα H: Schm.; κένωμα Mus. | ἄξων] ἐξάγων H: ed. 1521 **2773** σύριγξ H: accent. M. L. West | Ion] cf. gl. ρ 407

2775 Συρίῃ ἐνὶ γαίῃ· τῇ περὶ Πόντον (epic. ad.)

Ap. S. + Hom. **2775x** ⟨Συρίη·⟩ ἡ νῦν λεγομένη Σύρος νῆσος. ἔστι δὲ τῶν Κυκλάδων (ο 403)

D **2776** Συρίοις κύβοις· μήποτε Σύριον λέγει τὸν Πέρσην λεγόμενον· διὰ τὸ Συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος

2777 Σύριον· Ἀσ⟨σ⟩ύριον (Aesch. Pers. 84). τὸ διὰ Συρίας φερόμενον. ἢ †διὰ τὸ σώλινον†

D **2778** συρίσκος· ἀγγεῖόν τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι. τινὲς δὲ ὑρίσκον

2779 συριστής· γέρανος ἄρρην

D **2780** σύρκεσι· σαρξίν. Αἰολεῖς

2781 σύρκιζε· σάρκαζε

D **2782** σύρμαια· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρμαϊσμός (Hippocr. artic. 40 [4, 174, 1 L.]), καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν (Ar. Pac. 1254. Hippocr. mul. 1, 78 [8, 186, 1. 4 L.])

D **2783** συρματὶς στρατιά· ἡ τὰ συμψή⟨γ⟩ματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγουσα

D **2784** συρμίον· λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός

2785 συρμιστήρ· ξυλοπώλης

2786 συρράδ⟨ι⟩ος· νόθος. μικτός. εἰκαῖος

Hom. **2787** σύρρα· ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτό (Δ 447 . .)

2788 σύρτης· χαλινός

D **2789** Σύρος· Ἄραψ

2790 συρτίς· φθορά, καὶ λύμη

2791 *συρ⟨ρ⟩άσσει· συμπίπτει A^{συν166}

2792 *συρρέφη· συνσκέπη A^{συν258}

2775x Ap. S. 147, 5; Schol.; Strab. 10, 5, 8 p. 487 C. **2777** Schol. Aesch. **2778** Poll. 7, 174 **2780** cf. EM 87, 14. 486, 10. 708, 32 **2782** Erot. 54, 10

2775–2775x unam gl. συρίη· ἐνηγαίη τῇ π. π., ἡ κτλ. H: Hansen (ἐνὶ γαίῃ iam Mus.) **2775** 'In omnibus patet, Hesychium Geographiæ nullam habuisse rationem' Palm.; cf. e. g. gll. 331. 679. 2020. ρ 509 **2775x** Σύρος H: accent. Schm., cf. Strab. **2776** Alb. cft. gl. π 2002 **2777** ἀσύριον H: Alb. | τὸ[1] et [2]] sc. ὕδωρ (Voss.) | διὰ τὸ σ.] διὰ τῶν σωλήνων Sop., τὸ διὰ τῶν σωλήνων Heins., τὸ διὰ σωλήνων Voss. **2778** Kust. cft. gl. 3081 | ὑρίσκον] Alb. cft. gl. υ 807 **2779** συρίστης H: accent. Mus. | γερανὸς H: accent. Mus. **2780** συρκέσι H: accent. Alb.; σύρκεσσι Ahr. Dial. 1, 115 | αἰωλεῖς H: Mus. **2782** συρμαία H: accent. Hansen; satis multa certaminum nomina formae neutr. plur. per ἀγών explicantur; cf. ad CEG 374, 4 **2783** συρματὶς· στρατιά· H: interpunct. HSt. | συμψήματα H: Thes. 7, 1164 b **2784** Alb. cft. gl. 704 **2786** συρράδος H: G., Sop. cft. gl. υ 110 **2787** σύρρα] h. e. σύν ῥα (Sop.); cf. gl. 2694 | ὤμοσεν H: Guyet **2789** totam gl. del. Mus. | σῦρος H: accent. Schm. **2790** συρτὶς] σύρτις Mus. **2791** συράσσει H: Mus., cf. ordinem; συνρασσει A^{συν166}; cf. gl. 2421 **2792** συρρέφη] συνρεφη A

2793 συρφετός· ὄχλος (Plat. Gorg. 489 c). ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων (Hes. op. 606. Plat. Theaet. 152 c). τινὲς δὲ χειμὼν καὶ συρμός. ἢ ἀκάθαρτος
2794 σύρφη· φρύγανα
2795 σύρφος· θηρίδιον μικρόν, ὁποῖον ἐμπίς D
2796 σύρων· ἕλκων
2797 *σῦς· γυνή. ὗς v^1g^2. σύαγρος g^2A^{19}
2798 συσκαν⟨ί⟩α· τὸ συσσίτιον (Hippodam. [sp.] fr. p. 100, 19 Thesl.)
2799 συσπαστόν· τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συντρέχον, ἐν Αἴαντος ὑποκρίσει (FHG 3, 146, fr. 95) D
2800 σύσσημον· σημεῖον (Ev. Marc. 14, 44) N. T.
2801 [σὺς·] συσσει⟨σ⟩μός· σεισμός (4. Regn. 2, 1. 11) LXX
2802 σύσσιτον· ἄριστον. ἢ τὸν συνεσθιόντά τινι (Ios. Ant. 7, 114)
2803 συσσοίη· ἡ ἀνεμπόδιστος φ[θ]ορά
2804 συσκευή· ἐπιβουλή
2805 *σύσκηνος· σύνοικος (Xen. Cyr. 2, 2, 22) ($A^{23}vg^3$)
2806 σύσκια· σύνδε⟨ν⟩δρα (Ios. Ant. 8, 136)
2807 *συστάσεις· σύνοδοι (vg^7g^{18}). συμφωνίαι (A^{22})
2808 συστατῶν· συγκροτῶν. συστῶν. καὶ τὰ ὅμοια
2809 *συστήσασθαι· πήξασθαι A^{21}
2810 σύστηνον· ⟨ἐ⟩στενοχωρημένον
2810x ⟨συστ…·⟩ τρίχινος χιτών, ἢ ῥυπαρός. Ἀντίμαχος (fr. 125 W. = 160 M.)
2811 συστομώτερον σκάφης· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων· διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο (Men. Sicyon. 168. fr. 147 K.–A.) Prov.
2812 συστραφέντες· συνελθόντες
2813 *συστρεμ⟨μ⟩άτων· θορύβων A^{25}. πλάνων (2. Regn. 4, 2) LXX

2793 cf. Σ σ 384 = EM 736, 35 = Schol. Gorg. | κονιορτ. μ. κ.] Schol. Plat. Theaet. **2794** Schol. Plat. Theaet. 152 c. cf. Schol. Gorg. 489 c **2800** = Su σ 1675 s. v. συσσημαίνεσθαι **2801** cf. Σ σ 387 **2802** ἄριστον] Σ σ 388; EM 736, 49 **2811** Zenob. Ath. 1, 59 = vulg. 5, 95; Prov. Bodl. 849; cf. Ph = Su; Ph 516, 17 v. σκάφας (Paus. σ 31); plura ap. Kassel– Austin

---

2793 ἢ^2] del. Mus. **2795** σῦρφος H: accent. Mus., qui in margine add. ἢ σέρφος; Alb. cft. gl. 433 | ἔμπης H: Mus.; Alb. cft. gl. ε 2460 **2797** σὺς et ὓς H: accentt. Mus. | Alb. alii cft. gll. 2221. 2756. υ 818 **2798** σύσκανα H: Alb., coll. neutr. plur. συσκήνια Xen. Lac. 5, 2; vocem συσκηνία habet idem Xen. Hell. 5, 3, 20. Cyr. 2, 1, 26 **2799** cf. gl. π 3961 cum adn. **2801** [σὺς·] (accent. σῦς Mus.) del. Schm. in app. | σύσσημος, H: Schm. in app. | συσμός H: Schm. in app.; συσσημός H^c; del. Mus. **2802** h. e. συσσίτιον· ἄριστον + nov. gl. σύσσιτον· τὸν σ. τ. (Schm.) | συνεσθιῶντα H: Mus. **2803** φθορά H: Hemsterh. **2806** σύνδεδρα H: Ald. **2808** συστῶν] συνιστῶν Mus. **2810–2810x** unam gl. H: lacuna agnita diviserunt Stoll et Thes. 7, 1543 b | σύστηνον] Schm. cft. vv. ἄστηνος. δύστηνος | στενοχωρημένον H: HSt. | τρίχινος] τρύχινος Salm., Alb. cft. gl. τ 1583 **2811** συστομώτερον] συνστọ[Sicyon. pap. | ἐπὶ] ἀπὸ H = Prov. Bodl.: Zenob. | Alb. cft. gl. 878 | ἐφίετο] ἐφεῖτο Prov.

2814 συστροφή· ἶλιγξ ὑδάτων. ἢ σκοτισμός

2815 συτάσσει· ἱκετεύει

Hom. **2816** σύτο[ι]· ὥρμησεν, ὥρμα. ἀνῆλθεν. ἀνηκόντισεν (Φ 167)

D **2817** συφαιός· χοιροβοσκός

2818 σύφακα· γλεῦκος

2819 συφακίζειν· ὀπωρίζειν

2820 σῦφαρ· γῆρας, τὸ ὑπέρτατον (Callim. fr. 260,52 Pf. = SH fr. 288,52. Sophr. fr. 55 K.–A. Lycophr. 793)· οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως. καὶ τὸ ἐρ⟨ρ⟩υτιδωμένον σῦκον. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφ⟨ι⟩ῶδες

Hom. **2821** *συφεός· τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται (κ 320) vg^{1}A^4

Hom. **2822** συφιοί· οἱ τῶν συῶν οἶκοι (κ 238 ..)

2823 *συχνά· πυκνά vg^1, συνεχῆ vg^{1}A^3, πολλά g^1

2824 συχνοῖς· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια

Eur. **2825** σφάγιον· πρόβατον. θῦμα (Eur. El. 514. Hec. 109). ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα, τόπος (Eur. El. 800)

2826 σφαγή· ὁ κατὰ τὴν κατακλ⟨ε⟩ῖδα τόπος (Antiph. 5,69. Xen. cyneg. 10,16. cf. Thuc. 4,48,3)

2827 σφάγια· ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα

Eur. **2828** σφαγίς· τὸ προκάρδιον. καὶ ἡ τομή (Eur. El. 1142)

2829 *σφαδᾴζει· βράζει [vg^{4}A^{16}]. δυσθανατᾷ (vg^{4}A^{16}). χαλεπῶς φέρει (g^4). διασπᾶται. ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ. ἀτακτεῖ. μετὰ χολῆς ὀργίζεται. καὶ μετὰ χόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πηδᾷ. μαίνεται. σπεύδει. διασείει. θυμοῦται. ταράττεται ὑπὸ τραύματος ζέοντος

2830 *σφαδᾳσμός· σπασμός (A^{14}). καὶ τὰ ὅμοια (Plat. rep. 579e)

Greg. Naz. **2831** *σφαδᾴζουσα· ῥηγνυμένη (Greg. Naz. or. 28,13) A^{18}

Hom. **2832** *σφαδάν· σφοδρόν g^{σφε1}(A^{σφε8}). καταπληκτικῶς (Λ 165. Φ 542) A^{σφε8}(g^{σφε1})

2833 †σφαίλειν· πλῆσαι†

2834 [σφαιραγεῦντο· ἐψόφουν]

2820 cf. EM 736,57 | τὸ … τρυφῶδες] cf. Schol. Nic. al. 91 **2821** = Σ σ 390 **2825** cf. Su σ 1702 v. σφαγεῖον; Poll. 10,65 **2826** Thuc.] cf. Ph = Su v. σφαγάς; Schol. Thuc.; EM 737,39; (Ael. Dion. σ 43) **2829** Σ σ 393; cf. EM 737,11 | δυσθανατᾷ] Moer. 209,34 [σ 39 H.]; EM 442,48 **2832** Scholl.

2814 ἴλιγξ H: accent. M. L. West; cf. gl. ι 559 **2815** Alb. cft. gl. τ 1687 **2816** σύτοι H: Mus. | ὁρμᾶ H: Jens. | cf. gl. 3096 cum adn. **2819** ὁπωρίζειν H: spir. Schm. **2820** σύφαρ H: accent. Schm. | γήρας H: accent. Mus. | ἐρυτιδώμενον H: Mus. | σύκον H: accent. Mus. | τροφῶδες H: Perg. **2822** συφιοί] h. e. συφεοί (Mus., cf. gl. 2821); συφειοί Schm. in app., coll. gen. sing. κ 389, vix recte **2825** h. e. σφάγιον· πρ. θ. (extra ordinem) + nov. gl. σφαγεῖον· ἐν ᾧ κτλ., nisi melius Schm. ci. σφαγεῖον· [πρόβατον. θῦμα. ἢ] ἐν ᾧ κτλ.; cf. testt. **2826** κατακλι$^{δ'}$ H: Mus. **2827** σφαγία H: accent. Schweigh. **2829** δυσθανατᾷ] cf. -ᾶν. -ᾷς Moer. et EM; K et Σ habent -εῖν | χόλου] δόλου H: Meibom **2832** σφαδάν] h. e. σφεδανόν (K Schol. Λ 165; Jens. cft. gl. 2861) | σφοδρόν] σφοδρως A | καταπληκτικῶς H = A Schol. Φ 542] -κόν g Schol. Λ 165 **2833** Alb. ci. σφάλλειν· πλανῆσαι, coll. gl. 2893 **2834** v. l. gl. 2856

2835 σφαιρηδόν· περιφερές, στρογγύλον *ὡς σφαῖρα (N 204) (g⁹A²³) Hom.
2836 *σφαιρωτήρ· ζινίχιον σανδαλίου (Gen. 14,23) vg⁷A¹⁹, σκῦτος, ⌊κόμμα λώρου vg⁷A²¹ LXX
2837 *σφακελισμός· παραπληξία (Eur. fr. 751 N.) Σ Eur.
2838 σφακελίσαν· κακωθέν. καταφθαρέν (Plat. Tim. 84 b)
2839 *σφακελίζει· κρούει τοῖς ποσί. κινεῖ δεινῶς A¹⁵. ὀδυνᾶται. σπᾷ. διασπᾶται (v³A¹³). ἀλγύνεται (cf. Cratin. fr. 384 K.–A.). σφακελισμὸς γὰρ καὶ σφάκελος ἡ ἄμετρος ὀδύνη· καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις· καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις
2840 σφάκια· τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα
2841 σφάκος· χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει (e.g. Ar. Thesm. 486. Cratin. fr. 363 K.–A.). οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεννώμενον, ὃ καλοῦσι βρύον. οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φά⟨σ⟩κος λέγεται D
2842 σφακώδη κλιτύν· καθ' ἣ⟨ν⟩ ὁ ⟨σ⟩φάκος ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν D
2843 σφαλάσσειν· τέμνειν. κεντεῖν
2844 *σφαλεῖεν· ἀποτύχοιεν (g⁶Σ). ψευσθεῖεν (Thuc. 2,43,1. Xen. Cyr. 3,3,69)
2845 *σφαλερόν· ἐπικίνδυνον (e.g. Plat. rep. 451 a. Xen. Hell. 2,1,2) (vg⁸A²⁰). σαθρόν. ἀβέβαιον
2846 *σφαλερόν· ἐπισφαλές (v⁸). ἐπικίνδυνον (vg⁸A²⁰)
2847 σφάλμα· ἁμάρτημα
2848 σφάλλειν· κλίνειν. καταβάλλειν. ἁμαρτάνειν (Xen. Cyr. 8,8,10)
2849 σφαλμᾷ· σκιρτᾷ. σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασι. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν
2850 σφάλλον· κολάκευσον
2851 σφάλλονται· ἁμαρτάνουσιν
2852 σφαλ[λ]ός· ⟨… .⟩ ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτικόν (Epicharm. fr. 146,5 K.–A. [e coniect.]). οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον· ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος μολύβδινον ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι D

2836 Σ σ 397; EM 738,7 **2837** = Σ σ 399; EM 737,49; Erot. fr. 8,3 **2838** Tim. lex. **2839** cf. Σ σ 398. Σᵇ α 1935 v. ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν; q 305,5 **2844** cf. Σ σ 401 **2852** Poll. 8,72 ('Duae glossae falso conflatae' Bethe, coll. Hsch.)

2835 σφαιριδὸν H: K | σφαίρα H: accent. Schm. **2836** ζηνίχιον H: KΣ | σκῦτος] v. ad gl. 1202 **2841** σφακὸς H: accent. Schm. | φακὸς H: Salm. (⟨σ⟩) et Schm. (accent.), coll. gl. 214 **2842** κλίτυν H: accent. Mus. | ἣ H: Mus. | φακὸς H: G. (⟨σ⟩) et Schm. (accent.) **2844** σφάλειεν H: accent. Mus. | ψευσθείην H: Mus. | Schm. de σ.· ἀ. + nov. gl. σφαλείην (exstat Antiph. 5,75)· ψευσθείην cogitat | Alb. cft. gl. 2894 **2848** Xen. Cyr. 8,8,10] cf. gl. π 4094 **2850** σφάλλον] σφᾶλον (Dor. pro σφῆλον) Schm. **2852** σφαλλὸς H (σ om. rubr., add. Mus.): Schm. (qui cft. Poll.), Alb. cft. gl. ε 6435 | ⟨… .⟩ ἔστι γὰρ] ἔστι γὰρ H: Alb. in app.; ἔστι [γὰρ] Phav. | δεσμωτήριον H: Jungerm., coll. Poll. | μολυάδεινον H: Mus. | κρικὸν H: accent. Mus. | Epicharm. fr. 146] cf. gl. σ 23

D **2853** σφάνιον· κλινίδιον
2854 σφαραγγές· ⟨…⟩
2855 σφ⟨α⟩ραγίζει· βροντᾷ. ταράττει. ψοφεῖ
Ap.S. **2856** σφαραγεῦντο· κατεπονοῦντο. ἐφλέγοντο. ἐψόφουν (ι 390)
Hom. **2857** σφάραγ[γ]ος· βρόγχος. τράχηλος. λαιμός. ψόφος (Χ 328 v.l.)
Hom. **2858** *σφάς· αὐτούς (Ε 567) vg^{1}A^{11}, αὐτάς, αὐτά
Hom. **2859** σφέ· αὐτούς (Λ 111), αὐτάς, αὐτά
Hom. **2860** *σφέας· αὐτούς g^{2}, κατ᾽ ἔγκλισιν (Β 96 ..)
Hom. **2861** σφεδανόν· ἐπιτεταμένον. συντονώτατον. *σφοδρόν (Λ 165 ..) g^{1}(A^{8}). ὀξύ
Hom. **2862** σφεδανῶν· φονεύων, ὀλλύς, κτείνων (Φ 542 v.l.). τινὲς †ἐπεσπευσμένων†. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανῶν, ὅ ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν
Hom. **2863** σφεζόμενοι· ἐπικαθεζόμενοι (Γ 152)
2864 σφειδρόν· καθαρόν. εὐῶδες
2865 σφειλλόν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. προσφυές. δριμύ
Ap.S. **2866** σφείων· αὐτῶν (Δ 535 ..)
Ap.S. **2867** *σφέλας· ὑποπόδιον (σ 394) g^{σφι4}
Hom. **2868** σφέλα· ὑποπόδια (ρ 231)
D **2869** σφέλμα· τὸ ἄνθος τῆς πρίνου
D **2870** Σφενδαλῆς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς
2871 σφενδόναιαν· σφενδόνην. ἢ τὴν σφραγῖδα
2872 *σφενδόνην· τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές (Plat. rep. 359e–60a) (vg^{7}A^{13}). ἢ σφραγίς
2873 σφέρτα· τὰ ἄφορα δένδρα

2856 Apio (fr. 129 N.) et Heliod. (fr. 34 D.) ap. Ap.S. 147,28 **2857** cf. Ap.S. 147,29–30; Σ σ 402 = EM 737,55; Et.Gud. 222,10–11; Eust. Il. 1272,11 [4,625,9 V.] **2860** Ap.S. 147,22; cf. Schol. **2861** Ap.S. 147,33; Schol. **2862** cf. Theogn. can. 37,7 Alpers (p. 12,2 C.) **2863** Schol. **2864** cf. Theogn. can. 37,6 Alpers (p. 12,2 C.) **2866** = Ap.S. 147,18; cf. Schol. **2867** = Ap.S. 147,27; EM 738,32; Schol.; Theogn. can. 37,1 Alpers (p. 11,34 C.) **2868** Schol. **2871** cf. Theogn. can. 620 (p. 103,16 C.) **2872** Ph; EM 738,35

2853 Alb. cft. gl. ε 3312 **2854–5** unam gl. σφαραγγὲς (-εῖ Mus.)· σφραγίζει (H: HSt.; de errore Alb. cft. gl. ε 6437), κτλ. H: Schm. **2854** Schm. ci. Φάραγγες **2856** Schm. cft. gl. 2834 **2857** σφάραγγος H: Sop. | Alb. cft. gl. α 7966; cf. Frisk 1,174 v. ἀσφάραγος | v.l.] v. testt. et Paus. perieg. 5,24,11 **2862** ἐπεσπευσμένων (sic H ut vid.)] I.C. Cunningham ci. ἐπ⟨ὶ τῶν φονεύειν⟩ ἐσπευσμένων vel sim. | δανὸν H: Jens.; Alb. cft. gl. δ 236 **2863** σφεζόμενοι] h.e. ἐφεζόμενοι (Alb. post Guyet, coll. gl. ε 7369; de litteris ε et σ inter se perperam commutatis Alb. cft. gl. 2880; v. plura ad gl. π 1351) **2864** σφειδρόν] σφεδρόν Theogn., sine expl.; Schm. post Voss. et Alb. cft. gll. φ 432. 443. 546. ψ 175 **2865** v.l. gl. 2895 (Alb.) **2870** Σφενδαλῆς] 'Videtur Hesych. σφενδάλης [accent. rectius -ῆς] in Genit. legisse apud Auctorem, cujus locum respicit. Ita solet.' Alb., coll. St. Byz. 595,4; de nominibus demorum Atticorum in -η desinentibus cf. e.g. gll. α 839. 4130 **2871** σφενδόναια] accent. -αῖαν Theogn. **2873** σφέρτα] δύ⟩σφερτα? M.L. West; cf. gl. α 8609; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

2874 σφέτερα· ἴδια αὐτῶν (α 274) Hom.
2875 *σφετέρῃσι· ταῖς ⟨ἑ⟩αυτῶν g[σφι3]· ʿαὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντοʾ (α 7) Hom.
2876 σφετερίζει· εἰς ἴδιον κέρδος ⟨κε⟩χηνώς
2877 *σφετεριζόμενος· ὑφαιρούμενος. ⌞ἰδιοποιούμενος (Dem. 18, 71) A[11](vg[5])
2878 σφετερίζων· ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος
2879 *σφέτερον· τὸ αὐτῶν ἴδιον (P 287 . .) [vg[3]A[9]] Hom.
2880 [σφετρίδες· ἐπιβλήματα]
2881 σφέων· αὐτῶν (γ 134) Hom.
2882 σφῇ· τῇ ἑαυτῶν (Λ 90) Hom.
2883 σφῇσι· ταῖς ἑαυτῶν (Δ 162. α 34) Hom.
2884 Σφήκεια· ἡ Κύπρος τὸ πρότερον (Lycophr. 447). καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία D
2885 σφηκίσκος· τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἄγαν ἔχουσι (Ar. Plut. 301). καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ ⟨μὴ⟩ προκοιλίους ⟨σφηκώδεις φασί⟩
2886 σφηκισμός· εἶδος αὐλήσεως εἰρημένον ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βόμβων
2887 σφηκίωσις· κηρία σφηκῶν
2888 σφηκοί· οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι (Soph. fr. 29, 2 R.). ἔνιοι δὲ ῥωμαλέους
2889 σφηκῶν· ποικίλων
2890 σφηκὸς λόφου· τὸ ἄκρον τοῦ λόφου, τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου, τῆς περικεφαλαίας τὸ συνεσφιγμένον. λόφουρον δέ, οἷον λόφου ο⟨ὐ⟩ράν

2874 cf. Σ σ 405; Schol. **2875** Ap. S. 147, 26 = Schol. = g **2877** Σ σ 406; EM 738, 31 **2879** Σ σ 407 **2881** = Schol. **2883** = Schol. vet. in α 1–309 ed. Ludw. ad α 34 **2884** Philosteph. FHG 3, 30, fr. 10; paraphr. Lycophr. **2885** Schol. Ar. (unde Su σ 1733 v. σφηκώδεις); Eust. Il. 897, 58 [3, 369, 27 V.]; Ph 560, 12 v. σφῆκες καὶ σφηκίαι; EM 738, 39; (Paus. σ 33) **2888** Ph 22, 15 = EM 385, 1 v. ἐσφηκωμένον

2875 σφετερῆσι H: accent. Mus. | αὐτῶν H: g Ap. S. Schol. | αὐτὰς θαλίησιν H: Mus. | ὤλοντο H: Mus. **2876** σφετερίζει] σφετερίζων Mus., contra ordinem | χηνώς H: Mus. **2880** v. l. gl. ε 7416 (Sop.); Alb. cft. gl. 2863, ad quam v. adn. **2882** σφῆ (σ om. rubr., add. Mus.)· αὐτή H: Schol.; Alb. cft. gll. 2883. 2898 **2883** σφήισι (accent. sic H: Schm.)] de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | cf. gl. 2899 **2884** h. e. Σφήκεια· … πρότερον + nov. gl. σφηκία (i. q. σφηκίαι)· τὰ κτλ. (Alb.) **2885** μακρὰ = Schol. Ar. (ad Ar. μέγαν … σφηκίσκον)] μικρὰ Ph Su EM Eust. | Ar.] Ph citat Pherecr. (fr. 272 K.–A.), quod ad σφηκίσκος non attinet; cf. testt. et Kassel–Austin | ⟨μὴ⟩ et ⟨σφηκώδεις φασί⟩ HSt., coll. Schol. Ar. **2886** εἰρημένων H: HSt. | βομβῶν H ut vid. (et Mus.): accent. M. L. West **2889** Schm. dubitanter ci. σφηκῶν ποικίλων· ⟨…⟩ **2890** σφηκός· λόφου (sine interpunct. insequ.) H: Mus. | ὠτῶν H: accent. Mus. | λοφοῦρον (H: accent. Mus.)] Alb. cft. gl. λ 1297 | ὁρᾶν H: Mus.

Hom. **2891** σφῆ⟨λαι⟩· σαλεῦσαι, κινῆσαι [σφῆλαι] (Ψ 719)

2892 σφήκωμα· πύκνωμα (Ar. Pac. 1216). καὶ ὁ δεσμός

Hom. **2893** *σφῆλαι· πλανῆσαι. βλάψαι. ⟨ἀπατῆσαι⟩ (Ψ 719) A^{2}vg^{σφε6}

Greg. Naz. **2894** σφήλειεν· ἀποτυχεῖν ποιήσειεν (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 56. 2, 2, 7, 321 [37, 461, 2. 1576, 4 M.])

2895 σφηλόν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον

D **2896** σφηνεύς· ἰχθὺς ποιὸς θαλάττιος

2897 *σφηνούμενος· στρεβλούμενος (vg^{1}A^{3})

Hom. **2898** σφῆς· τῆς ἑαυτοῦ (Π 18)

Hom. **2899** σφῇσι· ταῖς αὐτῶν (Δ 162. α 34)

2900 σφῇσιν· αὐταῖς [ἢ αὐτοῖς]

D **2901** Σφήττιοι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς

2902 σφί· †ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς†

D **2903** σφί⟨γ⟩κται· οἱ κίναιδοι καὶ ἁπαλοί (Cratin. fr. 495 K.–A.)

D **2904** σφιγκτήρ· χιτών. Ταραντῖνοι

D **2905** σφίδες· χορδαὶ μαγειρικαί

2906 σφίδη· χορδή

2907 *σφίν· αὐτοῖς (e.g. Γ 454. δ 166) Σ, ἢ αὐτούς, ἢ αὐτάς

Hom. **2908** *σφίσιν· ἑαυτοῖς (Α 368 . .) [ἢ ταῖς ἑαυτῶν] v^{1}A^{6}

2909 σφισίμολος· διαφορὰ τῆς κινήσεως

D **2910** σφόδελος· ἡ ἅλιμος. δασὺ ἄνθος, †ἄρχον†, σκιερόν. οἱ δὲ σῖτον (Ar. fr. 693 K.–A.)

D **2911** σφοδελοφόρους· τοὺς μετοίκους

2912 *σφόδρα· πάνυ vg^{1}A^{5}, πολύ A^{5}, ἄγαν, λίαν

2913 σφοδρόν· ἔντονον. ἰσχυρόν. ὀξύ. στιβαρόν. εὔτονον. δεινόν. χαλεπόν

Hom. **2914** σφοῖσι· τοῖς ⟨ἑ⟩αυτῶν (Ξ 202 . .)

2893 Σ σ 409 **2896** Euthydem. diaetet. ap. Athen. 307 b; Eust. Il. 1177, 62 [4, 305, 26 V.] **2897** Ph = Su σ 1740 v. σφηνωθείς **2899** v. ad gl. 2883 **2901** Ph; EM 738, 44 (Paus. σ 35) **2903** cf. Ph; Su μ 385 v. Μεγαρικαὶ σφίγγες **2907** Scholl. = Σ σ 410 **2908** cf. Ap. S. 147, 19 **2910** Arcad. 55, 3 v. ἀσφόδελος **2914** = Schol.

2891 σφῆ· … σφῆλαι H: Mus. (σφῆ⟨λαι⟩) et Alb. ([σφῆλαι]); vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 **2893** ἀπατῆσαι KΣ **2894** Alb. cft. gl. 2844 **2895** Alb. cft. gll. 2865. α 7967 **2899** v. l. gl. 2883 **2900** ἢ αὐτοῖς del. Hansen, coll. Su π 453 παρὰ σφῇσι· παρ᾽ αὐταῖς. παρὰ σφίσι δὲ διὰ τοῦ ι· παρ᾽ αὐτοῖς et σ 1742 σφῇσι· θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δέ· ἀρσενικόν **2902** totam gl. del. Mus. | expl.] Schm. ci. ἑαυτῷ ἢ ἑαυτῇ **2903** σφίκται H: Salm.; Alb. cft. Ph et Su **2905** Kust. ci. σφίγγες· πόρναι Μεγαρικαί, coll. gll. μ 486 et (de errore μαγειρ- pro Μεγαρ-) σ 657 | σφίδες] σφίδαι? Schm., coll. gl. 2906 | χόρδαι H: accent. Mus. **2906** χόρδη H: accent. Mus. **2907** Alb. cft. gll. η 919. φ 558 **2908** ἢ τ. ἑ. del. Schm.; verba ad σφῇσι (gll. 2883. 2899) attinent **2910** σφόδελος] i. q. ἀσφόδελος; de accentu cf. gl. α 7968 v. ἀσφόδελος et Arcad. | ἅλιμος] cf. gll. α 3013–14 | ἄρχον] ἔχουσα Stapel **2911** Alb. cft. gl. 878 **2913** ἔντονον] εὔτονον[1] H: Mein. 1857 p. 623; cf. contra, ‘εὔτονον … εὔτονον] Semel illud εὔτονον abundat’ Alb. **2914** αὐτῶν H: Schol.

2915 σφονδύλη· ὅμοιόν τί φασι σαλαφίῳ εἶναι, ὀσμὴν φαύλην προϊέμενον, εἴ τις ἅψεται αὐτῆς D
2916 *σφόνδυλος· τράχηλος (Ar. Vesp. 1488) (vg^{2}A^{6})
2917 σφόνδυλοι· αἱ ἁρμογαὶ τῶν μελῶν. καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες. ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ τῆς ῥάχεως ὀστᾶ. καὶ τῶν σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί D
2918 σφορτάν· λιμόν
2919 σφοῦ· τοῦ αὑτοῦ [v^{4}], τοῦ ἰδίου (Α 534) [ἢ τῆς αὑτῆς] Hom.
2920 σφραγῖδες· αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων, καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα
2921 σφραγιδονυχαργοκομήτας· τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λίθους, καὶ κομῶντας (Ar. Nub. 332)
2922 σφραγίς· χελώνη. καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ *σήμαντρον vg^{4}A^{8}
2923 σφηρός· τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον
2924 σφριαί· ἀπειλαί, ὀργαί
2925 σφριγᾷ· περιτέταται, περιτείνε⟨τα⟩ι. ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει. μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, *ἀκμάζει, νεάζει vg^{1}A^{10}, καπριᾷ (Ar. Nub. 799. Lys. 80)
2926 σφριγανόν· ἀκμαῖον. δαψιλές. σφοδρόν (Hippocr. fr. ap. Tim.)
2927 *σφριγῶν· ἀκμάζων v^{2}A^{9}, νεάζων, αὔξων g^{2}A^{6}(g^{5})
2928 *σφριγῶντα· ἐπαιρόμενα. ⌊ἰσχύοντα (Aesch. PV 380) (A^{9})
2929 *σφριγῶσα· πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα, ⌊ἰσχύουσα (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 611 [37, 1210, 9 M.]) (A^{9}) Greg. Naz.
2930 *σφυγμός· φλεγμονή vg^{4}A^{9}. κυρίως δὲ ὁ ⌊παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν A^{9}
2931 σφυδρά· ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν (Act. 3, 7) N. T.
2932 σφυδῶν· ἰσχυρός, εὔρωστος, σκληρός
2933 *σφύζει· πηδᾷ, φλεγμαίνει A^{10}. καίεται. στέλλεται ἡ φλέψ
2934 σφῦρα· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ χαλκευτικόν (γ 434) Hom.

2915 Eust. Od. 1669, 63 [1, 395, 34 St.]; Theophr. h. pl. 9, 14, 3 **2917** δ. ψῆφοι] Poll. 8, 17; Eust. Od. 1669, 63 [1, 395, 34 St.] **2919** cf. Schol. **2921** Σ$^{b\ et\ Ph}$ σ 396; Schol. Ar. **2925** Schol. Ar. Nub. **2926** Hippocr. ap. Tim. lex. v. σφριγῶντες **2927** Σ σ 412; EM 739, 5 **2930** Σ σ 413 **2933** cf. Σ σ 414

2915 σαλαφίῳ] Voss. ci. σιλφίῳ, coll. Eust., alii alia **2917** ἀμοργαὶ H: Guyet alii | σκορπιῶν H: accent. Mus. **2919** αὐτοῦ H: spir. Schm.; cf. gl. π 3396 | ἢ κτλ. del. Schm. | αὐτῆς H: spir. Schm. **2920** σφραγίδες H: accent. Schm. **2921** σφραγιδονυχάργους· κομήτας (sine interpunct. insequ.) H: Mus. | σφραγίδας H: accent. Mus. | λίθους] cf. Σ et praeterea gl. 2922; Mus. ci. λευκοὺς, cf. Schol. Ar. **2923** σφηρός] σφρηγίς Brun.; Voss. cft. gl. 2920 **2925** περιπέταται H: HSt. | περιτείνει H: HSt. | πλήρεις H: Mus. | εὐσωματεῖ] eodem in versu Nubium exstat **2931** σφυδρά] non exstat nisi l. c.; de forma usitata cf. gll. 2935. 2940 **2932** Alb. cft. gl. δ 1359 (ubi Schm. recte ἀπὸ τοῦ σφύζειν del.), Schm. Timocl. fr. 31, 2 K.–A. **2933** expl. πηδᾳ. κεεται (sic). εκ φλεβος φλεγμαινει A, ἐπείγει. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται Σ **2934** σφύρα H: accent. Schm. | γ 434] cf. gl. π 4382

2935 *σφυρά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, αἱ περιφέρειαι τῶν ποδῶν (Δ 147 . .) vg^{1}A^5. ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα (Pind. Pyth. 2, 85=46). ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα, ἰχθὺς θαλάσσιος

2936 σφυράδες· τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων (Ar. Pac. 790. Eupol. fr. 15 K.–A.). οἱ δὲ σπυράδας

2937 *σφυρήλατος· σφύραις ἐληλα[σ]μένος, οὐ χωνευτός (Preger 53 = FGE 1474) vg^{3}A^8

2938 σφυρήλατα· τὰ σιδήρια, ὅτι οὐ χεῖται

2939 σφυροδέται· ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱπποτροφικά

Hom. **2940** *σφυρόν· [σφοδρόν. ἢ] τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων (Δ 518 . .) v^{2}A^7

2941 *σφύρωσις· διάροσις. ἢ ⌊ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα A^6

Ap. S. **2942** *σφώ· ὑμεῖς (Ν 47; Α 574 . .) vg^{1}A^4. ἢ ὑμᾶς (Ο 146)

2943 [σφῶϊ· τῆς ἑαυτῶν]

Hom. **2944** σφῶε· [ἑ]αὐτούς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου (Α 8 . .)

Hom. **2945** σφῶϊν· ὑμῖν (Δ 341. Π 556), καὶ ὑμῶν (Α 257), καὶ αὐτοῖς (Α 338. Ο 155)

Hom. **2946** σφωΐτερον· ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο (Α 216)

Hom. **2947** σφῶν· ἑαυτῶν (Μ 155. Τ 302) [vg^{2}A^5]

2948 σχᾷ· σχάζει

2949 σχάδονες· τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες (e. g. Ar. frr. 333, 6. 581, 3 K.–A. Theocr. 1, 147). οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχάδονες

D **2950** σχαδών· κυβευτικὸς βόλος

2951 σχαλίδες· δι᾽ ὧν †σχάδουσι† τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα (Xen. cyneg. 2, 7. cf. 2, 8. 6, 7. 9)

D **2952** σχαλίσαι· θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον· τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον

2935 Σ σ 415; cf. Schol. **2936** Schol. Ar.; Su σ 1762, linn. 3. 12 v. σφυράδες. κ 396, linn. 3. 13 v. Καρκίνος **2937** Σ σ 416; Ph 194, 1 = Su κ 2804 v. Κυψελιδῶν κτλ.; plura ap. Preger et Page **2942** Ap. S. 147, 13; Scholl. Α 574. Ο 146 **2944** cf. Schol. **2945** ὑμῖν] = Schol. Δ 341. Π 556 | ὑμῶν] Schol. Α 257 | αὐτοῖς] = Schol. Ο 155; Α 338 **2946** Schol. **2949** Σ^b σ 418; cf. Ph; Su; EM 739, 41; Arist. h. an. 554^{a}16; Schol. Theocr.; Schol. Ael. n. an. 5, 11, De Stefani 1902 **2951** Poll. 5, 31 **2952** = Ph = Su σ 1766 v. σχαλίσαι; cf. etiam EM 110, 32 v. ἀνίσχαλον (Διογενιανός); Su α 2422 v. ἀνίσχαδον

2935 αἱ π. τ. π.] cf. gll. 2931. 2940–1. τ 209 | ἡ παρά] ὑπέρ H: Mus. | ‘Confundit σφυρά et σφῦρα, nisi verba ἢ ἡ … θαλάσσιος cum gl. praec. copulanda sunt’ Schm. | κέστρα] Alb. cft. gl. κ 2382 **2936** διαχωρίσματα H: Mus. | σπυρίας H: Piers. ad Moer. p. 361 = 329, Alb. cft. gl. 1558 **2937** σφυλίλατος H: ΚΣ | ἐληλασμένος H: ΚΣ **2938** σφυρίματα H ut vid.: Mus. (ή) et Schm. (λ) **2939** σφυροδέται contin. H: nov. gl. Schm. **2940–1** cf. gll. 2931. 2935. τ 209 **2940** σφοδρόν. ἢ del. Hansen, coll. K **2941** διάροσις] Voss. cft. Poll. 7, 145, Pears. cft. gl. ο 810 **2943** totam gl. del. Mus. **2944** ἑαυτοὺς H: Hansen, coll. Schol. **2946** β̅ H: expl. Mus. **2947** σφων αυτων· των δυο αυτων vgA η των ιδιων η ὑμων η παντων g **2948** σχᾷ] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2949** σχάδονες$^{1 \text{ et } 2}$] de accentu huius vocis non constat; σχά- habent etiam Ph Arist. Schol. Theocr. **2951** σχάδουσι] σχάζουσι Schm.; non liquet | cf. gll. 1628. 1630 **2952** ἀνίσχαδον H = Ph: Su; Alb. cft. gl. ι 1847 | τὸ] τὴν Ph = Su

2953 σχανδές· τὸ δίκτυον D
2954 *σχάσαι· μετάβαλ[λ]ε A[1]
2955 σχάσει· ἀφήσει
2956 *σχάσον· ἄφελκε. ⌊κατάπαυσον (Eur. Phoen. 454) A[1] Eur.
2957 σχαστηρία· ὁρμιστηρία. καὶ [ι]μέρος τι ἐν τῇ νηΐ
2958 σχαῦδαι· ἰσχνόφωνοι D
2959 σχέδην· ἡσυχῇ, βάδην (Xen. equ. 3,4)
2960 *σχεδία· μικρὰ ναῦς vg[15]A[57]. ἢ ξύλα ἃ συνδέουσι καὶ οὕτως πλέουσιν A[27]. ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα (Aesch. Cho. 163)
2961 *σχεδιάζειν· ἐγγίζειν Σ[421]. ἐκ παρατυχόντος⌋ ἐν ἑτοίμῳ ⌊λέγειν (A[19]Σ[420])[vg[7]]. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν
2962 σχεδιασθείς· ἐγγισθείς
2963 *σχέδιοι· εὐτελεῖς vg[3]A[20]
2964 σχεδίη· συνάφεια. κοινωνία
2965 σχεδίη· σχεδία. καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι οὕτως λέγεται (Ε 830). καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς (ε 33). διάβασις, γέφυρα, ζεῦγμα (Hdt. 4,88,1 ..) Hom.+D
2966 σχέδιον· τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται (Arist. fr. 498,9 Rose). ἢ τὸ ἀνευπρεπῶς γενόμενον. ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς
2967 σχεδόθεν· ἐγγύθεν (Π 800 ..) Hom.
2968 *σχεδόν· ἐγγύς g[13], ἐκ χειρός (Γ 15 ..) Σ Hom.
2969 σχεδρός· τλήμων, καρτερικός
2970 σχέθεν· ἔμεινεν. ἐκρατήθη[ν]. ἐπέσχεν (Α 219 ..) Hom.
2971 σχεθέτω· ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω (θ 537. 542) Ap.S.
2972 *σχέθον· κατέσχον (Δ 113 ..) A[24] Hom.
2973 σχεθών· κατέχων (Aesch. Cho. 832. Pind. Pyth. 6,19)
2974 σχελίδες· κρέα ἐπιμήκη τετμημένα. οἱ δὲ πλευρίδες (Aesch. fr. 443 R. Pherecr. fr. 113,13 K.–A.)

2954 Σ σ 419 **2956** Σ σ 419; Schol. Eur. **2961** Σ σ 420–1; cf. Antiatt. 83,4 et Moer. 189,31 [α 95 H.] v. αὐτοσχεδιάζειν **2963** Σ σ 424 **2965** τὸ ἐκ κτλ.] cf. Schol. Ε 830; Eust. Il. 611,40 [2,210,5 V.] **2968** Σ σ 423; EM 739,44; cf. Schol. **2969** Theogn. can. 38,11 Alpers (p. 12,7 C.) **2970** Schol. **2971** Ap.S. 148,9 **2972** cf. Schol. **2974** cf. Ph; Su; Poll. 2,191. 6,33. 52–3. 59; Theogn. can. 38,2 Alpers (p. 12,5 C.)

2953 σχανδὲς] h.e. σχαλίδες (ΛΙ > Ν, Schm.), cf. gl. 2951 **2954** σχάσαι] h.e. σχάσον (ΑΣ) | μετάβαλλε H: ΑΣ **2957** σχαστήρια H: accent. Ph (qui expl. ἡ ἄφεσις); Sop. cft. gl. 3009, Alb. gl. χ 231 | ὁρμητήρια H: L. Dind. 7,1644 c | ἵμερος H: Mus. **2958** σχαῦδαι] ἰσχναῦδαι Alb., coll. gll. ι 1067–9 **2960** h.e. σχεδία· … πλέουσιν + nov. gl. σχέδια· ὅπλα κτλ. | Aesch.] cf. gll. π 212. 2336 **2961** ἐτύμω H: Mus. (οἱ) et Ald. (ἐ) | Alb. cft. gll. ε 6459–60 **2964** σχεδίη] σ om. rubr., add. Mus. | cf. σχεσει· συναφειᾳ. κοινωνιᾳ A[σχε25] | totam gl. del. Schm. **2965** τὸ … λέγεται] h.e. nov. gl. σχεδίην (sc. τύπτειν)· τὸ ἐκ χ. (sc. πατάξαι) (Schm.), cf. Schol. expl. ἐκ τοῦ σύνεγγυς; etiam gll. 2960. 2968; 2966 **2969** expl. τ., κ., τολμηρός Theogn. **2970** ἐκρατήθην H: Mus. **2971** ἐπισχεθίτω H: Ap.S.; Alb. cft. gl. 2978, ad quam v. adn. **2974** Salm. cft. gl. 904 | Pherecr. fr. 113,13 K.–A.] cf. gl. ο 610

D **2975** σχέλινος· ἀγρία κυπάρισσος. οἱ δὲ ἄρκευθος
2976 σχέμα· σχῆμα. Ἀχαιοί
2977 σχεῖται· ἐμεῖ
2978 σχεθήτω· κατασχεθήτω
2979 σχελυνάζει· φλυαρεῖ
2980 σχενδυλόληπτοι· ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις. ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται
2981 σχέραφος· βλασφημία. λοιδορία
Hom. **2982** Σχερίη· ἡ Σχερία, ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἢ νῆσος· καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο (η 79)
2983 σχερόν· κῦμα ἕτοιμον. Ἀμερίας
2984 σχερός· ἀκτή, αἰγιαλός
2985 σχέσις· ἐποχή. κατάστασις. συγγένεια. φιλία
2986 σχετική· κατασχετικὴ οἰκείωσις
2987 *σχετικός· ὁ ⌊πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα v^4(g^{5}A^{17}). ἔστι δὲ τῶν πρός τι [v^{4}g^{5}A^{17}]
2988 *σχετικῶς· οἰκειωτικῶς vg^{9}A^{21}
2989 *σχετλιάζει· δυσφορεῖ, δυσχεραίνει vg^{2}A^{22}, δυσπετεῖ
2990 σχετλιαζέτω· βαρείσθω, ἀποδυσπετείτω. σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον
2991 σχετλιάζων· ἀδικούμενος
Hom. **2992** σχέτλιαι· δειναί (δ 729)
2993 *σχετλιασμοί· δυστροπίαι. δυσφημίαι ὀδυνηραί vg^{12}
2994 *σχέτλιον· χαλεπόν, ⌊ὀδυνηρόν vg^{1}A^{18}, ἄπορον, ἄθυμον. ἀτυχές. ἄδικον
Hom. **2995** *σχέτλιος· τάλας vg^{11}A^{28}. ἀγνώμων g^{11}. φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος. ⌊χαλεπός (μ 279; K 164. Σ 13) g^{11}
LXX **2996** σχίδακας· κλάσματα ξύλων (3. Regn. 18, 33 . .)
2997 *σχῆμα· πλάσμα A^7. ἱματισμός. διάθεσις. κόμπος
2998 *σχηματιζόμενοι· προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύντες vg^{1}A^4

2975 cf. Theogn. can. 38, 8 Alpers (p. 12, 6 C.) **2976** Theogn. can. 38, 4 Alpers (p. 12, 6 C.) **2979** = Theogn. can. 38, 12 Alpers (p. 12, 8 C.) **2982** = Schol.; Ap. S. 148, 7; Theogn. can. 38, 3 Alpers (p. 12, 5 C.) **2983–4** Theogn. can. 38, 9–10 Alpers (p. 12, 7 C.) **2988** = Σ σ 427 **2989** Σ σ 428 = EM 740, 33 **2995** Ap. S. 148, 1 (cum Apione), ubi μ 279 laudatur; Σ σ 429; EM 740, 26; Scholl. K 164. Σ 13 **2998** cf. Ph = Su; EM 740, 34

2976 expl. τὸ ὄχημα (< CXHMA) Theogn. = Zonar., perperam **2978** Alb. cft. gl. 2971 | κατασχεθήτω] haec forma exstat Gen. 42, 19 **2979** Alb. cft. gll. ε 6464. χ 338 **2980** ταύροις] τάφροις Voss., σταυροῖς Perg., neutrum placet **2981** Alb. cft. gl. 922, ad quam v. adn. **2982** φεάκων H: Schol. | Κέρκυρα] κουρὰ H: Schol. **2987** σχετικός· … ἔχων H = v] σχετικον· … εχον gA | τινα] τινα ἕτερον K | ἔστι κτλ.] τα δε σχετικα προς τι παλιν ονομαζεται A, τα δε σχετικα των προς τι παλιν ονομαζονται g, τα δε σχετικα των προς τι λεγεται v **2995** στεναγμοῦ] σχετλιασμοῦ Ap. S. Scholl. EM **2996** σχίδακας] σχή- ordo et Voss., perperam; Alb. cft. gl. 3011 **2998** ἐπιδεικνῦντες H (= A; επιδεικνυμενοι vg): accent. Hansen

2999 σχηματισμός· πλάσμα

3000 †σχηματοβόλον· ἤτοι ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτους ἐλάμβανον†

3001 σχήσει· ἐφέξει, καθέξει (χ 70. 248) Hom.

3002 *σχήσειν· ἀνθέξειν, κωλύσειν g^3, παύσειν (Μ 4 . .) Hom.

3003 σχήσεις· προσέξεις (λ 70) Ap. S.

3004 σχήσεσθαι· κατασχεθήσεσθαι (Ι 655 . .) [Σ] Hom.

3005 *σχήσεται· ἀνθέξει A^3

3006 *σχῆσις· ἕξις. ⌊ὁρμή Σ

3007 σχήσουσι· κωλύσουσι, παύσουσιν, *ἐφέξουσιν (Ν 151 . .) vg^2 Hom.

3008 σχήσων· ἐφέξων. καὶ τὰ ὅμοια (Thuc. 3, 33, 1. Eur. Hel. 30) D Eur.

3009 σχητηρίαν· ἄγκυραν, ὁρμιστηρίαν

3010 σχίδα· σχίδος σινδόνος. πῆγμα

3011 σχίδαξ· κλάσμα ξύλου (3. Regn. 18, 33–4. 38) LXX

3012 σχίδια· ὠμόλινα

3013 σχίδος· τὴν ἀπόσχισιν

3014 σχίζα· ἡ λαμπάς (Ar. Pac. 1031)

3015 σχίζῃς· σχίζαις (Α 462 = γ 459) Hom.

3016 σχίζαι· τὰ ξύλα

3017 [σχίδαξ· τῶν ξύλων]

3018 vacat

3019 σχιζογυ⟨ν⟩άνδρους· τοὺς συκοφάντας (com. ad. fr. dub. 428 K.–A.) D

3020 σχιζόποδες· τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα D

3021 σχίζῃσι· σχίδαξι (Β 425) Hom.

3022 σχῖνος· εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου D

3023 σχινάτας· σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν Λακεδαίμονι D

3024 σχίνδαν· θερμάστριον

3002 Schol.; Σ σ 430 **3003** = Ap. S. 148, 8 **3004** cf. Σ σ 431 **3006** Σ σ 426 **3007** Σ σ 432; Ap. S. 148, 11; Schol. **3011** Hdn. epim. 129, 19 Boiss.; EM 741, 17 **3014** = Ph; cf. Schol. Ar. Pac. 1024 **3015** cf. Schol. A 462 **3021** cf. Schol.

3000 glossa manca corruptaque; Verw. post Vales. ci. σχῆμα καὶ τριώβολον· ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν, ἤτοι δικαστῶν, οἳ τρεῖς ὀβολοὺς ἐλάμβανον, coll. Apostol. 15, 85 c (CPG 2, 650) et Eust. Il. 951, 49 [3, 529, 9 V.] **3006** σχῆσις] h. e. σχέσις (Σ) **3007** σχήσουσι] σ om. rubr., add. Mus. **3008** σχήσας H: ordo et Mus. | Thuc. 3, 33, 1] cf. gll. 104. π 568 **3009** σχητηρίαν H: Thes. 7, 1667 b, coll. v. σχετήριον, post Lob. Paral. 428 not. 39 | ὁρμητηρίαν H: L. Dind. 7, 1644 c | Sop. cft. gl. 2957 **3010** σχῖδα H: accent. Mus. | σχῖδος H: accent. Schm. | συνδόνος H: Mus. | πῆγμα] ῥῆγμα Pears. et Lob. Paral. 83 **3013** σχῖδος H: accent. Lob. Rhem. 291 **3016** contin. H: nov. gl. Mus. | σχίδαζε H: ordo et Schow (depravatum e correctione σχίδα$^{\text{ζε(pro ζαι)}}$, ubi litteras δα delere oblitus est scriba [Schm. post Schow]) **3017** v. l. gl. 3011 (ordo et Hansen) **3019** σχιζογυάνδρους H: Hansen, post Thes. 7, 1669 b, ubi vix recte reicitur; multae explicationes in Hesychio alibique, postquam contextus deperditus est, intelligi non possunt, praesertim glossarum comicarum **3020** σχιζοπόδες H: accent. Mus. **3021** σχίζεσι H: Alb. (post Mus. σχίζαισι) **3022** σχῖνος] σ om. rubr., add. Mus. **3024** θερμάστριον] Alb. cft. gll. θ 358–9

Prov. **3025** σχῖνον διατρώγων· εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας (com. ad. fr. dub. 429 K.–A.)

D **3026** σχινοκέφαλος· ⟨…⟩ εἶδος φυτοῦ (Cratin. fr. 73, 1 K.–A.)

D **3027** σχῖνος· τὸ ψέλλιον. καὶ ἡ σκίλλα (Ar. Plut. 720). καὶ εἶδος φυτοῦ

D **3028** Σχινοῦντα· νῆσός ἐστι Σχινοῦσ⟨σ⟩α τῆς Φωκίδος

D **3029** σχίσμα· ποδὸς τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα

3030 σχι⟨σ⟩ματῶδες· ὁμοίως

3031 *σχισμή· διαχώρισις A[1]

3032 σχιστά· τὰ γράμματα. καὶ τὰ κρόμμυα

3033 σχιστόν· προσκεφάλαιον

D **3034** σχι⟨σ⟩τός· χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στῆθος πόρπῃ συνεχόμενος (Apollod. com. Caryst. aut Gel. fr. 12 [p. 510] K.–A.)

Ap. S. **3035** σχοία[ν]το· παύσαιντο, ἐπίσχοιεν (B 98)

3036 *σχοίητε· νομίσοιτε, ὑπολάβοιτε vg[5]A[14]

D **3037** Σχοίνικος· ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος. καὶ ὄρνις τις. καὶ φυτόν

3038 σχοινίνην φωνήν· τὴν σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν

D **3039** σχοίνινος ἡθμός· δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρίας κα[τα]θιᾶσιν (Cratin. fr. 140 K.–A.)

D **3040** σχοινίον· τὸ μεμιλτωμένον ἔρ⟨ρ⟩αινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὁπότε βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν (Ar. Ach. 22). καὶ ἐν τῇ νηῒ ὁ σχοινοδρόμος. καὶ ὄρνις τις

LXX **3041** σχοίνισμα· μέτρον vg[4]A[12] ὁδοῦ. ἢ μέρος (Psalm. 104, 11) [vg[4]A[12]]

Hom. **3042** Σχοῖνος· πόλις Βοιωτίας (B 497), καὶ τὸ τῆς σχοίνου φυτόν· ʽσχοίνῳ ὑπεκλίνθηʼ (ε 463)

3043 σχοινοτενές· ὀρθόν. μακρόν (Hdt. 7, 23, 1)

3025 Zenob. vulg. 5, 96 = Prov. Bodl. 851; Σ[b et Ph] σ 433; Su **3026** Plut. Per. 3, 3–4. 13, 9–10; plura ap. Kassel–Austin **3027** Schol. Ar. **3028** St. Byz. 595, 19 **3032** τὰ κρόμμυα] Theophr. h. pl. 7, 4, 7 **3034** Ammon. adfin. voc. diff. 458; Ph; Poll. 7, 54 **3035** = Ap. S. 148, 12; Schol. **3036** = Σ σ 434 **3037** ὁ Ἀ. ἡ.] Schol. Pind. Ol. 6, 21 d (ad v. 14=9) **3039** cf. Schol. Equ. 1150 a **3040** Schol. Ar.; Ph = Su **3041** Σ σ 435 **3042** Schol. B 497 **3043** gl. Hdt. ad lib. 1 n. 55 = Su

---

3025 σχίνον[1 et 2] H: accent. Zenob. vulg. = Prov. Bodl.; cf. gll. 3022. 3027 | λευκεῖν H: Zenob. vulg. = Prov. Bodl. **3026** ⟨…⟩] lac. agn. Alb. | εἶδος φυτοῦ] cf. gll. 3027. 3037. 3042 **3027** ψέλλιον] cf. gl. 627 cum adn. | εἶδος φυτοῦ] cf. gll. 3026. 3037. 3042 **3028** σχινοῦσα H: Schm. post Alb., cf. Mein. in St. Byz., ubi σχίνουσσα habent AV **3029** σχῆμα ποδός· H: ordo et Salm. Jungerm. Voss. (σχίσμα) et Schm. (interpunct.) | ὀρχιστικὸν H: Mus. **3030** σχιματῶδες H: Voss. **3031** διαχώρησις H = A: Alb. **3034** σχιτὸς H: Heins. alii, coll. Poll. Ph Ammon.; Sorber. cft. gl. τ 1041 **3035** σχοίαντο H: Ap. S. | ἐπίσχοιαν H: Ap. S. **3036** νομίσητε H: ΚΣ **3037** ὁ Ἀ. ἡ.] v. testt. | ὄρνις] Alb. cft. σχοινί(κ)λος et σχοινίων Arist. h. an. 593[b]4. 610[a]8 | φυτόν] Alb. cft. gll. 3026–7. 3042 **3038** σχοινίνην· φωνήν (sine interpunct. insequ.) H: HSt. **3039** σχοίνινος· ἡθμὸς. H: Cas., coll. Schol. Ar. Equ. 1150 | καταθίασιν H: Mus. **3040** σχοινίοντο H: Mus. | ἔραινον H: Mus.; Alb. cft. gl. ρ 59 | ὁπόταν H: Elmsl. | ὄρνις] Alb. cft. gl. 3037 **3042** τὸ … φυτόν] cf. gll. 3026–7. 3037

3044 σχοίνων· τῶν αὐλητικῶν νόμων τις (Cratin. fr. dub. 361 K.–A.)
3045 σχολάσατε· ἠρεμίσατε (Psalm. 45, 11) LXX
3046 *σχολαῖον· ἡσύχιον v^{2}A^{13}. βραδύ A^{13}
3047 *σχολαιότερον· ἠρεμώτερον. ⌊βραδύτερον A^{11}(vg^{3})
3048 *σχολαίων· ἀργῶν A^{10}(g^{2})
3049 *σχολή· οὐ μόνον τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν. καὶ ἡ *διατριβή (vg^{9}A^{18})
3050 *σχόλια· σεμνολογήματα vg^{6}A^{16}
3051 σχόμεθα· ἐπὶ τοῦ ⟨περιέσχομεν⟩· ʿοὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθαʾ (ι 199) [περιέσχομεν] Hom.
3052 σχομένη· κατασχεθεῖσα (Callim. h. Iov. 28). ἀνατείνασα τὰς χεῖρας. καλύψασα τὸ πρόσωπον (α 334 . .) D + Hom.
3053 σχόμενος περὶ δουρί· κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος (SH fr. ad. 1108)
3054 *σχόντες· εἰληφότες A^{15}. προσχόντες
3055 σχῦρ· ἐχῖνος D
3056 σχώμεθα· κατασχεθῶμεν
3057 σχῶνται· ἀπόσχωνται (ν 151) Hom.
3058 σῷ· σῶοι (Thuc. 1, 74, 3 v.l.)
3059 †σωαλδεῖ· παραληρεῖ†
3060 σωβῆρις· ναῦς, πορθμίς. ἔνιοι τὴν παλαιάν
3061 †σωγάσαι†· σῶσαι
3062 σώεσκον· ἔσῳζον (Θ 363) Hom.
3063 σῴζει· διασῴζει. βουλεύεται
3064 σωκεῖ· ἰσχύει. βοηθεῖ (Soph. El. 119)
3065 σῶκος· σωσίοικος, σάοικος. *ἰσχυρός (Υ 72) vgA^{1} Hom.

3044 Hephaest. Ench. 15, 21 p. 54, 11 Consbr.; Plut. De mus. 1132 d. 1133 a; Poll. 4, 65. 79 **3047** Σ σ 438 v. σχολαῖον; EM 741, 4 **3048** Σ σ 438; EM 741, 2 **3049** cf. Σ σ 439 **3050** Σ σ 440 **3052** cf. Schol. **3053** Schol. A$^{i.m.}$bT ad N 570; Ap. S. 148, 13; cf. Σ σ 441 **3057** Schol. **3058** Ph = Su (Ael. Dion. σ 33); Eust. Il. 959, 45 [3, 552, 31 V.]; EM 742, 1 (cum Oro) **3062** = Schol.; EM 742, 5 **3064** Schol. Soph.; Ph; Su; EM 742, 11; Ap. S. 148, 21 **3065** Ap. S. 148, 15 (cum Apione); EM 742, 10; Schol.

3044 σχοίνων] h. e. σχοινίων (Sop., coll. Heph. et Plut.) | Cratin.] cf. gl. π 2891 cum testt. (Plut.) **3046** σχολαιὸν H: accent. Mus. **3047** σχολαιότερον] σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον Σ | ἠρεμώτερον] τὸ ἠρεμαιότερον Σ **3051** σχόμεθα· ἐπὶ τοῦ οὗ ἕνεκα μὴ σύμπεδι περισχόμεθα. περιέσχομεν H: Schm. **3053** σχόμενος· περὶ δουρὶ (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (et Ald.) **3054** Alb. cft. gl. ε 6468 **3055** σχῦρ] Lob. El. 1, 128 cft. χήρ gl. χ 406; Schm., coll. χήρ et Hdn. dict. sol. 2, 919, 12 L. Theogn. can. 804 (p. 133, 29 C.), ci. σχήρ **3058** σῷ] de iota cf. Orum ap. EM | σώω H: Piers. ad Moer. p. 348 = 317 **3059** contin. H: nov. gl. Ald. | σωαλδεῖ] σωάλλει Alb., alii alia, nihil placet | παραληρεῖ] παρατηρεῖ Mein. ap. Schm. **3060** σωβήρις H: accent. Mus. | Voss. cft. gl. γ 232, de Noae navigio quo conservatum est genus humanum interpretatus **3061** σωγάσαι] σωιάσαι (i. q. σῳάσαι) Mein. ap. Schm. **3064** σώκει H: accent. Heins. **3065** σωσίοικος] cf. gll. 3068. 3090 | ἰσχυρός] cf. gl. 3064. gl. 3068 adn.

3066 σῶκον· [α]δυνατόν
D 3067 σωκόνδας· ὁ γαμικὸς οἶκος
3068 σωκόον· σῶα ἀκούοντα. τὸν Ἑρμῆν. καὶ σωσίοικον
D 3069 σωλῆνες· οἱ στεγαστῆρες (Hdt. 3, 60, 2). καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων (frr. com. Epicharm. 40, 7. Sophr. 23, 1. Philyll. 12, 2. Arar. 8, 2 K.–A.). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων
3070 σωλίγξαι· δραμεῖν
3071 σωλούς· ὗς
Hom. 3072 *σῶμα· πτῶμα (Η 79 = Χ 342; λ 53). δέμας [vg^{1}A^{3}Z^{12}]
D 3073 σῶμαι· ἕρπω. Δωριεῖς (Epilyc. fr. 4, 1 K.–A. [e coniect.])
3074 σωμάτοιφος· ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα
3075 σωματοφύλαξ· δορυφόρος. νωτοφόρος. καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ
3076 σῶν· σώαν (cf. Eur. Cycl. 294. Ar. fr. 690 K.–A.). ἡ βλάστησις, ἀπὸ τοῦ σε[β]ύεσθαι. Ἀττικοὶ δὲ σῳζόμενον
3077 *σῶον· ὁλόκληρον vg^{1}A^2, ὑγιαῖνον
Hom. 3078 σώοντες· σῴζοντες. κρύπτοντες (ι 430)
3079 σώοντο· ὡρμῶντο. ἤρχοντο (Ap. Rh. 2, 1010)
3080 †σωπιαίνουσιν†· οἱ κύνες, παρὰ Ξενοφῶντι
D 3081 σώρακον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται. ἢ ξυλοκανθήλια
3082 *σωρεύει· βουνίζει g^{2}A^6
3083 σωρηδόν· κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ *ἐναριθμητόν A^7[vg^3]
3084 *σωρεία· πλῆθος g^1(A^{4}v^{σωμ2})
D 3085 σωρωνίς· ἐλάτη. καὶ πόλις
3086 *σωρός· συναγωγή A^5, ἢ θωμοῦ διαφέρει
Hom. 3087 σῶς· ὁ ὁλόκληρος, καὶ τέλειος. ὁ σῳζόμενος, καὶ *σῶος vgA^1 ὑπάρχων (Χ 332. ο 42 . .)

3068 Schol. Luc. Jupp. Trag. 40 **3069** Arist. h. an. 528^{a}18. 548^{a}5 **3072** cf. Σ σ 443; Ap. S. 148, 23 (ad Η 79 = Χ 342) **3084** = Σ σ 445 **3086** Σ σ 446 **3087** Schol. ο 42

3066 ἀδύνατον H: Heins. Voss. **3068** h. e. σῶκο[ο]ν· [σῶα ἀκούοντα.] τὸν Ἑρμῆν. καὶ σ. Hansen; Latte cft. Schol. Luc. Jupp. trag. 40 σῶκος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἑρμῆς οἱονεὶ σωσίοικος; cf. etiam Zonar. 1702 σῶκος· †τὸ σωκάριον†. ἐπίθετον τοῦ Ἑρμοῦ. ἤτοι ὁ ἰσχυρός | σωσίοικον] cf. gll. 3065. 3090 **3071** ὓς H: accent. Mus. **3072** contin. H: Palm. Sop. Voss. | cf. Naoum. 286 **3073** cf. gl. 3096 cum adn. **3074** σωμάλοιφος H: M. L. West; Voss. ci. σωματόλισβος vel σωματόφαλλος | Alb. ci. σ.· ὁ κ. (sc. τὸ σῶμα) + nov. gl. σωμάτια (hoc iam Sop.)· τὰ σ. αἰ.; id. cft. Poll. 2, 235. 4, 115; cf. praeterea gl. 1200 **3076** glossa valde confusa | ἡ βλάστησις] ἢ βλάστησιν Schm. | ἡ … σεύεσθαι ‘ad aliam Glossam pertinere videntur’ Alb. | σεβύεσθαι H: Perg. | σωζόμενοι H: L. Dind. 7, 514 c **3079** σώοντο] cf. gl. 3096 cum adn. | ὥρμοντο H: Mus. **3080** σωπιαίνουσιν] σαίνουσιν? Alb., alii alia, nihil arridet | Ξενοφῶντι] perperam citatur **3081** cf. gl. 2778 | ξυλοκανθήλια (ξηλοχανθήλια H: Mus.)] Alb. cft. gl. κ 663 **3082** Alb. cft. gl. 1341 **3085** σωρωνὶς] h. e. σαρωνὶς (Salm.; Alb. cft. gll. 240. 1347) **3086** ἢ H: Alb. in app.

3088 σώσικες· οἱ ἑφθοὶ κύαμοι D
3089 σωσίβιοι· οἱ κωβιοί
3090 σωσίοικος· ὁ τοὺς οἴκους σῴζων
3091 σῶς ὄλεθρος· ὁ πρόδηλος, καὶ φανερός. καὶ μέγας. καὶ τέλειος (N 773 . .) Hom.
3092 σωρήχ· ἐκλεκτή (Esai. 5, 2) LXX
3093 σωστέ[λ]ος· σωθῆναι ἄξιος (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 622 [37, 1072, 4 M.]) Greg. Naz.
3094 *σῶστρα· σωτήρια. μήνυτρα, λύτρα (Hdt. 4, 9, 3) Σ. ὕμνος, ᾠδή
3095 σωστεύματα· τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα. καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος· ἐπίσω[σ]τρον
3096 σῶται· ὁρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται
3097 σωτεύματα· σωτρεύματα
3098 Σώτειρα· ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν (Ar. Ran. 378. Lycurg. Leocr. 17). κατὰ Γαληνὸν ἀντίδοτός τις (Galeni esse non videtur, sed cf. Aët. iatr. 8, 30, 34. Paul. Aeg. 3, 45, 3. 7, 11, 23)
3099 *σωτέος· σωθῆναι ἄξιος g¹A³
3100 Σωτήρ· ὁ τοῦ ἁλὸς χόνδρος. καὶ ὁ Ζεύς [καὶ] ὁ ἐλευθέριος ἢ λυτρωτής (Lycurg. Leocr. 17)
3101 σωτηριακόν· τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον
3102 σωτήριος· ὁ οὔριος ἄνεμος
3103 *σωτηρίου· ἐξιλασμοῦ (Exod. 24, 5 . .) g²A⁴ LXX
3104 Σωτῆρος Διός· οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον (cf. Aesch. fr. 55, 4 R. Diph. fr. 70, 2 K.–A.)
3105 †σωφράτορες†· σωφρονέστεροι
3106 σωφρονιστῆρες· τῶν ὀδόντων τινὰς οὕτω λέγουσιν (Hippocr. carn. 13 [8, 602, 11 L.]) D

3094 Σ σ 447; gl. Hdt. **3098** Schol. Ar. **3099** = Σ σ 448 **3100** Ph **3104** cf. Schol. Pind. Isthm. 6, 10=7; plura ap. Radt et ad gl. τ 1450 **3106** cf. EM 742, 35; Schol. Nic. ther. 447 (Cleanth. fr. 524); Poll. 2, 92

3088 ἑφθοὶ H: spir. Hansen | Alb. cft. gl. π 4372 **3090** σωσίοικος] cf. gll. 3065. 3068 **3091** σωσόλεθρος H: Scal. **3092** ἐκλεκτή] sc. ἄμπελος, explicatio glossae Hebr. **3093** σώστελος H: HSt. | Alb. cft. gl. 3099 **3094** σωτηρία H: accent. Schm. alii **3095+3097** Schm. ci. σωτρεύματα (e gl. 3097 sumptum)· κτλ. (quod propter ordinem aliquantulum iam turbatum receperim) et [σωτεύματα· σωτρεύματα] | ἐπίσωστρον H: Schm., cf. gll. ε 5288. χ 63; gll. ε 5221. π 1962. χ 67 et Hom. habent -σσ- **3096** σῶται] forma Dorica; Alb. alii cft. gll. 3073. 3079; 3076; et praeterea 1364–6. 1336–7; 2816; ϱ 573 **3097** v. ad gl. 3095 **3098** Lycurg. Leocr. 17] cf. gl. 3100 | Γαληνὸν] Hsch. Galenum hic tantum nominat **3099** Alb. cft. gl. 3093 **3100** σώτηϱ (H: accent. Mus.)] cf. gll. 3104. τ 1450. ε 2020 | καὶ² del. Alb. post Oudendorp. (interpunctt. post Z. et ἐλευθ. delevi) | Lycurg. Leocr. 17] cf. gl. 3098 **3102** Alb. cft. gl. ο 1857 **3104** Σωτῆρος] Alb. cft. gl. τ 1450; cf. etiam gll. σ 3100. ε 2020 | expl. corrupta mancave est | γ̄ H: expl. Mus. **3106** τινὲς H: Ald. | Schm. cft. gl. κ 3963 et praeterea gll. ϱ 74 (ad quam v. adn.). 135

3107 σώφρων· φρόνιμος. καθαρός, ἁγνός
3108 σωφρονίζεται· σεμνύνεται
3109 *σωφρονιστής· νουθετητής vg^{1}A^4
3110 *σωφροσύνη· σοφία vg^{2}A^5, ἐπιστήμη g^{2}A^5
3111 *σώχ⟨ε⟩ιν· τρίβειν (Nic. ther. 590) g^1
3112 σωχίς· εἶδος ἀμπέλου
3113 σωχομένους· τριβομένους
3114 Σωχός· ὁ τῶν Κουρήτων πατήρ r
3115 [σώωντες· κρύπτοντες]

3111 Schol. Nic.; EM 742, 8 **3112** Poll. 6, 82 **3114** Zonar. 1702

3111 σωχῖν H: g | Salm. cft. gl. ψ 324 **3114** Σωχός] Σῶκος Zonar. | Alb. cft. gl. κ 3430 **3115** v. l. gl. 3078, del. Hansen